

MIC. # L205B

**BIBLE. PENTATEUCH.
HEBREW.**

**PENTATEUCH WITH TARGUM
AND SAADIA.**

SEPHARDIC SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

גמסיה וית הצרא דעל כבודא על כוליתא יעדינה ואכלותין ואשחם
אזי עליהמא אזי עלי אהשא וזאידה אנכוד מע אללא ינזערא
והקטיר אתם הפהן המזכחה אישה ליהוה אישם הוא זיסיק יתהוזכרה
למדכחא קרנא קני אשכחא הוא ויקתלהא אאמאם עלי אמדכח קרנא
ללה כדאך מא יציר קרנאן אאתם כל זכר ככהנים יאכלנו במקום
קדש יאכל קדש קדשים הוא כל דנורא ככהניא ייכלופיה באתר
קדיש יתאכיל וקדש קדשין הוא כל זכר מזן אאימה יאכלה פי מזע
מקדם יוכל לאנה מזן זואץ אאקדאם כחטאת כאשם תורה אחרת
להם הפהן אשר יכפר בו לו יהיה כחטאתא כיז אשכחא אוריתא חדא
להוזכרה אזי יכפר ביה דיליה יהי כאזכרה כדאך אקרנאן אאתם שריעה
ואחדה להמא אאמאם אזי יכפר בה לה יכונן והכהן המקדיש את עלת
איש ער העלה אשר הקריב לכהן לו יהיה וכהנא דמקריב ית עלת גבר
מישך עלתא דיקריב לכהנא דיליה יהי ואלאמאם אזי קרב צעידה אנסאן
פגלדהא בעד תקריבהא יכונן לה וכל מנחה אשר תאפה כתנור וכו
נעשה במרחשת ועל מחבת לכהן המקריב אתה לזתהיה זכל מנחתא
דתתאפי בתנורא זכל דתתעביד בודתא זעל כוסריתא לכהנא דיקריב
זזה דיליה תהי זכל דדייה מא יכבזפי אתנור אזי יעמל פי טנגיר אזי
עלי טאבא אזי אאמאם קרברהא כאנה לה וכל מנחה כלולה בשמן וחרונה
לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו זכל מנחתא דפילא כמשח ודלא פילא
לכל בני אהרן תהי גבר כאחוזי זכל דדייה מלתותה בדהז אזי גאפה
לגמיענני הרוזתכונן אזאחד כלאכר

וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב ליהוה וזא אוריתא דנכסר
קודש יאדיקריב קני זהדה שריעה זכח אסלאמה אזי יקרבוה ללה
אם על תודה יקדיבנו והקריב לזבח התודה חלות סצות כלולות בשמן
זרקיקי מצת משחים בשמן וסלת מונכת חלת כלולת בשמן אם על
מזתא יקרביניה יקריב על נכסת תודתא גריצן פטירין דפילן כמשח
ואספוגין פטירין דמשיהין כמשח וסלת דכיכא גריצן דפילן כמשח
זאין קרבה עלי שכר פליקרב מעה גראתה פטיר מלתותה בדהז זרקאנה
פטיר ממסוחה בדהז זסמך רפך גראתה מלתותה בדהז על חלת לחם
חמץ יקריב קרנא על זבח תודת שלמיו על גריצן דלחים חמץ

יקריב

אדם או כנהמה טמאה או ככל שקץ טמא ואכל מבשר זבח השלמים
 אשר ליהוה ונכרתה הנפש ההוא מעמיה ואנש ארץ
 יקרב ככל מסאני בסואבת אנשא או בבעירא מסאנא או ככל
 שקץ מסאני ויכול מנסר נכסת קוד שיא דקדם לזישתי צי אנשא
 ההוא מעמיה ואי אנסאן לאמס שיא מן אנגאסאת נגאסה אנסאן
 או נהימה נגסה או מן אדניב אנגס פאכל מן זבח אסלאמה לזי ללה
 פינקטע אי צא דאר לאנסאן מן קומה וידבר יהוה אל משה לאמר דבר
 אל בני ישראל לאמר כל חלב שזר וכשב ועז לא תאכלו מליל עם
 בני ישראל למימה כל תלמוד וזאמר ועז לא תכלו מן בני אם קאילא
 כל שחם בקר וצאן ומאעז לא תאכלוהו וזאמר ועז לא תכלו מן שחם
 עבדא ומיכל לא תכלוניה ושחם אנבילה ואסקימה אסתע מלוד
 פכל צנעה ואכל לא תאכלוהו כי כל אכל חלב מזהבהמה אשר קרב
 ממנה אשה ליהוה ונכרתה הנפש האכלת מעמיה ארץ כל דייכול תרוב
 מן בעירא דיקריב מנה בקרבנא קינין ישת צי אנשא דייכול מעמיה
 פאן כל מן אכל שחם מן אנהימה אתי יקרב מנהא קרבנא ללה
 ינקטע דאר לאנסאן אאכל לה מן קומה וכלדס לא תאכלו ככל
 מושבתכם לעזת ולבהמה וכל דמא לא תכלו ככל מותבני כוז לעזת
 זלבעירא וכל דס לא תאכלו פי גמיע מסאנכס מן אטאיר ואבראים
 כל נפש אשר תאכל כלדס ונכרתה הנפש ההוא מעמיה כל אנש
 דייכול כל דס וישתי צי אנשא ההוא מעמיה אי אנסאן אכל שיא

אין לוי
 5 משה
 4

מן אדם ינקטע דאר לאנסאן מן קומה
 וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל לאמר המקריב את
 זבח שלמיו ליהוה יביא את קרבנו ליהוה מזבח שלמיו מליל עם בני
 ישראל למימה דמקריב יתנכסת קוד שוהי קיניתי ית קורבנה קיני מנכסת
 קוד שוהי מן בני אם זקל להם אמקרב זבח סלאמה ללה פליאת בקרבניה
 ללה מן זבח אסלאמה ידיו תביאינה את אשי יהוה את החלב על החזה
 יביאנו את רחזה להניק אתו תנופה לפני יהוה ידוהי ייתין ית קרבניה
 ית תרבא על חדיא יתניתי חדיא לארמא יתיה ארמא קיני ידאה

9 משה
 4

תחילת

יקריב קורבניה על נכסת תורת קודשיו מע גראדק לכז כמיר
 יקרב קרבנה מע זבח סלאמתה והקריב ממנו אחד מכל קרבן
 תרומה ליהוה לכהן הזרן את דם השלמים לו יהיה ויקריב מניה חד
 מכל קרבנא אפרשותא קיני לכהנא די זרונן ית דם נכסת קודשיא דיליה
 יהי פליקרב מז דאך ואחד מז כל קרבאן רפיעה ללה ללאמאם אז ינצח
 דם אסלאמה לה יכוז ונשר זבח תורת שלמיו ביום קרבנו יאכל לא
 יצח ממנו עד בקר ובסרי נכסת תורת קודשיו ביום קרבניה יתאכיל
 לא יצנע מניה עד צפרא ולחם זבח שחר אסלאמה פי יום קרבנא גר
 יוכל לא יבקי מנה אי אגדאה ואם נדר אונדבה זבח קרבנו ביום הקריב
 את זבחו יאכל וממחרת והנותר ממנו יאכל ואם נדרא אז נדכתא
 נכסת קרבניה ביום מאד יקריב ית נכסת קודשיו יתאכיל וביזמא דבתרווה
 ודישתאר מניה יתאכיל ואן כאן זבח קרבנא גרוא אז תכרעא פליומ
 פי יום תקריבה ומז גד ומז פעל מנה יוכל והנותר מבשר הזבח ביום
 השלישי באש ישרה ודישתאר מכסר נכסתא ביזמא תליתא
 בנורא יתוקד ואפאצל מז לחם זבח אסלאמה אי איום אנפלי חרק בן
 נאר ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה
 המקריב אתו לא יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו עונה תשא
 ואם ארואכלא יתאכיל מכסר נכסת קודשיא ביזמא תליתא לא יהי
 לרענא דמקריב יתיה לא יתחשיב ליה מרחק יהי אנש די יכול מניה
 חוצה תקביל פאן אכל מנה פי א יום אתא פלא ירתצא אמקרב להלא
 יחסכ לה כל יכוז כאלאים ואי אנסאן אכל מנה פקר חמל זורה
 זהבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרה זהבשר כל טהור
 יאכל בשר וכסר קודשיא דיקרב בכל מסאן לא יתאכיל בנורא יתוקד
 וכסר קודשיא כל דידכי בקודשיא ייכול כסר קודשיא ולחם אקראם
 פאן דנא בשי מז אנגאסאת פלא יוכל בלי חרק באנאר זאטאחר מנה
 פלא יאכל לא טאהר והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר
 ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה ואנש די יכול כסר
 מנכסת קודשיא דקדם יצוסאונתיה עלוהו ישתעי אנשא הוא מעמיה
 ואי אנסאן אכל לחמא מז זבח אסלאמה אי ללה ונגאסתה עליה
 פינקטע דאך לאנסאן מזקומה ונפש כי תגע בכל טמא כטמא

זכר ספר תורה
 תלמוד בבלי
 מסכת זבחים
 פרק טו
 הלכה א

וידבר יהוה אל משה לאמר קח את אהרן ואת בניו אתו ואת הכהנים ואת
 שמן המשחה ואת פר החטאת ואת שני האילים ואת סל המצות קריב
 ית אהרן וית בנוהי עמיה וית לבושיא וית משתא דרבותא וית תורא דחטאת
 וית תריין דכריין וית סלא דפטייריא קדס הרוז ונבנה מעה ואתיאב ודהן א
 מסוהייה ורת אדכוה ואכנשיין וסל אפטייר ואת כל העדה הקהל אל פתח
 אהל מועד וית כל כנשתא בנושלתרע משכנ זמנא וגמייע אגמעגזוקה
 אי באב כבא אמהצר ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ותקהל העדה
 אל פתח אהל מועד ויעבד משה כמא דפקיד ינ יתיה ואתכנישת כנשתא
 לתרע משכנ זמנא פצנע מוסא כמא אמרה אלה פתגזוקה אגמאעה
 אי באב כבא אמהצר ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה יהוה
 לעשות ואתמר משה לכנשתא דיין פתגמא דפקיד ינ למעבד פקאלהם
 מוסיהו דאמר אלי אמר אלה אנן יעמל ויקרב משה את אהרן ואת
 בניו וירחץ אתם במים וקריב משה ית אהרן וית בנוהי ואסחי יתרוז
 כמא פקדס הרוז ונבנה ונסלהם כאמא ויתן עליו את הכתנת ויחגר
 אתו באבנט וילבש אתו את המעיל ויתן עליו את האפר ויחגר ארנו
 נחשב האפר ויאפר לו כו ויהב עלוהי ית כתונתא וזריין יתיה בהמיינא
 זאביש יתיה ית מעילא ויהב עלוהי ית איפודא וזריין יתיה כהמין
 איפודא ואתקין ליה כיה ובעל בעליה אתונייה וקלדה באזנא ואלסרה
 אלמטר ובעל עליה א צורה וצורה בשמשגה וקלדה כה וישם עליו
 את החשן ויתן אל החשן את הארס ואת התמים ושזי עלוהי ית השנא
 ונב כחושנא ית אוריית תומיא וצייר עליה אבדנה ובעל פידא אגוא
 ויצדאיה וישם אתה מצנפת על ראשו וישם על המצנפת אל מול פניו
 את ציץ הזהב נדר הקדש כאשר צוה יהוה את משה וישן ית מצנפתא על
 רישיה וישן על מצנפתא לקביל אפודה ית ציץ אודהכא כליהא דקודשיא
 כמא דפקיד ית משה וצייר אעמאמה עלי ראסה ובעל דונדה כמא ילי
 ונהה עצאבה ארהב תאג אקדס כמא אמר אלה מוסא ויקח משה את
 שמן המשחה וימשח את המשכן ואת כל אשר בו ויקדש אתם ונסע
 משה ית משתא ורבותא ורבי ית משכנא וית כל דכיה דהך וישיתיהו

וישם עליו
 את החשן

ואכל

תחמל קרא בנין אלה אשחם מע אקץ יאתי בה מעה פיה חרבה חרבה
 בין ידי אלה והקטיף הפקן את החלב המזכחה והיה החזה לאהרן ולבני
 זיסיק כהנא ית תרנא למדבתיא יהוה חרדי אהרן ולבנודי זיקת
 אמאם אשחם עלי אמונח תם יציר אקץ להארון ובניה זאת שוק
 הימין תתנו תרומה לכהן מזבחי שלמיכם זית שוקא דימינא תתנו
 אפר שוקא לכהנא מנכסת קודשיכוז דאסאק אימז אעטורה רפיעה
 לא אמאם מז דבאיח סלאמתכם המקריב את דם השלמים זאת חולת
 מבני אהרן לזתהיה שוק הימין למנה דמקריבית דם נכסת קודשי
 זית תרנא מבני אהרן ליה תהיי שוקא דימינא לחולק אמקרב דם
 אסלאמה זאשחם מזבני הארון לה תכוז אסאק אימז נציבא כל
 את חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחת מאת בני ישראל מזבחי
 שלמיהם ואתן אתם לאהרן הכהן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל
 ארי ית חרדי דארמותא זית שוקא דאפר שוקא נסיבית מז בני ישראל
 מנכסת קודשיכוז ואתיז תהוץ לאהרן כהנא ולבנודי לקים עלם בזן
 בני ישראל לאן קץ את חרדי וסאק ארפיעה אנדתהמא מז בני אם
 מז דבאיח סלאמתהם ואעטית המא להרון אמאם ובניה רסם ארו
 מז בני אסר זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם
 לכהן ליהוה דא רבות אהרן ורבות בנוה מקורבניא דיניזומא דיקרבו
 יתרון לשמשא קני הדה חצה הארון וחצת בנה מיקרא בנין אלה מז
 יום קדמו ליאמו ללה אשל צוה יהוה לתת אפם ביום משחו אתם מאת
 בני ישראל חקת עולם לדחתם דפקיד יצלמתן להוץ כזמא דירכבו יתרון
 מז בני ישראל קים עלם לדריהוץ אתי אמר אלה בהא אז יעטורה מז
 יום מסחהם מז בני אסר רסם אדהר לאגיאהם זאת התורה לעלה למנוח
 ולחטאת ולאשם ולמלוואים ולזבח השלמים דא אורייתא לעלת
 למנהתא ולחטתא ולאשמה ולקרבניא ולנכסת קודשיא הדה אשויעי
 לא צעידה לאהדייה זאזכוה וקרבאן אאתם וללכמאל ולזבח אסלאמה
 אישר צוה יהוה את משה כהר סיני ביום צותו את בני ישראל להקריב
 את קרבניהם ליהוה כמדבר סיני דפקיד יצית משה בטורה דסיני צומו
 דפקיד ית בני ישראל לקרבא ית קרבניהוץ קני כמדברא דסיני אתי אמר
 אלה בהא מוסא פי גבל סיני פי יום אמר בני אם אז יקרבו קראבינהם ללה פי

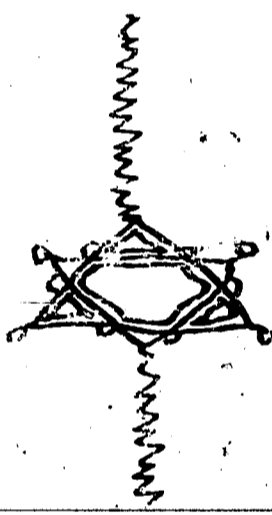
להם

ויקרב את איל העלה ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל ויקריבו
 ית דברא דעלתא וסמכו אהרן ובניו וית ידיהוין על ריש דכרא תם קדם
 כבש אעעידה פאסנד הארוז ובניה אידיהם עלי ראסה וישחטו ויזרק מעה
 את הדם על המזבח סביב ונכסו זרק משה ית דמא על מדבחה סחור סחור
 תם וסדה מוסי ונצח אדם עלי אכלבה מסתדירא ואת האיל נתח לנתח וזו
 ויקטר משה את הראש ואת הנתיחים ואת דפודר זית דכרא פליג לאברורה
 ואסיק משה ית רישה וית אבריא וית תרנא ועצא מוסא אכנש אעצאא
 וקרב אדם ואלא עצא וקצבה ואת הקרב ואת הכרעים והקצבים ויקטר
 משה את כל ראש האיל המזבחה עלה הוא לריח ניחא אישה הוא ליהוה כ
 כאשר צוה יהוה את משה וית גזא וית כרעיא חליל כמא ואסיק משה ית
 כל דכרא למדבחה עלתא הוא לאתקבלא ברעוא קרבנא הוא קרב כמא
 דמקוד ית משה וקבטין ואלא בארע גסלהא באמא זקתד מוסי גמיע אכנש
 עלי אמונבה היצעידה מקבול מרצי ללה כמא אמר אלה מוסא ויקרב את
 האיל השני איל המלואים ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל
 ויקריבו ית דכרא תניינא דכר קרבנא וסמכו אהרן ובניו וית ידיהוין על ריש
 דכרא תם קדם אכנש אכנש אכנש אכנש אכנש אכנש אכנש אכנש עלי
 ראסה וישחטו ויקח משה מדמו ויתן עלתנוך און אהרן הימנית ועל כהן
 ידו הימנית ועל כהן רגלו הימנית ונכסו זנסע משה מדמיה ויתב על רום
 אודנא דאהרן דימינא ועל איזן ידיה דימינא ועל איזן רגליה דימינא ונצחו
 מוסי ואנד מן דמה ובעל עלי גצתם און הארוז אימנא ועלי אנהאס ידה
 אימנא ואנדאס רגלה אימנא ויקרב את בני אהרן ויתן משה מן הדם על
 תנוך אזנם הימנית ועל כהן ידם הימנית ועל כהן רגלם הימנית ויזרק משה
 את הדם על המזבח סביב ויקריבו ית בני אהרן ויתב משה מן דמא על רום
 אודנא דימינא ועל איזן ידהוין דימינא ועל איזן רגלהוין דימינא וזרק
 משה ית דמא על מדבחה סחור סחור תם קדם בני הרוז ובעל מן אדם עלי
 גצאריה אדאנהס אימנין ועלי אנהאס אידיהם אימנין ועלי אנהאס
 ארגלהם אימנין וריש מוסא באקי אדם עלי אמונבה מסתדירא ויקח את
 החלב ואת האליה ואת כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי
 הכליות ואת חלבתן ואת שוק הימין ונסים ית תורבא וית איתא וית כל תרנא
 דעל גנא וית חצו כבדא וית תרתין כולין וית תרנא וית שוקא דימינא

ואכל מוסא דהין א ממוחיה ומסח מנה. למסכן וגמיע מא פיה וקדסיהם
ויז סמנו על המזבח שבע פעמים וימשה את המזבח ואת כל כליו
ואת הכיור ואת כנו לקדשם ואר מנה על מזבח שבע זמנין זרכי
ית מזבחה וית כל מנוה וית כיורא וית כסיסיה לקדשותה ונצח מנה
עלי א מזבח סבע מואר ומסח א מזבח וגמיע מא פיה ואחוי ומקערה
וקדסיהם ויצק משמן המשחה על ראש אהרן וימשה אתו לקדשו ואר
ממשה אדרבחה על רישא דאהרן וזכי יהיה לקדשותיה וצב מזרח אמוחיה
עלי ראס הרוז ומסחה וקדסה ויקרב משה את בני אהרן וילבישם כתנו
ויחגד אתם אבנט ויחבוש להם מנבעות כאשר צוה יהוה את משה וקדע
משה ית בני אהרן וילבישנו כתנון דזריז יתרוז המדינין ואתקין להו
קובעין כמא דפקיד יע עת משה וקדס מוס בני דארוז ואלכסיהם תואניא
וקלדהם בזנאנד וצמדהם בקלאנס כמא אמר אלה מוסא ויבש את פר
החטאת ויסמוך אהרן ובניו את ידיהם על ראש פר החטאת וקריב ית
תורא דחטאתא וסמך אהרן ובניה ית ידיהו על ריש תורא דחטאתא
תס קרס לת אלכזה ואסנד הרוז ובניה אידיהם עלי ראסה וישחטו ויקח
משה את הדם ויתן על קרנת המזבח סביב באצבעו ויחטא את המזבח
ואת הדם יצק אל יסוד המזבח ויקדשהו לכפר עליו ונכס ונסכ משה
ית דמא ויהב על קרנת מזבחה סחו סח באצבעיה ודכי ית מזבחה וית
דמא ארין ליסודא דמזבחה וקדשה לכפרא עלוהי מזבחה מוסא
ואכל מזדמה ובעל עלי ארכאן א מזבח מסתודא באצבעיה וזלא
זכאקי אדם יצבה ענד אסאס אמזבח וקדסה ואסתגפר ענה ויקח את כל
החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכליות ואת חלבון וקטר
משה המזבחה ונסכי ית כל תרנא דעל גוא וית חצר כנד אוית תרתין כ
כולין ואת תרנאן ואמיק משה למזבחה ואכל גמיע אתוב אי עלי אבק
וזאידה אטבב כנד ולארותין ושחמהמא וקתרה עלי אמזבח ואר
הפר ואת ערוזאת בשרו ואת פרשו שרה באש מהוץ למחנה כאשר
צוה יהוה את משה וית תורא וית משכיה וית כסריה וית אוכליה אוקד
בנורא מבוא למשריתא כמא דפקיד ית משה ואלת מע גלדי
ולחמה מע פתה אחתקה באנאר כארג א עסכר כמא אמר אלה מוסא

ויקרב

וקלת הרוז ונבנה יאכלונה והגותר בבשר ובלחם באש תשרפני זדי שתאר
כבסרא ובלחמא בנורא תוקרוזי ומא פצל מז' אלחם זאכנז פאחרקה באנאר
זמפתח אהל מועד לאתצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלאיכם
כי שבעת ימים ימלא את ידכם ומחרע משכנז זמנא לאתפקוזי שבעא
זמין עד יום משלם יומי הרבנכוזי ארי שבעא יומין יקריב הרבנכוזי זמן
באנז נבא א מחצר לאתכרנזי ז איאם אי יום פראנז איאם כמאלכס פאן ז
איאם תכמל זאגנכס כאשר עשה כיום הזה צוה יהוה לעשות לכפר
עליכם כמא דיעבד ביומא הדין פקודי יגלמעבד לכפרא עליכון כמא
עמל בנס איזם כדאך אמר אלה אן יעמל ויקתגפר ענכס ופתח אהל
מועד תשבו יוםם ולילה שבעת ימים ושמדתם את משמרת יהוה ולא
תמותו כי כן צויתי וכתרע משכנז זמנא תתכוזי ימים זלילי שבעא יומין
זתטרוזי ית מטרת מימר א דילי ולא תמותו זארי כין אתפקדית וענדכאנז
כבא א מחצר תגלוסו נהארא ולילה סבעא איאם ותחפצו חפץ אלה ולא
תהלכו לאן כדא אמרת ויעש אהרן זכניו את כל הדברים אשר צוה
יהוה כיד משה ועבד אהרן זכנוהי ית כל פתגמיא דפקודי ילבידא דמשה
ועמל הרוז ונבנה בגמיע אאמור אתי אמר אלה בהא מוסי

לעם מיק' סמן עבדיה

וידו כיום השמיני קרא משה
לאהרן ולכניו ולזקני ישראל והוה כיומא תמינא אה קרא משה לאהרן
ולכנודי ולסני ישראל פלמא כאן פי איום אה דעא מוסק להארון ולכנדי
ושיוך בני אסר ויאמר אל אהרן קח לך עגל כזבקר לחטאת ואיל לעלה
תמימים והקרב לפני צוה ואמר לאהרן סב לך עגל בר תודי לחטאת אודכו
לעלתא שלמיך וקריב קיץ פקא להארון כל' לך עגלא מזן אבקר לאדכור
וכבשא לא צעידה צחיחין וקרבנא ביז ידיי אלה זאל בני ישראל תדבר
לאמר קרו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימים לעלה ועם
בני ישראל תמליל למימר סבו צפיר בר עדין לחטאת ועגל זאמר בני
שנא שלמיך לעלתא זמר בני אס קאילא כל' עתודא מן אמאעז לאדכור
ועגלא וכרופא אבני סנה צחאחא לא צעידה וישור זאיל לשלמיך
לזבד לפני יהוה זמנחה בלילה בשמן פי היום יהוה נראה אליכם ותוד
וזכר לנכסת קודי שיא לדכתא קני זמנחה דפילא כמשה ארי יומא
דין יקרא דילי מתגלי לכוזי ותודא וכבשא לאסלאמה יזכחאן ביז ידי אלה

וקנ' ית' ז

ואכלו את רוב אלה ונמיע אשחם אזי עלי אגוף וזאידה אכבר ואלה רבין
 וישחמהא זאסאק אימין ומפל המצות אשר לפני יהוה לקח חלת מצה
 אחת וחלת לחם שמן אחת וזרקו אחד וישם על החלבים ועל שוק היבין
 זמסלא רפטידיא דקדם יינסב גריצתא פטירתא חרא וגריצתא דלוחים
 משה חרא זאספוג חרזי שוי על תרביא ועל שוקא דימינא זמן סל אפטיר
 בין ידי אלה אכלו גרדקה פטייר וגרדקה נכז מדהון זרנאקה ונאחדה זציהוה
 עלי אשחום זאסאק אימין ויתן את הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו וינק אתם
 תנופה לפני יהוה ויהב ית כולא על ידי אהרן ועל ידי בניו ואלים יתרון
 ארמא קני זבעל אכל עלי כפי הארון ועלי כפי בניה וחלכהם תחריכא בין ידי
 ויקח משה אתם מעל כפי הסדיקטר המזכחה על העלה מלאים הם לריוח
 ניהו אשה הוא ליהנה ונסב משה יתרון מעל ידהון זאסיק למדבהא על
 עלתא קודבניא אנון לאתקבלא כרעזא קודבניא הוא קני חם אכודה מוסא
 מז בין איריהם זקתרדא עלי אמדכח מע אציעידה לאנהא קרבאן כמא ללה
 מקבול מרצי ויקח משה את החזה ויניפהו תנופה לפני יהוה מאיל המלואים
 למשה היה למנה כאשר צוה יהוה את משה ונסב משה ית חריא זארימיה
 ארמא קני מדכר קודבניא למשה הזה לחלק כמא דמקיד יל ית משה חם אנו
 מוסי אלץ וחלכה תחריכא בין ידי אלה זכאן למוסי נציכא מז כבש אכמא
 כמא אמר אלה מוסי ויקח משה משמן המשחה ומזדהים אשר על המזבח
 ויז על אהרן אגבניו ועל בניו ועל בני בניו אתו ויקדש את אהרן את
 בניו ואת בניו ואת בני בניו אתו ונסב משה ממשחה דנכותא זמן דמאד על
 מדבהא זאדי על אהרן על לבושהו ועל בניו ועל לבושי בניו עמיה זקדיש
 ית אהרן ית לבושהו וית לבושי בניו עמיה חם אכל מוסי מז דהן
 אמסוחייה זמן אדם אזי עלי אמדכחונצח עלי הרוזות יאנה זכניה זתיאכ בניה
 מעה זקדסהם אגמעין זיאמר משה אל אהרן זאל בניו בשלו את הבשר פתח
 אהל מועד ושם תאכלו אתו ואת הלחם אשר בסל המלואים כאשר צויתיל לאמו
 אהרן זכניו יאכלהו זאמר משה לאהרן זלכניהו בשילו ית כסרא בתרע משכן
 זכניא זתמן תיכלון יתיה דית לחמא דכסל קודבניא כמא זאמר למימר
 אהרן זכניהו ייכלניה פקא מוסי להארון זכניה אטכזהוהא אלחם ענד נאכ
 ככא אמחצר זתם איצי פכלוה מע אכבז אזי פי סל אכמא ככא אמר ר

ויקח

ג' וְזֶה כֹּרֵחַ זֵאֵא זְאֵמִיק עַל עֲלִיתָא לְמִדְבַּחָא זְגַסְל אֲנֹוּה וְאֲאֲבֹאֲרֵע וְקִתְר דְּלֹאךְ
 מֵע אֲצֵעִידָה עֲלִי אֲמִוּבָה וְיִקְרַב אֶתְקִרְבֵּן הָעַם וְיִקַּח אֶת שְׁעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר
 לַעֲמִם וְיִשְׁחַטְהוּ וְיִחַטְּאוּ כִּרְאִשׁוֹן וְקָרִיבֵית קִרְבָּן עִמָּא וְנִסְיֵית צְפִירָא דְחַטָּאתָא
 דְּלֵעֲנָא וְנִכְסִיה זְכָר בְּדַמִּיה מִקְדָּמָה הֵם קָרַם קִרְבָּן אֲקוּם וְאִכְל עֲתוּד אֲלִכּוּה
 אֲרִי לְהֵם פִּלְכָה וְזִלְא כֹה כִּלְאֹוֹל וְיִקְרַב אֶת הָעֵלָה וְיַעֲשֶׂה כְּמִשְׁפֵּט וְקָרִיב
 יֵת עֲלִיתָא וְיַעֲבֹד כְּדָחִזִי וְקָרַם אֲצֵעִידָה וְצִנְעֵהָ כִּלְאִמֵּרָה וְיִקְרַב אֶת הַמִּנְחָה
 וְיִמְלֵא כְּפִי מִמֶּנָּה וְיִקְטֹר עַל הַמִּזְבֵּחַ מִלֶּכֶד עֲלֵת הַבֶּקֶר וְקָרִיב יֵת מִנְחָתָא וְזִלְא
 יִדִּיה מִנְהוּ זְאֵמִיק עַל מִדְבַּחָא בְּר מֵעֲלֵת צְפִירָא הֵם קָרַם אֲהִדִּיה וְזִלְא כְּפִי
 מִנְהוּ וְקִתְר דְּלֹאךְ עֲלִי אֲמִוּבָה מֵא כִּלְא צֵעִידָה אֲגִדָּאָה וְיִשְׁחַט אֶת הַשּׁוֹר וְאֶת
 הָאֵיל זֵבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַעֲמִם וְיִמְצְאוּ בְנֵי אֱהֲרֹן אֶת הַדָּם אֲלֵיו וְיִזְרְקוּהוּ עַל
 הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְנִכְסֵי יֵת תּוֹרָא דִּיה דְּכֹרֵא וְנִכְסֵי קוֹדֵשׁ יֵת אֲדִלְעִמָּא וְאֲמִטִּי אֲוִי בְנֵי
 אֱהֲרֹן יֵת דָּמָא לִיהוּ זִרְקִיה עַל מִדְבַּחָא סְחֹור סְחֹור וְזִבַּח אֲתוֹר וְאֲכַבֵּשׁ דְּבֵאִיה
 אֲכִלָּמָה אֲוִי לְאֲקוּם וְכִלְגֵּ בְנֵי הָרוּן אֲרִם אִיהוּ וְיֵשֶׁה עֲלִי אֲמִוּבָה מִסְתֵּרִירָא
 וְאֶת הַחֲלָבִים מִזֶּה שׁוֹר וּמִזֶּה אֵיל הָאֵלִיה וְהַמִּכְסֶּה וְהַכִּלִּית וְיִתֵּת הַכֶּבֶד וְזֵית
 תִּרְבִּיא מִן תּוֹרָא וּמִזֶּה כִּלְא אִיתָא וְחַפִּי בְּזֵא וְכִלִּית אֲוִי חֶצֶר כְּבִדָּא וְאֲשִׁחוּם מִן
 אֲתוֹר וּמִן אֲכַבֵּשׁ אִלִּיה וְאֲמִטִּי אֲנֹוּה וְאֲכִלָּה וְזֵאִידָה אֲכַבֵּד וְיִשְׁיִמוּ אֶת הַחֲלָבִים
 עַל דְּחִזּוֹת וְיִקְטֹר הַחֲלָבִים הַמִּזְבֵּחַ וְשׁוֹרֵי אֲוִי תִרְבִּיא עַל חִדּוֹתָא וְזֵאֵמִיק וְזִבַּח
 לְמִדְבַּחָא וְנִעֲלוּ אֲשִׁחוּם מֵע אֲקִצִּיק וְקִתְר אֲשִׁחוּם עֲלִי אֲמִוּבָה וְאֶת דְּחִזּוֹת וְאֶת
 שׁוֹק דִּי מִזֶּה הַבֶּקֶר אֲהֲרֹן תְּנַזֵּם לְפָנֵי יְהוָה כִּי אֲשֶׁר צִוָּה מִשֶּׁה דִּיה חִדּוֹתָא דִּיה שׁוֹק
 דִּי מִיֵּנָא אֲרִים אֲהֲרֹן אֲרִמָּא קִנִּי כִּמָּא דְּפִקִּיד מִשֶּׁה וְאֲקִצִּיק וְאֲסִמָּא אֲאִיכִז
 תִּרְכָהָ הָרוּן תִּחְרִיכָא בִּין יְדֵי אֵלֹהִים כִּמָּא אֲמִר מוֹסִי וְיִשָּׂא אֲהֲרֹן אֶת יָדָיו אֶל
 הָעַם וְיִבְרַכֵּם וְיִרַד מֵעֲשֵׂת הַחַטָּאת וְהָעֵלָה וְהַשְּׁלָמִים וְאֲרִים אֲהֲרֹן יֵת יְדוֹתָא
 לְעִמָּא וְכִרְיִבְנוֹן וְנָחֵת מִלְּמַעַבְדֵּי הַטָּאֲתָאֵל עֲלֵתָא וְנִכְסֵי קוֹדֵשׁ יֵת שֵׁל הָרוּן
 יִדִּיה אִי אֲקוּם וְנִבְאֲרֵךְ עֲלֵיהֶם כִּשֶׁר אֲזַנְדֵל מִן אֲלִכּוּה וְאֲצֵעִידָה וְזִבַּח אֲסִלְאִמֵּרָה
 וְזִבַּח מִשֶּׁה וְאֲהֲרֹן אֵל אֲהֲרֵל מוֹעֵד וְיִצְאֻ וְיִבְרְכוּ אֶת הָעַם וְיִכָּא כְּבוֹד יְהוָה אֲלֵכֶם
 הָעַם וְעַל מִשֶּׁה וְאֲהֲרֹן לְמִשְׁכַּן זִמְנָא וְנִפְקֹוד וְכִרְיִבֵי יֵת עִמָּא וְזֵאֲתִגְלִי יִקְרָא דִּיה
 לְכֹל עִמָּא הֵם דְּכֹל מוֹסִי וְהָרוּן אִיכְבָּא אֲמִחְצֵר וְכִרְבָּא וְכִבְאֲרִכָּא עֲלִי אֲקוּם וְזִגְלָא
 לְאֲקוּם בְּרַם אֵלֹהִים וְתִצְאֵ אִישׁ מִלְּפָנֵי יְהוָה וְתִאכֹל עַל הַמִּזְבֵּחַ אֶת הָעֵלָה וְאֶת
 הַחֲלָבִים וְיִרָא כֹל הָעַם וְיִרְבוּ וְיִפְלוּ עַל פְּנֵיהֶם וְנִפְקֹוד אִישׁתָּא מִן קִנִּי וְאֲכֹלָת עַל
 מִדְבַּחָא יֵת עֲלִיתָא וְיֵת תִּרְבִּיא וְחִזָּא כֹל עִמָּא וְשִׁבְחוּ וְנִפְלוּ עַל אֲפִי הָרוּן כִּי
 כִּרְבַת בָּאֵר מִן עֵבֶד אֵלֹהִים פִּאכֹלָת עֲלִי אֲמִוּבָה אֲצֵעִידָה וְאֲשִׁחוּם וְנִבְצֵר דְּלֹאךְ אֲקוּם

והלוי

וזה ייה מלתוה כרהק לאן הדי איום אלה מתגלי לכם ויקחו את אשר צוה משה
 אל פני אהל מועד ויקרבוכל העדה ויעמדו לפני יהוה וקריבו יתדפקיד משה ללך
 משכן זמנא וקריבו כל בנשתא זקמו קני פקדמא מא אמר כה מוסא אי בא כ
 כבא אמחצר ותקום גמיע אנמע וזקפו בין ידיי אלה ויאמר משה זה הדבר אשר
 צוה יהוה תעשו וירא אליכם כבוד יהוה ואמר משה דיין פתגמא דפקיד ניתעבדון
 זיהגלי לכון יקרא דע קא מוסא הדי שאמר אי אמרכם אלה תצנעו ויתגלא לכם
 נור אלה ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את הטאתך ואת עלתך
 וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העסוכפר בעדם כאשר צוה יהוה ויאמר
 משה לאהרן קרב למדבחה ועבידי ית הטתך וית עלתך וכפר עלך ועל עמא דעביד
 ית קרבן עמא זכפיד עליהו דכמא דפקיד ני פקא להרון תקום אי אמרבה ואעמל רנותך
 וצעידתך ואסתגפר ענך ועוקמך ואעמל קרבאן אקום ואסתגפר ענהם כמא
 קא אלהי קרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו וקריב אהרן
 למדבחה וזכבם ית עגלא דחטאתא דיליה פתקום הרון אי אמרבה פדבה עגל
 אדכיה אי ליה ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויטבלו אצבעו בדם ויתן על
 קרנת המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח וקריבו בני אהרן ית דמא ליה ויטבלו
 אצבעיה בדם אדיהב על קרנת מדבחה זית דמא אריק לייסודא דמדבחה פקום
 בני הרון אדם איה וזכבם אצבעיה פיה ונעל עלי ארכאן אמרבה זכאבן אדם צנה
 ענך אטאם אמרבה ואת החלב ואת הכלית ואת היתרת מן הכבד מן החטאת
 הקטיר המזבחה כאשר צוה יהוה את משה וית תרבא וית כריתא וית חצרה
 מן כבדא מן חטאתא אסיק למדבחה כמא דפקיד יל ית משה ואת רב זאכל
 וזאידה אכבד מן איכזה קתר זאך עלי אמרבה כמא אמר אלה מוס ית את הבשר
 ואת העור שרה באש מחוץ למחנה וית כמלא וית משכא אוקיד כנורא חנוא
 למשריתא ולהמה ונלדה אחרקה באנאר כארג לעסכר וישחט את העלה
 וימלאו בני אהרן אליו את הדם ויזרקו על המזבח סביב וזכבם ית עלתא זאמטי
 בני אהרן ליה ית דמא דזרקה על מדבחה סחור סחור תם רבא אצעידיה זבלגני
 הרוח איה אדם ולשה עלי אמרבה מסתדירא ואת העלה המצויא אליו לנתחיה
 ואת הראש ועקמו על המזבח וית עלתא אמטיא ויה לאברה א וית ריש
 זאסיק על מדבחה תם בלגו איה אעצא אצעידיה מע אראם וקתר זאך עג
 אמרבה וירחץ את הקרב ואת הברעים ויקטר על העלה המזבחה וחליל ית

ותעשה

גמל

למימר תם כלם אלה הרוזן קאילא יין ושכר אל תשת אתה ובנך אתך ב
 בבאכם אל אהל מועד ולא תמתו חקת עולם לך דתיכנס חמר ומרוי לא תשתי
 אתו ובנך עמך כמייעל פון למשכין זמנא ולא תמותין קים עלם לך ריכוזי כמר
 זמסר לא תשרב אנת ובנך מעך פיר כולכם אי כבא אמחצר ולא תהלכו ונס
 אהר לאגי אכם ולהכדיל בין הקדש ובין החול ובין הפומא ובין הפהור ולא תש
 בין קדש שא ובין חולא ובין מסאבא ובין דכנא ולהפצלו בין אקדם זאבול
 זאנגם זאטאהר ולהודת את בני ישראל את כל החקים אשר דבר יהוה
 אלהם ביד משה ולא לפא ית בני ישראל ית כל קומיא דמליל ית להוין בידא
 דמשה ולהפתון בני אם כגמיע ארסום אזי אמרתהם עלי יד מוסי

וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר ובניו
 הנותרים קחו את המנחה הנותרת מאשי יהוה ואכלוה מצות אצל המזבח
 כי קדש קדשים הוא זמליל משה עם אהרן ועם אלעזר ואיתמר בניה דאשתאון
 סבו ית מנדיתא דאשתארת מקרבנא די זאכלוהא פטיר בסטר מדכנא ארי קדש קדשין
 הוא תם כלם מוסי הארוז זאעזר ואיתמר בניה אבאקוין כדו אהדייה לפאצלה מן
 קראנין שלה וכלוהא פטירא לזק א מדבא לאנהא מן כואץ אאקדאם זאכלתם
 אתה במקום קדוש כחוקך וחוק בניך הוא מאשי יהוה כי כן צויתי ותיכלוין יתה
 באתו קדיש ארי חולקך וחולק בוך הוא מקרבנא דיני ארי כיין אתפקדית זגאיז
 אנ תאכלוהא פי סאיר אמואצע א מקדסה אר הי חוקך ורזק בניך מן קרא בנין
 שלה לאין כזא אמרת ואת חזה התנופה ואת שוק התרומה תאכלו במקום טהור
 אתה ובנך ובנותיך אתך כחוקך וחוק בניך נתנו מזבחי שלמי בני ישראל וית

חדיא דארמוותאזית שוקא דאפר שותא תיכלוין באתר דכי את ובנך ובנותך עמך
 ארי חולקך וחולק בוך אתיהיבו מנכסת קדשנא דבני ישראל ואמא קץ אתחרין
 וסאק ארפיעה פכלוהא פי מוצע טאהר אנת ובנך ובנותך מעך לאנחא רזקך
 גרזק בניך אעטיתכמורה מן דכאיח סלאמה בני אסר שוק התרומה וחזר
 התנופה על אשי החלבים יביאו להניף תנופה לפני יהוה והיה לך ולבנך אתך לחק
 עולם כאשר צוה יהוה שוקא דאפר שותא זחדיא דארמוותא על קרבני תרביא
 יתיתוין לארמא ארמא קיני יהי לך ולבנך עמך לקים עלם כמא דפקיד יני ואמא
 קץ אתחרין וסאק ארפיעה מע אשחום אמחרכה יותא בהא לתחרך תחריכא בין
 ידיי שלה פתכוז לך ולבנך מעך רסס אהר כמא קא אלה ואתישעיר החטאת
 דיש דיש משה והנה שרה וקצה על אלעזר ועל איתמר בני אהרן הנותרים
 לאמר וית צפירא דחטאתא מתבע ובעיה משה והא אתוקד ורגז על אלעזר
 ועל איתמר בני אהרן דאשתארו למימר ואתמס מוסי עתוד אדכזה פאזאה קד
 אחרק פסנט עלי אעזר ואיתמר אבני הארוז אבאקוין קאילא מדוע לא אכלתם

אתה

ורצו ודקעו עלי זבדהם ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחמתו ויתנו בהן
 אש וישמו עליה קטרת ויקליבו לפני יהוה אש זרה אשר לא צוה אתם ונסינו
 בני אהרן נדב ואביהוא גבר מחתית יהוה והיו כהון איש ואיש ושוואו עליה קטרת
 כסמין וקריבו קני אשתא נוכריתא דלא פקוד יתרוז תם אנכי אבני הרוז נדב
 ואביהוא כל רגל מגמרתה וגעלא פיהמא נארא וציירא עליה נכורא וקלט
 ביני ידיי אלה נארא גריבא מא לם יאמרהם בהא ותצא אש מלפני יהוה והיא
 אתם וימתו לפני יהוה ונפקת אישתא מן קני ואכלת יתרוז ומיתו קני פכרת
 נאר מן ענדי אלה פאכלתהמא ומאתא ביני ידי אלה ויאמר משה אל אהרן
 הוא אשר דבר יהוה לאכל בקרבי אקדש ועל פני כל העם אנכי וידם אהרן
 ואמר משה לאהרן הוא דמליל לי למימר בקריבי אתקדש ועל אפיכל עמא
 אתיקר ושתיק אהרן פקא מוסא לתארזן הזמא קא אלה אני אתעלם באמרוני
 איי וכהצוה גמיעא גמע אתכדם פסקת הרוז ויקרא משה אל מישאל ואר
 אלצמן בני עזיאל דד אהרן ויאמר אלהם קרבו שאו את אחיכם מאתפני
 הקדש אל מחוץ למחנה וקרא משה למישאל ואלצמן בני עזיאל אהכורו
 דאהרן ואכור להוזהב וזכו טלו ית אחיכו מן קדם אפי קודשא למבדא למשרות
 תם דעאמוסי במישאל ואלצמן בני עזיאל עם הרוז פקא להמא תקדמא אחמלא
 אכותכם מן ביני ידי אקדם איכארג אעסכר ויקרבו וישאם ככתנתם אל מחוץ
 למחנה כאשר דבר משה וקריבו ונטלונין ככתנהו ואלמברא למשרותא כמאמלי
 משה פתקדמא וחמרהמא בתואניהמא איכארג אעסכר כמא אמר מוסא

ויאמר משה אל אהרן ראשיכם אל תפרעו ובעדיכם לא תפלוזבו ולא תמרתו
 ועל כל העדה יקצף ואחיכם כל בית ישראל יבכוא את השופה אשר שרף יהוה
 ואמר משה לאהרן ושיכון לא תרבו מירוע ולכו שיכון לא תבדעו ולא תמותו
 ועל כל כנשתא יהי רוגזא ואחיכו כל בית ישראל יבכו ית יקודתא דאוקיד לי
 קא מוסא להרוז ולא עזר ולא יתמר בניה ראסכס לא תשעתו ותיאכנס לא
 חמיקו ולא תהלכו ועלי גמיעא גמע יכוז סכט ואכותכם גמיע בני אם יכוז
 עלי אהריק אדי אחרקה אלה ומפתח אדל מועד לא תצאו מן תחת כי שמו
 משחת יהוה עליכם ויעשו ככבר משה ומהרע מישכן זמנא לא תפקו דלמא
 תמותו וארי משח רכותא דינ עליכו ועבדו כפתגמא דמשה ומן נאבכבא א
 מחצר לא תכרונו ללא תהרצו לאן דהן מסוחייה אלה עליכם ועמלו כמא אמר
 וידבר יהוה אל אהרן לאמר ומליל יעעס אהרן

זמני
 זמני
 זמני

זמני זמני זמני

כנזיר פאנה מצלה בצלה וצלפה מצלה תפריקא והו אנתיאר לם יגר והו נגם
 לכם מפשרם לא תאכלו ונבלתם לא תבעו טומאים הם לכם מכסרהון לא תיכלון
 ונבילתהון לא תקרבון מטאכין אנון לכון מן לחומהא לא תאכלו ונבאילהא
 לא תדנו כדאך הי אנגאם לכם את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר
 וקשקשת במים בימים ונחלים אתם תאכלו ית דיז תיכלון מכל דבמא כל דליה
 ציצין וקלפין במיא בימחליא ונחליא יתהון תיכלון והוא ארי יגב אן תאכלוה
 מן גמיע מא פי אמא פכל מא לה אנחה ופלוס פי אמא נפי אבהאר ולאודייה
 פכלוה וכל אשר לו סנפיר וקשקשת בימים ונחלים מכל שרץ המים ומכל
 נפש החיה אשר במים שקץ הם לכם וכל דלית ליה ציצין וקלפין בימחיא ונ
 ונחליא מכל לחשא דמחיא ומכל נפשא חיתא דבמחיא שקצא אנון לכון וכל
 מא לים לה אנחה ופלוס פי אבהאר ולאודייה מן גמיע דביב אמא וגמיע א
 חיואן ארי פיה פהו נגם לכם ושקץ יהיו לכם מפשרם לא תאכלו ואת נבלתם
 תשקצו ושקצא יהון לכון מכסרהון לא תיכלון זית נבילתהון תשקצון וסביל
 כונה מטא לכם מן לחומהא לא תאכלו ונבאילהא תרגסו כל אשר איז לו
 סנפיר וקשקשת במים שקץ הוא לכם כל דלית ליה ציצין וקלפין במיא שקצא
 הוא לכון כדאך כל מא לים לה אנחה ופלוס פי אמא פהו נגם לכם ואת אלה
 תשקצו מן העוף לא יאכלו שקץ הם את הנשר ואת הפרס ואת העזנה זית איז
 תשקצון מן עופא לא יתאכלון שקצא אינון גשדא ועז ועזיא והוא מא תרגסו
 מן אטאיר ולא יוכלון לאנהם ארגאם אנסר ויעקאב ויענקא ואת הדאה ואת האיה
 למינה ודיתא זטרפיתא לזנה ואלחא ואלצדא לאצנאפהא את כל ערב למינו ית
 כל עורבא לזנה וגמיע אגראביב ואלצנאפהא ואת בת היענה ואת התחמס ואת
 השחף ואת הנץ למינהו וית בתנעמיתא וציצא וצפר שחפא ונצא לזנהו ואלעאמה
 ואלצטאף ואלסאף ואלבאז לאצנאפהא ואת הכוס ואת השלך ואת הינשוף וקדיא
 ושליונא וקמפא ואלבוס ואלזמג ואלבאשק ואת התנשמת ואת הקאת ואת הרחם
 ונזתא וקיתא וירקריקא ואלישאף ואלקוק ואלרכם ואת החסידה האנפה למינה ואת
 הדוכיפת ואת העטלף וחזריתא ואלכו לזנה ונגל טורא ועטליפא ואלצקר ואלנבנה
 לאצנאפהא ואלהוד ואלכפאש כל שרץ העוף ההלך על ארבע שקץ הוא לכם
 כל לחשא דעופא דמהליך על ארבע שקצא הוא לכון גמיע דביב אטאיר אסאך
 עלי ארבע ארגל הונגם לכם אך את זה תאכלו מכל שרץ העוף ההלך על ארבע
 אשר לו כרעים מפעל לרגליו לנתר בהן על הארץ ברם ית דיז תיכלון מכל לחשא
 דעופא דמהליך על ארבע דליה קמולין מעילוי הגלוהי לקפצא בהון על ארעא
 אמא הוא פכלוה מן גמיע דביב אטאיר אסאך עלי ארבע מא לה כראעין תת
 רבליה ליזב כהמא עלי ארץ את אלה מהם תאכלו את הארבה למינו ואת
 הקלעם למינהו ואת החרבל למינהו ואת החנב למינהו ית איז מנהון תיכלון ית

איז

את החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה נתן לכם לשאת את עון
 העדה לכפר עליהם לפני יהוה מדין לא אכלתו ית חטאתא כאתר קדוש אר
 קדש קדשין היא זיתה יהב לכון לסלחא על חובי כנישתא לכפרא עליהון קני
 מא באלם לא תאכלו ארכוה פי מוצע מקדם אד הימן כואק שאקדאם ואלה פקן
 אעטאכם איאהא לתחמלו וזר אגמע לתסתגפלו ענהם בין ידיי אלה הן לא
 הובא את דמה אל הקדש פנימה אכל תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי הא לא
 אתעל מדמה לבית קדשא גואה מיכל תיכלון יתה בקדשא כמא דפקידיית הווא
 לם ידכל מן דמהא אי אקדם אגואני פקד כאז יגב אן תאכלוהא פי אקדם כמא אגור
 תכם וידבר אהרן אל משה הן היום הקליבו את חטאתם ואת עלתם לפני יהוה
 ותקראנה אתי כאלה ואכלתי חטאת היום הייטב בעיני יהוה ומליל אהרן עם
 משה הא יומא דיין קליבו ית חטותהון וית עלותהון קני וערעא יתי עקן כליין
 אז פון אכלית חטאתא יומא דיין התקיז קני פקא לה הרוז הווא איום אדי קלבו
 זכותהם וצעידתהם בין ידי אלה ואפתני מתל הווא מצאיע פלו אכלת ארכוה א
 יום הל כאז דאר חסנא ענד אלה וישמע משה וייטב בעיניו ושמע משה

ושפר בעיניו פלמי סמע מוסי דאר חסן ענדה
 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אלהים ומליל יני עם משה ועם אהרן למי
 להון וכלם אלה מוסי והרוז וקא להמא דבנו אל בני ישראל לאמר זאת החיה
 אשר תאכלו מכל בהמה אשר על הארץ מלילו עם בני ישראל למימר ה
 היתא דתיכלון מכל בעידא דעל ארעא כלמא בני אס וקולא להם הדי אחיואן אדי
 יגב אן תאכלונה מן גמיע אבהאים אדי עלי ארץ כלמפרסת פרסה ושסעת שסע
 פרסת מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו כל דסדיקא פרסתה ומטלפן טלפין פרסתה
 מסקא פשרא בבעירא יתה תיכלון כל מצלף בצלף ומפרק אלפרה תפריקא מצעד
 אגתראר פי אבהאים פכלוהא אך אתזה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרי
 את הגמל כי מעלה גרה הוא ופרסה איננו מפריס טמא הוא לכם ברם ית דיין לא תיב
 ממסקי פשרא ומסדיקי פרסתא ית גמלא ארי מסיק פשרא הווא ופרסתיה לא סדיקא
 מסאב הוא לכון ואמא הדה פלא תאכלוהא מן אמצעד אגתראר ואמצלת כצד
 אגמל פאנה איצא מצעד אגתראר גיר מצלת בצלת פהו נגס לכם זאת השפן כ
 מעלה גרה הוא ופרסה לא פריס טמא הוא לכם וית טכזא ארי מסיק פשרא הוא
 ופרסתיה לא סדיקא מסאב הוא לכון נא זכר פאנה איצא מצעד אגתראר גיר מצלון
 בצלת והו נגס לכם ואת הארנבת כי מעלת גרה הוא ופרסה לא הפריסה טמא הוא
 לכם וית ארנבא ארי מסקא פשרא היא ופרסתה לא סדיקא מסאבא היא לכון
 ולא רנב פאנהא מצעדה אגתראר גיר מצלפה בצלת והי נגסה לכם ואת החזיר כ
 מפריס פרסה הוא ושסע שסע פרסה זהו גרה לא גר טמא הוא לכם וית חזירא א
 סדיק פרסתה הוא ומטלפן טלפין פרסתיה זהו פשרא לא פשרא מסאב הוא לכון נא

ת

יאכל אשר יבא עליו מים יטמא וכל משהה אשר ישחה בכל כלי יטמא מכל
 מיכל וטמא כלי דיי עלון עלוהי מים יהי מסאב וכל משהה דישתת בכל מן יהי
 מסאב מן גמיע אטעאם אדי יוכל ממא ידאללה אמא ינגם וגמיע אשראב אדי
 ישרב פי כל אנא ינגם וכל אשר יפל מנבלתם עליז יטמא תנור וכירים יתק טמאים
 הם וטמאים יהיו לכם וכל דיפול מנבילתהון עלוהי יהי מסאב תנור וכירים יתקעון
 מסאבין אינון ומסאבין יהון לכון וכל מא וקע מן נבא ילהם עליה ינגם מן תנור
 ובסחוקד פאנקצוהא לאנהא נגסה וכדאך חנס כל מא הו לכם ינגם אך מעין וכור
 מקוה מים יהיה טהור ונגע בנבלתם יטמא ברם מעיין וגוב בית כנישת מים יהי
 דכיו דיקרב בנבילתהון יהי מסאב אמא אמעין ואביר ומלאם אמא פיון טאהרא
 וכל מן דנא בנבא ילהא ינגם וכי יפל מנבלתם על כל זרע זרוע אשר יזרע טהור
 הוא וארי יפול מנבילתהון על כל בר זרע זרוע דיזרע דכי הוא ואן וקע מן
 נבא ילהא עלי שי מן אנבאת ואחב אדי זרע פהו טאהר וכי יתק מים על זרע ונפל
 מנבלתם עליו טמא הוא לכם וארי יתהבון מים על בר זרע דיפול מנבילתהון עלוהי
 מסאב הוא לכון ואן געל מא עליה וקע מן נבא ילהם עליה פהו נגם לכם
 וכי ימות מן הבהמה אשר הוא לכם לאכלה
 הנגע בנבלתה יטמא עד הערב וארי ימות מן בעירא דהיא לכון למיכל דיקרב
 בנבילתה יהי מסאב עד רמשא וארי מאת מן אבהאים אדי הי לכם מאכלא מא דנא
 בנבא ילהא ינגם אי אמגיב והאכל מנבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב והנשא
 את נבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב ודייכול מנבילתה יצבע לבושוהי ויהי מסאב
 עד רמשא ודיטול יתנבילתה יצבע לבושוהי ויהי מסאב עד רמשא ומן אכל מנהא
 יגסל תאבה וינגם אי אמגיב ומן חמל מנהא יגסל תיאבה וינגם אי אמגיב וכל השרץ
 השרץ על הארץ שקץ הוא לא יאכל וכל רחשא דרחיש על ארעא שקצא הוא
 לא יתאכיל וגמיע אדביב אדאב עלי אארץ פהו נגם לא יוכל כל הולך על נחון
 וכל הולך על ארבע עד כל מרבה רגלים לכל השרץ השרץ על הארץ לא
 תאכלום כי שקץ הם כל דמהליך על מעוהי וכל דמהליך על ארבע עד כל
 סביות רגלין לכל רחשא דרחיש על ארעא לא תיכלונונון ארי שקצא אנון וכל
 סאך עלי צורה ולסאך עלי ארבע אי מא כתרית ארגלה מן גמיע אדביב אדאב עלי
 אארץ פלא תאכלוהם לאנדם ארגאם אל תשקצו את נפשותיכם בכל השרץ
 השרץ ולא תטמאו בהם ונטמתם בם לא תשקצו את נפשותיכם בכל רחשא
 דרחיש ולא תסתאבון בהון ותסתאבון פון בהון ולא תנגסו אנפסכם בשי מן אדביב
 אדאב ולא תתנגסו בהא ותעצוני כל ארץ כי אני יהוה אלהיכם והתקדשתם והייתם
 קדשים כי קדוש אני ולא תטמאו את נפשותיכם בכל השרץ הרמש על הארץ
 ארי אנא יזאהכון ותתקדשו ותהון קדישין ארי קדיש אנא ולא תסתאבון ית
 נפשתיכם בכל רחשא דרחיש על ארעא לאני אלה רבכם פתקדסו וכונו מקדסין

שמיני

גזבא לזניה וית דשונא לזנוהי וית הרבלא לזנוהי וית הגבא לזנוהי הדי מא האכלה
מנהם אגראד וצנופה ואדבא וצנופה ואחרבל וצנופה ואגנדב וצנופה וכל שרץ העוף
אשר לו ארבע רגלים שקץ הוא לכם וכל רחשא דעופא דלה ארבע רגלין שקצא הוא
לכון וסאיר אטאיר ארי לה ארבע ארגל פהו נגס לכם ולא לה תטמאו כל הנגע בנבלתם
וטמא עד הערב ולא יין תסתאבון כל דיקרב בנבילתהון יהי מסאב עד רמשא ומן הדר
פאנגטו כל מן דנא בנבאילהא ינגס אי אמגיב וכל הנשא מנבלתם יכבס בגדין וטמא
עד הערב וכל דיטול מנבילתהון יצבע לבושוהי ויהי מסאב עד רמשא וכל מן חמל
מן נבאילהם יגסל תיאבה וינגס אי אמגיב לכל הבהמה אשר היא מפלסת מרסד
ושמע איננה שסעת וגרה איננה מעלה טמאים הם לכם כל הנגע בהם יטמא לכל
בעירא דהיא סדיקא פרסתה וטלפין ליתתה מטלפא ופשא ליתתה מסקא מסאבין א
אינון לכון כל דיקרב בהון יהי מסאב מן גמיע אבהאים ארי הי מצלפה בצלת ותפריק
ליס הי מפרקה ואגתראר לים הי מצעדה פהי נגסה לכם פכל מן דנא בהא ינגס וכל
הולך על כפיו בכל החיה ההלכת על ארבע טמאים הם לכם כל הנגע בנבלתם יטמא
עד הערב וכל דמהליך על ידו יבכל חיתא דמהלכא על ארבע מסאבין אינון לכון
כל דיקרב בנבילתהון יהי מסאב עד רמשא וכל סאך עלי כפיה מן גמיע אוחש
אסאך עלי ארבע פהו נגס לכם מן דנא בנבאילהא ינגס אי אמגיב והנשא את נבלתם
יכבס בגדין וטמא עד הערב טמאים הם לכם ודיטול ית נבילתהון יצבע לבושוהי
ויהי מסאב עד רמשא מסאבין אינון לכון ומן חמל מן נבאילהא יגסל תיאבה וינגס
אי אמגיב כדאך הם אנגאס לכם וזה לכם הטמא

בשרץ השרץ על הארץ החלד והעכבר והצב למיעה ודין לכון ומסאב כרח שרץ
דחיש על ארעא חלדא ועכברא וצבא לזנוהי והדי לכם אנגס מן ארבע אדאב עלי
אארץ אכלד ואפאר ואצב לאצנאפה והאנקה והבח והלטאה והחמט והתנשמת
וילא וכוהא והלטאה והומטא ואשוהא וארול ואחרדיון ואעצאיה ואחרבא ואסם
אאברץ אלה הטמאים לכם בכל השרץ כל הנגע בהם במתם יטמא עד הערב אין
דמסאבין לכון בכל רחשא כל דיקרב בהון כמותהון יהי מסאב עד רמשא ויהי
אאנגאס לכם מן גמיע ארביב כל מן דנא בהא פישא מותרהא ינגס אי אמגיב וכל
אשר יפל עליו בהם במתם יטמא מפל כלי עץ או בנו או עור או שק כל כלי אשר
יעשה מלאכה בהם במים יוכא וטמא עד הערב וטהר וכל דיפול עלוהי מנהון כמותהון
יהי מסאב מכל מן דאע או לבוש או משך או סק כל מן דתעביד עבדתהא בהון כמא
יתעליהי מסאב עד רמשא וידכי וכל מא וקע עליה בעד מותרהא ינגס מן גמיע אנא
כשב או תוב או גלד או מסח וכל צנאעה יעמול פיהא צנאעה ידכל פי אמא וינגס אי
אמגיב ויטהר וכל כלי חרש אשר יפל מהם אל תוכו כל אשר בתוכו יטמא ואתו
תשברו וכל מן דחסת דיפול מנהון לגויה כל דבגויה יהי מסאב ויתיה תתכרון וכל אנא
כזה וקע מנהא שי אי דאכלה כל מא פי דאכלה ינגס ואנאה פאכסרו מכל דאכל אשר

יחבל

או למוקבא: ויקרבה בין ידי אלה ויסתגפר ענהא ותשר מן נביע דמהא הרה שריקיה
לאהיה זכר או אנתא ואם לא תמצא ידה די שיה נלקחה שתי תרים או שני בני
יונה אחד לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה הכהן וטהרה ואם לא תשכח ידה סמיה
אמרא ותסב תריז שפנינין או תריז בני יונה וחד לעלתא וחד לחטאתא וכפר עליה
כהנא ותדכי וזמן לס תנא ידהא מקדאר שאה פלאתא כד שפנינין או פרכי חמאם
אחד הומא ללע עידה זלאכר לאלכוה ויסתגפר ענהא לאמאם ותשר:
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמור: ומליל יל עס משה ולאהרן למוכוד: תסכלם
אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה בעור בשרו לנגע שרעתי
והובא אל אהרן הכהן או אל אחד מבניו הכהנים: אנשארי יהי במישך בסר יתעמא
או עדיא או בהרא ויהי במישך בסר יה למכתש סגירו ויתיתי לות אהרן כהנא אולות
חד מבניהו כהניא: אי אנסאן כאן פי גלד בדנה שאמה או עארעה או בקעה ספיר
פי גלד בדנה בלא ברך פליותא בה לי הרוז לאמאם או לי אחד מן בניה לאימיה
וראה הכהן את הנגע בעור הבשר ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמוק בעור
בשרו נגע שרעתי הוא וראה הכהן וטמא אתו: ויחדי כהנא ית מבתשא במישך
בסרא וסערא במכתשא אתהפין למחור ומחדי מבתשא עמיה במישך בסר ית
מכתש סגירו ותא הוא ויחזיניה כהנא ויסאיב יתיה: פניצר לאמאם אבלא פי גלד
לבדן פאן כאן פיה שער קד אנקלב אביצא ומניצר אבלא עמיה מן גלד בדנה
פיה בלוא ברך פאלי ראה כדאך פלינגסה: ואם בהרת לבנה הוא בעור בשרו
ועמוק אין מראה מן העור ושקרה לא הפך לבן והסגיר הכהן את הנגע שבע
ימים: ואם בהרת חורא הוא במישך בסר יה ועמיה לית מחזהא מן משבא:
וסערה לא אתהפין למחור: ויסגר כהנא ית מבתשא שבעא יומין: זמן כאמור

בדעיה

לאני אקדוש קאת תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה הרמשת במים ולכל נפש
 השרצת על הארץ דא אוריתא דבעירא ודעופא וכל נפשא ולא תנגסו אנפסכם
 כשי מן אדביב אדאב עלי אארץ כי אני יהוה המעלה אתכם מארץ מצרים
 להיות לכם לאלהים והייתם קדשים כי קדוש אני ארי אנא כי דאסיק יתכם מארע
 דמצרים למהוי לכון ללא וחהון קדישין ארי קדיש אנא לאני אלה למצעדכם
 מן בלד מצר לאכון לכם אאהא פכונו מקדסין לאני אקדוש קאת תורת הבהמה
 והעוף וכל נפש החיה הרמשת במים ולכל נפש השרצת על הארץ דא אוריתא
 דבעירא ודעופא ודכל נפשא חיתא דרחשא במיא ודכל נפשא דרחשא על
 ארעא הדה שריעה לכהאים ואלטאיר וגמיע אנפוס אחייה אדאבה וסאיר א
 נפוס אדאבה עלי אארץ להבדיל בין הטמא ובין הטהור ובין החיה הנאכלת ובין
 החיה אשר לא תאכל לאפושא בין מסאבא ובין דכיא ובין חיתא דמתאכלת
 ובין חיתא דלא מתאכלת ותפרז בין אנגס ואלטאהר ובין אחיואן אדי יוכל ואחיואן
 אדי לא יוכל צא פסוקים סימן מיכיהו
 יהוה אל משה לאמר ומליל י"ג עם ה' למהימר תם כלם אלה מוסי תכלימא
 דבר אל בני ישראל לאמר אשה כי תו יע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי
 נדת דותה טמאה מליל עם בני ישראל למהימר אתהא ארי תעדי ותליד דבה ותהי
 מסאבא שבעא יומין כיומי ריחוק סאובתה תהי מסאבא מר בני אסראיל קאילא
 אי אמראה עלקת פולדת דכרא פלתנגס סבעת איאם כאיאם בעד חיצתהא יכון
 חכם נגאמתהא וביום השמיני ימול בשר ערלתו וכיומא תמינאה יתגזר בסריא
 דערלתיה ופיאיום אתאמן יכתן זלפת אחלילה ושלשים יום ושלשת ימים תהי
 בדמי טהרה בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה ותלתין
 ותלתא יומין תתיב בדם דכונכל קדישא לא תקרב ולמקדשא לא תיעול עד משלם
 יומי דמותה ותלאתה ותלאתין יומא תקים פי דם אטהר לא תלאמס שיא מן א
 אקדאס ולא תדכל אי אקדס אי כמא איאם טהרהא ואם נקבה תלד וטמאה
 שבעים כנדתה וששים יום וששת ימים תשב על דמי טהרה ואם נקבתה תליד
 ותהי מסאבא ארבעת עשר כריחוקהו שתין ושיתא יומין תתיב על דם דכונ ואן ולדת
 אנתי פלתנגס אסנועין כחכם חיצתהא וסתה וסתין יומא תקים עלי דם אטהר
 ובמלאתימי טהרה לביתאן לבת תביא כבש בן שנתי לעלה ובכיונה או תי לחטאת
 אל פתח אהל מועד אל הכהן וכמשלם יומי דמותה לברא או לברתא תיתי אמר בת
 שתיה לעלתא זכר יונה או שפנינא לחטתה לתרע משכן זכונא לות כהנא וענד
 תמאס איאם טהרהא לאבן כאן או אננה תאתי בפרוך אבן סנאה לאצעידה ופרך
 חמאס או שפנינין לאדכוח אי באב כבא א מחצר אי אאמאס והקריבו לפני יהוה
 וכפר עליה וטהרה ממקור דמיה זאת תורת הילדת לזכר אן לנקבה ויקרבניה קדם
 יג ויכפר עליה ותדכי מסאבא דמהארא אוריתא דילידתא לדכר או לנוקבא

סימן דמים
 מכות
 דמים מכות

וראה הכהן והנה שאת לבנה בעור נחיא הנכה שער לבן ובמדת בשר ח בשאת ויחזי כהנה
 והא עמקא חזרא במשכא והיא חכמת סערא למחור ולושים בסר חי בעמיקתא מינער
 אמאס פארי בשאמה ביצא פי גלדה וקר אנקלב לשער אביצא או נז מן אלחס נקי ס
 שאמה צרעת נושנת הוא בעוד בשורו וטמאון הכהן לא יסמרונו כי טמא הוא סגי דת
 עתיקא היא במשך בסריה ויסאביניה כהנא לא יסמרונה אלא מסאבהא סהו כר
 פי גלד בדנה פאינגסה לאמאס ולא וקפה אוי הו נקס ואס פרווד תכרה הצלעות בשור
 וכסתה הצלעות את כל עוד הנגע מראשו ועד רגליו לכל מראה עיני ופוך ואס מסנא
 תסמי סגירותא במשכא ותחפי סגירותא את כל משך מכתשא מרי שיהדער דגלה לכל
 חיו עיני כהנא ואן אנתשר אברץ פי אבדן חתי גטא גמיע גלד אמתלא מן כאסרה
 אי רגליה גמיע מנצר עיני לאמאס וראה הכהן והנה כסתה הצלעות את כל בשורו וטרה
 את הנגע בלו הקר לבן טהור הוא ויחזי כהנא והא חכמת סגירותא ית כל בסריה ויחזי
 ית מכתשא כוליה אתהפוך למחור דפי הוא פאינער לאמאס פארי קר גטא אברץ
 גמיע בדנה פאיטהרה או קר אנקלב כלה אביצא פהנטאהרי וכוונס הקאות בשר
 חי יטמא וכוונסא דיתחזי ביה בסרה חיא יהי מסאב וא יוס צהר מיה לחס נקי טינגס
 פיה וראה הכהן את הבשר החי וטמאון הבשר החי טמא הוא צרעת הוא ויחזי כהנא
 ית בסרה חיא ויסאביניה בסרה חיא מסאב הוא סגירותא הוא באן ירא לאמאס
 אלחס אנקי פינגסה לאן גז מן אלחס אנקי מע אברץ נקס הו או כיישוב הבשר החי
 ועסך ללבן ובא אל הכהן או חרי יתוב בסרה חיא ויתהפוך למחור ויתית לות כהנא
 ואן רגע אלחס אנקי ואנקלב אביצא פאיני אי לאמאס וראה הכהן והנה נפסך הנגע
 ללבן וטהר הכהן את הנגע טהור הוא ויחזיניה כהנא והא אתהפוך מכתשא למחור
 וידפי כהנא ית מכתשא דפי הוא פארי נצר לאמאס אן אכלא קר אנקלב אביצא
 פאיטהרה אנה טאהרי

ובשר

לוב (ואורס) מראה עכ"ל חיון גמשה שכל לא מתנך לכטנותו הוא כדחה שכל ועמוק כמדמה חמה עמוק
 מן העל נגע היא השמה הגמדה או הכהרת תחזיה במקומה צדבת השחץ פתרה רוסס שיחגא אינו לא
 דיעס החמוס הנכד בבשר כל צדבת לשון דבועה עוד הנגע מחמת חיווס כעונדו ביה כל נקס צדבת

בקעה ביצא פי גלד ברנה לים מנצרהא עמוק מן אלד ושערהא לם עקלב אביצא פלוקפה
 ד איאם וראהו הכהן ביום השביעי והנה הנגע עמד בעינו לא פשה הנגע בעור והסגירו
 הכהן שבעת ימים שנית ויהדניה כהנא ביזמא שביעאה זהא מכתשא קס כד הוה לא
 אוסיף מכתשא כמשכא ויסגרניה כהנא שבעא יומין תנינות תם ינצרה לאמאם פי ליום
 אסאכע פאן וקח אבלא בעינה לם יפתש פי אלד פלוקפה ד איאם תאניה וראה הכהן אתו
 ביום השביעי שנית והנה כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור וטהרו הכהן מספחת הוא וכבס
 בגדיו וטהרו ויהדי כהנא יתיה ביזמא שביעאה תנינות ולא עמא מכתשא ולא אוסיף מ
 מכתשא כמשכא וידכניה כהנא עד יתא היא ויצבע לבושוהי וידכיו תם ינצרה פי ליום
 אסאכע תאניה פאן כבא אבלא ולם יתפש פי אלד פליטהרה כאנהא עארצה וצטר
 תאבה ויטהר ואם פשה תפשה המספחת בעור אחרי הראתו אל הכהן לטהרתו ונראה
 שנית אל הכהן ואם אוסיף עד יתא כמשכא בתר דיתחזי לכהנא לדכותיה ויתחזי
 תנינות לכהנא ואן תפשת לעארצה פי גלדה בעד מא אורא לאמאם פטהרה פליווא
 לה תאניה וראה הכהן והנה פשתה המספחת בעור וטמאו הכהן ערעת הוא ויהדי כהנא
 והא אוסיפת עד יתא כמשכא ויסאכמה כהנא סגירותא היא פאדי ראהא לאמאם
 קד פשת פי אלד פלינגסה פאנהא פריץ
 נגע ערעת כי טהרה באדם והובא אל הכהן מכתש סגירו ארו תהי באנשא ויתוי
 חות כהנא ואדא כאן באנסאן בלוא ברץ פליותא בה אי לאמאם

ורא

אם יראה הכהן הנגע בעור וטהרו

במשכיה כוזה אורה ויהי לושם כוזה כוזה חולה סמקא או חולה ואי אנסאן כאן פי
גלדה כי נאר ונס צאר גז אכ כוזה ביצה כוזה או ביצה פקט וראה אתה
הכהן והנה נפך שער ללש בברית נמלא עמק מן העור צרעת הוא במכו
פרחה וטמא אתו הכהן נגע צרעת ויהי יתה כוזה אתה אתה סעף אחר
כהדת אומחזה עמיק מן משכיה סגירותא היא כוזה סגירותא ויסאב יתה
כהנא מכתש סגירותא היא פאינצרהא לאמאם כאן אנה לב לשער אביצה
וכאן מנצרהא עמיק מן אגלד פהו ברץ אנתשד פי אכ פאינצסה לאמאם
ואם יראה הפהן והנה אין צבירות שער לבן ושפלה אינה מן העור והוא כהן
והקירו הכהן שבעת ימים ואם יחזרה כוזה אתה לית כוזה אתה שער חור ומלטה
ליתתא מן משכיה זהיא עמיתא ויסגרנה כוזה שבעה יומין ואן ראה לאמאם
וליס פיהא שער אביץ וליסת מסתפלה מן אגלד כל סאביה פאינקפה לאמאם
ולאהו הפהן ביום השבוע עי אס פשה תפשה בעור וטמא הפהן אהו נגע צרעת
הוא יחזינה כוזה לומא שביעה האם אוספא תוסיה כמטכא ויסאב כוזה
יתה מכתש סגירותא היא פינצרה פי ליום אס אבע כאן תפשות פי אגלד פאי
פאינצסה כוזה בלוא ברץ ואם תחתיה תעלד הברית לא פשתה בעול והוא
כהן שאת במכוה הוא וטהרו הכהן פיצדבת המכוה הוא ואם באתרה קמא
כהן תא לא אוסיפת כמטכא זהיא עמיתא עימק כוזה היא ויחזינה כוזה אתה
לושם כוזה היא ואן וקסת מטמאה ולס תתפש פי אגלד כל סאביה פהו מן אתה
אכ פאיטרה לאמאם כוזה תשייט אכ ואיש יחזי
אשה פיהיה בו נגע פיהא ש או בקון וגבר או אהתא רי יהי ביה מכתש אכויש
או בקון זה רגלו אמראה כאן כה בלא פי ראסה או פי לחיתה וראה הכהן
את הנגע ותנה מראהו עמק מן העור ובו שער צהב דק וטמא אתו הכהן נתק

זהו
קדוב עמיתא והתגלות סביבות הנחה ואת הנחה לא יוכלו מעט שתי שערות סגורות לו סביבויי עיח ניכר חס פשה
שאם יפשה יעבוד השערות ויעז למקום דני פוח אחרי טהרה וכן פי לא כוזה כוזה הפיטוד מען חפ בשכועדא טח
וכסוף שכוע שני תלפסש יפשה וסער שאר מען חפ הידוק והחדום שחינו זהוב הלל ושער ולפון צדוב דומה לטבעת
הזהב זהוב כוזה כוזה הוא וטהרו הכהן הח טמא שטהרו הכהן כוזה חכמות כוזה חכמות כוזה חכמות כוזה חכמות
כך גלגל עז לא כוזה כמין לוכ הנחה כבשר ארס ארוסין חכמות ארעיותו קלוי כהן כח שער טח

נדפא הנתק טהור הוא וטהרו הפקו: ואם כד היה קם נזקא וסער אוכס צלח
 ביה אתסי נזקא דמי הוא ודליניה להטא: ואן הו וקף בעיניה ונבת פיה שיער
 אסור פקד ברי והו טאהר פלטה לה לאמאם: ואיש או
 אישה פיהיה בעור בשרם בהרת בהרת לבנת: וגלד או אתא אליהו במשך
 בסדרון בהרת חורק: ואי רגל או אמרא טהון פי גלד אכראנהם בקע בקע
 ביץ וראה הפתך והנה בעור בשרם בהרת טהור לבנת בהק הוא פרח בעור
 טהור הוא: ואחזי פהנא והא במשך בסדרון בהרת עמיין חורק: בהק הוא: סבי
 במשטא דמי הוא: פניצר לאמאם ואי פי גלד אכראנהם בקע טאהר פי ביאנהא
 פרו בהק אטשר פי גלד והו טאהר: ואיש כד פרח ראשו

קרח הוא טהור הוא: וגלד או יתרס ער רישיתק ריח הוא רכי הוא: ואי אנסון
 אטתק שער ראטה פלו לא צלע וחו טאהר: ואם מפאת פניו ימרט ראשו
 גבח הוא טהור הוא: ואם מקביל אפורה יתרס ער רישיתק גליש הוא דמי הוא:
 ואן אנתתק מן גבה וקרה פלו לא גלח והו טאהר: וכי היה בקלחת או בגבחת
 נגע לבן אדמדם צדעת פלחת הוא בקחתו או בגבחתו: ואי היה בקדחות
 או בגלישותא מכתש חזיר סמוק סגירות סגיא היא בקדחותיה או בגלישותיה:
 ואן כאן פי לצלעה או אגלחה בלא אביץ מחמר פכמן אן ינון ברצא קד
 אטשר פי צלעתה או פי גלחתה: וראה אונן הפתך והנה שאה הנגע לבנת
 אדמומים בקדחתו או בגבחתו פמראה צדעת עור בשך: ויחזי יהיה פהנא
 זהא עילק מסכשא חזיר סמוק בקדחותיה אן בגלישותיה כמחזי סגירות
 במשך בסדא פאינצר לאמאם אן כאטה שאמה לבלא ברצא מחמרה פי
 צלעתה או פי גלחתה עלה סביל מניצר ברץ גלד לבדן ואחטאמהא: איש צדוע
 הוא טכיא הוא טכיא יטמאנו הפתך בראשו נגעו יגבר סגיר הוא כסאב הוא
 סאבא

עודש לעדש מכתיב קבשי בלום דח"ק קרח הוא טהור הוא: ומנומחה עתיק שאינו כידון כסימני ראש וקף שר
 מקום עור לא כסימני עור כשר בשער לבן (מחיה ופשיין) ואם מפאת פניו משפוע קדקד כלפי פניו קד
 גבחת ואם הצדעין שומכאן אגבאן בכלל ושפוע קדקד כלפי חזיריו קדיו קדחת נגע לבן אדמדם סתוך ומני
 טהור המדחות לכל כמראה צדעת עור כשר במראה הצדעת החמוד כפרשת עור כשר "אדם כ"י היה בעור בשלו
 ומה אמור בו שמשמא באדבע מדחות ונידון בשתי שבועות ולח כמיתה צדעת החמוד בשחין ומכאן שהוא כידון
 בששוע חחד ולח כמיתה עתיק שצמקום שער שאין מטמאין) כחד בע מדחות שחת והולדה בהרת והנולדת
 כחשו נגעו אין פי לא כתיבין מנין לרבות שער המנוגעים הנל טמא יטמאנו לרבות חת כולל על כולל הוא
 חומר בגדיו יהיו כדומים ומ' כדומים קדועים: כדוע מגודל שער נעל שסם יעטה כחבב' שפם שער העסתים
 וטמא כחמה יקח' משמע שחמו טמא ויכרשמוענו "בדי יעב' שלחיהו טמאים ושכס עמו ואמרו דבותינו עלי

הוא גרענעלע שאו הזקן הוא יחזי כהנא ית מכתש אודה מחזור עמיק מן
 מלשטא וביה סער סופוק דעדיק ויסאיב כהנא יתיה נתקא דוא סגילות לישא אודקנא
 דוא פלינצה לאמאס פאן כאן מנצלה עמיק מן אגלוי ופיה שער אצהב דקיק
 פלינכה פאנה כלף והו ברץ אדאס או אלהיה ופי יראה הכהן אתנגע הנתק והנה
 איומראהו עמק מן דעור ושער שחר אין בו והסמך הכהן אתנגע הנתק
 שבעת ימים זארי יחזי כהנא ית מכתש נתקא לית מחזור עמיק מן
 מלשטא וסער אדכס לית ביה ויסגר כהנא ית מכתש נתקא שבעה יומין ואז
 יאה וליס מנצלה עמיק מן אגלוי וליס פיה שער אסור פליוקפה סבעה איהם
 וראה הכהן את הנגע ביום השביעי והנה לא פשה הנתק ולא היה בו שער
 צהב ומראה הנתק אין עמק מן דעור יחזי כהנא ית מכתש אדכס שביעיה
 דהא לא אוסיף נתקא ולא היה סער סופוק ומחזי נתקא לית עמיק מן מלשטא
 תם ינצלה פי איום לסאבע פאן הו לס יתפשו ולס יכון פיה שער אצהב ומטה
 לים עמק מן אגלוי וזה גלח ואתה נתק לא יגלח והסמך הכהן את הנתק שבעת
 ימים שנית ויגלח סחרע נתקא ודעס נתקא לא יגלח ויסגר כהנא ית נתקא שבעה
 יומין תעלות פליחלק שער דאסה מא כלא מוצע אכלף ויוקפה ז איהם
 תאעה וראה הכהן את הנתק ביום השביעי והנה לא פשה הנתק בעור
 ומראהו אינו עמק מן דעור וטהר אתו הכהן וכבס בגדיו וטהר יחזי כהנא
 ית מכתש אדכס שביעיה דהא לא אוסיף נתקא במלשטא ומחזור גליתו
 עמיק מן מלשטא וידעי יתיה כהנא ית צבע לבו שוהי וירכי תם ינצלה פי
 איום לסאבע פאן הו לס יתפשו פי אגלוי ומנצלה לים עמיק מן אגלוי פלי
 יטהרה ויגס לית אבה ויטהר ואם פשה יפשה הנתק בעור אחרי טהרתו
 זאם אוספת יסף נתקא במלשטא לתר דכודה זאן תפשא אכלף פי בדנה
 בער טהרה וראהו הכהן והנה פשה הנתק בעור לא יבקר הכהן לשער הצהב
 טמא הוא ויחזיניה כהנא וזה אוסיף נתקא במלשטא לא יבקר כהנא לסער
 סופוק מסאב הוא תם ינצלה קד תפשא פי אגלוי פלא יפחץ ען לשער
 לא יעבב בברה אנה נגס ואם בעיניו עמך הנתק ושער שחר צמח בו

מכתשת בלבוש או בשתים או בערבא או במשקל כללית תענית כשם שהיא
 סגירות מהסרת מכתשת מסאב הוא ינצרה כי יוסלל כן תעניתה של
 או אסדה או אלהמה או פי אגלר כמיע מאי עמל קולגלוד בעטשא משיך כלשהו
 מאחק והונקס ושלף את המנר אונת השוח או את בושל סגלוד בפשטס ונחת פל
 כלי העור אשר יהיה בו הנגע כצדעת ממולת סוף מאש משקל דינקד ותלמולת
 שתלא או ית ערבא בעמלד או ככתנא או ית כל מן המשך ויהי צור מכתשת כדלית
 מהסרת היא כנורא תתוקר כליחרק אנוב או אסוד או אלהמה כמן מן גיק אנכפוק או
 נמיע אנה אלווי אלי עבן פיה אבלא כאנה ברק מאחק לולא יחדק בעמל ונחש יחדק
 הכלן והנל לא פשה הנגע בלגן או בשתי או בערב או בכל כלי עור ואם יחזי פתח אלה
 לא אוסוף מכתשת בלבוש או בשתים או בערבא או בכל מן המשך ואן לא אלהמס
 כאראה לס יתפש כי אגלר או אסוד או אלהמה אונמיע אנה אגלוד וצור המשך כלשהו
 את אשר בו הנגע והסגורו שבעת ימים שנית ויפקיד להנא ויחלוץ תרפיה מכתשת
 דיסגרניה שבעה יומין תכלות כליאמר בגסלה ויוקפה ל איהם תאניה וראת הפוק אחד
 הפכס את הנגע אנה לא הלך הנגע את עינו והנגע לא פשה כמא הוא באש תשרפכו
 פחתת הוא בקרחתו אונבבחתו ויהי להנא בתר דחולו ית מכתשת דהאלא שנת מ
 מכתשת מן כדהיה ומכתשת לא אוסוף מסאב הוא כנורא תיקדנה תכרה היא כ
 בשחיקותיה או בחדותיה תם ינצרה בעור מא גסל כאן כאן לס ינקלב לונה ולס יתפש
 פהו נגס פליחרק בשנאר והי מהלכה כאנת פי סחקתה או פי זיברתה ואם לאן הפוק
 והנל כהה הנגע אחרי הפכס אתו וקדע אתו מן הבגל או מן העור או מן השת או מן
 הערב ואם היא להנא היא עמא מכתשת בתר דחולו ית ויכצע יתיה מן לבוש
 או מן משפא או מן שתלא או מן ערבא ואן דהה קד כבא בעור מא גסל פליחרקה
 מן אנוב או אגלר ויקטעה מן אסוד או אלהמה ואם תראה עור בצמד או בשתי או כ
 בערב

יכול מקום הנגע בלבד תלך את אשר בו הנגע יכול כל הכבוד כולו בעין כבוס תל הנגע הא כיצד וכבס מן הבקד עמו אחדי
 הוכס כלן העשות לא הכך הנגע חתענינו לא כהה מעור חיתו והנגע לא פשה שמעכו שחס לא הגל ולחפשי כותה
 ואצל לא יתקד וכשה סנד ולא נשה אית יודע מנה יעשה כל תל והסגור את הנגע מלג דל יהודי ואלא כו כדא בתודתכהנט
 ודמזניה כמן ליושב פודד על חופניו פחתת היא לטון קומעא כמן כוחת הנחלים כלומר שכלה היא נגע שמדאין ש
 שוקעין כדקתבו או כנכחהו כמדגו בשחיקותיה או בחדותיה קרחתו שחקים ישעס ומעט המודע שדוקר לגידה
 שנה מן לפי יחד בכניס שהיא פהודה נחמדה קרחת ונבחה באים ונמורה קרחת ונבחה בבקיים עג לילן קוח כדילן
 טהר

סאבא יסאבנה פלוגא ביה שיה מכתשיה פדו רגל אברא והו נגס פאינגסה אן
 אמאס אן בלאה פיראסיה וזה צדוע אשר בוא הנגע בגליו יהיו פרמיס ורא שויה
 פלוגע ועל שפס יעטה וטמא טמא יקרא וסגירא דביה מכתשיה לבושוה יהיו
 מנדעין ודי שיה יהי פריעה על ספס פאבילא יתעפוף ולא תסתא בולא תסתאבו
 יקרי וזאברא אלי פיה לבלא יגב את כון תיאבה ממזקה וראסה שעתה
 ויתלתם עלה שארבה וטאוי לנגס לנגס כלילי אשר הנגע בו יטמא טמא
 הוא בודי ישוב מחוץ למחנה מושבו כל ימיו ומכתשיה ביה יהי וסאב מהב
 הוא בלחודוהי יתיב מברא למשדיתה מותבדי עול מא אקאס בה לבלא ינגס
 פאנה נקס ויגלס פדרא טארג לעסכרי כון מקאמה

זרביך פיה יהיה בנגע צרעת בבגד צמר או בבגד פשתים ולבו שאהו יהיה ביה
 מכתש פניו בלבוש פמהאו בלבוש טהן ואתוב אן טהן פיה בלא ברע מן תוב
 צוקא או כותא או בשותיה או בערב לפשתים ולצמר או בעור או בכל מלאכת
 עור או בשותיה או בערבא לעמלא ויהי או במשכא או בכל עבידד
 משך או סדא או לחמה מן צוקא או כותא או פי גלוי פמא צנע מעה ויהי הנגע
 ידדק או אדמאס בבגד או בעור או בשותי או בערב או בכל פלי עור נגע
 צרעת הוא וראה אתה דהן ויהי מכתש אידוק או סמוק בלבוש או פליש
 או בשותיה או בערבא או בכל מן ומשך מכתש פגירותא הוא ויהי לחצה
 וטאן לבלא וזכירא או אחמרא פי לתוב או פי לגלוי או אסדא או אלחמה או פי
 שי מן אנא לגלוי פולך בלוא ברע פליודא לאחמאס ויהי נכה את הנגע
 והסקיר את הנגע שבעת ימים חוזהי כהנא ית מכתשיה וית מכתשיה
 שבעה ימיו פיניצרה לאמאס ויוקפה ל איהם וראה את הנגע ביום השביעי
 כיפשה דלגל בבגד או בשותי או בערב או בעור לכל אשר יעשה העור
 למלאכה צרעת ממארת הנגע טמא הוא ויהי ית מכתשיה בולא שביעאה ויהי חוץ

ויהי נכה
 ויהי נכה
 ויהי נכה
 ויהי נכה

נשתנה זה משחר טמא יט טב כודי מחול והוא הפדיל בלשון קרב בין איש לאשה בין איש למעלה חס הוא יבדל
 מחוץ למחנה חוץ כל מחנות לפשתים ולצמר שלפשתים או שלצמר או בעור זה עוד שלפשתים בו מלכות
 או בכל מכתש עור זה עוד שעשה בו מלאכה ידדק ידוק עבדוקי אדמאס חנוס פבאדומים צרעת ממארת
 לשון סלן ומחודד ומודשו ת בו מודה שלח תידע ממנו כזמר חו בשותים שלצמר או שלפשתים זה פשוטו ומודשו יבול
 יבוא גיטי צמר וחניצי פשת וישרפס עמו היא באש תשרף חיה צריכה דבד חוד עונה חס כן וזה תנ בצמר או בפשתים
 שלצמר חו שלפשתים לו ציח את החומרות שבו שרן מעמין חוד החומרות לשון שכה כמו חמרא אתה של ב הנגע

מצרע

יה צפלא חראלמן רחסק על מי מצרע יתס יאמר בזכח אחרתא פיאנא חסד
 עלא מא מן נביע יאתה צפר החיה יקח אתה ואת עש צארז ואת שניהת ולעת
 ואת האזוב וטבל אתם ואת הצפר החיה בדם הצפר השח וטה על המיסתחים
 ית צפלא חיתא יסב יתהדית א עארזאת ית צבע זהורית א יובא יטבול
 יתהדוק ית צפרא חיתא צפרא ותיסתא על מי מצרע וילאכו לעצפור אה
 ולעור לארזז חריר לקדמו ולצעתרו יגמס ואלך ולעצפור אה פיוס לעצפור
 אכזבוח עלא אמא אלו מן נביע ויהא על המטהר מעצפעה שבע פעמים
 וטהלון ושלח את הצפר החיה אל פני השדה יתה על פמלך מן פנידותה
 שבע זמנין וידיכניה וישלח את צפלא חיתא על אפי חקלא וינצח עלא
 אמתטהר מן לבדך ז מראר ויטהרה ויטלה לעצפור אה עלא ונה א
 צחלא ונכס המטהר את בגדיו ונלח את כל שערו ורחץ במים וטהר
 ואחר צוא אלה מחנה וישב מחוץ לאהל שבעת ימים ויצבע דמלכיו
 ית לבושוהי ויגלה ית כל סעליה ויסחי במיא אידכונותה כן ייעול למשוותה
 זית צמבלא למשכנה שבעה יומין ויגסל אמתטהר תיאכה ויהלך גמיע
 שערה וירחץ בלמא ויטהר ובעד ואלך ויכל לא לעסכר ויקים כארז מנולה
 סבעה איאס ויהיה ביום השביעי ויגלה את כל שערו את לאשו ואת זקנו
 ואת גבת עינו ואת כל שערו ויגלה ונכס את בגדיו ורחץ את בשלו בפמים
 וטהר ויהי בלמא שבעה ית כל סעליה ית לישיה ויה דקניה וית גביע
 עינוה וית כל סעליה ויגלה וינצח ית לבושוה ויסחי ית בסדיה במיא אידכונותה
 פאלי באן פיאס אסאבע יחלק גמיע שערה לאסיה ולחיתה וחואקב עיניה
 מעסאיל שערה ויהסל תיאכה וירחץ בדנה בלמא ויטהר ויביום השמיני
 יקח שני כבשים תמימים וכבשה אחת בת שנתה תמימה ושלש

על כמות הדוק ויש תולעת וחזוב ומה תקטנו ויתרכא ישפיל עצמו מגאותו כותלעה וכחזוב יש צארז ויקל שחזון
 ויש תולעת למין של צמר צבוע זהורית על מים חיים ויהא חותה וסולה בכלי כדי שיהא דם צפור נקד בהם וכמה יה
 רביעית חתה צמר החיה יקח אותה מעלמו אחיה חובלה עמהם אחר מכושה לעצמה אבל העץ והאזוב כדוכין יחאו
 כלשון הזהורית כעש ומתעץ חרזן ואת שני התולעות ואת האזוב קיחה אחר לשלשה יחול בשם שחיה בכלל חגורה
 כך לארזכא בכלל טובילה תל וטבל אותה ואת הצפור החיה החזיר אתה צפור לכלל גבי לך וישב מחוץ לאהל וישחור
 בתשמיש המער חתכלל שערו וכלל וטבל ונכס כל מקום כינוס שער ונראה וכבשה אחת למערה ושלש
 טשחטס לנספי ל' כבשים הללו שחממו וישמו שבעה טעוים נגפוס ולוב אחד שמן לנגות שבע ולמה מומנו
 על הגוף חזנו ומה בהוקר לפני ב' שער עקוד ולא בעשה עצמה לפי שהוא מחוסר כנודים וקדיש אחו לחשם וקדיש
 לתוך העצה לשם אס' כהניפ' שיהא טען הנוסף חי והניח אותה חשם ואת הכלב בוטקוס אשר שחממו על ידך
 המזבח בנה ענה תל ויטאכבר בחמנד בתורת חשם בן צו חתהרין שחשט טעון שחיסה כעמן לפי שיצא זה מכלל

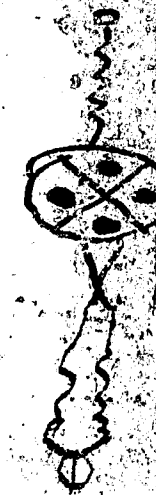
מצוות

פניו או בכל כל עור פלחתי הוא באש ששדפנו את אשחן פן הנגע ואם תתעור עור
כלבשה או בגד או בעל צב או בכל מן המשך סגולתו כנולא תקדנהיית דכח
מלכותו ויקבלהו שאותו פלחתי או אשחתי או נמיע אנה אלגוד פדוי אל
מנחם שחוק בלחוק בלחוק פיה אכלא והבמר או השות או הערב או כל כל
העור וישתבבס וסר מהם הנגע ופכס שנית וטהר ולבו שא או שות או ערב או כל
כל המשך והחזרה דיטוי מנהון בכתשם אצטבע תניעות זידי ואתוב או אקרא או אל
לחמה או נכדג אנה אלגוד אונגלות פלאענה אכלא כאתגסל תאניה ותטהרו פאר
תודת נמע נלעם נמו הנמל אודישותם או השות או הערב או כל כל עור לטהרו
או לטמאו דא אוריתו דמכתש סגולתו לכוש עמר או פיתגא או שות או ערב או
כל מן ומשך להכאותה או לסאבותיה הרה שריעה כלוא צדק אכאין כי טוב צוד
או כתאן או סדא או לחמה או שי מן אגא אלגוד ליטוד או לינגס

וידבר יהוה אל משה לאמר זאת תהיה
תודת המצוה ביום טהרתו והובא אל הכהן דא תהי אוריתו וסגולתו ביום טהרתו
זינותי לות כהנא הרה תכון שריעה לאברך פניוקת טהרה אן ותא בכברה אל אהמאס
ויצא הכהן אל מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע הצדעת מן הצדוע ויפוק כהנא
למברא למשריתא זיחזי כהנא דהא אתסי מכתש סגולתו מן סגולתו ויכת אהמאס
אי כהנא אעסכר פאוי ראי אן לאברך קד אשכ פן כלוא אברך אמר כיה כמה יב
וצול הפה ולקח למטהר שתי צפרים חיות טהרות ועץ ארז ושני תולעת ואזוב
ויפקיד כהנא דים לרמז כתרין צפרין חיים ודיון זאעא דארזא וצבע דהורי ודיון
פאמר אהמאס ויאכז לאמתטהר עצפורין חיים טאהרין ועוד ארז וחריד קרמז ו
ויצעתו וצול הפה ושחט את הצפר האחת אלפלי חריש עלמים חיים ויפקיד כהנא ויכוס

טאהר חק כוז כוח ככולו טהור לכך חזי הסתוב לשון קדחת ולעטן פידוש ותרבותו זה משמע קדחת לשון
שטט ובכחת לשון חריש כאל נכדב כחרייתו או בקדמותו שכחחת לשון חודים ובכחת לשון פטע שכחוב ואם נפחת
כני והקדחת כל שאפע ויוד מן הקדד ולחודיו כן עמור בתוכה כהנים וקדע אנהו יקדע מקום דכבד מן הכנדי ושכנו
קדחת היא דבר חזק וצומח כחצת שרפנו את כל כנדי וסר מהם הנגע חס כשבשוכה בחולה על פיכה סיימנו הנגע
לנמדי וכבס שנת לשון כובל תדור שלכבוס שכתש זה לשון לבן ויתחור חוץ מזה שאינו לליבן לא לכול
לכך נרמזו ויצטבע וכן כל כבוס כבוס שכן לטוביה מתורגמן ויצטבע חסלת תודי עכסד

זאת תהיה תודת וגו' מלמד שאין מטהרין חוהו כלל אלא מחוץ למחנה חוץ לשניש מחנות שנשתלה שם
בית חלוטו חיות כדע למדינות טהרות פרט לעוף כומח לפי שנגעם באים עלפשאן הודע שקרא
מעשה כטכוסם דברים לכך יודקו לטהרתו צפנים שמכטכופין ומשד בצלחוק קול ועץ ארז לפי שהנגעים באין

מצרע

יהוה יטבול כהנא ית אצבעיה דימינא מן משחא בעל ידו ומלא ידו
 מן משחא באצבעיה שבע זמנן ק"ג תם יגמס אצבעיה אימנא מן אורן
 לאי עלא יזה איסרא וינצח מנה באצבעיה מלאר בין ידי אלה ומיתר בשמן
 אשר על צפו יתן הכהן על תנור ארן המטהל הימנית ושל בן ידו הימנית
 ועל בן כגלו הימנית על דם האשם ומשחא משחא דעל ידיה יתן כהנא
 על לוס אדנא דמדפי דימינא זעל ליון ידיה דימינא על ליון כגליה דימינא
 על דמא דא שכלא וכן באקיה יצע עלא שוכמה ארן אמרטהר אימנא ועל
 אדנאס ידה אימנא ואברהאס דגלה אימנא על דם קרבאן אהתם ונתר בשמן
 אשר על בך הכהן יתן על לא ש המטהר וכפר עליו הכהן לפני יהוה יודי שתאר
 במשחא דעל ידה דכהנא יתן על לי שא דמדפיני כפר עלוהי כהנא לך וזבאן
 מנה יצעה עלא דאם אמתטהר ויסתגפר ענה לאמאס בין ידי אלה ועשה הכהן
 את החטאת וכפר על המטהר מטמאתו ואחר ישחט את העלה ויעבד
 כהנא ית חטאת וכפר על דמדפיני כסא אבותיה ונתר בין ית כוס ית עלתה פיעמל
 לאמאס אוכזה ויסתגפר שן אמתטהר מן נבאסתה ובעד זאך יוכח לצעודה
 והעלה הכהן את העלה ואת המנחה המזבחה וכפר עליו הכהן וטהר זיסניכ
 כהנא ית עלתה זית מנחתה למדפהא וכפר עלוהי כהנא זידי תם יצעו א

צעודה וזלה יהיה עלא אמוכח ויסתגפר ענה לאמאס ויטהר
 ואם רל הוא ואין ידו משגת וללח כבש אחד אשם לתנופה לכפר עליו ועשין
 סלת אחד בלול בשמן למנחה ולג שמן ואם מסכין הוא זלית יהיה מדבה
 זיסב אמר חדי אשמה לארמא לכפרה עלוהי זעס רונה סלתה חד דפיל במשח
 למנחתה ולוגה דמשחא ואן כאן פקידה ולס תנא ידה זאך פיקרב כרופא ואחרא
 לקרבאן לאתם לאתחדך ליסתגפר ענה ועשר מן סמוד הדיה מלתותה כרהן ולג
 דהן וזבת תליס או שני צע ינה אשר תשיג ידו והיה אחד חטאת והאחד על
 ותלין שפנינין או תלין צע ינה דת ציק ידה ויהי חד חטאת וחד עלתה ושתנין או
 פרזי חמאס עלא מאת תנא ידה פיקון אחורמה זכות וזאכר צעודה ונהיז אתם בין
 השמיני לטהרתו אל הכהן אל פתח אהל מועד לפני יהוה וזית יתהן כימאת תמינא
 לך לותיה לות כהנא לתרע משכן זמנה לך יא אית בהמה פי ליום ונתאמן מן אהל טהרה

מטמונות שלזה בקידה כתיב כל ארבעים שנה איהו שרף ויעי כנגע נותן הבית ומוצא כנגע כדאכ ל בכית שחית וזא חכס
 וזוע שהוא נגע וזא לא יפסוק הכר ברור למוד נגס נדחב לא חכנע כדאכ ל ויטולס יכוח הכה ונגע שחית וזא שחית כהן נזק לן שחית שם תורת
 טמאה

מצרע

עשונים סלת מנחה כלולה בשמן ולג אחד שמן וכו' וכלא תמינה סב
 תרין אמרין של מין וזאת מרתא חרא שת שתה של מרתא ותלתא עסרונין.
 סלתא מנחתא דפילא במשחה ולוגא חד דמשחא יופי איוס אונאמן יקדים
 לרופין צחיחין ורכלה אבעה סנתרא צחיחה ותלתה עשור מן סמך דדייה
 מלתותה בדהן ולג דהן והעמיר הפהן המטהר את האיש המטהר ואתם
 לפני יהוה פתח אהל מועד ויקים להנא דמדכיה יתגבלא דמדכיה יתרהן
 ליתבת דע מישכן זמנא יוקף אאמאס אמטהר ארגל אמתטהר והמא
 בין ידי אלה ענד באב כבא אמחציה ולקח הפהן אותה כבש האחר והקליב
 אתו לאשם ואת לג השמן והנף אתם תנופה לפני יהוה יוסב כהנא יד
 אמלא חרס ויכליב יתיה לא שמא וית לוגא דמשחא ויריס יתהון ויתיה
 ל ית יואכד אאמאס אחד אלרופין ויקלבה ען אאתס ולג אדן ויחרכה
 תחריכא בין ידי אלה ונשחט את הפכש במקום אשר ישחט את החטאת
 ואתה עלה במקום הקדש לפני כחטאת האשם הוא לכהן קדש קדשים הוא
 זיכוס ית אמלא כאתלא דיכוס ית חטאתא וית עלתא כאתר קדיש אדי כהטתא
 אשמה הוא להנא קודש קדשין הוא תס ידבחה פי מוצע ידבחה אדכור
 ולאעורה פי מוצע לקדם לאן קדבאן אאתס הו כלזכרה לאאמאס מן כואץ
 לאקדאס ולקח הפהן מדם האשם ונתן הפהן עלתנקר און המטהר הימנית
 ועל צדן ידן הימנית ועל צדן לגלו הימנית יוסב להנא מדמא דאשמה וירבין
 להנא על לוס אדנא דמדכיה דימניה ועל צדן ידן הימנית ועל צדן לגלו
 דימניה יתס אכד מן דמה ויגעל עלה שחמה און אמתטהר אימנא ועל
 אבהאס ידה אימנא ואבהאס לגלה אימנא ולקח הפהן מלג השמן ויצק על
 כף הפהן השמאלית יוסב להנא מלוגא דמשחא ויריק על ידה דכהנא דקמלא
 ויאכד אאמאס מן לג אדן ויצב עלה כפה איסלא וטבל הפהן אתה צבעו הימנית
 מן השמן אשר על כפו השמאלית והנה מן השמן באצבעו שבע פעמים לפני

אצבעות ליון בה עומדי יכלתה שחיתה במקום העמידתו לכך נאמר ושחט במקום אשר ישחט וכו' כי כחטאת כי ככל החטאת
 שאשם הזה לכך ככל עבודות התלויות בהן הושה אשם זה לחטאת ושלא תאמר הוא ילוי כחטאת שחט חטאת ליתנה עלתונך
 ובהנחה לוי יהא טעם מרתא ודמא דאשמה לכהן מוצע לכך נאמר כי כחטאת האשם הוא יכלתה ליתנה עלתונך
 וכו' בתב יתנוך קוד חמצע עבא וזן ולשון תנוך לא כוונתו (הכוונתו קוד) כחטאת האשם הוא יכלתה ליתנה עלתונך
 המטהר ונחה נסכים שלבנה ושלדן סופת אחד לכבש דה שהנח אחד ביו שערן אחד לפסכין ולוג שרין לית מוענו על הבהונות ושמן
 שלשטי המנחה לא הוציק הכהן לפרש ביום השמיני לטהרתו שמעתי לצפרים ולבזמא עץ חרד ואצב ונשע תולעת על מקום דס האשם ופי
 נתקנה דים למי שאין דים גורם לא המקום גורם ונתע נגע צרעה בשערך ונח להם אצבעים באים עלהם לפי שהמנינו אחרים

מצודע

הזה שריעה מן באן בה בלוא כרץ ולם תגל ידה פי וקת טהרה
 ויזכר יהוה אל כושה ואל אהרן לאמר ומלילי עם מישה דעם אהרן למימר וקם כלל
 מוסי והרן תכלימא כידבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לבס לאחזה ונתת נגע צדיקה
 בבית ארץ אחזתכם ארץ וניעלון לארעא ונכנען דאנא יהיב לבן להחטא ואתין מפרש
 סגידו בבית אלע אחטנת כון ארזי וכלתם אי בלר כנעאן אי אנה מעטי במורה וד
 מאחלת בלוא אברץ פי בעץ ביות ארץ חוזכם ובה אשר לו הבית והגוד לבן ארץ
 כנענע נראה לי בבית וזית דדיליה ביתא ויהו לכהנא למימר כמכתשא אתחזי לי ב
 בביתא כליאת אלי לה לבית ויכבר אאמאם קאילא קד צהר לי פי לבית שבה בלוא
 וצוה המן ופנו את הבית בטלם יבא הכהן לדאות את הנגע ולא יטמא כל אשר בבית
 ואחר כן יבא הכהן לדאות את הבית ויתקיד כהנא ויתנון ית ביתא עו לא יעל כהנא
 למחזי ית מכתשא ולא יסתאב כל דביתא וכתד כן יעל כהנא למחזי ית ביתא
 פי אמר אאמאם ויטל לבית קבל אן יזכר לינצר אכלא ולא נגם גמיע מא כיה ובע
 דאך יזכר פינצר איה וראה את הנגע והנה הנגע בקירת הבית שקעוהו וירקקו
 או אדמדמת ומראיהן שפל מן הקיר ויהזי ית מכתשא והא מכתשא כנתלי ביתא כ
 פחתו וירקן או סמקן וכחזי יהון מכוד מן סלא סאן דאי אכלא פאואה פי חיטאן אביר
 כטוט מנצרה או מהמרה ומנצרה מן אהאיט ויצא הכהן מן הבית אל פתח
 הבית והסקיד את הבית שבעת ימים ויפוק כהנא מן ביתא לתרע ביתא ויסגר ית ביתא
 שבעה ימין כליכרה מן לבית אי באבה ויוקפה ל איהם ושב הכהן ביום השביעי וראה
 והנה פשה הנגע בקירת הבית ויתוב כהנא בולא שביעאה ויהזי דהא אוסיף מכתשא
 כנבם

יטבלס ויטוהרו ואם על אופלים ומשקים יאכלם בימי טוונאיהו הא לא חסה תגד לא על כל חוס שאין להם טהרה במקור וסקעוהו
 שוקעין ומחזיהו וחלצו את האבנים כתרמק וישלפון יטלם מעשם כעו וחלצה נעלו לטון הסרה ל מעקוס טומא מקוס שאין טהרו
 מעשתמשות שם למעך הכתוב שהאבנים הללו מטומאות ומקומן בעוד בו ייקרעו ובלשון משנה יש הרבה מנביר מעבדים סביב
 סביבות הנגע בתב נדרסין שיקלפ המנה שסביב אבני הנגע יקצו לשון קצה אשר יצנו בקצו הנגע סביב יקצו
 לשון העשור וכן הטוח אכל חלץ את האבנים מוסב הלשון אל החוץ והוא מעקל לשון כבד כמע פטר דבר ואם שוב
 הנגע יכול לא יהא החוזה כמנא לא חס כן פשה נאמרה צרעת ממעזרת בבדים ונאמרה צרעת ממעזרת בבגדים נהי להלך
 טומאות החוזה חלפי שאינו כושף אפ כח טומא את החוזה חלפי שאינו כושף אפ כח טומא את החוזה חלפי שאינו כושף אפ כח
 זה לא ונהי את הבית היה לו לכהוב אחר ואם ישוב הנגע ודאבה ונהי פשה הא לא בא ללמד לא על נגע העומד בעינו כשנוג
 ראשון וכא בחופ שובע שט ומעזון שפשה שפא פירץ בו הכתוב למעלה כלום בעומד בעינו בשבוע ראשון ולמד כד
 בפשין זה שאינו מדבר לא בעומד בראשון ופשה בשבוע שני ופשה בשבוע שלישי ופשה בשבוע רביעי ופשה בשבוע חמישי
 הכהן ובא הכהן ללמד ביה מעשיכה מפי שיבה חולץ וקוצה ונחת לו שבוט אפ ביאה חולץ וקוצה ונחת לו שבוט ואם חגר
 נחת

אי אומאם אי באב זבא אמת צר אי בין ידי אלה וילקח הכהן את כבש האשם ואת לב
 בשמן והניח אתם תנופה לפני יהוה ויטב כהנא ית אמצא דא שמא דת לוגא דמשחא
 וידים יתרון ארמא ד' וואכזו לאמאם זרוף קרבאן לאתם וילג לדהו ויהדרבה מ' —
 תחרבה בין ידי אלה וישחט את כבש האשם וילקח הכהן מידם האשם ונתן על תנוך און
 המטהל הימנית ועל זרן ידו הימנית ועל זרן רגלו הימנית ויטב ית אמצא דא שמא
 ויטב כהנא מרמא דא שמא ויתן על דוס אדנא דמרכי דימינא ועל און ידיה דימינא
 ועל און רגליה דימינא ותם ידבחה ויגעל מן דמא עלא שחמה און אמת טהר
 אימנא ואברהם ידה אימנא ואברהם רגלה אימנא ומן השמן יצק הכהן על כף
 הכהן השמאלית ומן משחא ידו כהנא על ידא דכהנא דשמאלא ומן אדהו יצב על
 כפה אסרא ויהיה הכהן בא צבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית שבע
 פעמים לפני יהוה וידי כהנא בא צבעיה דימינא מן משחא דעלידיה דשמאלא שבע
 זמנן ד' וינצח אומאם בא צבעיה אימנא מן אדהו א' עלא ידה איסרא סבע
 מדאר בין ידי אלה ונתן הכהן מן השמן אשר על כפו על תנוך און המטהל הימנית
 ועל זרן ידו הימנית ועל זרן רגלו הימנית על מקומום האשם ויתן כהנא מן משחא
 דעלידיה על לוס אדנא דמרכי דימינא ועל און ידיה דימינא ועל און רגליה
 דימינא על אתר דמא דא שמא וינצע מן אדם א' עלא כפה עלא שחמה און
 אמת טהר אימנא ואברהם ידה אימנא ואברהם רגלה אימנא עלא מוצע דס קרבאן
 לאתם והנותר מן השמן אשר על כף הכהן יתן על דא שהמטהל לכפר עליו לפני
 יהוה וידי שתאר מן משחא דעלידיה דכהנא יתן על דישא דמרכי לכפרא על אדהו
 ד' וזבחה יצבה עלא לאס אמת טהר ויסתגפר ענה בין ידי אלה ויעשה ארת
 האחד מן ההלים או מן דבע היונה מאשר תשיג ידו ויעבד ית אחד מן שפנינא או
 מן בני יונה מרת דביק ידה ותם ילרב אחד לשפאטן או מן פראן אומאם עלא מא
 תנא ידה ואת אשר תשיג ידו את האחד חטאת ואת האחד עולה על המטה ויכפר
 הכהן על המטה לפני יהוה וית דת דביק ידה ית חד חטאת וית חד עלתא על מנחתא
 ויכפר כהנא על דמרכי ד' מע מא תנא ידה אחדה מא וכוה ואלא כר צעידה מע ארהי
 ויסתגפר לאומאם ען אמת טהר בין ידי אלה ואת תולת אשר בן נגע צדעת אשר לאת שני
 ידו צטודתו דא אורזתא דביה מכת שקידו דלא תדביק ידיה בדכותיו —

כוונתו ולא יטמא כל אשר בבית שום לחי פנהו ויבא הכהן ויראה הנגע נקיק להסגר וכל נגע שכתוב בו יטמא ועל נגע חסד תורה אם על כלי שטף
 וכלם

מצרע

מסאב ומאנהצה מן חנארה וכשכה וגמיע תראה וירמי דאך אי כארג לקדיה אי מוצע
 נגס והבא אל הבית כל ימי הסגיר אתו יטמא עוד הערב ודעי עול לביתא כל ומין דוסכר
 יתה יהי מסאב עד רמשא ומן דכל א לבית טול לא יאס לאי אוקפהיהא נגס אי אמני
 והשכב בבית יכבס את בגדיו והאכל בבית יכבס את בגדיו ודוי שטוב בביתא יצבע ית
 לבושיו ודוייכול בביתא יצבע ית לבושיו ומן אנצבע פיה יגסל פאכה ומן אכל פיה
 יגסל תיאכה ואסלא יטאהכתי ולאהלנה לא פשה הלגע בבית אחרי הטח את הבדי
 וטרה רכה את הבית כירפא הנגע ואס מיעל עול כהנא ויחזי זהאלא אוסיף מכתשא
 בביתא וירכי כהנא ית ביתא ארי אתסי מכתשא פאן דכל לאמאס ונצל פאוי לס ית פש
 אבלא פי לבית בער מא טייג פאיטהלה פאן אבלא קוד ברא זלקה לחטא את הבית ישהני
 צפרים ועץ ארז ושני תולעתוא קוב אוסב לרהנה ית ביתא תלתין צפרין ואשא דאיהא
 וצבע זהורי ואינוכא ויאכוד לתולעיתה עצפורין ועוד ארזוחדיר קרמז וצעת ושחט
 את הצפר האחת אל כלי חרש עלמיס חיים יחכוס ית צפרא חרא למן דחסף על כיו
 מצווע וירבח אחדאמא פי אנה לזק עלא מתן מן נביע ולקח את עץ הארז ואת האזוב
 ואת שני התולעת ואת הצפר החיה וטבל אתם בדם הצפר השחונה ובמיס החיים והניח
 אל הבית שבע פעמים ויסב יתאשא דאהנה ויתאנוכא וית צבע זהורי וית צפרא היתא
 ויטבול יתרון ברמא דצפרא ונכיסתא וכמו מצווע ודוי לביתא שבע זמנין ויאכוד לעוד
 ארז ואיצטר וחדיר לקרמז ואעצפור אה ויגמס דאך פידס אעצפור אמדבווח ולמתי
 אטבע וינצח עלא לבית סבע מלאר וחסא את הבית בדם הצפור ובמיס החיים ובצפר
 החיי

בית דאן
 ית ביתא
 וירכי

אחר שחקר הכתוב בן בשר לצער וכירו לוי קומא בזב ומעח בזבה מה זבה ממקום שהיא ממנומה טומאה קלה נדיה ממנומה
 טומאה חמורה זיבה חוף הזב ממקום שהוא ממנומה טומאה קלה קרי ממנומה טומאה חמורה זיבה זובן טומא לימד על הפסוק
 שהיא ממנומה זוב דומה למע ברך של צעורקים ורחוי ודומה ללובן ביצה המעוררת שכבת הרע השור בלובן ביצה שאינה מוגדרת
 דרי לשון דיר שגב בשדו את זובו כמנו דיד שהוא צלול אן החתים ש' וצא עב (פוחס אתפי האמה) נפתח בשדו מנפת זובו דהו נשטן
 וממדשו מעה הכהוב הוא עוף ראיות שהים נהא טומא שני זב מבצרו זובו טומאה ומה הכתוב השעי ראיות שלוש נקח פמבה
 טומאתו בזובו דר בשדו את זובו דוהחיתס בשדו מנופן טומאתו היא ה' ח' ביצו שהים לטומאה והשלשית מנהיקהו לקרבן כד
 המשכב החיו למשכב יכול אחי מיוחד לגמלה חחרת פלס אשר שכב אשר שכב לא נחמד אז אשר שכב המיוחד תמידי
 לכך יצא זה שאומרים לו עמד ונעשה מצלחתנו אשר שכב יטבלם נחמור לא אשר שכב עליו הגזב במיוחד תמידי לכך ומיש
 אשר יגע במשכבו לימד על המשכב שחמוד מן המגע שזה נעשה חב הטומאה לטומא חוס לטומא בדיים והמגע שאינו
 נעשה

זכרתי ציהא: תם ירגע פי איהם אפאכע פאך דא, אכלא נד תפשא פיה טאן
 אפיה צוה רפאן אהל צוה איהם אשר פהן הנגע וה שלכו צוהן אל מחוץ
 לעיר אל מקום טמא ויפקיד פיהם וישלפון יתאבניא פ דבהון מכתש
 זירכאן ותהון למכרה לקרתא לאתר מסאכ פאמר לאמאם באו תכלע
 ומהרה לא פון אכלא וירכון לא צארה אקריה אי מוצע נגס: ואתה בתי קציע
 נסתם פכא את העפר אשר הקצו אל מחוץ לעיר אל מקום טמא: ואת
 צוהה קל פון צוהן סחור סח וירכון ית עפלא וקליפו למכרה לקרתא לאתר
 מסאכ וינקשו לבית מודא כל מסתירא וירכון אתראב שוי קשדוה א צארה
 אקריה אי מוצע נגס: ולקח האבנים אחרות והביא אל תחת האבנים ועפר אחר
 יקח וטח אות הבית ויספון אבנין אחרין ויעלן לאתר אבניא ועפר אחר יסב
 וישתת ויתבית: ויאכרו חגא אכר וירכלוה מוצע תלך אחארה ותראב אכר
 ויבן ויבין לבית: ואם ישו ב הלכלע ופרה בבית אחר חלץ את האבנים ואחר
 הקצו את הבית ואחרי הטוח: ואם יתוב מכתשא ויסגי בביתא פתר דשליפו
 יתאבניא וכתר דקליפו ית צוהה וכתר דאתשע: ואן עמד אכלו ואתשר
 פי לבית בער מא כלעת אחארה ובער מא קשר לבית וטייך: וצא הכהן וראה
 והיה פשה הנגע בבית צדעת ממארת רוא בבית טמא הוא קיי עול כהנא ויהא
 אוסיף מכתשא בביתא סגילות מחסרה היא בביתא מסאכ הוא: פידכל לאמאספנצו
 ואדי קד תפשא אכלא פי חיטאן לבית פהו ברץ מאחק פי לבית והו נגס: ונתא את
 הבית את אבניו ואת עצו ואת כל עפר הבית והוציא אל מחוץ לעיר אל מקום טמא:
 ויתרע ית צוהה ית אבניו ויתא עוהי ית כל עפר ביתא ויפיק למכרה לקרתא לאתר

עקוב
 כותף לא חגר טהור ומניין עמוד בקד ובצה חולץ וקוצה וטח ונותן לו שבע תל וצא ואם בחיבה נמנה ככתוב מצדד אם בפשה בראשון הרי
 חמור ואם בפשה בשני הרי חמור ואם בחיבה נמנה לא את שבא בסוף שבוע ראשון ובא בסוף שבוע שני וראה והנה לא פשע
 העמוד מה יעשה לו יבול יפטר ויבן כמו שכתוב כאן ופנה אתה נגע תל כי נרצח הנגע לא טהרה לא את הרסו מה יעשה לו ביום ומהרה
 למעלה ביהא חמורה למטה מה בעליונה חולץ וקוצה וטח ונותן לו שבע דגמור לכ נהו ביחב אף סתחוכהכ כו כחא בתל גמור
 שלדבר אין נתיצה אף בנגע החומר אחר חליצה וקיצוע וטוחה ואין החומר צריך פשוין וסדר המקרה אחר כך הוא ואם ישוב ונתן וקבל א הבית
 והחולץ בבית ובח הכהן וראה וקנה פשע ויצר הכתוב בעומד בראשון שנתן לו שבע שטח להסגור ובסוף שבוע שני פהסגור לא וראהו שפשה
 ומה יעשה לו חולץ וקוצה וטח ונותן לו שבע חזר נותן לא חזר טעון עפרים טחין בנגעים יותר נגס שבעות" ואם בא יבוא לפסוק שבע שטח וראה
 והנה לא נשה מקדח זה בא לפגור בעומו בעומו בראשון ובעש לו יבול יפטר כמשמשן שלמקדח וקרה הכהן את הבית תל כי נרצח
 הכהן לא טהרה לא את הרפוי ואין רפוי אף הבית שהוקצה והטח ולא חזר הנגע אבל זה טעון חלי צב וקיצוע ונתק ושבוע שלישי וכן הוקד
 נדרש (אם בא יבוא בשטח וראה והנה לחפש יטוחו ואין טיחה בלא חילוף וקיצוע ואחר הטוח את הבית אם לא חזר לפסוק השבוע אז נרצח הנגע
 ואם חזר כבר כירש על החומר שטעון נתיצה כל ימי הסגור אותו ולא ימים שקלף את נגעו יבול שטח מוציא את המוחלף שקלף את נגעו
 תל כל ימי יטוח ער הערב מלמד שטח ממוח ככדים: כול אפי שהה כוי חכילת פרשתל והחולץ בבית יכבס את בנהו: אי פל לא אכר
 שוכב מנין תל וכשוכב אין פל לא חוכל שוכב לא אכר ולא שוכב מנין תל יכבס וכבס ריכה: אם כן למה נחמר חוכל ושוכב לך שיעור
 לשוכב כוי: חכילת פרש ליהודות: ומה חגיגה יוס מעהרו ואישה יוס מעמאו כי יהיה זכ יבול זכ מנין יהא טמא תל מבשרו ולא כלבשרו

כמיא ויהי מסאב עד דמשא ואי אנמאן דנא מן מצרעה פאגסל תיאבה ורחץ בלמא וינגס
 לי למגיב ויהי שכל עלהכלי אשר ישוב עליו הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב
 ודיתב על מעא דיתב עלוהי דונבנא יצבע לבושוהי זיסחי כמיא ויהי מסאב עד דמשא ומן גלם
 עלא לאנא לאי יגלם עליה לאאיב יגסל תיאבה ורחץ בלמא וינגס לי למגיב ויהי שכל עלהכלי
 בגב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב ודיתב כפסר דונבנא יצבע לבושוהי זיסחי כמיא
 ויהי מסאב עד דמשא ומן דנא בגסס לאאיב יגסל תיאבה ורחץ בלמא וינגס לי למגיב
 וכלההך הזב בטוהור וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב זאלוי יהוק דונבנא בדכיה
 ויצבע לבושוהי זיסחי כמיא ויהי מסאב עד דמשא ואקבצק לאאיב עלא אטאהר יגסל
 תיאבה ורחץ בלמא וינגס לי למגיב וכלהמרקב אשר ירכב עליו הזב יטמא וכל
 מרכבא דידכוב עלוהי דונבנא יהו מסאב וכל מרכב ירכב עליו לאאיב ינגס וכלהנמע
 בכל אשר יהיה תחתיו וטמא עד הערב והנשאת אותם וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
 עד הערב וכל דיתב בכל דיהי תחתיה יהי מסאב עד דמשא ודיטול יתרון יצבע
 לבושוהי זיסחי כמיא ויהי מסאב עד דמשא ומן דנא בשיממא יכון תחתה ינגס לי למגיב
 ומן חמל שוי מנהס יגסל תיאבה ורחץ בלמא וינגס לי למגיב וכל אשר יגע בו הזב
 וידיו לא שטף במים וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב וכל דיתב ביה דונבנא
 וידוהי לא שטף כמיא ויצבע לבושוהי זיסחי כמיא ויהי מסאב עד דמשא וכל מן מרי
 דנא ביה לאאיב ודיתב לם ירחץ בלמא וינגס לי למגיב וכל

חדש

כביאה ואי העטס מעטס נגעב אכבת קדש שהרי מבע בית הקתרים העו כי תהיה זבה יחול ממחרת מכל איברי הוללוהי וכלתה
 את מקור דמיה אין דם ונעמנא לא הבס מן המקור דם יהיה זובל בפסקה אין זובה קרוי זוב למנא לא חכ ארוס בכיתה כמו מעתבל
 ינדוהושהוה מגודר ממגע כל חוס הקיה כנשתהי אפי לז דאתה לא דאיהי אחת ונא על המשכה הוא השוכב או היושב על משכב
 או על מושב אפי לא נבע בה זף הוא בדר טומוחה האמונה במקרה העליון שבעון כיבוס בקדים על הכני לרבות את המרכב
 כנכשו בו אינו מוכר לא על המרכב אנתרבה מעל הכל וזאננטעון כיבוס בקדים שהמרכב אין נגעון מוכחא אדם לטמא
 אדם אכל משאו מנמא אדם לטמא בקדים וקיה נדתי עניו וכול יעלה לרגלה עזא כח עזיה כחמשה לנדתי לא טמא
 ימיס דביס זלעה ימיס בלא עת כדתי אחר שיצאו שכנת ימי נדתי און כי השב את שצטת הימים הכלו על נדתי מופלכ
 מינדתי יוס אחד זו היא זיבה ומעמטה חרוץ כפרשה זו ולז כדתי הנדה עזו כעונה שבעה נקיים וקרבן והנדה אינה נעשוי
 סכידת נקיים לא שבעה ימיס תהיה בנדתי בין רוחה בין שאינה וואה וודאו בנדתי זו אחר עשר יום אפי חופ נדה לתחלת נדה

שכל

החיה ובעץ הארז ובאזב ובשע התולעת ויורט ית ביתא בורמא דצפרא אבמי לבוע ובצפלא
 חיתא וכאשא דארזא וצא יזכא וכצבע זהוי: ויורכיה בוס לעצפור ולמא אנאבע ולעצפור
 אהי זלעוד אארז וחריד לקרמז: ושלח אתה צפור החיה אל מחוץ לעיר אל פני בשרד
 וכפר על הבית וטהר יו שלח ית צפרא חיתא למברא לקרתא לאפי הקלא ויכפר על ביתא
 ויורטי יושלך לעצפור אהי ליכארג לקדיה ליגה לצחרא ויסתגפר ען לבית ויטהר: זאת תורה
 לכל נגע הצרעת ולנתקידא אוריתא לכל מכתש סגילתא ולנתקא: הדיה לשריעה לגמיע
 בלוא אברץ ולכף: ולצדעת הבגד ולבית ולסגילות לבושא ולביתא: ולברץ אתיא בולבית:
 ולישאת ולספחת ולבהרת: ולעמקא ולעזיא ולצהלא ון לישאמה ולעאר יצה ולבקעה ולהורת
 ביום הטמא וביום הטהר זאת תורת הצרעת ולפא ביום מסאמא זביום דכיא רח אוריתא

דסגירותא יתדל עלא וקת אתנגים ווקת אתטהיר וכלהא שראיע אברץ:

ודבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: וכלילי בצע עס משה ואלהרן למימר: תם כלס
 אלה מוסי והל תכלימא: ודבר אל בני ישראל ואמרתם אליהם איש כיהיה זב מ
 מבשרו זב טמא הוא: כלילי עס בני ישראל ותימרון להון גבר גדל ארי היו דא במסלית
 דזביה מסאב הוא: כלמא בני אסר וקולא להס א רגל כאן דא יבא מן אחלילה פווכה דאן
 הו נגס: וזאת תהיה טמאתו בזב לר בשלן את זב או החתים בשלן מזב טמא דנו
 הוא: ודא תהי סאובתיה בזב ליה ליד כסלית ית דזביה אחתים כסלית מזב זביה סאובתיה
 היא: והיה צפה דזב לדי תנון בה נגאסתה אמא אז יגעל אחלילה דזב כאריל או ינכתם
 מנה פתלך נגאסתה: כל המושבע אשר ישכב עליו הזב יטמא וכל הכלי אשר ישב
 עליו יטמא: כל משכב עליו יטמא: וכל משכב עליו יטמא: וכל משכב עליו יטמא: וכל משכב עליו יטמא:
 כסאב: וכל מצגע ינעגע עליה יגס וכל אנט יגלס עליה יגס: ון איש אשר יגע במשכבו
 יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: וגבר דיקרב למשכביה יצבע לבושו ויסח
 במיח

(חכמה)

משכב לא וצד הטומאה ואינו נטמא לא חוכלן ומשקין והימש על הכלי: אפי צא נגע חפי עשרה כלים זה על זה טמא
 מטמאין נשום מושב וכן במשכב וכי ידוק הזב כטהור: ונגס בו או נשא שדוק מטמא במשכב: וכל המרכב אעפי צל
 יטבעלו כגון הרגום שלמרגא שקורין ארסקומא מטמא משכב מרכב והאזכר טומא טומאת מושב: וכל הנגע בכל אשר
 יהיה תחתו שלב (בא ולימד על המרכב שיהא הנוגע בו טמא: ואי טע) כבס בגדים והוא חומר במשכב ובמרכב וכו' וטמא
 אותם כל המטמא כענין הזב: זכנו ודוקו וסכבת זרעו (ועיני דמליו והמשכב נקמרכב נשאת) מטמא אדם לבגמא כהיים וידיו לא
 שטפ במים: בעל שצא טמא מטומאתו ואפי' כסף מצובו וקפר שבעה ומחוסר טכית מנטמא לכל טומאתו: וזה שהוציא
 הכתוב טכית בגונו שלב בלשון שטיפת ידים ללמד שאין בית הסתרים טעון ביצת מים לא אבר כגלי כמון הידים: וכל חדש
 אשר יגע בו הזב יכול חפי נגע בו נאחוריו בל אפי' צל: על נגעו שהוא ככולו לוי חומר זה קטנו וכי יבנה כשופסוק עבשת ימיס
 לטהרתו: שבעה ימים טהורים מטומאת זיבה שצא ידמה זב וכולן דצופין: ודאצו במים קידת המלך היא טומאת האש

כביאה

ואשה פירתה זבה דם יהיה זבה בבשרה שבעת תהיה בנדתה וכל
 הנגע פה טמא עד הערב ואתתא אלי תהי וייבא דם יהי דובה בבסרה שבעת
 ומין תהי בריחוקה וכל דיקרב בה יהי מסהב עד למשא ואיית אמראה טמא ויהי
 והו אן ינודם יחל מן פרגהא פלתקיס זאיאס פיה צוהא וכל מן דנא ברהא ינגס לו
 אמגב וכל אשר תשכב עליו בנדתה וטמא וכל אשר תשכב עליו וטמא וכל
 דתשכוב עלוהי בריחוקה יהי מסהב וכל דתתיב עלוהי יהי מסהב ונגמיע מא תנגע
 עליה פי חיצוהא ינגס ונגמיע זאנא לו תגלס עליה ינגס וכל הנגע פה שוכה יכבס
 בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב וכל דיקרב במשכבה יצבע לבו שוהי ויסחי בלא
 ויהי מסהב עד למשא וכל מן דנא במצנעה ינסל תיאבה וירחץ בלא וינגס לו אמגב
 וכל הנגע בכל כלי אשר תשכב עליו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב וכל דיקרב
 בכל מן דתתיב עלוהי יצבע לבו שוהי ויסחי במיא ויהי מסהב עד למשא וכל מן דנא
 בשו מן אענה לו תגלס עליה ינסל תיאבה וירחץ בלא וינגס לו אמגב ואם ער
 ומשכב דנא או על הכלי אשר הוא ישבת עליו בנגעו וטמא עד הערב ואם על
 משכבה הוא או על מנה דהיא יתבא עלוהי במקדשה ביה יהי מסהב עד למשא ואן
 כאן עלא מצנעה או עלא זאנא אוהי גלס עליה מנאסא לה ינגס לו אמגב
 ואם שוכב ישכב איש אתה ותהי נדתה עליו וטמא שבעת ימים וכל המשכב אשר ישכב
 עליו וטמא ואם משכב ישכב גברתה ותהי בריחוקה עלוהי ויהי מסהב שבעת ימים ומין
 ואן צאגעהא רגל פקד צאה הכס חיצוהא עליה וינגס לו איאס וכל מצנע יצנע עליה
 ינגס ואשה פירתה זבה דם יהי זבה בנדתה וכל הנגע פה שוכה יכבס
 כל ימי זוב טמאתה כימי נדתה תהי טמאה הוא ואתתא אלי ידובה ומה ומין סגי יתן

על כישוף
 דהי שרוב עליה
 דהי כישוף

וידבר ל' משה וחדר מות עני בע אהרן וגו' מה תל היה ר' אטור בן עזריה מושלן מעל לחוליה
 שבעס חצלו רופח אמר לו א תאכל צוק ואל תשכב בטחב כא אחד ואמר לו א תאכל צוק
 ואל תשכב בטחב עלה חמות כדרך שמת פלוני לה זירזו יותר מן הדא ש' לכך נחמד אחדי מות ג' פ' ב
 אהרן

חרש אשר יגע בזהב ישבר וכל כלי עץ ישטף במים וכלן דחסף דיקרב ביה דוננא
 יתבר וכל מצודהע ישתטף במיא ואי אתרנא בה לאויב פליכסר ואי אנא כשבפאל
 וגסל בלמא וכו' ויטבר הזב מזובו וספר לו שבועת ימים לטהרתו וכבם בגדיו ורחץ בשורו
 במים חיים וטבר וארו יחי דוננא מדובה דימוע ליה שבועה ומין לדכותיה ויצבע לבושו
 ויסחי במריה כמי כבוע אורפי פא די הו טאר מן דובה פליחץ לה ז אלאס מן אור
 טהרה ונגסל תיאבה וירחץ בדנה במא מן נביע ויטאר ונביוס השמיני יקחלו שתי תלים
 או שני בני יונה ונבא לפני יהוה אל פתחיה אל מועד ונתנס אל הכהן ובואמא תמימיה יסב
 ליה תריץ שפניכן אותר ובעי יונה דיותי לקיץ לתרע משכון זמנא זיתניכון לכהנא ופי ליום
 לתאמן יאתו בשפניכן או פרכי חמאס ויאתי בזה בין ידי אלה לי באב כבא למחציר
 ויפלמיה לי לאמאס ועשי אתם הכהן אחי חטאת והאחד עליה וכפר עליו הכהן לפני
 יהוה מזובו ויעביד יתרון כהנא אחד חטאת אחד עלתא ויכפר עלוהי כהנא קיץ מדובדי
 ויעמל לאמאס אחד המא וכוה ולאכר צעידה ויסתגפר ענה בין ידי אלה מן דובה

ואיש כירתיא ממנו שכבת זרע ורחץ במים את כל בשרו וטמא עדה ערב
 ונבר אלו תפוק מנה שכבת זרע ויסחי במיא ויהי כהנא עד רמשא ואי רגל כרגת
 מנה נטפה אנסל פליגסל גמיע בדנה בלמא וינגס לי לאמג'ב וכל בגדו וכל עור אשר
 יהיה עליו שכבת זרע וכבם במים וטמא עד הערב וכל לחוש אכל משך ויהי עלוהי שכבת
 זרע ויצטבע במיא ויהי כהנא עד רמשא ואי תוב או גלד צאר עליה שאת מנה
 פליגסל בלמא וינגס לי לאמג'ב ואשור אשר ישכב איש אתה שכבת זרע ורחצו
 במים וטמאו עד הערב ואתתא די שכוב ככר יתה שכבת זרע די סחון במיא וירון
 כהנא בין עד רמשא ואייה אמר אה צאבעהא דגל כנטפה פליחצא בלמא וינגסאן לי לאמג'ב

ית 35
303

ואש

שכל שטפה דנפין שתימה באחי אשר יוס הללו תבא זבה וכהנאס אין כזירכ לס פרישכ וק כזרו אחר וכגדיר אר חיו
 ולו ימותו בטומאתם ידי הכרת שלטמא מעדש קלוי מיתה זאת תורה הזב בעל ראייה אחר מנה תורתו ואשר תבא ממנו
 שכבת זרע יהי הוא כבעל קרי טומא טומאת ערב והזב אתה זוכי בעל ענה דחיות ובעל שלוש דחיות שתורתה למ מפורשת
 למעלה... חסלת פרשת מצורע בלוי בהוצ

כמו מסכת ש"י פי מא ביע"ס: זאת תורת הזכ"א אשר תצא ממנו שכבת זרע לטמא...
א אוריתא דדוצנא ודחפוק מניה שכבת זרע לאסתאבא בה: ה"ה שריעה אדאיב
מן כרנת מנה נטפה אנסא לאתנגס בה: ודדוק כנדתיה ודקב את זובו לזכר ולקבה
לאיש אשר ישכב עם טמאה: ולדסאופתה בדי חוקה ולדדאיב ית דוביא לזכר
למקבא זלגבר די שכוב עם כמאשתא: ולחאיץ פי טמאתה זלפאיץ מן זובה מן זכר
ואנת: זרקל יצאנע נגסר:

ויצד יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבנות לפני יהוה וימתו: וזליל אי עס
בגשה בנתר דמיתת תלין בע אהרן בקלוביהון אי שפתא נכדיתא לך: ומיתו: תס כלס אלה
מסו זינד מות אבני הרון כמא קרבא נארא גדיבא בן ידי אלה פמאשתא: וזאמר יהוה אל
עשה דצל אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מכית לפרכת אל פני הכפרת
אשר על הארן ולא ימות פי בעטן אבאה על הכפרת: ואמר אב למשה מליל עס אהרן
אחוק ולא יהי עלי ל בכל ערן לקדשא מגול לפרכתא לל כפדתא דעל ארונא זל לא ימות
אזי בעננא אנא מתגלי על בית כפורי: וקל לה מר הדון אחיך באן לא ידכל פי כתיב מן
לאוקאת אי לקדם מן דאכל אסגס לי חיצרה: אגשא שלי עלא לענדוק ללא ימות לאב
מתגלי בלגמאס פוק אגשא בגאית בא אהרן אל הקדש צפר בן זבד לחטאת ואור
לעלה: ברא יהו עלי אהרן לקדשא בתור בר תוליה לחטאת וד כד לעלתא בהוה אל
אמור: וכל הרון לי לקדם באן יחצר דתא מן זבד לאוכוה וכבשא לאצעידה: כתנת
בר קדש ילבש ומכנס בר יהו: על בשרו ובא בנטבד יחגד ובמאנפת בר יצנך בגדי
קדש הם וסחץ במיס את בשרו ולבשם בתועה דבו צא דקדשא ילבשו ומכנסין דבוץ
הרון על בגדיה והמליצא דבו צא ייסרו ומאנפתא דבו צא יחיות בדישיה לכו שץ קדשא אנון
ויסח

דמז לבית אהרן
בחדש השבועי בעשרת חודש כתנת בדומה מגיד שאינו משמש לפנים בשמונה בגדים שהיא משמשת בחוץ
שיש בה זבד לטו שאי דעיון נעשכסני גור לא בארבעה ככה הדיוט וכולן שלבון קדש ילבש שיהיו משמשת קדש
יצנף כהמא יחיות כהושיה יניח כראשו כמו ותנח בגדו ואחיתרניה ודחץ במיס אורו היום טעון טבילה ככה חליתו
וחמשה כעמיה היה מחליף מעבודת פנים לעבודת חוץ ומחץ לפנים ומשנה מעבדו דהב לבגדי צבא ומכניו לבג
לבגיו זבד וכל חליפת טעון טבילה ושני קדושי ידים ורגלים מן הכיור: אהרן החטאת אשר לו האמור למעלה ולעין
לא

פניאין בלא עיזן ריחוקה או ארי תרוב על ריחוקה כל יומי זוב סאובתה כ'ומי ריחוקה תרי
 מסתבא היא זאיית אמראה פאיך דמראת איאמה כתידה פי גיר וקת חיצתהא או בעדקה פי
 גמיע פיץ נגאסתהא פלאתכון פיהא כאיאתם חיצתהא נגסהי כל המשכב אשר תשכב עליו
 כל ימי זובה כמשכב נדתה יהיה לך וכל הכל אשר תישב עליו טמא יהיה כטמאת נדתה
 כל משכבא דתשכוב עלוהי כל יומי זובה כמשכב ריחוקה יהי לך וכל מנא דתתיב עלוהי
 כמסאב יהי כסואבת ריחוקה: וגמיע אמצנע ארי תנצנע עליה טול איאתם פיצהא פליכון
 להא כמצנע חיצתהא וגמיע לאנה אליתגלם עליה פליכון נגסא כנגאסתהא פי חיצתהא
 וכל הנגע עם יטמא וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא ערה ערב וכל דיקרב בהון יהי מסאב
 ויצבע לבושו ויטח: כמא יהי מסאב ערדמשא: וכל מן דנא בשי מנהא ינגס פליגסל
 תיאבה וירחץ בלמא וינגס לי אמניב: ואס טהרה מזובה וספרה לה שבעת ימים ואחר
 תטהר: ואס דכיאת מדובה ותמני לה שבשה יומין ובתר כין תרפ: ואן טהרת מן פיצהא
 פלאתחץ להא ז' איאתם ובעד דאך תטהר: וביום השמיני תקח לה שתי תלים או שבע
 יונה והביאה אתם אל הכהן אל פתח אהל מועד: וביום תמינאה תסב לה תרין שבועין
 או תרין בני יונה ותית יתרון לות כהנא לתרע משכן זמנא יופי איום אה תאכו שמכין
 או פר כיחמאס ותאתי באמא לי אאמאס לי באב כבא אמהצרי: ועשה הכהן אהאחד
 חטאת ואת האחר עלה וכפר עליה הכהן לפע יהיה מזוב טמאתה: ויעביר כהנא יתהו
 חטאתה ויתחד עלתה ויכפר עלה כהנא ל: מזוב סאובתה: ויעמל לאמאס אחר המה
 לכוה ולאכר צעודה ויסתגפר ענהא לאמאס בין ידי ללה מן פיץ נגאסתהא והדרתם
 את בני ישראל מטמאתם ולא ימלתו בטמאתם בטמאתם את משכב אשר בתוכם
 ותפר שון ית בני ישראל מסאובתהון ולא ימותון בטמאתהון כסאובתהון ית משכב
 דביניהון: פיגב אן תגאנבא בני אסר מן נגאסתהם ולא יהלכון בנגאסתהם איהא הם

אהי יומאד ה' אל עשה דבר לאהק אחיד וא יכוח שלמ ימות כדרך עמות ככיו וכל ימות שאס בא כחא
 כי כטח אדאה כי תמניד אני כדאה שם עם עמוד ענני ולפי שגלוי שכינת שם ידה שלא ידעם לכוח
 כלו פשוטו ומדרשו לא יבא פי חס בעל הקטורה ביום הכפורים צדאת גימטריא שלו אהבע מאות (עשר
 דמי

ויכוס ית תורה דחכותא ריליה: ויקדם הדון תאניה דת לזכור לוי לה ויסתגפר ענה וען אלה
 תם יזבחה: ולקח מלא המחתה גחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו קטורת
 סמים וקח והביא מבית לפרכת ויקטב מלי מחתותא גמרון דא ישא מעליו מדבחת מן לוי
 זמלי חופנוי קטורת בסמין דקיקין ויעיל מגיו לפרכתא ויאכז מל לאומרה גמר
 נאר מן פוק למדבח מן בין ידי אלה ומל חפניה מן בצור לעמוג למדקוק וירכל דלמן
 דאכל אסגף ונתן את הקטרת על האש לפני יהוה וכסא עין הקטרת את הכפרת אשר
 על הערות ולא מות: ויתן ית קטורת בפמליא על אשתא לוי ויחפי עסקטור תא יד
 לפרתא דעל סא דותא ולא מות פילקו וילך לבכור עלא אנאר בין ידי אלה חתי יג' שי
 יצאב לבכור אגשא לוי אשוארה ללא ימות ולקח מרס הפד והזה באצבעו על
 פשהפלת קדמה ולפני הכפרת יזה שבע פעמים מן הדם באצבעו ויסב מרמא דהוה
 וידי באצבעיה על אפי קדומא ולק לפרתא ידי שבע זמנין מן דכא באצבעיה ותם
 יאכז מן דם אה וניצח באצבעיה קבאל אגשא שרקיה מדר ואחרה תם ינצחמנה
 ז מלאר: וישחט את שער החטאת אשר לעם והביא את דמו אל מבית לפרכת
 ועשה את דמו פאשר עשה לדם הפד והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת: ויכוס ית
 צפירא דחטאת ולעמא ויעל ית דמיה דלמניו לפרכתא ויעביד לרמיה כמא דעבד
 לזמא דתולא וידי יתיה על כפרתא זלק כפרתא: תם יזבח עתוד לזכור לוי ללקוס ו
 וירכל מן דמא אי דאכל אסגף ויצנע בה כמא צנע בדם לרת וניצח מנה קבאל
 אגשא ובין ידיה: ויכפר על הקדש מפסחאות בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם
 וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם: ויכפר על קדשא מסואל דת
 בני ישראל ונאמר דיהון לכל חטאתיהון זכין יעביד למשכן זמא דשרי עמיהון בגוסואבתהון:
 ויסתגפר פי אקדם ען מעאצי בני אסר וגרומאם וגמיע טמאיהם וכדאך יצנע בלזמין

ד' ע' ס' ט'

הא אם לא עשה כהנה חייב וכו' וזה באצבעו ידמה אחר בעשמוע ילפני הכפרת יזה שבע יהיו אחר למעלה
 ושבע למטה אשר לעם מה שהפך מכפר השעיר מכפר על ישראל והוא השעיר שעלה עליו והגורל לשם כאשר עשה
 ביום קפר וחת למעלה ושבע למטה מעוממות כע ישראל על הכנסת למעלה בעוממות ולא נודע להם בסופ של לכל
 חטאתם וחסות היא עובד ונעשעיהם אפ יזכנסין מיד בעוממות וכן עשה לאהל מועד כשם שהיה משניהם כפסח
 למעלה וזכר למטה כן מזה על הכפרת מבחוק משלם כס א' למעלה ושבע למטה השכן אתם בתוך טמאותם
 מעט שהם עמאיים שבעה נייטיהם אלה ומזבח אשר לפני ה' יזה ומזבח הזהב לפני ה' בהיכל ומה תל ויבא לפי
 שהיה

זיסור במא יתבטלה וילבשנון באן ילבס תונה מן עשר מקדסה בעד אן יכון עלה
 בדנה סראויל מן עשר ויתקלד בזנאר ע מן עשר מחץ ויתעמס בעמאמה מתל
 וילך פולך היתאב אקדס ירחץ בדנה בלמא וילבסרה וקמאת ערתבטי שרא
 יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה ומן כנשתא דנני ישראל יסבתין
 צפירי עזי לחטאת וזכר חד לעלתא וזאחד מן גמאעיה בני אסל עתודין כון א
 מאעז לאדכנה וכבשא לאעעירה והקריב אתה אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעזו
 ובעד ביתו ויקריב אהרן ותורה רחטתא דיליה ויכפר עלוהי ועל אנש ביתה פינתי
 אוולא אן יקדס דת אזכנה אדו לה ויסתגפר ענה וען אה וילקח את שני השעירים
 והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד ויסב ית תרין צפירי ויקדים יתוון ויתעלע
 משכן יתם יאכז לעתודין וזקפהמא בין ידי אלה ענר באב לבא למחצת ונתן אהרן
 על שני השעירים גודלות גודל אחד ליהוה וגודל אחד לעזאזל ויתן אהרן ער
 תרין צפירין ערביא ערבא חד לשמא דיי ויערבא חד לעזאזל וילקח עלוהי
 סהמין אחדהמא לבית אלה וזאכר לגבל עזאזל והקריב אהרן את השעיר אשר
 עלה עליו הגודל ליהוה ועשהו חטאת ויקריב אהרן ית צפירא דסליק עלוהי ערבא
 לשמא דיי ויערבנה חטאת פיקרב אשתוד אדו וקע עליה אסהם לבית אלה ויענה
 דכנה והשעיר אשר עלה עליו הגודל לעזאזל יעמד חו לפני יהוה לכפר ערין
 לשלח אתו לעזאזל המדבריה וצפירא דסליק עלוהי ערבא לעזאזל ויתן כד ח
 ק ית לכפרה עלוהי לשלחא יתיה לעזאזל למדברא וזאשתוד אדו וקע עליה אסהם
 לגבל עזאזל יוקף חייא בין ידי אלה ליסתגפר ענה תם יטלקה פו גבל עזאזל פי אבר
 והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעזו ובעד ביתו ושחט את פר החטאת
 אשר לו ויקריב אהרן ותורה רחטתא דיליה ויכפר עלוהי ועל אנש ביתה ויבוס ית

566
 566
 566

84

תורה

כאן שמשכן הוא במלוא משלבו וכפר בעזו וכפר ביתו ונתנה עליו עונותיו ועונות ביתו ונתנה אהרן על שני השעירים
 גודלות משלבו ואלו שתי דין בקלפי ונפול גודל בימין וחבירו בשמאל ונתנה עליו את שכתוב בו
 לשם הוא לשם ואת שכתוב בו לעזאזל משתלח לעזאזל עזאזל הוא דה עז וקשקש עז גבנה שניאזל גודל חתוכה ועשהו
 חטאת כשחטח הגודל עליו קורא לו שם ומומר זה חטאת יעמד חו כמון ויעמד חו על צפירא דסליק עלוהי ויתגורלו יתקם סד חו זה
 תל לני שני לשלח אותו לעזאזל ואיט יומע שלוחוים למיתא חס לחיים לכר נאמר יעמוד חו עמידתו הי עלוהי וישלח ענה
 ששילוחו למיתיה לכפר עליוו שיתודה עליו כדכתיב ויה תודה עליו וגו' וכפר בעזו וגו' עליו ועל אנש ביתו ויבוס ית
 קריב ביתו שכתוב אהרן כדכתיב אהרן ויתקדש ויבוס ית ויבוס ית ויבוס ית ויבוס ית ויבוס ית ויבוס ית ויבוס ית
 וכפר על הקודש מן מנוחאות וגו' על המזבח וחד עוק' מלפני הימנע שלפני הפתח והוא ער מערבי דיקה יתה תל יתה תל יתה תל
 הקטורה דיקה הוא שני ושחקת מונה הדק לא שתהא דיקה מן הדק שמוערה יום הכסדרים היה מהדורה לעבודתה

במדבר: ויטול צפירה עלוהי ית כל עזיתיהן לארע דלא יתבא וישלחית צפירה
 במדבר: ויחמל עלא ענה ונכבהם אי ארע מנחטעה תם יטלקה פי אבר
 ונא אהרן אל אהל מועד ופישט את בגדיו ופד אשר לבש בבאן אלהקדש והניחם
 שם: וייעול אהרן למשכן זמנא וישלח ית לבושי בוצא ולבש במיעליה
 להקדש ויצעננו תמן: תם ידכל הרון אי כבא למחצר ויסלך תיאב לעשר או
 לבסהא פי דכולה אקדם וידעהא הטר: ורחץ את בשלו במים במקום קלוש
 ולבש את בגדיו ויצא ועישה את עלתו ואת עלת העם וכפר בעדו ובעד העם:
 ויסחי ית בסליה במיא צאתר קדיש וילבש ית לבושוהי איפוק ויעבדית עלתיה
 וית עלת עמא וכפר עלוהי ועל עמא: וירחף בדכה באמא פי מוצע אקדם וילבש
 תיאבה אמעלומה תם יכרג ויקרב צואעה וצואער אקום וקר אסתגפר ענה
 ועטם: ואת חלב החטאת יקטיר המזבחה: וית תדכי חטונתא יסיק למזבחא:
 ושחום איכואת יקתרהא עלא אמזבח: והמשלח את השעיר לעזאזל יכבס
 בגדיו ורחץ את בשלו במים ואחרי כן יבוא אל המזבח: ודמוביל ית צפירה
 לעזאזל: יצבע לבושוהי ויסחי ית בסליה במיא וכתד כין ייעול למשריתא:
 ואמטלק לעתוד פיגבל עזאזל יגסל תיאבה וירחף בדכה באמא וכער האך
 ידכל אי לעסכר: ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת אשר הובא אתומם
 לכפר בקדש יוציא אל מחוץ למחנה ושרפו באש את עדתם ואת פשרם ואת
 פרשם: וית תולא וחתתא וית צפירה וחתתא ואת על מזבחהו לכפרא בקדש
 יתפקון למזבח למשריתא ויוקדון בצור את משכנו וית בסדהו וית אכלהו
 ואמא רת איכוה ועתוד איכוה אלו אדכל מן ומאמא לאסתגפאר פי אקדם פא
 יכרגא אי כארג לעסכר ויחרקו באנאר גלודהמא ולחומהמא ופרתהמא: והשרף
 אתם יכבס בגדיו ורחץ את בשלו במים ואחרי כן יבוא אל המזבח: ודמוביל יתרון

ויכבס

וזו סוד העבודות המיועד לשחרר בכבדי זהב וטכודת כר ושעיר הפעמיים וקטורת שלמחתה בכבדי לבן ויילווה
 העם והקדש המוסף בכבדי זהב והוצאת פק ושחתה בכבדי לבן ושיידי המוסף והמיועד שלבן הערבים והטובות
 הדיכס של מזבח הפנמי בכבדי זהב וסוד המקדחות לפי העבודות כיהוא ושלו את השעיר בעודו ורחץ את
 בשלו במים ונזח ועשה את עולתו ואת עולת וגו' ואת חלב החטאת וגו' וככל המעשה עד ואחר יבוא אל המזבח ויחליב
 ונא אהרן והניחם שם מלמד שטעוני געיה ולישתמש באור ארבעה כבדים ליום הכפורים ורחץ את בשלו וגו' למעלה
 למזון מנחה את כבשו ולבשם מלכהו משנה בכבדי זהב לכבדי לבן טענה שבאותה טענה ששכבדי זהב
 שעבדוהו טענות תמיד שנשחר ולבש בגדי לבן לעבודת היום וסוף למענו שפשהו מעשנה מעבדי זהב לכבדי לבן
 טעון טענה במקום קדוש המעולה פקושת עניה וקיא היתה כקם בית הקדש (כן) למעלות הבאות חובה לפניו אב
 החטאת היתה כחיל ולבש את בגדיו שמוטה בכבדי זהב עובדיהו כל ימות השנה ויצא מן הדיכס החער שמעבר
 העולה

אחרי מות

פי כבא למחצר אלו הוסיף מעולם פי מא בין מעציהם וכל אדם לא יהיה באהל
 מועד בבאן לכפר בקדש ער צאתו וכפר בערו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל
 וכל אדם לא יהי במשכן זמנא במעלה לכפרא בקדשא ער מפקיה ויכפר עלוהי
 ועל אנש ביתו ועל כל קהלא וישאל ולא יכון אחד מן אנאם פי כבא למחצר פי
 וכולה לית תגפר פי אקום אי אן יכלה גוקו אסתגפר וען אה וען גמיע גוק לאסל
 וישאל אהל ה' אשר לפני יהוה וכפר עליו ולקח מוסהפד ומרס השער ונתן
 על קרנות המזבח סביב זיפוק למדבחה ולשי ויכפר עלוהי ויסב מידמא והנורא
 זמנא די צפידא ויתין על קרנת מדבחה סה סח: תס יכרב אי למדבחה אלו בין
 ידי אלה ויסתגפר ענה יאכר מן ארס ומן ארס לעתוד מגלו ועין ויצע עלה
 ארכאנה מסתדירא ויהוה עליו מן אדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו
 מטמאת בני ישראל ויוי עלוהי מן אדם באצבעו שבע זמנין ויכפר
 ויקדשנה מסואלת בני ישראל וינצח עלוהי מן אדם באצבעו סבע מדאר
 ויטהרה ויקדסה מן מעצו בני אסר וכלה מבפר את הקדש ואת אהל מועד
 ואת המזבח והקריב את השעיר החי ויש יצי מלכפרה על קדשא ועל משכן
 זמנא ועל מדבחה ויקריב ית צפידא חיה פתחי פלה מן אסתגפאר פי אקום ופי
 כבא למחצר ואמרבח פיקרב לעתוד אהי וסמך אהלן את שתי ידו עלדאש ה
 השעיר החי והתודה עליו את כל עונות בני ישראל ואת כל פשעיהם לק
 תטאתם ונתן אתם על דאש השעיר ושלח ביד איש עתי המדברה ויסמוך
 אהלן ית תרתין ידוהי על ליש צפידא חיה ויוי עלוהי ית כל עויות בני ישראל
 זית כל מדוהין לכל חטאיהן ויתן יתהון על ליש צפידא וישלח ביד גבר
 וזמין למחך למדבחה ויסנוד ידה עלא דאסה ויקד בונוב בע אסר וגדומאם
 ובמיע טטאיהם פאלי תלאהא עלא ראס לעתוד בעת בה מערנל מעד
 לא אי אבר ונשאה שעיר עליו את כל עונותם אל ארץ גזרה ושלח את השעיר

סנהדרין על הכרובת נעמד מן המזבח ולפניו והיה זקן לעצת מן המזבח ולפניו ויתחיל מן הקדש
 מדבחה צנונית וכפר עליו ימה היא כפרתו ולקח מוסהפד ומרס השעיר מעטות זה לתוך זה וזה עליון וזה אחר
 שנה מתנות באצבעו על קרנותיו מזה שבע המזבח על גגו ומהו מעט שבער וקדשו לשתיד פנוא איש עתי המזבח
 לכך ועוסתתמוול וכא אהק א אהל מועד אמרו דכר שזין זה מהומו שלמה קדש זה ונתנו טעם לזכריתם כמס יתחיל נחמלו
 על הכרובת עונה באמרה על הסדר חוק מביחא זה שלח אהרן עשית עולתו ועולת העם והקדש אימורה כד ויש
 הנעשית בחוק בבגדי זהב וטורב ומהקדש וכו' וכלבש בגדי זהב וכלבש בגדי זהב וכלבש בגדי זהב וכלבש בגדי זהב
 שהקטירה בה הקטורת לפני ולפניו וכלבש בגדי זהב וכלבש בגדי זהב וכלבש בגדי זהב וכלבש בגדי זהב

והיה לא לכן להקים עלם לכמלא על בני ישראל מכל חוביהו הלא בשתא וענד
כמא דפקידו ית משה ונתכון הוה לכס דסס אורה אן יסתגפר ען בני אסר מן
במיע כטא יאהס מלה פי אסנה פצנעה דלון כמא אמר אלה מוס
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת
אליהם זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר כליל לים אהרן ועם בנויו ועם כל בני ישראל
ותימר להוון דין פתגמא דפקידו ית למיכר: מר הדון ונניה וסאיר בני אסר וקל להס
הדי שאמר אלי אמר אלה כה קאילא: איש איש מבית ישראל אשר ישחט
שור או כשב או עז במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה: גיד בכר מבית
ישלח פיכוס תור או אמר או עז במשוליתא או דיכוס מכלא למשוליתא: א
רגל מן אסר יזבח תורא או כבשא או עגזא פי אעסכר פו כארנה: ואל פתח
אהל מועד לא הביאו להדיב הדבן ליהוה לפע משכן יהוה דם יחשב לאיש ההוא
דס שפך ונקרה האיש ההוא מקרב עמו: ולתוע משכן זמנא לא איתיה להרבא
הרבא דאזיל מישכלא ויש דמא יתה שייב לגבלא ההוא דמא אשר וישתי יצי א
אנשא ההוא מן עמיה: ולס יאתי כה איבאב כבא למחצר ליהרבא כזאך ללה
בין ידי מסכן אלה פה יחסב עליה כמן קד ססך דס אנסאן פינדטע זאך לאנסאן
מז בין קומה: למשן אשר יביאבו ישראל את זבחהו אשר הם זבחים על פני
השדה והביאום ליהוה אל פתח אהל מועד אלהיהו וזבחו זבחי שלמים ליהוה
אותם: כדיל דיהוון בני ישראל ית דבחהוון דאנון דכחין על אפי חקלא ויתוכון
לק ען לתוע משכן זמנא לות כהנא ויכסון נכסת קדשין ק' יתי יהוון לצי יאתון
בני אסר כדבאיהס אלי לעלהס אן ידבחוהא עלאוגה לצחרא פיגיכופהגה
בין ידי אלה איבאב כבא למחצר אי שאמאס וידבחוהא וביאח סלאמה ללה:
וזרק דכהן את הדם על מזבח יהוה פתח אהל מועד והקטיר החלב לריח ניחר

ליהוה

דנה במחנה חוץ לעדה יום וחשב כשוכר דס הארס שמתחייב כנפשו יום שפך לדבות אתה זורק דלעיס בחוץ אשר
הס זבחים אשר הם דלעיס לצבוח לשעתיים לשנים כמון שטורים ידקו שס' אשר עולה עולה לחייב על המקדש
איכיים בחוץ בשוחט בחוץ שאם שחט אחד והעלה חטיון שטיהס חייבין ונקרה דרעו נכרה וימיו נכרות כל דס לני
כנפס וככר יבול סח יהא חייב שא על דס המוקדשין תל כניס ונתתו פע קונה חני מכל ספקר ועוסק בו כי כנפס דבשר
סלבל בדיה היא תלוייה ולפני עתהו לכפר על כנפס הארס תבוא כנפס ותכפר על כנפס כל כנפס מוכס להדיד קדושים על
הקטנים אשר יקווי אין לה א ציד חוונין והורבג נלי' חני' ח' ציד מכל מקום אס ס' למת בחומר אשר יעל אס יאכל
כש לא בהומנה אשר יאכל כדמא כטמא יס דמו כנפשו הוא ידמו הוא פו כמקום הנפס שהנפס תלוייהו כי ענש כפי
כשר דמו היא הנפס היא דס ובשר כטון דכה נפס כלסון נקבה אשר תאכל נבלה וטרפה כעלפת עוף קוקר דבדה חתול

יצבע למשורר זיסחי יתבסיה במיא ובהר כין ייעול למשריתא ולמחרקהמא ינסל
 תיאבה וירחץ ברגה בלמא ובעד דלך יודכל לא לעסכר ונהיתה לכם לחקת עולם
 בחדש השביעי בעשור לחדש תענו את נפשותכם וכל מלאכה לאתעשו
 האזרח והגר הגר בתוככם ואת דלכון לקים עלם. בירחא שביעאה בעסרא לירחא
 תענון ית נפשתיכון וכל עבידה לאת עבדון יצויב לאגון ריא דיתקיירון ציניכון:
 ויכון דלך לכם רסם אדהר פי איוס לעאשר מן אשר לאבע תגיעו אנפסכם
 וכל מצעה לא תעמלו לצדיח ולגריב אךיל פי מא צינכם: כי ציוס הזה וכפר
 עליכם לטהר אתכם מכל חטאתכם לפני יהוה תטהרו: אלו בולמא הדין וכפר
 עליכון לרצאה יתכון מכל חוביכון בדתכון ולאן פי הדי איוס יסתגפר ענכם
 לטהרלם כמא ביעת מן גמיע כטאיאכס כין ידו אלה תטהרו: שבד
 שבתן ריא לכם ופעיתם את נפשותכם חקת עולם: שצא שבתא ריא לכון
 ותענון ית נפשתיכון קים עלם: וסבת הי עטלה לכם אל תגיעו אנפסכם רסם
 אדהר: וכפר רבהן אשר ימשח אגו ואשר ימלא את ידו לכהן תחת אביו ולבש
 את בגדי הבד בגדי הקדש יוכפר כהנא וירצו יתנה דיהקריב ית קרבניה לשמשא
 תחות אבוהי ולבש ית לבושי בויעא לבושי קדישא: וכדלך יסתגפר לאמאם
 אלו ימסח ויכמל ואגבר ליהם מכאן אביה פילבם תיאב לעשר תיאב לקדם: וכפר
 את מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח וכפר ועל הדבנים ועל כל עם הקהל
 וכפר: וכפר על מקדש הקדש ואת אהל מועד על מדבחה וכפר ועל כהנא
 ועל כל עמא דקהלא וכפר: ויסתגפר פי כואץ לאקראם וכבא למחצר ולמדבר
 יסתגפר פיהא ען לאיימה וען סאיר אגוק: ונהיתה לאת לכם לחקת עולם לכפר
 על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה ויעש כאשר צוה יהוה את משה:
 והי

הוטה שם וטעה את עולתו איז לעולה האמור למעלה בזאת יבא אהרן וגו' את עולתהים איז לעולה האמור
 למעלה ומאת עולת בני ישראל וגו' ואת חלב המזבח אימורי פר ושעיר. וקטור המזבח. על מזבח החיטין דלא
 בכעמי בדתם לא תעלו עליו קטורת זרה ועולה ומנחה אשר הובא את דמם להיכל ולפע (לפעט) וכפר הכהן אשר
 ימשח אותו וגו' כפרה ען שפיוס לכסודים אינה כפרה לא בכהן גדול לפי שנאמרה כל הכהן שהיה הוצרך לומר
 בכהן גדול למזבח אחדיו שיהא כמזבח ואשר ימלא את ידו ימין כי לא העשוח בשמן המעשה מרובה בחדים מטיב
 וכל ואשר ימלא את ידו וגו' וכן כל הכהנים שעמדו עימיהו ואילך שבימשו נכבזה עבדו חיה ששמן המזבח לכהן
 תחת אביו ללמד שחם כנו ממלא את מקומו הוא קודם לכל אדם ויעש כאשר צוה וגו' כשהקטירה עשה כסוד הדן ולהגיד
 שבהו שלמה עמא כיכ לובט לגונתו לא פנתקיים בזירת מלך אשר ישאט שוד או כשב כמוקדשין הכתוב מזכר שני
 לכהן

אחרי מות

מצע ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יצא ציד חיה או עוף אשר יאכל
 ושפר את צמו וכסהו בעפר ונבר גבר מצב ישראל ומן מולד אדיתו לכן בינו ו
 דיצור צידא חיתא או עופא דמותא כיל דיי שווד ית דמיה ויכסיניה בעפרא ואי
 רגל מן לאסור ומן לגריב אדכל כיהס אצטאר צידא מן לאוש אומן א
 וחשאו מן אטאיר לוי אכלה חללא פליצב דמה ויוארנה באתלאב: כו נפש כל
 בנשר דמו כנפשו הוא נאמר לבני ישראל וסכל בנשר לאדמאלו כו נפש כל
 בשל צמו הוא כלאכלו יכרת: אלו נפש כל בסולא דמיה כנפשיה הוא אמרית
 לבני ישראל כל בסולא לא תיכלון אלו נפש כל בסולא דמיה היא כל דייכלניה
 ישתיצו: לאן נפוק גמיע אבשראן אדם מסכנהא ולולך קלת לבני אסור דס כל
 בשרי לא דמאלה לאן נפוס גמיע אבשראן אדם מסכנהא כל מן אכלה ונקטע:
 וכל נפש אשר תאכל נבלה וטרפה טאזח ונבר וכבס בגרין ורחץ במים וטמא עד
 הערב וטהר: וכל אגש דייכול נבילה ותבירה ביציביא ובגוריה ויצבע לבושהי
 איסחי דמיה ויהי כמסאב עד למשא וירכי: וואי אנסאן יאכל נבילה או פריסה מן
 לצרוח ולגריב פליגסל תיאבה וירחץ באמא וינגס לי אמגרב ויטהר: ואם לא יכבס
 ובשרו לא ירחץ ונשא עונו ואם לא יצבע ובסריה לא יסחי ויקביל חובה ואן הו
 לס יגסלהא ולס ירחץ בדנה פקד חמל וזרה:

ויודע יהוה אר

משה לאמר: רב אל בני ישראל ואמרת אלהם אני יהוה אלהיכם: מליל עט כע
 ישראל ותימר להון אנא יי אלהון ימר בני אסור וקל להס אנא אלה תכס: כמעשה
 ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא א
 אתכם שמה לא תעשו ובחוקותיהם לא תלכו: כעובדי עמא דאר דמצרים דיתבתון
 בה לא תעבדון וכעובדי עמא דאר דכנען דאנא מעיל יתכון לתמן לא תעבדון ו
 ובנמוסייהון לא תהכון: כצנאיע אהל בלד מצר אלו אקמתם פיה לא תצנעו

כמינו טרפה ונשא עונו יאם יאכל קדש או כנס למקדש חייב על טומאה או ככל שאר טומאות ונשא לא ירחץ ונשא עונו יעל
 דחית גופו עטש כרת ועל כדוס בגדים במלכות אני לא יכס אני הוא שחמדת במיב אנכי ה' אלהיך וקבלתם עליכם מלכות
 מעתה קבלו קזירות דבי אומר גלי וידוע לפניו סוף ליתקע דיות בימי עזרא כלל בא עתהם בקריה אע"פ יכנסו מע
 גזר עליכם יין כי פדע ונאמן לשלם שכר כמעשה ארץ מצרים מגיד שמעשיהם שנמצאיים ושלכנעניים וכן וקבלו
 מקבלת חומות ואותו מקום שישבו בו ישראל מקורבן מן הכנ' אני מביא אתכם שמה מגיד שאותן עמיתן שכבשו ישראל
 מקורבנים מכלום ובחוקותיהם לא תלכו מנה הניח הכתוב שצא אמר שח' לו נענסות שצג דברים החקוקים להם כגון שרטיאות
 וחצרות דגמא או דרכי המורדי שאת חכמים את משפטית עשו יאו דברים בתורה כמשפט שאלו לא נאמרו היו כדא

לחוק

זיזרוק להנא יתדמא על מדבחה דגב בתוע משכון זמנא דסיק תרבה לאתקבלא
 בלעואתן פי וירש לאמאס אדם עלא מדבחה ללה ענו באב כבא אמחצרוקהר
 שחומדא מקכול מרשי ללה וולא שפחו עול את זכחיהם לשעילס אשרהם זנים
 אחריהם תקה עולם תהיה זאת להם לודתם ולא ידכחן עוד ית זכחיהן לשיודין
 דאנון טש בתליהון היס עלם תהי דא להון לדריהון וולא ידחון אטאזכוחהס
 ללשיאטין לוי הס טאנין פיתבעדא פיכון דאך להס רסס אדהר לאגיאס וואלהם
 תאמר איש איש מבית ישראל ומן הגר אשר יגור בתוכם אשר יעלה עלה או
 זבח ואלהן תומר גבר גבר מבית ישראל ומן גויליא דיתגידון ביניהון דיוסיק עלתא
 או נכסת קדשיא וקל להס אי רגל מן אסרומן לגריב אדכיל פיהס יחרק
 צעידה או זבחה ואל פדת אהל מועד לא יביאנו לעשות אתו ליהוה ונכרת האיש
 ההוא מעמיו ואלת לע משכון זמנא לא ייתניה למעבד יתיה ל פי ויש תיצואנשא
 דהוא מעמיה וזליבאב לבא למחצר לס יאתי בה ליהרבה כדאך ללה ינקטע
 זאך לאנסאן מן קומה ואיש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר
 יאכל כל דס ונתתי פני בנפשה אכלת אתה דס והכרתי אתה מקרב עמיה וגבר
 גבר מבית ישראל ומן גויליא דיתגידון ביניהון דייכול כל דס ואתין רגז באנשא
 דייכול יתדמא ואשיצי יתניה מגו עמיה ואי רגל מן אסרומן לגריב אדכיל
 פיהס יאכל שייא מן אדם אחללת לצבי כדאך לאנסאן וקטענה מן בין קומה
 כי נפש הבר ברס הוא אע טענו להס על צמזמה לכפר על נפשותיכם מידדס
 הוא בנפש יכפר יאדיו נפש בסלא בזמא היא ואת יהכתיה לכון על מדבחה ל
 לכפרא על נפשתכון אדיו דמא הוא על נפשה מכפר לאן נפוס גמיע אנשריון
 אדם מסכנהא ואנא געלתה להס עלא אמזנה לתסתגפרו בה ען נפוסכס ליהן
 אדם כדאך יכפר ען אנפוס עלכן אמרתה לבני ישראל כלנפש מקס לאתאכל
 דס והגר הגר בתוכם לא יאכל דס על כן אמרית לבני ישראל כל אנש מגכון
 לא ייכול דס וגויליא דיתגידון ביניהון לא ייכלון דס לזאך קלת לבני אסרו כל
 אנסאן מגכס לא יאכל דס ולגריב אדכיל פימא ביכס לא יאכלה זאיש איש

שאין לה טומאה שזו בשעה שבעלת הבית הבלעה וצמזק פאן שמתמא באחיבתס וטרנה האמורה פאן לא נכתב לא צדושה
 וכן סיני יבולתהא ככלת טופ טומא מטומאה בבית הכליכה הל טרסה מי שיש כמזנו טרסה יצא טופ טומא שאין בו יצר
 טרסה

בַּת אִשָּׁת אַבְיָר מוֹלֵדֶת אַבְיָר אַחֲוֹתָהּ הִיא לֹא תִגְלֶה עֲלוֹתָהּ: עֲלִית בַּת אֶתֶר אֲבוֹן
 יִלְדָּה מִן אֲבוֹן אַחֲוֹתָהּ הִיא לֹא תִגְלֶה עֲלִיתָהּ: וְסוּרָה אֲבֵנָה אֲבוֹן אֲמוֹלוֹדָה מִן
 אַבְיָר הִיא לֹא תִיָּנֵת אֲבֵנָה אֲכַתֵּךְ פֶּלֶא תִכְשַׁף סוּרָהּ: עֲלוֹתָהּ
 אַחֲוֹת אַבְיָר לֹא תִגְלֶה שְׂאֵר אַבְיָר הִיא: עֲלִית אַחֲוֹת אֲבוֹן לֹא תִגְלֶה קְלִיבָה אֲבוֹן הִיא
 וְסוּרָה אֲכַת אַבְיָר לֹא תִכְשַׁף לֹא תִיָּבֵה אַבְיָר: עֲלוֹת אַחֲוֹת
 אֲבוֹן לֹא תִגְלֶה כִּי שְׂאֵר אֲבוֹן הִיא: עֲלִית אַחֲוֹת אֲבוֹן לֹא תִגְלֶה אֲבוֹן הִיא
 וְסוּרָה אֲכַת אֲבוֹן לֹא תִכְשַׁף לֹא תִיָּבֵה אֲבוֹן: עֲלוֹת אֲבוֹן
 אַבְיָר לֹא תִגְלֶה אֲלוֹ שְׂתוֹ לֹא תִקְרַב הַדְּתָר הִיא: עֲלִית אַחֲוֹת לֹא תִגְלֶה לֹא תִתִּיר
 לֹא תִקְרַב אֶתֶר אֲבוֹן הִיא: וְסוּרָה עֲבוֹן לֹא תִכְשַׁף וְכוּלָּךְ לֹא תִתְקַדֵּם אִי זוגֶתָהּ
 אִי הִיא כְּעַמְתָּךְ: עֲלוֹת בְּלֶתֶךְ לֹא תִגְלֶה אִשָּׁת בְּנִי הִיא לֹא תִגְלֶה
 עֲלוֹתָהּ: עֲלִית כְּלֶתֶךְ לֹא תִגְלֶה אֶתֶר כְּלֶךְ הִיא לֹא תִגְלֶה עֲלוֹתָהּ: וְסוּרָה כְּכַתֵּךְ לֹא תִכְשַׁף
 וְהִיא זוגֶת אֲבוֹן לֹא תִכְשַׁף סוּרָהּ: עֲלוֹת אִשָּׁת אַחֲוֹת לֹא תִגְלֶה
 עֲלוֹת אַחֲוֹת הִיא: עֲלִית אֶתֶר אַחֲוֹת לֹא תִגְלֶה עֲלוֹת אַחֲוֹת הִיא: וְסוּרָה זוגֶת אַבְיָר
 לֹא תִכְשַׁף לֹא תִיָּבֵה אַבְיָר: עֲלוֹת אִשָּׁת וּבְתָהּ לֹא תִגְלֶה אֶת
 בְּתוּבָהּ וְאֶת כֶּתֶב בְּתָהּ לֹא תִקַּח לְגִלּוֹת עֲלוֹתָהּ שְׂאֵרָה הִיא זוגֶת הִיא: עֲלִית אֶתֶר
 אֶתֶר לֹא תִגְלֶה יֶתֶר בְּתָהּ יֶתֶר בְּתָהּ לֹא תִסַּב לְגִלּוֹת עֲלוֹתָהּ: וְסוּרָה אֲמוֹנָה
 וְכַתֵּב לֹא תִכְשַׁף וְכוּלָּךְ אֲבֵנָה אֲבֵנָה אֲבֵנָה אֲבֵנָה לֹא תִתְכַּדֵּם לֹא תִכְשַׁף סוּרָהּ
 אִי הִיא נְסִיבָה וְהִיא פֶּלֶא שְׂאֵר אֲלוֹ אַחֲוֹת לֹא תִקַּח לְצַדֵּךְ לְגִלּוֹת עֲלוֹתָהּ עֲלוֹתָהּ
 בְּחַיָּה: דֹּאֲתָהּ עִם אַחֲוֹת לֹא תִסַּב לֹא תִגְלֶה עֲלוֹתָהּ עֲלוֹתָהּ עֲלוֹתָהּ בְּחַיָּה: וְאֲמוֹנָה
 מִעַתָּה לֹא תִתְכַּדֵּם לִיכּוֹנָה שְׂאֵרָה לֹא תִכְשַׁף סוּרָהּ מִשְׂרָה פִי חִיָּהּ: וְאֶת
 אִשָּׁת בְּנֵדֶת טִמְאָתָהּ לֹא תִקְרַב לְגִלּוֹת עֲלוֹתָהּ: וְלֹא תִתָּה בְּלִיחֹק סֹא וּבְתָהּ לֹא תִקְרַב
 לְגִלּוֹת עֲלוֹתָהּ: וְאִי אֲמוֹנָה פִי חִיָּהּ נְגַמְתָּהּ לֹא תִתְקַדֵּם לֹא תִכְשַׁף סוּרָהּ: וְאֶת
 וְאֶת אִשָּׁת עֲמוֹתָהּ לֹא תִתֵּן שְׂכַבְתָּךְ לְזִרְעֵי לְטִמְאָהּ בְּהִיא: וְלֹא תִתֵּן חֶבְרָךְ לֹא תִתֵּן שְׂכַבְתָּךְ
 לְזִרְעֵי לֹא תִתָּה בְּהִיא: וְזִמְעֵי זוגֶת צֹאחֲכֶךְ לֹא תִגְעַל מִצֹּאנֶעֱתָךְ לֹא תִנְסֵא לֹא תִנְסֵא
 בְּהִיא: וְנִמְזַרְעֶךְ לֹא תִתֵּן לְהַעֲבִיר לְמִלְכָךְ וְלֹא תִחַלֵּל אֶת שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲבוֹן: וְנִמְזַרְעֶךְ
 לֹא

לְזִרְעֵי זוגֶת
 עֲלוֹת אֶתֶר

וכצאתי אהל כלו כנשאן שלי אנת מרלכס ליה לא תצנשו וברסומהס ליה
 תסילו את משפטי תעשו ואת חוקתי תשמרו ללכת בהם אני יהוה אלהיכם
 ית דיני תעבדון וית קימי תטרון להלכא בהון אנת יי להכון אחטמי טאצנשו
 ורסומי פאחפצו וסירו בהא אנת אלה אגאזיכס כילא ושמדתס את חוקתי ואת
 משפטי אשר יעשה אתס האדס וחי בהס אני יהוה ואת טרון את קימי וית דיני
 דאס יעביד יתהון אנשא ייחי בהון בחיי עממא אנת יי ואח פצו רסומי ואחטמי
 פאן גזא אי אנסאן יעמל בהא אן יחיא אחיאה אדאימה אנת אלה דאס לבקא
 איש איש אלכל שאר בשלון לא תקדבולגלות עלוה אני יהוה
 גבר גבר לכל קדיב כמדיה לא תקדבון להלאה עליא אנת יי וכל רגל מנכס לוי נסיב
 דאתה לא יתקדס לכשף סואה אנת אלה טהיתכס ען דלך עלות
 אביך ועלות אמך לא תגלה אמך הוא לאתגלה עלותה עלית אבך ועלית אמך לא
 תגלי אמך היא לא תגלי עליתה וקלה סואה אביך וסואה אמך לאתכשף פאמא
 סואה אמך פהיאמך נפסהא לאתכשכן סואתהא עלות אשר
 אביך לאתגלה עלות אביך הוא עלית ארת אבך לא תגלי עלית דאבך היא וסואה
 זונה אביך לא תכשף אל הי סואה אביך עלות אחותך בת אביך או
 בת אמך מולדה בית או מולדת חוץ לאתגלה עלותן עלית אחתך בת אבך או בת
 אמך די לידא מן אבך מן אתא אהרי או מן אמך מן גבר אחרן לא תגלי עליתהון
 וסואה אכתך אבנה אביך או אבנה אמך אמולודה דאכלא או כארנא פלא תכשכן
 סואתהן עלות בת בנך או בת פתך לאתגלה עלותן כיערותך הגרה
 עלית בת בנך או בת ברתך לא תגלי עליתהון אליו עליתך אבין וסואה אבנה אבנך
 או אבנה אבנתך לאתכשכן סואתהן לאתמא סואתך עלות
 בת

לאומדן ואתחוקתי תשמרו דברים שהן גזירת המלך שיצד הרע ושיב עליהם למה לנו לשומרה ואומות העולם היו משיבי
 עליהם כמין חכמה חזיר ולבישת שעמנו ופחדת מי חמאת לבך טאמר אני האלגדית עליכס אי אתה רשאי ליפטר וללכת
 בהן ל תפטר גתוכס עלאתאמר לעדת חכמה ישראל אן ואמר חכמת האומות ושמדתם אתחוקתי לרבות שחר דקדוה
 המרשה עלאפי הכתוב דא ליה שמידה ועשייה לחוקים נשמידה ועשייה למשפטים לפי עלא גפן אל עשייה למשפטים
 ושמידה לחוקים וחי בהם לעולם הבא ואס תאמר לעולם הבא והלא סומא הוא מת אני הי נאמן לשלם שכר לא תקדבון
 להגיד הנקבה כזכר לכך נאמר לשון דבים יחי ה' ונאמן לשלם שכר נמות אביך ונמות אמך או אינא לא כמשמש
 נאמר כן עלות אביך ונאמר להלך עלות אביו גלה מה להלך ששת אביו אפ כיון אשת אביו ועדות אמך להביא אמו
 שאינה אשת אביו עדות אשת אביך לרבות לאחר ועדה בת אביך אפ בת אנוסה במשמע מולדת בית או מולדת
 חוץ כן שומד לו לאביו קיים את אמה ובין שומד לו הוצא את אמה כמין ממזרה אונתנה עדות בת בנך וקול

כמו שאת לא מן קבלכם כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו ה
 הנפשות העשות מקרב עמם: ארו כל דיעבד מכל תועבת האלהים וישתיצן נפשתי
 דיעבדן מנו עמון: ואעלמו אן כל מן יצנע שיא מן גמיעה דיה אמטרה תנקטעתלך א
 נמוק לצננעת מן בין קומהם: ושמרתם את משמרת לבלתי עשות מחקות התועבות
 אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם ותטרונו יתמטרת מימרי בדיל דלא
 למעבד מנמוסי תועבתא דאתעבידא קדמוכון ולא תסתאבון בהון אנא אלהכון: ואחפצו
 מא אסתחפצתכם ללא תצנעו מן רסוס אמטרה אלי צנעת מן קבלכם ולא תעצו
 בהא אנא ללה רככם אנא זיכס כירא:

ויבר יהוה אלבושה לאמר: ובר אלכל עדת בני ישראל ואמרת אלהם קדשים תהיו
 מי קדוש אני יהוה אלהיכם: כלילי עס כל כנשתא דצני ישראל אתימר להון קדיש
 תהון ארו קדיש אנא זי אלהכון: מר גמאעה בני אסר וקל להם כונו מקדסין לאני ללה
 רככם לקדום: איש אמו ואביו תיראו ואת שפתתי תשמרו אני יהוה אלהיכם דבר
 מן אמיא זמן אבוהי תהון דחלין זית יומי שביא דילי תפרון אמרי אלהכון: ולפיאר
 כל אנסאן אלה ואכיה ואחפצו סבותי אנא ללה רככם אנא זיכס כירא: אל תפגד
 אל תאלי לים ואלהי מסכה לאת עשון לכס אני יהוה אלהיכם: לא תתפנן בחרטון
 דחלן דמתכא לא תעבדון לכון אמרי אלהכון: לא תוולו לי לאותאן ומעבודא
 מסוכה לאת צנעו לכס אנא ללה רככם אואחר: וכדתבחו זבה שלמים ליהוה
 לרצנכם תנבחהו: אזרו תכסו נכסת קדישין קדיש דרעוא לכון תכסוניה וזאד דבחתם
 דבח סלאמה ללה פעלא מא ארתצא מנכס אדבחהו: כיום דבחתם יאכל וגמחרת והמתר

למך שם קדשה לוי ישא את אחותה לבנותיה שיהי אבחיים למולך ע"ה היא עשמה מולך וזכיה עבודתה שמוכר בנו
 לבנותיה (עושי) שתי מדורה גדולות ומעבירין את הבן בהלוי בין שתי מדורות האש לא תהי זו היא מוסדותו לבנותיה
 להעביר למולך זו העבדת האש תכל הוא לשון קדש ועידיה נאוס וכי אפי על תבלתה לא תכל הוא לשון בלי ליה
 ועכוב גרע אדם ורע בהמה ולא תהי הארץ חתבס משל לבן מולך שהאכילו זכר מעאוס שאין עומד במעין לא
 מקחו וכך ארץ ישראל מקוימת עובדי עבדים ותרמז ולא תדוק לשון דיקן מגיקה עצמה מכס הנפשות העושות
 דגור והקבה במשעט (שמדתם את עשמתה) להגיד כל על כך ולא תטמאו בכ אני ק' אלהיכם דא מס תטמאו
 איע אלהיכם ואתם כפסלים מחדרי ומה הנחה יש לי בכס ואתם מתחייבים בליה לכך נאמר אני ה' אלהיכם
 חסרת אחרימור דה

ויבר אל על עדת בני ישראל: מנמוק שנאמרה פדשה זו בהקבל מטע שמוכ גופי הנדה תלויי כה קדושים תהיו היו
 כדושים מן העריות ומן העבירה שכל מקום שאתה מוצא בדר ערוך אתה מוצא קדושה אשה זונה וחלל
 ואני ה' מקדשכם ולא יתל דרעו אני ה' מקדשו קדושים יהיו אשה זונה וחללתי איש אמו ואביו כללא מכס תיראו אביו
 ואמו

לא תתין לא עבדך לא מולך ולא תחילית שבאדלף אטא שי ולא תעטי מן נסלך לט
 תקריב לטעם ולא תבול אסם לכך אנה אלה אמעקב ואת זכר לאתפוכב משכב
 אישה תועבה הוא זית כולא לא תשכוב משכבי אמה וועיב חתה היא וילזכר פלא תצאגע
 עלא צרוב מצאגער אנסא פאנהא כדירה ונכל בהמה לאתתן שכבתך לטמאה בה
 ומה לאתעמוד לפני בהמה לרבעה תכל הוא וככל בעילא לא תתין שכוכתך לאסתאכא
 בה ואתתא לא תקום ק בעידיא למשלט בה תבלא הוא יומע שוי מן אבהאם לא תגע
 מצאגערך לטתנגס בהא וכולך לאמראה לא תקף בין יוי כרימה לתנוהא פאנהא דאהיה
 אלתטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הגוים אשר אני משלח מפניכם לאתסתאכון
 בכל און אלהי כלל און אסתאכונעממאי דאנה מגלי מן קדמיכון לאתעצוב בשימון הנה
 פאן במתלהא עינאע לאמס אלהי אנה טארוהס מן בין יויכס ונטמאו הארץ ומפקד עונה
 עליה ותקא הארץ את ישביה ואסתאבת ארעא ואם עליה חובה עליה זרוקית ארעא את
 יתבהא ולמא נגס אהל אבול טאבתאס ביעבהס פשתת אבול אהלה ושמדתס אתס
 את חקתי ואת משפטי ולא תעשו מכל התועבות האלה האזרח והגר הגר בתוככם
 ותפלו אתון את קמי דית ויני ולא תעבדון מכל תועבות האון יניביא אגויליא דיתגויליא
 בינכון ואחפצו אתס לסומי ואחכאמי ולא תצנעו מן גמיעה הנה למכארה לצריח אה
 גריב ארכיל פי מא בינכם כי את כל התועבות האל עשו אנשי הארץ אשר לפניכם
 ונטמאו הארץ אלהיית כל תועבות האון קפדו אנשי ארעא דקדמיכון ואסתאבת ארעא
 אלהי גמיעה הנה למכארה צנעהא אהל אבול אלהי מן קבלכס חתי נגס ואלא תקיא הארץ
 אתכם בטמאכם אתה פאשר קאה את הגוי אשר לפניכם ואלא תרוקין ארעא יתכון ב
 צמאויכון יתה כמא דרוקית ית עממאי דקדמיכון ואלא ישתכס אבול אלהי נגסתמוה
 מוח

ככה מאנוסו הכתוב מדבר ובהו ובה בתנומאשהו אנו למדין מעבודת חשה ובהה (א) שכב לא תבלב בין שרי
 ממנו בין שהיא מוחי ש אחד ערות בת בכך קן לכתך אש לפי שאין מזידין מן הדין למדוקה מעבדיה שיה במוסכת
 יבמות טרות בת חשה אבין לומר שאינו חייב על אחותו משפחה וכברית לכך נאמה בת אשת אבין בדאוויה לכהן
 ערות אחי אבין לא תגלה ומה היא ערותו לאשה לא תקרב אשת בכך היא לא חמדתה לא שיש צנעו אישות בה
 כלה לאנוסה ושפחה וכדית עמות אשה ובה לא אגל ככתוב לא על טוואי החשונה לכך נאמר לא תקח לשון קיחה (וכ
 לענין הטעם אמר יקח את אשה ואת אמה לשון קיחה אבל אגס אשה מותר לישא בתה שארה קנה קדוהו לזו בחייה
 למען

פעלת שכיר אתך עד בקר לא תעשה את חברך ולא תינאם לא תבא אל
 דאגילא לותר עד צפלא לא תגשם צאחבר ולא תגצבה לא תבנת אנה
 אגיר ענדך לא גזאה לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשל תואת כח להק
 אע יתוה לא תלוט דלא שמעו דלא הזי לא תסיס תקלא ותרחל כלהי אנה
 לא תשתם אצמא ובין ידי אעכא לא תצייר מעתרא זכף לבשתייה
 למעהקב לא תעשו עול במ שפט לא תשא פני דל ולא תהדל פני גזול
 בצדק תשפט עמיתך לא תעבדון שיקר צדיק לא תסב אפי מסביבא דלא
 תהדר אפי לבא בק שטא ותיניה לחברך לא תצנעו גורא פי אחכס ולא
 תחאבון פקידא ולא תבתהגון גלילא בל אחכס פיכא בין קומך בלעדך
 לא תלך דכיל בעמך לא תעמוד על דם דעך אע יתוה לא תיכול קרעין בעמך
 לא תקום על דמא דחברך אנה לא תמין מאהלא בקומך לא תקום על
 דם צאחבר אנה אלה למעהקב לא תשנה את אחיך בלבבך הוכרז
 תוליה את עמיתך ולא תשא עליו חטא לא תסני ית אחוק בלבך אולה
 תוכח ית חברך ולא תקביל על דיליה חובה לא תשנה אכיד פי קלכך בל עצה
 ועצה ולא תחמל ענה וזלא לא תתקם ולא תטול את בני עמך ואהבת לרעך
 כמוך אע יתוה לא תקום ולא תטר דבבו לבני עמך ותרחמיה לחברך כותך
 אנה לא תנקם ולא תחקד על אהוביך לחברך לא תחבב לחברך מול נפסך
 אנה אנה זיק פירא את חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע בלאים שוך
 לא תזרע בלאים ובגד בלאים שעטנז לא יעלה עליך ית קימי תטרון
 בעירך לא תרביע עירובין הקלך לא תזלע עירובין ולבש עירובין שעטנז
 לא יסק עליך ורסומי פאחפצוהא בהאיכך לא תנזוהאמן כועך וציאעד לא

והן נכרות חיות עובדות בלשון לה לחכת ולחנות וכרע כומך קדורי ענביס הנושרים בשעת בצירה אנה לא יסם דייק לניע ותיגיב
 מכס את נפשות שני א תכזול דל כידל הוא ומו יי יי יי דיבס וכו' לא תגנבו חזרה לגנב ממוך לא תגנבו שבעשית הדברות חזרה
 לגנב כשאת דבר הלמי מענינו דבר שחייבין עליו מיתה בל לא הכחשו לפי שני וכחש בה משלם קרן וחומש למדינו עונש אנה
 מניין הל' לא תכחשו ולא תשקרו לפי שני ונשפט על שקר ושלשקין וחומש למדינו עונש אנה ושל' ולא תשקרו לא תכחשו
 לחבשאו לא תשקרו ולא תשבעו חסגנבה סופך לבחש סופך לישבע לשקר לא תשבעו בשמי כמה נזמר לפי שני לא תשא את שם יי להי
 לשוא יכול להיות חייב אה על שם המיוחד מעין לרבות כל הבנויין תל לחתשבעו בשמי לשקר כלשם שיש לי לא תשקו זה הכובש שכל
 שבי לח הלן לשון נקבה מושב על הכעולה עד בקר בשכיר יוס הכתוב מעבר שיצאתו מששקעה חמה לכפ גמן גבוני עבדו בלה ליה ובמקום
 אחר הוא זמור לא תבא עליו השמש בשבת ללה שהשלחות כעולתו מנאיענה עמור השחר לכפ גמן גבוני עבדו בלה ליה ובמקום
 ערה גמן לבטל הבית עונה לבקש מעומה לח הקבל חש' אין ל לא חרש מעין לרבות כל האדם הל' בעמך לא תזור חכ לבנה נעמה חבש מה

עד יום השלישי באש ישרף ביום ארבעה ימים ויתאכיל ויניחא דבתלמוד
 ודישתאר עד יומא תליתאה בנולא יתוקד: אן יכון יוכל פיוס דבחכס לה ונזק
 נד ומא בקי איום אג פליחרק בלמארי ואם האכלי יאכל ביום השלישי פגול
 הוא לא ידעה: ואם אתאכלא יתאכיל ביום ארבעה ימים מרחק הוא לא יהי לרעה
 ואן אכל מנה פו איום אג פהו בלמארי לא יקבל: ואכליו יעונו ישיא פיא תלמיש
 יבנה חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: ודייכלניה חובה יקבילא ליה: קד פתא
 דגא אחיל וישת צינא נשא ההוא מעמיה: ונאכלה פקד חמל וזרה למא בדרל
 קדם אלה ינקטע מן קומה: וביקצדכם את קציד ארצכם לא תכלה פאת
 שדך לקצר ולקט קצירך לא תלקט: ובמחצותך יתחצוה דארעכון לך
 תשיצו פתא דחקלך למחצוה ולקטא דחצוהך לא תלקיט: ואדי חצותם זרע
 ריאצכם פלא תסתקף טרת ציעתך פתח צודהא ולקיט זרעך פלא תלקטה:
 וכרמך לא תעולל ופרט פרמך לא תלקט לעע ולגד בעזב אתם אני יהוה
 אלהיכם: וכרמך לא תעליל ונתרא דכרמך לא תלקיט לעע ולגידוי תשבוב
 יתהון אמא גיאהכון: וכרמך פלא תמושנה ונתיר כרמך פלא תלקטה בר
 לא צעה ולגדיב אתרכמה את אלהיכם אגהיכם פידא: לא תגנבו
 ולא תכחשו ולא תשקלו איש בעמיתו: לא תגנבו ולא תכדבו ולא תשקונו
 אנש בחבריה: לא תסדקו ולא יגחו ולא יכבד כל אמר ביצא חכה: ולא תשבטו
 בשמי לישקר וחללה את שם אלהיך את יהוה: ולא תשחטבו עון בשמי ל
 לישקלא ותחילית שמתאדלהך את פי: ולא תחלפו באסמיה באטלא ולא
 תבול אסם רבראנה אלהיך למעשהקב: לא תעשה את רעך ולא תגזל לאתלין

ואמו דהושטו ומדשו חילי לא אש אשה טני כשהוא אומר תיראו קרי טנים חז למה נאמר איש שהאיש שסמל
 לעשות חבל אשה השות אחרי עבדי אמנו וחזו תדאו כן הקדים חס לחב לפי שבטי לפני שהם ידעו את חביון יתוואמו
 ובכבוד הקדים חס לחס לפי שבטי לפני שכבד את אמנו ויתו מוחביו עפע שמשדלתו בדרים ואת שבטתה תשמוחי
 סמוך שבת למודא חב לומר העפי שגזרת ענמורה אב חס יאמר לך חלל את השבת א תשמע לו (כן) כשאר כל המעוות
 חנה אהיבם אהואמין חייבים בכבודי לנכ לא תשמעו לו לבטל את דברי אהינו מנחה לא ישב במקומו ולא יכרבומו
 ולחיסתור את דבריו ואיזהו כבוד מחיב ומשקרה מעליא ומנשטל מעבדים ומוציא אל תבנו אלהים לעבדים אלו לישן
 בלא הוא חסוב ולי מוסכה תחלת אלו חס אמת פונה אחריהם סופך עושב אותם אהור לא תעשו לכם לא תעשו
 לאחריים ולא אחריים לכם זאת לא תעשו לעצמכם אבל אחרי עושים לכם דרי כבוד נאמר לא יהיה לך לא שפך ולא שצחחיים
 וכי תצחו וקל לא נאמרה פרטי זו לא ללמוד שמה תהא זביחה לא עמ ליחל בתוך הזמנה הזה שם לרבות פנים גמץ אכילה
 דרי כבוד נאמר חס נוד או נודב נח קדונו וקל לרצונם הצבחה תחלת זביחתו תהא טול נחת רוח שיהא לכם לדעו שחס
 ותצבו עליו מהשהת פקול לא ידעה נלכס לפני לרצונכם דרו לפי ששטו ודכו למודו מכאן למעשה בקדשים שנסוף
 שצריך שיתכוין לשחוט ביום זבחם אמר כי שנתצבחה השחטוהו עמו זמן זה שבעתה לכם כבוד ואם האכלי יאכל
 ואם חינו עני לחוץ למנו שהרי כבוד נאמר חס האכלי יאכל מעט זבח שלמינו וקל הנדה עני לחוץ למקומו כול
 חייבין פדת על אכילתו הל והנפש האוכלת מועט עונה תשא ממנו ונח מחכידו יצא הנשחט נחשכחחז למקומו ואוכלו
 שנו ישא בנותג אמור הכהוב מדבר ואינו ענוש כרת על הנשחט חז למקומו שפכר מעטו הכתוב וזו כותרת אמור הכתוב
 מדבר ובמקרה פריחה למודו חזירה שוקי כבודי מחוטב כמו ומדך פגולים כלים לא תכלה מאת שדך שיניח טאה בסוף
 דרו ולקט הידיך וכל הנשחט כשהוא חתהו שהם אכלו שלוש חיי לך לא תעולל לא תטול עוללות שבי

יבן גמיש גמול מן הדם מזה לא ללה וזשנה תחמי שית תאכלו את פרי ואת שבת
 לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם וזשנת חמלי שיתאכלון ית אביה לאוספי לזמן
 על לתיאנה אלהכון ופסיאסנה לכאמסה תאכלו זמרה פאט אלה רבכם אעו
 לכם פי גלה לא תאכלו על הדם לא תנח שו ולא תעוננו ולא תיכלון על גמא ללה
 תנח שון ולא תענון לא תאכלו על אדם לא תתטי ירו ולא תתפארו לא תקיפנו פארת
 לא שכם ולא תשחית את פאת זקניך לא תקסוף פתה דלי שכון ולא תחבילי ית פתה
 דדקדק לא תחרקו בזוא יא לוסכם ולא תסווא צל זוא לא להייתך ושורט לנפש לא תענו
 בבשרכם ובתבת קעקע לא תתנון בבשר חמה וזחול על מית לא תתנון בבשר כון ו
 זרשמן חליתון לא תתנון בכוסהא 4 וכדשא עלא מייא לא תגעלו פו אבראנכם ו
 וכתאבר ושמ לא תגעלו פים אנא אלה למעאקב אל תחלל את פתך להזנותה ול
 תזנה הארץ ומלאה הארץ זמה לא תחיל ית צרתך לא טעיותה ולא תטעי אפוטתמולי
 אל עיצת חטיך ולא תבדל אבנתך לאסגור כלא יפגר אהל לבדך פתמתלי אלה
 פואחשא את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה ית יומי שביא דילי תטרוק
 אל בית מקדשי תרון דחלין אנה 4 ים בותי פאחפצוהא ומקדסי פהאבוה אנה אלה
 שרפתהמה אל תפנו אל הצבת ואל הירענים אל תבך שגלטמיה בהסאני יהוה
 אלהיכם לא תתפנון ביד ברין ואכולו לא תתבעו לאסתאבא בהון אנה 4 אלהכון לא
 תולו לי אמש עורין ואלעראפין לא תטלבו אן תעצונו בהא אנה אלה רבכם עלס אגוב

עובד בעקר ויהי חו ליטמים באיס עליו חנו נאמן לשלם שדר נאמן לישבע וכל תשע עבדו חטא לאו תלבין את פניו בדבוס לא
 תקום זמנלן השחי לבני מגלך זמנלן לו לאו למעור אמר לו העאויכט קדומוך זמנלן חייט משתילך בדרך שלת השאהני לו היא נקומה
 נזי זנ היא בשירה שנוער חייבה בלבן חנפי שחננו נוקם וזא הבה ברעך כמורן אמר לך עקובא 2ה טבל גדול בתויה את חקות השמות
 ולו ה בהמהך לא תרביע כלואים וגו' הקים לו קדוה מלך שאין טעם לוהדי ובני כלואים למה נאמר לט שני לא תלבס שעטון 2ה
 יפשתים יחדין יבן לז ילבס בני צמר נחטצי כשתן חל בגל מנין לרבות שאר הכלים הל שטנון צדי שהא שוע גווי וזוה וזמור
 חני טוחילשין דבר הנמלט ושור זה עס זה לחברו כמון חניין לנתי דחיה בהון שחנו מוכרשים לטון כמון ולשון שטנון פתח מנחם
 מחרת צמר נחטצי כשתן חל בגל מנין לרבות שאר הכלים הל שטנון צדי שהא שוע גווי וזוה וזמור חניין לנתי דחיה בהון שחנו מוכרשים לטון כמון ולשון שטנון פתח מנחם
 דמיון במקלות ובספה בצנכת חציה שסחה וחצה בתחדין המזווסת לעבר עבדי שמונתר משסחה רבבום מוכר והצדה
 כבדה מדויה וחיה פדויה ופתם פדיון בכסף או חופשה בטטר בקרה תהיה היח לוקה ולז הוא יש על בר לבק את הדב
 לחייבו מעתה לא חכמה ואין קדושה קמורין ורבותיו למדו מטאן שמו שהוא במלקות תהא בקרואי שהדייכס המפקין קוב
 הלוקה אם לא תשמור וגו' והפלה ה' אה מכותך וגו' ט לא חפשה לטכך חין חייב עליה מיתה שאין קדושה קדושין הוא חס
 קדושה קדושין וחייב מיתה ונסלח לו מוחטאותו אשר חטא לרבות את המזיד בשוגג ונעלהם ער לתי נחמנתם חטויתו יהוה
 חטום ונסתר וצו היות ממנו שלם שנים יהא מותר כל יתיה בהווייהו יהוה יהיה כל פדיו קדש במעשר שפ שכתוב בו וכל מעשר
 הארץ וכו' קלע לה' מנה מעשר אינו נאכל חוץ לחומת ירושלים לא בפדיון חנה כן ודבריה הכלים לה' הוא שנושאן שם לשבת
 ולהלל למינים להוסיף לכם תבואתו העצה הזאת שהשמרו תהיה להוסיף לכם תבואתו שצטברה אנו מוכר לכם פדוה הנטוע
 היה רבי עקיבא אמר דברה תורה כלגד שלא יתור אדם הדי אהבע שפסאט מצטער בן חנס לפיכך נאמר להוסיף לכם

תבואה

ונתתה מן נועין ותיאב מזונעין מלחמין לא יעלו שמוך יוא ש פיי שוב אתה
 שכבתה ונתתה שפחה נחלפת לא יש והפרה לא נפדותה או חפשה לא נתת
 לה בקרת תהיה לא ימותו כילא חפשה וגבה אריי שוכוב ית אתה שכתה עתה
 זריא אמה אחידא לגבר ואתפרקא לא אתפריקת בכספא או חי וותא לא אתה יוכת
 לה בשטר בקרתה תרי פדלא ימותון אריי לא אתה רדת : זא רגל יצאע אמראה
 מצאנעה אנסא זרי אמה ממלכה לא רגל כאן ופדאא לס תפדא או שתקרה
 לס ידעשי ליהא פאתכון מחדודיה ולא יקתלאן או לס תעתק : והביא אתה שמוך
 ליהוה אל פתח אהל מועד איל אשם יהיה ית אשמויה לך ליתרע משכך
 זמנא דכרא לא שמוא : פליאת בקרבאנה ללה איצאב זבא למחצר כבשא
 לקרבאן אהתם : וכפרי עליו הטון באיל הא שסלפע יהוה עלחטאתו אשר
 חטא ונסלח לו מחטאתו אשר חטא : ויכפר עלוהי כדנא בדכרא דאשמויה
 לך על חובתיה רחב דשתבליק ליה מחובתיה רחב : ויסתגפר ענה לאמאם
 בכבש אתם בין ידיו אלה ען כטייתה אלו אכטא פיגפר לה דלך :
 וכותבא אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל ועדלתם עד לתו את פלוין שליש
 שנים יהיה לכם עדלים לא יאכלו ואריו תיעלון לארעה זתצבון כל ארץ
 דמיכל ותרחקון רחקה ית אשה תלת שני יהיו רכון מרחק לא ברא לא יתאכל
 ואריו דכלתם אי אכלו ותגרסון כל שגד מטעם פחרמו תמרה תחרימא גסטן
 יכון עליכם מחרמא לא יוכל : ובשטה הרביעית יהיה כל פרוין קדש הללוים
 ליהוה : ובשנת רביעית יהיו כל אביה קדש תושבתה קיי : ופי אסנה אראבעה

ונתתה מן נועין ותיאב מזונעין מלחמין לא יעלו שמוך יוא ש פיי שוב אתה
 שכבתה ונתתה שפחה נחלפת לא יש והפרה לא נפדותה או חפשה לא נתת
 לה בקרת תהיה לא ימותו כילא חפשה וגבה אריי שוכוב ית אתה שכתה עתה
 זריא אמה אחידא לגבר ואתפרקא לא אתפריקת בכספא או חי וותא לא אתה יוכת
 לה בשטר בקרתה תרי פדלא ימותון אריי לא אתה רדת : זא רגל יצאע אמראה
 מצאנעה אנסא זרי אמה ממלכה לא רגל כאן ופדאא לס תפדא או שתקרה
 לס ידעשי ליהא פאתכון מחדודיה ולא יקתלאן או לס תעתק : והביא אתה שמוך
 ליהוה אל פתח אהל מועד איל אשם יהיה ית אשמויה לך ליתרע משכך
 זמנא דכרא לא שמוא : פליאת בקרבאנה ללה איצאב זבא למחצר כבשא
 לקרבאן אהתם : וכפרי עליו הטון באיל הא שסלפע יהוה עלחטאתו אשר
 חטא ונסלח לו מחטאתו אשר חטא : ויכפר עלוהי כדנא בדכרא דאשמויה
 לך על חובתיה רחב דשתבליק ליה מחובתיה רחב : ויסתגפר ענה לאמאם
 בכבש אתם בין ידיו אלה ען כטייתה אלו אכטא פיגפר לה דלך :
 וכותבא אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל ועדלתם עד לתו את פלוין שליש
 שנים יהיה לכם עדלים לא יאכלו ואריו תיעלון לארעה זתצבון כל ארץ
 דמיכל ותרחקון רחקה ית אשה תלת שני יהיו רכון מרחק לא ברא לא יתאכל
 ואריו דכלתם אי אכלו ותגרסון כל שגד מטעם פחרמו תמרה תחרימא גסטן
 יכון עליכם מחרמא לא יוכל : ובשטה הרביעית יהיה כל פרוין קדש הללוים
 ליהוה : ובשנת רביעית יהיו כל אביה קדש תושבתה קיי : ופי אסנה אראבעה

מפני שיבולת הקוס והודית מני זקן וילאת מאלהיך את יהוה: מן קד סכל באוריתא
 תקום ותהודי אפי סבאות ורחל מאלהיך את יהוה: מן קבל דו לשיבה פקס ואכתהג
 וגו' אשיך וכף לבך אתא אלה: וליגור אתה גל צאל צכס לא תונן
 אתו: ואלו יתגיד עמכון גיולא בארעבון לא תונן יהיה: ואלו סכן מעכס גרבי פי
 בלדכס פלא תצהדוה: בארעב מכם יהיה לכס הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוה כי
 גרים הייתם בארץ מצרים את יהוה אלהיכם: כי ציבא מנכונ יהילכון גיולא דיתגיד
 עמכון ותרחס ליה כותף ארי דירין דויתון באר דמציה אתא אהלון: ואליון מעכס
 לא צייה מנכס אגריב אדכיל פימא בינכס ואחבב לה כנפסך פאנה טל מגו
 כנתס גרביא פי בלד מצר אתא אלה דככס אגמעין: לא תעשו עול במשפט במדה
 במשקל ובמשורה: לא תעבדון שקר בדין במשחיתא במתקלא אין כמכילתא: לא
 תצנעו גולא פי אהכס ולא פי אמסאחה ולוזן ולמכיל: מאזני צדק אבני צדק איפת
 צדק והין צדק יהיה לכם את יהוה אלהיכם אשר הוצאת אתכם מארץ מצרים:
 מוזנון דק שוט מתקלין דק שוט מכילן דק שוט דהיפן דק שוט יהון לכון אמסאחהלון
 דאפי דית יתכון מאר דמצר: בל מאזין עאדלה וצנגאת עאדלה ואכיל עאדלה
 תפן לכם אתא אלה דככס אמכנתכס מן בלד מצר: ושמרתם את כל חקתי ואת כל
 מצותי ועשיתם אתם את יהוה: ותטלו ית כל קמי דת כל דינות עבדון יהוה אתא
 וי

הנחותו חטא המוכרח על כל המעשה המעולה לזכותו על כל המעשה המעולה לפי
 צדיקות דמים וזוהרה לזכותו המעולה חונן עד שאתה נפשה ועוד הרבה לח הנחשו כגון לו המנחשין בחוליה ובעונות פתו נפלה
 כפי צדי הפסוקו בדרך לזכותו בשני עונות ושענה צומת יום פלגי יפה למחיל מפלחה שעה פלוטת קשה לצאת לח הקיפוסות
 דחשכס זה המושא צדקו לחחור חזקו ולפניו ונמצא הקד דחשו עמול סבור ששל אחרי חזנו עקרי שערז למעלה מצד כבו
 הרבה פחות קנקן סופר דחן ובלו והן חמס שתיס ככל לח למעלה חצל החאץ שהוח דחב ויש בו שנה פיחור נוחת למעלה
 בסטרו מוקס חבור אט הפחיס יחד: ושרט לככס כן דכק של אמוריים להיות משרעין בשרס כשמת להם וט: וכתובת קעקע
 כח המוחק ושקוע: לחוכו נמוך לעולם יש מקעקעו במחט ונהח משחיר לעולם: קעקע לשון והוקע אתם והוקענוס תוחבין עץ ב
 חלץ ונולין חותם על הש (נמצא) מחוקין (תקובין) בקרקע: א תחלל את בתך להזנותה ובמסדבתו פנויה לביאה שלח לשם קולין
 ודגרה ארץ חס זתה עושה כן חרץ מגנה את פירותה לעשוהן במקום חחר וכח בחרבים וכהא נימנעו רבביס נט: ומקדש
 לח יכס במקלו ובמנעלו ובאפונותו ובאבק שעל דגלו נח עפי: א אט מגזיידס על המקדש את שבתות: תשמורו חן בן
 בה שבת: א תכנו א החובות חזרה לבעל חוב ודעו: בעל חוב זה פיתוס המעבר משחין: וידעו: המכנס עצם
 כח: וזה ידוע להוק: כן והעצם פדבר: א תבאן להיות עמקיס בה שאס העסקו בס אתם מיכמו אין לכע וחט מתעב חותכס
 אהיכס וצו חתמי אתם מחלפי כמח: ומכא שיה הקוס: בעל קקן אשמאי תל קקן חין קקן אט שקנה חבמה: והורה כט קקן:
 חזרו דוד לחוש במקומו ולא יספור חת דברין יכולי עיניו במי שלח דהיו לכך נאמר וידאת מלהיך שהי דבר זה מסור
 ללב ללבן שלעושה: אין מחד בו אה הוא וכל דבר המסור ללב נאמר בו וידאת מלהיך: לח חונן: תונחת דבדיס לח תאמר לו
 חמש הי' עובד על ועשין אתה פת ללמוד תורה שנתה מפ הגבורה כי גדים הייתם: מוס סבך א תאמר לחברך: אע"ל אהיכס

אליך

וידבר יהוה אל משה לאמר ואל בני ישראל תאמר איש איש מבני ישראל ומן הגר
 תיבנה גבול מצע ישראל וזמן גיוריהם בישראל יתן מזדעניה למולך אתקטלה ותקטלה
 גריב לזכיל פי מא ביטאם יעטי מקנסלה לאצנס פליקתל קתלא זהו אן ירגמוה אהל א
 בלד בלאגארה וואל אתן אתפנל באיש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו פימזרעו טתן
 למולך למישן כומא את מקדשי ואלהלל את שם קדשי וזמא אתון ית רגזי בגבלא הוא
 זאשיי יתיה מנו עמי יהאלי מזדעניה יהב למולך בדי ללסאבא ית מקדשת זלאתהלה
 זת שומא דקדשי וזמא אהל גצבי בולך לאנסמן ואקטעה מן בין קומה אן העמא
 מן נסלה ללאצנס לפי ינגס מקדסי ויבול אסמי למקדסי זאם העלם יעלימו עסדהארץ
 את עיניהם מקדשי יהוה בתו מזרעו למולך לבלתי המית אתו זאם מכבש יכבשו
 עמא בית ישראל ית עיניהון מן גבולא ההוא בדיהב מזדעניה למולך כדיל דלא למקפול
 יתיה וזמן תגאפל אהל לבלד תגאפלא מן זמן ארגל מע אעטאיה מן נסלה ללאצנס
 ולס יקתלוה ושמתו אני אתפנבא ישוהוא ובמשפחתו והכרת אתו ואת כל הזנים

אחריו

אהיך ואליו חזי לח תעשו עול במשפט אסלרין הדי כדר נאמר לא תעשו עול במשפט ומהו משפט השנה כאן היא המורה
 והמשקל והמשורה למחוד שהמורה נקרא דין שחס שקר במורה הדי הוא מקלקל אתהדין וקרן עול שנוי ומשוקץ
 חרס ותועבה וגוים לחמשה דברים אחמורים בדין מנעמות את החרץ ומחלל אתהסו ומסלק את השכינה ומפיל את
 ישראל בחרב ומגלה חותם בארצות במורה זו מורה החרץ במשקל במשעו ובמשורה היא מדרת הלח היבש
 חכס צדק הם המשקולות ששקלן כנגדם חיסהקית מדרת היבש הין היא מדרת הלח אשרהוצאת חתכס על מנת
 כ' לא חני הבחנה במצרים בין טפה של בכור לטפה שאחיה של בכור נוצע הנחמן לפידע ממני שטומן עשקלותו במלח
 להונות את הבריות שאין מבידין בהם ואל בני ישראל תאמר עונשין על האזהרות מות ומכא בכד זאסחון כח בכד עפ
 החרץ מסייעין אוקסו עסהחרץ שבקינו כבדאת הארץ שעהדין לידש את החרץ עי מצות הללו אתהתתפכ ככדי
 שזי כונה את מכל עסק ועוסק כו באיש וכל בצמר ושאון כל הצבור ככרתין כי מזרעו נתן למולך לפי שז מעבד
 בנו ובהן באש בן בנו ובן בתו מנין הלכתי מזרעו נתן למולך זרע פסול מנין הל בתו מזרעו למולך למשע טומא חר
 מקדשי את כנסת ישראל שהיא מקודשת לי בלשון ולא יחלל את מקדשי ואם העלם יעלימו אס העלמו כוכר אחד סוף
 שיטלמו ככרס הרבה חס העלמו פנהדר קטנה סוף שיטלמו סנהדר גדולה ובמשפחה אמר ד שטעון וכי משפחה
 גה חטאה לא ללמנך שאין לך משפחה איש בה מוכס שאין כופס מוכסים שכולם מחפים עליו והכרת אותן לפי שכל
 במשפחה יכול יהיו כל המשפחה בהכרת אהו חוקו בהכרת ולא כל המשפחה בהכרת לא בייסורין לכמה יחכי
 המולך לרבות שאר טח שעבדה בכך ואפי' חין זו עבודתה וההקדשות זו פרישות עת חביו וחמו קלל לרבות לחחר מיתה דמיו
 בו זר שקילה ובכבד מקום של דמיו בו דמיהם בס ולמדנו ומחוב ויעוט שכל בוס בחפן ירגמו חותם דמיהם בס ומשאו של מקדח כמון
 ימו בכפשו חין כעבש על מיתהו לא הוא שהוא גרס לעצמו שהרגו ואפי' כדע לקטף אשר יאמר חת חשה כפי לחשה קטן למדכן
 שאין לקטן קדושים ועל אינו אשה חזק חייבה לך אשר יאמר חת חשה רעהו כדע לחשה חרמי למדכו שאין קדושים לחי רבי

קדשים

משכבית אתה ועצא עבדו תדויהו אתקטלא ותקטלון קטלא הייבין וואי רגל צאגע
 זכרא שלא פן מצאנעו אנסא פליקתלא גמיעא פקד חל דמאחמא : ואי שישא שריקה את
 אשה ואת אמה זמה הוא בא שי סורפו אתו ואתון ולא תדויה זמה בתוככם : וגבר דיסב
 ית אתתא זית אמה עי צת חטין היא כנולא יקדון יתיה ויתרון ללא תהי עצת חטין בינכון
 ואי רגל אבנך אמראה ואמראה פתלך פאחשה פליחרכא בזאר הו והן עלא לבדל ולא
 תכץ פאחשה כי מא בינכם : ואי שישא שריקה יתן שוכב בתובהמה מות יבמת ואתה בהמה
 תהרגו : וגבר יתין שוכב בתיה כב עילא אתקטלא יתקטיל ית בעיילא ותקטלון : ואי רגל
 בעל מצאנעו מע בהימה פליקתל קתלא זאבהימה איצו פאקתלוהא : ואי שישא שריקה
 תקרב אל כל בהמה לרבעה אתה והרגת את האשה ואתה בהמה מות יבמתו דמיהם
 בם : ואי יהי אמראה תקומת אי בהימה לתנוהא פאקתל לאמראה ולבהימה למלא
 צניעה דא היה פקד חלת דמאחמא : ואי שישא שריקה את אחת בת אביו אובת אמה
 וראה את ערותה והוא תראה את עלותו חסד הוא ונכרתו לעיני בני עמם עלות אחרת
 גלה עונו : שא : וגבר דיסב ית אחת בת אביו או בת אמה זחוי ית עריתה והיא תחזי
 ית עריתה קלס הוא זישות יצון לעיני בני עמיון עליות אחותיה גלי חובה דקביל יו
 ואי רגל אכז אכתה אבנה או אבנה אמה פנצר א סאתהא והי נצרת אי סות
 פולך עאר פינקטעמן מן חצרה קומאם למא כשף סואה אכתה פקד חמל זלה : ואי שישא
 אשיר ישכב את אשה וזה וגלה את עלותה את מקרה הערה והוא גלתה את מקור
 דמיה ונכרתו שניהם מקרב עמם : וגבר די שוכב בת אמה טמאה ויגלי ית עריתה דת
 קלס גלימה היא גלי ית סואה דמיהא זישות יצון תדויהו מכו עמיון : ואי רגל צאגע
 אמראה האיץ פכשף סותהא וערה נביעה דמהא פינקטעמן גמיעא
 מן בין קומאם : וערות אחות אבך לא תגלה כראת שארו הערה עונם ישאן :
 זעריה אחת אבך זאחת אבך לא זנגלי אלו ית קריתיה גלי חובה יקבלון : וקואה זאתך

ואתתא
 קתלא
 לויס
 צניעה
 למשולט
 בהיותה
 ית אמתה
 זית צניעה
 ית קלס
 זית קלס
 זית קלס
 זית קלס
 זית קלס

זו כחלקו בה רבותינו יש צומרים זו נשיקה שמש ויאזו הכנסת עערה : (ערות אחות חמך שנה הכתוב בנארהתן לומר שהנדר עלהסכין ש
 זמות אביו ואביו מן החב בין על אחיזה מן הנס אבל ערות אשת אחי אביו לא תהיה שאל על אשת אחי אביו מן האב : אשכר יספך את דונתו
 למקדא היה בא כלמוד על כרת האמוד למעלה שהוא בעונש הלכות ערירי : ערירי : בתרגומו בלא ולר ודומה לן ואנכי הולך ערירי יש לן
 בנים קובדן חזין לו בעס מת בלא בעס לכך אנה בשע מקדאחאלו ערירי ימותו ערירי יהיו ערירי ימותו אס יהיו לו בשעת עבודה לא יהיו לן
 בשמות לפי שקובדן בחייו ערירי יהיו (חם אן) לן בשעת עבודה יהיה כל ימיו כמו שהוא עכשיו : נהה הוא : השכיבה הקאר מעוה ר
 נמאנסה (רבותנו) דרש לומר הערה בהכניר שהערה ספורטרה את מקורה הערה (ואתן) לשון מיוחם למן קצת בחיי אדם שהוא קרן
 במגונו : (הבין) להם בין הכמה הטורה למעשה חזן ערירי לומר בין פדה לחמור שדי מובדלן וכפין הסאת בין עבודה לן לעומתה
 לך בין טמאנו רובן שלפחות כנשאחן חזיו זכמה בין רובן לחזיו מלא שעה : אשכר הכוללת לכל לעמא : אשכרה : גאבלין

ארכים

אתריו לזנות אחרי המלך מקרב עם ואשוי אמת ית רגזי צל בלתי ההוא ובסערו...
ואשי צי יתיה את כל רשע בתורה למטעי שתת מולך מגו עצהיון אחללת לצבי...
בילך אנסאן ובמאנסה וקטעה וקטעה אטאגין ורא אצמזבין קומאם וזנפיש...
אשר תפנה אל האכתואל היד ענים לזנות אחריהם ונתת את פל על פיה הוא והכדור...
אתו מקרב עמו ואנשי יתפני צתר ברין וזכורו למטעי בתורה ואתין ית רגזי צל נשת...
הוא צאשי צי יתיה מגו עמיה ואי אנסאן ולא אי אמשעוידין ולעדאפץ ליטגי אנאם פי...
תבעהם אחללת לצבי פיה וקטעה מן בין קומא: וזה הקד שיתם והיתם קדישים כי אע...
יהוה אלהיכם ונתתקדשו ונתהוון קדישין אלהי אלא צה כון: סתקדסו וכונו מקדסין...
לאני אלה רבכם לקדום: ושמרתם את חקתי ועשיתם אותם אני יהוה מקדשכם ונתת...
ית לימי ונתעבדון יתהון. אלא צה מקדש כון: ואחפצו לסומי ואעמלו בהא אלא...
מקדשכם: כי איש איש אשר יקלל את אביו ואת אמו מות ימות אביו ואמו קלל...
דמו בן ואתי קבר גבר דילוט ית אלה ית אמיה אתקטלא יתקטיל אבוי ואמיה. לט...
קטלא היכי ואי אנסאן לען אביה ואמה פליקתל קתלא למא לען אביה ואמה פקד חל...
דמה: ואיש אשר ינאף את אשת איש אשר ינאף את אשת לעבו מות ימות הרשע ו...
והנאפת: וגבר. דיגוף ית אתת גבר. דיצוף ית אתת חברה אתקטלא יתקטיל גייפא...
זגייפא: ואי רגל זנא בזוגה רגל או זנא בזוגה צאחבה פליקתל אלאן ולזניה גמיעה...
ואיש אשר ישכב את אשת אביו מלוח אביו גלה מות וכמו שנהם דמיהם בם: וגבר...
דישכוב ית אתת אבוי. עליתא דאבוי גלי אתקטלא יתקטילון תלוייהוון קטלא היצין...
ואי רגל צאגע זוגה אביה פקד כשף סואה אביה פליקתלא גמיעה פקד חלת דמאהמא...
ואיש אשר ישכב את בלוח מות ימות ומהו שנהם תבל עשו דמיהם בם: וגבר. דישכוב...
ית בלתי. אתקטלא יתקטילון תלוייהוון אתקטלא עבדו קטלא היצין: ואי רגל צאגעכנת...
פליקתלא גמיעה ולמא צנעודה היה פקד חלת דמאהמא: ואיש אשר ישכב את זבל...

מותר צנעודה וזהו חסודם כפי מיתה החמורה בתורה מה ש...
כמהוון בעסופתה יאמרו חזון ואתה אי חנה יכול לומר חזון...
הכחושין נח שתהיין לאמר שנסאן חמורו ואמיה ויט מדברתו שמו מכי...
ת) חותה ואת דבחה הרהרבו) אמר חוסטא בהננה מה חטאה לא מכי...
להבחין טוב לרע וגרס לחברו רעה לעבור עברו: בוי צא בעבר חנה חומר אכד תאבדון את כל המקומו...
לוחיו ואי) שומעוין על שבחה תקלה עלתם לכך חמורה תורה הטחת שדוק ובלה קומא חת חבדון...
וכמה חסד הוא לשון חרמי חרפה חסודא) ומורא אש תאמר די) כשא אחתן חסד עשה המקום לכבוד עולם...
העדה גלה ונק כלל לטון עכרה גילוי כוח הוין) יודת כתבה טמם עבר כמו דעה מוגד...
(וכן) וצוה וצגדת חח. (הערה)

וכל חילוני לא יוכל קדש את תוכו דכהנא ואגילא לא יוכל קדש את וכל אנכי
 לא יאכל קדש אתי ציף לאמאס ואגילה לא יאכל קדש את וכהן כייקנה לפש
 קנין כספו הוא יאכל בו ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו וזכהין ארזי יקני נפש קנין
 כספיה הוא יוכל ביה וילידו ביתיה אנון יוכלון בלחמיה וזאי אמאס אשתרא
 אנסאנה במאה פהו יאכל מנה ופולך תיליד ביתה הם יאכלון מן טעאמה וזבת
 כהן כיתיה וילידיה זר הוא בתרומות קדשים לא תאכל וזבת כהן ארזי תהי לגבר
 חילוני היא אפרשות קדש לא תוכל וזאי אנכי אמאס צורה לרגל אנכי
 פהו לא תאכל מן רפאיע לאקדאס וזבת כהן כיתיה אלמנה וגרושה וזרע אין
 לה ושלח אל בית אביו בנעוריה מלחם אביו תאכל וכל זר לא יאכל בו וזבת כהן
 ארזי תהי ארמלא ומתרחא וזר לית לה וזבת כהן אביוהא כרבייה מלחמא ד
 דאבוהא תוכל וכל חילוני לא יוכל ביה וזאיית אנכי אמאס צורה ארמלא
 או אטלקה לא נסל להא פלעוד אי בית אביוהא כחכס צאיהא מן טעאס אביוהא
 תאכל וכל אנכי לא יאכל מנה זאי יש פיה אכל קדש בשגגה ויסף חמישין
 עליו ונתן לכהן את הקדש וזכה ארזי וזכה קדש בשלח וזכיה חומשיה עליו וזכי
 וזכה לכהנא קדש אתי אמאס אכל שייה מן לאקדאס שהוא פלייד עליה
 מתל כמסה וידפעה לאמאס ען לקדם ולא יחלל את קדשי בני ישראל את
 אשר ירימו ליהוה ולא יחלון ית קדש דבני ישראל ויפדשון קדש ולא יבדל
 אקדאס בע אסר וזא ידפעונה ללה וזשיאו אתם ען אשמוא באכלס ארז
 קדשיהם כי אני יהוה מקדשם וזכה בלון עליוהן עזיין וחוכין כמי כלהן בסוא
 ית קדשיהן ארזי אנה זכ מקדשיהון וזחמלו ענהא וזוכא וזתאמא ארזי הם אכלו
 אקדאסיהם כזאך לאני ללה מקדסיהם :

וזכה לכהנא קדש אתי אמאס אכל שייה מן לאקדאס שהוא פלייד עליה
 מתל כמסה וידפעה לאמאס ען לקדם ולא יחלל את קדשי בני ישראל את
 אשר ירימו ליהוה ולא יחלון ית קדש דבני ישראל ויפדשון קדש ולא יבדל
 אקדאס בע אסר וזא ידפעונה ללה וזשיאו אתם ען אשמוא באכלס ארז
 קדשיהם כי אני יהוה מקדשם וזכה בלון עליוהן עזיין וחוכין כמי כלהן בסוא
 ית קדשיהן ארזי אנה זכ מקדשיהון וזחמלו ענהא וזוכא וזתאמא ארזי הם אכלו
 אקדאסיהם כזאך לאני ללה מקדסיהם :

ועמדת לא תכשוק פאן מן עמא נסיבה פקד חמלוזרה: וואיש אשר ישכל את
 ארץ עליון ומוגלה חטאם ישאו ערירים ימתו: וזכה יישכוב את אחכמה:
 עליהם דאחכמה גלי חזבון דלא יחזיקו: וואיש רגל צאבע זוגה עמה
 סקד כשן סוהר עמה וממא חמלא ודהמא ימותאן עקמאן: וואיש אשר יקח
 את אשת אחיו נדה הוא עלות אחיו גלה ערירים יהי: ונבה דיסבית אתה אחוהי
 מרחקא היא עליה דאחווה גלי דלא יחזיקו: וואיש רגל אתכוד זוגה אפיה לוי הי
 מבערה מנה כלמא כשן סוהר אכיה יכונאן עקמאן: ושמרתם את כל חקרי
 ואת כל משפטי ועשיתם אתם ולא תקרא אתכם הארץ אשר אתם מביא אתכם
 שמה לשבת בה: ונתתון ית כל קמיה דית כל דימות עבדון יתהון: ולא תרוקין יתכון
 ארעא דאנא מעיל יתכון לתמן למתב צה: וואעמלו בנמייע רסומיו אחכמאי
 ואעמלו בהא ולא ישותבם אבלי לוי אנה מדכלם איה לתחזוה: ולא תלכל
 בחקות הגוי אשר אני משלה מפעכם כי את כל אלה עשו ואקץ בם ולא תהלכו
 בנמוסי עממיא דאנא מגלי מן קדמיכון אפיה כל ליק עבדון דהחיק מימרי יתהון:
 ולא תסירו פירסוס לאמס לוי אנה טארדהם מן בין אידיכם פאנהם למא צנעו
 הרה אקליתתם: ונאמר לכם אתם מירשו את ארמיתם ואני אתנה לכם לרשת
 אתה ארץ זבת חלב ודבש אני יהוה אלהיכם אשר הבדלתי אתכם מקדעמים:
 ואמרו לכוון אתון תירדון ית ארעהון ואנא אתנינה לכוון למירת יתה ארעי עבדון
 חלב ודבש הנא יתה כון דאפרישית יתכון מן עממיא: וקלת לכם חאכמה
 אנתם תחזו בלדהם ואנא אעטיה לכם פתחזוה בלוי יפיג אלכן ולעסל לאני
 אלהיכם לוי אפרזתכם מן גמיע לאמס: ונהבדלתם בן דבהמה וטרו רר
 לטומאה ובין העוף הטמא לטהור ולא תשקצו את נפשותיכם בבהמה ובעוף ובכל
 אשר תרמש האדמה אשר הבדלתי לכם לטמא: ואת פישון בין כעירא דליא
 למסאבא בין טופא מסאבא לויא אלא תשקצו ית נפשותכון בבעילא ובעותא
 וכל דתרחיש אלהי אפרישית לכוון לצאבא: פמייזו אבהימה לטאהרה מן אנקסה
 ולטאיר אנקס מן לטאהרה ולא תרגסו אנפסכם בלבהים ולטאיר וסאיר מאירב
 עלא

אתכם כן העמים להינהלי: אם אתם מובדלים מהם הרי אתם שלכם וכוונתם וכוונתם: וואיש רגל אתכוד זוגה אפיה לוי הי
 מבערה מנה כלמא כשן סוהר אכיה יכונאן עקמאן: ושמרתם אתם את כל חקרי ואת כל משפטי ועשיתם אתם ולא תקרא אתכם הארץ אשר אתם מביא אתכם
 שמה לשבת בה: ונתתון ית כל קמיה דית כל דימות עבדון יתהון: ולא תרוקין יתכון ארעא דאנא מעיל יתכון לתמן למתב צה: וואעמלו בנמייע רסומיו אחכמאי
 ואעמלו בהא ולא ישותבם אבלי לוי אנה מדכלם איה לתחזוה: ולא תלכל בחקות הגוי אשר אני משלה מפעכם כי את כל אלה עשו ואקץ בם ולא תהלכו
 בנמוסי עממיא דאנא מגלי מן קדמיכון אפיה כל ליק עבדון דהחיק מימרי יתהון: ולא תסירו פירסוס לאמס לוי אנה טארדהם מן בין אידיכם פאנהם למא צנעו
 הרה אקליתתם: ונאמר לכם אתם מירשו את ארמיתם ואני אתנה לכם לרשת אתה ארץ זבת חלב ודבש אני יהוה אלהיכם אשר הבדלתי אתכם מקדעמים:
 ואמרו לכוון אתון תירדון ית ארעהון ואנא אתנינה לכוון למירת יתה ארעי עבדון חלב ודבש הנא יתה כון דאפרישית יתכון מן עממיא: וקלת לכם חאכמה
 אנתם תחזו בלדהם ואנא אעטיה לכם פתחזוה בלוי יפיג אלכן ולעסל לאני אלהיכם לוי אפרזתכם מן גמיע לאמס: ונהבדלתם בן דבהמה וטרו רר
 לטומאה ובין העוף הטמא לטהור ולא תשקצו את נפשותיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלתי לכם לטמא: ואת פישון בין כעירא דליא
 למסאבא בין טופא מסאבא לויא אלא תשקצו ית נפשותכון בבעילא ובעותא וכל דתרחיש אלהי אפרישית לכוון לצאבא: פמייזו אבהימה לטאהרה מן אנקסה
 ולטאיר אנקס מן לטאהרה ולא תרגסו אנפסכם בלבהים ולטאיר וסאיר מאירב עלא

ומ

על ארץ אֵלֶי אִפְרָזְתָה לְכֶם לְאֶתְנַגִּים וְהֵייתֶם לִי קְדִישִׁים כִּדְבַר וְשֵׁי אֲנִי יְהוָה
 וְאֲבִי לְאַתְכֶם מִזֶּה עַמִּים לְהִיוֹת לִי וְתִהְיוּן קְדָמַי קְדִישֵׁי אֱלֹהֵי קְדִישֵׁי אֱמֶת
 וְאֶפְרָזְתִּי יִתְכֹן מִן עַמֵּי אֲלֵהֶם לְמַדּוּי פְלִחִין קְדָמַי וְכֹנְנוּ לִי מִקְדָּשִׁין לְאֵת
 אֶלְדֹּס וְאִפְרָזְתֶּם מִן אֲמִס לְתִכּוֹנוֹ לִי בְצִיָּה זֶה אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי־הִיָּה בְהֵם אֹכֵל
 אוֹ יִדְעֵה מוֹת יוֹמֵתוֹ בְּאֶבֶן יִרְגְּמוּ אֶתְּסִימֵיהֶם בָּם וְגִבְרָאוֹ אֶתְּאֲרִי־יְהוָה בְּיָדֵי
 אוֹ זְכוּרוּ אֶתְּקָטָל יִתְקָטְלוּ בְּצִיָּה יִרְגְּמוּ יִתְהוּן קָטָל חַיִּיבִין זֶה לְגַל אוֹ אֲמוּאָה
 כֹּהֵן בִּנְהַמָּה מִשְׁעוּדָה אוֹ עֲלֹאֲפָה פִּלְקָתָלָה וּבְאֲחֵגָרָה יִרְגְּמוּ אֶתְּמָה פְקָדֹן
 חֵלֶת דִּמְאֹהֲמָה

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי מִשְׁוֶה אֲמַר אֱלֹהֵיכֶם בְּנֵי אֶהְרֹן וְאֲמַרְתֶּם אֱלֹהִים לְנַפְשׁ לְאִישׁוֹ
 בְּעַמִּי וְאֲמַר יְיָ לְמִשְׁוֶה אִמֹר לְכֹהֵנִי בְנֵי אֶהְרֹן יִמְרָה לְהוֹן עַל מִית לֹא יִסְתַּבֵּב
 בְּעַמִּיהֶם תָּס קָא אֵלֶי לְמוֹסִי מִר אֵימָה בְנֵי הָרוֹן וְקָל לְהֵם לֹא יִגְס כָּל וְאֲחֹד
 מֵעַם בְּמִית כֹּהֵן קוֹמָה יְיָ אֵם לְשִׁאֲלוֹ הַקְּחֹב אֱלֹוֹ לְאִמּוֹ וּלְאִבּוֹ וּלְבָנוֹ וּלְבָרָתוֹ
 וּלְאֲחֵיו יִשְׁאֵן לְקָרִיבֵי הַקְּרִיב לִיהֵלְאֵמִיהֶם וּלְאֲבוֹהֵי וּלְבָרָתֵיהֶם וּלְאֲחֹדֵיהֶם
 לֹא בְנִסִּיבָה אֶתְּקָרֵב אֵיהֶם אִמָּה וְאֲבִיהֶם וְאֲבִיבָה וְאֲבִיבָה וְאֲבִיבָה וְאֲבִיבָה
 הַקְּרִיבָה אֱלֹוֹ אֲשֶׁר לֹא הִיָּתָה לְאִישׁ לֵה יִטְמָא וְלֹא הִיָּתָה כֹּהֵן לְהֵם דְּקָרִיבָה לִיהֵם
 דְּלֹא הִיָּתָה לְגִבְרָה לֵה יִסְתַּבֵּב וְאֲכֹלָה אֶבְכָר אֶתְּקָרֵב אֵיהֶם וְהִי אֵלֶי לֹס תִּצִּיר לְרַגְלֵי פְנֵיהֶם
 יִגְס לֹא יִטְמָא בְּעַל בְּעַמִּי לְהַח לֹו לֹא יִסְתַּבֵּב בְּרַבָּה בְּעַמִּיהֶם לֹא הִיָּתָה וְלֹא
 יִגְס בְּכִטִּיר מִן קוֹמָה לֹא תִבְרָלָה לֹא יִקְרַחָה קְרַחָה בְּדֹא שֵׁם וּפְאֵת זָקֵם לֹא
 יִגְלַח וְבִב שֵׁרִם לֹא יִשְׁרָטוּ שִׁרְטָת לֹא יִמְרָטוּן מִרְט בְּרִישֵׁהוֹן אִפְתָּה דְּדִקְרָהוֹן
 לֹא יִגְלַח וְבִב שֵׁרִם לֹא יִחַלְקוּ חֲבוּל לֹא יִנְתְּמוּ עַתְּפָה מִן שֵׁעַר לוֹסֵהֶם וְזוֹא יֵא
 לְחֹאֲרֵם לֹא יִחַלְקוּהָ וּפִי אֲבִדָּאֵהֶם לֹא יִכְרִשׁוּ כֹד שׂוֹא קְדִישִׁים יִהְיוּ לְאֱלֹהֵיהֶם
 וְלֹא יִחַלְלוּ שֵׁם אֱלֹהֵיהֶם כִּי אֶתְּשִׁי יְהוָה לְחֵם אֱלֹהֵיהֶם מִקְרִיבִים וְהִי קְדִישׁ

(ג) בְּזֶה נִזְמַר בְּהֵם מִיתָה וְלֹא מִיתָה וְהִיָּתָה כֹּהֵן וְהִיָּתָה כֹּהֵן וְהִיָּתָה כֹּהֵן וְהִיָּתָה כֹּהֵן וְהִיָּתָה כֹּהֵן
 חֵסֶלֶת פִּקְדוֹשִׁים בְּכֹוֹר

אֲמַרְתֶּם אֱלֹהֵיכֶם וְהִיָּתָה כֹּהֵן וְהִיָּתָה כֹּהֵן וְהִיָּתָה כֹּהֵן וְהִיָּתָה כֹּהֵן וְהִיָּתָה כֹּהֵן
 כֹּהֵן כֹּהֵן כֹּהֵן כֹּהֵן כֹּהֵן כֹּהֵן כֹּהֵן כֹּהֵן כֹּהֵן כֹּהֵן כֹּהֵן כֹּהֵן כֹּהֵן כֹּהֵן כֹּהֵן כֹּהֵן כֹּהֵן
 לֹא יִשְׁתַּבֵּב וְהִיָּתָה כֹּהֵן וְהִיָּתָה כֹּהֵן וְהִיָּתָה כֹּהֵן וְהִיָּתָה כֹּהֵן וְהִיָּתָה כֹּהֵן
 יִשְׁתַּבֵּב וְהִיָּתָה כֹּהֵן וְהִיָּתָה כֹּהֵן וְהִיָּתָה כֹּהֵן וְהִיָּתָה כֹּהֵן וְהִיָּתָה כֹּהֵן
 אֲמַרְתֶּם אֱלֹהֵיכֶם וְהִיָּתָה כֹּהֵן וְהִיָּתָה כֹּהֵן וְהִיָּתָה כֹּהֵן וְהִיָּתָה כֹּהֵן וְהִיָּתָה כֹּהֵן
 קְדִישִׁים וְהִיָּתָה כֹּהֵן וְהִיָּתָה כֹּהֵן וְהִיָּתָה כֹּהֵן וְהִיָּתָה כֹּהֵן וְהִיָּתָה כֹּהֵן
 וְהִיָּתָה כֹּהֵן וְהִיָּתָה כֹּהֵן וְהִיָּתָה כֹּהֵן וְהִיָּתָה כֹּהֵן וְהִיָּתָה כֹּהֵן

אנסיחן מן עלמאנא אלה אמעקב איש איש מזרע אהרן והוא צדוק הו
 זב בקדושיס לא אכל עד אשר יטהר והנלע בכל טמא נפש או איש אשר תמצ
 ממנו שכבת זרע נכר נבר מזרע אדמה הלה הוא סניר או דאיב בקדושי לא יוכל
 עד דידין ודיקרב בכל טמא נפש או נכר דתפוק מניה שכבת זרע או רגל מן
 נסלהרן פי מאו אברץ או דאיב פלא יאכל מן לאקדאס אי אן יטאר ומודנא במית
 או רגל כרנת מנה נטפה אנסא: או איש אשר יגע בכל שרץ אשר יטמא לואו
 באדס אשר יטמא לו לכל טמאתו: או נכר דיקרב בכל דהשא דיסתאב ליה: או
 צאנשא דיסתאב ליה לכל סאובתיה: או רגל דנא בכל דביב סבילה אין נגס מנה
 או באנסחן סבילה אן ינכס מנה עלה צדוק נגאסלה: נפש אשר תגע בו וטמאה
 ערה ערב ולא יאכל מן הקדושים כי אם רחץ בשרן במים: אנש דיקרב ביה יהוה מ
 כמסאב עד למשאול לא יוכל מן קדושי אלהין אסחי בסריה כמיה: מאי רגל דנא בשי
 מן דארץ פאיןגס אי לליל ולא יאכל מן לאקדאס אי אן יגסל כרנה בלמא: ובה
 השמש וטהר ואחל יאכל מן הקדושים כולחמו הוא: וכמיעל שמשא אידכונות
 כין יוכל מן קדושי אלהי לחמיה הוא: ואדוי גאבה לשמש סקד טהל וכל דאכל
 מן לאקדאס לא יאכל טעאמה: נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה בה אע יהוה:
 צבילה ותבירה לא יוכל לאסתאבא בה אע: ואלנבילה ולסקרימה לא יאכלה
 פי עציט בהא אנה אלה למעקב: ושמרו את משמרתו ולא ישאו עין
 חטא ובתובו כן יחללו: אני יהוה מקדשם: ויטרון ית מטרת מימרי ואל
 יקבלו עלוהי חובא וימותו ביה אדוי חלונתא אע: מקדשהו: פליחפיצו מה
 אסתחפתהם ולא יחמלו ענה וזרא פיהלכון בסבבה אדוי הם תבדלוה לאע אלה
 מקדס דארץ: וכל דר לא יאכל קדושתו שב כהן ושכיר לא יאכל קדוש: וכל

כהנים עצמן יכלו אכל קדוש: אן קריבנהו לא אכילה וכו' מצינו שבאמרה אכילה קדושה בטומאה בלשון מוטב ככל
 דהש לאתמס אקדשה לאוכל ומוערה דכות' מנשה שוק נאח למועד שחייב עלה נביעה שדי גאמרה בדת על החפילה בעני ח
 אהרן שיהיה כדיתות זו אכלה זו אדם על הנביעה חייב לו הדין לחייבו עלה חטלה וכו' נדרש כתב וכו' יש נוגע חייב זב וכו'
 יקדש שיטען לוקרב שדן חייבין עלון משום טומאה לא אכל קדו מתליו וחס ודמור שלט כדיתות חבב למיה כנ
 נדרש משום שבועות אי לכיל ואל למיה כן וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 כשר עלון ובטהור שאכל דהטמא הכתוב מוצר על כדחך טומאטעו חתה למוד כטט אפומאטו כוורת מוענו כתוב
 מוצר וזהו חזק שיש לו ויהיה בטוביה ונבחה יכול מצד זה מצד זה יכרת מעוקמו וית שכ במקום אחד תל אר
 ל ככל מקום אבי בכל טמא נפש כמני טעומה כמות: ככל שרץ אשר טעמה לו בשווער הדאו לטמאה כפעל
 או באוס במתי אשר יקרא לו כשיעורו לטמאה וזהו כדית לכל טומאהו: לפעט טגט כזב וזהו נוד ואלה נכסאשני
 ועב כן במחציתו הטומאה הללו יאחד: אחד אכל מן הקדושים כדש כעמות בהמות שעותר לאכלה כערב שמש
 הקדושים ולא כל הקדושים נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה בה לענין הטומאה הקדושה שחס אמל ככסע גילוי
 שח לטומאה מנגע ומשא לא טומאה חפילה ככית הככונה אסוד לאכול הקדושים ודין לומר וטרפה כמי ש

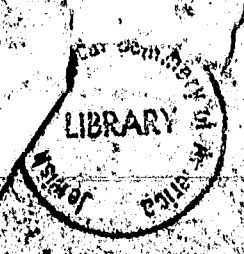
מזרעית דאיהו כהנת לא יקרב לקרבא ית קרבתא דאיהו מוואמא ביה ית קרבן איהו
לא יקרב לקרבא כדאך כל רגל פיה עיב מן נסל הרון אמאס לא יתקדם ליקרב
קרבאן אלהו ומהמא כה דאך לעיב פקרבאן רבה לא יתקדם ליקרבה לחס אלהו
מקדשי הקדשים ומן הקדשים יאכל יקרבן איהו מקדשי קדשי אלהו קדשי
יכול ילכן קרבאן רבה מן כוואץ אקדאס ועוואמהא יאכל אך אלהו פלכה לא
יבא ואל המזבח לא יגיש פי מוס בן ולא יחל לאת מקדשי פי אע יהוה מקדשים
כרם לפלכה לא יעול ולמזבח לא יקרב אלי מוואמא ביהזלא איהו ית מקדשי
אריאמא ית מקדשוון אמא אי אסגף פלא ידכלו אלי אמרבה לא יתקדם או פיה עיב
ולא יבול מקדסי לאני אלה מקדסהא וידבר משה אלהו ואל בניו ואל כל בני
ישראל ומליל משה עם אלהו ועם בנוהנתם כל בני ישראל פאמר מוואמא ביהזלא
הרון ובניה וסאיר בני אסל:

ידבר יהוה אל משה לאמר:
דבר אל אלהו ואל בניו ויגדלו מקדשו בני ישראל ולא יחל לאת שם קדשי
אשר הם מקדשים לי אע יהוה ומליל עם אלהו ועם בנוהנתם יפד שון מקדשי
בני ישראל ולא יחלון ית שלמה דקדשי דאנן מקדשי קדמי אנה ית
הרון ובניה באן יגאנבו אקדאס בני אסל ולא יבולו מא סמיתיה קדסא ממא
אס מקדסוה לי אנה אלה שרפתי: אמר אלהם לדלתים כל איש אשר
יקרב מכל זר עכס אלה הקדשים אשר יקדשו בני ישראל ליהוה וטמא דגו
עליו ונכרתה הנפש ההוא מלפני אע יהוה: אימר להון לדריכון כל גבר דיקרב
מכל זר עכס לקדשי איהו שון בני ישראל ויגאנבו אלהו ואל בניו ואל כל בני
אנשא ההוא מן קדמי אנה ית: קל להס עלא מר אגיאכס אי רגל מן נסלכס
תקדם לי אקדאס אי יקדסוהא בני אסל ללה ונגאסתה עליה פינקטע דאך

אנשא

לכת היות חזית המזרחית נקרא שמה יבנה שמשפחה והולכת עד יוסהמיתה והוא לח מבחוץ ויבש מבפנים ובמקום אחר קרוי לכת
החין הלח מבחוץ ויבש מבפנים על ובקרב ובחדס כשאפך גדה חצל חרס קורא לכת גרב וכשהוא סמוך חצל לכת קורא לכת
מבין חורף בבביותה מרוח אשך לפי התרכוס מרים כחדין אסחדין ומקסין אבצים שלו כהובין כחדין כמו טרי כחדין ית
כל חיי אשך בו מוס לבנות שאר מוואמא מוסבין בעוד מוואמא בו בפול החאס עבר מוואמא כשרו לחס שהיו כל מאכל קורא לחס יתקדשי
הקדשים לו קדשי הקדשים ומן הקדשים יאכל ואל קדשי קלס וחס ומוואמא קדשי הקדשים למה נאמרו קדשים קלס אסל נאמרו
היות אומד בקדשי הקדשים וחכל בעל מוס שמעניו והותדו לגד שאכל משהבשר המלוחים חכל בחקה וסוק טלעלמיה קלס ליה
יהכל שלא מצינו דר חובק בחלכך נאמרו קדשים קלסין ומסורם בצבחים אך ל הכרבת להיות אבוע הזאת שעל הפרוכת ואל
המזבח החיצון ואעפס הוצרכו לכהב ומסורת כהנוד כהנעם ואל יחל לאת מקדשי שחס עבר עבודתו וחוללת לפסל וידבר
משה המצוה הזאת ל אלהו ואל בני ישראל להזהיר בד על הכהנים ויגדלו חזן נזירה לא פריקה כהא עורו אחר ויגדלו מאחרי
יבאומן הקדשים בימי נומאיהן לא יגדלו מקדשי בני אלה אשכס מוקדשים ואל יחלון את אסקדשי קדס המקרא וירשו
אשר הם מנהיגים ליה צבנות קדשי

כעס

מ
ב

קדושי יהוה קדושה וקדושה חלוקה שמה דלהוהו ארזי ית קדושיא דישי קרבן להוהו אכון
 מקרבין ויהוה קדושי וליכנו מקדסין לרבים ולא יבדלו אסמה פאנהם למאנהם
 מקרבין קרבאן לרבים אדאיים יכנו מקדסין אשה זונה וחללה לא יקחו ואשה
 קדושה מאישה לא יקחו כי קדש הוא לא להיות ארתא מפעלא ומחלא לא יסבון
 ארתא דמתרבה מפעלה לא יסבון ארזי קדושיא ארתא מפעלא ומחלא לא יסבון
 ומבדלו לא יתזונו ובאמלאה מטלקה מן בעלה לא יתזונו לאן כל ואחר
 מנהם מקדס לרבה וקדשות פי את לחם אלהיה הוא מקריב קדש יהיה לך פי
 קדוש אע יהוה מקדש שכס: ותקדשנייה ארזי ית קרבן להך הוא מקריב קדש יהיה
 לך ארזי קדש שנתא פי מקדשכון: פקדסה באלזאם לאנה מקרב קרבאן רבך אדאיים
 פליכון לך מקדסא כמא אע אלה לקדוס מקדסכס: ונתא ארזי פי פיתחל לזנות
 את אלה הוא מחללת באש תשרף: ונת נכר כהן ארזי תתחל למטעני מקדשות
 אכורה היא מטחלה כנורא ותוקד: ואית אכנה רכל אמאסת כדלת פפגרת פקד
 פצחת אביהא פאתחרק בלנאר:
 והכהן הגדול מאחיו אשר
 יוצק על ראשו שמן המשחה ומלא אתיו ללבוש את הבגדים את ראשו לא
 יפרע ובגדיו לא יפרס: וזה לא דיתרבה מאחונה דיתרקה על לישיה משחא ו
 דרבותא ודיקריב ית קדושה למלבישת לבושת ארזי לישיה לא ירבי פירוע ו
 ולבושוהי לא יבזע: ואלמאס לכבוד מן אכותה ארזי יעב עלה ראסה דהו
 למסח ויכמל ואנכה בלבס לתיאכ פלא ישעת ראסה ות אכה לא ימקדא
 ועל כל גפשת מת לא יבא לאב אלאמו לא יטמא: ועל כל נפשת מיתה לא
 יעול לאכורה: ולאמיה לא יטמא: ועל ארזי אנטאן מיית פלא יוכל חתא
 באביה ואמה לא יגס: ופן מקדש לא יבא ולא יחלל את מקדש אלהין פי
 לזר שמן משחת אלהין עליו אע יהוה: וכן מקדש לא יפוק ולא יחלל ית
 מקדש

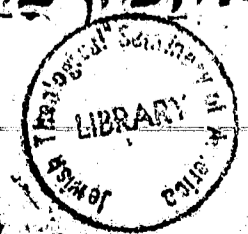
הקדושי גלוח ויש בו השחפה (זהו עשר) וצפורה לא יפאון שרונה: לביטנ בשרא ושדע לכפס לא תהנו יפון שרץ חמט שרונה
 לא יהא חייב לא חחרת לללא שרונה לחייב על כל שרונה שהיבה זן ותהיה היא לדדון שהיה לו לכתוב לזר
 ושדעו ואינ יודע שהיא שרונה קדושים והיו ועל כדחוס זקדשום בדי בכך: וזוה שנבעה בעיבה שרל הזפור לה כגון חייב
 בדיורה או כגון או נמזר חללה וזוה חללה וזוה חללה וזוה חללה וזוה חללה וזוה חללה וזוה חללה וזוה חללה וזוה חללה
 מן הכתובה על ידי בואה חתונה לזן חסולים לכהונה: וקדשמו: על כרחו שאסלח רצה לגרש תקדשו וייקדשו ועל שגיש קדוש יהיה
 לך כהונתו קדוש למתוח ראשון בכל רבד ולבדך ראשון בקעודה: כי החל לקדוה בשתחלל עלי קדוה שהיתה בו דיקת בעל וצנתה חו מן
 החירוסין חן מן העשוואין ורבהטו נחלקן בלבד והכל מוניס שלא עבר הכהונה בפנויה: וזה חובה היא מן חללה חללה ופנתה חו
 כבודו אנומר יפ עליו אדור אזה ילך אדור אזה גדל: לא יפרע: לא יקדל פרע על אכל נאזקו באל פרע יתקדש: ועל כל

וַיִּזְיֵן אֱלֹהִים וַיִּסְתַּכֶּפֶר עֵינָא וְתַטְהַר מִן נִבְיַע דְמִדְרָא הִוָּה שְׂרִיעַת אֲזָרָה
זָרָא אִי אֲנֹחֵי וְאִם לֹא תִמְצֵא יְדֵהּ דִּי שָׁה וְלִקְחָה שְׂתֵי תָרִיס אִו שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה אַחַד
יַעֲלֶה וְאַחַד לְחַטָּאת וּמְכַר עֲלֵיהּ הַכְהֵן וְטַהַרָה וְאִם לֹא תִשְׁכַּח יְדֵיהּ כְּמִיסַת אַמְרָא
וְתִסַּב תְּרִין שְׁפַנְיִין אִו תְּרִין בְנֵי יוֹנָה הִוָּה לְחַטָּאת וְיַכְפֹּר עֲלֶיהּ כְּהֵנָּה
וְהִדְבִי וְאִן לֹם תִּשְׁל יְדֵהּ מִקְדָּאָר שָׂאָה פִלְתָּאֲכֹד שְׁפַנְיִין אִו פְּרִכֵי חִמְמָאם אַחְדָּהּ
לְאַצְעִידָהּ וְאִכְּ לֹאֲכֹה וַיִּסְתַּכֶּפֶר עֵינָא אִמְמָאם וְתַטְהַר

כ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶהֱרֹן לֵאמֹר וּמַלִּיל יֵי עִם מֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן לְמִימַר תָּם כֹּלֵם
אֵלֶה מוֹסִי וְהֵאֲרוֹן תְּכַלִּימָא אָדָם כִּי יִהְיֶה בְעוֹר בְּשָׂרוֹ שִׂאת אִו סִפְחַת אִו כְּהַרְתּוּ וְהִוָּה
בְעוֹר בְּשָׂרוֹ לְנִגְעַ צְרַעַת וְהוֹבֵא אֶל אֶהֱרֹן הַכְהֵן אִו אֶל אַחַד מִבְּנֵי הַכְּהֹנִים אִנְשׁ אֲרִי
יְהִי בְּמִשְׁךְ בְּסָרִיף עִמְקָא אִו עֲדִיאָ אִו בְּהֵרָא וְיִהְיֶה בְּמִשְׁךְ בְּסָרִיף לְמַכְתֵּשׁ סְגִירוֹ וְיִתִּיתּוּ
לִיֹת אֶרֶץ כְּהֵנָּה אִו לֹת חַד מִכְּנוּוִי כְּהֵנָּה אִי אֲנִסְמָן כְּאִן פִּי גִלְד כְּדָנָה שְׂאֵמָה אִו
עֲאֲרִצָּה אִו בְּקַעָה אִו צֹאֵר פִּי גִלְד בְּדָנָה בְּלֹא אֲבָרָן פְּלִיֹתָא בְּהֵרָא הַרְוֹן אִמְמָאם אִו
אִי אַחַד מִן בְּנֵי אִיִּימָה וְרָאָה הַכְּהֵן אֶת הַנִּגַּע בְּעוֹר הַבָּשָׂר וְשַׁעַר בְּנִגְעַ הַפְּקֻלָּתָן
יִמְרָאָה הַנִּגַּע עִמְקָא מִעוֹר בְּשָׂרוֹ נִגַּע צְרַעַת הוּא וְרָאָה הַכְּהֵן וְטַמָּא אֲתוֹ וַיַּחֲזִי כִּי
כְּהֵנָּה יִת מִכְּחֵשׂא בְּמִשְׁךְ בְּסָרִיף וְפַעֲרָא בְּמַכְתֵּשׂא אֲתַהֲפִיךְ לְמַחֹר וּמַחֲזִי מַכְתֵּשׂא
עֲכִיבִין מְמִשְׁרֵי כְּסָרִיף מַכְתֵּשׁ סְגִירוֹתָא הוּא וַיַּחֲזִינָה כְּהֵנָּה וַיִּסְמָאָב יִתִּיהּ פִּינְצָרָהּ
אִמְמָאם אֲבִלָא פִּי גִלְד אֲבָרָן פִּאִן כְּאִן פִּיהּ שַׁעַר קֹד אֲנִקְלָב אֲבִיִצָּא וּמְנָצֵר אֲבִלָא
עֲכִיבִין מִן גִּלְד בְּדָנָה פִּהוּ בְּלֹא בְרָץ פִּאֲדִי רָאָה כְּדָאָךְ פִּאֲיִנְגֵּסָה וְאִם כְּהַרְתּוּ לְכְּנָה הוּא
בְּשָׂרוֹ וְעִכְוִק אִין מְרָאָה מִזְּהַ עוֹר וְשַׁעֲרָה לֹא הִפְךְ לְבָן וְהַסְבִּיר הַכְּהֵן אֶת הַנִּגַּע
תִּיכּוּסָה וְאִם בְּהֵרָא חֹרָא הִיא בְּמִשְׁךְ בְּסָרִיף וְעֲכִיבִין לִיֹת מַחֲזָהּ מִן מְשַׁכָּתָא
לֹא אֲתַכְּוִפִיךְ לְמַחֹר וַיִּסְגֹּר כְּהֵנָּה יִת מַכְתֵּשׂא שְׁבַעָא יוֹמִין וְאִן כְּאֵנָה בְּקַעָה
פִּי גִלְד בְּדָנָה וְלִיֹס מְנָצָרָהּ עֲכִיבִין מִן אֲגִלְד וְשַׁעֲרָהּ לֹם יִנְקֻלָּב אֲבִיִצָּא פִּי
פִּהוּ אִמְמָאם סְבַעָה אִיִּאָם וְרָאָה הַכְּהֵן בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהֵנָּה הַנִּגַּע עִמְדָּ בְּעֵינָו
וְהַנִּגַּע בְּעוֹר וְהַסְבִּירוֹ הַכְּהֵן שְׁבַעָת יָמִים שְׁנִית וַיַּחֲזִינָה כְּהֵנָּה בְּיוֹמָא שְׁבַעָת
מַכְתֵּשׂא קָם כִּד הוּוֹה לֹא אוֹסִיָּה מַכְתֵּשׂא בְּמִשְׁכָּא וַיִּסְגֹּרִינָה כְּהֵנָּה שְׁבַעָת
וְיִתִּיתּוּ תָּם יִנְצָרָה פִּי אִיוֹם אִסְאָבַע פִּאִן וּקָף אֲבִלָא בְּעֵינָה וְלֹא יִתְמַשְׁפִּי אֲגִלְד
אִיִּאָם תִּאֲנִיָּה וְרָאָה הַכְּהֵן אֲתוֹ בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי שְׁנִית וְהֵנָּה כְּהֵנָּה הַנִּגַּע וְלֹא
שִׁי הַנִּגַּע בְּעוֹר וְטַהֲרוּ הַכְּהֵן מִסִּפְחַת הוּא וּכְכֵס בְּגָדָיו וְטַהֲרֵי וַיַּחֲזִי כְּהֵנָּה יִתִּיהּ בְּיוֹם
נִצְרָתָא תְּנִינֹת זֵהָא עִמָּא מַכְתֵּשׂא לֹא אוֹסִיָּה מַכְתֵּשׂא בְּמִשְׁכָּא וַיַּחֲזִינָה כְּהֵנָּה
וְיִתִּיתּוּ הוּא וְיַצְבַּע לְבוּשׁוֹהִי וַיִּדְבִי תָּם יִנְצָרָה פִּי אִיוֹם אִז תִּאֲנִיָּה פִּאִן כְּבָא אֲבִלָא
שְׁפִי אֲגִלְד פִּאֲיִטְהַרָה פִּאֲנָהָ עֲאֲרִצָּה וַיִּגְסַל תִּיאֲנָה וַיִּטְהַר וְאִם פִּשְׁהּ
הַמִּסְפַּחַת בְּעוֹר אַחֲרֵי הִרְאָתוֹ אֶל הַכְּהֵן לְטַהֲרָתוֹ וְנִרְאָה שְׁנִית אֶל הַכְּהֵן
אוֹסִיָּה הוֹסִיָּה עֲדִיתָא בְּמִשְׁכָּא כְּתִר דִּאֲתַחֲזִי לְכְּהֵנָּה לְדִכּוֹתִיהּ וַיַּחֲזִי תְּנִינֹת
וְאִן תְּפִשֵׁת אִעֲאֲרִצָּה פִּי גִלְדָהּ בְּעַד מָא אוֹרָא לֹא אִמְמָאם פִּטְהַרָה פְּלִיֹרָא
וְהֵנָּה וְרָאָה הַכְּהֵן וְהֵנָּה פִּשְׁתָּהּ הַמִּסְפַּחַת בְּעוֹר וְטַמָּאָה הַכְּהֵן צְרַעַת הוּא

ויזיין

03250

מִקֵּדֶשׁ אֱלֹהֵי אֲדֹנָי כְּלִיל מִשׁוֹחַ דְּבֹרָתָא דְאֱלֹהֵיהּ. עֲלוּהֵי אֲנִי יְיָ. וּמִן אֲמִתּוֹס לֹא יִכְרַב
 וְדֹאֲמֵא וְלֹא יִבְדֹּל קִדְּם רַבָּה לֹאֲנִי לִמָּא תֵּאֵג דְּהֵן מִסַּח רַבָּה עֲלֵיהּ אֲנִי לֹא שׁוֹפְתִי:
 וְלוֹא אִשָּׁה בְּבִתּוּלָהּ יִקַּח: וְהוּא אֲתֵתָא בְּבִתּוּלָהּ יִסַּב יוֹהוּ כְּלֵא יִתְזוּג לֹא בִּאֲמֵרָא
 בְּכִר: אֲלִמְנָה וּגְרוּשָׁה וְחִלְלָה זְנֵה אֲתֵתָא לֹא יִקַּח כִּי אִם בְּתוּלָהּ מִעַמּוּי יִקַּח אִשָּׁה:
 אֲרִמְלָא וְמִתְרַבָּא אֲחֵלִילָא מִטְעֵיאֵת לֵין לֹא יִסַּב לֵהֵן בְּתוּלָתָא מִעַמּוּיָא יִסַּב אֲתֵתָא:
 וְאִמָּא אֲרִמְלָה אִו מִטְלָקָה זְמַבְדּוּלָהּ וּפִאגְרָה כְּלֵא יִתְזוּג בּוֹאֲחֹדָה מִן הוּלָאִי לֹא ב
 בִּאֲמֵרָא בְּכִר מִן קוֹמָה יִתְזוּג: וְלֹא יִחְלַל זְדַעוּ בְּעַמּוּיָא אִי אֲנִי הוּא מְקַדְּשׁוֹ: וְלֹא יִחְלַל
 זְדַעִיָּה בְּעַמּוּיָא אֱלֹהֵי אֲנִי יְיָ מְקַדְּשֵׁיהּ: וְלֹא יִבְדֹּל נִסְלָה בְּסוֹאֲהָא מִן קוֹמָה לֹאֲלֵה
 מְקַדְּסָה: וְיִדְבַר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְדַבֵּר אֶל־הָרֶגֶץ

לֵאמֹר אִישׁ מִזְרַעְךָ לְוַדְתָּם אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ מוֹס לֹא יִקְרַב לְהִקְרִיב לַחֵם אֱלֹהֵינוּ:
 כְּלִיל עַם אֲהֵדֵן לְמִימְכַבְּדֵי מִכְּנֶךָ לְדִרְיֵהוּן דִּיהֵי בִיָּה מִלְּמָא לֹא יִקְרַב לְקִרְבָּא
 קִרְבָּנָא לֵאֱלֹהֵי: מִרְ הַחַן קִאִילָא אֵי רַגְלֵי מִן נִסְלָךְ עֲלָא מִרְ אֲנִי אֵלֵס יִכּוֹן פִּיה עֵיב
 לֹא יִתְקָרֵס לִיקְרַב קִרְבָּאן רַבָּה וְכִיכֹל אִישׁ אֲשֶׁר בּוֹ מוֹס לֹא יִקְרַב אִישׁ טוֹר אִו
 פִּסַּח אִו חֶרֶס אִו שְׁרָנַע: אֱלֹהֵי כְּלַגְבָּה דְּבִיָּה מִלְּמָא לֹא יִקְרַב עוֹרִי אִו חֲנִיָּה. אִו
 חֲרִיס אִו סְדִיעַ: אִו כְּל רַגְלֵי פִיה עֵיב לֹא יִתְקָרֵס פִּמֵן זֶלַךְ לֹא עֲמָא וְלֹא זִמָּן וְלֹא
 אֲכָרֵס וְלֹא מַע: אִו אִישׁ אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ שִׁבְדֵי רַגְלֵי אִו שְׁכַרִּיר: אִו גְּבָה דִּיהֵי בִיָּה
 תִּבְרֵי רַגְלָא אִו תִּבְרֵי יָדָא: אִו רַגְלֵי כַּאן פִּיה כִּסֵּר רַגְלֵי אִו כִּסֵּרִיר: אִו גְּבִין אִו דִּקַּח
 תִּבְלֵל בְּעֵינֵינוּ אִו גְּרַב אִו יִלְפַת אִו מִחַח אֲשֶׁר: אִו גְּבִין אִו דִּקַּח אִו חֲלִיזְבַעִינוּהֵי
 אִו גְּרַבֵּן אִו חֲזִזֵן אִו מִרִּיס פְּחִדִין: אִו אֲחֻרָב אִו אֲכַפֵּשׁ אִו כְּתִיב פִּי עֵינָה אִו בָּה
 גְּרַב אִו חֲזָאֵא אִו אֲדִיר: כְּלֵאֲ אִישׁ אֲשֶׁר בּוֹ מוֹס מִזְרַעֵי אֲהֵרֵן הַכֹּהֵן לֹא יִגַּשׁ לְהִקְרִיב
 אֶת אֲשֵׁי יְהוָה מוֹס כְּלֵאֲ לַחֵם אֱלֹהֵינוּ לֹא יִגַּשׁ לְהִקְרִיב: כְּלַגְבָּה דְּבִיָּה מִלְּמָא

כַּסּוּת מוֹת בַּהֵל הַמֵּת: נִפְשָׁתָא מֵהַ לְהַבִּיא רַבִּיעֵרָא אִם מִן הַמֵּת שְׁמִטוּמָא בַּהֵל: לֹא בִין וְלֹא מוֹלָא יִטְמָא: וְלֹא בִין לֹא לְהַתֵּיר
 לוֹ מֵהַ חֲצוּתָא: וּמִן הַמֵּת שְׁמִטוּמָא יִצָּא: וְחֵינֵן הוּלָךְ אֲחֵרָהּ מֵהַ (טוֹר מִכּוּחַ מְדוּרָא וְדִבְרֵי שְׂכָהן גְּדוּל מְקַרְבֵי חוּץ) מִשְׁמַעֵן חֲסֵי אִם
 מֵהַ חֲבִין וְחֵינֵן זֵינֵן צִדִּיק לְצַחַת מִן הַמֵּת שְׁמִטוּמָא לֹא עוֹבֵד עֲבוּרָה: וְלֹא יִחְלַל אֶת מוֹקְדֵי: אֲחִינוּ מִחֵלֶל בְּכַךְ אֶת הַעֲבוּרָה שְׁדִרְתֵּי דִין
 הַכְּתוּב הֵא כִּהֵן הַדְּרִיטוּ שְׁעֵבֵד חוּץ חֵלֶל: חֵלְלָהּ: שְׁמִטָה מִפְּסוּלֵי כְּהוּנָה: וְלֹא יִחְלַל דְּרֵי: הַחֵם נִשְׂא אֲחֵרָהּ מִן הַפְּסוּלֵי זְדַעוּ הַיְמִנָה
 חֵלֶל מִדִּין קְרוּשָׁת כְּהוּנָה: לַחֵם אִין: מִאֲכָל לֵהֵן לְכַסְּוִיהַ קְרוּשָׁת לַחֵם כְּמֵן טוֹב לַחֵם רַב: כִּי כֹל חֵם חֲשֵׁר בּוֹ מוֹס לְהִקְרִיב: אִין
 דִּין שִׁיקֵל כְּמֵן הַקְּרִיבָהוּ כֹחַ לְפַחֲרִיךְ: חֲרִיס וְשְׁחוּטוּ מוֹ טַקְנַע בֵּין שְׁתֵּי הַטְּעִים שְׂכּוּחַ שְׁתֵּי הַטְּעִים מִחַח: אֲדַנַּע: אֲחֵרָהּ מִן אִין
 גְּדוּלָהּ מִחֲכֻמָּה עֵיב אֲחֵרָהּ גְּדוּלָהּ: אֲדַנַּע חֵרָה קְרוּשָׁה אִין שׁוֹקֵן אֲרוּכָה מִחֲבָרָה: אִין גְּבִין שְׂבִיט עֵיבֵן שְׁעֵרֵן חֲרִיךְ וְשׁוֹכֵב: חֵן דִּקַּח אִין
 לוֹ בְּעֵינֵינוּ דִּקַּח שְׁקוּרִין טִיִּלָּא כְּמֵן הַנוּטָה כְּדוּק: חֵן חֵלְלָהּ: רַבֵּה מִבְּלָל אֲחֵרָהּ: כְּבִין חוּט לְבִין הַנְּמַשֵּׁךְ מִן הַלֶּבֶן וּמוֹסָךְ בְּסִירָה שְׁקוּשָׁה
 עוֹבֵל הַמִּקִּיף אֲחֵרָהּ שְׁחוּר וְהַחֲוֵעַ הֵזָה כּוֹסֵךְ אֲחֵרָהּ עוֹבֵל וְנִבְנַע בְּשַׁחֲוִי: וְגִרְוִסָּה מִבְּלָל חֲלִיךְ לְטוֹן חֲלִזֵן שְׁהוּא חוּמָה לְתוּלְעָה חוּמָה
 חוּטוּ וְכִן כִּיטוּוּ חֲכֻמֵי יִשְׂרָאֵל בְּמוֹמֵי הַפְּסוּלֵי חֲלִזֵן נְחָשׁ עוֹבֵל: גְּרַב וְיִלְפַת: כִּיטוּ שְׁחִין הַפְּסוּלֵי חֲרָב: אֲחִין הַיִּבֵּעַ חֲבִיטָה (מִבְּחִין)

גילוהא היא כישחנא סביאת פאדא דאי לאמאם מנצורה מסתספל מן
בלד וישערהא קד אקלב אביצא פלינגסה לאמאם פאנה בלוא בליץ קד
נתשר פי אקרה ואתי יראנה הכהן והנה אין בה שער לבן ושפלה אינה מן
עור והוא פה ודגירו הכהן שבעת ימים ואם יחזינה להנא זהא לית ברה
ד חיור זככיכא יתהא מן משכא והיא עמיא ויסגרניה להנא שבעא יומין
מן הו נצורה וס בון פיהא שער אביץ וליסת מסתספלה מן אגלד כל כאביה
איוקפה זא אסנא אשה תפשה בעור וטמא הכהן אתונגע הוא ואם אומפ
סיח במשכא הנא יתיה מכתשא הוא פאן הי תפשת פי אגלד פא
גסה פאיה וס תחתיה תעמוד הנהרת לא פשתה צרבת השחין הוא
קמת בהרתא לא אוסיפת רושם שחנא היא ויזכיניה
לם תחפש פהי מן אתר אקרה וליטהרה לאמאם

או בשל כי יהיה בערו מכות אש והיתה מחירה
זה אד מדמת או לבנה או אנש ארי יהי במשניה כנאה דגור
בהדא חורא סמקא או חורא ואי אנסאן כאן פי גלד בדנה לי
אכי בקעה ביצא מחמרה או ביצא פקט וראה אתה הכהן
לכן בבהרת ומראה עמק מזהעור צרעת הוא במכוה פחה
גע צרעת הוא ויחזי יתה להנא זהא אתהפיר סערא למחור
ווא עמיק מן משכא סגילותא היא כנאה סביאת ויסאיב יתיה
כהנא מכתשא חורו היא פא ינצורה לאמאם פאן אנקלב א שער אביצא וכאן
מנצורה עמיק מן אגלד פהו ברץ אנתשר פי אכי פלינגסה לאמאם ואם
יראנה הכהן ויהי אין בבהרת שער לבן ושפלה אינה מן העור והוא כהן
זה סגירו הכהן שבעת ימים ואם יחזינה להנא זהא לית בבהרתא סער חור
זככיכא ליתהא מן משכא והיא עמיא ויסגרניה להנא שבעא יומין ואן
לאמאם וליס פיה שער אביץ וליסת מסתספלה מן אגלד כל כאביה
כה סבעת איאם וראהו הכהן ביום השביעי אם פשה תפשה בעור וטמא
אתונגע צרעת הוא ויחזיניה להנא כיומא שביעאה אם אוספא תוסית
אסאיב להנא יתיה מכתשא סגילותא היא תם ינצורה פי איום אסאנע
פי אגלד פלינגסה פאנה בלא ברץ אנתשר פי אגלד ואם תחתיה
זרת לא פשתה בעור והוא כהן שאת המכוה הוא וטגורו הכהן כי
יהוה ואם באתרה קמת בהרתא לא אוסיפת במשכא זהא
היא היא ויזכיניה להנא ארי רושם כנאה היא ואן וקפת
זפש פי אגלד זהו כאביה פהי מן אתר אכי פליטהרה א
תשייט אכי

והוא

ויהי עהנא זהא אזסיפת עדיהא במשכנא זסאכנייה כהנא סגירותא היא
 לראה לאמאם קד תפשת פלינגסה לאנהא ברץ
 נבע צרעת כי תהיה באדם וכא אל הכהן מכתש סגירו ארי תר
 באנשא ויתתי לות כהנא ואדי כאן פי אנסאן בלא ברץ פליותא כה אי אמאם
 וראה הכהן והנה שאת לבנה בעור והוא הפכה שער לבן ומחית בשר חי בשאר
 זיהזי כהנא והוא עמקא חולא במשכנא והיא הפכת סערא למחור ודושט בשר
 בעמיקתא פנצר ואדי בשאמה ביצא פיגלדה וקד קלבה אשער אביצא אוגז נ
 א לחם נקי פי אשאמה צרעת נושנת הוא בעור בשרו וטמאו הכהן לא יסגרו
 טמא הוא סגירות עתיקא היא במשך בסריה ויסאכניה כהנא לא יסגרו א
 מסאכ הוא פהו ברץ עתיק פי גלד בדנה פלינגסה לאמאם ולא יוקפה אנה נגס
 ואם פרוח תפרח הצרעת בעור וכסתה הצרעת את כל עור הנגע מראשו ועד דגו
 לכל מראה עיני הכהן ואם מסגא תסגי סגירותא במשכנא ותחפי סגירותא ית כל
 משך מכתשא מרישיה ועד רגלוהי לכל חיזו עיני כהנא ואזאנתישד אברץ פי
 בדן חתי גטא גמיע גלד אמכתלא מן ראסה אי רגליה גמיע מנצר עיני אאמאם
 וראה הכהן והנה כסתה הצרעת את כל בשרו וטהר את הנגע כלו הפך לבן טר
 הוא זיהזי כהנא והוא חפת סגירותא ית כל בסריה וידכי ית מכתשא כוליה אתהו
 למחור דכי הוא פנצר לאמאם פאדי קד גטא אברץ גמיע בדנה פליטהרה או
 אנקלב כלה אביצא פהו טאהר וכיום הראות בו בשר חי יטמא וכיומא ית
 ביה בסרא חייא יהי מסאכ ופי אי יום צהר פי גלדה לחם נקי פלינגסה ורא
 הכהן את הבשר החי וטמאו הבשר החי טמא הוא צרעת הוא זיהזי כהן
 בסרא חייא ויסאכניה בסרא חייא מסאכ הוא סגירותא הוא פאדי נצר
 א לחם אנקי פלינגסה לאן אגז מן אלחם אנקי מע אברץ נגס הו אז כי ישו
 הבשר החי ונהפך ללבן וכא אל הכהן אז ארי יתוכ בסרא חייא ויתהפך ל
 זיתתי לות כהנא פאן רגע אלחם אנקי ואנקלב אביצא פליגי אי לאמאם
 וראה הכהן והנה נהפך הנגע ללבן וטהר הכהן את הנגע טהור הוא ויד
 כהנא והוא אתהפך מכתשא למחור וידכי כהנא ית מכתשא דכי הוא פי
 נצרה לאמאם אנה קד אנקלב אביצא פליטהרה אנה טאהר
 וכשר כי יהיה בובערו שחיז ונרפא ואנש ארי ית ביה כמשכיה שחנא וי
 ואי אנסאן כאן פי גלד בדנה קרח פכרא זהיה במקום השחיז שאת לבנה
 כהרת לבנה אדמדמת תראה אל הכהן ויהי באתר שחנא עמקא חולא
 כהרא חורא סמקא ויתחזי לכהנא פצאר פי מוצעה שאמה ביצא
 ביצא מחמרה פליורה אי לאמאם וראה הכהן והנה מראה שפל מן
 זשערה הפך לבן וטמאו הכהן נגע צרעת הוא בשחיז פרוח ויתחזי כה
 מחזהא מכיך מן משכנא וסערה אתהפך למחור ויסאכניה כהנא מכת

ועד תחפיה וסערה אתהפך למחור

וַיֵּשׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יִרְאֶה בּוֹ נֶגַע בְּרֹאשׁ אוֹ בְּזָקָן וְגִבֵּר אוֹ אִתְּמַלְאֵי יָדָיו
מִכְתָּשָׁא כְּרִישׁ אוֹ בְּזָקָן וְאִי רֵגֶל אוֹ אִמְרָאָה כִּי אֵין פִּיהּ בְּלֹא פִי רֹאמָה אוֹ פִּילָה
וְרֹאָה הִכְהֵן אֶת הַנֶּגַע וְהִנֵּה מִרְאָהוּ עִמָּק מִן הָעוֹד וְכוּ שְׂעַר צִהַבִּיךָ נִטְמָא
הִכְהֵן נִתְקַן הוּא צִרְעַת הָרֹאשׁ אוֹ הַזָּקָן הוּא זִיחְזִי כִּהְנָא יֵת מִכְתָּשָׁא וְרֹאָה מִחוּ
עִמָּיק מִן מִשְׁכָּא וְכִיחֲסֵר סוּמָק דְּעֵדִיק וְיִסְאִיב יִתִּיה כִּהְנָא תִּלְקָא הוּא סָג
רִישָׁא אוֹ דִּקְנָא הוּא פֶּלַי נִצְרָה אֲ אִמָּאס פֶּאן כִּי אֵין מִנְצֵרֵן עִמָּיק מִן אֲגִלְדֵן
שְׂעַר דְּקִיק אִצְהֵב פְּלִינְגָּסָה אֲ אִמָּאס פֶּאנְהָ כִּלְף וְהוּבְרִיךְ וְרֹאָה אוֹ אֲלֵהִיהּ
יִרְאֵה הִכְהֵן אֶת נֶגַע הַנֶּתֶק וְהִנֵּה אֵין מִרְאָהוּ עִמָּק מִזְדֵּן עִמָּיק מִן אֲגִלְדֵּן

וְהַסְבִּיר הִכְהֵן אֶת נֶגַע הַנֶּתֶק שִׁבְעַת יָמִים וְאֵלֵי יִחְזִי
לִית מִחְזוּהִי עִמָּיק מִן מִשְׁכָּא וְסֵעַר אוֹכְס לִית בִּיהּ עִמָּיק מִן אֲגִלְדֵּן
שִׁבְעָא יוֹמִין וְאֵין רֹאָה וְלִים מִנְצֵרֵה עִמָּיק מִן אֲגִלְדֵּן וְאֵין
זִאִיאַם וְרֹאָה הִכְהֵן אֶת הַנֶּגַע בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהִנֵּה לֹא יִשְׁחַדֵּן
שְׂעַר צִהַב וְמִרְאָה הַנֶּגַע אֵין עִמָּק מִן הָעוֹד זִיחְזִי כִּהְנָא יִתְגַּבֵּר
שְׁבִיעָאָה וְהִנֵּה לֹא אוֹסִיף נִתְקָא וְלֹא הוּהִי בִיהּ סֵעַר סוּמָק וְכִיחֲזִי
מִן מִשְׁכָּא תָם יִנְצֵרֵה פִי אֵיוֹם אֲסִאכְע פֶּאן לָם יִתְפֵּשׁ וְלֹא יִכּוּן
וּמִנְצֵרֵה לִים עִמָּיק מִן אֲגִלְדֵּן וְהַתְּגַלְחָה וְאֶת הַנֶּתֶק לֹא יִגְלַח וְהִנֵּה
שִׁבְעַת יָמִים שְׁנֵית וְיִגְלַח סְחָרֵי נִתְקָא וְדַעַם נִתְקָא לֹא יִגְלַח וְיִסְגֵּר
שִׁבְעָא יוֹמִין תְּגִינּוֹת וְלִיחְלֵק גְּמִיעַ שְׂעֵרֵה מִא כִּלְף מוֹצֵעַ אֲ
אֵין אֵין תִּיאִיִּיהּ וְרֹאָה הִכְהֵן אֶת הַנֶּתֶק בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהִנֵּה לֹא פֶּלַי
וּמִרְאָהוּ אֵין עִמָּק מִן הָעוֹד וְטַהַר אֶת הִכְהֵן וְכַכֵּס בְּנִדִין וְטַהַר זִיחְזִי כִּהְנָא יֵת

נִתְקָא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה וְהִנֵּה לֹא אוֹסִיף נִתְקָא כִּי מִשְׁכָּא מִחְזוּהִי לִיתוּהִי עִמָּיק מִן
מִשְׁכָּא וְיִדְכִי יִתִּיה כִּהְנָא יִצְבֵּעַ לְכוּשׁוּהִי וְיִדְכִי תָם יִנְצֵרֵה אֲ אִמָּאס פֶּיֶל יוֹם אֲ
סִאכְע פֶּאן הוּ לָם יִתְפֵּשׁ פִי אֲגִלְדֵּן וּמִנְצֵרֵה לִים עִמָּיק מִן אֲגִלְדֵּן פֶּלַי טַהַרְרֵה וְיִגְסַר
תִּיאִבָּה וְיִטַהַר וְאֵין פִּשְׁה יִפְשֵׁה הַנֶּתֶק כְּעוֹד אַחֲרֵי טַהַרְתוּ וְאֵין אוֹסִיף יוֹסִיף
נִתְקָא כִּי מִשְׁכָּא יִבְתֵּר דְּכוּתִיהּ וְאֵין תְּפִשָׁא אֲכִלְף פִי בְדִנָּה כְּעוֹד טַהַרְרֵה וְרֹאָהוּ
וְהִנֵּה פִשְׁה הַנֶּתֶק כְּעוֹר לֹא יִבְתֵּר הִכְהֵן לְשְׂעַר הַצִּהַב טַמָּא הוּא וְיִהְיֶיהָ
וְהִנֵּה אוֹסִיף נִתְקָא כִּי מִשְׁכָּא לֹא יִבְתֵּר כִּהְנָא לְסֵעַר סוּמָק מִסִּאכְ הוּא פֶּאן
אֲ אִמָּאס קִד תְּפִשָׁא פִי אֲגִלְדֵּן פֶּלַי יִפְחֵץ עֵין אֲ שְׂעַר אֲ אִצְהֵב כְּכִדְהֵן
וְאֵין בְּעִינֵי עִמָּד הַנֶּתֶק וְשְׂעַר שְׂחָר צִמַּח בּוֹ נִרְפָּא הַנֶּתֶק טַהוֹר דְּיוֹם
וְאֵין כִּד הוּהִי קָם נִתְקָא וְסֵעַר אוֹכְס צִמַּח בִּיהּ אֵין תְּסִי נִתְקָא דְכִי הוּהִי
וְאֵין הוּ וְקָם בְּעִינֵיהּ וְנִכְתַּת פִּיהּ שְׂעַר פֶּקֶד כִּדָּא וְהוּ טַהַרְרֵה פֶּלַי טַהַרְרֵה
וְאֵין אִשָּׁה אוֹ אִשָּׁה כִּי יִרְאֶה בּוֹ נֶגַע בְּרֹאשׁ אוֹ בְּזָקָן וְגִבֵּר אוֹ אִתְּמַלְאֵי יָדָיו

מִכְתָּשָׁא כְּרִישׁ אוֹ בְּזָקָן וְאִי רֵגֶל אוֹ אִמְרָאָה כִּי אֵין פִּיהּ בְּלֹא פִי רֹאמָה אוֹ פִּילָה
וְרֹאָה הִכְהֵן אֶת הַנֶּגַע וְהִנֵּה מִרְאָהוּ עִמָּק מִן הָעוֹד וְכוּ שְׂעַר צִהַבִּיךָ נִטְמָא
הִכְהֵן נִתְקַן הוּא צִרְעַת הָרֹאשׁ אוֹ הַזָּקָן הוּא זִיחְזִי כִּהְנָא יֵת מִכְתָּשָׁא וְרֹאָה מִחוּ
עִמָּיק מִן מִשְׁכָּא וְכִיחֲסֵר סוּמָק דְּעֵדִיק וְיִסְאִיב יִתִּיה כִּהְנָא תִּלְקָא הוּא סָג
רִישָׁא אוֹ דִּקְנָא הוּא פֶּלַי נִצְרָה אֲ אִמָּאס פֶּאן כִּי אֵין מִנְצֵרֵן עִמָּיק מִן אֲגִלְדֵּן
שְׂעַר דְּקִיק אִצְהֵב פְּלִינְגָּסָה אֲ אִמָּאס פֶּאנְהָ כִּלְף וְהוּבְרִיךְ וְרֹאָה אוֹ אֲלֵהִיהּ
יִרְאֵה הִכְהֵן אֶת נֶגַע הַנֶּתֶק וְהִנֵּה אֵין מִרְאָהוּ עִמָּק מִזְדֵּן עִמָּיק מִן אֲגִלְדֵּן
וְהַסְבִּיר הִכְהֵן אֶת נֶגַע הַנֶּתֶק שִׁבְעַת יָמִים וְאֵלֵי יִחְזִי
לִית מִחְזוּהִי עִמָּיק מִן מִשְׁכָּא וְסֵעַר אוֹכְס לִית בִּיהּ עִמָּיק מִן אֲגִלְדֵּן
שִׁבְעָא יוֹמִין וְאֵין רֹאָה וְלִים מִנְצֵרֵה עִמָּיק מִן אֲגִלְדֵּן וְאֵין
זִאִיאַם וְרֹאָה הִכְהֵן אֶת הַנֶּגַע בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהִנֵּה לֹא יִשְׁחַדֵּן
שְׂעַר צִהַב וְמִרְאָה הַנֶּגַע אֵין עִמָּק מִן הָעוֹד זִיחְזִי כִּהְנָא יִתְגַּבֵּר
שְׁבִיעָאָה וְהִנֵּה לֹא אוֹסִיף נִתְקָא וְלֹא הוּהִי בִיהּ סֵעַר סוּמָק וְכִיחֲזִי
מִן מִשְׁכָּא תָם יִנְצֵרֵה פִי אֵיוֹם אֲסִאכְע פֶּאן לָם יִתְפֵּשׁ וְלֹא יִכּוּן
וּמִנְצֵרֵה לִים עִמָּיק מִן אֲגִלְדֵּן וְהַתְּגַלְחָה וְאֶת הַנֶּתֶק לֹא יִגְלַח וְהִנֵּה
שִׁבְעַת יָמִים שְׁנֵית וְיִגְלַח סְחָרֵי נִתְקָא וְדַעַם נִתְקָא לֹא יִגְלַח וְיִסְגֵּר
שִׁבְעָא יוֹמִין תְּגִינּוֹת וְלִיחְלֵק גְּמִיעַ שְׂעֵרֵה מִא כִּלְף מוֹצֵעַ אֲ
אֵין אֵין תִּיאִיִּיהּ וְרֹאָה הִכְהֵן אֶת הַנֶּתֶק בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהִנֵּה לֹא פֶּלַי
וּמִרְאָהוּ אֵין עִמָּק מִן הָעוֹד וְטַהַר אֶת הִכְהֵן וְכַכֵּס בְּנִדִין וְטַהַר זִיחְזִי כִּהְנָא יֵת
נִתְקָא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה וְהִנֵּה לֹא אוֹסִיף נִתְקָא כִּי מִשְׁכָּא מִחְזוּהִי לִיתוּהִי עִמָּיק מִן
מִשְׁכָּא וְיִדְכִי יִתִּיה כִּהְנָא יִצְבֵּעַ לְכוּשׁוּהִי וְיִדְכִי תָם יִנְצֵרֵה אֲ אִמָּאס פֶּיֶל יוֹם אֲ
סִאכְע פֶּאן הוּ לָם יִתְפֵּשׁ פִי אֲגִלְדֵּן וּמִנְצֵרֵה לִים עִמָּיק מִן אֲגִלְדֵּן פֶּלַי טַהַרְרֵה וְיִגְסַר
תִּיאִבָּה וְיִטַהַר וְאֵין פִּשְׁה יִפְשֵׁה הַנֶּתֶק כְּעוֹד אַחֲרֵי טַהַרְתוּ וְאֵין אוֹסִיף יוֹסִיף
נִתְקָא כִּי מִשְׁכָּא יִבְתֵּר דְּכוּתִיהּ וְאֵין תְּפִשָׁא אֲכִלְף פִי בְדִנָּה כְּעוֹד טַהַרְרֵה וְרֹאָהוּ
וְהִנֵּה פִשְׁה הַנֶּתֶק כְּעוֹר לֹא יִבְתֵּר הִכְהֵן לְשְׂעַר הַצִּהַב טַמָּא הוּא וְיִהְיֶיהָ
וְהִנֵּה אוֹסִיף נִתְקָא כִּי מִשְׁכָּא לֹא יִבְתֵּר כִּהְנָא לְסֵעַר סוּמָק מִסִּאכְ הוּא פֶּאן
אֲ אִמָּאס קִד תְּפִשָׁא פִי אֲגִלְדֵּן פֶּלַי יִפְחֵץ עֵין אֲ שְׂעַר אֲ אִצְהֵב כְּכִדְהֵן
וְאֵין בְּעִינֵי עִמָּד הַנֶּתֶק וְשְׂעַר שְׂחָר צִמַּח בּוֹ נִרְפָּא הַנֶּתֶק טַהוֹר דְּיוֹם
וְאֵין כִּד הוּהִי קָם נִתְקָא וְסֵעַר אוֹכְס צִמַּח בִּיהּ אֵין תְּסִי נִתְקָא דְכִי הוּהִי
וְאֵין הוּ וְקָם בְּעִינֵיהּ וְנִכְתַּת פִּיהּ שְׂעַר פֶּקֶד כִּדָּא וְהוּ טַהַרְרֵה פֶּלַי טַהַרְרֵה
וְאֵין אִשָּׁה אוֹ אִשָּׁה כִּי יִרְאֶה בּוֹ נֶגַע בְּרֹאשׁ אוֹ בְּזָקָן וְגִבֵּר אוֹ אִתְּמַלְאֵי יָדָיו

דוננא יצבע לבושוהי זיסחי במיא יהי מסאב עד למשא ומן דנא בגסד אדאיב פא
יגסל תיאבה וירחץ באמא וינגס אי א מגיב וכי ירק הזב בטהור וכבס בגדיו ורחץ
במים וטמא עד הערב וארי ירוק דוננא בדכיא ויצבע לבושוהי זיסחי במיא ויהי
מסאב עד למשא ואן בזק אדאיב עלי אטאהר יגסל תיאבה וירחץ באמא וינגס
אי א מגיב וכל המרכב אשר ירכב עליו הזב יטמא וכל מרכבא דירכוב עלוהי ו
דוננא יהי מסאב וכל מרכב ירכב עליה אדאיב ינגס וכל הנגע בכל אשר יהי
תחתיו יטמא עד הערב והנושא אתם יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב
וכל דיקרב בכל דיהי תחותיה יהי מסאב עד למשא ודיטול יתהוץ יצבע לבושוהי
זיסחי במיא ויהי מסאב עד למשא וכל מזדנא בשי ממא יך תחתה ינגס אי א מ
מגיב ומזחמל שי מנהא פליגסל תיאבה וירחץ באמא וינגס אי א מגיב וכל אשר
יצע בו הזב וידיו לא שטף במים וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב וכל
דיקרב ביה דוננא וידוהי לא שטיפ במיא ויצבע לבושוהי זיסחי במיא ויהי מסאב
עד למשא וכל מא דנא בה אדאיב ולם יגסל דאתה פליגסל תיאבה וירחץ באמא
וינגס אי א מגיב וכלי חרש אשר יגע בו הזב ישבר וכל כלי עץ ישטף במים ומן
דחסף דיקרב ביה דוננא יתבר וכל מן דאע ישתטף במיא ואנא אכזף אדי י
דני פיה אדאיב פליכסר ואן כאן אנא כשב פליגסל באמא וכי יטהר הזב מזובו
ופפר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשלו במים חיים וטהר וארי ירכי
דוננא מדוכיה זימני ליה שבעא יומין לדכותה ויצבע לבושוהי זיסחי במיא
מכוס וירכי ואדי הו טהר מן דיטה פליחץ סבעה איאם לטהרה ויגסל תיאבה ו
ירחץ במיע בדנה כמא מן גביע ויטהר זכיוס השמיני יקח לו שתי תרים או שני
בני יונה וכא לפני יהוה אל פתח אהל מועד ונתנם אל הכהן וכינומא תמינאה יסב
ליה תרין שפנינין או תרין בני יונה וייתן לקיני לתרע משכן זמנא ויתנינון לכהנא
ופי איוס אתאמן יבי בשפנינין או פרכי חמאם בין ידי אלה אי באב כבא אמחצר אי
לאמאם ועשה אתם הכהן אחד הטאת והאחד עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה
והנהיף אחד הטאת אחד עלתא ויכפר עלוהי כהנא קיני מדוכיה
והנהיף אחד הטאת אחד עלתא ויכפר עלוהי כהנא קיני מדוכיה

ומנו שכבת זרע ורחץ במים אתכל בשרו וטמא עד הערב ו
זניה שכבת זרעא זיסחי במיא יתכל במריה ויהי מסאב עד למשא
ונה מצאנעה אנסא פליגסל בדנה באמא וינגס אי א מגיב וכל בגד
יהי עליו שכבת זרע וכבס במים וטמא עד הערב וכל לבוש זכר
יהי שכבת זרעא ויצטבע במיא ויהי מסאב עד למשא וכל תוב או
מצאנעה אנסא פליגסל באמא וינגס אי א מגיב ואשה אשר ישנב
זרע ורחצו במים וטמאו עד הערב ואתתא די שכוב גבר יתה

שכבת

מצורע וספדה לה שבעת ימים ואחר תטהר ואם דכיתא מדובה ותמני לה שבעה יומין ובתד כין תדכי
 ואן חי טהרת פי פיצתהא פלתיצא סכעה איאם וכעד דלך תטהר וביום השמיני תקח לה שרתי
 תרים או שני בני יונה זהביאה אתם אל הכהן אל פתח אהל מועד וביומא תמינאה תסב לה תרין שנינן
 או תרין בני יונה ותיתי יתהון לות כהנא לתרע משכן זמנא ופי ליום לתאמן תאכד שפנינן או פרכי
 חמאם ותאתי בהמא אי לאמאם אי באב כנא למחצר ועשה הכהן את האחד הטאת זאת האחד
 עלה וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוב טומאתה ויעביר כהנא ית חר הטאת וית חר עלתא ויכפר
 עלה כהנא קיי מדוב סאובתה ויעמל לאמאם אחרהמא דכזה ולאכר צעירה ויסתגפר ענהא לאמאם
 בין ידי ללה מן פיש נגאסתהא והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימותו בטמאתם בטמאם
 את משכני אשר בתוכם ותפרשו ית בני ישראל מסואבתהון ולא ימוטו בסואבתהון בסאוב יהון
 ית משכני דבינהון פיצב אן תגאנבו בני אסר מן נגאסתהם ולא יהלכו כנגאסתהם אדי הם
 נגסו משכני לוי פי מא בינהם זאת תורת יהוה אשר תצא כמנו שכבת זרע לטמאהבה
 דא אוריתא דדובנא ודתפוק מניה שכבת זרעא לאסתאבא בה יהיה שריעה לראיב וכן
 כרגת מנה נטפה לאתנגם בהא והדוה בנדוה והזב את זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר
 ישכב עם טמאה וולדסאובתה בדיחוקה ולראיב ית דוביה לרבר ולנקבא ולגבר דיטכונ
 עם מסאבתה ולחאיץ פי טמאתה ולפאיץ פי דובה מן דכר או אנתא והגל יצאנע נגסה

3 כפונס פי יעדו גבי מנה

וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבנות לפני
 יהוה וימזגו וכוליל יי עם משה פתר דמיתו תרין בני אהרן בקדוניהון אישתא נכדיותא קיי
 ומיתו יתם כלם ללה מוסי בעד מותא בני הרון אד תקדמוא בין ידי ללה עלי מא בין פ
 פמאהא ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית
 לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארץ ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת ואמר יי
 למשה כוליל עם אהרן אחיך תלי יהי עליל בקל עדן לקדשא מנע לפרכתא לקדש
 פברתא דעל ארונא ולא ימות אדי בעננא אבא מתגלי על בית כפורי פקא ללה לה מר
 הארון אחיך באגלא וכל פי כתיב מן אמוקאת לוי אקדס מן דאכל לסגף אי חצרתא גשא
 לוי עלי אגנדוק ללא ימות לאנ מתגלי פי אגנדוק פוק גשא בזאת יבא אהרן אל הקדש
 בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה בדא יהי עליל אהרן לקדשא בתור בר תורי לחטאת ורכר
 לעלתא בתי אכלה ידכל הדן לוי אקדס מאן יחצר רותא מן אבקר לאדכזה וכבשא לאצעירה
 בתנת בר קדש לבש וכוכנסי בר יהוה על בשרו ובאבנט בר יהוה ובמזנפת בר יצנף בגדי
 קדש אסר חן בדים את בשרו תכושם בתנא דכושא דקר שא לבש וכוכנסין דכוש יהון ער
 מלית וחטונא כבושא יסר ומזנפתא דכושא יחית בדישיה לבושי קדשא אנון וסחי כמא
 ית כסריה וילבשונו וסא ילבס תועיה מן עשר כקדסה בעד אן יכון עלי בדנה סדאויל מן

שכנת זר עת דיסחון במיא זיהון מסאכין עד רמשא ואיית אמראה צאנעהא רגל
 מצאנעה אנסא פל ירחצא באמא וינגסא אי אמגיב
 ואשה כיתהיה זבה דס יהיה זבה בכשרה שבעת ימים תהיה בנדחה
 וכל הנגע בה יטמא עד הערב ואתתא אלי תהי דיכא דס יהי דובה בכסלה שבעת
 יומין תהי כריווקה וכל דיקרב בה יהי מסאכ עד רמשא ואייה אמראה באנר
 דאיבה והו אנ יאך דס ינחל מן פרנהא פלתיס סכעה איאס פי חיצתהא וכל מן דנא
 כהא ינגס אי אמגיב וכל אשר תשב עליו בנדחה יטמא וכל אשר תשב עליו וטמא
 זכל דתשכוב עלוהי כריווקה יהי מסאכ וכל דתתיב עלוהי יהי מסאכ ונמייע מא
 תנצגע עליה פי חיצתהא ינגס ונמייע אאנא אזי תגלס עליה ינגס וכל הנגע במשך
 במשכבה יכבס בגדין ורחץ במים זטמא עד הערב וכל דיקרב במשכבה יצבע
 לזושהי דיסחי במיא זיהי מסאכ עד רמשא וכל מן דנא במצנעהא יגסל תאנה
 וירחץ בדנה באמא וינגס אי אמגיב וכל הנגע בכל כלי אשר תשב עליו יכבס
 בגדין ורחץ במים וטמא עד הערב וכל דיקרב בכל מנא דתתיב עלוהי יצבע לזושהי
 דיסחי במיא זיהי מסאכ עד רמשא וכל מן דנא בשי מן אאנא אזי תגלס עליה
 פל יגסל תיאבה וירחץ באמא וינגס אי אמגיב ואם על המשכב הוא או על הכלי
 אשר הוא ישבת עליו בנגעו בו יטמא עד הערב ואם על משכבא הוא או על
 מנא דהיא יתכא עלוהי במקרביה ביה יהי מסאכ עד רמשא ואן כאן עלי מצנעהא
 אז עלי אאנא אתי הי גאסה עלדה ממאסא לה פלינגס אי אמגיב ואם שכב ישב
 איש אתה ותהי נדחה עליו וטמא שבעת ימים וכל המשכב אשר ישכב עקו
 יטמא ואם משכב ישכוב גבר יתהויה ריחוקה עלוהי יהי מסאכ שבעת יומין
 וכל משכבא דישכוב עלוהי יהי מסאכ ואן צאנעהא רגל פקד צאר חכס חיצתהא
 עליה וינגס סכעה איאס וכל מצגע ינצגע עליה ינגס

תשכב

ואשה כיתהיה זבה דמה רבם ימים רבים בלא עת נדחה אז כי
 תזוב על נדחה כלימי זוב טמאתה כימי נדחה תהיה טמאה הוא ואתתא אר
 ידוב דוב דמה יומין סגיאין בלא עידן ריחוקה אלי תדוב על ריחוקה כל יומי דוב
 סאוכתה כיומי ריחוקה תהי מסאכא היא ואייה אמראה פא
 פי וקת גיר חיצתהא או בעקבה פנמייע איאס פלין נאסתהא פו
 חכס חיצתהא נגסה כל המשכב אשר תשכב עליו כל ימי זוכה
 יהיה לה וכל הכלי אשר תשב עליו טמא יהי מסאכא בנדחה כל
 עלוהי כל יומי דובה כמשכב ריחוקה יהי לה וכל מנא דתתיב
 כסואבת ריחוקה ונמייע אמצגע אזי תנצגע עליה טול איאס
 פיהא כמצגע חיצתהא ונמייע אאנא אזי תגלס עליה יך נגסא
 היצתהא וכל הנגע כס יטמא וכבס בגדין ורחץ במים וטמא
 דיקרב כהון יהי מסאכ ויצבע לזושהי דיסחי במיא זיהי מסאכ
 מן דנא כהא ינגס כאן יגסל תיאבה וירחץ באמא וינגס אי אמגיב

אם
 תה
 שכב
 תהי
 ל

וְיָשִׁיב אֱלֹהִים אֶת צִפְרָא דְהַטְתָּא דְלַעֲמָא זִי עֵיל יֵת דְמִיָּה לְמַגִּין לְפָרְכָתָא זִי עֵכִיד
 לְדִמְיָה לְמַגִּין דְעֵכִיד לְדִמְיָה דְתוֹרָא זִי יֵת עַל כְּפָרְתָא זִלְקִים כְּפָרְתָא תָּם יִדְבַח
 שְׂתוּד אֱלֹהִי לְאִי לְשָׁקוּם נִידְכַל מִן דְמָה אִי דֹאכַל אֶסְגָּה פִי צַנַע בְּהָא כְּמָא צַנַע
 בְּרֵךְ יִנְצַח מְנַה קְבֹאָה אֲנִישָׁא וְכִיָּן יִדִּיה וְכִפֵּר עַל הַקֹּדֶשׁ מִטְמֵאת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְכִפֵּר עֲוֹנוֹתֵיהֶם לְכָל הַטְּאִיהוֹן וְכִן יַעֲשֶׂה לְאֹהֶל מוֹעֵד הַשְּׁכָן אַתְּם כְּתוּר טְמֵאתֵם
 וְיִסְבְּחוּ קֹדֶשׁ מִסּוֹאֲבַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְמִמְרֻדֵיהוֹן לְכָל הַטְּאִיהוֹן וְכִיָּן יַעֲבִיד לְמִשְׁכַּן
 זְמַנָּא דְשָׁרִי עֲבֹהוֹן בְּגוֹ סוֹאֲבַתְהוֹן וְיִסְתַּנְפֵּר פִּי אֶקְדָּם מִן מַעֲצֵי בְנֵי אָם וְגִרְזוּמָהֶם
 וְגַמְיַע נְטָא יֵאָהֶם וְנִדְאָךְ יִצְנַע פִּי אֲדַמְיוֹן פִּי כְּבֹא אֲמַחְצֵר אֲדִי הוּ סַאבָן מַעֲהֶם פִּי
 מָא בִין מַעֲצֵי אֵהֶם וְכָל אֲדָם לֹא יִהְיֶה כְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּכֹאן לְכַפֵּר בְּקֹדֶשׁ עַד צִאֲתוֹ
 וְכִפֵּר בְּעֹרֹתֵי עֵד בֵּיתוֹ וְכַעַד כָּל קְהַל יִשְׂרָאֵל וְכָל אֲנִישׁ לֹא יִהְיֶה בְּמִשְׁכַּן זְמַנָּא כִּי
 בְּמִיעוּלָה לְכַפֵּרָא בְּקֹדֶשׁ עַד מַפְקִיָּה וְיִכְפֹּר עֲלוּהִי וְעַל אֲנִישׁ בֵּיתָהּ וְעַל כָּל קְהַלֵּי
 דְיִשְׂרָאֵל וְלֹא יִךְ אֶחָד מִן אֲנָאם פִּי כְּבֹא אֲמַחְצֵר פִּי דְכּוֹלָה לְיִסְתַּנְפֵּר פִּי אֶקְדָּם אִי אֵן
 יִכְרַג וְקֹד אֶסְתַּנְפֵּר עֲנָה וְעַן אֵה וְעַן גַּמְיַע גּוֹךְ אֵאִם זִי צִא אֶל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי
 יְהוָה וְכִפֵּר עֲלֵיךְ וְלִקַּח מִדָּם הַפָּר וּמִדָּם הַשְּׂעִיר וְנָתַתְּ עַל קַרְנֵת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב זִי פּוֹכֵךְ
 לְמִדְבַחַת דְקִיָּי וְיִכְפֹּר עֲלוּהִי זִי סָב מִדְּמָא דְתוֹרָא וּמִדְּמָא דְצִפְרָא זִי תִין עַל קַרְנֵת
 מִדְּבַחַת סַחֲסָה תָּם יִכְרַג אִי אֲמִדְבַח אֲדִי בִין אֵלֵה פִי סְתַנְפֵּר עֲנָה וְיִאכְלֹד מִן דָּם אֲרֹת
 וְכִן דָּם אֶעְתוּד מִגְּמוּעִין פִּי צַע עֲלִי אֲרַכְבָּן אֲמִדְבַח מִסְתַּדִּירָא וְהִזָּה עֲלִי מִן הַדָּם
 בְּאֲצַבְעוֹ שִׁבְעָה פְעָמִים וְטַהֲרוּ וְקֹדֶשׁ מִטְמֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל זִי עֲלוּהִי מִן דְּמֵאתָ
 בְּאֲצַבְעֵיהֶם שִׁבְעָה זְמַנִּין וְיִדְכִינֵיה וְיִקְדִּישְׁנֵיה מִסּוֹאֲבַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִנְצַח עֲלִי צִטְחָהּ
 מִן הַמַּעֲצֵי זִי מִלְאֵר וְיִטְהַרֵּה וְיִקְדִּישָׁה מִן מַעֲצֵי בְנֵי אָם וְכֹלָה מִכְּפֵר אֲרֹת
 הַקֹּדֶשׁ וְאֵת אֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת הַמִּזְבֵּחַ וְהַקְּרִיב אֶת־הַשְּׂעִיר הַחַי וְיִשִּׁיבֵה מִלְּכַפְרָא עַל
 קֹדֶשׁ אֲדָם לְמִשְׁכַּן זְמַנָּא וְעַל מִדְּבַחַת וְיִקְרִיב יֵת צִפְרָא הִיא פִּאֲדִי פִּרְגִּי מִן אֶסְתַּנְפֵּרָא
 פִּי אֶקְדָּם וְפִי כְּבֹא אֲמַחְצֵר וְעַנְד אֲמִדְבַח קֹדֶשׁ אֶעְתוּד אֲחִי וְסַמְךְ אֲהַרְז אֵת שְׁתֵּי יָדָי
 עַל דָּאֵשׁ הַשְּׂעִיר הַחַי וְהַתּוֹדָה עֲלִיךְ אֲתַכַּל עֲוֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵת כָּל פְּשָׁעֵיהֶם לְכָל
 הַיּוֹם וְנָתַתְּ אַתְּם עַל דָּאֵשׁ הַשְּׂעִיר וְשַׁלַּח בְּיַד אִישׁ עֲתִי הַמְדַבֵּרָה זִי סַמּוֹךְ אֲהַרְז
 יֵת תְּרִיתֵין יָדָי עַל לִישׁ צִפְרָא תִיָּא זִי יוֹד עֲלוּהִי וְתַכַּל עֲוִיֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיֵת כָּל
 מְרֻדֵיהוֹן לְכָל הַטְּאִיהוֹן וְיִתִּין עֲלוּהִי עַל הַשְּׂעִיר וְיִשְׁפֹּטֵהוּ וְיִשְׁלַח בְּיַד גִּבּוֹר דְזַמִּין לְכַפֵּר
 לְכּוֹדְכֵלָא וְיִסְנַד יָדָה עֲלִי רֵאסָה וְיִקַּח בִּרְגֻלֵי בְנֵי אָם וְיִטְמָאֵם וְגַמְיַע כְּטָא יֵאָהֶם
 פִּאֲדִי תִלְאָהָא עַבְדֵּי אֲתָם אֶעְתוּד בְּעַת כְּהַמְיַע כָּל מַעֲדָה לֵה אִי אֲבֵר וְנִשְׂאָה הַשְּׂעִיר
 עֲלִיךְ אֵת כָּל עֲוֹנוֹתֵם אֶל אֲרֶץ גִּזְרֵי וְשַׁלַּח אֶת־הַשְּׂעִיר בְּמִדְבַר וְיִטוּל צִפְרָא עֲלוּהִי
 יֵת כָּל עֲוִיֹתָהוֹן לְאֶרֶץ דְּלִגְזֵי תִשְׁלַח יֵת צִפְרָא בְּמִדְבַר פִּהוּ יִחְמַל אֶעְתוּד עֲלִי
 עֲנָקָה עֲזַגְמִיעַ דְּגִבְהָם אִי אֲרֶץ מִנְקִטְעָה תָּם יִטְלֹךְ פִּי אֲבֵר וְכֹא אֲהַרְזָאֵל אֲהַרְז
 מוֹעֵד וְיִשְׁטַח אֶת־בְּנֵי הַבָּר אֲשֶׁר לְבִשׁ כְּבֹאן אֶל הַקֹּדֶשׁ וְהַנִּיחִם שֵׁם וְיִטְוּל אֲהַרְז
 לְחֻשְׁבָן זְמַנָּא וְיִשְׁלַח יֵת לְבִשׁ עֲלִיךְ לְכַפֵּר עֲלִיךְ וְיִצְנַע עֲלִיךְ וְיִטְוּל אֲהַרְז

מן עשר ויתקלד בזנאד מן עשר מחץ ויתעכום בעמאמו מתל דאך פהרה חי תואב לקום יגד
 בדנה בלמא וילבסהא וזמאת ערת בני ישראל יקה שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד
 לעלה וזמן כנשתא רבני ישראל יסב תרין צפירי עזי לחטאת ודכד חד לעלתא וזא יאכד
 מן ענד גזאעה בני אסד עתודין מן אמאעד לאדכוה וכבשא לאצעירה וזקרב אהרן את
 פד החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ויקריב אהרן ית תורא דחטאת דיליה ויכפר
 עלוהי ועל אנש ביתיה פיקרב הדק רת אדכוה אזי לה ויסתגפר ענה וען אה ולקח את שני
 השעירים והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד ויקשב ית תרין צפירין ויקים יתהון קיי
 בתרע משכן זמנא תם יאכד אסתודין ויוקפהמא בין ידי אלה ענד כאב כבא למחצר
 ונתן אהרן על שני השעירים גזלות גזרל אחד ליהוה וגזרל אחד לעזאזל ויתן אהרן
 על תרין צפירין ערבין ערבא חד לשמא דיי וערבא חד לעזאזל ויזעל עליהמא סהמין
 אחדהמא לבית אלה ואכר לגבל עזאז וזקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו הגזול
 ליהוה ועשהו חטאת ויקריב אהרן ית צפירא דסליק עלוהי ערבא לשמא דיי ויעבדניה
 חטתא ויקרס אעתוד אזי וקע עליה אסהם לבית אלה ויצנסה דכוה והשעיר אשר עלה
 עליו הגזול לעזאזל יעמד חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה ויצניט
 דסליק עלוהי ערבא לעזאזל יתקם כד חי קיי לכפרא עלוהי לשלחא יתיה לעזאזל למדבא
 ואעתוד אזי וקע עליה אסהם לגבל עזאז יוקף חי בין ידי אלה ליסתגפר ענה תם יטלקה פי
 בריוה גבל עזאז וזקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושהט
 את פר החטאת אשר לו ויקריב אהרן ית תורא דחטאת דיליה ויכפר עלוהי ועל אנש
 ביתיה ויפוס ית תורא דחטאת דיליה ויקרס הרון רת אדכוה אזי לה ויסתגפר ענה וען אה
 תם ידכחה ולקח מולא המחתה גחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומולא הפניו קטרת סמים
 דקה והביא מבית לפרכת ויסב מולי מחתיתא הזמרין דאישא מעלוי מדבחה מן קיי וזמר י
 הפנוהי קטרת בסמין הקיקין ויעיל כגזיו לפרכתא תם יזעל עלא למזמרה גמר נאר מן פוק אל
 מדבחה מן בין ידי אלה ומל הפניה מן בכור לציווג למדקוק וידכל אנמיע אי דאכל אסנף ונתן את
 הקטרת על האש לפני יהוה וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדות ולא ימות ויתן ית
 קטרת בסמיה על אישתא קיי ויחפי ענן קטרתא ית כפרתא דעל סהר ותא ולא ימות תם ויקי
 אלק בכור עלי אנהר בין ידי אלה התי גטי גבא בכור אנשא אזי עלא לצנדוב סתנה לא ימות ולקח
 מדם הפר והזה באצבעו על פני הכפרת קדכה ולפני הכפרת יזה שבע פעמים מן הדם באצבעו
 ויסב מדבחה דתורא וירי באצבעיה על אפי כפרתא קדומא ולקחם כפרתא ירי שבע זמין מן דמא
 באצבעיה יתם יאכד מן דם ארת ויסח אנשא שרבא מדה ואחדה תם יננה בין ידי מנה דמא
 ושהט אתו עניד החטאת אשר לעם והביא את דביו אל מבית לפרכת ועשה את דביו
 כאשר עשה לדם הפר והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת ויכוס

תם ידכל הרוח אי כבא א מחצר ויסלך תיאב א עשר אתי לבסרה פי הכולל
 וידערה הנאך ורחץ את בשרו במים במקום קדוש ולבש את בגדיו ויצא
 עלתו ואת עלת העם וכפר בעדו ובעד העם ויסחי ית בסריה במיא באת
 ית לבושוהי זיפוק ויעביד ית עלתיה וית עלת עמא ויכפר עלוהי ועל עמא
 באמא פי מוצע מקדם וילבס תיאבה אמעלומה תם יכרג ויקרבה צואעיה ו
 אקום ויסתגפר ענה וענהם ואת חלב החטאת יקטיר המזבחה וית תרבי הסו
 למזבחה ושחום אזכור את יקתרהא עליא מדבחה והמשלה את השעיר לעזאזל
 כגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המחנה ודמוכיל ית צפירה לעזאזל
 יצבע לבושוהי ויסחי ית בסריה במיא זכתר כין ייעול למשריתא ואמטלק אעתוד
 גבל עזאז יגסל תיאבה וירחץ בדנה באמא ובעד דאך ידכל אי אעסכר ואת פל הד
 ואתי שעיר החטאת אשר הובא את דמם לכפר בקדש יוציא אל מחוץ למחנה ושר
 באש את ערתם ואת בשרם ואת פרשם וית תורא דחטתא וית צפירה דחטתא דאר
 מדמהון לכפרא בקדשא יתפקון למברא למשריתא ויוקדון בנורא ית משכהון וית ב
 וית אוכלהון ואמא לת אזכור ועתוד אזכור אזי אדכל מן דמרא ללאסתגפאר פי
 קדם פאיכרגא אי נארג אעסכר ויחרקו באנאר גלודהמא ולחומהמא ופרתהם ונהי
 אתם יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המחנה ודמוכיל יתרון
 לבושוהי ויסחי ית בסריה במיא זכתר כין ייעול למשריתא ואמחרקהמא יגסל תיא
 וירחץ בדנה באמא ובעד דאך ידכל אי אעסכר והיתה לכם לחקת עולם בחדש ה
 בעשור לחדש תענו את נפשתיכם וכל מלאכה לא תעשו האזרה והגר הגר בתוככם
 ותהי לכוז לקים עלם בירחא שביעאה בעסרא לירחא תענון ית נפשתיכון וכל עבי
 לא תעבדון יציביא וגיוריא דיתגיירון כיניכוון ויכוון הדי לכם רסס אדהר פיא שהר
 פי איום אעאשר מנה תגיעו אנפסכם ושי מן אעמא לא תעמלו אצריח ואגריע
 דכיל פי מא כינכם כי ביוס הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יד
 תטהרו ארי ביומא הדין יכפר עליכון לדכאה יתכוון מכל חוביכוון קיז תדכוון לאן
 הדי איום יסתגפר ענכם ליטהרכם כמי בינת פמן גמיע כטאיאכם בין ידי אלה תג
 שבת שבתון הוא לכם ועניתם את נפשתיכם חקת עולם שבא שבתא היא ברנו ו
 ית נפשתיכון קים עלם נסבת הי עטלה לכם אר תגיעו אנפסכם רסס אדהר וכן
 הכהן אשר ימשה אתו ואשר ימלא את ידו לכהן תחת אכיו ולבש את בגדי הבד ב
 הקדש ויכפר כהנא דירבי יהיה זריקריב ית קרבניה לשמשא תחות אבוהי וילבש
 לבושי כוצא לבושי קדשא וכדאך יסתגפר א אמאס אזי ימסח ויכמל נאגבה ליג
 מכאן אביה וילבס תיאב א עשר תיאב אקדם וכפר את מקדש הקדש ואת אהל
 ואת המזבה יכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר ויכפר על מקדש קדשא ו
 משכן זמנא ועל מזבחה יכפר ועל כהנא ועל כל עמא דקהלא יכפר ויסתגפר

מדט

ויפכ מה

באצמיה

ושחט אתו עיר הו

כאשר עשה

דלוי עשות מחקות התועבת אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם
 ותטרוני ית מטרת מיכרי בדיל דלא למעבד מנמוסי עממיא דאתעבדו קדמוכון
 ולא תסתאכון בהון אנא יי אלהכון ואחפצו מא אסתחפצתמוה ללא תצנעו מן רסום
 אמכארה אתי צנעת מן קבלכם ולא תעצוני בהא אנא אלה רבכם אנאזיכם כירא
 ויזכר
 הוה אל משה לאמר וכליל יי עם משה למימר תם כלם אלה מוסי תכלימא דכל
 אלכל עדת בני ישראל ואמרת אלהם קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם
 כליל עם כל נשחא דבני ישראל ותימר להון קדושי תהון ארי קדוש אנא יי אלהכון
 מר נמאעה בני אמר וקל להם כונו מקדסי לרבכם לאני אלה רבכם אקדוס איש
 אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יהוה אלהיכם גבר מן אמיה ומן אבוהי ת
 תהון דחלין וית יומי שביא דילי תטרוני אנא יי אלהכון לינאף כל אנסאן אביה ואמה
 ואחפצו סבותי אנא אלה רבכם אנאזיכם כירא אל תפגו אל האלילים ואלהי מסכה
 לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם לא תתפנון בתר טעון ודחלין דמתכא לא תעבדון
 לכון אנא יי אלהכון לא תתולו אי אאותאן ומעבודא מסכוכא לא תצנעו לכם אנא
 אלה רבכם אואחד וכי תזכחו זבח שלמים ליהוה לרצנכם תזבחהו וארי תפסון
 נכסת קודשין קיני לרעוא לכון תיכסוניה וארא דבחתם זבח סלאמה ללה פעלא
 מא ירצא מנכם אדכחוה ביום זכחכם יאכל וממחרת והנותר עד יום השלישי ב
 באש ישרף ביוםא דיתנכיס יתאכיל וכיומא דבתרוהי ודישתאר עד יומא תליתארה
 כנורא יתוקד אן יכון וכל פי יום דכחכם לה ומן גד ומי בקי מנה אי איום אתא פא
 יחרק באנאר ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה ואם אתאכלא
 יתאכיל ביוםא תליתארה מרחק הוא לא יהי לרעוא ואן אכל מנה שי פי איום אתא
 פהו באצים לא יקבל ואכליו עונו ישא כי את קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש הוא
 מעמיה ודיכלוניה חוביה יקביל ארי ית מקדשא דיני אחיל וישתיצי אנשא ההוא
 מעמיה ומן אכל מנה פדך חמל וזרה למא בדל קדם אלה וינקטע דאך מן בין קומה
 ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך לקצר ולקט קצירך לא תלקט
 וכמחצדכון ית חצרא דארעכון לא תשיצי פתא דחקלך למחצד ולקטא דחצדך לא
 תלקיט וארי חצרתם דיע בלדכם פלא תאתקע טרה ציעתך פתחצדהא ונתיר זרעך
 פלא תלקטה וכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט לעני ולגר תעזוב אתם אני
 יהוה אלהיכם וכרמך לא תעליל ונתרא דכרמך לא תלקיט לעני ולגירי תשכוכ יתהון
 אנא יי אלהכון וכרמך פלא תמושה ומפרוט כרמך פלא תלקטה כל אתרכהמא לא
 צעיה ואגריב אנא אלה רבכם אנאזיכם כירא לא תגנבו ולא תנחשו ולא תשקרו איש
 בעמיתו לא תגנבו ולא תכדבו ולא תשקרו אנש בהבריה לא תסרקו ולא תגחזו
 ולא ינבת כל אמר בצאהבה ולא תשבעו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך
 אני יהוה ולא תשתכעון בשמי לישקרא ותחיל ית שכמא דאך אנא יי ולא תחלפו

גבורת
 עצה
 סחובתה
 לא תתק
 יהוה
 עתה
 דל
 ג
 עזרא
 בא
 טמא
 עמי
 חת
 ד
 יק
 אפס
 ד
 אש
 עי
 נים
 יום
 עבד
 חת
 ל

באקמיו

חקת ית אביה חלת שנין יהי לכון מרחק לאכזא לאיתאכיל פאזי דכלתו אי אכלו
 פתגרסון כל שגר מטעם פתחרמו תמרה תחרימא ג סנין יכונ עליכס מחרמא לא
 יוכל ובשנה הרביעת יהיה כל פרו קדש הלולים יהיה ובשתא רביעיתא יהי כל
 אביה קודש תושבחון קני ופי אסנה אז יכונ גמיע תמרה מזהלא ללה ובשנה החמיש
 תאכלו את פרו להוסיף לכם תבואתו אני יהיה אלהיכם ובשתא חמישיתא תיכלון
 ית אביה לאזספא לכונ עללתיא אנא ינ אהכונ ופי אסנה אכאמסה תאכלון תמרו
 פאני אלה רבכם אדיר לכם פי גלתם לא תאכלון על הדם לא תנחשון ולא תעוננו לא
 תיכלון על דמא לא תנחשון ולא תענון לא תאכלו מע אדם לא תתסאירו ולא ת
 תתפאורו לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנך לא תקפון פתא דרישכון
 ולא תחביל ית פתא דדקנך לא תחרקו בזואיא רוסכם ולא תסתאצל זואיא לחיתך
 ושרט לנפש לא תתנו בכשרכם וכתובת קעקע לא תתנו בכס אני יהיה וחיבול על
 מית לא תתנו בכסרכון ורשמין חריתין לא תתנו בכונ אנא ינ וכדשא עלי מיית לא
 תגעלו פי אכדאנכם וכתאבת ושם לא תגעלו פיכם אנא אלה אמעאקב אל תחלל
 את בתך להזנותה ולא תזנה הארץ ומלאה הארץ זמה לא תחיל ית בלתך לאטעיותה
 ולא תטעי ארעא ותתמלי ארעא עיצת חטאין לא תכדל אבנתך לא פגור כלא
 יכדל אהל אכלו פתמתי פואחשא את שבתתי תשכורו ומקדשי תיראו אני יהיה
 ית יומי שביא דילי תטלון ולבית מקדשי תהון דחלין אנא ינ אמא סבותי פאזפצוהא
 ומקדסי פכאפוא אנא אלה שרפתהמא אל תפנו אל האבת זאל הידענים אל תבקשו
 לטמאה בהם אני יהיה אלהיכם לא תתפנו בתרביין ודכורו לא תתבעון לאסתאבא
 בהון אנא ינ אהכונ לא תולו אי משעודין ולעראפין ולא תטלמ אן תעצוני בהא
 אנא אלה רבכם עאס אגיוב מפני שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת מאלהיך אנ
 יהיה מן קדם דספר באוריתא תקום ותהדר אפי סבא ותדהר מלהך אנא ינ מן בין
 ידי דן אשיבה פקס ואכתהג ונה אשיך זכף רבך אנא אלה וכי
 יגור אתך גר בארצכם לא תזנו אתו וארי יתגייר עמכון גיורא בארעכון לא תזנו
 יתיה וארי דכל מעכם גריב פי בלדכם פלא תצהדוה כאזרח מכם יהיה לכם הגריהך
 אתכם ואהבת לו כמוך פי גרים היתם בארץ מצרים אני יהיה אלהיכם כיציבא מנכון
 יהי לכונ גיורא דיתגייר עמכון ותרחם ליה כותר ארי דיירין היתון בארעא דמצרים
 אנא ינ אהכונ זליכון לכם כלאצריה מנכם אגריב אדכיל פי מא בניכם ואחבב לה
 כנפסך לאן טא מא כנתם גרבא פי בלד מצר אנא אלה רבכם אנמעין לא תעשו
 עול כמשפט במדה במשקל ובמשורה לא תעבדון שקר בדין כמשחתא במתקלא
 וכמכילתא לא תצנעו גורא פי אהבם ולא פי אמסאחה וסודן ושמכא מאזני צדק
 אכני צדק איפת צדק והין צדק יהיה לכם אני יהיה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם
 מארץ מצרים מוזנן דקשוט מתקלין דקשוט מכילין דקשוט והינין דקשוט יהון

באסמי באטלא לאנך אן בדלת אסם רבך אנא אלה א מעאקב לא תעשק את רעה
ולא תגזל לא תליץ פעלת שכיר אהך עד פקר לא תעשוק ית חברך ולא תיננס לא תבית
אגרא דאגרא לותר עד צפרא לא תגשם צאחבך ולא תגצבה ולא תביית אגרת א
אגיר ענדר אי אגדאה לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשל ויראת מאלהיך אני
יהוה לא תלוט דלא שמע וקדם דלא חזי לא תשים תקלא ותדחל מלאך אנא יי
לא תשתם אצמא וכין ידי אעמא לא תצייר מעתרא וכף רבך אנא אלה א מעאקב
לא תעשו עול במשפט לא תשא פני דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתך
לא תעבדון שקר בדין לא תסב אפי מסכניא ולא תהדר אפי רבא בקשטא תדיניה ב
לחברך לא תצנעו גורא פיאחכם ולא תחאכו פקירא ולא תכתהגו גלילא בל אחכם
פי מא כין קומך באעדל לא תלך רכיל בעמך לא תעמד על דם רעך אני יהוה לא
תיכול קדצין בעמך לא תקום על דמא דחברך אנא יי לא תמץ מאהלא בקומך ולא
תקום עלי דם צאחבך אנא אלה א מעאקב לא תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכיח
את עמיתך ולא תשא עליו חטא לא תסני ית אחוך בלבך אונכחא תוכח ית חברך
ולא תקביל על דיליה חובא לא תשנא איך פי קלכך בל עצה אעצאא ולא תחמל
ענה וזרא לא תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני יהוה לא תקום
ולא תטר רבבו לבני עמך ותרחמיה לחברך כותר אנא יי לא תנקם ולא תחקד עלי
קומך ואחבב צאחבך מתל נפסך אנא אלה אנאזין כירא את חקתי השמרן בהמתך
לא תרביע בלאים שדך לא תזדע בלאים ובגד בלאים שעטנז לא יערה עליך ית
קימי תטוון בעיךך לא תרכיב עירובין חקלך לא תרכיב עירובין ולבוש עירובין א
שעטנזא לא יפק עלך רסומי פאחפצוהא בהאימך לא תנזוהא מן נועין וציעתך לא
תזרעהא מן נועין ותוב מן לונין מלחמין לא יעלו עליך ואיש כיישכל את אשה
שכבת זרע והוא שפחה נחרפת לאיש והפדה לא נפדתה או שפחה לא נתן לה בקרת
תהיה לא יומתו כי לא חפשה וגבר ארי ישכב ית איתא שכבת זרעא והיא אמא א
אחידא לגבר ואתפרקא לא אתפריקת בכספא או חירותא לא אתיהיבת לה בשטר
ביקורתא תהי בה לא ימותון ארי לא אתחררת ואן רגל צאנע אמראה מצאנעה אנט
והי אמא כמלכה לאי רגל כאן ופדא לם תפדא או עתקרא לם ידפע איהא פלתכונ מחו
ולא יקחלא או לם תעתק והביא את אשמו ליהוה אל פתח אהל מועד איל אשם
וייתי ית אשמיה לקני לתרע משכן זמנא דכרא לאשמא פליאת בקרבאנה ללה אי
באב כבא אמחצר כבשא לקרבאן אאתם וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני יהוה
על חטאתו אשר חטא ונסלח לו מחטאתו אשר חטא וכפר עליו כהנא בדכרא
דאשמא קני על חובתיה דחב וישתביק ליה מחובתיה דחב ויסתגפר ענה א אמא
כין ידי אלה ען כטאה ארי אנטא פיגפר לה דאן

דמשך

וְאִזְמַנִּיהַּ קָטְלָא וְאִישׁ אִשְׁרִי יִשְׁכַּב אֶת אִשְׁתּוֹ אֲבִיו עֲרוֹת אֲבִיו גִּלְהַּ כְּמוֹת יוֹמְתוֹ שְׁנֵיהֶם
 דְּמִיהֶם בְּסִי וְגַבְרִי דִּישְׁכַּב יֵת אִיתָת אֲבוּהִי עֲרִיתָא דְּאֲבוּהִי גִלְהַּ אֶתְקַטְלָא יִתְקַטְלוֹן תְּרוּיְהוֹן
 קָטְלָא חֵיבִין וְאִי רַגְלִי צֹאנֵעַ זֹנְגָה אֲבִיהַּ פִּקְדֵּי כֶּשֶׁף סוּהַּ אֲבִיהַּ פִּלְקִתְלָא גְמִיעַא פִּקְדֵּי חָל
 דְּמֵאֲהֵמָא וְאִישׁ אִשְׁרִי יִשְׁכַּב אֶת כְּלָתוֹ מוֹת יוֹמְתוֹ שְׁנֵיהֶם תְּכַל עֲשׂוֹ דְּמִיהֶם בְּסִי וְגַבְרִי
 דִּישְׁכַּב יֵת כְּלָתִיהַּ אֶתְקַטְלָא יִתְקַטְלוֹן תְּרוּיְהוֹן תְּכַלָּא עֲבָדוֹ קָטְלָא חֵיבִין וְאִי רַגְלִי
 צֹאנֵעַ כְּנָתָה פִּלְקִתְלָא קָטְלָא לְמָא צֹנְעָא דְּאֵהִיָּהּ פִּקְדֵּי חָל דְּמֵאֲהֵמָא וְאִישׁ אִשְׁרִי
 יִשְׁכַּב אֶת זָכֵר מִשְׁכַּבִּי אִשָּׁה תוֹעֵבָה עֲשׂוֹ שְׁנֵיהֶם מוֹת יוֹמְתוֹ דְּמִיהֶם בְּסִי וְגַבְרִי דִּישְׁכַּב
 יֵת דְּנֹרָא מִשְׁכַּבִּי אֶתָּא תוֹעֵבָה עֲבָדוֹ תְּרוּיְהוֹן אֶתְקַטְלָא יִתְקַטְלוֹן קָטְלָא חֵיבִין וְאִי
 רַגְלִי צֹאנֵעַ זָכֵר עָלֵי סְבִיל מִצֹּאנְעָה אֲנִסָּא פִּקְדֵּי צֹנְעָא פִּאחֲשָׂא פִּלְקִתְלָא פִּקְדֵּי חָל
 דְּמֵאֲהֵמָא וְאִישׁ אִשְׁרִי יִקַּח אֶת אִשָּׁה וְאֶת אִמָּהּ זִמָּה הוּנָא בְּאִשׁ יִשְׁרְפוּ אֶתוֹ וְאֶתְהוֹן וְלֹא
 תְּהִיָּה זִמָּה בְּתוֹכְכֶם וְגַבְרִי דִּיִּסַּב יֵת אֶתְהוֹן וְיֵת אִמָּה עֵיצַת חֲטָאִין הִיא כְּנֹרָא יִקְדוֹן
 יִתִּיהַּ וְיִתְהוֹן וְלֹא תְּהִי עֵיצַת חֲטָאִין בִּינִיכּוֹן וְאִי רַגְלִי אֲחֻלְדִּי אֲמֹרָא וְאִמָּהּ פִּלְתְּכוֹן
 פִּאחֲשָׂה פִּלְיִחְרָקָא בְּלִנְאָר הוּוֹן וְהוֹן עָלֵי אֲבָדֵל וְלֹא תְּכוֹן פִּאחֲשָׂה פִּי מָא בִּינְנָם וְאִישׁ אִשְׁרִי
 אִשְׁרִי יִתּוֹן שְׁכַבְתּוֹ בְּבֵהֶמָה מוֹת יוֹמְתוֹ וְאֶת הַבְּהֵמָה תְּהַרְגוּ וְגַבְרִי דִּיתִין שְׁכַבְתִּיהַּ בְּבַעֲרָא
 אֶתְקַטְלָא יִתְקַטְלִיל וְיֵת כְּעִירָא תְּקַטְלוֹן וְאִי רַגְלִי גַעַל מִצֹּאנְעָתָהּ מַעַבְהִימָה פִּלְיִקְתֵּל
 קָטְלָא וְאִישׁ אִשְׁרִי אֲבֵהִימָה אֶתְלוֹהָא וְאִשָּׁה אִשְׁרִי תִקְרַב אֶל כְּלָבְהֵמָה לְרֹבְעָה אֶתָּהּ
 וְהִרְגַת אֶת הָאִשָּׁה וְאֶת הַבְּהֵמָה מוֹת יוֹמְתוֹ דְּמִיהֶם בְּסִי וְאֶתְהוֹן דִּתְקַרְבֵּי לֹוֹת כָּל בְּעִירָא
 לְמִשְׁלֵט כְּהוֹתְקָטוֹל יֵת אֶתְהוֹן וְיֵת בְּעִירָא אֶתְקַטְלָא יִתְקַטְלוֹן קָטְלָא חֵיבִין וְאִי
 אֲמֹרָא תְּקֹדְמַת אִי בְּהִימָה לְתַנְזוּהָא פִּאקְתֵּל אֲמֹרָא וְאֲבֵהִימָה אִישׁ אִשְׁרִי פִּאקְתֵּל וְהוּוֹן
 פִּקְדֵּי חָל דְּמֵאֲהֵמָא וְאִישׁ אִשְׁרִי יִקַּח אֶת אֶחָד בְּתוֹ אֲבִיו אוֹ בְּתוֹ אִמּוֹ וְרָאָה אֶת עֲרוֹתָהּ וְהוּוֹן
 תְּרָאָה אֶת עֲרוֹתוֹ חֲסוֹד הוּוֹן וְנִכְרְתוּ לְעֵינֵי בְּנֵי עַמּוֹס עֲרוֹת אֶחָדוֹ גִּלְהַּ עוֹנֵן יִשָּׂא וְגַבְרִי
 דִּיִּסַּב יֵת אֶחָתִיהַּ בְּתוֹ אֲבוּהִי אוֹ בְּתוֹ אִמָּהּ וְיִחַזִּי יֵת עֲרִיתָהּ זֵהִיא תְּחַזִּי יֵת עֲרִיתָהּ קִלְנָא הִיא
 הוּוֹן וְיִשְׁתִּיצוֹן לְעֵינֵי בְּנֵי עַמּוֹהוֹן עֲרִית אֶחָתִיהַּ גִּלְהַּ חוֹבִיָּהּ יִקְבִיל וְאִי רַגְלִי אֲחֻלְדִּי אֲכַתְהַ
 אֲבִיהַּ אוֹ אֲבִיהַּ אִמָּהּ וְנִצֵּר אִי סוֹתְהָא וְנִצֵּרָהּ הִיא סוֹתָהּ פִּדְאָךְ עֲאָר וְיִנְקָטְעָאן
 גְּמִיעַא מִן בֵּין קוֹמָהֶם לְמָא כֶּשֶׁף סוּהַּ אֲכַתְהַ פִּקְדֵּי חָל וְזִרְהַּ וְאִישׁ אִשְׁרִי יִשְׁכַּב אֶת
 אִשָּׁה דוּהַּ וְגִלְהַּ אֶת עֲרוֹתָהּ אֶתְמַקְרָהּ הַעֲרָה וְהוּוֹן גִּלְהַּ אֶת מַקְוֹר דְּמִיהַּ וְנִכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם
 מִקְרַב עַמּוֹס וְגַבְרִי דִּישְׁכַּב יֵת אֶתְהוֹן טוֹמָאָה וְגִלְהַּ יֵת עֲרִיתָהּ יֵת קִלְסָה גִלְהַּ וְהִיא תְּגִלְהַ
 יֵת סוֹאֲבַת דְּמָהָא וְיִשְׁתִּיצוֹן תְּרוּיְהוֹן מִגּוֹ עַמּוֹהוֹן וְאִי רַגְלִי צֹאנֵעַ אֲמֹרָא הָאִישׁ וְכֶשֶׁף
 סוֹתְהָא וְעֲרָאֲנִבִיעָהּ וְהִיא אִישׁ כֶּשֶׁף נִבְיַע דְּמָהָא פִּינְקָטְעָאן גְּמִיעַא מִן בֵּין קוֹמָהֶם
 וְעֲרוֹת אֲחָוֹת אֲמָךְ וְאֲחָוֹת אֲבִיךָ לְאֶתְהַלְהַ כִּי אֲתָּ שְׂאֵלוֹ הַעֲרָה עוֹנָם יִשְׂאוּ וְעֲרִיתָּ אִשְׁרִי
 אֶחָת אֲמָךְ וְאֶחָת אֲבִיךָ לֹא תְּגִלְהַ אִישׁ יֵת קְרִיבְתִיהַּ גִּלְהַּ חוֹבִיָּהּ יִקְבִילוֹן וְסֵאִיר כְּלָתְךָ
 וְעַמְתְךָ פִּלְא תְּכֶשֶׁף לֹאן מִן עֲרָא נְסִיבְתָהּ פִּקְדֵּי חָל וְזִרְהַּ וְאִישׁ אִשְׁרִי יִשְׁכַּב אֶת
 דְּדָתוֹ עֲרוֹת דָּדוֹ גִּלְהַּ חֲטָאִים יִשְׂאוּ עֲרִירִים יִמְתּוּ וְגַבְרִי דִּישְׁכַּב יֵת אֶתְהוֹן אֲחֻבִּיהַּ
 עֲרִיתָא דְּאֲחֻבִּיהַּ גִּלְהַּ חוֹבִיָּהּ יִקְבִילוֹן דְּלֹא זָלֵד יִמְתּוֹן וְאִי רַגְלִי צֹאנֵעַ עַמְתָּהּ כֶּשֶׁף

לכונן אנא יי אלהיך דאפיקית יתכונן מארעא דמצרים בל מיאזין עאדלה ואכיל עאדל
וצננאת עאדלה ואקצאד עאדלה תכונן לכם אנא אלה רבכם אעדל א מצננבם מזכור
מצר ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם אני יהוה ותטלון ית כל
קימי וית כל דיני ותעבדון יתהון אנא יי ואחפצו גמיע רסומי ואחכאמי ואעמלו בהא
אנא אלה רבכם אגאזיכם כירא

יהוה אל משה לאמר ומליל תס כלם ואל בני ישראל לתאמר איש איש מבני ישראל
ומז הגר הגר בישראל אשר יתן מזרעו למולך מות יומת עם הארץ ירגמה באבן ועש
בני ישראל תימר גבר גבר מבני ישראל ומז גיוריא דיתגירון בישראל דיתין מזרעיה למולך
אתקטלא יתקטיל עמא בית ישראל ירגמוניה באבנא מר בני אסר וקל להם אי רגל מז בני
אסר ומז אדכיל אגריב פי מא בינכם יעטי מז נסלה לא צננס פאי קתל קתלא והו אן ירגמה
אהל בלדה באחגארה ואני אתן את פני באיש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו כי מזרעו
נתן למלך למען טמא את מקדשי ולחלל את שם קדשי ואנא אתין ית רוגזי באנשא
ההוא ואשיצי יתיה מגו עמיה ארי מזרעיה יהב למולך בדיל לסאנא ית מקדשי
ולאחלא ית שמא דקודשי ואנא אחל גצבי פי דאך אאנסאן ואקטעה מז בין קומה למ
אעטא מז נסלה לא צננס לכי ינגס מקדסי ויבדל אסמי אמקדס ואם העלם יעלימו עם
הארץ את עיניהם מז האיש ההוא בתתו מזרעו למלך לבלתי המית אתו ואם מכבש י
יכבשון עמא בית ישראל ית עיניהון מז גוברא ההוא בדיהב מזרעיה למולך בדיל דלא
למקטל יתיה ואן תגאפל אהל אבלד תגאפלא ען דאך אאנסאן מע אעטאיה מז נסלה
צננס פלס יקתלוה ושמתי אני את פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתי אתו ואת כל הז
אחריו לזנות אחרי המלך מקרב עמם ואשוי אנא ית רוגזי באנשא ההוא ובסעדוהי
ואשיצי יתיה דית כל דטען בתרוהי למטעי בתר מולך מגו עמהון אהללת גצבי אנא
בדאך אאנסאן ובמנאנסיה וקטעתה וגמיע אטאנין תבעה ורא אצננס מז בין אקומה
והנפש אשר תפנה אל האבת ואל הידענים לזנות אחריהם ונתתי את פני בנפש ההוא
והכרתי אתו מקרב עמו ואנש דיתפני בתר בדין ודכורו למטעי בתריהון ואתין ית רוג
באנשא ההוא ואשיצי יתיה מגו עמיה ואי אנסאן ולא אי אמשעודין ואעראפיז ליטב
אנאס פי תבעהם אהללת גצבי בדאך אאנסאן וקטעתה מז בין קומה והתקדשתם
והייתם קדשים כי אני יהוה אלהיכם ונתקדשון ותהון קדישין ארי אנא יי אלהיך
פתקדסו וכונו מקדסין לאני אלה רבכם אקדוס ושמרתם את חקתי ועשיתם אתם א
יהוה מקדשכם ותטלון ית קימי ותעבדון יתהון אה יי מקדשכון ואחפצו רסומי
ואעמלו בהא אנא אלה מקדסכם בי איש איש אשר יקלל את אביו ואת אמו מות
יומת אביו ואמו קלל דמיונו ארי גבר גבר דיתפני בתר אביוה וית אביוה אתקטלא יתק
אביוה ואמיה לט קטלא חייב אי רגל לען אביוה פל יקתל קתלא למא לען אביו
ואמה פקד חל דמה ואיש אשר ינאף את אשת אביו איש אשר ינאף את אשה
רעהו מות יומת הנאף והנאפת וגבר דיגוף ית אתת גבר דיגוף ית איתת חברה אתת
יתקטיל גיפתא וגיפתא ואי רגל זנא בזוגה רגל או זנא בזוגה צאחכה פאי קתל א

א אקרב איהוהי אתי לם תצור להגל פנהא ינגם לא יטמא בעל בעמיו להחלו לא
יסתאב פנהא בעמיה לאהלותיה לא ינגם בכטיר מן קומה פאנה תבדלה לא יקרהה
קרהה בראשם ופאת זקנם לא יגלחו וכבשרם לא ישרטו שרטת לא ימרטון מרט ב
ברי שהון זפתא דדקנהון לא יגלחו זכבסרהון לא יחבלון חיבול לא יתפו נתפא כזן
שער דוסהם וזואיא להאהם לא יחלקוהא ופי אבדאנהם לא יכדשוז כדשא קדישים
יהו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כליאת אשי יהוה לחם אלהיהם הם מקריבם
והיו קדיש קדישין יהוה קדם אלהויהם לא יחלון שמא דאהויהם ית קרבניא דניקרובן
אהויהם אינון מקרבין ויהו קדישין וליכונו מקדסין לרבהם ולא עבדו אסמה פאנהם
למא הם מקרבין קראבין אלה רבהם אדאימה יצירו מקדסין אשה זנה וחללה לא
יקחו ואשה גרושה מאישה לא יקחו כי קדוש הוא לאלהיו אתתא מטעיא ומחללה
לא יסבון ואתתא דמיתרנא מבעלה לא יסבון ארי קדיש הוא קפסא אהיה באמראה
פאגרה ומבדולה לא יתזווגו ובאמראה מטלקה מן בעלה לא יתזווגו לאן כל ואחד
מנהם מקדס לרבה וקדשתו כליאת לחם אלהיהם הוא מקריב קדיש יהיה לך כי קדוש
אני יהוה מקדשכם ותקדשניה אריית קרבן אהך הוא מקריב קדיש יהי לך ארי קדיש
אנא יז מקדשכון וקדסה באאלזאם לאנה למי הו מקרב קראבין אלה רבך אדאים וליכון
לך מקדסא כמא אני אלה אקדום מקדסכם וכת איש כהן כי תחל לזנות את אביה ה
הוא מחללת באש תשרף וכת גבר כהן ארי תיתחל למטעי מקדושת אבוהא היא
מתחלה כנורה תתקד ואייה אבנה רגל אמאם תבדלת פפגרת פקד פצחת אביהא
פאתחרק באנאר וכהן הגדול מאחיז אשר יוצק על ראשו שמן
המשחה ומלא את ידו ללבש את הבגדים את ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרס וכהנא
דיתרנא מאחוריה די תרק על רישיה משחא דרבותא ודיקריב ית קרבניה למלבש ית
לבושיה ית רישיה לא ילבי פירוע ולבושוהי לא יבזע ואלאמאם אכביר מן אכותה ארי
יצב עלי ראסה דהן אמסח ויכמל ואגבה כלבס אתיאב פלא ישעת ראסה ותיאבה לא
ימזקהא ועל כל נפשת מת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא ועלכל נפשת מיתא לא
יעול לאבוהי ולאמיה לא יסתאב ולי אי אנמאן מיית לא ידכל חתי באביה ואמה
לא ינגם ומן המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי יזל שמן משחת אלהיו
עליו אני יהוה ומן מקדשא לא יפוק ולא יחיל ית מקדשא דאהיה ארי משח רבותא
דאהיה עלוהי אנא ע ומן אמקדס לא יכרג וראהמא ולא יבדל קדם רבה פאנה למי
תאג דהן אמסח רבה עליה אנא אלה שרפתה והוא אשה בכתוליה יקח והוא אתתא
בכתולהא יסב והו פלא יתזווג לא באמראה בכר אלמנה וגרושה וחללה זנה את
אלה לא יקח כי אם כתולה מעמיו יקח אשה ארמלא ומתרנא וחלילה מטעיא ית
אין לא יסב אהין כתולתא מעמיה יסב אתתא ואמא ארמלה או מטלקה ומבדולה
ופאגרה לא יתזווג באחדי הולאי לא באמראה בכר מן קומה יתזווג ולא יחלל
זרעו בעמיו כי אני יהוה מקדשו ולא יחיל זרעיה בעמיה ארי אנא יז מקדשיה
ולא יבדל נסלה בסואהא מן קומה לאני אלה מקדסה

יקרו

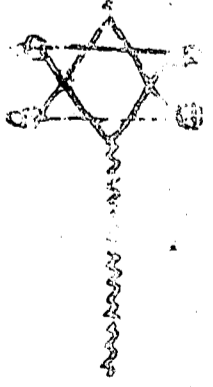
55

ויבדל

סוה עמה וכמה חמלא וזרהמא ימותאן עקימאן ואיש אשר יקח את אשת אהרן
 נדה הוא ערות אחת גלה עקירים יהיו וגבר דיסכ ית איתת אהוהי מרחקא היא עריותא
 דאהוהי גלי דלא זלד יהון ואי רגל אתכד זונה אכיה אתי הי מכעדה מנה ולמי כשה
 סוה אכיה יכונאן עקימאן וישמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם ולא
 תקיאו אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה ותיטרוון ית כל קימינות
 כל דיני ותעבדון יתהון ולא תרוקיין יתכון ארעא דאנא מעיל יתכון לתמן למיתב בה
 ואחפצו גמיע רסומי ואחכאמי ואעמלו בהא ולא ישתתכם אברד איי אנא מדכלכם
 הנאך לתחוזזה ולא תלכו בחקת הגוי אשר אני משלח מפניכם כי את כל אלה עשו
 ואקץ בם ולא תהכון בנמוסי עממיא דאנא מגלי מן קדמיכון ארי ית כל איין עבדו ורחיק
 מימרי יתהון ולא תסירו פירסום אאמם איי אנא טארדהם מן בין אידיכם פאנהם למא
 צנעו הוה אקליתיהם ואמר לכם אתם תירשו את אדמתם ואני אתננה לכם לאחוז
 לרשת אתה ארץ זבת חלב ודבש אני יהוה אלהיכם אשר הבדלתי אתכם מן העמים
 ואמרית לכון אחוז תירתון ית ארעהון ואנא אתננה לכון למירת יתה ארע עבדא חלב
 ודבש אנא ינאהכון דאפרישית יתכון מן עממיא וקלת לכם האכמא אנתם תחוזון ב
 בלדהם ואנא אעטיכם בלד יפיץ אלבן ואעמל אנא אלה רככם איי אפרזתכם מן בין א
 אהם והבדלתם בין הבהמה הטורה לטמאה וכין העוזה הטמא לטהור ולא תשקצו
 את נפשתיכם בבהמה ובעוזה ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלתי לכם לטמא
 ותפרשוון בין בעירא דכיא למסאכא וכין עופא מסאכא לדכיא ולא תשקצון ית
 נפשתיכון כבעירא ובעופא ובכל דתרחיש ארעא דאפרישית לכון לסאכא פמייזו
 בין אבהימה אטאהרה לאנגסה וכין אנגס אנגס דאטאהר ולא תנגסו אנפסכם באבהימ
 ונאטאיר וסאיר מא ידב עלי ארץ איי אפרזתה לכם לאנגאסה ויהייתם לי קדושים כי
 קדוש אני יהוה ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי ויתהון קדמי קדישין ארי קדיש
 אנא יי ואפרישית יתכון מן עממיא למהוי פלהין קדמי וכוננו מקדסין לי לאני אלה
 אקדום איי אפרזתכם מן בין אהמם לתכוננו לי לאצה ואיש או אשה כי יהיה בהם
 אוב או ידעני מות יומתו באבן ירגמו אתם דמיהם בם וגבר או אתה ארי יהי בהון כ
 כדין או זכורו אתקטלא יתקטלו באבנא ירגמוון יתהון קטלא חייבין ואי רגל או אמראה
 כאן מנהמא משעודא או עראפא פאי קטלא קטלא והו אז ירגמוהמא באחזארה פקד
 חל דמאהמא

קל פיקוקים סימן נודד דהו

ויאמר יהוה אל משה אמר אל הפהנים בני אהרן ואמרת אלהם לנפש לא יטמא בעמיו
 ואמר יי למשה אימר לכהניא בני אהרן ותימור להון על מית לא יסתאב בעמיה פקא
 אלה למוסא מר אאימה בני הארון וקל להם לא ינגס כל אמר מנכם במיית מן קומה
 כי אם לשארן הקרב אליו לאמו ולאכיו ולבנו ולבתו ולאחיו אהין לקריביה דקריב ליה
 לאמיה ולאביו ולבריה ולבתיה ולאחיה לא בנסיבה אאקרב איה אמה ואכיה
 ואבנה ואבנתה ואכיה ולאחותו הבתולה הקרובה אליו אשר לא היתה לאיש לר
 יטמא ולאחותיה בתולתה דקריבא ליה דלא הות לגבר ליה יסתאב ואלתה אבכר א

אקבכע

דתי פוקמניה שכבת זרעא אי רגל מן נסל הרוזן פי מא הו אנברץ או דא
 לאקדאם אי אן יטהר נמן מס נגס כמיית או מן כרגת מנה מצאגעה אן
 אשר יגע בכל שרץ אשר יטמא לו או באדם אשר יטמא לו לכל טמאתו
 בכל רחשא דיסתאב ליה או באנשא דיסתאב ליה לכל סאונתיה אי רגל
 אדביב ממא סבילה אן ינגס מנה או באנסאן סבילה אן ינגס מנה עלי צרוב
 נפש אשר הנע בו וטמאה עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי אסדחץ בשוק
 אנש דיקרב ביה ויהי מסאב עד למשא ולא ייכול מן קדשיא שהיז אסחי בסריה
 אי אנסאן דנא בשי מן דאך פלינגס אי אליל ולא יאכל מן לאקדאם לא אן יגמל דא
 מא ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא וכמי על שמשא דא
 ובתר כין ייכול מן קודשיא ארי לחמיה הוא פאדא גאבת אשמש פקד טהר ובעד דא
 יאכל מן לאקדאם לאנה טעאמה גבלה וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני יהוה נביל
 ותבילה לא ייכול לאסתאבא בה אנא יי ואנבילה נאסקימה לא יאכלהא פיעציני בהא
 אנא אלה אמעאקב ושמרו את משמרתו ולא ישאו עליו חטא ומתונו כי יחללו אנן
 יהוה מקדשם ויטוון ית מטרת מימר יולא יקבלון עלוהי חובא וימותון ביה ארי יחלוניה
 אנא יי מקדשהון ואיחפצו מא אסתחפצתהם ולא יחמלו ענה וזרא פיהלכון בסכנה ארי
 הם תבולוה אנא אלה מקדם דאך וכל זר לא יאכל קדש תשב כהן ושכיר לא יאכל קדש
 וכל חילוני לא ייכול קדשא תושבא דכהנא ואגירה לא ייכול קודשא וכל אנבי לא יאכל
 קדסא חתי ציה אאמאס ואגירה לא יאכל קדסא וכהן כי יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל
 בן ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו וכהן ארי יקני נפש קנין כספיה הוא ייכול ביה וילידי
 ביתיה אינון ייכלון בלחמיה ואי אמאס אשתרא אנפאנא שראא במא פהו יאכל מנה
 וכדאך תיליד ביתה הם יאכלון מן טעאמה וכת כהן כי תהיה לאיש זר הוא בתרומת
 הקדשים לא תאכל וכת כהן ארי תהי לגבר חילוני היא באפרשות קדשיא לא תיכול
 ואייה אננה אמאס צארת לרגל אנבי פהי לא תאכל מן רפאיע לאקדאם וכת כהן
 כי תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין לה ושבה אל בית אביה כנעוריה מלהם אביה
 תאכל וכל זר לא יאכל בו וכת כהן ארי תהי ארמלא ומתרכא זכר לית ליה זתתוב
 לבית אבוהא כרבייתה מלחמא דאבוהא וכל חילוני לא ייכול ביה ואייה אננה אמאס
 צארת ארמלא אן מטלקה ולא נסל להא פלחציר תעוד אי בית אביהא כחכס צנאיהא
 מן טעם אביהא תאכל וכל אידי לא יאכל מנה ואיש כי יאכל קדש בשגגה ויסף
 חמשיהו עליו ונתן לכהן את הקדש וגבר ארי ייכול קדשא בשלוי ויוסקי חומשיר
 עלוהי ויתין לכהנא ית קודשא ואי אנסאן אכל שי מן לאקדאם סהוא פליזיר עליה
 כמסה וירפעה אי אאמאס ען אקדם ולא יחללו את קדשי בני ישראל את אשר ירימו
 ליהוה ולא יחלון ית קודשיא דבני ישראל ית דיפרשון קנין ולא יבדלו לאקדאם בניאס
 ומא ירפענה ללה זה שיאו אתם עון אשמה באכלם את קדשיהם כי אני יהוה מקדשם
 ויקבלון עליהון עוין וחובין כמיכלהון בסואבא ית קודשיהון ארי אנא יי מקדשהון

ויחמלון

אמור

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל לאמר לא תגשו אל אלהיכם
 לדתם אשר יהיה בלמום לא יקרב להקריב לחם אלהיו מליל עם בני ישראל למימרה
 מבנך לדריהוזהו ביה מומא לא יקרב לקרבא קרבנא קדם אלהי מר הרוז וקיל לה אי
 רגל מן נסלה עלי מר אגילאם יכון פיה עיוב לא יתקדם ליקרב קרבאן רבד כי כל איש
 אשר בלמום לא יקרב איש עול או פסח או חרום או שרוע ארי כל גבר דביה מומא
 לא יקרב גבר גויר או חגיר או חרים או סריע לאן כל רגל פיה עיוב לא יתקדם פכין
 דאך אעמא נאזמן ואאכרם וא כאמע או איש אשר יהיה בן שבר רגל או שבר יד
 או גבר דיה ביה תבר רגלא או תבר ידא אי רגל כאן פיה כסר רגל או כסר יד או גבן
 או דק או תבלל בעיניו או נרב או ילפת או מרוח אשך או גביז או דוקא או חליז בעיניה
 או גרבן או חזין או מריק פחתין או אחדב או אלשה או כתיב פי עינה או כה רב או
 חזאז או אדל כל איש מזרע אהרן והוא צרוע אשר בו מום מזרע אהרן הכהן לא יגש
 להקריב את אישי יהוה מום בו את לחם אלהיו לא יגש להקריב כל גבר דביה מומא
 מזרעא דאהרן כהנא לא יקרב לקרבא ית קרבנא דני מומא ביה ית קרבן אלהי לא
 יקרב לקרבא כדאך כל רגל פיה עיב מן נסל הרוז אאמאם לא יתקדם ליקרב קרבאן
 אלה ומהמא דאך אעיב פיה פקרבאן רבד לא יתקדם ליקרבא לחם אלהיו מקדשי ה
 הקדשים ומן הקדשים יאכל קרבן אלהי מקדשי קדשיא ומן קדשיא ייכול לא כן רזק
 רבד מן כואץ אאקדאם ועו אמאהא יאכל אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא יגש
 כי מום בו ולא יחלל את מקדשי כי אני יהוה מקדשים ברם לפלוכתא לא ייעול ולמזבח
 לא יקרב ארי מומא ביה ולא יחיל ית מקדשי ארי אנא ני מקדשהוין אמא אי אסנה פלא
 ידבר ואי אמדבח לא יתקדם או פיה עיב ולא יבדל מקאדסי לאני אלה מקדסהא וידבר
 משה אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ומליל משה עם אהרן ועם בנודי ועם
 כל בני ישראל פכלם מוסי כדאך הרוז ובניה וסאיר בני אם

וידבר יהוה אל משה לאמר ומליל יע עם משה למימרה תם כלם דבר אל אהרן ואל בניו ו
 ויבדלו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם קדשי אשר הם מקדשים לי אני יהוה
 מליל עם אהרן ועם בנודי ויפרשו מקודשיא דבני ישראל ולא יחלוץ ית שמא דקודשי
 דאינון מקדשי קדמי אנא ני מר הרוז ובניה באן יגאנבו אקדאם בני אם ולא יבדל
 מא סמיתה קדסא מומא הם מקדסוה לי אנא אלה שלפתה אמר אלהם לדתיתכס כל
 איש אשר יקרב מכל זרעכם אל הקדשים אשר יקדשו בני ישראל ליהוה וטמאתו
 עליו ונכרתה הנפש ההוא מלפני אני יהוה אימר להוין לזרעו כל גבר דיקרב מכל
 זרעו לקודשיא דיקדשוין בני ישראל קיל וסאובתיה עלוהי וישתיצי אנשא ההוא מן
 קדמי אנא ני קל להם אי רגל מן נסלכם עלי מר אגילאם תקדם אי אאקדאם ארי
 יקדסהא בני אם ללה ונגאסותה עליה ינקטע דאך אאנסאן מן עאמי אנא אלה אמעא
 קבי איש איש מזרע אהרן והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר
 והנגע בכל טמא נפש או איש אשר תצא ממנו שכבת זרע גבר גבר מזרעא דאהרן
 זהו סגיר או דאיב בקודשיא לא ייכול עד דידכיווד יקרב בכל טמי נפשא או גבר

ויהי מקומו

פי יום ואחד וכי תזכחו זבח תודה ליהוה לצנכם תזכחו וארי תכסון נכסת תודתא ק
 י לרעוא לכון תכסון וארי ונחתם דבא שבר ללה פעלי מא ירתצא מנכם ארכחורה
 ביום הוא יאכל לאתותירו ממנו עד בקר אני יהוה ביומא ההוא יתאכיל לא תשארו
 מניה עד צפלא אנא יני אן יוכל פי דאך איום פקט לא תבכו מנה שי אגדאה אנא אלה
 אמרת בדאך ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אני יהוה ותיטרון פקודי ותעבדון יהוה אנא
 יני ותיטרון פקודי ודון יהוה אנא יני ואחפצו וצאיאי ואעמלו בהא אנא אלה
 אנאדכס ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני יהוה מקדשכם
 ולא תחלון יתשמא דקודשי ואתקדש בנו בני ישראל אנא יני מקדשכון ולא תבדלו
 אסם קדסי כל אתקדם פי מא בין בני אם אנא אלה מקדסכם המוציא אתכם מארץ
 מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה דאפיק יתכון מארעא דמצרים למהגי לכון ללה
 אנא יני אמכרגכם מן בלד מצר לאכון לכם אהא אנא אלה אמעאקב

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת
 אלהם מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי מליל עם בני
 ישראל ותימר להון מועדיא דיני דתערעון יתהון מערעי קדיש אין אינון מועדי מר בני
 אסר וקל להם אעיאר אלה אדי יגב אן תסמורה באסמא לאצה הדה הי אעיאר
 ששת ימים תעשה מלאכה וכיום השביעי שבת שבתון מקרא קדש כל מלאכה לא
 תעשו שבת הוא ליהוה בכל מושבתים שתא יומין תתעביד עובדא וכיומא שביעאה
 שבתא מערע קדיש כל עבידא לא תעבדון שבתא היא קני בכל מוחבניכון
 סתה איאם תצנע אצנאיע ואיום אסאבע עטלה הי סבת ללה ואסם מקדם כל
 צנאעה לא תצנעו כדאך הי סבת ללה פי גמיע מסאכנכם

אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדים אין מועדיא דיני מערעי
 קדיש דתערעון יתהון בזמניהון הדה אעיאר אלה אדי יגב אן תסמורה לאצה פי
 אוקאתהא בחדש הראשון בארבעה עשר לחודש בין הערבים פסח ליהוה בירחה
 קדמאה בארבעת עשר לירחא בין שמישיא פסחא קני פי אשר לא אהול פי איום א
 ראבע עשר מנה בין אגרובין פסחא ללה ובחמשה עשר יום לחודש הזה חג המצות
 ליהוה שבעת ימים מצות תאכלו ובהמישת עסרא יומא לירחא הדין חגא דפטיריא ק
 י שבעא יומין פטירא תיכלון ופי איום אכמסה עשר מן הדי אשר חג אפטיר ללה
 סבעה איאם תאכלו פסחא ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה
 לא תעשו ביומא קאה מערע קדיש יהי לכון כל עבידת פלחן לא תעבדון פי
 איום אהול מנה אסם מקדם יכון לכם כל צנאעה מכסב לא תצנעו והקדבתם א
 אישה ליהוה שבעת ימים ביום השביעי מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו
 ותקרבון קרבנא קני שבעא יומין ביומא שביעאה מעפע קדיש כל עבידת פולחן לא
 תעבדון וקרבנו קרבנא ללה פי הדה אסבעה איאם ופי איום אסאבע אסם מקדם כל
 צנאעה מכסב לא תצנעו

ואתאמא אדי אכלו כדאך אקדאסהם לאני אלה מקדסהם
 משה לאמר דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אלהם איש
 זמן זמן הגר בישראל אשל יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבותם אשר
 לעלה מליל עם אהרן ועם בנוהיזעם כל בני ישראל ותומר להון גבר גבר
 זמן גיוריא בישראל די קריב קרבניה לכל נדריהון ולכל נדבתהון די קרבון ק
 נא מר הרוז ובעיה וסאיר בני אם וקל להם אי רגל מן אאם זמן אגרכא אדאכלין
 בינאם שא אן יקרב קרבאנא עלי צרוב מן נדורהם ותברעהם אדי יקרבוניה ללה
 ה' לרענכם תמים זכר בבקר בכשבים וכעזים לרענא לכון שלים דבר בתוריא
 א ובעזיא פאמרתצא מנכם אן יכון צחיחא דכרא מן אבקר אצאן ואמאעז
 אשר בו מוס לא תקריבו כילא לרצון יהיה לכם כלדביה מומא לא תקרבון ארי לא
 רענא יהי לכון וכל מא פיה עיב פלא תקרבוה לאנה לא ירתצא ענכם ואיש כי יקרבי
 זבח שלמים ליהוה לפלא נדר או לנדבה בבקר אובצאן תמים יהיה לרצון כל מוס לא
 יהיה בו וגברי ארי יקריב נכסת קודשיא קני לפרשא נדרא או לנדבתא בתורי או בענא
 שלים יהי לרענאכל מומא לא יהי ביה ואי אנסאן שא אן יקרב זבח סלאמה ללה
 תסויג נדרא או תכרעא מן אבקר או מן אגנס פאצחיה הו אמרתצא לא יכון פיה שייא
 מן אעיב עולת או שכור או חרוץ או יבלת או גרב או ילפת לא תקריבו אלה ליהוה ואיש
 לא תתנו מהם על המזבח ליהוה עזיר או תביר או פטיק או יבלין או גרבן או חזון לא תקרבון
 אין קני וקרבנא לא תתנו מנהון על מזבחה קני מן עורא או מכסורה או מכתורה או ל
 זאת תאול או גרב או חזאן פלא תקרבונהא ללה וקרבאנא לא תגעלו מנהא עלי למזבח
 ללה ושור ושה שרוע וקלוט נדבה תעשה אתוולנדר לא ירצה ותור ואמר יתיר והסיר
 נדבתא תעביד יתיהולנדרא לא יתרעי ואי תור או שאה כאנה גאמזה או מדמגרו
 פאצנעהא עלי גהה אתברע ואמא עלי גהה אנדר פלא ירתצא ומעון וכתות ונתוק וכלות
 לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא תעשו ודמרים ודרסים ודי שלים ודגזיר לא תקרבון קני
 ובארעכון לא תעבדון ואממרום ואמדקוק ואמניצול ואמקטוע פלא תקרבונהא ללה
 ופי בלארכם לא תצנעוהא ומיד בן נכר לא תקריבו את לחם אלהיכם מפל אלה כי
 משחתם בהם מוס בם לא ירצו לכם ומיד בר עממעין לא תקרבון ית קרבן אהכון מכל
 אין ארי היכלהון בהון מומא בהון לא לרענא יהי לכון זמן יד אאמס לא תקרבון קרבאן
 רבכם אדאים ופיה שי מן אעיוב לאן פסאדהא מעהא וכו אעיב אדי פיהא פלא ירתצא
 ענכם

וידבר יהוה אל משה לאמר שור או כשב ארעז כי יולד זהיה שבעת ימים תחת אמור
 ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה ליהוה תור או אימר או עז ארי יתליד ויהי
 שבעא יומין בתל אמיה ומיומא תמינאה ולהלאה יתרעי לקרבא קרבנא קני אי עגל
 או חמל או גדי וולד פאיקים סבעה איאט מע אמה ומן איום אתאמן פצאעדא ירתצא
 אן יקרב קרבאנא ללה ושור או ששה אתו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד ותורתא או
 סיתא להזלברה לא תכסון ביומא הדי ואבקרה ואנענה הי וולדהא לא תזכחהמא

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת להם כי תבאו אל הארץ אשר
אני נתן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עמר ראשית קצירכם אל הכרן מליל עם
בני ישראל ותימר להון ארי תיעלוז לארעא דאנא יהיב לכוז ותחצדון ית חצודה זתיתון ית
עומר ריש הצדכון לות כהנא מר בני אם וקל להם אזי דכלתם אי אבלד אזי אנא מעטי
כס פאחצדו מן זרעהא ואיתו בגמר אול הצאדכם אי שאמאם והניה את העמר לפני
יהוה לרצנכם ממחרת השבת יניפנו הכהן וירים ית עומרא קני לרעוא לכוז מכתר יומא
טבא ירימנה כהנא ויחרך מנה בין ידי אלה עלי מא ירתצא מנה וליכוז תחריכה לה
מן גד אעטלה ועשיתם ביום הניפכם את העמר כבש תמים בן שנתו לעלה ליהוה
ותעבדון ביום ארמותכוז ית עומרא אמר שלים בר שתיה לעלתא קני וקרבו פי יום
החריככם לה חמלא צחיתא אנן סנתה צעידה ללה ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה
בישמן אשה ליהוה ריח ניהח ונסכה יין רביעית ההין ומנחתיה תריז עשרונין סלתא
דפילא במשה קרבנא קני לאתקבלא ברעוא ונסכיה חמרא רבעות הינא ומעה מן א
בר עשרין סמד מלתות בדהן קרבאנא ללה מקבולא מרצייא ומזאגה מן אכמר רבע
קצד ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן אלהיכם
הקת עלם לדרתכם בכל משבתיכם ולחם וקלי ופירוכן לא תיכלו עד כרן יומא הדין
עד איתואיכוז ית קרבנא דאהכוז קים עלם לדריכוז ככל מותכניכוז וכבזא וסויקא
ופריכה לא תאכלו אי דאת הדי איום אי אן האתו בקרבאן רבכם רסס א דהר עלי מר
אגילכם פי גמיע מסאכנכם וספרתם לכם ממחרת השבת

הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות תמימות תהיינה ותמנוז לכוז מכתר יומא
טבא מיום איתואיכוז ית עומרא דארמותא שבע שבוען שאלון יהוייז ואחצו לכם
מן גד אעטלה מן יום גיתם בגמר א תחריך סבעה אסאביע האמה תכוז עד ממחרת
השבת השביעת תספרו חמישים יום והקרבתם מנחה חדשה ליהוה עד מכתר שבועתא
עביעיהא תמנוז חמישין יומין ותקרבו מנחתא חדתא קני וזאי גד אסבוע אסאבע פיציז
גמלה מא תחצונה כמסין יומא וקרבו קרבאנא גזידא ללה ממושבתיכם תביטו ל
לחם תנופה שתים שני עשרנים סלת תהיינה חמץ תאפינה בכורים ליהוה ממותכניכוז
תיתון לחים ארמותא תרתיז גריצן תריז עשרונין סלתא יהויז חמיע יתאפיז בכוריז קני
אן תאתו מן מסאכנכם בכזז לאתחריך רגיפין מן עשרלן סמדיא יכונאן וכמירא יכבזאן
המא בכור ללה והקרבתם על הלחם שבעת כבשים תמימם יני שנה ופר בן בקר א
אחד ואלים שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם ונסכיהם אשה ריח ניהח ליהוה ותקרבוז
על לחמא שבעא אמריז שלמין בני שנא ותור בר תורי חד ודכריז תריז יהוה עלתא
קני ומנחתהו ונסכיהו קרבן דמתקבל ברעוא קני וקרבו מע אכבז סבעה חמלאן
צחיתא בני סנה ורתא מן אבקר וכבשין יכונאן צעידה ללה וברחמא ומזאגהמא
קרבאנא מקבולא מרצייא ללה ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת ושני כבשים
בני שנה לזבח שלמים ותעבדון צפיר בר עזין חד לחטאת ותריז אמריז בני שנה

חוקותי תמאסו ואם את משפטי תגדל נפשכם לבלתי עשות את כל מצותי להפרכם
 את בריתי ואם בקימי תקוצוץ ואם ית דיני תדחיק נפשכון בדיל דלא למעבר ית כל
 פקודי לאשמה ית קימי ואן זהרתם פי רסובי ואקלאת אנפסכם אחכאמי ללא
 תהפצו וצאואי ותפסכו עהרי אה אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם כהלה אורג
 השחפת ואת הקדחת מכלות עינים ומריבות נפש וזרעתם לריק זרעכם ואכר יהו
 אויביכם אף אנה אעביד דא לכון ואסער עליכון ביהולתא שחפתא וקדחתא
 מחשכון עינין ומפהן נפש ותזרעון לריקנו זרעכון וייכלוניה בעלי דבביכון אנה איצא
 אצנע בכס הדה לעקובאת ואוכל בכס עלי סרעה מן חמא אסל ואחארה מא תשכץ
 עיונכם והדבל אנפסכם ותזרעון לאפראג זרעכם והו אן יאכלוה אעד איכם ונתתני
 פני בכס ונגפתם לפני אויביכם ודרו בכס שנאיכם ונסתם ואיך דרף אתכם ואריג
 רגזי בכון ותתברון קדם בעלי דבביכון וידרון בכון סנאיכון ותערקון ולית דרדיף יתכון
 ואהל גצבי בכס ותנצדמון בין ירי אעד איכם ויסתולי עליכם שאניכם פתרון זלא
 כאב לכם ואם עד אלה לא תשכעו לי ויספתי ליסדה אתכם שבע על חטאתיכם
 ואם עד אין לא תקבלון לכוימורי ואוסיף למרדי יתכון שבע על חוביכון ואן לס תקבלו
 מני כוע הדה זרתם פי אתאדיבז עלי כטאיאכם ושברתי אתגאון עזכם ונתתי את
 שמיכם כבדל ואת ארצכם כנחשה ואתבר ית יקר תקפכון ואתין ית שמיא דעלויכון
 תקיפין כבדל לא כולאחתא כוסדה וארעא דתחזתיכון חסינא כנחשא כולמעבר
 פודין ואכסר אקטריר עזכם ואגעל סמאכם כאחדיד וארצכם באנחאס ורתם
 לריק כחכם ולא אתתן ארצכם אתיכולה ועץ הארץ לאיתן פרוי וייסוף לריקנו
 הילכון ולא תתין ארעכון ית עללתה ואילן ארעא לא יתין אביה פיפנא קואבם
 לטפראג ולא תכרג ארצכם אדאהא ושגד אצחרי לא יכרג תמרה ואם תמלכו
 עמי קרי ולא תאבו לשמע לי ויספתי עליכם מפה שבע כחטאתיכם ואם תדרכון
 עמי בקשיו ולא תיבון לקבלא לכוימורי ואוסיף לאיתאה עליכון כחא שבע כחוביכון
 ואן סלכתם עמי לגאנא ולם תשו אן תסמעו לי זדתכם צרבה הי עבע ככטאיאכם
 והשלחתי בכס אתחית השדה ושכלה אתכם והכריתת את בהמתכם והמעטיה
 אתכם ונשמו דריוכם ואגרי בכון ית חית ברדא ותתכיל יתכון ותשיצי ית בעורכון
 ותזער יתכון ויצלין אורחתכון ואטלק פים חיואן אצחרי פיתכל מנכם ויקטע כון
 כהאימכם ויקלל ערדכם ותתוחש טרקאתכם ואם באלה לא תוסרו לי והלכתם

יתכונ אבדר בני עממיא ואגרי בתריכון דקטלין בחרבא ותהי ארעכין צדיא וקריוכון ירדוין
 חרבא ואדריוכס פי מא בין לאמס ואבדר ודאמס אסיף פתציר ארצכס וחטה וקרואכס
 לראנא אז תרצה הארץ את שבתיה כל ימי השמה ואתס בארץ איכוס אז תשבת הארץ
 ודרצה את שבתיה בכין תרע ארעא ית שמהא כל יומין דצדיאת ואתון בארע בעלו רבבין
 בכין תשמיט ארעא ותרעי ית שמהא חנינד תסתופי לארץ עטלהא טול אימס וחשתנא ואניס
 פי בלד אעד אימס חנינד תתסיב לארץ ותסתופי עטלהא בלימי השמה תשבת את אשר
 לא שבתה בשבתים כס בשבתכם עליה כל יומין דצדיאת תשמיט ית דלא שמוטת בשמיטין
 כד הויתון יתבין עלה יוסבב עטלתהא טול אימס וחשתהא אן תתעטל כמי לס תעטלוהא פי
 עטלכס פי סקאמכס בהא והנשארים בכס והבאתי מרד בלבכס בארצת אוכיהס ודרפ אתס
 קול עלה נרפ ונסו מנוסת חרב ונפלו ואין דרפ ודישתארין בכון ואעיל תכרא בלכבון בארעא
 דסנאיהון וירדוף יתהון קל טרפא דשקיף ויערקון כוערק כד מן דקטלין ויפלו ולית דדיית ואל
 באקיון מנכס אדכל אגבן פי קלובהס פי בלדאן אעד איהס חתי אנהלו לחקס צות ורה קדי
 מנד פעה להדבו כאהרב מן אסיף ווקעו מן גיר כלאב וכשלו איש באחיו כמפני חרב ודרפ אין ולא
 תהיה לכס תקומה לפני אויביכס ויתקלן גבר באחוי כד מן דקטלין בחרבא ורדיף לית ולא
 תהי לכון סערא קדם בעלי דבביהון ויעתר בעצהס בבעץ כמי יכון מן קכל אסיף וליס כלאב
 ולא יכון לכס בן ידי אעד איכס ואבדתס בגוים ואכלה אתכס ארץ איביכס ותיבדון בני עממיא
 ותגמר יתכון ארע בעלי דבביכון ויביד מנכס פי מא בין לאמס ויפניכס בלד אעד איכס והנשארים
 בכס ימקו בעונס בארצות איביכס ואף בעונות אבתס אתס ימקו ודישתארין בכון יתמוסון
 בחוביכס בארענתא דפנאיכון ואף בחובי אבהתכון בישיא דאחירין בירהון יתמוסון ואבאקיון
 מנכס יכסעון בדנובהס פי בלדאן אעד איהס ואיצא בדנוב אבאיהס אדי מעהס יכסעון והתודו
 אתעונס ואתעון אבתס במעלס אשר כעלובי ואף אשר הלכו עמי בקרי ויודון ית חובי דהון
 וית חובי אבהתהון בשקריהון דשקרן קדמי ואף ההליכו קדמי בקשיו פאן אקרו בדענהס
 ובדנוב אבאיהס בנכתהס אדי נכתו בי ואיצא כמא סלכו מעי לגאנא אף אני אדל
 עמס בקרי והבאתי אתס בארץ אוכיהס אראז יבנע לבכס הערל ואז ירצו אתעונס אף
 אנא אהך עמיהון בקשיו ואעיל יתהון בארע בעלי דבביהון או בכין יתבר לבהון טפשא ובכין
 ירעק ית חוביהון אנא איצא אסיר כועהס לגאנא ואדכלהס בלדאן אעד איהס ויודון או
 לא אן יחוס קלבהס אגש אולא אן יסתופו דנובהס וזכרתי את צריתי יעקוב ואהא צריתי
 יצחק ואף את צריתי אברהם אזכור והארץ אזכר ובכרנא ית קימי דעס יעקב ואף ירת

בהקדמי

עמי קרי ואם באלין לא התרדון למימרי ותהבון קדמי בקשיו ואן לס תתארכו לי
 בהדה אעקובאת וסלכתם כועי לגאגא והלכתי אתי עמכם בקרי והכיתי אתכם
 גס אני שבע על חטאתיכם ומהך אתי אנא עמכון בקשיו וסקי יתכון אתי אנא שבע
 על חוביכון סרת אנא איצא מעכם עלי לגאגא וצרבתכם ז עלי כטאיאכם והנאתי
 עליכם הרב נקמות נקם ברית ונאספתם אל עריכם ושלחתי לכל בתוככם ונתתם
 ביד אויב ואיתי עליכון דקטלין בהרבה ויהפרעון כונכון פורענותא על רעברתון
 על פתגמי אוריתא ותהכנשוך לקדויכון ואגרי כזותגא ביניכון ותתמסדון ביד סגאי
 ואגזיכם סיפא כנתקמא נקמה אעהד פתגתמעון גאי קראכם ואבעת באוכא פי מא
 בינכם ותסלמון פי יד אעדו בשבדי לכם מטה לחם ואפו עשר נשים לחמכם בתנור
 אחד והשיבו לחמכם במשקל ואכלתם ולא תשבנו כד אתבר לכון סעיד מיכלא ופון
 עסר נשין לחמכון בתנורא חד ויתיכון לחמכון במתקלא ותיכלון ולא תסבעון ואכסר
 לכם מעין אטעאם ויכבד כתר מן אנסא טעאמכם פי תנור נאהד וירדוגה אי למיזתן
 ותאכלון ולא תשבנו :
 ואם בזאת לא תשמעו לי והלכתם
 עמי בקרי ואם כדא לא תקבלון למימרי ותהבון קדמי בקשיו ואן לס תסמעו לי ותטיעו
 בהדה אעקובאת וסלכתם כועי לגאגא והלכתי עמכם בחמת קרי ויפרתי אתכם אתי אני
 שבע על חטאתיכם ומהך עמכון בתקופ רגז וסקי יתכון אתי אנא שבע על חוביכון
 סרת אנא מעכם איצא בעקובה' אלגאגא וארבתכם בסבע עלי כטאיאכם ואכלתם
 בשר בניכם ובשר בנותיכם תאכלו ותיכלון בסר בניכון ובסר בנותכון תיכלון ותאכלון
 לחם בניכם ובנאתכם זה שמודתי את במותיכם והכרתי את חמניכם ונתתי ארז
 פגריכם על פגרי גלויכם וזעלה נפשי אתכם ואשיצי יה במתכון ואקציץ ית
 חנסניכון ואתין ית פגריכון על פגרי טעותכון וירחיק מימרי יתכון ואנפל ביעכם
 ואקטע אנד ארכם וסקי אנס ארכם עלי אנסאד טואגיתכם ואקלאכם ונתתי ארז
 עריכם הרבה והשמתי את מקדשיכם ולא אריח ברית ניהחכם ואתין ית קדויכון
 הרבה ואצדי ית מקדשיכון ולא אקביל ברעוא קרבן כנישתכון ואנעל קראכם
 כדאבא ואוחש מקדסכם ולא אקבל ולא ארצא קרבאנכם והשמתי אני ארז
 הארץ ושחמוך עליה איביכם הישבים בה ואצדי אנא ית ארעא יצרון עליה בעלי
 רבביכון דיתבין בה ואוחש לכלר מנכם ויסתוחש מנהא אעדאיתם למקימין פיה
 ואתכם אזרה בגוים והדיקתי אחריכם הרב והיתה ארצכם שחמה ועריכם יהיו חרבה

אֵבֶן כְּמוֹס סִנֵּי וְשֵׁן עֶשְׂרִין סֵנֶה פְּקִימָה אֲדָמָה דְּמִתְקָא וְאֵלֶּיָּהּ עֶשְׂרֵה וְאֵם מִזְבֵּחַ חֹדֶשׁ
וְעַל בֶּן חֲמִשׁ שָׁנִים וְהִיא עַל כֵּף הַזְכָּר חֲמוֹשָׁה שְׁקָלִים כֶּסֶף וְלַנְּקֵבָה עַד כֵּף שְׁלֹשֹׁת שְׁקָלִים
כֶּסֶף וְאֵם מִזְבֵּחַ וְרַחֲמֵי עַד כֵּף חֲמִישׁ שְׁנָיו וְהִיא פְּרִסְנִיהָ דְּדְּבֹרָה חֲמִישׁ סְלֵעִין דְּכֶסֶף וְלַנְּקֵבָה
פְּרִסְנִיהָ תְּלָתֵהּ סְלֵעִים כֶּסֶף וְאֵם כֶּסֶף מִן אֵבֶן שֶׁהָ וְשֵׁן כְּמוֹס סִנֵּי פְּקִימָה אֲדָמָה לְזָכָר כְּמוֹסָה מִזְבֵּחַ
כֶּסֶף וְאֵלֶּיָּהּ חֲמִישׁ שָׁנִים וְהִיא עַל כֵּף הַזְכָּר חֲמוֹשָׁה עֶשְׂרֵה שְׁקָלִים וְלַנְּקֵבָה
עֶשְׂרֵה שְׁקָלִים וְאֵם מִזְבֵּחַ שְׁתֵּי שָׁנִין וְלַעֲוִלָּה אֵם דְּבֹרָה וְהִיא פְּרִסְנִיהָ חֲמִישׁ עֶסֶר סְלֵעִין
וְלַנְּקֵבָה עֶסֶר סְלֵעִין וְאֵם כֶּסֶף מִן אֵבֶן שְׁתֵּי סֵנֶה פְּרִסְנִיהָ פְּקִימָה אֲדָמָה לְזָכָר כְּמוֹסָה עֶשְׂרֵה
מִתְקָא וְאֵלֶּיָּהּ עֶשְׂרֵה וְאֵם מִזְבֵּחַ הוּא מִזְבֵּחַ דְּהַעֲמִיד וְלַפְּנֵי הַכֹּהֵן וְהַעֲרִיךְ אֹתוֹ הַכֹּהֵן עַל פְּנֵי
אֲשֶׁר הִשִּׁיב יָד הַנֹּדֵד יַעֲרִיכֵנו הַכֹּהֵן וְאֵם מִסְכֵּי הוּא מִפְּרִסְנִיהָ וְיִקְיָמֶנָה קִדְּם כְּהֵנָּה
וְיִפְרוֹם יִתִּיה כְּהֵנָּה עַל פִּי דְּהַדְּבִיק יָד נִרְאָה וְיִפְרִסְנִיהָ כְּהֵנָּה וְאֵם כֶּסֶף מִן אֵבֶן מִן אֲדָמָה
פְּלִיזְקָה בֵּין יְדֵי אֲמָאָם וְיִקְיָמֶנָה חֶסֶךְ מִאֵ תִנְאֵל יָד אֲנָאֵדֵר כְּדָאֵךְ וְיִקְיָמֶנָה אֲמָאָם
וְאֵם כְּהֵנָּה אֲשֶׁר יִקְרִיב מִכֵּנָה קִדְּבִין לִיהוּזָה כֹּל אֲשֶׁר יִתֵּן מִמֶּנּוּ
לִיהוּזָה יִהְיֶה קִדְּשׁ וְאֵם בְּעִירָה דִּיקְרִיבֵנו מִנֵּה קִדְּבִין מִנֵּה קִיָּם כֹּל דִּיתֵין מִנֵּה קִיָּם יִהְיֶה קִדְּשָׁא
וְאֵם כְּהֵנָּה בְּהִימָה יִצְלַח אֵן יִקְרַב מִנֵּה קִדְּבִין לֵאלֹהִים כֹּל מִאֵ יִנְעַל מִן דָּאֵךְ לֵאלֹהִים
יִכּוֹן קִדְּשָׁא בְּעִינָהּ לֹא יִתְלִיפְנוּ וְלֹא יִמּוּד אֲתוּ טוֹב בְּרַע אֵן דַּע בְּטוֹב וְאֵם הַמּוּד יִמּוּד
כְּהֵנָּה בְּכֵהֵמָה וְהִיא הוּא חֲמוֹשָׁה יִהְיֶה קִדְּשׁ לֹא יִחַלְפֶנָּה וְלֹא יַעֲבֹד יִתִּיה טַב בְּבִישׁ אֵו
בִּישׁ בְּטַב וְאֵם חֲלֵפָה בְּעִירָה בְּעִירָה וְהִיא וְחֲלֻפִיָּהּ יִהְיֶה קִדְּשָׁא לֹא יִבְדֹּלָהּ
וְלֹא יִנְיִירָה גִּיזָה בְּרִדִי וְלֹא רִדִי בְּגִיזָה וְאֵם גִּיזָה בְּהִימָה בְּכֵהֵמָה פִּקְדָה צִאֵר הוּא וְכֵהֵמָה
קִדְּשָׁא וְאֵם כֹּל בְּהֵמָה טַפְסָאָה אֲשֶׁר לֹא יִקְרִיבֵנו מִכֵּנָה קִדְּבִין לִיהוּזָה וְהַעֲמִיד אֶת הַכְּהֵמָה
לְפָנֵי הַכֹּהֵן וְאֵם כֹּל בְּעִירָה מִסְכֵּי הוּא לֹא יִקְרִיבֵנו מִנֵּה קִדְּבִין מִנֵּה קִיָּם וְיִקְיָמֶנָה יִתֵּן בְּעִירָה קִדְּשׁ
כְּהֵנָּה וְאֵם כְּהֵנָּה בְּהִימָה נִגְסָה אֵם מִאֵ לֹא יִקְרַב מִנֵּה קִדְּבִין לֵאלֹהִים כֹּל מִאֵ יִנְעַל מִן דָּאֵךְ לֵאלֹהִים
אֲמָאָם וְהַעֲרִיךְ הַכֹּהֵן אֶת הַכֹּהֵן טוֹב וְכִי רַע כְּעַד כֵּף הַכֹּהֵן מִן יִהְיֶה וְיִסְדֵּךְ כְּהֵנָּה וְתִהְיֶה
בֵּין טַב וְכִי בִישׁ כְּפִרְסָן כְּהֵנָּה בֵּין יִהְיֶה פְּקִימָה אֲמָאָם עַל צִוְרָתָהּ אֵו רִדְּאֵהָ תִהְיֶה
וְיִכּוֹן לֹא חֲבִב כְּכֵן יִקְיָמֶנָה אֲמָאָם גֵּאֵל יִנְאֵלָה וְיִסְפֵּךְ חֲמוֹשִׁיתוֹ עַל עַד כֵּף וְאֵם מִזְבֵּחַ
יִמְרָקִינָה וְיִסְפֵּךְ חֲמוֹשִׁיתוֹ עַל פְּרִסְנִיהָ וְאֵם שֶׁהָ פְּכֵמָהּ פְּלִיזְקָה יִזַּל אֲקִימָה כְּמוֹסָהּ וְאֵם
בִּיזְקָה יִשׁ אֶת בֵּיתוֹ קִדְּשׁ לִיהוּזָה וְהַעֲרִיכוֹ הַכֹּהֵן בֵּין טוֹב וְכִי רַע כְּאֲשֶׁר יַעֲרִיךְ אֹתוֹ הַכֹּהֵן
כִּן יִקְיָמֶנָה וְכֵהֵמָה יִקְרִיב יִתֵּן בֵּיתוֹ קִדְּשָׁא בֵּין יִפְרִסְנִיהָ כְּהֵנָּה בֵּין טַב וְכִי בִישׁ כְּהֵנָּה

קִיְמוּ דַעַם יִצְחָק וְאֵף יִתְקַיְמוּ דַעַם יַעֲקֹב אֲנִי דָבָר וְאֲרַעָא אֲנִי דָבָר וְאֲדַכֵּר עֵהְרֵי לְדִי מִעַ יַעֲקֹב
וְאִיצָא עֵהְרֵי לְדִי מִעַ יֵצֵא וְאִיצָא עֵהְרֵי לְדִי מִעַ חֲבַר אֲדַכֵּרָה לְהֵם וְלֹאֲרַעָהִם וְהָאֲרַעַץ תַּעֲזֹב כֹּהֵם
וְתִכַּץ אֶת־שִׁבְתֵּיהֶם בְּהַ שְׂמוֹה כֹּהֵם וְהֵם יִרְצוּ אֶת־עֵינֵם יַעֲן וְיִבְעֵן בְּהַשְׁפָּטִי מֵאִסְרוּ וְאֶת־חֲקֵי
בְּעֵלְהֵם נַפְשָׁם וְאֲרַעָא תְּתַרְטִישׁ כֹּנְהוֹן וְתַרְעִי יִתְּשִׁכּוּהָא בְּרַצְדִּי אֶת־כֹּנְהוֹן וְאֲנִי יִרְעוּן יִתְּהוֹבִי
לְוִטִין חֲלֵף בְּרַכָּן אִיתִי עֲלֵיהוֹן דְּבַרְנִי קִצּוּ וְיִתְּקִימוּ דְחִיקָתֵם נַפְשָׁהוֹן וְשִׁלְאֲרַעַץ אֲרַעָא תִּרְכַת־מִנְהֵם
אֶסְתַּוֵּפֵת עֲטֵלְהָא בְּאֶסְתַּוֵּחַ אֶשְׁתַּהָא כֹּעַהִם וְהֵם אֶסְפְּפוּ דְנוֹכְהֵם גְּזֹאֲהֵם וּמִן גְּזֹאֲהֵם אֲדִי זֵהְרוּ
פִי אֲחִכְאֲמוּ וְדִסּוּמִי אֶקְרַאתְהָא אֲנַפְסָהִם וְאֵף גַּם־זֹאת בְּהֵיִתָּם בְּאֲרַעַץ אִיבִיִּהֵם לֹאֲמַחְסֵתִים
וְלֹאֲגַעֲלֵתִים לְכֹלְהֵם לְהַפֵּר בְּרִיתִי אִתְּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְאֵף בְּרַם דֵּאִי בְּמַהוּיְהוֹן בְּאֲרַעַ
בְּעֵלֵי דְבְּבִיִּהוֹן לֹאֲ אֲרַעַץ שְׁנָן וְלֹאֲ אֲרַחֲקֵנּוּן לְשִׁיִּצְיֹנְתְהוֹן לְאֶשְׁנָהָ קִיְמוּ עֲמַהוֹן אֲדִי אֲנִי
וְאֱלֹהֵהוֹן וְאִיצָא מִעַ הִדָּא לְאֲמֹר מִעַ כֹּנְהֵם פִּי בְּלֹד אֶעֱד אִיהֵם לְאִזְהָרְהֵם וְלֹאֲ אֶקְלָאֵם
וְלֹאֲ אֶפְסֵךְ עֵהְרֵי כֹעַהִם לְאֲנִי אֵלֵה רַבְהֵם וְזִכְרֵתִי לְהֵם בְּרִית רַאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
אִתְּם מֵאֲרַעַץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהֵיִתֵּן לְהֵם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה וְדִכְרַנָּה לְהוֹן קִיְמוּ קִדְמָאִי
דְּאֶפִיקוּתִי וְתַחֲזִיכוּ אֲרַעָא דְּמִצְרַיִם לְעֵינֵי עַמְּכֹמִיא לְמַהוּי לְהוֹן לְאֵה אֲנִי יֵאֵ וְאֲדַכֵּר לְהֵם
עַד שֶׁאֲוֹלֵץ אֲלֵי אֲכֹרְתֵהֶם מִן בְּלֹד מִצְרַיִם בְּהַצְרָה אֲמַחְסֵם לְאֲכֹן לְהֵם אֵהָא אֲנִי
אֵלֵה צִאֲרֵק אֲעֵדִי אֵלֵה הַחֲקִים וְהַמְשַׁפְּטִים וְהַתּוֹרָה אֲשֶׁר נִתְּנָה לְהוֹן בֵּינֵן וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּהַר סִינַי בְּיַד מֹשֶׁה אֵין קִיְמוּ וְדִינָה וְאֲרִיתָא דִּיהֵב יֵאֵ בֵּין מִיְמָרְיָה וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּתוֹרָה דְּסִינַי בִּירָא דְּמֹשֶׁה יְהִי אֲרַסּוּם וְשִׁלְאֲרַעָא וְאֵלֵה אֵלֵה בִּינָה
וּבֵין בְּנֵי אֶסְרָא עֲלֵי טוֹרְסִין עֲלֵי יַד כֹּוֹסִי

וְדָבָר יְהוָה אֵל
מֹשֶׁה לְאֲמֹר יְהִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אִישׁ כִּי יַעֲלֵה נֶדֶר בְּעַרְכֵךְ נַפְשֹׁת
לְיְהוָה מִלֵּיל עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְתִימַר לְהוֹן גְּבַר אֲדִי יִקְרִישׁ טַרְדַּן נַפְשָׁתָא קִיְמוּ וְיִמַר
בְּנֵי אֶסְרָא וְקָל לְהֵם אִי אֲנַסְאן סוּגֵן בְּרַעָא לְלֵה מִן אֲנַפּוּהַ פְּלִיקִימָה וְיְהִי עַרְכֵךְ הַזְכָּר
מִבֵּין עֲשָׂרִים שָׁנָה וְעַד בֵּין שְׁשִׁים שָׁנָה וְיְהִי עַרְכֵךְ חֲמִשִּׁים שָׁקָל כִּסְפָא בְּשָׁקָל הַקִּדְרָשִׁי
וְיְהִי פְרַסְנִיהַ דְּרַבּוּרָא כֹּוֹבַר עַסְרִין שְׁנִין וְעַד בְּרַ שְׁתֵּין שְׁנִין וְיְהִי פְרַסְנִיהַ חֲמִשִּׁין סַלְעִין וְכִסְפָא
בְּסַלְעִין קִדְשָׁה פְּלִיכּוֹן קִימָה לְזִכְרֵן מִן עֲשָׂרִין סָנָה לִי וְ סָנָה כְּמִסְרֵן מִתְּקָא פְּעָה בְּמִתְקָאֵל
אֶקְדִּים וְאִם נִקְבָּה הִיא וְיְהִי עַרְכֵךְ שְׁלִשִׁים שָׁקָל וְאִם נִקְבָּתָא הִיא וְיְהִי פְרַסְנִיהַ תְּלָתִין
סַלְעִין וְאִם כֹּוֹנָה אֲנִי פְּקִימָתְהָאֵל מִתְקָאֵל וְאִם מִבֵּין חֲמִשִּׁים שְׁנִים וְעַד בֵּין עֲשָׂרִים שָׁנָה
וְיְהִי עַרְכֵךְ הַזְכָּר עֲשָׂרִים שָׁקָלִים וְלִנְקָבָה עֲשָׂרֵת שָׁקָלִים וְאִם בְּמִתְקָאֵל שְׁנֵין וְעַד
בְּרַ עַסְרִין שְׁנִין וְיְהִי פְרַסְנִיהַ דְּרַבּוּרָא עַסְרִין סַלְעִין וְלִנְקָבָתָא עַסְרֵת סַלְעִין וְאִם כֹּוֹן מִן

אֵין

פרסניה עשיתא דיוכילא ויתין ית פרסניה ביומא ההוא קדשא קייא פליחמב לה אמאס
תסקיט לקימה מן פניה אי סנה לאטלאקיד ועדה פיראך איוס קדסאללה בשער
היכל ישוב השדה לאשר קנהו בואתו לאשר לו אחזת הארץ בשנתא דיוכילא יתוב
חקלא לדזבניה מניה לדדיליה אחסנת אדעא פי הדה סנה לאטלאק תרגע אציע
לאבאייע ארי אשתראתא מנה ארי לה רקבה לארץ וכל ערפך יהיה בשקל הקדש
עשרים גרה יהיה השקל וכל פרסניה יהי בסלעי קדשא עמדין מעין הויה סלעא וגמיע
קינתה תבון במתקא לקדם כל מתקא ד דאנקי אך בכור אשר יבסר ליהוה בבהמה יקדיש
איש אתו אסטור אם שיה ליהוה הוא ברם בכרא דיתכבד קייא בכעירא יקדיש גבר יתיר
אם תור אם אמר קייא הוא אמא בכר יבכר ללה מן אבהאים פלא יחתהג אן יקדסה אנסאמ
הל כאן מן אבקר אז מן אננס פהו ללה וואם בבהמה טמאה ופרה בערפך ויסף במושיתו
עליו ואם לא זנאל ונכמד בערפך וואם בכעירא מסאכא ופרוק בפרסניה ויוסיף חמשה
עלוה וואם לא יתפריק וזרבון בפרסניה וואן אקדם שייא מן אבהאים אננסה פליפדיה
בקינתה ויזיד עליה כמסה ואן לס יפתכה פליבתאע בקינתה אך כל חרם אשר
יחרים איש ליהוה מכל אשר לו מאדם ובהמה וכשרה אחזתו לא ימכר ולא זנאל
כל חרם קדש קדשים הוא ליהוה ברם כל הרמא דיחרים גבר קייא מכל דליה
מאנשא ובעירא ומחקל אחסנתיה לא יזרבן ולא יתפריק כל האמא קדש קדשין
הוא קייא וואמא כל צואה יגעלה לאנסאן מן גמיע משה ועביר ובהאים וציעה חוזר
פלא יבאע ולא יפתך כל יכון מן כואץ אקדאם ללה כל חרם אשר יחרם מן האדם
לא יפדה מות יומת כל הרמא דיתחרם מן אנשא לא יתפריק אתקטלא יתקטיל
וכל מתלופ יסתחק אלתף מן אנאס פלא יפרא כל יקתל קתלא וכל מעשר הארץ
מזרע הארץ מפרי העץ ליהוה הוא קדש ליהוה וכל מעשר אדעא מזרעא דארעא
מפרי אילנא דייא הוא קדשא קייא וגמיע עשור לארץ מן חבהא זכון תכור לשגד
פהו קדסאללה וואם זנאל זנאל איש ממועשרו המושיתו יוסף עליו וואם מפרק יפרוק
גבר ממעסריה חמשיה ויוסיף עלוה וואן אפתך אנסאן שייא מן עשירה פליזיד עליה
כמוס תמנה וכל מעשר בקל וצאן כל אשר יעבר תחת השבט העשירי יהיה קדש
ליהוה וכל מעשר תורין ועין כל דיעבר תחות חטרא עמירא יהו קדשא קייא
וגמיע עשור אבקר שאננס מא גזו תחת לעצא פלעאשר יכון קדסאללה לא יבקר
בין טוב לדע ולא ימירנו וואם תכור ימירנו יהיה הוא ותמורתו יהיה קדש לא זנאל

דיפרוס יתיה כהנא כין יקום ואי דגל אקדס ביתה קדסא ללה פאיקימה לאמאם עלי גודתה
או דדאיה כמי אובנה לאמאם כדאך גב ואם המקדיש יגאל את ביתו ויספ חמישית
כסף ערבך עליו והיה לו ואם דאקדיש יפרוק את ביתה ויוסיף חובש כסף פרסניה עלוה
ויהו ליה וואן שא למקדס פלאך מנזלה פליזד עלי גודתה או דד אתבזבזו יקימה כדאך
לאקימה כמסהא ויכון לה ואם משדה אחזתו יקדיש איש ליהוה והיה ערבך לפי זרעו
זרע חמר שערים בחכושים שקל כסף ואם מחקל אחסנתיה יקדיש גבתי ק"י ויהי
פרסניה לפום זרעיה בד זרע כור סערוין בחכושין סלעין דכסף ואי אקדס אנסאן
ללה שווא מן ציעה חוזה פלתכון לאקימה עלי קדר בדרה כל מבדה כוד מן שעיר
בכמסין כותקא פצה ואם משנת היכל וקדיש שדהו כערבך יקום אם משתא דיובילא
יקדיש חקליה בפרסניה וקום פאן אקדס ציעתה מן סנה לאטלאק פלאקימה תאבתה
כהאחא ואם אחר היכל יקדיש שדהו וחשב לו הכהן את הכסף על פי השנים הנתרת
עד שנת היכל ונגרע מערכיך ואם בתר יובילא יקדיש חקליה ויחשיב ליה כהנא ית
כספא על פום שניא דאשתארא עד שתא דיובילא ויתמנע מפרסניה וואן אקדסיה
בעד סנה לאטלאק וינקץ מן אקימה וואן פליחסב לה לאמאם ארדאיהם עלי קדר א
סנין אבאקיה או סנה לאטלאק וינקץ מן אקימה ואם גאל יגאל את השדה המקדיש
אתו ויספ חמישית כסף ערבך עליו וקם לו ואם מפרק יפרוק ית חקלא דאקדיש
יהיה ויוסיף חובש כסף פרסניה עלוה ויקום ליה וואן שא מקדס אציעה פכאכהא
פליזיד עלי לאקימה כמסהא ותגב לה וואם לא יגאל את השדה ואם מכר ארד
השדה לאיש אחר לא יגאל עוד ואם לא יפרוק ית חקלא ואם זכין ית חקלא לגבר
אחר לא יתפרוק עוד וואן לס יפתכהא ובאעהא לאמין לארגל אכר פלא תפתך
אבדא יהיה השדה בצאתו ביכל קנש ליהוה בשדה החכם לכהן תהיה אחזתו
ויהי חקלא בכמסין דיובילא קדשא ק"י כחקל חדמא לכהנא תהי אחסנתיה
ותכוז ענד כרוגהא מן יד אמשתרי פי סנה לאטלאק קדסא ללה כצאני אצאני
ותציר לאמאם ואם את שדה מקנתו אשר לא משדה אחזתו יקדיש ליהוה
ואם ית חקל זכינוהי דלא מחקל אחסנתיה יקדיש ק"י וואן אקדס ללה מן ציעה
אשתארהא וליסת לה בהוז קדסא ללה וחשב לו הכהן את כמסת ערבך עד
שנת היכל ונתן אתה ערבך ביום הבוא קדש ליהוה ויחשיב ליה פגא ית נסיב

ויהיו בני דאובן בכור ישראל תלדיכם למשפחתם לבית אבתם בכוספר שמות לגלותם
 כל זכר מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא יהוה בני ראובן בכור ישראל תולדתהון
 לדעיתהון לבית אבתהון בכוספר שמות לגלותהון. מכר עסרין שבין ולעולא כל נפיק חילא
 פכאן בני ראובן בכר אמר תלדיהם לעשירהם לביות אבתיהם באחצא אסמא לגמא
 גמאם כל דכר מן אבן עשרין סנה פצאעדא כל מן יכרג בנישהם פקדיהם למטה דאובן
 ששה וארבעים אלף וחמשי כואות מיניהון לשבטא דראובן ארבעין ושיתא לפני וחמשי
 מאה ושלמערודין כולך מנהם סתה וכ לאפא וכמס כואיה

ויהיו בני דאובן בכור ישראל תלדיכם למשפחתם לבית אבתם בכוספר שמות לגלותם
 כל זכר מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא יהוה בני ראובן בכור ישראל תולדתהון
 לדעיתהון לבית אבתהון בכוספר שמות לגלותהון. מכר עסרין שבין ולעולא כל נפיק חילא
 פכאן בני ראובן בכר אמר תלדיהם לעשירהם לביות אבתיהם באחצא אסמא לגמא
 גמאם כל דכר מן אבן עשרין סנה פצאעדא כל מן יכרג בנישהם פקדיהם למטה דאובן
 ששה וארבעים אלף וחמשי כואות מיניהון לשבטא דראובן ארבעין ושיתא לפני וחמשי
 מאה ושלמערודין כולך מנהם סתה וכ לאפא וכמס כואיה

לבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית אבתם פקדין בכוספר שמות לגלותם מבין
 עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא לבני שמעון תולדתהון לדעיתהון לבית אבתהון מיניהון
 בכוספר שמות לגלותהון. מכר עסרין שבין ולעולא כל נפיק חילא לבני שמעון תלדיהם
 לעשירהם לביות אבתיהם באחצא אסמא לגמא גמאם כל דכר מן אבן עשרין סנה
 פצאעדא כל מן יכרג לאגוש פקדיהם למטה שמעון תשעה וחמשים אלף ושלש מאות
 מיניהון לשבטא דשמעון פמשין ותשעה לפני ותלת מאה ושלמערודין כולך מן בני שמע

טו ושלמערודין כולך מן בני שמעון תולדתם למשפחתם לבית אבתם פקדין בכוספר שמות לגלותם
 כל יצא צבא לבני שמעון תולדתהון לדעיתהון וגו' (לכר גר) פקדיהם למטה גר חמשה
 וארבעים אלף ושלש מאה וחמשים מיניהון לשבטא דגר ארבעין וחמשה לפני ושית מאה
 וחמשין ושלמערודין כולך מן בני גר וכל אפא ושלמערודין כולך מן בני גר

כ ל רכני

ל דכונ

ל בית

לא יבקר בין טוב לביש ולא יחלפנה ואם חלפנה יהי הוא וחלופי בגי קדש וכל
לא יתפריק לא יפחץ ענה בין צדק לרדי ולא יזירה פקד צמד הו וברילה קדסאללה
לא יפד אלה המצות אשר צוה יהוה את משה אל בני ישראל פקד סיני אין פקודים
הפקוד יי את משה לות בני ישראל בשורה דיסיני קרה אוצאיה אתיאמר אה בהא

מוסי אי בני אמר פי גבל סיני עה כי פניסי סי עזא

סכום הפקודים שלפני זה תית וחמשים ותשעה וסי גטף וחציו והנוגע בקשר הטב תס סגלף ואעי טתי

~~יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחודש השני בשנה~~

זויר זירכר

יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחודש השני בשנה
השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר ומליל יי עם משה במדבר
דיסיני במשכן זמנא בחד לירחא תכנא בשנת תנייתא למפקהי מארעא דמז
למיכור וכלם אלה מוסי פי בדויה סיני פי כבא למחצר פי איום לאוול מן אשה
אתאני לכרוזתם מן בלר מצר קאלא שאו אתדאש בל ערת בני ישראל למשפחתם
לבית אבתם במספר שכמות כל זכר לגלותם קבילו ית חשבן כל כנשתא דבני
ישראל לזרעיתיהון לבית אבתיהון בכעין שמהן כל דכורא לגלותיהון ארפעו גמלא
גמאעיהם בני אמר לעשאידהם וכיות אבאיהם באחצא אסמא כל דכר למאגמיהם
מבד עשדים שנה ומעלה כל יצא צבא בישדאל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן מבר
עמדן שנין ועילא כל נפיק הילא בישדא תמנון יתהון לחיליהון את ואהרן מן אבן עשרין
סנה פצאעדה כל מן יכרג לאגיש מן בני אמר תחצוהם לגיושהם אנת והרון ואתכם ירהו
איש איש למטה איש ראש לבית אבתיו הוא ועמכון יהון גוברא גובדא לשבטא גבר
ריש לבית אבתיהון הוא ולחון מעכס הגל מן כל סכט ודאך אגל הו ריוס בית אביר
ואלה שמות הנגידים אשר יעמדו אתכם לדבון אליצור בן שדיאור יאין שמהת גוברא
דיבוקמון עמכון ויהון אשור בר שדיאור ויהון אשור בר שדיאור יאין שמהת גוברא
ראובן איצורן שדיאור לשמעון שלומואל בן צור ישרי ליששכר נתנאל בן צוער
לזבולון אליאב בן חלץ לבני יוסף לאמרלים אלישמע בן עמיהוד למנשה גמליאל בן פדה צור
לכני יוסף לאמרלים אישמע בר עמיהוד למנשה גמליאל בר פדה צור וכן בני יוסף פמן אמרלים
אישמעלן עמיהוד ומן כננשה גמליאלן פדה צור לבנימין אביתן בן גרפעל לרן עמיהוד בן
עמיהודי לאשר בניאל בן עכרן לגד אליסף בן דעואל לנפתלי אהרע בן עינן אלה
קרואי העדה נשיאי כושות אבתם כאשן אלפי ישראל פדה אין מעדעי כנשתא דבדו

לכִּנְיֹאתֵי תוֹלְדֹתֵם לְמִשְׁפַּחְתֵּם לְבֵית אֲבֹתֵם בְּמִסְפַּר שָׁבוֹת מִבְּנֵי עֲשָׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלֶיהָ
כָּל יֵצֵא צֶבֶא וּפְקֻדֵיהֶם לְמִטָּה אֲשֶׁר אִתָּהּ וְאַרְבַּעִים אֵלֶּה וְחִמּוֹשׁ יָמֵי לְיָהוִו לְשִׁבְטָא
דְּאֲשֶׁר אַרְבַּעִין וְחַד אֲפִין וְחִמּוֹשׁ מֵאָה וְאַמְעַדוּדִין כְּדֹאךְ מִן בְּנֵי אֲשֶׁר וְאַחַד וְאַרְבַּעִין אֲפֵא
וְכִמּוֹס מֵאָה

לְבֵנֵי נִפְתְּלֵי הוֹלְדֹתֵם לְמִשְׁפַּחְתֵּם לְבֵית אֲבֹתֵם בְּמִסְפַּר שָׁבוֹת מִבְּנֵי עֲשָׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלֶיהָ
כָּל יֵצֵא צֶבֶא וּפְקֻדֵיהֶם לְמִטָּה נִפְתְּלֵי שְׁלֹשָׁה וְחִמּוֹשִׁים אֵלֶּה וְאַרְבַּע מֵאוֹת מִנִּינֵי וְחַד
לְשִׁבְטָא דְּנִפְתְּלֵי חִמּוֹשִׁין וְתִלְתֵּי מֵאָה וְאַרְבַּע מֵאָה וְאַמְעַדוּדִין כְּדֹאךְ מִן בְּנֵי נִפְתְּלֵי
וְכִמּוֹסִין אֲפֵא וְאַרְבַּע מֵאָה

אֵלֶּה הַפְּקֻדִים אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְאִישׁ אִישׁ שְׁנַיִם עָשָׂר אִישׁ אֶחָד
לְבֵית אֲבֹתָיו הָיוּ אֵין מִנִּינֵא דְּכֹנָא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְדְבָרֵי יִשְׂרָאֵל תְּרֵי עַסְרֵי חֹדְרִין הֻבְנֵא
חַד לְבֵית אֲבֹהֵתְהוֹן חֹוּ הוֹלְאֵי אֲמַעַדוּדִין אֲדִי עַדְהֶם מוֹסִי וְחֹרִין וְאֲשֶׁר אֶפֶס לְאִסְרֵי
אֲרָגֵל כָּל וְאַחַד מִנְהֶם שְׂרִיף בֵּית אֲבִיהֶם וְיָהוִו כָּל פְּקוּדֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְבֵית אֲבֹתָם
מִבְּנֵי עֲשָׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה כָּל יֵצֵא צֶבֶא בִּישְׂרָאֵל וְהוֹו כָּל מִנְעֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְבֵית
אֲבֹהֵתְהוֹן מִבְּרַ עַסְרִין שָׁנִין וְלַעֲלֵא כָּל נִפְיֵק הוֹלֵא בִּישְׂרָאֵל וְכֹאן מִן עַדָּה מִן בְּנֵי
אֲסֵר מִנְסוּבֵא אִי בֵּית אֲבִיהֶם מִן אֲבִין עַשְׂרִין סָנָה פַּצְאָעֻדָּא כָּל מִן יִכְרֹבֵי בִּישְׂרָאֵל
וְיָהוִו כָּל הַפְּקֻדִים שֵׁשׁ מֵאוֹת אֵלֶּה וְשִׁלְשֵׁת אֲלֵפִים וְחִמּוֹשׁ מֵאוֹת וְחִמּוֹשִׁים וְהוֹו
כָּל מִנִּינֵא שִׁית מֵאָה וְתִלְתֵּה אֲפִין וְחִמּוֹשׁ מֵאָה וְחִמּוֹשִׁין וְכֹאן גּוּמְלֵתְהֶם וְכִיּוּהֵ אֶפֶס
וְכִי אֶפֶס זֶה מֵאָה וְכִי וְהֵלֹוִים לְמִטָּה אֲבֹתָם לֹא הִתְפַּקְדוּ בְּתוֹכָם וְלִיּוֹאֵי לְשִׁבְטָא
בְּאֲבֹהֵתְהוֹן לֹא אֲתַמְנִיאוּ בִּינֵיהוֹן וְאִמָּא אֲלִיּוֹאֲנִיין פִּלְס יַעֲדוּ מַעֲהֶם לְסַבֵּט אֲבֹהֵתְהֶם
וְיִדְבַר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר אֵת מִטָּה לִיּוֹי

לֹא תִפְקַד וְאֵת דְּאִשָּׁם לֹא תִשָּׂא בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּרַם יִתְשַׁבְּטָא דְּלֹוִי לֹא
תִמְנֵי וְיֵת הַשְּׁבִנְהוֹן לֹא תִקְבִּישׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִמָּא סַבֵּט לֹוִי פִלְא תַעֲדָה וְלֹא תִדְכַּע
גּוּמְלֵתְהֶם פִּי מֵא בִין בְּנֵי אֲסֵר וְאֵתְהָ הַפְּקֻדֵי אֵת הַלֹוִים עַל מִשְׁכַּן הָעֵדוּת וְעַל כָּל
כְּלִי וְעַל כָּל אֲשֶׁר לֹוִי חָמָה יִשְׂאוּ אֵת הַמִּשְׁכָּן וְאֵת כָּל כְּלִי וְהֵם יִשְׂרָתְהוּ וְסַבֵּב
לְמִשְׁכָּן יִחְנוּ וְאֵת מִפִּי יֵת לִיּוֹאֵי עַל מִשְׁכַּנָּה דְּסַהֲדוּתָא וְעַל כָּל מִנְזוּהֵי וְעַל כָּל
דְּלִיָּה אֲמִין יִשְׂרָאֵל וְיִתְמַשְׁכְּנָה וְיֵת כָּל מִנְזוּהֵי וְאֲמִין יִשְׁמַשְׁוּנִיה וְסַחֲזֵר סְדָאוּר
לְמִשְׁכַּנָּה יִשְׂרָאֵל וְאֵת פּוֹכֵל אֲלִיּוֹאֲנִי אֲלִי מִסְכֵּן אֲשֶׁה אֲרָדָה תִּמְנֵי אֲתַמְנִי מִיַּע
מֵאָה פִּתֵּם יִחְמִלֵט אֲמַסְכֵּן וְנִמְוֵעַ אֲנִיתָה וְהֵם יִשְׂאוּ אֵת הַמִּשְׁכָּן וְהֵם יִשְׂאוּ אֵת הַמִּשְׁכָּן

לכני יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושבעים אלף ושש מאות בני בני
לשבתא היהודה שבעין וארבעה אלפי ושית מאה ואמעדודין כדאך מן בני יהודה
ה וסבעין אפא וסת מאיה

לכני יעקב תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא פקדיהם למטה יששכר ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות בני בני
לשבתא יששכר חמשיין וארבעה אלפי וארבע מאה ואמעדודין כדאך מן בני יששכר
ארבעה וכחמסין אפא וד מאיה

לכני זבולון תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא פקדיהם למטה זבולון שבעה וחמשים אלף וארבע מאות בני בני
לשבתא הזבולון חמשיין ושבעה אלפי וארבע מאה ואמעדודין כדאך מן בני זבולון ונ
אפא וארבע מאיה

לכני יוסף אפרים תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים
שנה ומעלה כל יצא צבא לכני יוסף אפרים תולדתהון לזרעיתיהון לבית אבהתהון
במנין שמהן סוכר עסרין שניין ולעילא כל נפיק חילא פקדיהם למטה אפרים ארבעים
אלף וחמשים מאות בני בני לשבתא האפרים ארבעין אלפי וחמשים מאה ואמעדודין
כדאך מן בני יוסף פמן אפרים מן אפא זכום מאיה

לכני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם למטה מנשה שנים ושלשים אלף ובנותים בני בני לשבתא
המנשה תלתין ותריין אלפי ומאתין ואמעדודין כדאך מן בני מנשה ב וללאתין אפא
ומאתין

לכני בנימין תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא פקדיהם למטה בנימין חמשה ושלשים אלף וארבע מאות בני בני
לשבתא הבנימין תלתין וחמשה אלפי וארבע מאה ואמעדודין כדאך מן בני בנימין
ה ול אפא וארבע מאיה

לכני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא פקדיהם למטה דן שנים ושלשים אלף ושבע מאות בני בני לשבתא
דן שתיין ותריין אלפי ושבע מאה ואמעדודין כדאך מן בני דן ב ול אפא וד מאיה

מאות לצבאתם ראשנה יסעו כל מנינא למשרית יהודה מאה ותמנן ושייתא לפני
וארבע מאה להיליהון בחד מייתא נטלין כדאך גמיע עודד עסכר יהודה מאיה ופ אפא
וסתה אה ופארבע מאיה לגיושהם והם ירחלון אזולא

דגל מחנה

ראובן תימנה לצבאתם ונשיא לבני ראובן אליצור בן שדיאור טיקם משרית ראובן
דהמא להיליהון זרבעא לבני ראובן איצור בר שדיאור מרכז עסכר ראובן פי אגנוכ
לגיושהם ושריפהם איצור אבן שדיאור וצבאו ופקדיו ששה וארבעים אלה וחמש
מאות וחיליה ומנינאוי ארבעין ושתא לפני וחמיש מאה ועודד גישה ופ אפא זה
מאיה והחנים עליו מטה שמעון ונשיא שמעון שלמיהל בן צורי שדי ודישרן
סמיכין עלוהי שבטא דשמעון זרבעא לבני שמעון שלמיהל בר צורי שדי ואנאזלין אי
גאנבה סבט שמעון ושריפהם שלומיא אבן צורי שדי וצבאו ופקדיהם תשעה וחמשים
אלה ושליש מאות וחיליה ומנינאוי חמשיין ותשעה לפני ותלת מאה ועודד גישה ו
ז אפא וז מאיה ומטה גד ונשיא לבני גד אליספה בן רעואל ושבטא דגד זרבעא לבני גד
וארבעים אלה ושש מאות וחמשים וחיליה ומנינאוי ארבעין וחמשה לפני ושית מ
מאה וחמשיין ועודד גישה ה וז אפא וסת מאיה וז כל הפקדים למחנה ראובן מאה אלה
אחד וחמשים אלה וארבע מאות וחמשים לצבאתם ושנים יסעו כל מנינא למשרית
ראובן מאה וחמשיין אחד לפני וארבע מאה וחמשיין להיליהון בהנייתא נטלין כדאך גמיע
עודד עסכר ראובן מאיה וואחד וז אפא וז מאיה וז לגיושהם וירחלון תאניהם

ונסע אהל מועד מחנה הלויים בתוך המחנה כאשר יחנו כן יסעו איש על
דו להגליהם ונטיל משכן זמנא משרית ליואי בנו משריתא כמא דשרן בין נטלין גבר
קחריה לטקסיהון וירחל כבא אמהצר עסכר אליואניין פיוסט אעסאכר וכמא הם
מזי כדאך ירחלון כל פריק פי מכאנה ומרכזה

דגל

ונספרים לצבאתם ימה ונשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד טיקם משרית
לטהלהיליהון מערבא זרבעא לבני אפרים אישמע בר עמיהוד ומרכז עסכר אפרים
לגיושהם פילמגרב ושריפהם אישמע אבן עמיהוד וצבאו ופקדיהם ארבעים אלה וחמש
מאות וחיליה ומנינאוי ארבעין לפני וחמיש מאה ועודד גישה ז אפא זה מאיה ועליו
מנשה ונשיא לבני מנשה גמליאל בן פדה צור ודסמיכין עלוהי שבטא דמנשה ו
ז אפא לבני מנשה גמליאל בר פדה צור וזי גאנבה סבט מנשה ושריפהם גמליאל אבן פדה
צור וצבאו ופקדיהם שנים ושלישים אלה ומאתים וחיליה ומנינאוי תלתין ותריין לפני
ומאתין ועודד גישה ז ול אפא ומאתיין ומטה בנימן ונשיא לבני בנימן אבידן בן גדעני
ושבטא דבנימן זרבעא לבני בנימן אבידן בר גדעני וזי גאנבה סבט בנימן ושריפהם
אבידן ובן גדעני וצבאו ופקדיהם חמשה ושלישים אלה וארבע מאות וחיליה ומנינאוי
תריין וחמשה לפני וארבע מאה ועודד גישה ז ול אפא וז מאיה כל הפקדים למחנה
ז אפא מאה אלה ושמונת אלפים ומאת לצבאתם ושלישים יסעו כל מנינא למשרית

יורידו אתו הלויים ובהגת המוסר יקמו אתו הלויים והזר הקרב ימות ובמשל משכנא
ערהו יתיה ליואי ובמשדי משכנא יקמוזן יתיה ליואי וחולני דיקרב יתקטיל ופי
רחילה הם בעלונה ופי נזולה הם ינצבונה ואי אגנבי תקרס לך לאך פלאקתל והנו בני
ישראל איש על כוהנהו ואיש על דגלו לצבאתם וישרון בני ישראל גבר על משרוה
וגבר על טקסיה להוליהו וינאל בני אסר כל סבט פי עסקדה ופי מרכזה עלי בן ששה
והלויים יחנו סביב למשכן העדת ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל ושמרו הלויים
את משמרת משכן העדת וליואי ישרון סחור סחור למשכנא דסהדותא ולא יהי
רגזא על פנשתא דבני ישראל וישרון ליואי ית משמרת משכנא דסהדותא ואר
ליואנין ינלון חזאי מסכן אשהאדה ולא יכון סכט עלי גזאפה בני אסר ויחפצון
חפץ מסכן אשהאדה ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה בן עשו
ועבדו בני ישראל ככל דפקודי ית משה בין עבדו ויצנעו בני אסר כנמיע מא
אמר אלה מוסי כדאך צנעו
ואל אהרן לאמר וימליל ית עם משה ולא אהרן למימר יתם כלם אלה מוסי והרון
תכלימא איש על דגלו באתת לבית אבתם יחנו בני ישראל כמנב סביב
לאהל מועד יחנו גבר על טקסיה באתון לבית אבהתהוון ישרון בני ישראל מקביל
סחור סח למשכן דמנא ישרון כל סבט פי מרכזה בעלאמאת לביות אבאיהם ינזר
בני אסר חדי כבא אמהצר וחוליה ינלון וזה חנים בקרבה סדרחה דגל מוחנה יהודה
לצבאתם ונשיא לבני יהודה נחשין בן עמינדב ודשקן קדובא כודנחא טוקס
משרית יהודה לחוליהו ורבא לבני יהודה נחשון בר עמינדב ואנאזלין פי למשרב
מרכז עסכר יהודה לגיושהם ושריפהם נחשין עמינדב ואנאז ופקדיהם ארבעה ושבעים
אלף ושיש מאות וחיליה ומנינחון שתיין וארבעה אפין ושית מאה ועדר גישה ד
ול אפא וסת מאה וזה חנים עליו מטה יששכר ונשיא לבני יששכר נתנאל בן צוער
ודשקן סמיכין עלוהי שבטא דיששכר ורבא לבני יששכר נתנאל בר צוער ונאזלין לא
גאנבה סבט ישש ושריפהם נתן צו ויצבאו ופקדיו ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות
וחיליה ומנינחוי חמשיין וארבעה אפין וארבע מאה ועדר גישה ד ונאפא ות מטה זבלון
ונשיא לבני זבלון אליאב בן חלן שבטא דזבלון ורבא לבני זבלון אליאב בר חלון ולי
גאנבה סבט זכו ושריפהם אלא חלן ויצבאו ופקדיו שבעה וחמשים אלף וארבע
מאות וחיליה ומנינחוי חמשיין ושבעה אפין וארבע מאה ועדר גישה ד ונאפא וז
מאה כל הפקדים למחנה יהודה מאת אלף ושמונים אלף וששת אלפים וארבע

וכל זב וכל טמא לנפש: פקוד יתבע ישראל וישלחון מזן משדיתתא כל
 דסגור זכל ודאיב זכל ודמסאב לטמו נפשה: מר בני אסר זאן ינפו מזן אל
 עסכר כל אברא וכל דאיב זכל ננס במהית: מזכר עד נקבל תשלחון אר
 מחנא למחנה תשלחון ולא יטמאו את מחניהם אשר אני שכן בתוכם:
 מזכר עד נקבל תשלחון למבלא למשדיתתא תשלחון ולא יטמאו ירת
 משדיתתון דשכינתי שריא בינהון: מן זכר אי אעתי תנפואה לי זארג
 לעסכר ולא ינגסו עסכרהם אלא אנה סאכנה פי מא בינאם: ויעשו כן לפע
 ישראל וישלחון אותם אל מחנא למחנה כאשר ציוו יהוה אלהיך משה כן
 עשו בני ישראל יעבדו כן בני ישראל ויתרון למבלא למשדיתתא
 כמא דפקודי: ית משה כן עבדו בני ישראל: פצנעו כדאך בני אסר
 ונפואה לי זארג לעסכר כמא אמר אלה מוסי כדאך צמעו בני אסר:
 וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני

ישראל איש או אישה כי עשו מכל חטאת האדם למעל ביהוה
 ואישמה הנפש ההוא: כל ליל עם בני ישראל גבר אותה ארץ יעבדו
 מכל חוצי אנשא לשן לא שןך לך ויחוב אנשא ההוא: מר בני אסר
 אי רגל או אמראה צנע שוי מזן גמיע זטא יא אנה ספנת נכתא נאלה
 אותם זהותן את חטאתם אשר עשו והשיב את שמו בלא שון וחמישותו
 יסף עליו ונתן לאשר אשם לו: ויודון ית חוביהון דעבדו ויתב ית חובתיה
 בדיישיה וחמשיה יוסף עלה ויתן לרהיב ליה: וקם אקרו בכטייתתהם אר
 אכטוהא פארדהא בלאסרה ויזיד עליה כמסרה וידפעהא לי מן צלמה:
 ואם אין לאיש גאל להשיב האשם אליו האיש המושב ליהוה לפון
 מלבד

וכן חז' שמעל וכי דמונה מקריבין לבה והלא הוא המחור עליה לבית הנדבית ומתפל אקר יקריבו לבה או הכבודים
 שני בהם תביא ביתה לדין ואי ינוע לה יעשה בהם תל לבה לו יהיה בה כטוב וטמו על הכבודים שיהיו נהוג
 לבה ואיש את הקושן לו יהיו לפני שנאמרו מתנות כהנה ולתי יכול יבואו ויטלוס בזרוע תל ואיש את הקושין לו
 יהיו מניד שנובת הגוה לבעלים ועוד מדרשים הרבה דמשו בו בעפרי ומלא נחש את הקושין לו יהיו
 שפנעב מנשאו ויחזין נותן לו יהיו המעשרות מן שאין שיהיו שיוק סדרה עושה לא אחד מעשרב עיהיה
 למורה לעשות ואיש אשר יתן לכה מסנות גדאות לו ילין יהיה ממון הרבה זיט איש טתשמה אשתו ימה כתוב
 למעלה מן העני ואיש את הקושין לו יהיו מסנות גדאות לו ילין יהיה ממון הרבה זיט איש טתשמה אשתו ימה כתוב
 הסוטה איש זיש לפמור עמועלת בשעם באיש מלחמה מלחמה וזיט מלחמה פי תשמה אשתו שכן
 רבו אין המנאכין נואם עד שתלנך בהם רוח שנוהב דכתיב וישאיה וכתוב בו נואם אמה חסר לב ופשוטו
 שפמקדח פי וסעיה תמן מדרכי קטטות והחטא בעיניו כמו שמה מעלפין ועבור לו שכן א ודכיה לכך וימעל
 בו ומהו המעט ושכב איש אתה לכה לרע ומהו שיהיו איש ית אותה שכבה ימע שפכתה מועלת אותה וזי

אפרים מאה ותמנא לפני ומאה להליון כתיבתא נטלין פדאך ערד גמיע עסכר אפרים
 מיה' אף זה לאף ומאה לגיושהם וירחלוז תלתהם
 צפנה לצבאתם ונשיא לבני דין אחיעזר בן עמי שדי טיקם משרית דין צפנא להליון ולבא
 לבני דין אחיעזר בר עמי שדי ומרכז עסכר דין פי אשמא לגיושהם ושריפהם אחיעזר אבן
 עמי שדי וצבאו ופקדיהם שנים וששים אלף ושבע מאות זהיליה ומנינהון שתין ותרין
 לפנין ושבע מאה וערד גישה ב וסתין אפא וסבע מאה והחנים עליו מטה אשר ונשיא
 לבני אשר פנעיאל בן עפרן ודשרן פמיכין עלוה גשבתא דאשר ולבא לבני אשר פנעיא
 בר עפרן ונאזלין אי גאנבה סכט אשר ושריפהם פנעיא אבן עפרן וצבאו ופקדיהם
 אחד וארבעים אלף וחמש מאות זהיליה ומנינהון ארבעין וחד לפנין וחמיש מאה וערד
 גישה ואחד וארבעין אפא זה מאה ומטה נפתלי ונשיא לבני נפתלי אחירע בן עינן
 ושבטא דנפתלי זרבא לבני נפתלי אחירע בר עינן ואי גאנבה סכט נפתלי ושריפהם
 אחירע אבן עינן וצבאו ופקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע מאות זהיליה ומנינהון
 חמשים ותלתא לפנין וארבע מאה וערד גישה ג ונ אפא וד מאה כל הפקדים למחנה דין
 מאת אלף ושבעה וחמשים אלף ושש מאות לאחרנה יסעו לדגליהם כל מנינא למשרית
 דין מאה וחמשים ושבעא לפנין ושית מאה בכתיבתא נטלין לטקמיהון פדאך גמיע עסכר
 ערד דין מאה וסבעה וכמסין אפא וסת מאה וירחלוז אכרא לגיושהם

אלה פקודי בני ישראל לבית אבתם כל פקודי המחנות לצבאתם שש מאות אלף ושלשה
 אלפים וחמש מאות וחמשים איין מניני בני ישראל לבית אבהתהון כל מניני משריתא
 להליון שית מאה ותלתא לפנין וחמיש מאה וחמשים הולאי מעדודי בני אם לביו
 אבאיהם גמלה ערד אעסכר לגיושהם סת מאה אף וג לאף זה מאה וכמסין והלוי
 לא התפקדו בתוך בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה וליזאי לא אתמניאו בגו
 ישראל כמא דפקיד ית משה ואמא אליואניין פלם יחצו פי גמלה בני אם כמא א
 אלה מוסא ויעשו כל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן חנו לדגליהם וכן
 איש למשפחתיו על בית אבתיו ועבדו בני ישראל ככל דפקיד ית משה כין שרון
 הון זכין נטלין גבר לזלעיתיה על בית אבהתוהי תם צנע בני אם כמא אמר אלזו מוסא
 כדאך נזלו פי מראכזהם ופדאך רחלו כל סכט לעשאירה עלי ביות אבאיהם

ואלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את משה בהר סיני ואין תולדת אהרן ה
 ביוםמא דמליל ית עם משה בטורא דסיני והדה נסכה קום הרון ומוסי פי וקת כטא
 מוסי פי ברייה סיני ואלה שמות בני אהרן הכהן גדב ואביהוא אלעזר ואיתמר וואין
 שמלת בני אהרן בכרא גדב ואביהוא לעזר ואיתמר והדה אסמא בני הרון אבכר ונדב
 ואביהוא לעזר ואיתמר ואלה שמות בני אהרן הכהנים המשחים אשר מלא י
 לכהן אין שמלת בני אהרן כהניא דאתלביאן דאתקרב קרבנהון לשמשא והדה
 אסמא בני הרון ואימה אממסוחין ארי כמל ואגבהם לא אמאמה וימתנדב ואביהוא
 לפני יהוה בהקריבם אש זרה לפני יהוה כמדבר סיני וכנים לא היו להם ויכהן אלע

ואיתמר

ית ידעת משכנא זית משכנא זמנא חופאיה וחופאיה דססגונא דעלוהי מלעילא זית פ
 פלסא דתריע משכנא זמנא יחמלון שקאק אמסכן וככא אמחצר וגשאה וגשאה אדארש
 אדי עליה מן פוק וסתר באכ ככא אמחצר ואת קלעי החצר ואת מקרי פתה שער החצר
 אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריהם ואת כל כלי עבדתם ואת כל אשר
 יעשה להם ועבדו וית סלדי דלתא וית פלסא דמעלנא דתרע דרתא ד על משכנא
 ועל מדבחה סה סה וית אטוניהו וית כל מני פלחנהו וית כל וית עבדו דהון וית פלחון
 וקלוע אצראדק וסתר באבה אדי עלי אמסכן ואמזבח מסתדירא ואטנאנהא וסאיר
 אניה כדמההא וכל מא יצלה להם הם יכדמון על פי אהלן ובניו תהיה כל עבדת בני
 הגדשני לכל משאם ולכל עבדתם ופקדתם עליהם במשמרת את כל משאם על
 מימר אהלן ובניו תהיה כל פלחן בני גרשון לכל מטולהו ולכל פלחנהו ותמנון עליהו
 במטראהו כל מטולהו עלי קול הרון ובניה יכון גמיע כדמה בני גרשון מן חמלהם
 וסאיר עמלהם ועדו עליהם בחפץ גמיע חמלהם זאת עבדת משפחת בני הגרשני
 באהל מועד ומשמרתם ביד איתמר בן אהרן הכהן דא פלחן זרעית בני גרשון במשכן
 זמנא בידא דאיתמה בר אהלן כהנא הוה כדמה עשאייר בני גרשון פי
 ככא אמחצר וחפצאם עלי יד איתמר אבן הרון אמאם בני מררי

למשפחתם לבית אבתם תפקד אתם בני מררי לזרעיתיהו לבית אלהתהו תמני יתהו
 ובני מררי לעשאייריהם וביות אנאיהם תעדהם מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים
 שנה תפקדו כל הבא לצבא לעבד את עבדת אהל מועד מצר תלתין שנין ולעילת
 ועד בן חמשים שנין תמנון כל דאתי לחילא למפלתיית פלחן משכן זמנא מן אבן ל
 סנה פצאעדא אי כמסין כל מן ידכל לאגיש לכדמה ככא אמחצר וזאת משמרת מ
 משאם לכל עבדתם באהל מועד קרשיל המשכן ובריחיו ועמודיו ואדניו ורא מטרת
 מטולהו ולכל פלחנהו במשכן זמנא דפי משכנא ועברוהו ועמודוהו וסמכוהו והדי חפץ
 חמלהם וסאיר עמלהם פי ככא אמחצר תכאחג אמסכן ואמהאגה ועמדה וקואעדה
 ועמודי החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם לכל כליהם ולכל עבדתם ובשמרת
 תפקדו את כלי משמרת משאם ועמודי דלתא סה סה זסמכיהו וסכיהו ואטוניהו וכל
 לכל מניהו ולכל פלחנהו ובשמרת תמנון ית מני מטרת מטולהו ועמוד אצראדק
 מסתדירא וקואעדהא ואותאדהא ואטנאנהא וגמיע אניתהא וסאיר אעמאהא ועדו
 באסמא גמיע אניה חפץ חמלהא זאת עבדת משפחת בני מררי לכל עבדתם באהל
 מועד ביד איתמר בן אהרן הכהן דין פלחן זרעית בני מררי לכל פלחנהו במשכן
 זמנא בידא דאיתמה בר אהלן כהנא הוה כדמה עשאייר בני מררי פי ככא אמחצר
 עלי יד איתמר אבן הרון אמאם ויפקד משה ואהרן ונשיאי העדה את בני הקהת
 למשפחתם ולבית אבתם זמנא משה ואהרן ולברכי כנשתא ית בני קהת לזרעיתיהו
 ולבית אבהתיהו פעד מוסי והרון ואשראף אגמאעה קהת לעשאיבהם וביות

מִלְבָּד אֵילֵּי הַמַּלְאִים אֲשֶׁר יִכְפַּר בּוֹ עַלְיוֹ יִזְאֵם לִיתְּלַגְבֵּר פְּרִיָּק לֹא תִּלְכַּח חוֹבְתָא
 לִיה חוֹבְתָא דְמִתְנַבֵּל בְּיָד לִפְדָּא בְּרַ מְרַבְר כַּפּוּלִיא דִּי כִפְר צִיָּה עַלְוֵהּ יִזְאֵן
 לִם יִכּוֹן לֹא מִצְלֹס וְלִי לְהִלְדִּי לִצְלָמָה אִיה פִּלְעֵלְאָמָה אִמְרֵה דְוִוִּיה לְלִה
 וְהִי לֹא אִמְרָס סוּחַ כִּבְשׁ לִגְפִדָּן אִלּוּ יִסְתַּגְפֵּר בֵּה עֵנָה יִזְכַּל לְתִלְוִמָּה לְכָל
 בְּדִישׁוֹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ לְכַזֵּן לִי הִיָּה וְכָל אִפְרִישׁוֹתָא לְכָל קְדִישׁוֹ
 דְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל דִּי קְדָבֹן לִפְדָּנָה דִּילִיה יִהִי יִזְכַּל לְפִיעֵה מִן גְּמִיעַ אִקְדָּאס בְּנֵי
 אִסּוּר אִלּוּ יִקְלָבֹנְהָ לֹא אִמְרָס לֵה תְכּוֹן יִזְאֵן אִישׁ אֲתִבְרַךְ שִׁינּוֹ לֹא יִהְיוּ אִישׁ אֲשֶׁר
 יִתֵּן לְכַזֵּן לֹא יִהְיֶה יִזְכַּר יִתְמַסְפֵּר בְּרַ יִשׁוּהִי לִי לִי הִיָּה יִזְכַּר דִּיתֵן לִפְדָּנָה דִּילִיה
 יִהְיוּ יִזְאֵן אִמְרֵה יִכּוֹן לִיה אִמְרֵה אִקְדָּאסָה פְּלֵאֵי אִמְרָס דְּפִיעֵהָ כַּתְּנָה לֵה:

וְיִדְבַר יְהוָה אֶל מִשְׁהָ לְחֹמֶר יִבְלֵ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֵלֵהֶם אִישׁ אִישׁ כִּי תִשְׁטֹה אִשְׁתּוֹ וּמַעַלָּה בּוֹ מִעַל מִלִּיל עֵס בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְתִימַר לְהַגְבֵּר גִּבֹּר אֱלֹהֵי תִסְטִי אֲתֵתִיָּה וְתִשְׁקֹר צִיָּה שִׁנְכֵר יִמַר בְּנֵי אִסּוּר וְקָל לֵהֶם
 אִי רָגַל חֲאֲדַת זֹגְתָה פִּלְאֲטָה כִּי אֵנָה יִזְשַׁבְּ אִישׁ אֲתָה שְׂכַבְתָּ זָרַע וְנִעְלַם
 מִעֵינֵי אֵי שָׂה וְנִסְתַּרְהָ וְהוּא נִטְמָאָה וְעַל אִין בֵּה זְהוּא לֹא תִפְשֵׁה דִּישְׂכּוּב
 גְּבַר יִהְיֶה שְׂכַבְתָּ זָרַע וְיִהְיֶה מִכְסָא מִעֵינֵי בְּעֵלָה וּמִטְמָאָה זְהוּא כַּסְתָּבָא וְסִיּוּד
 לִית בֵּה זְהוּא לֹא אֲתִחַדְתָּ בָּהּ יִצְאֵהָ רָגַל מִצְאָנְעָה אִנְסָא וְגַבְתָּ דִּיאָר עַן
 זֹגְתָה וְנִסְתַּרְתָּ וְהִי נִגְסָה וְשִׁאֲהַד לִים עֲלִיהָ וְהִי לִם תִּקְרֵה יִזְעַבְר עַלְיוֹ רֹחַ
 קְנֵאָה וְקֵנָה אֲתִישְׁתּוֹ וְהוּא כְּטִמְאָה אִדְעַבְר עַלְיוֹ לִיחַ קְנֵאָה וְקֵנָה אֲתִישְׁתּוֹ
 וְהוּא לֹא נִטְמָאָה דִּישְׂכַבְר עַלְוֵהּ לִיחַ קְנֵאָה וְיִתְּנֵהּ זְהוּא מִסְתָּבָא אִוְעַבְר
 עַלְוֵהּ לִיחַ קְנֵאָה וְקֵנִיָּה אֲתֵתִיָּה זְהוּא לֹא מִסְתָּבָא פִּכְטֵר בְּבִאָה דִּיאִי גִידָה פִּינְאָר
 עֲלִיהָ וְהִי נִגְסָה אִו גִּיר נִגְסָה יִזְהִי אִישׁ אֲתִישְׁתּוֹ אֵלֵהֶם וְהִי אֲתִישְׁתּוֹ בְּרַבְנֵי
 עֲלִיהֶם עֲשִׂיָּה דִּיאִיפָה קִמַּח יִשְׁעִלִים לֹא יִצַּק עַלְיוֹ שְׂמִין וְלֹא יִתֵּן עַלְיוֹ לְבַנְיָה מִנְחַת

קְנֵאָה

שְׂכַבְתָּ אֲחֵדָה כּוּסְתָמֹתָה כְּעֵשֶׂה כְּשֵׁת אֲחִיוֹת שְׂמִין וְנִגְסָה זֶן לִזְנוֹ וְנִעְלַם מִעֵינֵי אֵי שָׂה פִּרְטָא לְסוּמָה תִּחַ אִם הִיָּה
 רֹחַ וְנִעְלַם אִין הַמִּסִּים כּוּדִיקָן אֲתֵה יִנְסִתְרֵה יִשְׁטוּרֵה לְבִיחַ וְנִגְסָה בִיחַ וְעַל אִין בֵּה כְּטִמְאָה יִזְאֵן אִם יִשְׁכַּב
 אִפְרִישׁוֹ אִישׁ אִישׁ נִטְמָאָה לֹא הִיָּה שׁוֹתֵה וְעַל אִין בֵּה כְּטִמְאָה אִם לִי עֵינִים לְסִתְרֵה גִתְפֵּה יִזְכַּסֵּה כִּמְנוֹ וְתִפְשֵׁה
 וְשִׁכַב עֵנָה וְעַבְר עַלְיוֹ קִיָּים לְסִתְרֵה יִזְכַּר קְנֵאָה וְזִבְרָה פִּירְטָא רְבּוֹ לִשְׁלֵף הִתְרָה שְׂמֵתְרָה בֵּה אִם וְסִתְרֵה עֵס אִישׁ כְּלֹנֵה
 וְהִיא כְּטִמְאָה אִו עַבְר עַלְיוֹ כְּטִמְאָה הוּא הִתְרָה בִּיתְעַבְרָה עַל הִתְרָתוֹ וְיִזְכַּר אִם כְּטִמְאָה אִם לֹא יִקְמִי שְׂמִיחָה
 מִן לִתְּשִׁיבִים וְלִזְנוֹ חִטִּים הִיא עֵשֶׂה מִעֵשֶׂה בְּחֵמָה וְקִדְבָה מִזְכַּל בְּחֵמָה לִזְנוֹ עַקְרָה עֵשֶׂה גִלְוִיָּה וְהִיא חֲבִיבָה
 מִהִקְדָּה שְׂמִיחָה קִיָּי אִוִּי וְהִיא עֵשֶׂה כְּחֵשֶׁן וְלֹא בֵּה עַלְיוֹ לְבִיחַ יִשְׁכַּח וְנִקְרָא לְבִיחַ שֵׁן לְבִיחַ הִיא חֲבִיבָה
 פִּירְטָה מִדְּרִבִּיָּה כִּי מִעֵשֶׂה קְנֵאָה הוּא יִקְמִי הִיָּה יִקְמִי לִזְנוֹ זְכַר יִעֲזֹחַ קְנֵאָה מִעֵשֶׂה עֲלִיהֶם עֲשִׂיָּה קְנֵאָה
 מִקְדָּם וְקֵנָה הִבְעֵל מִיָּים קִיָּים שְׂקֵדָשׁוֹ כִּי יִכְפִּי שְׂעֵשֶׂה מִנְחַת וְעֵשֶׂה הַצְבָּא וְזֶן פִּירְטָה מִדְּרִבִּיָּה

מטול במשכן זמנא מן אבן תלאתין סנה פצא עדא אי אבן ל סנה כלמן יכדס כדמת
 עמל וכדמה המל פי כבא למחצרי ויהיו פקדיהם שמנת אלפים וחמש מאות ושמונת
 זהו מעניהון תכניא לפין זהמיש מאה ותמנן פנאן ערדהם כדאך ה אאף זה מאיה
 ותמאנין על פי יהוה פקד אתם כיד משה איש איש על עבדתו ועל משאו ופקדיו
 אישך צוה יהוה את משה על מימרא רני מנא יהוון כידא דמשה גבר גבר על מלחנה
 ועל מטוליה ומנינה דפקיד ית משה עלי קנל אלה עדהם מוסי כל פריק פי עמלה
 וחמלה וערדה כמא אמר אלה מוסי וידבר יהוה אל משה

לאמר צו את בני ישראל וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש פקיד
 ית בני ישראל וישלחו מן משרייתא כל דמגיר וכל דלא יבזכל דמסאב לטמי נפשא
 מר בני אס באן ינפו מן אעסכר כל אברק וכל דאעב וכל נגמכמית מזכר עד נקבר
 תשלחו אל מחוץ למחנה תשלחו ולא יטמאו את מחניהם אשר אני שכן בתוכם
 מדבר עד נוקבא תשלחו למברא למשריתא תשלחונו ולא יטמאו ית משריתאון
 דשכינתי שרייתא בינהון מן דבר אי אנתי תנפוחם אי כארג אעסכר ולא ינגסו עסכרום
 אדי אנא סאכנה פי מא בינהם ויעשו כן בני ישראל וישלחו אותם אל מחוץ למחנה
 כאשר דבר יהוה אל משה כן עשו בני ישראל ועבדו כין בני ישראל וישלחו יתרו
 למברא למשריתא כמא דמליל ית עם משה כין עבדו בני ישראל פצנע כדאך בני א
 אס ונפוחם אי כארג אעסכר כמא אמר אלה מוסי כדאך צנעו בני אס

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל איש או אשה פייעשו מעל חטאת
 האדם למעל מעל ביהוה ואשמה הנפש הוא מליל עם בני ישראל גבר או אחא אל
 יעבדון מכל חובי אנשא לשקלא שקר קני ויחוב אנשא הוא קל לבני אס אי רגל

או אמראה יצנע שייא מן כטא יא אגנאס פינבת נכתא באלה ויאתם וזהתו את
 חטאתם אשר עשו והשיב את אשמו כראשו וחמשתו יקה עליו זנתן לאשך אשכ
 לו ויודון ית חוביהון ועבדו ויתניב ית חובתיה ברישיה וחומשיה יוסף עלוה דיתין פ
 לדחייב ליה תם יקר בכטייתה אדי אכטא פלינו אצל אמה כראסהא ויזיר עליה פ
 כמסהא וידפעהא אי מן צלמה ואם אין לאיש גאל להשיב האשם אליו האשם ה
 המושב ליהוה לפהן מלכו איל הפפרים אשר יכפר כן עליו ואם לית לגבר פריק
 לאתנא חובתא ליה חובתא דמתיב קני לכהנא כר מדכר כפור יאדי כפר ביה עלוה י
 ואן לס יכון לאמצלוס נלי לתרד אצל אמה איה פלחכון אצל אמה אמרדודה איה ללה
 זיהי לאאמאס סוי כבש אגפראן אדי יסתגפר ענה בה עליה וכל תרומא לכל קדשי
 בני ישראל אשר יקריבו לפהן לו יהיה וכל אפר שותא לכל קדשיא דבני ישראל
 דיקרבון לכהנא דיליה יהי וכל רפיעה מן גכדע אקדאס בני אס פלאי אמאס דפעוהא
 כאנה לה ואיש את קדשיו לו יהיו איש אשר יתן לפהן לו יהיה וגבר ית מעסר
 קדשוהי דיליה יהוון גבר דיתין לכהנא דיליה יהי וכל אמר יכון איה אמר אקדאסה
 מאי

אבאיהם מבין שלשים שנה ומעלה ועד בין חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל
מועד מבר תלתין שנין ולעילא ועד בר חמשים שנין כל דאתי להילא לפלחנא במשכן
זמנא מן אבן ל סנה פצא עדא אי כמסין סנה כל מן ידכל לאגיש לכדמה זבא אמחצרי
ויהיו פקדיהם למשפחתם אלפים שבע מאות וחמשים והוון מניניהון לזרעיהון תריין
אפינשבע מאה וחמשים פצאר גמיע עדדהם לעשאיריהם אפינ וסבע מאיה וכמסין
אלה פקודי משפחת הקהתי כל העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי
יהוה ביד משה אין מניני זרעית קהתי כל דפלה במשכן זמנא דמנא משה ואהרן
על מימרא דיני בידיא דמשה הוה אעדאד עשאיר אקהתיין כל מן כדס פי כבא אמחצרי
אדי עד מוסי והארון באמר אלה ופקודי זבב גרשון
למשפחתם ולבית אבתם ומניני בני גרשון לזרעיהון ולבית אנהתהון ועוד בני גרשון
לעשאיריהם ובית אבאיהם מבין שלשים שנה ומעלה ועד בין חמשים שנה כל הבא
לצבא לעבדה באהל מועד מבר תלתין שנין ולעילא ועד בר חמשים שנין כל דאתי
להילא לפלחנא במשכן זמנא מן אבן ל סנה פצא עדא אי אבן כמסין סנה כל מן ידכל
לאגיש לכדמה זבא אמחצרי ויהיו פקדיהם למשפחתם לבית אבתם אלפים ושש
מאות ושלשים והוון מניניהון לזרעיהון לבית אנהתהון תריין אפינ ושית מאה ותלתין
פכאן עדדהם לעשאיריהם ובית אבאיהם אפינ וסת מאיה ול אלה פקודי משפחת בני
גרשון כל העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה אין מניני זרעית
בני גרשון כל דפלה במשכן זמנא דמנא משה ואהרן על מימרא דיני הולאי מעדודי
עשאיר בני גרשון כל מן יכדס פי כבא אמחצרי אדי עד מוסי והרון עלי קול אלה ופקודי
משפחת בני מררי למשפחתם לבית אבתם ומניני זרעית בני מררי לזרעיהון לבית
אנהתהון ועוד בני מררי לעשאיריהם ובית אבאיהם מבין שלשים שנה ומעלה ועד בין
חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד מבר תלתין שנין ולעילא ועד
בר חמשים שנין כל דאתי להילא לפלחנא במשכן זמנא מן אבן ל סנה פצא עדא ואי נ
סנה כל מן ידכל לאגיש לכדמה זבא אמחצרי ויהיו פקדיהם למשפחתם שלשת אלפים
ומאתים והוון מניניהון לזרעיהון תלתא אפינ ומאתין פכאן עדדהם לעשאיריהם ג אאף
ומאתין אלה פקודי משפחת בני מררי אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה
אין מניני זרעית בני מררי דמנא משה ואהרן על מימרא דיני בידיא דמשה הולאי מ
מעדודי עשאיר בני מררי אדי עד מוסי והרון עלי קול אלה כל הפקדים אשר פקד מ
משה ואהרן ונשיאי ישראל את הלויים למשפחתם ולבית אבתם כל מניניא דמנא
משה ואהרן ורברבי ישראל ית ליואי לזרעיהון ולבית אנהתהון גמיע אמעדודין אדי
עד מוסי והרון ואשראף אם אליואניין לעשאיריהם ובית אבאיהם מבין שלשים שנה
ומעלה ועד בין חמשים שנה כל הבא לעבד עבדה ועבדה משא באהל מועד
מבר תלתין שנין ולעילא ועד בר חמשים שנין כל דאתי למפלח פלחן פלחנא ופלחן

מכאן

מכאן

מכאן

בתוך עמך בנת יהוה את ירכל נפלת ואת כטנך צבא ויזמי את כהנא ית אתתא כמנח
 תא דלוטא ויזמר כהנא לאתתא יתיך ללוט ולמומי בגו עמך בדיתין לי ית ירכיך
 מסיא וית מעבי נפי חיז יחלפהא עלי דאך ימין אחרג ויקול להא יגעלך אלה מסכה
 וימינא בין קומך באן יצעל ורכך סאקטא ונטנך וארמא וזאז המים המאררים האלה
 במעין לצבות בטן ולנפל ירך ואמרה האישה אמין אמין וייעלון מיא מריריא האין במעין
 לאפהא מעין ולאמסאה ירך ותימר אתתא אמין אמין ודאך אדי צאז הדי אמא אלאען
 אי אמעאך פירם אבטן ויסקט אורך ותקול לאמראה אמין אמין וכתב את האלת האלה
 בכהן בספר ומחה אל מי המרים ויכתוב ית לוטיא האין כהנא בספרא די מחוק למימר ית
 ויכתב לאמאס הדי אלאענא פי כתאב וימחיה אי אמא א מר והשקה את האישה את מי
 המרים המאררים וכאז בה המים המאררים למרים וישקי ית אתתא ית מיא מריריא
 מלטיא וייעלון בה מיא מלטיא ללוט ויסקיהא אמא אמר אלאען ויסתחיל פיהא
 מרא ולקח הכהן מיד האישה את מטת הקנאת והניח את המנחה לפני יהוה והקריב אתה
 אל המזבח ויסב כהנא מידא דאתתא ית מנחתא דקנאתא וידים ית מנחתא קני ויקרו
 יתה למדבחה ויאכר מן ידהא קרבאן אגירה ויחלכה בין ידי אלה ויקדמה אי אמדבח
 וקמץ הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה ואחר ישקה את האישה את המים
 ויקמוץ כהנא מן מנחתא ית אזכרתה ויסיק למדבחה וכתל בין ישקי ית אתתא ית מיא
 ויקבץ כהנא לאמאס פיהא ויקתרה עלי אמדבח ובעד דאך יסקיהא אמא והשקה את
 המים והיתה אם נטמאה ותמעל מעל באישה וכאז בה המים המאררים למרים וצבתה
 בטנה ונפלה ירכה והיתה האישה לאלה בקרב עמה וישקינה ית מיא ותהי אם אסתאבת
 וישקרה שקר כבעלה וייעלון בה מיא מלטיא ללוט ויפחון מעלה ויתמסי ירכה
 ותהי אתתא ללוט בגו עמה פאזא סקאהא פאזא כאנה קד תנגסת וכאנת זוגהא אסתחל
 פיהא מרא פירם כהנא ויסקט ורכהא וצארה מסכה פימא בין קומהא ואם לא נטמאה
 האישה וטהרה הוא ונקתה ונזרעה זרע ואם לא אסתאבת אתתא ודכיא היא ותפוק
 זכאה ותעדי עדוי ואם לם תנגסת כל הי טארה ברת והמלת חמלא זאת הורת הקנאת
 אשר תשבה אישה תחת אישה ונטמאה דא אזריהא דקנאתא דתסטי אתתא כל מעלה
 ותסתאב הדי שכיעה אגירה פי אן תחיד אמראה ען זוגהא ותתנגס או איש אשר
 תעבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והעמיד את האישה לפני יהוה ועשה לה הכהן
 את כל התורה הזאת אוגבר דתעבר עלוהי לוח קנאה ויקני ית אתתה ויקים ית אתתא
 קני ויעביד לה כהנא ית כל אזריהא דא אי רגל יכטר בכאה ראי גירה פיגאר עלי
 זוגתו פלוקפהא בין ידי אלה ויצנע כהא לאמאס גמיע מא פי הדי אישדיעה ונקרה
 האישה מעון והאישה הווא תשא את עונה ויהי זכא גברא מחובין גאתתא הדי
 תקביל ית הוכה תתי עברו ארגל מן אזר ותלך לאמראה תחמל וזרהא
 וידבר יהנה אל משה לאמר דכל אל בני ישראל ואמרת אלהם
 איש או אישה כי יפלא לגדל גדר גזיר להזיר ליהנה מליל עם בני ישראל ותימר להזן

לא אמאם דפעהא כאנה לה
 וכל אל בני ישראל ואמרת אלהם איש איש כי תשטה אשתו ומועלה בו מעל כליל עם
 בני ישראל ותימר להון גבר גבר ארי תסטי אתהיה ותשקר ביה שקר מר בני אם וקל להם
 אי רגל הארת זוגתה פכאנתה כיאנה וישלב איש אתה שכבת זרע ונעלם מעיני אישה
 ונסתרה והוא נטמאה ועד אין כה והוא לא נתקשה וישכוב גבר יתה שכבת זרעא ויהי
 מכסא מעיני בעלה ומטמא והיא מסאבא וקהיד לית בה והיא לא אתאחדת באן צאנע
 הא רגל מצאנעה אנסא וגבי דאך ען זוגתה ואנמתרת ודי נגסה ושאהר לים עליהא והי לס
 תפקד ועבר עליו רוח קנאה וקפא את אשתו והוא נטמא או עבר עליו רוח קנאה וקפא
 את אשתו והוא לא נטמא ויעבר עלוהי רוח קנאה וקפא ית אתהיה והיא מסאבא או עבר
 עלוהי רוח קנאה וקפא ית אתהיה והיא לא מסאבא וכטר בבאך ראי גירה פנאר עלי זוגתה
 והי נגסה או גיר נגסה והביא האיש את אשתו אל הכהן והביא את קרבנה עליה עשירית
 האיפה קמה שערים לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה פי מנחת קנאת הוא מנחת
 זכרון מזכרת עון ויית גברא ית אתהיה לות כהנא וייתי ית קרבנה עלה חודמן עמרא
 בתלת סאין קמח סערין לא יריק עלוהי משחא זלא יתיז עלוהי לבונתא ארי מנחת קנאתא היא
 מנחת זכרון מוכרת חובין פליאת דאך ארגל בזוגתה אי אמאם ויאתי בקרבאנהא מערא
 עשר אויבה מן דקיק אשעיר לא יצב עליהא דהנא ולא יגעל פוקה לבאנא לאנה קרבאן
 אגירה קרבאן אדכר ידכר אדנוכ והקריב אתה הכהן והעמדה לפני יהוה ויקריב יתה כהנא
 ויקימנה קיני ויקדמהא אמאם ויוקפהא בין ידי אלה זלקח הכהן מים קדשים בכלי חרש
 ומן העפר אשר יהיה בקדקע המשכן יקחה הכהן ונתן אל המים ויסב כהנא מוי כיור כבון
 דחסת ומן עפרא דיהי באיסודי משכנא יסב כהנא וימיז למיז ויאמר אמאם מן א
 מא אמקדם פי אנית כזק ומן אתראב איי יכזן פי ערצה אמסכן יאמר אמאם וילקי פי
 אמא והעמיד רבהן את האשה לפני יהוה ופרע את ראש האשה ונתן על כפה אור
 מנחת הזכרון מנחת קנאת הוא וכיד הכהן יהיו מי המרים המאורים ויקים כהנא ית
 אתהא קיני ופרע ית רישא דאתהא וייתן עליהא ית מנחת זכרון מנחת קנאתא היא
 וכידא דכהנא יהון מיא מרייא מלטטוא ויוקפהא בין ידי אלה ויכשה דאסהא ויגעל
 עלי ידהא קרבאן אדכר קרבאן אגירה ולימסך פי ידהאל מא אמר אל אעין זה שביע אתה
 הכהן ואמר אל האשה אם לא שכב איש אתך ואם לא שטית טמאה תחת אישך
 הנקי ממי המרים המאורים האלה וינמי יתה כהנא וימלך לאתהא אם לא שכב גבר
 יתיך ואם לא שטית לאסתאבא בר מבעליך הואי זכאה ממאיא מרייא מלטטוא האין
 ויחלפהא ויקול להא אן כאן לס יצאנעך רגל ולא תחידוי אי נגאסה גיר זוגך פאבוי מן
 הדי אמא אמר אל אעין ואת כי שטית תחת אישך וכי נטמאת וימלך איש בך את שכבתו
 מבלעדי אישך ואת ארי סטית בר מבעליך וארי אסתאבת ויהל גבר בך ית שכובתיה
 בר מבעליך ואן כנת קד חדת אי גיר זוגך ותנגמת בה ונעל גירה מצאנע ותפיד והשביע
 הכהן את האשה בשבועת האלה ואמר הכהן לאשה יתן יהוה אותך לאלה ולשבוטך

בתוך עמך בנת יהוה את ירכל נפלת ואת כטנך צבא ויזמי את כהנא ית אתתא כמור
 תא דלוטא וימר כהנא לאתתא יתיך ללוט ולמומי בגו עמך כדיתין לי ית ירכך
 כמטיא דית מעבי נפיהוין יהלפהא עלי דאך ימין אחרג ויקול להא יגעלך אלה מסכה
 וימינא בין קומך באן יצעל ורכך סאקטא וכטנך וארמא וזאו המים המאררים האלה
 במעין לצבות כטן ולנפל ירך ואמרה האישה אמין אמין וייעלון מיא מרייא האין במעני
 לאתתא מעין ולאמסאה ירך ותימר אתתא אמין אמין ודאך אדי צאר הדי אמא אלאען
 אי אמעאך פירם אבטן ויסקט אורך ותקול אמראה אמין אמין וכתב את האלת האלה
 כהן כספר ומחה אל מי המרים ויכתוב ית לוטיא האין כהנא כספרא די מחוק למימרי
 ויכתב אמאס הדיה אלענאת פי כתאב וימחיה אי אמא א מר והשקה את האשה את מי
 המרים המאררים וכאו בה המים המאררים למרים וישקי ית אתתא ית מיא מרייא
 מלטיא וייעלון כה מיא מלטיא ללוט ויסקיהא אמא אמר אלאען ויסתחיל פיהא
 מרא ולקח הכהן מיד האשה את מנתת הקנאת והניח את המנחה לפני יהוה והקריב אתה
 אל המזבח ויסב כהנא מירא דאתתא ית מנחתא דקנאתא ויריס ית מנחתא קני ויקרו
 יתה למדבחה ויאכר מן ידהא קרבאן אגירה ויחלכה בין ידי אלה ויקדמה אי אמדבח
 וקמץ הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה ואחר ישקה את האשה את המים
 ויקמוץ כהנא מן מנחתא ית אזכרתה ויסיק למדבחה וכתר בין ישקי ית אתתא ית מיא
 ויקבץ מנדא אמאס פיהא ויקתרה עלי אמדבח וכעד דאך יסקיהא אמא והשקה את
 המים והיתה אם נטמאה ותמעל מעל באישה וכאו בה המים המאררים למרים וצבתה
 כטנה ונפלה ירכה והיתה האשה לאלה בקרב עמה וישקינה ית מיא ותהי אם אסתאבת
 וישקדת שקד כבעלה וייעלון כה מיא מלטיא ללוט ויפחון מעלה ויתמסי ירכה
 ותהי אתתא ללוט כגו עמה פאדא סקאהא פאן כאנה קד תנגסת וכאנת זוגהא אסתחל
 פיהא מרא פירם כטנהא ויסקט ורכהא וצארה מסכה פימא בין קומהא ואם לא נטמאה
 האשה וטהרה הוא ונקתה ונזרעה זרע ואם לא אסתאבת אתתא ודכיא היא ותפוק
 זכאה ותעדי עדוי ואם לם תנגסת כל היטארה ברת והמלת חמלא זאת הורת הקנאת
 אשר תשטה אישה תחת אישה ונטמאה דא אזרייתא דקנאתא דתסטי אתתא כל כבעלה
 ותסתאב הדיה שריעה אגירה פי אן תחיד אמראה ען זוגהא ותתנגס או איש אשר
 תעבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והעמיד את האשה לפני יהוה ועשה לה הכהן
 את כל התורה הזאת אוגבר דתעבר עלוהי לוח קנאה ויקני ית אתתיה ויקים ית אתתא
 קני ויעביד לה כהנא ית כל אזרייתא הדיא אי רגל יכטר בכאה ראי גירה פיגאר עלי
 זוגתה פלוקפהא בין ידי אלה ויצנע כהא אמאס גמיע מא פי הדיה אישדיעה ונקרה
 האישה מעון והאשה ההוא תשא את עונה ויהי זכא ככרא מחובין גאתתא הדיא
 תקביל ית הוכה תתי כרו ארגל מן אזור ותלך אמראה תחמל וזרהא
 וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם
 איש או אישה כי יפלא לגדל גדר גזיר להזיר ליהנה מליל לעם בני ישראל ותימר להזין

לאי אמאם דפעהא כאנה לה
 וידבר יהוה אל משה לאמר
 וכל אל בני ישראל ואמרת אלהם איש איש כי תשטה אשתו ומועלה כו מעל כליל עם
 בני ישראל ותימר להון גבר גבר ארי תסטי אתה ותשקר ביה שקר מר בני אם וקל להם
 אי רגל הארת זוגתה פנאתה כיאנה וישכב איש אתה שכבת זרע ונעלם מעיני אישה
 ונסתרה והוא נטמאה ועל אין כה והוא לא נחפשה וישכוב גבר יתה שכבת זרעא ויהי
 מכסא מעיני בעלה ומטמא והיא מסאבא וקהיד לית בה והיא לא אתאחדת באן צאנע
 הא רגל מצאנעה אנסא וגבי דאך ען זוגתה ואנסתות והינגסה וישאה לים עליהא והי לם
 תפקד ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והוא נטמאה או עבר עליו רוח קנאה וקנא
 את אשתו והוא לא נטמאה ויעבר עלוהי רוח קנאה וקנא ית אתתה והיא מסאבא או עבר
 עלוהי רוח קנאה וקנא ית אתתה והיא לא מסאבא וכטר בבאה ראי גירה פנאר עלי זוגתה
 והינגסה או גיר נגסה והביא האיש את אשתו אל הכהן והביא את קרבנה עליה עשירית
 האיפה קמה שערים לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה פי מנחת קנאת הוא מנחת
 זכרון מזכרת עון ויתנו גזרתי ית אתתה לזת כהנא ויתתו ית קרבנה עלה חדמן עמרא
 בתלת סאין קמה מערין לא יריק עלוהי משחא ולא יתין עלוהי לבונתא ארי מנחת קנאתא היא
 מנחת זכרון מזכרת חובין פליאת דאך ארגל בזוגתה אי אמאם ויאתי בקרבאנהא מערה
 עישר אויבה מן דקיק אשעיר לא יצב עליהא דהנא ולא יגעל פוקה לבאנא לאנה קרבאן
 אגירה קרבאן אדכר ידכר אדנוכ והקריב אתה הכהן והעמדה לפני יהוה ויקריב יתה כהנא
 ויקימנה קיני ויקדמהא אמאם ויוקפאה בין ידי אלה ולקח הכהן מים קדשים בכלי חרש
 ומן העפר אשר יהיה בקרקע המשכן יקחה הכהן ונתן אל המים ויסב כהנא מי כיור בכון
 דחסת ומן עפרא דיהי באיסודי משכנא יסב כהנא ויסב למיני ויאמר אמאם מן א
 מא אמקדם פי אנית כזה ומן אתראב אי יכון פי ערצה אמסכן יאמר אמאם וילקי פי
 אמא והעמיד רבה את האשה לפני יהוה ופרע את ראש האשה ונתן על כפה אר
 מנחת הזכרון מנחת קנאת הוא וכיד הכהן יהיו מי המרים המאורים ויקים כהנא ית
 אתתא קיני ופרע ית רישא דאתתא ויתין עליהא ית מנחת זכרון מנחת קנאתא היא
 וכידא כהנא יהוה מיא מרייא מלטטא ויוקפאה בין ידי אלה ויכשה דאסרה ויגעל
 עלי ידא קרבאן אדכר קרבאן אגירה ולימסך פי ידאל מא אמר אל אעין זה שביע אתה
 הכהן ואמר אל האשה אם לא שכב איש אתך ואם לא שטית טמאה תחת אישך
 הנקי ממי המרים המאורים האלה ויומי יתה כהנא ויתמר לאתתא אם לא שכב גבר
 יתוך ואם לא שטית לאסתאבא בר מבעליך הואי זכאה ממיא מרייא מלטטא האין
 ויחלפהא ויקול להא אין כאן לם יצאנע רגל ולא תחידי אי נואסה גיר זוגך פאכרו מן
 הדי אמא אמר אל אעין זאת כי שטית תחת אישך וכי נטמאת ויתן איש בך את שכבתו
 מבעליך אישך זאת ארי סטית בר מבעליך וארי אסתאבת ויהב גבר בך ית שכבתה
 בר מבעליך ואין כנת קד חדת אי גיר זוגך ותנגסת בה ובעל גירה מצאנע תופך והשביע
 הכהן את האשה בשביעת האלה ואמר הכהן לאשה יתן יהוה אותך לאלה ולשבוטך

ודא אורייתא דנזירא ביום משלם יומי נזריה ייתי יתיה לתרע משכן זמלא והדר
 ישריעה אנאסך פי יום נמא איאם נסכה יאתי בה איכאב כבא אמחצר והקריב את
 קרבנו ליהוה כבש בן שנתו תמים אחד לעלה וכבישה אחת בת שנתה תמימה
 לחטאת ואיל אחד תמים לשלמים ויקריב ית קרבניה קני אמר בר שתייה שלים
 חד לעלתא ואמרתא חדא בת שתייה שלמתא לחטאת ודכר חד שלים לנכסת קדישא
 פיקרב קרבאנה ללה חמלא אבן סנתה צחיחא ורכלה אבנה סנתהא צחיחה לא
 זכור וכבישא צחיחא לדבה אסלאמה וסל מצות סלת חלת בלולת בשמן ויקריב
 מצות משחים בשמן ומנחתם ונסכיהם וסל פטיר סלת גריצין דפילין במשח ואספוגין
 פטירין דמשחיין במשח ומנחתהון ונסכיהון וסלה פטיר גראדק מלחותה בדהן ורקאן
 פטיר ממסוחה בדהן ואבר ואמזאג אדי מעהם והקריב הכהן לפני יהוה ועשה את
 חטאתו ואת עלתו ויקריב כהנא קני דיעביד ית חטתיה וית עלתיה פיקדמהא לאמאם
 בין ידי אלה ויצנע זכותה וצעידתה ואת האיל יעשה זבה שלמים ליהנה על סל
 המצות ועשה הכהן את מנחתו ואת נסכו וית דכלא יעביד נכסת קדישא קני על
 סלא דפטיריא ויעביד כהנא ית מנחתיה וית נסכיה ואכביש יצנעה דבה סלאמה
 ללה מע סלה אפטיר תם יצנע אבר ואמזאג אדי מעהא ובלח הנזיר פתח אהל מועד
 את ראש נזרו ולקח את שעל ראש נזרו ונתן על האש אשר תחת זבח השלמים
 ויגלה נזירא בתרע משכן זמלא ית ריש נזריה דים ית סער ריש נזריה דיתין על
 אישתא דתחות זמלא נכסת קדישא ויחלק אנאסך ענד באב כבא אמחצר
 שער ראסה ויאכזה וילקיה עלי אנאר אדי תחת זבח אסלאמה ולקח הכהן את
 הזרע בשלה מן האיל וחלת מצה אחת מן הפל ורקיק מצה אחד ונתן על כפי הנזיר
 אחר התגלו את נזרו ויסב כהנא ית דרעא בשילא מן דכלא ונזיריתא פטיריתא
 חדא מן סלא ואספוג פטיר דודיתין על ידי נזירא בתר דיגלה ית נזריה ויאכז
 לאמאם אדרעא מטבוכה מן דאך אכביש ונרדקה ואחדה מן אפטיר ורקאקה ואחדה
 ויצע דאך עלי כפי אנאסך בעד חלק שיערה והניף אתם הכהן תנופה לפני יהוה
 קדש הוא לכהן על חזה התנופה ועל שוק התרומה ואחר ישתה הנזיר יין וירים
 יתהון כהנא ארמא קני קדישא הוא לכהנא על חדיא דארמותא ועל שוקא דאפרטותא
 זבתר כין ישתה נזירא חמלא ויחרק אגמיע תחריכא בין ידי אלה ואיכון קדסא לא
 אמאם מע קץ אתחריך וסאק ארפיעה ובעד דאך ישרב אנאסך כמרא זאת תורת
 הנזיר אשר ידר קרבנו ליהוה על נזרו מלבד אשר תשיג ידו כפי נזרו אשר ידר
 כזיעשה על תורת נזרו דא אורייתא דנזירא דידר קרבניה קני על נזריה בר
 מדתדיק ידיה כפום נזריה דידר כין יעביד על אורייתא דנזריה הוה שריעה מן
 נזר אן יכון נאסכא קרבאנה ללה ען נסכה סוא מא תנאי ידה ואיכון דאך כמקדאר
 מרה נסכה יצמה אי שריעה אנסך

ויזכר

אספוג פטיר

גבר או אתא ארי יפריש למזר גדר נזירי למיזר קני מר בני אם וקל להם אי רגל או
אמראה סוף נזרא נסך ליתנסך ללה מיין ושכר יזיר חמץ יין וחמץ שכר לא ישתה וכל
משרת ענבים לא ישתה וענבים לחים ויבשים לא יאכל מחמור חלה דעתיק יזר חל דחמור
חלה נהל דחמור עתיק לא ישתה וכל מתרות ענבין לא ישתה וענבין רטיבין זיבי שיין לא
יכול פמן אכמר ולמסכר מנה יתנסך חתי כל כמר וכל מסכר לא ישרב וכל נקיע ענב
לא ישרב וענבא רטבא ויאכסאלא יאכל כל יומי נזרו מכל אשר יעשה מגפן היין
מהרצנים ועד זג לא יאכל כל יומי נזריה מכל דמתעביד מגופנא דחמורא מפרצנין
ועד עיצורין לא ייכול וטול איאם נסכה מז כל מא יעמל מזגפן אכמר ומן אפר
אי אג לא יאכל כל יומי נזרו מער לא יעבר על ראשו עד מלאת היוםם אשר
יזיר ליהוה קדש יהיה גדל פרע שער ראשו כל יומי נזריה מספר לא יעבר על
רישיה עד משלם יומיא דנזיר קני קדיש יהי ירבי פלוגע סער רישיה וטול איאם נזר
נסכה לא ימר חלק עלי ראסה אי אן תתם איאם אי תנסכהא ללה פליכונ מקסמא
זירבי פרע שער ראסה פלוגע דזיר ליהוה על נפש מת לא יבא כל יומי דנזיר קני
על נפשא דמיתא לא ייעול כדאך טול איאם נסכה ללה אי חצרה מיית לא ידכל
לאביו ולאמו ולאחיו ולאחתו לא יטמא להם כמתם כי נזר אלהיו על ראשו לא יבנה
ולאמיה לאחיה ולאחתיה לא יסתאב להון כמותהון ארי נזרא דאלהיה על רישיה
חתי לאביה ולאמה ואכיה לא יתנגם בהם פי חא מותאם לאן נסך רכה עליה
כל יומי נזרו קדש הוא ליהוה כל יומי נזריה קדיש הוא קני כדאך טול איאם נסכה
מקדם הו ללה וכי ימות מת עליו בפתע פתאם וטמא ראש נזרו וגלה ראשו ביום
טהרתו ביום השביעי יגלחני וארי ימות מיתא עלוהי בתכיה שלו ויסאב ריש נזריה
ויגלה רישיה ביומא דדכותיה ביומא שביעאה יגלהוניה פאן פאן מאת מיית מנה
בנתה או גפלה פאן קטע אוול נסכה פאי חלק ראסה פי יום טהרה ודאך פי איום אי
וכיום השמיני יבא שתי חרים או שני בני יונה אל הכהן אל פתח אהל מועד וכיומא
תמעאה יתי תריין שפנינין או תריין בני יונה לות כהנא לתרע משכז זמנא ופי איום אה
יאתי בשפנינין או פרכי חמאם אי אאמאם אי כאב כאב אמחצר ועשה הכהן אחד
לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא על הנפש וקדש את ראשו ביום ההוא
זיעביד כהנא אחד לחטאת אחד לעלתא ויכפר עלוהי מדחב על מיתא ויקדיש ית
רישיה ביומא ההוא ויעמל אחדומוא דכוה ולאכר צעידה ויסתגמר ענהמא ממו
אכטא פי אמר מיית ויקדם ראסה פי דאך איום והזיר ליהוה את ימי נזרו ונהביא כבש
בן שנתו לאשם והימים הראשנים יפלו כי טמא נזרו זיר קני ית יומי נזריה זיר
אמר בר שתייה לאשמוא יומיא קדמאי יבטלון ארי אסתאב נזריה ויתנסך ללה איאם
נסכה ויאתי בחמל אבן סנתה לקרבאן אתם זא איאם אמתקדמה חסקט למא אנ
אנקטע נסכה וזאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יביא אהו אל פתח אהל מועד

כדמה לקדם עליהם ואנמא יחמלונה עלי אכתאפהם ויקריבו הנשיאים את חנוכת
 המזבח ביום המשח אתו ויקריבו הנשיאים את קרבנם לפני המזבח ויקריבו לרבנא
 ית חנוכת מדבחה וימא דלביאו יתיה ויקריבו לרבנא ית קרבנהוון לקדם מדבחה
 ולמא קרב אשראף דשן למדבחה פייגם מסת וקדמו קרא בינהם בין ידי למדבחה
 ויאמר יהוה אל משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום ויקריבו את קרבנם לחנוכת
 המזבח ואמר למשה רבא חד ליומא רבא חד ליומא יקריבו ית קרבנהוון לחנוכת
 מדבחה קא אלה למוסי שריף ואחד פי כל יום יקרב קרבאנה דשנא ללמדבחה

בני המקריב ביום הראשון את קרבנו נחשון בן עמינדב למטה
 יהודה והוה דמקריב ביומא קדמא ית קרבניה נחשון בר עמינדב לשבטא דיהודה
 פכאן למקרב פי איום אגול קרבאנה נחשון אבן עמינדב מן סכס יהודה וקרבנו קערת
 כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
 מלאים סלת כלולה בשמן למנחה וקרבניה מגיסתא דכסף חדא מאה ותלתין סלעין
 הוי מתקלה מזרקא חד דכספא מתקליה שבעין סלעין כסלעי קדשא תרויהוון מלן סלתא
 דפילא במושה למנחתא וקאן קרבאנה קציעה מן פצה וזנהא מאיה ותלתא מתקא
 במתקא לקדם וכרנב פצה וזנה סבעין מתקא כליהמא ממלוין סמד מלתותה בדהן לא
 הדייה כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת בזיכא חדא מתקלה עטר סלעין היא דדהב
 מליא קטרת בסמיא ודרגא מן דהב וזנה עשרה מתאקיל ממלווא ככורא פך אחד בן
 בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה תור חד בר תורי דכר חד אימר חד בר שתיר
 לעלתא ותורא מן אבקר וחמלא וכבשא אבן סנתה לא צעידה שעיר עזים אחד לחטאת
 צפיר בר עזין חד לחטאת ועתודא מן אמאעז לא זכור ולזבח השלמים בקר שנים
 אילים חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נחשון בן עמינדב
 ולזכבת קדשיא תורי תריין דברי חמשה גדי חמשה אמרין בני שנתא חמשה דיין קר
 קרבנא דנחשון בר עמינדב ולזבח אסלאמה בקרתין וכמס כנאש וכמסה עתודא זה
 חמלאן בני סנה הודא קרבאן נחשון אבן עמינדב

ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא ישישכר ביומא תנינא קריב נתנאל בר צוער
 רב שבטא דיששכר הקרב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק
 אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה כף
 אחת עשרה זהב מלאה קטרת פך אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה
 שעיר עזים אחד לחטאת ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים חמשה
 כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נתנאל בן צוער ופי איום לא תאני קרב נתנאל אבן צוער

שריף בני ישישכר מתל דאך
 ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן חלץ ביומא תליתאה רבא לבני זבולן איאב
 בר חלון ופי איום אלתא קרב איאב אבן חילון שריף בני זבולן מתל דאך קרבנו קערת
 כסף

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל
אמור להם כליל עם אהרן ועם בנוה למימר כדין תברכו ית בני ישראל כדי תימרוז
להזן מר הרוז ובניה וקל להם כדא פבארכו בני אם מקוולא להם

יברכך יהוה וישמרך יברכך יצו ויטרינך יבארכך אלה ויחפצך
יאר יהוה פניו אליך ויחנך ינחך יי שכינתיה לותך וירחם עלך ויצי וגוה איה וירופך
ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום יסב יי אפיה לותך וישוי לך שלום ויקבל ב
בקצדה איה ויצייר לך אסלאם
ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם
וישוז ית ברכת שמי על בני ישראל ואנא אבריכוזן פיתלו אסמי עלי בני אם ואנא
אבארכ עליהם

ויהי כיום כלות משה להקים את המשכן
וימשח אתו ויקדש אתו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשחם ויקדש אתם
זהו ביוםא דישיצי משה לאקמא ית משכנא זרבי יתיה וקדיש יתיה וית כל מנהג
ית מדבחה וית כל מנהג יורבינוז וקדיש יתהוז ולמא כאן פיוס פרג מוסא מן נצב
אמסק מסחה וקדסה וגמיע אניתה ואמזבה וגמיע אניתה מסחה וקדסה ויקלינו
נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם נשיאי המטות הם העמדים על הפקדים וקדינו
לרבי ישראל ישי בית אכההוז אנוז ורבי שנט יא אנוז דקימין על מנינא קרב
אשראף בני אם ריסא כיות אבאי אהם איהם ריסא אאסבאט אהא צריז עלי
עדרהם ויביאו את קרבנם לפני יהוה שש עגלת צב ושני עשר בקר עגלה על שני
הנשאים ושור לאחד ויקריבו אתם לפני המשכן ואיתיו ית קרבנהוז קלי שית עגלן
כד מחפיין ותרי עסר תורין עגלתא על תריז רברביא ותורא לאחד וקריבו יתהוז לקד
משכנא אתו בקרבאנהם ללה סת עגל מצבבה ויב תורא עגלא לכל שריפין ותור
לכל ואחד פקדמוהא ביז ידי אמסקן ויאמר יהוה אל משה לאמר ויאמר יי למשה
למימר פקא אלה למוסי קאילא קח מאתם והיו לעבד את עבדת אהל מועד ונתתה

אותם אל הלויים איש כפי עבדתו סב מנהוז ויהוז למפלח ית פלחז משכז זמנא ו
ותתין יתהוז לליואי גבר כמיסת פלחניה כדהא מנהם תכוז לכדמה כבא אמחצר
ואדפעהא אי כל פריק מן אליואניין חסב כדמתהם ויקחמשה את העגלת ואת הבקר
ויתן אתם אל הלויים ונסיב משה ית עגלתא וית תורין ויהב יתהוז לליואי פאכד מוס
אעגל ואבקר ודפעהא אי אליואניין את שתי העגלות ואת ארבעת הבקר נתן לבני
גרשון כפי עבדתם ית תרתין עגלן וית ארבעא תורין יהב לבני גרשון כמסת פלחנהוז
עגלתין וארבע בקראת דפעהא לבני גרשון חסב כדמתהם ואת ארבע העגלות
ואת שמנת הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם ביז איתמר בן אהרן הכהן וית ארבע
עגלן וית תמניא תורין יהב לבני מררי כמסת פלחנהוז ביזא דאיתמר בר אהרן כהנא
וארבע עגל וז בקראת דפע לבני מררי חסב כדמתהם ואלגמיע עלי יד איתמר אכן
הארון אאמאם ולבני קהת לא נתן כי עבדת הקדש עליהם בפתח ישאו ולבני קהת
לא יהב ארי פלחן קדישא עליהוז בכתפא נטלין ולבני קהת לם ידפע שייא לאין

כדמת

גמליא בר פדה צור ופי איוס אתאמן קרב גמליא אבן פדה צור קרבנו קערת כסף אחת
 שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
 כלולה בשמן למנחה כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר איל אחד כבש
 אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים אחד לחטאת ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה
 עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן גמליאל בן פדה צור
 ביום התשיעי נשיא לבני ^{בני} אכידן בן גד עני ביומא תשיעאה רבא לבני ^{בני} א
 אכידן בר גד עוני ופי אתאסע קרב אכידן אבן גד עוני שריף בני בנימן מתל דאך
 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
 הקדש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת
 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים אחד לחטאת ולזבח
 השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה חמשה זה קרבן
 אכידן בן גד עני ^{בני} ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן
 עמי שדי ביומא עסיראה רבא לבני דן אחיעזר בר עמי שדי ופי איוס איל קרב אחיעזר
 אבן עמי שדי שריף בני דן מתל דאך קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
 מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה
 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה
 שעיר עזים אחד לחטאת ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כ
 כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחיעזר בן עמי שדי ^{בני} ביום עשתי עשר
 יום נשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרן ביום חד עסר יומין רבא לבני אשר פגעיאל בר
 עכרן ופי איוס איל קרב פגעיאל אבן עכרן שריף בני אשר מתל דאך קרבנו קערת כסף
 אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
 מלאים סלת כלולה בשמן למנחה כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר
 איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים אחד לחטאת ולזבח השלמים בקר
 שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה חמשה זה קרבן פגעיאל בן
 עכרן ^{בני} ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע בן עינן ביום
 תרי עסר יומין רבא לבני נפתלי אחירע בר עינן ופי איוס איל קרב אחירע א
 אבן עינן שריף בני נפתלי מתל דאך קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
 מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה
 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה
 שעיר עזים אחד לחטאת ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה
 כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחירע בן עינן ולנכסת קודשיא תורי תריין ונת
 זאתיחנכת המזבח ביום המשח אתו מאת נשיאי ישראל קערת כסף שתים עשרה
 מזרק כסף שנים עשרת כפות זהב שתים עשרה דא חנכת מדבחה ביומא דרביא

כזי כא קד
 עסר
 קד
 כזי כא קד
 עסר
 קד

כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת כלולה בשמן למנחה כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר
איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים אחד לחטאת ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליאב בן חלוץ

ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן שדיאור ביוםא רביעאה רבא לבני ראובן
איצור בר שדיאור ופי איום אף קרב איצור אבן שדיאור שריף בני ראובן מתל דאך
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת
פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים אחד לחטאת ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן

זכרה ס' אהרן וי' קרב עזים ג' שלם ינסף דזר תש"ד

אליצור בן שדיאור
ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן צורי שדי ביומא חמישאה רבא לבני
שמעון שלומיא בר צורי שדי ופי איום אכאמס קרב שלומיא אבן צורי שדי שריף
בני שמעון מתל דאך קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כ'
כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה כף אחת
עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר
עזים אחד לחטאת ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן שלמיאל בן צורי שדי

ביום השישי נשיא לבני גד אליספ בן דעואל ביומא שתיתאה רבא לבני גד איספ בר
דעואל ופי איום אסאדס קרב איספ אבן דעואל שריף בני גד מתל דאך קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת כלולה בשמן למנחה כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר
איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים אחד לחטאת ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליספ בן דעואל

ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד ביומא שביעאה רבא לבני
אפרים אישמע בר עמיהוד ופי איום אף קרב אישמע אבן עמיהוד שריף בני אפרים
מתל דאך קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים אחד
לחטאת ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה

זכרה ס' אהרן וי' קרב עזים ג' שלם ינסף דזר תש"ד

חמשה זה קרבן אלישמע בן עמיהוד
ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן פדה צור ביומא תמינאה רבא לבני מנשה

גמליאל

בהעלתך

יהוה את משה בן עשה את המנרה ודין עובד מנרתא נגידא דהב עד שרה עד
שו שנה נגידא היא כחזא אהווי ית משה בין עבד ית מנרתא והיה צנעה אמנא
רה מצמתה מן דהב חתי ארגלהא ורחארהא מצמתה כלמנצר לדי אורא אלה מוסי
כדאך צנעהא

וידבר יהוה אל משה לאמר קח את הלויים מתוך בני ישראל וטהרת אתם קריב ית
ליוא: מגו בני ישראל את דכי יתהוין קדם אליואניין מן בין בני אס וטהרהם וכה תעשה
להם לטהרם הזה עליהם מי חטאת והעבירו תער על כל בשרם וכבסו בגדיהם והטהרו
זכדיין תעביד להוין לדכואיהוין אדי עליהוין מיא דחטאתא ויעבדוין מספר על כל בסרהוין
ויחווהוין לכושיהוין וידכוין וכדי אצנע להם פי תטהיריהם אנצח עליהם מן מא ארכוה
וימרו אמוס עלי גמיע בדנהם ויגסלו תיאכיהם ויטהרוין ולקחופר בן בקר ומנחתו סלת
בלולה בשמן ופר שני בן בקר תקח לחטאת ויסכון תור בר תור וימנחתיה סלתא דפילא
כמשחיתור תניין בר תורי תסב לחטאת ויקרבו תורא מן אבקר ומעה בר סמד מלתות
כדהן ותור אכר מן אבקר כדה לארכוה והקרבת את הלויים לפני אהל מועד והקהלת
את כל עדת בני ישראל ותקריב ית ליוא: קדם משכן זמנא ותכנושיה כל כנשתא ו
דבני ישראל וקדמהם בין ידי כבא אמהצר ונחב כמאעה בני אס והקרבת את הלויים
לפני יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלויים ותקריב ית ליוא: קניו ויסמכוין בני
ישראל ית דיהוין על ליוא: וקדם אליואניין בין ידיי אלה ויסנדו בני אס אידיהם עליהם
והניף אהלן את הלויים תנופה לפני יהוה מאת בני ישראל והיו לעבד את עבדת יהוה
זירים אהלן ית ליוא: ארמא קנימין בני ישראל ויהוין למפלה ית פלחנא רני ויזפהם
והניף הרון זפא בין ידי אלה מן בני אס ויכונו יכדמוין כדמה אלה והלויים יסמכו את ידיהם
על ראש הפרים ועשה את האחד חטאת ואת האחד עלה ליהוה לכפר על הלויים וליוא:
יסמכוין ית דיהוין על ריש תוריא ויעבדו ית חד חטאתא ית חד עלתא קניל כפרא על
ליוא: ואליואניין יסנדו אידיהם עלי ראס אתיראן ואצנע אהדהמא דכנה וסאכר
צעידה ללה ואסתגפר ענהם והעמדת את הלויים לפני אהלן ולפני בניו והנפת אתם
תנופה ליהוה ותקים ית ליוא: אהלן וק כנוה ותלים יתהוין ארמא קני וואוקפהם בין
ידי הרון וכניה וזפהם זפא ללה והבדלת את הלויים מתוך בני ישראל והיו לי הלויים
זתפריש ית ליוא: מגו בני ישראל ויהוין משמשין קדמי ליוא: נאעזלהם מן בני אס ויכונו
לי ואחרי כן יבאו הלויים לעבד את עבד אהל מועד וטהרת אתם והנפת אתם תנופה
זכתר בין ייעלוין ליוא: למפלה ית משכן זמנא ותדכי יתהוין ותרים יתהוין ארמא
זבעד דאך ידכלו ליכדמו כבא אמהצר וקד טהרתהם וזפיתיהם זפא כלי נתנים נתנים
המה לי מתוך בני ישראל תחת פטלת כל רחם בכור כל מבני ישראל לקחתי אתם
לי ארי אפלישא מפרשין אנוין קדמקמנו בני ישראל חלה פתח כלולדא אנכרא כולא

מבניע

יהיה מן תכריכי ישראל מגסי כספא תרתא עשרי מזרקי כספא תרי עשר בזכי דהנא תרתא
 עשרי הוה גמלה דשן אמלבה פי יום מסח מן אשראף בני אסר מן קצאע אפצו יב ומן
 כראנב אפצו יב ומן דרוג אדוב יב שלשים ומאה הקערה האחת כספא ושבעים
 המזרק האחד כל כסף הכלים אלפים וארבע מאות בשקל הקדש מאה ותלתין
 הוה מתקלה דמנסתא חזא דכספא ושבעין המזרקא חדי כל כסף מניא תריין אפיין וארבע
 מאה בסלעי קדשא כל קצעה מן קול מתקא פצה כל כדנוב מן ע פואך גמיע פצה
 אמה אפיין ול מאיה מתקא במתקא אקדם כפות זהב שתיים עשרה מלאת קטרת ע
 עשרה עשרה הכף בשקל הקדש כל זהב הכפות עשרים ומאה בזיכי דדהנא תרתא
 עשרי מליין קטרת בסמיא מתקל עשר סלעין הוה מתקלה דכזנא בסלעי קודשא כל
 דהב בזכיא מאה ועשרין ודרוג אדוב יב ממלוזה בכורא כל דרג מן עשרה מתאקיל
 במתקא אקדם פואך גמיע דהב אדרוג מאיה וכ מתקא כל הבקר לעלה שנים עשר פ
 פרים אילם שנים עשר כבשים בני שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי עזים שנים עשר
 לחטאת כל תורי לעלתא תרי עשר תורין דכריין תרי עשר אמריין בני שנא תרי עשר
 זמנחתהון וצפירי בני עזי תרי עשר לחטאת וגמיע בקר אצעידה יבואכבאש יב וחמלאן
 בני סנה יב ואבר מעהם ואעתדאן יב לאזכנה וכל בקריזבח השלמים עשרים וארבעה
 פרים אילם ששים עתדים ששים כבשים בני שנה ששים זאת הנכת המזבח אחרי
 המשח אהו וכל תורי לנכסת קודשיא עשרין וארבעא תורין דכרי שתיין גדי שתיין ח
 אמריין בני שנא שתיין דא הנכת מדבחה בתר דלביאו יהיה וגמיע בקר זבח אסלאמה
 ארבעה ועשרין רת וסתין כבש ום עתור ום חמל בני סנה הוה דשן אמלבה כעד מא
 מסח זכנא משה אל אהל מועד לדבר אתו וישמע את הקול מדבר אליו מעל הכפרת
 אשר על ארון העדות מבין שני הכרבים וידבר אליו וכד עליל משה למשכן זמנא פ
 למללא עמיה ושמע ית קלא דמתמלל עמיה מעילו כפרתא דעל ארונא דסהדותא
 מבין תדין כלוביא ומתמלל עמיה וכאן מוסא אדי דכל ליכלם יסמע אצות מצאטבה
 מן פוק אגשא אדי עלי צנדוק אשהארה מן בין אכרובין פיכאטבה הנאר

דדף

קטו פיסוקים פי עמוס

וידבר יהוה אל משה לאמר ומליל יז עם משה למימר תם כלם אלה מוסי תכלימא
 דכל אל אהרן ואמרת אליו בהעלתך את הנדת אל מול פני המנורה ואירו שבעת ה
 הנדת מליל עם אהרן ותימר ליה באדלקוותר ית בוצינא לקביל אפי מנרתא יהוה
 מנודין שבעא בוצינא מר הרוז וקל לה אדי אסרגת אסרג פאי מא ילי וגה אמנארה
 תצי סבעתהא ויעש כן אהרן אל מול פני המנורה העלה נרתיה כאשר צנה יהוה את
 משה ועבד כין אהרן לקביל אפי מנרתא אד ליק בוצינא כמא דפקיד ית משה
 פצנע כואך הרוז ואסרג סרג אמנארה אי מא ילי וגהא כמא אמר אלה מוסי וזה
 מעשה המנורה מקשה זהב עד ירכה עד פרוה מקשה הוא כמראה אשר הראה

יבוא

אחרי כן בשבוע זמנא למיטרי מטרנא ופלהנא לא יפלת כרית העבד ללוחטו בסטורת הון
לכן יכנס מע אכותה פי הפץ כבא אמהצר ואמא אכדמה לאוולה פלא יכנס כדאך
אצנע כהם פי מחפצתם

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון
לאמר ומליל יניעם משה במדברא דסיני בשתא תנייתא. לויפקהון מארעא דמצרים
בירתא קדמאה למימרי וקבל דאך כלם אלה מוסי פי ברייה סיני פי אפנה אב לכרוגהם
מן בלד מצר פי אשר אאזול קאילא ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו ויעבדו
בני ישראל את פסח בזמניה ויצנעו בני אם אפסח פי וקתה בארבעה עשר יום בחדש
הזה בין הערבים תעשו אתו במעדו ככל חקתיו ובכל ששפטיו תעשו אתו בארבעת
עשר יומא בירחא הדין בין שמישיא תעבדו וזה בזמניה ככל גזרתיה וככל דחזיו
ליה תעבדו יתיה פי איום אראבע עשר מן חוד אשר בין אגרוכין יצנעוה פי וקתה
כגמיע רסומה ואחכאמה יצנעה וידבר משה אל בני ישראל לעשת הפסח ומליל
משה עם בני ישראל למעבד פסחא פכלם מוסא בני אם פי עמל אפסח ויעשו את הפסח
בראשון בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה את
משה בן עשו בני ישראל ועבדו ית פסחא בני ישראל בארבעת עשר יומא לירחא בין
שמישיא במדברא דסיני ככל דפקיד ית פסחא בין עבדו בני ישראל פעמלוה פי אשר
אאזול פי איום איד מנה בין אגרוכין פי בדייה סיני כגמיע מא אמר אלה מוסי כדאך צנעו
בני אם וזה אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשת הפסח ביום ההוא ו
ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא והיו גבריא דהוון מסאכין לטמי נפשא דאנשא
ולא יכילו למעבד פסחא ביומא ההוא וקר יבנה קדם משה וקדם אהרן ביומא ההוא פכאן
פיהם אנאס תנגסו במיית מן אנאס ולא יגוז להם אן יצנעו אפסח פי דאך איום פתקדמו

פיה בין ידי מוסי והארון פי דאך איום ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים
לנפש אדם למה נגרע לבלתי הקריב את קרבן יהוה במעדו בתוך בני ישראל ויאמרו
גובריא דאנשא ליה אנחנא מסאכין לטמי נפשא דאנשא למא נתמנע כדיל דלא לקרבא
ית קרבנא די בזמניה בגו בני ישראל וקאו לה נחז אנגאס מן מיית מן אנאס פלא כ
נמתנע מן אן נקרוב קרבאן אלה פי וקתה פי מא בין בני אם ויאמר אלהם משה עמדו
ואשמעה מה יצוה יהוה לכם ואמר להון משה אוריכו עד דאשמע מא דאתפקד מן קני
על דילכין קא להם מוסי קפו חתי אסמע מא יאמר אלה פיכם

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל לאמר איש איש כי יהיה טמא לנפש
או בדרך רחקה לכם או לזרתים ועשה פסח ליהוה מליל יניעם בני ישראל למימרי גבר
גבר ארי יהי מסאב לטמי נפשא דאנשא או באורה דהיקא לכין או לזר יכונן ויעבדו
פסחא קני מר בני אם וקל להם אי אנסאן כאן נגס מן מיית או פי ספר מנכס או מן

האנו

בהעלתך

מבני ישראל קדיבית יתהוון קדמי לאנהם מגעולין לימן בני אסר בדל כל בכר פאתה כל
בטן מן בני אסר אכזתהם לי כי לי כל בכור בכני ישראל באדם זכנהמה ביום הפרתי
כל בכור בארץ מצרים הקדשתי אתם לי ארי דילי כל בכרא בכני ישראל באנשא
זכב עירא בזמנא דקטלית כל בכרא בארעא דמצרים אקדישית יתהוון קדמי כמא כאן
לי כל בכר מימא בין בני אס מן אנסאן אי בהימה ודאך פי יום אהלכת כל בכר פי בלד
מצר אקדסתהם לי ואקה את הלויים תחת כל בכור בכני ישראל וקדיבית ית ליוני ארי
הלך כל בכרא בכני ישראל כדאך אתכזות אליואניין בדל כל בכר מן בני אסר ואתנה
את הלויים נתניס לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את עבדת בני ישראל באהל
מועד ולכפר על בני ישראל ולא יהיה בכני ישראל נגף בגשת בני ישראל אל הקדש
ויהבית ית ליוני יהיבין לאהרן ולבנוהי מן בני ישראל למפלה ית פלחן בני ישראל
במשכן זמנא ולכפרא על בני ישראל ולא יהי בכני ישראל מותא במקרב בני ישראל
לקדשא וגעלתהם אליואניין להרוז ובענה מן בני אס ליכדמו כדמה בע אס פי כבא
אמחצר ויסתגפרו ענהם ולא יחל בהם ובא ארי הם תקדמו אי אקדם ויעש משה
ואהרן וכל עדת בני ישראל ללויים ככל אשר צוה יהוה את משה ללויים כן עשו להם
בני ישראל ועבד משה ואהרן וכל כנשתא דבני ישראל לליוני ככל דפקיד ית משה
לליוני כין עבדו להוון בני ישראל פצנע מוסא והרוז וגמאעה בני אס לליוני
כגמיע מא אמר אלה מוסי פי סכבהם כדאך צנעו להם ויתחטאו הלויים ויכבדו
בגדיהם וינה אהרן אתם תנופה לפני יהוה ויכפר עליהם אהרן לטהרם ואדכיא ליוני
זחורו לבושיהוון וארים אהרן יתהוון ארמא קיני וכפר עליהוון אהרן לליוני
פתדכו אליואניין וגסלו תיאבהם וזפהם הרוז זפא בין ידי אלה ואסתגפר ענהם
וטרהם ואהרי כן באו הלויים לעבד את עבדתם באהל מועד לפני אהרן ולפני בניו
כאשר צוה יהוה את משה על הלויים כן עשו להם וכתד כין עלו ליוני למפלה ית
פלחנהוון במשכן זמנא קדם אהרן וק בנוהי כמא דפקיד ית משה על ליוני כין עבדו
להוון ובעד דאך דכלו אליואניין ליכדמו כדמתהם פי כבא אמחצר בין ידי הארוז
זכניה כגמיע מא אמר אלה מוסי בסכבהם כדאך צנעו להם ויזכר
יהוה אל משה לאמר זאת אשר ללויים מבין חמש ועשדים שנה ומעלה יבוא
לצבא צבא אשר פתח בעבדת אהל מועד דא דליוני מכר חמיש ועשרין שנין
ולעילא יתי להילא חילא כפלחן משכן זמנא הדי רסם אליואניין מן כן כמסה
ועשרין סנה פצאעדא יד כל לאגיש לכדמה כבא אמחצר ומבין חמישים שנה ישוב
מצבא העבדה ולא יעבד עוד ומכר חמישין שנין יהוב מחיל פלחנא ולא יפלח
עוד ומן אבן סנה ירגע ענה ולא יכדמה אנדא ושלח את אחיו באהל מועד
לשמר משמרת ועבדה לא יעבד ככה תעשה ללויים במשמרתם וישמיש ע

נשליך ואת טל אגמאם עלי אמסכן איאמא גתירא פיהפץ בניאם הפץ אלה ולא
 ירחלון ויש אשר יהיה הענן ימים מספר על המשכן על פי יהוה יחננו ועל פי יהוה יסעו
 ואיתיהו עננא וזמין דמנין על משכנא על מימרא דני שרן ועל מימרא דני נטלין ורב
 מא כאן אגמאם איאמא מהצאה עלי אמסכן פהם עלי קול אלה ינזלון ועלי קול אלה
 ירחלון ויש אשר יהיה הענן מערב עד בקר ונעלה הענן בבקר ונסעו או יומם ולילה
 ונעלה הענן ונסעו ואיתיהו עננא מרמשא עד צפרא ומסתלק עננא בצפרא ונטלין
 או יומם ולילה ומסתלק עננא ונטלין ורב מא כאן אגמאם מן אמסא אי אצבאח תם יתפע
 באגדאה וירחלון או נהארא ולילא תם יתפע פירחלון או ימים או חדש או ימים
 בהארץ הענן על המשכן לשכן עליו יחנו בני ישראל ולא יסעו ובהעלתו יסעו או תרין
 יומין או ירחא או עדן בעדן באורכות עננא על משכנא למשרי עלוהי שרן בני ישראל
 ולא נטלין ונאסתלקותיה נטלין או יומין או שהרא או הולא או יטאת מרה אגמאם עלי
 אמסכן פיסכן עליה בני אם מקימין גיר רחלון ופי ארתפאעה ירחלון על פי יהוה יחנו ו
 ועל פי יהוה יסעו את משמרת יהוה שמרו על פי יהוה ביד משה על מימרא דני שרן
 ועל מימרא דני נטלין ית מטרת מימרא דני נטריין על מימרא דני בידא דמשה כדאך
 עלי קול אלה ינזלון ועלי קול אלה ירחלון ויהפצון מא אסתחפצוהם עלי קול אלה ביד

מוסי
 וידבר יהוה אל משה לאמר עשה לך שתי חצוצרות כסף מקשה תעשה אתם והיו לך
 למקרא העדה ולמסע את המחנה עבד לך תרתין חצוצרות וכסף נגיד תעבד יתהון
 ויהיו לך לערעא כנשתא ולאטלא ית משריתא אצנע בוקין מן פצה מצמתין יכונאן
 לך לדעוה אגמאעה ותרחיל אעסאכר ותקעו בהן ונועדו אליך כל העדה אל פתח
 אהל מועד ויתקעו בהון ויזדמנון לותך כל כנשתא לתרע משכן זמנא פאן ארב בהמא
 אנתמע אך כל אגמאעה אי באב כנא אמחצד זאם באחת יתקעו ונועדו אליך הנשאים
 ראשי אלפי ישראל ואם כהדא יתקעו ויזדמנון לותך רב רביא רישי אלפיא דישרא
 ואן ארב באהדהמא אנתמע אך אשראף ריסא אוף בניאם ותקעתם תרועה ונסעו
 המחנות החנם קדמה ותתקעו יבבתא דישלון משריתא דשרן קדומא זאנפכו נפכא
 מגלכא ירחל בהא אעסאכר אנאזלה פי אמישרק ותקעתם תרועה שנית ונסעו המחנות
 החנים תימנה תרועה יתקעו למסעיהם ותתקעו יבבתא תנינות דישלון משריתא דשרן
 דרומא יבבתא יתקעו למטלניהון זאנפכו נפכא מגלכא תאנה ירחל בהא אעסאכר
 אנאזלה פי אגנוב כדאך ינפכו נפכא לרחילרם ובהקהיל את הקהל תתקעו ולא תריעו
 וכמכנשית קהלא תתקעו ולא תיכבון ופי תגויק אגוק אנפכו נפכא ולא תגלכו וכנ
 אהרן הכהנים יתקעו בחצוצרת והיו לכם לחקת עולם לדרתכם וכני אהרן כהניא ותקעו
 בחצוצרות

אגיאכס פי צנע פסחא ללה בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אתו
 על מצות ומררים יאכלהו בירחא תננא בארבעת עשרא יומא בין שמישיא יעבדון
 יהיה על פטיר ומררין יכלונה פי אשר אז פי איום פי אשר מנה בין אגרוכין יצנעו
 מע פטיר ומררין יאכלה לא ישאירו ממנו עד בקר ועצם לא ישברו בין פכל הקרת
 הפסח יעשו אתו לא ישארו מנה עד צפרא וגרמא לא יתכרוז ביה ככל מצות פסחא
 יעבדון יהיה ולא יבקו מנה אי אגדאה ולא יכסרו פיה עצמא וכסאיר רסוס אפסח
 יצנעו והאיש אשר הוא טהור ובדרך לא היה וחדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש
 הוא מעמיה כי קרבן יהיה לא הקריב במעדו חטאו ישא האיש הוא וגברא
 דהוא דכי ובאורח לא הוה יתמנע מלמעבד פסחא וישתיצי אנשא הוה מעמיה
 ארי קרבנא דיני לא קריב בזמנה חוביה יקביל גברא הוה ואי רגל כאן טאהר
 ולם יכון עלי ספר ואמתנע אן ועמל אפסח פינקטע דאך אאנסאן מן בין קומה או לם
 יקרב קרבאן אלה פי וקחה פקד המל דאך ארגל וזרה וכי יגד אתכם גר ועשה פסח
 ליהוה כחקה הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה אחת יהיה לכם ולגר ולא זרח הארץ
 זארי יתגיר עמכון גיורא ויעבד פסחא קני כגזירת פסחא וכדחזי ליה בין יעבד
 קימא חז יהי לכון ולגיוריא וליציביא דארעא ואן דכל פיכם דכיל פלי צנע פסחא
 ללה כרסם אפסח וחכמה כדאך יצנע או שריעה ואחדה תכון לכם ולא דכיל וצריח
 אאמה

וביום הקים את המשכן כסה הענן את המשכן לאהל העדות ובערב יהיה על המשכן
 כמראה אש עד בקר וביום דאיתקם משכנא הפא עננא ית משכנא למשכנא
 דסדוהא וברמישא הוה על משכנא כהיון אישחא עד צפרא ומן יום נצב אמסכן
 נטאה אגמאם עלי נבא אשהאדה ובאליל יכון עליה כרויא נאר אי אגדאה כן
 יהיה תמיד הענן יכסנו ומראה אש לילה כיון הוה תדירא עננא חפי ליה וחיון אישחא
 בליליא כדאך יכון דאימא אגמאם ינטיה נדארא ורויא אנאר ליליא ולפי העלות
 הענן מעל האהל ואחרי כן יסעו בני ישראל ובמקום אשר ישכן שם הענן שם יחנו
 בני ישראל ולפוס אסתלקות עננא מעלוי משכנא וכתר כיון נטלין בני ישראל ובאתר
 דשוי תמן עננא תמן שרין בני ישראל ועלי קדר ארתפאע אגמאם ען אכנא פכעד ו
 דאך ירחל בני אם ופי מוצע יסכן פיה אגמאם תם ינזל בני אם על פי יהוה יסעו בני
 ישראל ועל פי יהוה יחנו פלימי אשר ישכן הענן על המשכן יחנו על מימרא דינטלין
 בני ישראל ועל מימרא דיני שרין כל יומין די שרי עננא על משכנא שרין עלי קול אלה
 ירחל בני אם ועלי קול אלה ינזלון פהם טול מדת מא סכן אגמאם עלי אמסכן מקימין
 ובהאריך הענן על המשכן ימים רבים ושכרו בני ישראל את משמרת יהוה ולא יסעו
 ובאורכות עננא על משכנא יומין סגיאין ויטרון בני ישראל ית מטרת מימרא דיני ולא

בהעלתך

ועלי גיש סכט גר איסוף אבן דעווא ונסעו הקהתים נשא המקדש והקימו את המשכן
 עד באם ונטליו בני קהת נטלי מקדש וזמקו ית משכנא עד מיתיהון תם רחל אקוהוין
 האמלי אקדס וקד נצב אסכנ אי מגייהם ונסע דגל מחנה בני אפרים לצבאתם ועל
 צבאו אלי שמע בן עמיהוד ונטיל טיקס משרית בני אפרים לחיליהון ועל חיליה אשמע
 בר עמיהוד תם רחל מרכז עסכר בני אפרים לגיושהם ועלי גישה אישמע אבן עמיהוד
 ועל צבא מטה בני בנימין גמליאל בן פדה צור ועל חיליא דשכטא דבני בנימין גמליאל
 בר פדה צור ועלי גיש סכט מנשה גמליאל אבן פדה צור ועל צבא מטה בני בנימין אבדן
 בן גדיעני ועל חיליא דשכטא דבני בנימין אבדן בר גדיעני ועלי גיש סכט בנימין אבדן
 אבן גדיעני ונסע דגל מחנה בני דן מאסף לכל המחנות לצבאתם ועל צבאו אחיעזר בן
 עמישדי ונטיל טיקס משרית בני דן מכניש לכל משריתא לחיליהון ועל חיליה אחיעזר
 בר עמישדי תם רחל מרכז עסכר דן עלי סאקה סאיר אעסאכר לגיושהם ועלי גישה
 אחיעזר אבן עמישדי ועל צבא מטה בני אשר פגעיאל בן עכרן ועל חיליא דשכטא
 דבני אשר פגעיאל בר עכרן ועלי גיש סכט אשר פגעיאל אבן עכרן ועל צבא מטה בני
 נפתלי אחירע בן עינן ועל חיליא דשכטא דבני נפתלי אחירע בר עינן ועלי גיש סכט
 נפתלי אחירע אבן עינן אלה מסעי בני ישראל לצבאתם ונסעו איזנטלני בני ישראל
 לחיליהון ונטלו הולאי מראחל בני אס לגיושהם פלמא רחלו ויאמר

משה לחבב בן רעואל המדיני חתן משה נסעים אנחנו אל המקום אשר אמר יהוה
 אתו אתן לכם לכה אהנו והטבנו לך כי יהוה דבר טוב על ישראל ואמר משה לחונכ
 בר דעווא מדינתא המוהי דמישה נטליו אנחנא לאתרא דאמר יי יתיה אתין לכוז א
 איתא עמנא ונוטיב לך ארי עי מליל לאיתא טבתא על ישראל קא מוסי לחונכ אבן
 רעווא אמר אני חמוה אנא ראחלין אי אמוצע ארי קא אלה איתא אעטיכם פתעא
 מענא נחסן איך פאן אלה קד ועד אאם בכיר ויאמר אליו לא אלה כי אם אל ארצי
 ואל מולדתי אלה ואמר ליה לא איזילאין לארעני ולילדותי איזיל קא לא אמצי לא
 אי ארצי ומולדי ויאמר אל נא תעזב אתנו כי על פן ידעת חנתינו במדבר והיית לנו
 לעינים ואמר לא כען תשבוק יתנא ארי על פן ידעתא כד הוינא שרן במדברא ונבורן
 דאתעבידא לנא חזיתא כעינך קא יא רדי לא תתרכנא פאנך עמנא אן פי טא מקאמנא
 פי אבר כנת לנא כאבצארנא והיה כי תלך עמנו והיה הטוב הוא אשר ייטיב יהוה ע
 עמנו והטבנו לך ויהי ארי תיזיל עמנא דיהי טבתא הוא דיוטיב יי עמנא ונוטיב לך
 ואן סרת מענא פאי כיר יחסן אלה בה אינא נחסן איך מנה ויסעו מהר יהוה דרך
 שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה ונטלו
 מטורא דאתגלי עלוהי יקרא דיני מהלך תלתא יומין וארון קימא דיני מטל עילוייהון
 מהלך תלתא יומין לאתקנא להון אתר בית משרי פרחלו מן קבל אלה מסאפה ג

עלמא

ויאמר

בהעלתך

בהצוצרתא ויהון לכון לקים עלם לדר ריכון זבני הרון לאימה יצרכו בלאבונאק ויכון ב
לכס רסס אזהר לאגזאכס וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצר אתכם והרעתם
בהצצרת ונזכרתם לפני יהוה אלהיכם ונושעתם מאיביכם וארי תיעלוז לאגזא קרבא
באר עכון על מעיקי דמעיקין לכון ותיכבך בהצוצרתא וייעול דכר נכונ קני לאהסין
ותתפרקון מסנאי כון ואדי צרתם אי חרב פי בלדכם מע אעדו אמי עאדיכם פגלכו בלאב
אבונאק פאדי גוזקתם בין ידי אלה רבכם תנאותון מן אעדאכס וכיוס שמחתכם וכמו עדינכם
זכראשי חדשיכם ותקעתם בהצצרת על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והו ללכם לזכרון
לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם וכיוס חדותכון וכמו עדיכון וברישי ירחיכון ותתקעון ב
בהצוצרתא על עלותכון ועל נכסת קדשיכון ויהון לכון לדכרנא ק אהכונ אנא יי אהכון
ופייוס פרוחכם ואעי אדכם ורוס שהורכם פאצרכו בלאבונאק עלי צואעדכם וזכאיר
סלאמתכם פתכון לכס זכרא בין ידי רבכם אנא אלה רבכם אפי בודאך

למבא

ויהי בשנה השנית בחדש השני בעשרים בחדש בעלה הענן מעל
משכן העדת והוה כשתא תנייתא כירחא תנינא בעסרין בירחא אסתלק עננא מעלוי
משכנא דסהדותא ולמא כאן פי אשהר אב מן אסנה אהאניה פי עשרין מנה ארתפע
אגמאס עז מסכן אשה אדה ויסעבני ישראל למסעיהם ממדבר סיני וישכן הענן ב
במדבר פארן ונטלו בני ישראל למטלניהון ממדברא דסיני ושרא עננא במדברא
דפרן ורחל בני אס עלי מראחלהם מן ברייה סיני וסכן אגמאס פי ברייה פארן
ויסעו בראשנה על פי יהוה ביד משה ונטלו בקדמיתא על מימלא דינ בירא דמשה
פכאן אוזל רחילהם עלי קול אלה ביד מוסי ויסע דגל מחנה בני יהודה בראשנה
לאבאתם ועל צבאו נחשון בן עמינדב ונטל טיקס משרית בני יהודה בקדמיתא
לחיליהון ועל חיליה נחשון בר עמינדב באן רחל מרכז עסכר בני יהודה אוזלא

לבושהם ועלי גישה נחשון אבן עמינדב ועל צבא מטה בני יששכר נתנאל בן
צווער ועל חילא דשכטא דבני יששכר נתנאל בר צווער ועלי גיש סבט יששכר
נתנאל אבן צווער ועל צבא מטה בני זבולן אליאב בן חלן ועל חילא דשכטא דבני
זבולן איאב בר חילון ועלי גיש סבט בני זבולן איאב אבן חילון והורד המשכן ונסעו
בני גרשון ובני מררי נשאי המשכן ומתפרק משכנא ונטלו בני גרשון ובני מררי ונטלו
משכנא תס פצל אמסכן פרחל בני גרשון ובני מררי האמלוה ונסע דגל מחנה ראובן
לאבאתם ועל צבאו אליצור בן שדיאור ונטל טיקס משרית ראובן לחיליהון ועל
חיליה איצור בר שדיאור תס רחל מרכז עסכר ראובן לבושהם ועלי גישה איצור
אבן שדיאור ועל צבא מטה בני שמעון שלמיאל בן צורי שדי ועל חילא דשכטא
דבני שמעון שלומישל בר צורי שדי ועלי גיש סבט שמעון שלומישל אבן צורי שדי
ועל צבא מטה בני גד אליקת בן דעואל ועל חילא דשכטא דבני גד איסק בר דעואל

ועל

טעמה כחלאזה כדסם וכרדת הטל על המחנה לילה ירד המן עליו וכד נחית טלא ע
 על משריתא בליליא נחית טלא עלוהי וענד נזול אטל עלי אעסכר לילה ינזל אמן
 עליה וישמע משה את העם בכה למשפחתיו איש לפתח אהלו ויחד אף יהוה מאד
 ובעיני משה רע וישמע משה ית עמא בכין לזרעיהו וזכר לתרע משכניה ותקוף ל
 רוגזא דיני לחדא ובעיני משה ביש פלמא סמע מוסא אקום יככון לעשאירום כל
 אמר עלי כאב ככאיה פאשתד גצב אלה גדא וסא דאך ענד מוסי ויאמר משה אל
 יהוה למה הרעתה לעבדך ולמה לא מצאתי חן בעיניך לשום את משה כל העם
 הזה עלי ואמר משה קיני לחמא אבאי שתא לעבדך ולמא לא אשכחית לחמין קדמך
 לשואה וית מטול כל עמא הדין עלי קא מוסי ללה לס אכתלית עבדך ולס לא אגד
 חצאא ענדך או ציידת גמיע כלפת הולאי אקום עליי האנכי הויתי את כל העם
 הזה אם אנכי ילדתיהו כיתאמר אלי שאתו כחיקך כאשר ישא האמן את הינק על
 האדמה אשר נשבעת לאבותיו האב אנא לכל עמא הדין אם בני אנון דאמרת לי
 סוכרה בתקפך בגמא דמסוכר תודבינא ית נקא על ארעא דקיימתא לאכהתוהי
 הל אנא חמלתהם או ולדתהם או קלת לי סוסהם באנך תחמלהם פי חנך כמא
 חמל אהאצן ארציע אי אכלד אי אקסמת לאכאיהם מאין לי בשר לתת לקר
 העם הזה כי יככו עלי לאמר תנה לנו בשר ונאכלה מנן לי כסרא למיתן לכל עמא
 הדין ארי יככון עלי למימר הב לנא כסרא וניכול מן אין לי לחמא אעטיהם גמי
 עהם או יככון עליי ויקולון אעטנא לחמא נאכלה לא אוכל אנכי לבדי לשאת א
 את כל העם הזה כי כבד ממני לית אנא יכול בלחוד ילסוכרא ית כלעמא הדין ארי
 יקיר מני לא אטיק אנא וחדי אן אסוסהם כל הו תקיל עליי ואם ככה את עשה
 לי הרבני נא הרג אם מצאתי חן בעיניך ואל אראה ברעתי ואם כדן את עביד לי
 קטולני כען מקטל אתם אשכחית רחמין קדמך ולא אחזי בכשתי ואן כנת אזמתנה
 עקובה פאגעלהא אמאתתי אן ונדת חצאא ענדך ולא ארא בלייתי
 ויאמר יהוה אל משה אספה לי שבעים איש מזקני ישראל
 אשר ידעת כי הם זקני העם ושטריו ולקחת אתם אל אהל מועד והתיצבו שם עמך
 ואמר ינ למשה בנוש קדמי שבעין גזברא מסכי ישראל די דעתא ארי אנון סבבי ע
 עמא וסרכוהי ותקריב) ית הון למשכן זמנא ויתעחדון תמן עמך פקט אלה למוסא
 אנמע לי סבעין רגל מן שיוך בני אם אדי תעלם אנהם שיוכום וערפאתהם וכדום אי
 כבא א מחצר יקפון תם מעך וירדתי ודברתי עמך שם ואצלתי מן הרוח אשר
 עליך ושמתי עליהם ונשאו אתך כמישא העם ולא תשא אתה לבדיך ואתגלי ואמלי
 עמך תמן וארבי מן רוהא דעלך ואשוי עליהון ויסוכרון עמך כמטול עמא ולא י
 חסוכר את בלחודך חתי אתגלא ואכאטכך תם ואפידהם מן אנור אי עלי ונדך

והגעלה

ותב

אליאם וצנדוק עהדה יסיר בין ידיהם מסאפה תלך אג לאיאם ליכתאר להם מסתקרה
וענן יהוה עליהם יומם בנסעם מן המחנה וענן יקרא דינ מטרל עילויהון ביממא במטלהון
מן משריתא וגמאמה עליהם נהאר אד רחלו מן אעסכר ל ויהי בנסע
הארץ ויאמר משה קומה יהוה ויפצו איביך זינסו משנאיך מפניך והוה כמיטל ארונה
זאמר משה אחגלי ית כדודין סנאר ויערקון בעלי דבכך מן קדמך וכאן אסביל ענד
רחיל אצנדוק אן יקול מוסא קום יא רב בנצרנא יתכדוד אעדאיך ויהרב שאנך מן
בין ידיך וכנחה יאמר שוכה יהוה רכבות אלפי ישראל וכמשרוהי אמרתוכ ני שרי
ביקרך בגי רבות לפיא דישרא וענד נזולה אן יקול רד יא רב מרך אי רבואת אנה אל
אסר

ל

ויהי העם כמתאננים רע באזני יהוה וישמע יהוה ויחר אפו ותבער בם אש יהוה ו
ותאכל בקצה המחנה והוה עמא לז מסתקפין כיש קני ושמיע קני ותקיף לוגזיה ו
ודליקת בהון אישתא מן קני ושיציאת בספי משריתא וכאן אקום כמעתי אשר
בין ידי אלה פכמע אלה דאך ואשתד צצבה ואשתעלת פיהם נאר אואחרקת פי טרה
אעסכר ויצעק העם אל משה ויתפלל משה אל יהוה ותשקע האש וצוה עמא על
משה דצלי משה קני ואשתקעת אישתא פצרך אקום אי מוס ודעא רבה ונאדת אי
נאר ויקרא שם המקום ההוא תבערה פי בערה בם אש יהוה וקרא שמה דאתרא
ההוא דליקתא ארי דליקת בהון אישתא מן קני וסמי דאך אמוצע אמשתעל ממא
אשתעל פיהם נאר אלה והאספספ אשר בקרב התאון תאון וישבו ויכלו גם בני
ישראל ויאמרו מי יאכלנו כשר ועירב רבין דביניהון שאילו שאילתא זתבו וכנא
בני ישראל אמרו מן יוכלנא בסרא ואלפיה אדי פי מא בינאם תשהו שהוה פרבע בני
אם איצא מעהם פככו וקאו מן יטעמנא לחמא זכרנו את הדגה אשר נאכל כמצרים
הנם את הקשאים ואת האכטחים ואת החציר ואת הבצלים ואת השומים דכירין א
אנחנא ואת נזיא דהוינא אכלין כמצרים מגן ית בוצינא וית אכטיח אדפרתי וכצלי
ותומי פזכרנא אסמך אדי כנא נאכלה כמצר מנאנא ואלקתא ואלבטיך ואלכראת ואלכל
ואלחום ועתה נפשנו יבשה אין כל בלתי אל המן עינינו וכעין נפשנא תאיבא לית כל
מד עס אהין למנא עיננא ואלאן פנפוסנא יאכסה ממא לים שייא ואנמא עיוונא לא
אי אמן ממדודה והמן כזרע גד הוא ועינו כעין הדלח ומנא ככר דרע גדא הוא ונש
והזויה כחיוז בדלחא וכאן אמן כבזר אכבזרה ולונה כלון אלולו שטו העם ולקטו ו
וטחנו ברחים או דכו במדכה ובשלו כפארור ועשן אתו עגות והיה טעמו כטעם לשד
השמן שיטיין עמא ולקטיין דצבי טהין כרחיא ודצבי דאיך במדוכתא ומכשלין ליה
בקדרא ועבדין יתיה גר יצן והוה טעמיה כטעמים דלי ש במשהא יטוף אקום וילקטונה
ויטחנה מנה פי ארחא או ידקון באמדק ויטכנון פיה פי אבראם ויצגעון מלילא ויכון

טעמיה

עלי אסכעין ארגל אשיוך פלמי אסתקר עליהם זאך אנור חנכו ולא יחתאנו אי עודה
וישארן שני אנשים במחנה שם האחד אלדד ושם השני מידד ותנה עליהם הלוה ו
והמה בכתובים ולא יצאו האלה ויתנבאו במחנה ואשהארן תרין גוברין במשריתא
שום חדא אדד ושום תנינא מידד ושרת עליהון לוח גבואה דאנון בכתוביא גלא זפקו ב
למשכנא דאנתנביאו במשריתא וכתא רגלין פי אעסכר אסם אחרהמא אדד זאב מידד
פאסתקרת עליהם אנכורה והם מן אמכתובין ולם יכרגו אי זאבא כל חנכו פי אעסכר
וירץ הנער ויגד למשה ויאמר אלדד ומידד מתנבאים במחנה ורהט עולימא זחוי
למשה זאמר אדד ומידד מתנבין במשריתא פחאצר אגלאם ואכבר מוסי וקא אן אדד
ומידד מתנביין פי אעסכר ויען יהושע בן נון משרת משה מבחריו ויאמר אדני משה
כלאם זאתיב יהושע בר נון משמשניה דמשה מעולימוהי זאמר דבונני משה אפרוזן
פאגאכה יהושע אכז נון כאדם מוסי מן תלאמידה וקא יא סיידי מוסי אחכסהמ
ויאמר לו משה המקנא אתה לי ומי יתן כל עם יהוה נביאים כי יתן יהוה את רוחו ע
עלהם זאמר ליה משה הקנאתי את מקני רעינא פון דיהון כל עמיה דיע נביין ארי
יתין לית לוח נבואתיה עליהון פקא לה מוסי הל תגא לי לית צאר גמיע אמת ללה א
אנביא באן יבעל מן נבואתה עליהם ויאסף משה אל המחנה הוא וזקני ישראל
זאתכניש משה למשריתא הוא וסבי ישראל פלמי אנצם מוסא אי אעסכר הו ושיוך
בני אס זרח נסעימאת יהוה ויגן שלויס מן הים וישש על המחנה כדרך יום כה וכדרך
יום כה סביבת המחנה ובאמתים על פני הארץ ויהא נטל מן קיני דאפרח שליו מן
ימא זרמא על משריתא כמהלך יומא לכא וכמהלך יומא לכא יסח סח למשריתא
זכרוס תרתין אמיין על אפי ארעא הלת ריח מן ענד ללה וקטעת סלוא מן אבחר
זאקתה אי אעסכר שביה במסיר יום ימנה ויסרה וחואיה וארתפאעה מן ארץ דראעין
ויקם העם כל היום ההוא וכל הלילה וכל יום המחנה ויאספו את השליו הממעייט אסף
עשרה חמרים וישטחו להם שטוח סביבות המחנה וקם עמא כל יומא ההוא זכר
ליליא וכל יומא דבתרוה ונכנשו את שליו דאזעה כנש עסרא דגורין וישטחו להון מ
משטחין סח סח למשריתא פקאם אקום באקי יומהם ולילתהם וטולנהאר גדהם
וגמעו אסלוא אקלהם גמע עשרה אנאכיר פסטחוד להם סטוחא חואי אעסכר
הבישר עודנו בין שניהם טרם יכרת ואף יהוה חרה בעם ויך יהוה בעם מכה רבה מאד
בסרא ענד בעין בין שיניהון ועד לא פסקו ורגזא דיע תקיף בעמא וקטל יז בעמא ק
קטול סג לחדא אלהם עאדה בין אסנאנהם קבל אן ימגטוה אד אשתד גצב ללה
עליהם פצרבחם צרבה עצימה גדא ויקרא את שם המקום ההוא קבלת התאוה כי
שם קברו את העם המתאווים וקראית שמייה דאתרא ההוא קברי דמשאלי יאלי תמן
קברות עמא דשאיליו פסמי זאך אמוצע קבור אשהוה לאנהם דפנו הנאך אקום

אמת שהיין

בהעלתך

ואגילה עליהם פיעאונוך פי סאסה לקום ולא תסומהם אנת וחדך ואל העם תאמר
התקדשו למחר ואכלתם בשר כי בכיתם באזני יהוה לאמר מי יאכלנו בשר כי טוב
לנו במצרים ונתן יהוה לכם בשר ואכלתם ולעמא תימר אזדמנו למחר ותיכלון ב
בשרא ארי בכיתון קני למימר. מן יוכל לנא בשרא ארי טוב לנא במצרים. ויתין יני
לכון בשרא ותיכלון וקל לאקום אסתעדו אי גז חתי תאכלון לחמא לאגל מא בכיתם
בין ידי אלה וקלתם מן יטעמנא לחמא וכאן אצלה לנא במצר פיעטיכם אלה ב
לחמא תאכלונה לא יום אחד תאכלון ולא יומים ולא חמישה ימים ולא עשרה י
מים ולא עשרים יום לא יומא חד תיכלון ולא תרין יומין ולא חמשא יומין. ולא עשרה
יומין. ולא עשרין יום לא יום אחד תאכלוה ולא אתנן ולא א ולא ב' עד
חדש ימים עד אשר יצא מאפכם והיה לכם לזרא יען כי מאסתם את יהוה אשר
בקרבתם ותבכו לפניו לאמר למה זה יצאנו ממצרים עד ירה יומין עד דתקוצון ביה
ויהי לכון להקלא חלף. דקצתון במימרא דיני דשכינתיה שריא ביניכון ובכיתון קדמוהי
למימר. לחמא דנן נפקנא ממצרים לא אי איתאם שחר אי אן יכרג מן אנאפכם מתלה
ויציר לכם הזא לאגל מא זודתם פי נור אלה אי פי מא בינכם ובכיתם בין ידיה וקלתם
לם כרגנא מן מצר. ויאמר משה שש מאות אלה רגלי העם אשר אנכי בקרבן ואתה
אמרת בשר אתן להם ואכלו חדש ימים ואמר משה. שית מאה לפין גזברא רגלאר
עמא דאנא בינהון ואת אמרת בכרא אתין להון וייכלון ירה יומין קא מוסי סת מאיה
אף רגל רגא לקום אי אנא פי מא בינכם ואנת קלת אני אעטיהם לחמא יאכלונר
שורא היצאן ובקר ישחט להם ומצא להם אם כל דני הים יאסף להם ומצא להם
הען ותורין יתנכסון להון היספקון להון אם יתכל גוני ימא. יתכנישון להון היספקון ב
להון פמן אענאתהם אגנם ובקר תדבח להם פתכפיהם או גמיע סמך לבחר יחאש
להם פיקנעהם

ויאמר יהוה אל משה היך תקצר עתה תראה היקרך דברי אם לא ואמר יני
למשה המימרא דימתעלב כסן תחזי היערענך פתגמי אם לא פקא אלה למוסי הל
קדרת אלה תקצר אמן אנצר איואפיתם כלאמי אם לא ויצא משה וידבר אל העם
את דברי יהוה ויאסף שבועים איש מזקני העם ויעמד אתם סביבת האהל ונפק משה
זמליל עם עמא ית פתגמיה דיני. וכנש שבועין גזברא מלכי עמא. זאקים יתהון סת סח
למשכנא פכרג מוסי זאכבר לקום בכלאם אלה וגמע סבעין רגלא מן שיוכרם ואוקפ
הם הוסי לכנא וירד יהוה בענן וידבר אליו ויאצל מן הרוח אשר עליו ויתן על שבועים
איש הזקנים ויהי כנוח עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספון ואחגלי יני בעננא זמליל עמיה
זרכי מן רחא דעלוה זיהב. על שבועין גזברא סביא זהוה כד שרת עליהון רוח גבואה
זמתנבן ולא פסקין פתגלי אלה פי אגמאם וכאטנה ואפאד מן אגור אי עליה זבעל ט

פקא הרוח למוסא יא סידי לא הגעל עלינא כטייה פי מא גדלנא ואכטאנא אל נא תהי
כמת אשר בצאתו מרחם אמנו ויאכל חצי בשרו לא לעז תתרחק דא מביננא ארי
אהתנא היא עלי כעין על כסא מיתא הדין דבה זיתם לא תמזהדה כסקט כרג מן
בטן אמר ויקד תהרי נצף גסמה ויצעק משה אל יהוה לאמר אל נא רפא נא לה
זצלי משה קינ למימר אהא בכעו אסי כעין יתה פדעי מוסי לבה קאילא אהם אשפוא
ויאמר יהוה אל משה ואביה ירק ירק בפניה הלא

תכלם שבעת ימים תסגר שבעת ימים מחוץ למחנה ואחר תאסף ואמר לי למשרי
זאו אבוהא מייקן נזף בהוהלא תתכלים שבעא יומין תסתגר שבעא יומין מברא
למשריתא זכתר כין תתכניש פקא אלה לה לו אנ אביהא בצק פי וגרהא אס יגב אנ
תסתחי מנה ז איאם פאתקף כלאך כארג אעסכר ובעד דאך תנצם איה ז ותסגר
מרים מחוץ למחנה שבעת ימים והעם לא נסע עד האסף מרים ואסתגרת מרים
מברא למשריתא שבעא יומין ועמא לא נטל עד דאתכנישת מרים פוקפת מרים
כארג אעסכר סבעה איאם ולא ירחל אקוס פי אנצמאמהא ואחר נסעו העם מחצרות
ויחמו במדבר פארן זכתר כין נטלו עמא מחצרות ושרו במדברא דפרן ובעד דאך ר

רחלו מן חצירות ונזלו פי בדייה פארן

וידבר יהוה אל משה לאמר זמליל יע עם משה למימרתם כלם אלה מוסי תכלימא
שלח לך אנשים ויתרו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד
למטה אבתיו תשלחו כל גשיא בהם שלח לך גוברין ואלון ית ארעא דכנען דאנא י
יהיב לבני ישראל גוברא חד גוברא חד לשבטא דאכהתוהי תשלחון כל רבא דבהון ז
אבעת ברבא ירמוו בלד כנענאן אזי אנא מעטיה לבני אם רגל ואחד מן כל סנט ז
אנאיה תבעתבה כל שריף מנהם וישלח אתם משה ממדבר פארן על פי יהוה כלט
אנשים ראשי בני ישראל המה ושלח יהוה משה במדברא דפארן על מימרא
דזמליל וזמליל גוברין רישי בני ישראל איטן פבעת בהם מוסא מן כרית פארן עליהו
אלה כלם רגל רוסא בני אם הם זאלה שמותם למטה ראובן שמוע בן זפור זאין
שמהתהון לשבטא דראובן שמוע בר זכור והוה אסמאיהם פמן סבט ראובן ש
שמוע אבן זכור למטה שמעון שפט בן חורי לשבטא דשמעון שפט בר חורי
ומן סבט שמעון שפט אבן חורי למטה יהודה כלב בן יפנה למטה יששכר יגאל
בן יוסף למטה אפרים הושע בן נון למטה בנימין פלטי בן רפוא למטה זבולן
גדיאל בן סודי למטה יוסף למטה מנשה גדי בן סוקי לשבטא דיוסף לשבטא
דמנשה גדי בר סוקי ומן סבט יוסף אזי הו סבט מנשה גדי אבן סוקי למטה דן
עמיאל בן גמלי למטה אשר סתור בן מיכאל למטה נפתלי נחבי בן זפסי למטה
גד ושמאל בן מכי אלה שמות האנשים אשר שלח משה לחור את הארץ ויקרא
משה להושע בן נון יהושע אין שמהת גובריא דשלח משה לשלא ית ארעא

וקראו

בהעלתך

אמת שהיו מקבדות התאוה נסעו העם הצרות ויהיו בהצרות בקבדי דמשאן נטלו
עמא להצרות והיו בהצרות ורחלו מנה אי הצרות למא אקאמו כהא
ותדבר מרים ואהרן במשה על אדות האשה הכשית אשר לקח כי
אשה כשית לקח ומלילת מרים ואהרן במשה על עיסקאתתא שפירתתא דנסיבארי
אתתא שפירתתא דנסיב רחיק פתכלמת מרים והארון כמוסי בסכב לאמר אתא אהכני
אזי תחזנהא לאן קד אעתזלהא ויאמרו הרק אך במשה דבר יהוה הלא גם בני דבר
וישמע יהוה ואמרו הלחוד ברם עם משה מליל יי הלא אתם עמנא מליל ושמיע קני
פקאו אן כאן מן אגל אנבוזה פתראה וחדה פקט כאטבה אלה אים קד כאטבנא איצא
פסמע אלה דאך והאיש משה ענו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה וזכרה משה
ענותן לחדא מכל אנשאידי על אפי ארעא וכאן מוסי רבלא כאשעא גדא אבתר מן ג
גמיע אנאס אזי עלי וגה אארק
ויאל אהרן ואל מרים צאו שלשתכם אל אהל מועד ויצאו שלשתם ויאמר יי בתכיף
למשה ולאהרן ולמרים פוקו תלתיכון למשכן זמנא ונפקו תלתיהון פקא אלה גפלא
למוסא והרון ומרים אנרגו תלאתכם אי זבא אמהצר פכרגו תלאתהם וירד יהוה
בעמוד ענן ויעמוד פתח האהל ויקרא אהרן ומרים ויצאו שניהם ואתגלי יי בעמודא
דעננא וקם בתרע משכנא וקרא אהרן ומרים ונפקו תלתיהון פתגלי אלה בעמוד
גמאם קאם עלי כאב אכבא ונאדא יא הרון ויא מרים פכרגא כליהמא ויאמר שמעו
גא דברי אם יהיה נביאכם יהוה כמראה אליו אתודע בחלום אדבר בו ויאמר שמעו
בען פתגמי אם יהי לכון נביי אנא יי בהזויז אנא מתגלי לכון בגלמין אנא ממליל
עמהון קא אסמעו חלאמי אן יכון נבייכמא אנא אלה תערפת בה פי רויא או מכאטבתה
פי חלם לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא לא כין עבדי משה בכל ביתי מהימן
הוא לים כדאך עבדי מוסי כל פיגמיע אמתי מחקק הו פה אל פה אדבר בו ונמרא
ולא בחידת ותמונת יהוה יביט ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה ממלל עם ממלל
מלילנא עמיהיכחיזו ולא בחזויז ונדמות יקרא דיי מסתכל ומדיין לא דהילתון למללא
בעבדי במשה אן שפאהא אנאטבה ורויא ולא באחאדיית וצוור אלה אמכלוקה לה
יראהא פמא כאכמא לא תכאפא אן תתכלמא פי עבדי מוסי ויחר אף יהוה בם וילך י
ותקיף רוגזא דינכהון ואסתלק פאשתד גצב אלה עליהם וארתפע גורה והענן קר
מעל האהל והנה מרים מצרעת בשלב ויפן אהרן אל מרים והנה מצרעת ועננא
אסתלק מעלוי משכנא והא מרים חורא כתלגא ואתפני אהרן לות מרים והא סגירא
פכמא זא אנמאם ען אכבא פאדי במרים ביצא כאתלב פלמא אתפת הרון אי מרים פאדי
כהא ברצא ויאמר אהרן אל משה כי אדני אל נא תישת עלי לחטאת אשר גואלנו ואשר
חטאנו ויאמר אהרן למשה כבעו רבובי לא כען תשוי עלנא חוכא דאטפשא ודסרחנא

ויבא אש כד ייה פרץ ארקים פאגאכוחמא באכבר וסאיר אגמאעה ואורוהם תמר ארץ
 וספרו לו ויאמרו באנו אל הארץ אשר שלחנו וגם זבת חלב ודבש הוא וזה פריה ואשתעאו
 והוא עמנו אתינא לארעא דשלחנא ואת עבדא חלב ודבש היא ודין איבה וקצו עליה
 וקאו סרנא אי אכלד אי בעתת כנא איה והקא אנה יפיץ לכנא ועסלא והדי תמרה אפס
 כיעז העם הישב בארץ והערים בצורות גדלות מאד וגם לידי הענק ראינו שם לחוד ארי
 תקוה עמא דתיב בארעא דקרויא בריכז רכרזן לחדא ואת בני גברא חזינא תמן כלא אי
 או אקום אמקימין פיה עזיזין ואלקרא חצינה עצימה גדא חתי אולאד ראינואהם תם עמלק
 יושב בארץ הנגב והחתי והיבוס והאמורי יושב בהר והכנעני יושב על הים ועל יד הירדן
 עמלקאה יתיב בארע דרומא ותיא ויבוסאי ואמוריאי יתיב בטורא וכנענאה יתיב על
 יבא ועל כף ירדא ואעמלקה מקימין פי בלד אדארום ואחתיזין ואיבוס ייזין ואלאמוריזין
 מקימין פי אגבל ואלכנאעניזין מקימין עלי אבחר ועלי שאט אארדן זיהם כלב את העם
 אל משה ויאמר עלי נעלה וירשנו אתה כי יכול נוכל לה ואצית כלב ית עמא למשה
 ויאמר מיסק נסק ונילת יתה ארי מיכל נכול לה פאסכת כלב אקום אי קול מוסי וקא בל
 נצעד צעודא ונחודה פאגא נטיקהם והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות אל
 הים כי חזק הוא ממנו וגבריא דסליקו עמיה אמרו לא ניכול למיסק לזה עמא ארי תקוה
 הוא מנא ואקום ארין מצו מעה קאן לא נטיק אנצעד אי אקום לאנהם אשר מנא
 ויציאו דבת הארץ אשר תרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור
 אתה ארץ אכלת ישיבה הוא וכל העם אשר ראינו בתוכה אנשי מדות ואפיקו שום ביש
 על ארע דאליו יתה לזה בני ישראל למימרה ארעא דעברנא בה לאלא יתה ארע מקטלא
 יתכלא היא וכל עמא דחזינא בגוה אנשיז דמשחן ואכרזו שנאעה רדייה עלי אכלד אי
 ראמוה לכני אסוקאן אכלד אי מרדנא פיה לנדומה הו בלד יהלך אהלה וגמיע אקום אי
 ראינואהם פיה דוי מסאחה ושם ראינואת הנפילים בני ענק מן הנפלים ונהי בעינינו
 כחגבים וכז היינו בעיניהם ותמן חזינא ית גברי אבני ענק מן גברי אהוינא בעיני נפשנא
 כקמציז גליו הוינא בעיניהן וראינו תם אעלוג בני אבאניה מן עלוגהם פצרנא פי
 עיוונא באגראד וכדאך כנא פי עיוננהם ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויכפו העם כלילה
 והוא יארימת כל כנשתא ויהבו ית קלהון ונכו עמא כליליא ההוא פרפעת אגמאעה א
 אגמאעהם וככו פי הלך אלילה וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו אלהם כל
 העדה לדמתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לומר ואתו עמו על משה ועל אהרן כל
 בני ישראל ואמרו לחן כל כנשתא לוי דמיתנא בארעא דמצרים אנו כמדברא הדין לוי
 דמיתנא ותדבר עלי מוסי והרון נמאעה בני אס וקאו להם יתנא מתנא פ בלד מצר
 או יא ליתנא מתנא פי הדי אכד ולמן יהוד מביא אתנו אל הארץ הזאת לנפל בהרב
 נשינו וטפנו יהיו לבז הלא טוב לנו שוב מצרימה ולמא נים עיל יתנא לארעא הדיא

למנכ
 למנכ

וקרא משה להושע בר נון יהושע חדה אסמא ארגל אדי בעת בהם מוסי לירחמו אבל
 פסמא מוסי הושע אבן נון יהושע וישלח אתם משה לתור את ארץ כנען ויאמר אללהם
 עליוזה כנגב ועליתם את ההר וישלח יתהון משה לאלא ית ארעא דכנען ויאמר להון פקו
 דא ברובמא ותסקין לטורא ובעת בהם מוסי לירחמוכלד כנעאן וקא להם אצעדו אוולא
 אי אדארום הם אצעדו אי אגבל וראיתם את הארץ מה הוא ואת העם הישב עליה התוק
 הוא הרפה המעט הוא אם רב ותחזון ית ארעא מא היאדית עמא דיתב עליה תקיף ה
 הוא אם הלש הזעיר הוא אם סג ונאנצרו א ארע מא הי ואקום אמקימין פיה ארוי
 שדיד אומסתרכי אקליל הו או כתידי ומה הארץ אשר הוא ישב בה הטובה הוא אם
 רעה ומה הערים אשר הוא ישב בהנה הכמהנים אם כמכצרים ומה ארעא דהוא
 יתיב בה הטובה היא אם כישא ומה קרויא דהוא יתיב בהון הכפצחין אם ככרלין ומה
 הארץ אדי הו סאכנהא אנידה הי אם רדייה ומה אקרא אדי הו סאכנהא אפי ארכאן או
 פי חצון ומה הארץ השמנה הוא אם רזה היש בה עץ אם אין והתחזקתם ולמחתם מפרי
 הארץ והימים ימי בכורי ענבים ומה ארעא העתולה היא אם מסכניא היאית בה אילנין
 אם לא והתקפון ותסכון מאיבא דארעא ויזמיא זמי בכורי ענבין ומה הייה לארץ אדי
 סמינה או הזל והל פיהא שגר מגרום אם לא ותשדדו וכדו מן תמרהא והדי אפצל איאב
 בכור אענב ויעלו ויתרו את הארץ ממדבר צן עד רחב לבא חמת וסליקו ואללו ית ארע
 ממדברא דציין עד רחוב למטי חמת פצעדו וראמו אבלד מן בריית צין אי רחוב אי ה
 חמאה ויעלו כנגב ויבא עד חברון ושם אחימן ששי ותלמי ילידי הענק וחברון שבע
 שנים נבנתה לפני צען מצרים וסליקו בדומא ואתא עד חברון ותמן אחימן ששי
 ותלמי בני גברא וחברון שבע שנין אתכניאת קדם טאנים דמצרים פצעדו אוולא אי
 אדארום וגאו אי חכרא ותם אחימן ששי ותלמי בני אגבאברה וכאנה חכרא קד בנת קבי
 צען מנבר מצר כז סני ויבאו עד נחל אשכל ויכרתו משם זמרה ואשכל ענבים אחד
 וישארו כמוט בשנים ומן הרמנים ומן התאנים ואתו עד נחלא דאתכלא וקצו מתמן
 עובדתי ואתכל דענבין חד ונטלוהי באריהא כתרין ומן רמוזיא ומן תיניא פנאו אינו
 אענקוד וקטעו מן הם חבלה וענקוד ענב ואחד וחמלוה באדהק פי מא בין אתנין ומן א
 רמאן ומן אתין למקום ההוא קרא נחל אשכל על אדנת האשכול אשר כרתו משם בני
 ישראל לאתרא ההוא קרא נחלא דאתכלא על עיסק אתכלא דקצו מתמן בני ישראל
 פלדאך סמי אמוצע ואד אענקוד בסבב אענקוד אדי קטעו מנה בני אם וישבו מתור
 הארץ מקץ ארבעים יום ותבו מללא ארעא מסות ארבעין יומין ורגעו מן ריאם אבלד
 בעד ארבעין יום וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל מדבר פ
 קדשה וישעבו אתם דבל ואת כל העדה ויראום את פרי הארץ ואללו ואתו לוח משה
 ולוח אהרן ולוח כל כנשתא ובני ישראל למדברא דפרץ לרקס ואתיבו יתהון פתגמא וי
 כל כנשתא ואחזיאונון ית איבא דארעא פסארו תתי גאו אי מוסי זורון וסאיר גמאע

א הלא די שמעו ארי את ימי שכינתך שריא בנו עמא הדין דבעיניהון חזו שכינת
י נעו ענך כסל עילוי הון וכעמודא דענא את מדבר קל מיהון כימא וכעמודא
שחא בליליא פיקולון מע אהל הדי אבלד אי סמע אנך אלה נוכר פימא בין הולאי
זם עין בעין ירונה ובמאמך מקים עליהם וכעמוד גמאם תסיר בין ידיהם נהאר
בעמוד נאר לילא והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמר להגוים אשר שמעו אר
שמעך לאמר ותקטילה את עמא הדין כדברא חדויימרון עממא דשמעו ית שימע
בדלתך למימר פאדי קתלתהם אנמעיין כרגל ואחד קאגמיע אמם אי סמעו אנכבארך
זה קאילא מבלאי יכלת יהוה להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם
מדבר מדלית יכלא קנא לאעלא ית עמא הדין לארעא דקיים להון והקטילנן כמדברא
מא לם יטיק ארב אן ידכל הולאי אקום אי אבלד אי ועדהם כה וקתלהם פי אבל
הה יגדל נא פח אדני כאשך וברת לאמר ובעין סני בעין חילא קדמך ינכמא דמליל
למימר נאן יתביין עצם קדדך יא רב כמא קלת לי יהוה ארץ אפים ורב חסד נשא
ופשע ונקמה לא ינקה פקו עין אבות על בנים על שלשים ועל רבעים ינמרחיק רגז
כסב למעבר טיבו ומשונט שביק לעיני דלמרווד סלח לדתיביין לאורייה זלדלא תיבין
אמזב ממסער חובי אבהן על בנין מרדין על דר תליתאי ועל דר רביעאי אנך אלה טויל
מהל כתיב אפצל גאפר אדנוב ואגרם ויברי ולא יברי מטאב בדנוב אבא מע אבני ו
ישלח ולא נאבע סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאת לעם הזה ממצרים
נה שבוך בעין לחובי עמא הדין כסגיאות טבותך וכמא דשבקתא לעמא הדין מ
קצוים ועד בעין אצפה דנב הולאי אקום בכרתך פצלך וכמא אחתמלת להם מן מצר
ואי אן ויאמר יהוה סלחתי בדברך ואמר ינשבקית כפתגמך קא אלה קד צמחת ענהם
אמיעאגלה כמא סלת ואולם חי אני וימלא כבוד יהוה את כל הארץ וכלם קיים אנ
ומליא יקרא די יתכל ארעא ולכן וכקאי אדאים ונורי אי ימלא נמיע אעאם פי כל
האנשים הראים את כבודי ואת אתתי אשר עשיתי במצרים וכמדבר וינסו אתי זה עשר
פעמים ולא שמעו בקלי ארי כל גובריא דחזו ית יקרי וית אתותי דעבדית במצרים
במדבר אנסיאו קדמי דנן עסר זמנין ולא קבילו למימריי אן גמיע ארגל אי ראו כ
ברמי ואיתאי אי צנעתהא פימצר ופי אבר ואמתחנני הוה אמרה אעאשרה זלם
קבילו אמרי אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם וכל מנאצי לא יראה אם יחזון
ית ארעא דקיימית לאנהתהון וכל דארביזו קדמי לא יחזינה אן ראו אבלד אי קסמת
לאנשיהם וכדאך כל מן יעציני לא יראה ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא
אחרי והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורישנה ועבדי כלב חלק דהות רוח
אחרי עמיה ואשלים בתך דחלתי ואעילניה לארעא דיעל לתמן וכננה יתרכנה ואמי
עבדי כלב מוזא מאכאן לה ראי אבר אהבע כה טאעתי לאדכלה אבלד אי צאר אי

עלמא

למנפול בהרצאנשנא וטפלנא יהוה לנחא הלא טב לנא דנחוב למצרים ולמא ידכלנא אלך
 חלך אבלך פוקע באסיק נסאנא ואטפאנא גנימה לא אן אצלח לנא ארגיע אי מצר
 ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה ואמרו גבר לאהוהי גמני לישא ונתנו
 למצרים תם קא בעצהם לבעץ נוולי ריסא ונרגע אי מצר ויפל משה ואהרן על פניהם
 לפני כל קהל עדת בני ישראל ונפל משה ואהרן על אפיהוץ קדם כל קהל כנשתא דבני
 ישראל פוקע מוסי והרין עלי וגוהרמא בחצרה גוק גמאעה בני אמ ויהושע בן נון וכלב
 בן יפנה מן התרים את הארץ קרעו בגדיהם ויהושע בר נון וכלב בר יפנה בן נון וכלב
 בן יפנה לבו שיהוץ ויהושע אבן נון וכלב בן יפנה מן ראיו אבלך כרמא תיאברמא ויאמר
 אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה טובה הארץ מאד מאד
 ואמרו לכל כנשתא דבני ישראל למימר ארעא דעברנא בה לאלא יתה טכא ארעא לחדא
 לחדא פקא לגמאעה בני אמ קא ילין אבלך אדי מרנאה לנרומה בלד גייד גדא גדא אם
 חפץ בני יהוה והביא אתנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר היא זבת חלב ודבש אם
 אית רעוא בנא מן קני זיעל יתנא לארעא חדא ויתנה לנא ארעא חדא עבדא חלב ודבש
 אן כאן ללה מראד פינא אדכלנאה ווהבה לנא בלד יפיץ אלבן ואעמל אן ביהוה אל תמרו
 ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחטנו הם סר צלם מעליהם ויהוה אתנו אל תיראום ברום
 כמימרא די לא תמרדון ואתון לא תדהלון מן עמא דארעא ארי ביזנא מסירין אינון גדא
 תקפדון מנהוץ ומימרא די בסעדנא לא תדהלון מנהוץ אכמא עלי אלה בלא תתחמרו ולא
 תכאפו אהל אבלך פאנהם טעאמנא ומיזול צלהם ענהם ואלה מענא לא תכאפיהם

בני אמ ויאמר יהוה אל משה עד אנה ינאצני העם הזה ועד אנה
 לא יאמינו בי בכל האתת אשר עשיתי בקרבן ואמר יי למשה עד אימתי יהוה מרדון קדו
 עמא חדין ועד אימתי לא יהימנן במימדי בכל אתנא דעבדית בינהוץ פקא אלה למוסי א
 כם יעצוני הולאי אקום ואי כם לם יומנן בי מע גמיע אאיאת אדי צנעתהא פי מא בינחם
 אננו בדבר ואורי שנו ואעשה אתך לגוי גדול ועצום ממנו אמחינן במותא ואשי צינו
 ואעבד יתך לעם לב ותקיה מנהוץ יסתהקון אן אצרכהם באוכא ואקר צהם ואגער מנד
 אלה אכתר ואעצם מנהם ויאמר משה אל אלה ושמעו מצרים פי העלית בכחך את
 הזה מקרבן ואמר משה קניניו שמעון מצר לא ארי אסיקתא בחילך ית עמא חדין מבינ
 קא מוסי ללה ויסמוע אמצרון אדי אצעדת הולאי אקום מן בינחם בקודרתך ואמרו אדי
 ישב הארץ הזאת שמעו פי אתה יהוה בקרב העם הזה אשר עיין בעין נראתה אתה ידוע
 וענך עמד עליהם ובעמד ענן אתה הלך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה ואמרו ליהוה

ויימר

ארדייה למתמונה עליו פי הדי שכר יפנון פי למות והאנשים אשר שלה משה לתור את הארץ
 וישבו וילינו עליו את כל העדה להוציא דבה על הארץ וזכרוה דשלה משה לאללא ירה
 ארעאיתכו ארעיומו עלוהו ית כל כנשתא לאפקא שום ביש על ארעא וזאנהל י צנת בהם
 מוסי לירומו שכר פרנעו ותדמרו עליה לגמאעה ואכרנו שנאעה עלי שכר וימתו האנשים
 כוציא דבת הארץ רעה במגפה לפני יהוה ונמיתו זכוריא דאפיקו שום ביש על ארעא במותא
 כיש פמאת אולאיד ארנא באצראס בין ידי אלה ויהושע בין נון וכלב בין יפנה היו בין האנשים
 ההם החלכים לתור את הארץ ויהושע בר נון וכלב בר יפנה אהבן ימותו זכוריא האמין דאזלו
 לאלא ית ארעא ויהושע אכן נון וכלב אכן יפנה עאשו מן גומלה ארנא שדי מצו לירומו א
 בלד וידבר משה אתהדברים האלה אל כל בני ישראל ויתאבלו העם מאד ומליל משה
 ית פתגמיה האיין עם כל בני ישראל ויתאבלו עמא לחדא ולמא כלם מוסי בהדה לכלאס גומיע
 בני אסר חזן אקום גרא וישכימו בבקר ויעלו אל דאש הדר לאמר הננו ועלינו אל המקום
 אשר אמר יהוה כי הטאנו ונאקדימו בצנא וסליקו לדיש טורא לכוימר דהא אנר חטא
 סלקין לאתרא דאמר יס ארי חכנא וארלנו באגרא וצעדו טי דאס אגבל וקאו הא נתן
 צאעדן שוי שמוצע שדי אמרנא אלה פקר אכטינא ויאמר משה למה זה אתם עבדים
 את פי יהוה והיא לא תצלה ויאמר משה למא דכן אתין עבדין על גזירת מימר דיי והיא
 לא תצלה פקא מוסי להם יא קום לא תתנאו ויאמר אלה ויהי לא תננה אל תעלו פי אין יהוה
 בקרבכם ולא תננו לפני איביכם לא תסקון ארי לית שכינתא דיי בינכו ולא תתברין
 קדם בעלי דכביכון פלו תצעדו אן נור אלה לים הו מעכס ולם תנעדו בין ידי אעד איכס
 כי העמלקי והפנעני שם לפניכם ונפלתם בחרב כיעל כושבתם מאחרי יהוה ולא יהיה יהוה
 עמכם ארי עמלקאה וכנענאה תמן קרמיכון ותפלון בחרבא ארי על כין תבתון מבתר
 פולחנא דיי ולא יהי מימר דיי בסערכון פאן אעמלקין ואכנאענין תם בין ידיכס פתקען
 בלסיף לאנכס קד הגעתם ען טאעה אלה פלא יכון אלה כועכס ויעפילו לעלות אל דאש הדר
 וארון ברית יהוה וכישה לא כישו מקרב המהנה וארשעו לכויפק לדיש טורא וארון קימא
 דיי וכישה לא עדו כונו משריתא פאעתרו וצעדו טי אגבל וצנדוק עהר אלה ומוסי לס יזול מן
 ופט אעסכר וידה העמלקי והפנעני הישב בהר ההוא ויפוס ויכתום עד החרבה ונחת עמלקא
 וכנענאה דיתיב בטורא ההוא ומחונק וטרדונן עד הרמה פנהל אעמלקין ואכנאענין
 למקימין פי דאך אגבל פצרכו והטמוהם לי הרמה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ
 משבתיכם אשר אני נתן לכם ומליל עם בני ישראל ותימר להון ארי תיעלון לארע
 מותבניכון דאנא יהיב לכון מר בני אסר זקל להם ארי דכלתם שוי בלד סכנאכס שדי
 אנא מדכלכס הנאך ועשיתם אשה ליהוה עלה או זכח לפלא נדר או כנדברה
 או כמעדיכס לעשות רח ניהח ליהוה מן הבקר או מן הצאן ותעבדון קרבנא

ולבולה ירדה והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדבר דרך ים סוף
 ועמלקאה וכנענאה יתיב במישרא מחר אתפנו וטולו לכון למדברא אורה ימא דסו
 ואלעמלקיין ואפנאעניין מקימין פי אמרב פולו פי גז וארחלו אי אבר טריק כחר אקלי
 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר עדמת לעד
 הרעה הזאת אשר המה מליניס עלי את תלנות בני ישראל אשר המה מלנים עלי שב עתי
 עד אימתו לכנשתא כשתא הו אדאינן מתרעמין עלי ית תרעמת בני ישראל דאינן
 מתרעמין עלי שמיע קדמי אי לכם אכני הוה אגמאעה ארדייה אתי זמרת אאמר
 עלי ולקר סמעת תדמר בני אם אי תדמרו עלי אמר אלהם הי אנינאם יהוה אתי
 כאשר דברתם באזני כן אעשה לכם אימר להון קיים אנא אמר לי אם לא כמא דמרו
 הון קדמי כין אעביד לכון לא קל להם וכקאי אדאים יקול אלה אנ לם אצנע בכם כמא
 קלתם בהצרותי כמדבר הזה יפלו פגריכם וכל מקדיכם לכל מספרכם מכן עשרים שנה
 ומעלה אשר הלינתם עלי כמדברא הדין יפלו פגריכון וכל מניכון לכל חשבנכון מן
 עסרין שנין ולעילא דאתרעמתון עלי ופי הדי אבר תקע אגסאדכם מן כל מערוו זמנא
 מנכם מן אכן כ סנה וצאעדא כמא תדמרתם עלי אם אתם תכאו אל הארץ אשר
 נשאתי אתי די לשכן אתכם בה כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון אם אתון תיעלו
 לארעא דקיימת במימרי לאשראה יתכון בה אהין כלב כר יפונה ויהושע בר נון אנ
 דלתם אי אכלד אי קסמת באמרי אנ אסכנכם פיה לא כלב אכן יפתח ויהושע אנ
 ופכם אשר אמרתם לכי יהיה והביאתי אתם וידעו את הארץ אשר מאסתם בה
 זטפכון דאמרתון לכי זא יהוה ואעיל יתהון וידעון ית ארעא דקצתון בה זאטפכון
 קרתם אנהם יצירו געמה פאני אדכלהם תתי יערפון פצילה אכלד אי זהרתם פיה
 ופגריכם אתם יפלו כמדבר הזה ופגריכון דילכון יפלו כמדברא הדין ואמא אגסאדכם
 אנתם פתקע פי הדי אבר ובניכם היורעים כמדבר ארבעים שנה ונשאו את זנותיכם
 עד תם פגריכם כמדבר וכניכון יהוה מאהרין כמדברא ארבעין שנין ויקבלון ית חוביכון
 עד דיסופון פגריכון כמדברא ובניכם יקימו תאיהין פי אבר ארבעין סנה ויהמלו
 טגינכם ציפנא אגסאדכם פיה במספר הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים יום יום
 לשנה יום לשנה תשאו את עונתיכם ארבעים שנה וידעתם את תנאותי כמני יומיא
 דאלילתון ית ארעא ארבעין יומין יומא לשתא יומא לשתא תקבלון ית חוביכון ארבעין
 שנין ותידעון ית דאתרעמתון עלי באחצא אאי אם אי רמתם פיהא אכלד ארבעין יום
 לכל סנה ותחמלו אונארכם אא תמאם ארבעין סנה פתערפון מוצע אענאתי אנ
 יהוה דברתי אם לא זאת אעשה לכל העדה הרעה הזאת המעדים עלי כמדבר הזה יתמו
 ושם ימותו אנא לי גרית במימרי אם לא דא אעביד לכל כנשתא כשתא הו אדאינן
 עלי כמדברא הדין יסופון ותמן ימותון אנא אלה קלת דאך זאצנעה כגמיע הוה אגמאע

ארדייה

קדם יי' אלהי אבותי רמס ונחר לנפס ולגזרוב ארכל רמס אלהי עלי מר אנשכס כמא אן אגריב
מתלכס בני ידי אלהי תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם ולגד הגר אתם אוריתא חד אידיתא חד ידדי
לכון ולגזריתא דיתגזירין עמכון כדאך שריעה ואחדה יכון לכם ולגזרוב ארכל פי מא בינכס

וידבר יהוה אל משה לאחרי ידבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כבאתם אל הארץ אשר
אני מביא אתכם שמה ימליל עם בני ישראל ותימר להון במי עלכון לארעא האנא בעול יתמן לתמן מר
בני אסר וקל להם ארדי רכלתם אן אכלד ארדי אנא מדכלכס אלהי יהיה במכלכס מלחם הארץ תרומות וזמה
לעוזה ויהי במיכלכון מלחמא הארעא תפרשוון אפרשותא קייא פמתא כזא אכלתם מן טעאמה ארפעו
רפיעה ללה ראשית עריסתיכס תלה תרומות וזמה פתרומות גרין תרומות אתה ריש מצותכון חרלתא
תפרשוון אפרשותא כמא דמפרשין מן ארדא בין תפרשוון יתה אורל עגינכס גרדקה תרפעוהא רפיעה ללה
כרפעוהא אכלדאר כדאך תרפעוהא מראשית עריסתיכס תתנו ליהוה תרומה לרדתיכס מריש מצותכון
תתנון קייא אפרשותא לרדתיכס וכלאך מן אורל עגינכס תגעלו ללה רפיעה עלי מר אנשכס

וכי תשגו ולא תעשו את כל המצות האלה אשר דבר יהוה אל משה וארי תשתלחן ורלי
תעבדון יתכל מקורית האן רמליל יי' עם משה וארדי סהותס ולס הדה אוצאית אתי אמר אלה בודא מוסר
את כל אשר צוה יהוה אליכס ביד משה מן דהיום אשר צוה יהוה וקלאה לרדתיכס ית כל תקור יי'
לכון בידא המשה מן יומא דפקיד יי' אלהי לאה לרדתיכס ומתל גמיע מא אמרכס אלה בה עלי יד מוסא
מן יוסאכתדא והלם עלי מר אנשכס והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגבה ועשו כל העדה פרין
בקד אחד לעלה לריח נחלה ליהוה ומנחתו ונסכו במשפט ושעיר עזים אחד לחטאת ויהי אם
מעיני כנשתא אתעבדת לשלויי עבדון כל כנשתא תור בר תורי חד לעלתא לתקבלא ברעוה
קייא ומנחתיה ונסכיה כדחזי וצפיר בר עזין חד לחטאת פאן כאן אסוה ען עיין אגמאעה פליצנעו רתא
מן אכד צעידה מוצייה מקבולא ללה ומעהם בר ומזאג כמא יגב ותור מן למאעז לאדכזה וכפר
הבהן על כל עדה בני ישראל ונסלח להם כי שגבה היא והם הביאו את קרבנם אשר ליהוה והטאתם
לפני יהוה על שוגגתם וייכפר בהנא על כל כנשתא רבני ישראל וישתביק להון ארי שרודתא
היא אאנון איתאנו ית קרבנהון קרבנא קייא וחובתהון קייא על שלותהון ויוסתגפר לאמאם
ען גמאעה בני אסר מיכפר להם אד האך סהו והם אתו בצעירותהם קרבנא ללה ודכותהם עלי סהותהם
ונסלח לכל עדה בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל העם בשגבה וישתביק לכל כנשתא רבני ישראל
ולגזריתא דיתגזירין בני הון ארי לכל עמא כנשתא מוגפר לגמאעת בני אסר ולגזרוב ארכל פי כזא
בינהם אד גמיע אקום עלי סהו
ואם נפש אחת תחטא בשגבה והקריבה עז
בת שנתה לחטאת ואם אנוש חד יחוב בשלוי ויקריב עזא בת שנתה לחטאת ואי אנסאן כטא

ק"ט עלתה או נכסת קודשיה לפרשה נדרה או בנדבתה או במועדין לטעבד לאתקבלה
 ברעוה ק"ט מן תורי או מן ענא פקדנתם קרבנא ללה צעירה או דבחה תסו"ב נדרה או
 תברעה או פי אעיאדכס וארדתס אן יכון מרצי"א מקבולא ללה מן אכקד או מן זגנס
 והקריב הזקריב קרבנו ליהוה מנחה סלת עשרוין ברול ברביעית דהוין שמן וויקריב
 דמקריב קרבניה ק"ט מנחתה סלתה עסרונא דפיל בדכעות הינא משהא פיקריב
 צאהב דלך אקרבאן ללה מעה מן אבר עשר סמור מלתות בדהן וויין לנסף רביעית
 ההוין תעשה על העלה או לזבח לכבש האחד וחמרה לנסכא רבסית הינא תעביר על
 עלתה או לנססת קודשיה לאמרה חר' וכמור לשמואז רבע קסט תצנעה מע לצעירה
 או מע אדבה לאחמל אואחד או לאיל תעשה מנחה סלת שלשה עשרונים כלולה בשמן
 שלשית ההוין או לדכרא תעביר מנחתה סלתה תרוין עסרונין דפילא במשה תלתות
 הינא וולן לכבש תקרב מן אבר עשרוין סמור מלתות בדהן כולת קסט דהן וויין לנסך
 שלשית ההוין תקריב ריהניחה ליהוה וחמרה לנסכא תלתות הינא תקריב לאתקבלה
 ברעוה ק"ט וכמור לשמואז תלת קסט תקרבה מרצי' מקבול ללה וכי תעשה בן בקר
 עלה או זבח לפלא נדר או שלמים ליהוה ונארי תעביר מן תורי עלתה או נכסת קודשיה
 לפרשה נדרה או נכסת קודשיה ק"ט ואן צנעת מן אכקד צעירה או דבחה תסו"ב
 נדרה או מלאכה ללה והקריב על בן הבקר מנחה סלת שלשה עשרונים כלול בשמן
 חצי ההוין וויקריב על כל תורי מנחתה סלתה תלתה עסרונין דפיל במשה פלגות הינא
 פיקרב מעה מן אבר תלתה עשר סמור מלתות כנעף קסט דהן וויין תקריב לנסך חצי
 ההוין אשה ריהניחה ליהוה וחמרה תקריב לנסכא פלגות הינא קרבן דמותך בר
 ברעוה ק"ט וכמור קרבה לשמואז נעף קסט מקבול מרצי' ללה ככה יעשה לשור
 האחד או לאיל האחד או לשה פכששים או בעזים כדוין ותעביר לתורה חר' או
 לדכרא חר' או לאמר באמריה או בעזיה כדו יצנע מע כל תור ומע כל ראס מן
 לצאן או מן אהעז' פמוספר אשר תעשו ככה תעשו לאחד פמוספרס' כמוני
 דתעבדו כדו תעבדוין לחד כמוניהוין בהסב אחצא מא תקרבון מנחה כדאן אצנעו
 מע כל ואחד מן שמהצוין כל האזרחי עשה פכה את אלה להקריב אשה ריהניחה
 ליהוה כל יציבא יעביר כדוין ית לין לקרבא קרבן המתקבל ברעוה ק"ט כדי יצנע כל
 צריח אדו קרב קרבאן מקבול מרצי' ללה וס' תור אתנס גר או אשר פתוככס ל
 לדתיכס ועשה אשה ריהניחה ליהוה פאשר תעשו כן יעשה ונארי יתגיד עמוכון הינא
 או דביניכון לדיוכון ויעביר קרבן המתקבל ברעוה ק"ט כמא דתעבדוין כון יעביר ואי
 דכיל דכל מועכס או סכן פי מא ביתכס עלו מד אגישכס פעמול קרבנא ונארי אן יכון
 מקבול מרצי' ללה פכמי תצנעון כדאך יצנע דקול חקה אחת לכס ולגר הגר הקת עולס
 לדתיכס פכס פגר יהיה לפני יהוה מקבול הינא חר' לכון ולגוריא דיתגידוין קיס עלס
 לדיוכון כותכון ג' ורא יהו קרס י

הק"ט

והיה לכם לציצית וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תחזרו אחרי
 לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם ויהיו לבוץ לבוץ ספרדין ותחזון יהיה
 ותדבון יתכל פקודי לא לעשות עבדון יתב ולא תטעון כחך הדבור לכבוץ ובתך חזון עיניכון
 דאתון טען בתיהון פתכון דאך לכם דואבה צאהרה תרורה פתד סרו במיע וצאתי אלה
 ותעמלוהא ולא תרומו אתבאע קלונכם ועיונכם אזי אנתם טאגון וראתם למען תזכרו
 ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם בדיל דתדבון ותעבדון יתכל פקודי
 ותהון קדישין קלהבון לכו תדברו דאך דאימא ותעמלו במיע וצאתי ונתכוננו מקדסין
 לרבכם אזי יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני
 יהוה אלהיכם אנא יי אלהבון דאפיקית יתכון מארעא דמצרים למהווי לבון לאלהי אנא יי
 אלהבון אנא אלה רבכם אזי אברגתכם מן בלד מצר לאכון לכם אאהא אנא אלה רבכם
 דאים אבקא קיט טיטוקיס מי כלט

דגב

ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן ואבירם בני אליאב ואון בן פלת בני ראובן ואתפליג
 קרח בר יצהר בר קהת בר לוי ודתן ואבירם בני איאב ואון בר פלת בני ראובן פתקדם קרח
 אבן יצהר אבן קהת אבן לוי ודתן ואבירם בני איאב ואון אבן פלת בני ראובן ויקמו לפני
 משה ואנשים מבני ישראל חמשים ומאתים בשמיני עדה קראי מועד אנשי שם וקמו לפני
 משה וגבריא מבני ישראל מאתן וחמשיין רבבני כנשתא מערעי זמן אנשיין דשמה
 פוקפו אמאס מוסי ואנאס מן בני אס מאיתין וכפסין אשראף אגמאעה דעצת מחצר דוי
 אסמא ויקהליו על משה ועל אהרן ויאמרו אלהים לכם כי כל העדה כלם קדשים ובהונם
 יהוה ומדוע תתנשא על קהל יהוה ואתכמשו על משה ועל אהרן ואמריו להון סגני לבון ארי
 כל כנשתא כלהון קדישין וביניהון שריא אכענתא דני ומדין אתון מתרברבין על קהלא דני
 פתגוהון עלי מוסא והרון וקאו להמא חסככמא ריאסה או אגמאעה כללהם מקדסין ופי מא
 כינאס נור אלה פמא באכמא תשרפאן עלי גוק אלה וישמע משה ויפל על פניו וישמע
 שיה ונפל על אפיה פסמע דאך מוסי וקע עלי וגרה וידבר אל קרח ואל כל עדתו לאמר
 קדו ידע יהוה את אשר לוואת הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו ומחיל
 עס קרח ועס כל כנשתיה למימר בצפרא דיהוהע ניית דכשן ליה הית דקריש ויקריב לו
 לקדמוהי וית דיתרעי ביה יקריב לשמושיה וכלם קרח וכל גמועה וקא להם גרא יערף
 אלה אזי הו ליה ואמקדם פיקרבה איה ומן יכתארה יקרבה איה זאת עשו קחו לכם מחתת
 קרח וכל עדתו דא עבדו סבו לבון מחתלין קרח וכל כנשתיה אצבעו כללה כדו מגאמא
 קרח וכל גמועה ותנו בהן אש ושימו עליהן קטרת לפני יהוה מחר והוה האיש אשר
 יבחר יהוה הוא הקריש רב לכם בני לוי והבו בהון אישתא ושוואו עליהון קטרת כסמין
 קנז מחר ויהי גברא דיתרעי יי הוא קדיש סגני לבון בני לוי ואגעלו עליהא נארא זאקו
 עליהא בכורא בין ידי אלה גרע פאיראל אכתארה אלה הו אמקדם חסככס דאך אבני לוי

ואמר

כדאך בסהוא פליקרב שמה אכנת סנהרא לארכזה וכפר הדון על הנפש השגנת השמחה
 בשגנה לפע יהיה לכפר עליו ונסלח לו ויכפר בהנא על אנש האשתלי במחכה בשלו קניא
 לכפרא עלוהי וישתכיק ליה פיסתגפר לאמאס ש דאך לאנסאן אסאהי עלי מא אכטא סהוא בין
 ידי אלה פגפר לה ויצפה ענה והאזרח בכני ישראל ולגד הגר בתוכם תורה אחת יהיה לכם ויש
 בשגנה ויצבא בכני ישראל ולגוריה הותגורין ביעהון אודיתא חדא יהי לכון לביעבד בשל נוח
 מן בני אסר ואגריב ארכיל פי מא בינהם שריעה ואחרת תכון לכם למן יכטי סהוא והנפש אשר
 העשה ביד רכה מן האזרח וכפ הגר את יהוה הוא מגדף ונכרתה הנפש ההיא מן הדב עמיה
 ואנשי די עבד בדיש גלי מן יציביא וכן גוריא קניא הוא מרניז וישתיצי אנשא ההוא כגון
 עמיה ואי אנסאן צנע דאך ביד רפיעה מן אצריח וארכיל פהו קארף רכה וינקטע דאך לאנסאן
 מן בין קומה פידבר יהוה בזה ואת כוצותו הפר הפרת תכלת הנפש ההוא עונה בה ארי
 על פתגמא היי בסרוית פקודוהי אשני אשת יצאה ישתיצי אנשא ההוא כאביה ביה
 למא אזרח בכלאם אלה ופסק עהרה פינקטע דאך לאנסאן אנקטאעא וזרה עליה

ויהי בני ישראל במדבר וימצאו איש כוקשש עצים ביום השבת
 והוה בני ישראל במדבר איא שכחו בד מגבי אעין ביומא השבתא ולמא אקאם בני
 אסר פי אבר פוגו רגלא יחתטב חטבא פי יוס אסבת ויקריבו אתו הכוצאים אתו כוקשש עצים
 אל משה ואל אהרן ואל כל העדה וקריבו יתיה ראשכחו יתיה כד מגבי אעין לות משה
 ולות אהרן ולות כל כנשתא פקדמוה ארי וגדוה יחתטב חטבא אי מוסי ודרון ופאיר א
 גמאעה וינחו אתו במשכר כי לא פלש כזה יעשה לו ואסרו יתיה בבית כושרא ארי
 לא אתפרש להון מא היעבדון ליה ווצעוה פי אהבס לאנהם לא יפסר להם מא יצנע בה

ויאמר יהוה אל משה מות ימות האיש רגום אתו באבנים כל העדה
 מחוץ למחנה ואמר יט למשה אתקטלא יתקטיל גוברא כגובו יתיה באבניא כל כנשתא
 מברא למושריתא פקא אלה למוסי יקתל ארגל קתלא ודאך אן יהנמוה בלחגארה גמיע אנמועה
 כארג אעסכר ויצאו אתו כל העדה אל מחוץ למחנה ורגמו אתו באבנים וימות כאשר צוה יהוה
 את משה ואמרו יתיה כל כנשתא למברא למשריתא ורגמו יתיה באבניא ומות במא דפקיד יט ית משה
 פאכרגוה כארג אעסכר ורגמוה בלחגארה אי אן מאת כמא אמר אלה מוסי

ויהוה אל משה ואמר יט למשה למימר פקא אלה למוסי קאילא דכר אל בני ישראל ואמר ית
 אלהם ועשו להם ציצית על בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצית הכנף פתיל תכלת מלילעם בני
 ישראל ותימר להון ויעבדון להון כדספרי גל כנפי כמותהון לדריהון ויתנון על כדספר כנפא חוטא דתכלתא
 מר בני אס וקל להם אן יצנעו להם דואב עלי אכנאף אזרחם ויעלון עלי דואבה סלך אסמאנגון

ונסינו גבר מחתיתה ויהי עליון אישתא ושוא עליהון קטרת בסמיון וקטו בתרע משכן
זמנא ומשה ואהרן פאנל כל ואחד מגמרהה ובעלו עליה נאר אוסקן עליהא בכורא פ
פוקסו עלי כבא כבא אמוצר ומוסי והרון וינהל עליהם קרח את כל העדה אל פתח אהל
מועד וידא כבוד יהוה אל כל העדה ואכניש עליהון קרח ית כל כנשתא לתרע משכן
זמנא ואהרן יקרא דינ לכל כנשתא ועוזק עליהם קרח גמיע אגמאעה איכאב כבא אמוצר
פצרה נור אלה לגמיעהם וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר

הבדלו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרבע אתפרשו מגו כנשתא היא ואשיצו יהוה כ
כשעא אז אנפרזתם מן בין הוה אגמאעה אפמתהם כטרפה ויפלו על פניהם ויאמרו י
אל אלהי הרוחת לכל בשר האיש אחד יחטא ועל כל העדה תקצה ונפלו על אפיהון ואמרו
א לא רוחיא לכל כסרא גברא חז יהוב ועל כל כנשתא יהי רבזא פוקעא עלו וגוההמא
וקאו יא טאיק יא אה ארוואח כל בשרי ארבל ואחד יכטי ועלי סאיר אגמאעה תספט
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל העדה לאמר העל למפניב

למשכן קרח דתן ואבירם מליל עם כנשתא למימר אסתלקו מסחור סחור למשכנא ו
דקרח דתן ואבירם מר אגמאעה וקל להם ארתפעו עז חוסי מסכן קרח דתן ואבירם וקם
משה וילך אל דתן ואבירם וילכו אחריה זקני ישראל וקם משה ואזל לות דתן ואבירם ואזלו
בתרוהי סבי ישראל פקאם מוסא ומצא אי דתן ואבירם ומצא מעה שיוך בני אק וידבר אל
העדה לאמר סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה ואל תגעו בכל אשר להם פן
תספון בכל חטאתם ומליל עם כנשתא למימר זורו כען מעלוי משכני גבריא חייבי האין
ולא תקרבון בכל דילהון דלמא תלקון בכל חוכיהון פכלם אגמאעה וקאל להם אעתזלו ען
אכבית הולאי אקום אעאמיון ולא תדנו בשי מומא הו להם כלא תנסאפו בגמיע כטאיהם

נאש יצאה מאת יהוה ותאכל את החמשים ומאתים איש מקרבי הקטרת ואישתא נפקת
מן קינא ואלת ית מאתן וחמישין גוברא מקרבי קטרת בסמיא ונאר כרגת מן ענדי אלה כ
פאחרקת אל ואל אהרן ויעלו מעל משכן קרח דתן ואבירם מסכיב ודתן ואבירם יצאו
נצבים פתח אהליהם ונשיהם ובעיהם וטפם ואסתלקו מעילוי משכנא דקרח דתן ואבירם
מסחור סחור דתן ואבירם נפקו קימיו בתרע משכנהון ונשיהון וכניהון וטפלהון פארתפעו
ען חוסי מסכן קרח דתן ואבירם והמא איצא כרגו פאנתצבו עלי באב ככאהם ונסאהם וכני
הם ואטפלהם לירו מא יכוז ויאמר משה בזאת תדעון כי יהוה שלחני לעשות את כל
המעשים האלה כי לא מלבי ואמר משה כדא תדעון ארי יי שלחני למעבד ית כל עובדי
האין ארי לא מרעותי פקא מוסי בהוה אכלה תעלמוזן אן אלה בעת כי לאעמל גמיע הוה
אאעמל לים מן תלקא נפסי אם כמות כל האדם ימותון אלה ופקודת כל האדם יפקד עליהם
לא יהוה שלחני אם כמותא דכל אנשא ימותון אין אסעלא דכל אנשא יסתער עליהון
לא יי שלחני אן מאת הולאי אקום כמות כל אטאס וטלבו כמטאבתהם פליס א יא בעת כי
נאם כריא יברא יהוה ופעתה האדמה את פיה ובלעה אתם ואת כל אשר להם וירדו חיים

אמלה

ויאמר משה אל קרח שמעו בני לוי ואמר משה לקרח שמעו כען בני לוי תם קא להם
מוסא אסמעו דאך יא בני לוי המעט מכם כי הכדיל אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל
להקריב אתכם אליו לעבד את עבדת משכן יהוה ולעמד לפני העדה אשרתם הזעיר לכון
ארי אפריש אלהי ישראל יתכון מכנשתא דיישראל לקרבא יתכון לקדמוהו למפלה יתפלח
משכנא דניולמקסקדם כנשתא לשמשותהון אקליל ענדכם או אפרזכם איה אם מן
גמאעתהם פקרבכם איה לתכדמו מסכנה ותקפו בין ידי אגמאעה לתכדמוהם ויקרב אתך
ואת כל אחיך בני לוי אתך ובקשתם גם כהנה וקריב יתקדו כל אחך בני לוי עמך ובעין
אתון אף כהונה רבתא פכזאך קרבך וסאיר אכותך בני לוי מעך חתי טלבתם א אמאמו
איצא לכן אתה זבל עדתך הנועדים על יהוה ואהרן מה הוא כי תלוגו עליו בכיאתו
כנשתך דאזדמנתון על יגאהרן מה הוא ארי מתר עמחון עלוהו לדאך אנת וכל גמוס
אמנתמעין עלי אלה והרוק מאהו חתי תתדמרון עליה וקרבא משה לקרא לדתן ולאבנא
בני אליאב ויאמרו לא נעלה ושלח משה למקרי לדתן ולאבנא בני איאב ואמרו לא נסק
תם בעת מוסי לידעו כדתן ואבירם בני איאב פקא לא נציר איך המעט כי העליתנו
זבת חלב ודבש להמתנו במדבר כי תשתדר עלינו גם הישתדר הזעיר ארי אסיקתנא מארע
עבדא חלב ודבש לקטל ותנא כמדברא ארי אתר רבת עלנא אף אתר רבת אקליל מא
אצעדנא מן בלד יפיץ אלכין ואעסל לתקולנא פי אבר חתי תתרום עלינא איצא תרום
אף לא אל ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ותתן לנו נחלת שדה וכרם העיני האנשים הן
הנקר לא נעלה אף לא לארע עבדא חלב ודבש אעילתנא ויהבת לנו אחסנת הקליון
זכרמין העיני גובריא האינן תשלח לעורא לא נסק ואישא לם תדכלנא אי בלד יפיץ
אלכין ואעסל ולא אעטיתנא נחלה ציעה או כרם פלו תהדית הולאי אקום בקלע עיונת
לם נציר איך ויחר למשה מאד ויאמר אל יהוה אל תפן אל מנתחם לא חמול אחד מהם
גשאתי ולא הרעתי את אחד מהם ותקוף למשה לחדא ואמר קני לא תקביל ברעא הקרבנן
לאיחמרא דחד מנהון שחרי תגלא אנא אישית לחד מנהון פאשתד עלי מוסי גדא וקא אים
לא תקבל בכורהם ודל כה עלי אני לא אספר לאחדהם חמארא פאלא אי אן אסי אי א
ויאמר משה אל קרח אתה וכל עדתך היו לפני יהוה ואתה והם ואהרן מחר ואמר משה
להלח את וכל כנשתך הו זמינין לקדם יל את ואינן ואהרן מחר תם קא מוסי לקרח אנת
וכל מוועך אחצרו בין ידי אלה מע הארון גדא וקחוי איש מחתתו ונתתם עליהם קטרת
והקרבתם לפני יהוה איש מחתתו חמשים ומאתים מחתת ואתה ואהרן איש מחתתו
זכבו זכר מחתתיה ותתנון עליהון קטרת מוסי ומתקרבון קני זכר מחתתיה מאתן
זחמשין מחתין ואת ואהרן זכר מחתתיה ואי אנו כל ואחד מגמרתה ואלו עליהא ב
כזרא וקדמו בין ידי אלה מאיתין וז מגמרה ואנת והרון כל ואחד מגמרתה ויהו אוש
מחתתו ויתנו עליהם איש וישמו עליהן קטרת ויעמדו פתח אהל מוועד ומשה ואהרן

קטרת

אם

אם לכו לא יתקדם רגל אנכי מן ליס הו מן נסל הרון ליכבר בכורא בין ידי אלה ולא יכון
 בקרח וכגמועה כל כמא נזל אלה עלי יד מוס פייה
 ישראל ממחרת על משה ועל אהרן לאמר אתם המתם את עם יהוה ואחר עמו כל כנשתא
 דבני ישראל מיומא דכתרוהי על משה ועל אהרן למימר אתון גלמתיין דמית עמא דיין
 פתדמר גמאעה בני אם מן גז עלי מוס ויהוון קאילין אנתמא קתלתמא מן אלה אלה ויהו
 בהקהל העדה על משה ועל אהרן ויפנו אל אהל מועד והנה כסו הענין וירא כבוד יהוה
 והנה באת כנשיות על משה ועל אהרן ואת פניאן למשכן זמנא והוא חפרו עננא
 דאחגלי יקרא די פלמי תגזוקו עליהמא אתפתו אי כבא אמהצר פארי כנור אלה קד צהר
 פי אגמאם ויבא משה ואהרן אל פני אהל מועד ועל משה ואהרן לקדם משכן זמנא
 פתקדם מוסא והרון בין ידי כבא אמהצר
 נידבר יהוה אל משה
 לאמר הרמו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרבע ויפלו על פניהם את פרשו מ
 מגו כנשתא דיא ואשיצי יתהון כשעא ונפלו על אפיהון ארתפעו בין בין הוה אגמאעה
 אפנתהם כטרפה פוקעא עלי וגוההמא ויאמר משה אל אהרן קח את המחטה ותן עליה
 אש מעל המזבח ושים קטרת והולך מהרה אל העדה וכפר עליהם פי יעא הקצף מלפני
 יהוה החל הנגף ואמר משה לאהרן סכ ית מחתיתא והב עלה אישתא וישו קטרת בסמין
 זאוביל בפריע לכנשתא וכפיר עליהון ארי נפק רגזא מן קנז שרי מותנא פקאמוסי להרון
 כד אמגמרה ואגעל עליהא נארא מן פוק אמדבה ואלך בכורא ואדהב בה מסרעא אי א
 גמאעה ואסתגפר ענהם פאן אסכט קד כרג מן ענד אלה וקד כדא בהם אצדאם ויקרו
 אהרן כאשר דבר משה וירע אל תוך הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן את הקטרת ויכפר
 על העם ונסיב אהרן כמא דמליל משה ודהט לגו קהלא והא שרי מותנא בעמא ויהב
 ית קטרת בסמין זכפר על עמא פאכד דאך הרון כמא קאמוסא ותאצר איוסט אגוק פ
 פארי בלבא קד אכתדא בהם פככר אככור ואסתגפר ענהם ויעמד בין המתים ובין החיים
 ותעצר המגפה וקם בין מיתנא ובין חייתא ואתכלי מותנא פוקה בין אמותא ואלחי
 וארתפע אובא ויהיו המתים במגפה ארבעה עשר אלה ושבע מאות מלבד המתים על
 דבר קרה והיו דמיתו כמותנא ארבעת עשר לפני ושבע מאה בר מדמיתו על פלוגתא
 דקרו וכתאן עוד מן מאת כדאך אובא יד אפאזן מאיה סוי מא מאת בסכב קרו וישב
 אהרן אל משה אל פתח אהל מועד והמגפה נעצרה והב אהרן לות משה לתרע משכן
 זמנא ומותנא אתכלי פרגע הרון אי מוסא אי באב כבא אמהצר וקד אנתכס אובא

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל וקח מאתם מטה מטה לבית אש
 מאת כל נשיאיהם למשפחתם שנים עשר מטות איש את שמו תכתב על מטתו מליל
 עם בני ישראל וסכ מנהון הטרא הטרא לבית אבא מן כל דבר בני הון וזרעיהון תרי ע
 עמל

לביית אש
 לביית אש

שאלה וידעתם כי נאצו האנשים האלה את יהוה ואם כריאה יבליני ותפתח ארעא ית
פומה ותבלע יתהון וית כל דילהון וייתחמך כד היין לשאול ותי דעון ארי ארביזו גבריזא האין
קני ואן כלק אלה בלקא באן תפתח ארעא פאכת לעתהם וגמיע מאהם וינולו אחיא
אי ארעא עלמתם אן הולאי אקום קד עצו אלה ויהי ככלהו לדבר את כל הדברים האלה
ותבקע האדמה אשר תחתיהם והוה כד שיצי למללא את כל פתגמא האין ואתבלעת ארע
דתהותיהון פכאן ענד פראגה מן קול הדי לכלאם אנשקת ארעא ארי תחתהם ותפתח ה
הארעא את פיה ותבלע אתם ואת בתיהם ואת כל האדם אשר לקח ואת כל הכנושי ותפתח
ארעא ית פומה ובלעת יתהון וית אגש בתיהון וית כל אנשא דלקח וית כל קנינא ופתחת
ארעא פאכא ואתלעהם וביותהם וכל אנשאן לקח וגמיע אסרת וירדו הם וכל אשר
להם חיים שאלה ותכס עליהם הארעא ויאכדו מתוך הקהל ונחתו אינון וכל דילהון כד
היין לשאול ותפת עליהון ארעא ואת כלו מגו קהלא פנדלו הם וגמיע מאהם אחיא אי
אתרא זגטת עליהם ארעא וכאדו מן בין אגוק וכל ישראל אשר סביבתיהם נסו לקלם
פי אמרו פן תבלענו הארעא וכל ישראל ובסחרניהון ערקו לקלהון ארי אמרו דלמא תבלענו
ארעא וגמיע אהם ארי חושיהם הרבו מן שרת אצואתהם קאו כלא תבלענו ארעא
ואש יצאה מאת יהוה ותאכל את החמשים ומאתים איש מקרבי הקטרת ואישתא נפקת
מן קני זאכלת ית מאתן וחמשיין גברא מקרבי קטרת בסמיא ונאר כרגת מן ענד אלה
פאחרקת אמאיתין ואן ארגל מקרבי אבכור
וידבר יהוה אל משה
לאמר אמר אל אלעדו בן אהרן הכהן וירדם את המחלת מבין השרפה ואת האש זרה
הלאה כי קדשו אימר לאעזר בר אהרן כהנא ויפריש ית מחתיתא מבין יקודיא וית אישתא
ירחיק להלאה ארי אתקדישא מר לעזר אבן הרון אמאם באן ירפע אמגאמר מן בין
א מחרקין וירי אנאר הנאר לאנהא קד תקדסת את מחתת החטאים האלה בנפשתי
ועשו אתם רקיע פחים צפוי למזבח כי הקריבם לפע יהוה ויקדשו ויהיו לאות לבני ישראל
ית מחתית חיביא האין ב דאתחייבו בנפשתיהון די עבדון יתהון טמין רידיין חופאה למדכחא
ארי קדיבונז קני ואתקדישא זיהדיין לאת בבני ישראל אמי מבאמר הולאי אמכטיין עלי
אנפסהם פיצעוהא צפאיהא רקאק גשאא לאמזכח פאנהא למא קדמוהא בין ידי אלה
קד תקדסת ותציר עלאמה לבני אס וינאח אלעדו הכהן את מחתת הנחשת אשר הקריבו
השרפים וירקעום צפוי למזבח ונסיב לעזר כהנא ית מחתית נחשת דקריבו יקודיא וירדי
דונז חופאה למדכחא פאכו לעזר אמאם מבאמר אנחאם ארי קדמוהא אמחרקין כ
פאלקוהא צפאיהא לאמזכח זכרון לבני ישראל ונלא יקרב איש זר אשר לא מזרע
אהרן הוא הקטיר קטרת לפני יהוה ולא יהיה כקדו וכעדתו כאשר דבר יהוה ביד משה
לו דזכרנו לבני ישראל כדי לילד לא יקרב גבר חילופ דלא מזרעא דאהרן הוא לאמקא י
קטרת בסמין קני ולא יהי כקרח וככנשתיה כמא דמליל יי בידא דמשה ליה דכרא לבני

אמר

בני אס למוסא הוודא קד תופי מנא זכאד מנא פכלנא האכין כל הקרב הקרב אל משכן
יהוה ימות האם תמונו לבוע כל דקריב מקרב למשכנא דני מא יתיהא אנחא סיפין לממת
ואלי כאז כל מן תקדם אי מסכן אלה הלך פהודי נחז פאנון ומחלפון
ויאמר יהוה אל אהרן אתה ובנך ובית אבך אתך תשא את עין
המקדש ואתה ובנך אתך תשא את עין כהנתכם ואמר לי לאהרן אתה ובנך ובית אבך ש
עמך תסלחון על חובי מקדש זאת ובנך עמך תסלחון על חובי כהונתכון פקא אלה להרון
אנה ובנך ולאבך מעך תחמלון וזר למקדם ואנת ובנך מעך תחמלון וזר אממתכם
וגם את אחיך מטה לוי שכט אבך הקרב אתך וילוו עליך וישרתוך ואתה ובנך אתך לפני
אהל העדות ואף ית אחך שכטא דלוי שכטא דאבך קריב לותך דיתוספון עלך וישמשוך
זאת ובנך אבך קדם משכנא דסרהותא ואיצא אכותך בני לוי שכט אבך קדמם איך
ויבצאפון איך ויכדמווך ואנת ובנך מעך פקט ביני ידי כבא אשה אדה ושמו משרתך
ומשמרת כל האהל אל כלי הקדש ואל המזבח לא יקרב ולא ימתגם הסגם אתם
ניטרון מטרתך ומטרת כל משכנא ברם למני קדשא ולכדבהא לא יקרבון ולא ימותון
אף אינון אתה אתון ויחפצו מהפצך וחפץ גמיע לכבא מא כלא אנית אקדם ואמזבח לא
יתקדמו ללא יהלכון אנתם והם אגמעין ונלוו עליך ושמו את משמרת אהל מועד לכל
עבודת האהל וזר לא יקרב אליכם דיתוספון עלך ויטרון ית מטרת משכן זמנא לכל
פלהן משכנא דהילוני לא יקרב לותכון ואמנצאפין איך יחפצון חפץ כבא אמהער
וכדמתה ואגנבי לא יתקדם איכם ושמרתם את משמרת הקדש ואת משמרת המזבח
ולא יהיה עוד קצף על בני ישראל ותטרון ית מטרת קדשא וית מטרת מדבהא ולא יהי
עוד רגזא על בני ישראל ותחפצו חפץ אקדם וחפץ אמזבח ולא יכון זי אדת סכט עלי
בני אס ואני הנה לבחתי את אחיכם הלויים מתוך בני ישראל לכם מחנה נתנים ליהוה
לעבד את עבודת אהל מועד ואנא היא קריבית את אחיכו ליוא בני ישראל לכוון מתנא
יהיבין קני למפלה ית פלהן משכן זמנא פאני קד אכזת אכותכם אלי ואניין מן בני אס
וגעלתהם הנה לכם ללה לינדמו כדמת כבא אמהער ואתה ובנך אתך תשמלו את
כהנתכם לכל דבר במזבח ולמבית למרכת ועבדתם עבודת מחנה אתן את כהנתכם והזר
דקרב יומת ואת ובנך עמך תיטרון ית כהנתכון לכל מתגם מדבהא ולמניו לפרכתא
תפלחון פלהן מתנא אתין ית כהנתכון ויילוי דיקרב יתקטיל ואנת ובנך מעך תחפצון
אממתכם לגמיע אמור אמזבח ודאכל אסוף ותכדמוה פקד בעלת כדמתכם כדמה
מוהובה ואי אגנבי תקדם איהא פליקתל
וידבר יהוה אל
אהרן ואני הנה נתתי לך את משמרת תרומתי לכל קדשי בני ישראל לקנתתים למשחה
ולכנוף לחק עולם ונליל יעם אהרן ואנא היא יהבית לך ית מטרת אפר שותי לכל
קוד שיא דבני ישראל לך והנתנון לכו ולבנך לקים עלם תם כלם אלה הרון וקא אני

עמר חוטרין וזכר ית שמייה תכתוב על חוטריה מר בני אם וכז מנהם עצא עצא לכל
 בית אב מן אשר אפהם לכיות אנאיהם יב עצא ואם כל ואחד אכתב עלי עצאה ואת שם
 אהרן תכתב על מטה לוי כי מטה אחד לראש בית אבתם זית שמא דאהרן תכתוב על
 חוטרא דלוי ארי חוטרא חד לריש בית אבהתהון ואם הרון אכתב עלי עצא לוי אנך
 אנמא מאכד עצא ואחד לגמלת כיות אנאיהם והנחתם באהל כוועד לפני העדות אשר
 איעד לכם שמה והצנענון במשכן זמנא קדם סהדותא דאזמין מימרי לכון תמין וצעהא
 פי לבא למחצר בין ידי אשראדה לוי אהצרך הנאך והיה האיש אשר אבחר בו מטהו
 יפרכ והשכתי מעלי את הלחות בני ישראל אשר הם מליגים עליכם ויהי גברא דאתרעי
 ביה חוטריה ינעי ואניה מן קדמי ית תרעמת בני ישראל דא ינון מתרעמין עליכון פארגל
 לוי אכתארה תפרע עצאה חתי אהדי עני תדמר בני אם לוי הם מתדמריין עליכם
 וידבר משה אל בני ישראל ויתנו אליו כל נשיאיהם מטה לנשיא אחד מטה לנשיא אחד
 לבית אבתם שנים עשר מטות ומטה אהרן בתוך מטותם ומליל משה עם בני ישראל
 והבו ליה כל רכב בני חוטרא לחבא חדי חוטרא לחבא חדי לבית אבהתהון תרי עשר
 חוטריין והוטרא דאהרן כגו חוטריהון פכלם מוסי כדאך בני אם מדפע ליה כל אשראפהם
 עצא מן כל שריה לכיות אנאיהם יב עצא ועצא הרון פי מאכין עצייהם ויצח משה
 את המטות לפני יהוה באהל העדות ואצנע משה ית חוטרא קלי במשכנא דסהדותא
 פוצעהא מוסי בין ידי אלה פי לבא אשראדה ויהי ממחרת ויבא משה אל אהל העדות
 והנה פרה מטה אהרן לבית לוי ויצא פרה ויצץ ציץ ויגמל שקדים זהו בינמא דכתרוה
 ועל משה למשכנא דסהדותא ויהא עשא חוטרא דאהרן לבית לוי ואפיק לכלבין ואניק נק
 זכפית שגדיין ולמא כאן מן גד דכל מוסי אכתב אשראדה פאדי קד פרעת עצא הרון לוי
 הי לבית לוי ואכרגת פרועה ונורת נוארא ועקדת לוזא ויצא משה את כל המטות מי
 מלפני יהוה אל כל בני ישראל ויראו ויקחו איש מטתו ואפיק משה ית כל חוטרא מן
 קיין לכל בני ישראל ואשתמוועו ונסיבו זכר חוטריה פאכרג מוסי גמיע אעצי מן בין ידי
 אלה אי גמיע בני אם פנצר כל ואחד אי עצאה ואכדוחא

ויאמר יהוה אל משה השל את מטה אהרן לפני העדות למשמרת לאות לבני מרי ותכל
 הלנתם מעלי ולא ימתו ואמר יי למשה אתיב ית חוטרא דאהרן ק סהדותא למטרא
 לאת לעמא סרבנא ויסופון תרעמתהון מן קדמי דלא ימותון הם קא אלה למוסי כד עצא
 הרון בין ידי אשראדה תכון חפץ עלאמה לויי אכלת פיפנא תדמרהם עליי ולא יהלכון
 ויעיש משה כאשר צוה יהוה אתו כן עשה ועבד משה כמא דפקיד יי יהיה בין עבד
 פצנע מוסי כמא אמרה אלה מן דאך

ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הן גוענו אבדנו כלנו אבדנו ואמרו בני ישראל למשה
 למימר הא מננא בלעת ארעהא היא מננא קטילת חרבא היא מננא מיתו במוותנא הם קא
 זכר

וילך יהי זלמהא יכון לך כקץ אתחריך וכסאק אימנא יכון לך כל תרומת הקדשים אשר
 ירימו בני ישראל ליהוה נתתי לך ולבנך ולבנתך אתך לחק עולם כרית מלח עולם הוא
 לפני יהוה לך ולזרעך אתך כל אפר ישות קדשיא דיפרשון בני ישראל קני יהבית לך ולבנך
 ולבנתך עמך לקים עלם קים מלה עלמא היא קני לך ולבנך עמך וסאיר רפאיע אאקואם
 אתי רפעהא בני אם ללה בעלתרא לך ולבנך ולבנתך מעך דסם אדהר עהד תבאתא
 עאם הו ללה לך ולנסלך מן בעוד ויאמר יהוה אל אהרן בארצם לא תנחל וחלק לא יהיה
 לך בתוכם אי חלק ונחלתך בתוך בני ישראל זאמר יע לאהרן בארעהון לא תהסין וחולק
 לא יהי לך בינהון מתנן דיהבית לך אינון חולקך ואהסנתך בני בני ישראל תם קאאלר
 להרון פי ריאצהם לא תנחל ולא יכון לך קסם פי מא בינה פאני קד בעלת קראביני קסמך
 ונחלתך פי מא בין בני אם

נחלת

וישראל לנחלה חלה עבדתם אשר הם עבדים את עבדת אהל מועד ולבני לוי היא
 יהבית כל מעסרא בישראל לאחסנא חלה פלחנהון דאינון עבדין ית פלחן משכנ זמנא
 ולבני לוי קד בעלת כל עשור מן אאם נחלה בדל כדמתהם פי איי יכדמו כבא אמחצר
 ולא יקרבו עוד בני ישראל אל אהל מועד לשאת חטא למות ולא יקרבו עוד בני ישראל
 למשכן זמנא לקבלא חובא לממת ולא יתקדם בני אם אי כבא אמחצר פיהמלון וזרא
 פיהלכון ועבד הלוי הוא את עבדת אהל מועד והם ישאו עונם חקת עולם לדחתכם
 וכהון בני ישראל לא ינחלו נחלה ויפלאון ליוא אינון ית פלחן משכנ זמנא ואינון יתכלון
 חוניהון קים עלם לדריכון ובני בני ישראל לא יחסנון אחסנא ויכדס אליואניין וחדהם
 כבא אמחצר והם יחמלון וזרהם רסם אדהר עלי מר אגיאכס ופי מא בין בני אם לא ינחלו
 נחלה כל את מעשר בני ישראל אשר ירימו ליהוה תרומה נתתי ללוים לנחלה על כן אמרתי
 להם נתון בני ישראל לא ינחלו נחלה ארי ית מעסר בני ישראל דיפרשון קני אפר שותא
 יובית ליוא לאחסנא על כין אמרית להון כגו בני ישראל לא יחסנון אחסנא פאן עשור בני
 אם אתי רפעהוהא ללה רפיעה בעלתהא לאליואניין נחלה פלדאך קלת להם פי מא בין בני
 אם לא ינחלו נחלה

ודבר יהוה אל משה לאמר ואל הלוים תדבר ואמרת אליהם כי תקחו מאת בני ישראל את
 המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנחלתכם והרמתם לזמנו תרומת יהוה מעשר מן המעשר
 ועליואי תמליל ותימר להון ארי תסכוון מן בני ישראל ית מעסרא דיהבית לכון מנהון
 באחסנתכון ותפרשון מנה אפר שותא קני מעסרא מן מעסרא ומר אליואניין וקל להם
 אדי תאכדון מן בני אם לעשר אי בעלתה לכם מנהם בנחלתכם פארפעו מנה רפיעה
 ללה עשרא מן לעשר ונחשב לכם תרומתכם כדגן מנהגרון וכמלאה מן היקב ויתחשב
 לכון אפר שותכון כעבורא מן אדרא וכמלאתא מן מעצרתא וזאך אן תחשב לכם רפאיע
 קם כלאר לבני אם מן אבדאר וכאסלאפה מן אהגאר כן תרימו גם אתם תרומת יהוה מכל

מעשרותיכם

קד אעטיתך הפין רפאיע מן גמיע אקדאם בני אגם אעטיתהא לך מסחא ולבנך רסס א
 דוד זה יהיה לך מקדש קדשים מן האש כל קרבנם לכל מנתתם ולכל השאתם ולכל
 אשמתם אשר ישיבו לוי קדש קדשים לך הוא ולבנך דין הילך מקודש קדש לא מותר מן
 אשמתם כל קרבנותיהם לכל מנתהוון ולכל השתהוון ולכל אשמהוון דיתכונן קדמי קדש
 קדשין דילך הוא זבנך הדי יכונן לך מן כואץ אקדאם מן בעד אחרק מן גמיע קדא
 בינהם וברהם ולכותהם וקרבאן אהם אדי יאתוניה פהו מן כואץ אקדאם לך ולבנך
 בקדש הקדשים תאכלנו כל זכר יאכל אתו קדש יהיה לך בקדש קדשין תיכלוניה כל
 דכורא ייכול זתיה קדשא דילך כלואץ אטהר תאכלה כל דכר יאכל מנה יכונן לך
 קדסא וזה לך תרומת מתנם לכל תנופת בני ישראל לך נתתים ולבנך ולבנתך אתך
 לחק עולם כל טהור בביתך יאכל אתו דדין לך אפרשות מתנתהוון לכל ארמות בני יש
 ישאל לך יהבתנון ולבנך זלבתך עמך לקים עלם כל דידיך בביתך ייכול זתיה וזה
 לך רפאיע עטאיהם מן גמיע מחרכאת בני אגם לך אעטיתהא ולבנך ולבנתך מעך
 רסס אדהר וכל טאהר פי מנזלך יאכלה כל חלב יצהר וכל חלב תירוש ודבן ראשיתם
 אשר יתגליתנה לך נתתים כל טוב משה וכל טוב הפרזעבור ראשיתהוון דיתנון קיני
 לך יהבתנון וגמיע אגוד אדהר וא עציר ואבר אואליהא אדי יגעלוהא ללה קד געלתהוון
 לך בכורו כל אשר בארצם אשר יביא ליהוה לך יהיה כל טהור בביתך יאכלנו בכורי
 דבארעהוון דיתנון קיני דילך יהיכל דידיך בביתך ייכלוניה וככור מא פי ריאצתם אדי יא
 בה ללה יכונן לך וכל טאהר פי מנזלך יאכלה כל חנם בישראל לך יהיה כל חרמא ביש
 דילך יהי וכל צואה פי אגם יכונן לך כל פטר דחם לכל בשר אשר יקרעו ליהוה באדם
 ובבהמה יהיה לך אך פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור הבהמה הטמאה תפדה
 פתח זולא לכל כסרא דיהרבון קיני באנשא ובבעיורא יהי לך בדם מפדק תפרוק ית בכל
 דאנשא זית בכורא דבעיורא מסאבא תפרוק וכל אזול בטן מן כל בשרי אדי יקדמונר
 ללה מן אנסאן ובהימה יכונן לך לכן יגב אן תפדי בכור אנאם וככור אבהימה אנגסה
 ופדונו מבן חדש תפדה בעדכך כסף חמישת שקלים בשקל הקדש עשרים גרה הוא ופרקו
 מבר ירחא תפרוק כפורטניה כסף חמיש סלעין כסלעי קדשא עסדין מעין הוא ופדא
 נאס מן אבן שהר בקימתה ה מתאקול פצה במפקא אקדם זהו כ דאנק אך בכור שוד א
 בכור פשב אוד בכור עז לא תפדה קדש הם את דמם תזרק על המזבח ואת חלבם תקטור
 אשה לריח ניחח ליהוה בדם בכורא דתורא או בכורא דאמרא או בכורא דעיזא לא
 תפרוק קדשא אינון ית דמהוון תזרוק על מזבחה זית תרבהוון תסיק קרבן דמתקבל כ
 ברעוא קיני פאמא בכר אבקר ולא צאן ולא מאעז פלא תפדא לאנהא מקדסה רש מי
 דמהא עלי אמזבח וקתר שחמהא קרבאן מקבול מרצי ללה ובשרם יהיה לך פחזה
 התנופה וכשוק הימין לך יהיה ובסרהוון יהי לך כחדיא דארמותא וכש פא דמיניא

דינך יהי

בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל המחנה וטמא הכהן עד הערב וישבע לבושו
כהנאו סחי במריה במיא וכתב כין ייעול למשרי תא ויהי מסאב כהנא עד למשא ויגסל
לאמאם תיאכה וירחץ בדנה באמא ובעד דאך ידכל אי לעכבר וינגס אי אליל והשרף אתה
יבסם בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא עד הערב ודמוקיד יתה יצבע לבושו במיא
זיסחי במריה במיא ויהי מסאב עד למשא ואמחרקהא יגסל תיאכה וירחץ בדנה באמא
וינגס אי למגיב ואספאיש טהור את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה
לעדת בני ישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא ויכניש גבר דכי ית קטמא דתורתא ו
ויצנע למכרא למשרי תא באחר דכי ותהי לכנשתא ובני ישראל למטרא למי אדיותתג
חטתא היא ויגמע רגל טאהר רמאד אבקה ויצעה כארג לעסכר פי מוצע טאהר
ותכח לגמאעה בני אם מחפוצה למא אנצח והי זכוח וככס האספא את אפר הפרה את
בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם ויצבע דכניש
ית קטמא דתורתא ית לבושו ויהי מסאב עד למשא ותהי לבני ישראל ולגיו ויהי דית
בגדיו ביניזון לקים עלם ויגסל אגאמע רמאדהא תיאכה וינגס אי אליל ותכח לבני אם
ויגריב אדכיל פי מא בינהם רסס אדהר הנגע במת לכל נפש אדם וטמא שבעת ימים
ויקרב במיתא לכל נפשא דאנשא ויהי מסאב ישבעא יומין ומן דנא במיית מן נפוס אנאם
שוינגס ז אלאם הש יתחטא בז ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואסלא יתחטא ביום
השלישי וביום השביעי לא יטהר הוא ידי עלוהי ביומא תליתאה וביומא שביעאה ידכי
לא ידי עלוהי ביומא תליתאה וביומא שביעאה לא ידכי והו יתלכא מנה פי איום אג
וטהר ואן לס יתלכא מנה פיהמא לא יטהר כל הנגע במת בנפש אדם אשר ימות
והחטא את משכן יהוה טמא ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא זרק עליו
טוה עווד טמאתו בו כל דיקרב במיתא בנפשא דאנשא דימות ולא ידי עלוהי ית
שכנא ויני סאיב די שתצי אנשא ההוא מישראל ארי מי אדיותתא לא אדדריקו עלוהי
אנאב יהי עווד סאוכתיה ביה פכל מן דנא במית מן נפוס אנאם אדי ימות ולא יתלכא
פד נגס מסכן אלה או דכלה וינקטע דאך אנסאן מן אלאם או מא אנצח לס ירש עליה
במגע לדאך נגאסחה עליה אנדא זאת התורה אדם כי ימות באהל כל הבא אל האהל וכל
פגש באהל יטמא שבעת ימים דא אוריתא אנש ארי ימות במשכנא כל דעליל למשכנא
הויל דבמשכנא יהי מסאב שבעא יומין והיה אשריעה אי אנסאן מאת פי לכא פכל מא
יבסל וכל מן דכל איה ינגס ז אלאם וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא וכל
אין דחסף פתיחגלית מנופת שיע מקת עלוהי מסאב הוא וכל אנא מפתוח אדיליס לה
מנאם מקייד פהו נגס וכל אשר יגע על פני השדה בחלל הרב או במת או בעצם אדם
או בקבר יטמא שבעת ימים וכל דיקרב על אפי הקלא כקטיל הדבא או במיתא או
יבסל דאנשא או בקברא יהי מסאב שבעת יומין וכל מן דנא עלי ונה לצחרא במקחיל

מעשיתכם אשר תקחו מאת בני ישראל ותתם למנו את תרומת יהוה לאהרן הכהן בני
תפישון אף אתון אפר שותא קני מכל מעשרתכון ותמכון מן בני ישראל ותתנון מנה יר
אפר שותא קני לאהרן כהנא כדאך תרפעו אנתם איצא רפיעה ללה מן גמיע עשורכם
אדי תאכדונה מן בני אם ואעטו דאך להרון לאמאם מכל מתנתכם תדמו את כל תרומת
יהוה מכל חלבו את מקדשו ממנו מכל מתנתכון תפישון ית כל אפר שותא קני מכל שפר
ית קדשיה מנה וליכון מא תרפענה ללה מן גמיע עטאיכם אנודהא ואכצהא מנהא
ואמרת אלהם בהרימכם את חלבו ממנו ונחשב ללוים כתבואת גרן וכתבואת יקב ותומר להון
באפר שותכון ית שופריה מנה ויתחשיב ללויא בעללה אדרא ובעללה מעצרתא
וקל להם אדי רפעתם אנודה מנה צאר אכאקי לכם יא אליואניין כגלה בני אם מן אבוא
ואתגאר ואכלתם אתו בכל מקום אתם וביתכם כי שכר הוא לכם חלה עבדתכם באהל
מועד ותכלון יתיה בכל אתר אתון ואנש בתיכון ארי אגרא הוא לכון חלה פלחנכון
במשכן זמנא וגאיז אן תאכלוה פי כל מוצע אנתם ואלכם לאנה אגרתכם בדל כדמתם
פי כבא אמחצר ולא תשאנו עליו חטא בהרימכם את חלבו ממנו ואת קדשי בני ישראל
לא תחללו ולא תמותו ולא תקבלון עלוהי חובא באפר שותכון ית שופריה מנה יר
קדשיא דבני ישראל לא תחלוז ולא תמותון ולא תחמלו ענה וזרא ענד רפעכם אנודה
ואקדאס בני אם לא תבדלוהא ולא תהלכון עכ כפיסוקים סימני דעג

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר זמליל ינעם משה זעם אהרן למימר תם כלם
אלה מוסי והרון תכלימא זאת חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל
ויקחו אליה פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על דא בזירת
אוריתא דפקוד ינ למימר מליל עם בני ישראל דיסכון לך תורתא סמוקתא שלמתא דלת
בה מומא דלא סליק עליה נילא הדי רסס אשריעה אתי אמר אלה כהא קאילא מר בני
אם אן יאתון בבקרה צפרה צחיחה מא לים פיהא עיב מא לם יקע עליהא ניר ונתתם
אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפני ותתנון ית
לשעזר כהנא דיפיק יתה למברא למשריתא זיכוס יתה קדמוהי ואדפעהא לשעזר לאמאם
יכרהא כארג אעסכר וידבחהא בחצרתה ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה אל
זכח פני אהל מועד מדמה שבע פעמים דיסכב לשעזר כהנא מדמה באצבעיה ידי לקביל
אפי משכן זמנא מדמה שבע זמנין ויאכל מן דמהא באצבעה וינצח מקאבל וגה כבא
אמחצר מנה ז מראר ושרף את הפרה לעינו את ערה ואת בשרה ואת דמה על פרשה
ישרה ויוקיד ית תורתא לעינוהי ית משכה ית כסרה וית דמה על אוכלה ויקיד ויאמר
כאחראקהא בחצרה גלדהא מע לחמהא ודמהא ופרתהא ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני
תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה ויסכ כהנא אענא דארזא ואיזוכא וצבע זהור ויזרמי
לגו יקידת תורתא ויאכל עוד ארז וצעתר וצבג קרמז וילקי דאך אי וסט חריקהא וכבים

ויאמר

בני ישראל

אל המקום הרע הזה לא מקום זרע ותאנה וגפן זרמון ומים אין לשתות ולמא
מיקוצצא ממצרים לאיתא יתנא לאתרא בישא הדין לא אתר כשו לביית זרע ואף
א תנין וגופנין ורימונין ומיא לית למישהי ולם אצעדתונא מן מצר וגיתם בנא אי הדי
מוצע אי לא זרע ולא גפן ולא תין ולמאן חתי מא לים לא שרב ויכלא משה ואהרן
מפני הקהל אל פתח אהל מועד ויפלו על פניהם וירא כבוד יהוה אליהם ועל משה
והרן מן ק קהל לא לתרע משכן זמנא ונפלו על אפיהון ואתגלי יקרא דילי להון פאקבל
מוסי והרון הארבין מן בין אגוק אי באב כבא למחצר פוקעא עלי וגוההמא פצהר נור
אלה להמא וידבר יהוה אל משה לאמר קח את המטה והקול

את העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים
מז הסלע והשקית את העדה ואת בעירם סב ית חוטרא וכנוש ית כנשתא את ואהרן
אחוק ותמללון עם כיפא לעיניהון ויתין מודה ותפיק להון מיא מן כיפא ותשקי ית כנשתא
זית בעיניהון כד אעצא תגוק אגמאעה אנת והרון אכיר וקולא עלי אצכר בחצרתהם
רג מאה פתכרג להם מאא מן אצכר ותסקיהם ובהאימהם ויקח משה את המטה מלפני
יהוה כאשר צוהו ונסיב משה ית חטרא מן קינ כמא דפקדיה פאלד מוסי אעצא מן בין
אלה כמא אמרה ויקהלו משה ואהרן את הקהל אל פני הסלע ויאמר להם שמעו נא
הארים המזהסלע הזה נוציא לכם מים וכנשו משה ואהרן ית קהלא לקדם כיפא ואמר
להן שמעו כען סרבנא המן כיפא הדין גפיק לכונ מיא וגווק מוסי והרון אגוק אי חצרת
אימו וקא להם אסמעו יא עצאה אמן הדי אצכר נכרג לכם מאא וירם משה את ידיו ויק
אחוסלע במטהו פעמים ויצאו מים רבים ותשת העדה ובעירם וארים משה ית ידיה

ומה ית כיפא כחטריה תרתין זמנין ונפקו מיא סגיא ושתית את כנשתא וכעיריהון
פגע ידה וצרב אצכר בעצאה מרתין פכרג מא כתיב ושרבת מנה אגמאעה ובהאימהם

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן יען לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא
ותאור את דקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם ואמר ע למשה ולאהרן חלה דלא הימנתון
בממדי להקדישותי לעיני בני ישראל בכיין לא העלון ית קהלא הדין לארעא דיהביית להון
פקאלה למוסי והרון כמא לם תומנוהם בי ותקדסני בחצרות בני אם כדאך לא תדכלא
הדי אגוק אי אכלד אי אעטיתאם המה מי מריבה אשר רבו בני ישראל את יהוה ויקדש
בם אינון מי מצותא דנצו בני ישראל קינ ואתקדיש בהון דאך מא אלצומה אי לאצם בני
אם איסול בסכבה פתעצם בהם וישלח משה ויאמר אל בני ישראל ויאמרו אל משה
אמר אדום כה אמר אחיך ישראל אתה ידעת את כל התלואה אשר מצא ישראל משה
אגודין מרקם לות מלכא דאדום כדנן אמר אחוק ישראל את ידעתי כל עקתא דאשכחנא

תס בער

סוף או מליה או עצם אנסאן או קבר ינגם סבעה אנסאן ולקח לטמא מעפר שדפת הו
 ונתן עליו מים חיים אל כלי ויסבון לדמסאכ מעפר יקידת חטתא ויהתן עלוהי מי מבו
 וליוכד מן רמאד חרוק אכרה ויצב עליה מא נכוע פי אנא ולקח אהוב וטבל במים
 טהור והזה על האהל ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר היו שם ועל הנגע בעצם או נ
 או במת או בקבר ויסב איזובא ויטבול במיא גבר דכי ידי על משכנת ועל כל מנא
 נפשתא דהו תמן ועל דיקרב בגרמא או בקטילא או במיתא או בקברא ויאכז הגלג
 שייא מן צעתו ויגמסה פי דאך אמא ויעצה עלי אכבא ועלי גמיע אמנה ואנפוס אלו
 פיה ועלי אדאני באעצם או באקתול או למיית או אקבר והזה הטהר על הטמא ביום
 השלישי וביום השביעי וחטאו ביום השביעי וכנס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב וזו
 דכיא על מסאכא ביומא תליהא וכוזמא שביעא וידכיניה ביומא שביעא ויצב
 לבושוהו ויסחי במיא דיכיל ברמשא כדאך עצה אטאהר עלי אנגם פי איום אגואף פא
 דכאה פי איום אף בסל תנאכה וירחץ באמא וטהר באעשי ואיש אשר יטמא ולא יתר
 ונכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל פי את מקדש יהוה טמא מי גדה לא זרק עליו טמא
 וגבר דיסתאב ולא ידי עלוהי וישתיציר אנשא הוא מגו קהלא ארי ית מקדשא דיני סא
 מי אדיותא לא אהריוקו עלוהי מסאכ הוא ואי רגל תנגם כדאך ולא יתלכא פינקטע דא
 אנסאן מן בין אמק למא נגם מקדס אלה או דכלה ולם יעצה עליה מן מא אנצח פרו נגם
 והיתה להם לחקת עלים ומזה מי הגדה יכנס בגדיו והנגע במי הגדה יטמא עד הערב וזה
 להזן לקים עלים ודמדי מי אדיותא יצבע לבושוהו ודיקרב במי אדיותא יהי מסאכ עד
 למשא ויכזן להם הדי רסס אדהר ונאצח מא אנצח יגסל תיאכה ומן לאמס מא אנצח
 ינגם אי אליל וכל אשר יגע בזה טמא יטמא והנפש הנגעת תטמא עד הערב וזו
 דיקרב ביה מסאכ יהי מסאכ ואנש דיקרב ביה יהי מסאכ עד רמשא וכל מאלאמס
 ינגם פאן כאן אנסאן פדנא בה ינגם אי אליל

כל העדה מזכר צן בחדש הראשון וישב העם בקדש ותמת שם מרים ותקבר שם
 בני ישראל כל כנשתא למדברא דציק בירחא קדמא ויתבי עמא ברקס ומיתת תמא
 ואתקברת תמן תס גאו בני אס אגמעין אי ברייה צין פי אשר אאוול ואקס אקום פס
 ומאתת הנאך מרים ודפנת ולא היה מים לעדה ויקהלו על משה ועל אהרן ולא היה
 לכנשתא ואתכנשו על משה ועל אהרן ולם יכזן מאא לאגמאעה פתנווקו עלי מוסי זה
 וירב העם עם משה ואמרו לאמר ולו גוענו בגוע אחינו לפני יהוה ונצא עמא עם משה
 ואמרו למי מרלו דמיתנא במותא דאהנא קני ולמא כאצם אקום מוסי קאו יא ליתנא
 מותנא בפואת אכותנא בין ידי אלה ולמא הכאתם את קהל יהוה אל המדבר הזה למות ש
 אנחנו ובעיריך ולמא אהרן ית קהלא דיני למדברא הדין לממת תמן אנהנא ובעיריך
 ולם גיתם בגוק אלה אי הדי אכר נמות פיה נחן ובהאימנא ולמא העליתנו ממצרים להם

א ע י ל ת מ

חנת

ויהי לעזר בריה ואסיק יתהון להור טורא כד הרוז ואלעזר אבנה ואצעדהמא אי גבל הור
והפשט את אהרן את בגדיו והלבשתם את אלעזר בנו ואהרן יאסוף ומת שם ואשר
ית אהרן ית לבושוה ויתלבישנון ית לעזר בריה ואהרן יתכניש וימות תמן ואסלך הרוז
היאכה ולאבסרה לעזר אבנה והרוז ינצם וימות הנאך ויעש משה כאשר צוה יהור
ויעלו אל הר ההר לעיני כל העדה ועבר משה כמא דפקיד ויסלחון להור טורא לעיני
כל כנשתא פצענו מוסי כמא אמרה אלה וצעדא אי גבל הור בהצרת אגמאעה

ויפשט משה את אהרן את בגדיו וילביש אתם את אלעזר בנו וימת אהרן שם בראש
ההר וירד משה ואלעזר מן ההר ואשלה משה ית אהרן ית לבושוה וילביש יתהון ית
לעזר בריה וימת אהרן תמן בריש טורא וינחת משהו לעזר מן טורא וסלך מוסי תיאב
הרוז ולאבסרה לעזר אבנה ומאת הרוז הנאך בראס אגבל ונזל מוסי ואלעזר מן אגבל
וירא וכל העדה כי גוע אהרן ויכבד את אהרן שלשים יום כל בית ישראל וחזו כל כ
פנשתא ארי מית אהרן ית אהרן תלתין יומין כל בית ישראל פלמי ראת אגמאעה
אין הרוז קד מאת פככו עליה ל יומא גמיע א אם וישמע הכנעני

מלך ערד ישב הנגב כי בא ישראל דרך האתרים וילחם בישראל וישב ממנו שבוי ושמע
כנענאה מלכא דערד יתיב דרומא ארי אתא ישראל אורה מאל יא ואניה קרבא בישראל
ושבא מניה שביא תם סמע אכנאעני מלך ערד למקום פי אדארום באן כנע אס קד גאו
טריק אאתרים פתארבהם וסבא מנהם סביא וידר ישראל נדר ליהוה ויאמר אם נתן תתן
את העם הזה בידי והחרמתי את עריהם וקיים ישראל קיים קני ואמר אם ממסר תמסר ות
עמא הדין בידי ואגמר ית קרויהון פנדר א אם נדרא ללה וקא אין אסלמת הולאי אקום
כד די בעלת קראתם צואפי וישמע יהוה בקול ישראל ויתן את הכנעני ויחרם אתהם ואת
עריהם ויקרא שם המקום חרמה וקביל ית צלותיה ד ישראל ומסר ית כנענאה וגמר יתהון
וית קרויהון וקרא שמייה דאתרא חרמה פסמע אלה דעא א אם ואסלם פי אידיהם אכנעני
פנעלה וקרא צואפי וסמא דאך אמוצע חרמה

ויסעו מהר ההר דרך
יס סוף לספב את ארץ אדום ותקצר נפש העם בדרך ונטלו מהור טורא אורה ימא דסוף
לאקפא ית אר עא דאדום ועקת נפשא דעמא באורחא תם רחלן מן גבל הור טורא בחר
אקלום ליסתדיו בלד אדום פצגרת נפוסהם פי אטריק וידבר פלשה באלהים ובמשה כ
למה העליתנו ממצרים למות במדבר כי אין לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל
ואתו עם עמא קני ועם משה נצו למא אסיקתונא ממצרים לממת במדברא ארי לית לחמא
ולית מים ונפשנא עקת כמנא הדין דמיכליה קליל פתכלמו פי אלה ופי מוסי וקאן לם
אציתמונא לגמות פי אבר מלא לים כבז וליסמא וקד צגרת נפוסנא מן אטעאם אכפא

תם בעת מוסי ברסל מן רקים אי מלך אדום מוא קא אנכי אם את עשם בגמיע אמר
 אי נאנתא וירדו אבתנו מצרימה ונשב במצרים ימים רבים וירעו לנו מצרים ונאנתא
 ונחתו אנהתנא למצרים ויתבנא במצרים יומין סניאין ואבאישו לנא מצראי ולא כהת
 אן אבאיאנא נזלו מצרא פאקמנא במצר מזה טוילה ואסא למצריזן בנא ובאבאי
 ונצעק אל יהוה וישמע קלנו וישלח מלאך ויציאנו ממצרים והנה אנחנו בקדש עין
 קצה גבולך וצלינא קיז וקביל צלותנא ושלח מלאכא ואפקנא ממצרים והא אנחנו ב
 קלתא דבסטר תחומך פדעינא אי אלה פסמע צותנא ובעת ברסול ואכרגנא מן מצר
 והדי נחן פי קרית רקים פי טרה תכמך נעבדה נא בארצך לא נעבר בשדה ובכרם ולא
 נשתה מי באר דרך המלך גלך לא נטה ימין ושמאול עד אשר נעבר גבולך נעבר בעין ב
 בארעך לא נעבר בחקל ובכרם ולא נשתה מי גוב באורח מלכא נזיל לא נסטי לזמינא
 ולסמלא עד דנעבר תחומך גריד אן נגוז פי בלדך וליסנא נמיל אי ציעה ולא כרם ולא
 נשרב מא צהריג לכנא פי טריק אגדה אי אן נגוז אי תכמך ויאמר אליו אדום לא תעבר
 בי פן בחרב אצא לקראתך ואמר ליה אדומא לא תעבר בתחומי דלמא בדקטלין בתנא
 אפוק לקדמותך קא לה לאחמרי לא תגוז בי כלא באסיק אכרג תלקאך ויאמרו אלו
 בני ישראל במסלה נעלה ואם מימיר נשתה אני ומקני ונתתי מכרם רק אין דבר ברנלי
 אעברה ויאמרו ליה בני ישראל באורח כבישא נסק ואם מייר נשתה אנא ובעירי ואהין
 דמיהון לחוד לית פתגם כיש ברנלי אעבר קאו לה בני אם נצעד פי אמחגה ואן שרנא
 לך מא נחן ומואשינא דפענא תמנה וליס אמר לא נגוז פקט ויאמר לא תעבר ויצא
 אדום לקראתו בעם כבד וכיד חזקה ואמר לא תעבר ונפק אדומא לקדמותיה כחיל רב
 וכיד תקיפא קא לא נגוז כדאך פכרג אדום תלקאום בשעב עצים ויד שדידה וימאן
 אדום נתן את ישראל עבר בגבלו ויט ישראל מעליו וסריב אדומא לא שנק ית ישראל
 למעבר בתחומיה וסנא ישראל מלותיה פלמא אבא אדום אן יתרך אם יגוזו פי תכמה

מאו ענה
 ויסעו מקדש ויבאו בני ישראל כל העדה הר ההר ונטלו מרקם ואתו בני ישראל כל נשתה
 להור טורא פרחלו מן רקים ונאת גמאעתהם אי גבל הור ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן
 בהר ההר על גבול ארץ אדום לאמר ויאמר יזל משה ולא הון בהור טורא על תחום ארעא
 דאדום למימר פקא אלה למוסי והרון פי גבל הור ענד תכם כלד אדום קאילא יאסא אהרן
 אל עמיו כי לא יבא אלה ארץ אשר נתתי לבני ישראל על אשר מריתם את פי למי מריתה
 יתנניש ארמיה ארי לא ייעול לארעא דיהבית לבני ישראל על דסריבתון על מי
 למי מצותא עם הרון אי קומה פאנה לא ידכל אברד אי אעטיהה לבני אם חין כא
 אמרי פי מא א צותא קח את אהרן ואת אלעזר בנו והעל אתם הר ההר נסיב ית אהרן

אז ישיר ישראל את השירה הזאת עליו באר עני לה בכין שבה ישראל ית
 חושבהתא הלא סקי כילא שבחו לה חינו אנשא אם הדי א אנשא וקאו אנעדי יא ביר
 הנאובו להא בא חפרוה שרים פרוה נדיבי העם כמחקק במשענתם וממדבר מתנה
 כילא דחפרוהא רכרביא פרוהא רישי עמא ספריא כחוטר יהון וממדברא אתיהיבת להון
 ביר חפרוהא אריסא וכרוהא נבל אקום רסמוהא בזכאי אתהם תם רחלו מן תלך אברייה
 אי דאת אעטא וממתנה נחליאל ומנחל יאל כמות ומד אתיהיבת להון נחתא עמהון כ
 לנחליא ומנחליא סלקא עמהון לרמתא ומן דאת אעטא אי אואד אאו ומן דלך אואד אי
 דאת אכנאס ומכמות הוצא אשר בשדה מואב ראש הפסגה ונשקפה על בני ישימון ו
 ומרמתא לחליא דנחקלי מואב ריש רמתא ומסתכיא על אפי בית ישימון ומן תם אי א
 ואד אי פי בלד מואב ענד ראס אקלעה אמטלעה אי ראס אסמאוא

וישלה ישראל מלאכים אל סיחון מלך האמרי וישלה ישראל אנגדין לות סיחון מלכא
 אמוראה למימר תם בעת אסם ברסל אי סיחון מלך אמורי קאילין אעברה בארצך לא
 נטה בשדה וכרם לא נשתה מי באר בדרך המלך נלך עד אשר נעבר גבולך אעבר בארעך
 לא נסטי בחקל וכרם לא נשתי מי גזב באורח מלכא נזיל עד דנעבר תחומך אריד אן
 גנוז פי בלדך וליסנא נמיל אי ציעה ולא כרם ולא נשרב מא צהדיג כל פי אטריק אגאדה
 נגוז נסיר אי אן נגוז עז תכמך ולא נתן סיחון את ישראל עבר בגבולו ויאסף סיחון את כל
 או ויצא לקראת ישראל המדברה ויבא יהצה וילחם בישראל ולא שבק סיחון ית ישראל
 למעבר בתחומיה וכנש סיחון ית כל עמיה ונפק לקדמות ישראל למדברא ואתא ליהץ נאגיה
 קרבא בישראל ולס ידע סיחון בני אס אן יגוזו פי תכמה פגמע במיע קומה וכרג תלקאהם
 א אברייה חתי ואפא יהץ פחארבהם ויבהו ישראל לפי חרב ויירש את ארצו מארנון
 עד יבק עד בני עמון כי עז גבול בני עמון ומחיה ישראל לפתגם דחרב ויריחו ית ארעיה
 מארנונא עד יבקא עד בני עמון ארי תקיף תחומא דבני עמון פקתלוה בהד אסיף וחאזו
 בלדה מן ארנון אי יבוק אי בני עמון אן כאן תכמהם שדידא עליה ויקח ישראל את כל
 הערים האלה וישב ישראל בכל ערי האמרי בחשבון וככל בנתיה וכבש ישראל ית כל קדא
 האין ויהב ישראל בכל קדו אמוראה בחשבון וככל כפרנהא פאלדו גמיע הדה אקרא וסכנו פ
 פי גמיע קרא אמוריין פי השבון ורסאתיקהא כי השבון עיר סיחון מלך האמרי הוצא והוצ
 גלחם במלך מואב הדאשון ויקח את כל ארצו מידו עד ארנון ארי השבון קרתא דסיחון
 מלכא אמוראה היא והוא אגיה קרבא במלכא דמואב קדמאה ונסב ית כל ארעיה מניה
 עד ארנון ודלך אן השבון הי מנבר סיחון מלך אמוריין והו כאן אחרב מלך מואב א
 אול פאכר גמיע בלדה מן ידה אי ארנון על כן יאמרו המשלים פאו השבון תבנה
 ותכונן עיר סיחון על כין ימרון מהליא עולו להשבון תתבני ותשת כלל קרתא דסיחון

חקת

וישלח יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו את העם וימת עם רב מישראל ואלה
יצ בעמא ית חיוון קלן ונכיתו ית עמא ומות עם סני מישראל פבעת אלה פיאקום חילאד
מחרקה לסעתהם פמאת מנהם כתידין ויבא העם אל משה ויאמרו חטאנו כי דברנו
ביהוה וכך התפלל אל יהוה ויסר מעלינו את הנחש ויתפלל משה בעד העם ואתא עו
לות משה ואמרו חטאנו ארי אתרעמנא קני ועמך נצינא עלי קני ויעדי מננא ית חיויא
וצלי משה על עמא פנאו אקום אי מוסי וקאן קד אכטינא אד תכלמנא פיאלה ופיר א
אי אלה יזיל ענא אחיאת אמחרקה פדעא להם מוסי ויאמר יהוה אל משה עשה לך
שרף ושים אתו על נס והיה כל הנשוק וראה אתו וחי ויאמר יי למשה עבד לך קליא וי
יתיה על את יחי כל דיתבבית ויחזי יתיה ויתקיים פקל אלה למוסי אצנע מחרקא ואד
עלי עלם פכל מלסוע ילתפת איה האיבא פיבקא חיויא ויעש משה נחש נחשת ויע
על הנס והיה אם נשך הנחש את איש והביט אל נחש הנחשת וחי ועבד משה חיויא
דנחשא דשויה על את ודהוי כד נכית חיויא ית גברא ומסתכל בחיויא דנחשא ומתקיינ
פצנע מוסא תעבאנא מן נחאס ורפעה עלי עלם פכאן אי אנסאן לדגה תעבאן אתפ
איה תאיבא בקא חיויא ויסעו בני ישראל ויחנו באבת ונטלו בני ישראל ושרו באבת ו
רחלו בני אס מן תם ונאלו פי אובות ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים במדבר אשר ל
פני מואב ממזרח השמש ונטלו מאובות ושרו במגזת עבראי במדברא דעל אפי מוא
ממדנה שמשא ורחלו מנדה ונאלו פי בלאקע שאנאזאת פי אברייה אפי על גהת מוא
מן מטלע אשמים משם נסעו ויחנו בנחל זרד מתמן נטלו ושרו בנחלא דזרד ורח
מן תם ונאלו פי ואד זרד משם נסעו ויחנו מעבר ארנון אשר במדבר היצא מנבל האב
פי ארנון גבול מואב בין מואב ובין האמרי מתמן נטלו ושרו מעברא דארנון דבמד
דנפיק מתחום אמוראה ארי ארנון תחום מואב בין מואב ובין אמוראה ורחלו בין ת
ונאלו פי גאנב ארנון אפי פי אברייה אכארגה ען תם אאמוריין לאן ארנון הו אלו
בין מואב ובין אאמוריין על כן יאמר בספר מלחמת יהוה את זהב בסופה ואתהנו
ארנון על כן יתאמר בספרא קרבין עבד ייעל ימא דלופה יגבורין על נחלי ארנון ולו
יקא פי כתאב פתוח אלה מן אדראדר אקלזם ומן אאודייה פארנון ואשר הנחלים
נטה לשבת ער ונשען לגבול מואב ושפיר לנחליא דמדברין לקביל לחית ומסתמו
לתחום מואב ומעב אאודייה אפי מילה אי עמארת ער ומסנדה אי תגם מואב ומ
בארה הוא הבאר אשר אמר יהוה למשה אקה את העם ואתנה לכם מיט ומתכ
אתהיבת להון בירא היא בירא דאמר יי למשה כנוש ית עמא ואתין להון מיט ור
מן תם אי אביר והי אביר אתי קא אלה למוסא אגמע אקום ואעטיהם מאא

ולואך יקולח אמנותיך אדכלו אי חשבון חזק תבנא ותהיית קריה סיחון כי אש יצא
 מהשבון להנה מקרית סיחון אכלה ער מואב בעלי במות ארנון ארי קדום תקף כאיש
 נפק מהשבון עבדי קדנא כשלהוביתא מקרתא דסיחון קטילו עמא דשרו בלהיית מואב
 כמריא דפלהין בית דחלת רמתא דארנון לאן נאר כרגת מן השבון ולהיב מן קרית
 סיחון אכלת ער מואב ואצחאב ביע ארנון אוי לך מואב אבדת עס כמוש נתן בני
 פלטים ובנתיו בשבית למלך אמרי סיחון וי לכון מואבאי אבדתון עמא דפלהין לכמו
 מסר בנורי צירין ובנתיה בשביא למלכא אמוראה סיחון פוילך יא מואב כותבדת יא
 עבדת כמוש לקדגערל בניה אסארא ובנאתה סביא לסיחון מלך אאמוריין ונירס אב
 חשבון עד דיפדונשים עד נפח אשר עד מידבא פסקת מלכו מהשבון ערא שלטון
 מדיבון וצדיאו עד נופח דסמך עד מידבא וזא סימאהם מן השבון אי דיבון ותנחש
 אי נופח אזי ענד מידבא וישב ישראל בארץ האמרי ויתב ישראל בארע אמוראה
 ולמא אקאם אאם פי בלד אאמוריין וישלה משה להבל את יעזר וילכדו בנתיה ויתב
 את האמרי אשר שם וישלה משה לאלא ית יעזר וכבשו כפרנהא ותרוך ית אמוראה
 דפמא פבעת מוסי בקום ירומון יעזר פפתחו רסאתקהא וקרצו אאמוריין אזי פיהא
 ויפנו ויעלו דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתם הוא וכל עמו למלחמה אדרע
 ואתפניאו וסליקו לאורח מתנן ונפק עוג מלכא דמתנן לקדמותהון הוא וכל עמיה לאן
 קרבא לארעיה תם ולו וצעדו טריק אכתניה פכרג עוג מלך אכתניה תלקאהם
 וגמיע קומה לאחרב אי אדראעאת ויאמד יהוה אל משה אל תירא אתו כי בידך נצתי
 אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחון מלך האמרי אשר יושב
 בחשבון ואמר יע למשה לא תדחל מניה ארי בידך מסרית יתיה וית כל עמיה וית ארעה
 ותעביד ליה כמא דעבדתא לסיחון מלכא אמוראה דיתיב בחשבון פקא אלה למוסי לאן
 תכאפה פאני מסלמה פי ירך וגמיע קומה ובלדה פאצנע בה כמא צנעת בסיחון מלך
 אאמוריין אמקים פי חשבון וילכו אתו ואת בניו ואת כל עמו עד בלתי השאניכו לו שריד
 וירשו את ארצו ומחו יהיה וית בנויה וית כל עמיה עד דלא אשתאר ליה משיזיב
 ויריתו ית ארעיה פקתלוה ובניה וגמיע קומה התי לס יבקא לה שרידא וחאזו בלדה
 ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות מואב מעבר לירדן ירחו ונטלו בני ישראל ושרו כמישרא
 דמואב מעברא לירדנא דיריחו תם רחלו בני אם ונאלו פי בודאת מואב אתי עליו ארדן
 יריחא מן כמקום סימן עזי גדר למוחה וירא בלק בן צפור את כל

למוזבאי

יסמיה דנצב ינצב רזין דנצבין על מיה פהי כאודיה ממדודה וכגנאן עליה
 יוצארכ צרבהא אלה וכארוז עלי מא יזל מים מודליו וזרעו במים רבים וירכב
 מאגג מלכו ותנשא מלכותו יסגי מלפא דיתרכא מבנהו וישלוט בעממין סגיא
 ותהקף מאגג מלכיה ותנטל מלכותיה יהטל אמת מן דנאליה וגרסה פי מאגגזיר
 ירתפע מן אגג מלכה ותתסאנא ממלכתה אל מוציאן מסגדים כתועפת ראם
 לו יאכלגוים צרין ועצמתיהם יגרם וחצין ימחץ אדאפיקנון ממצרים תקפא
 דומא דיליה ייכלון בני ישראל נכסי עממיה סנאיהו ונכזת מלכיהו יתמלקון
 דעתהו יתסנון אטאיק אמכרגהם מן מצר כארק ארים מאנע ענהם פהו
 ואל אעדאיה מן אאמם ועצאמהם ינהש וסהאמה דנפיהם כרע שכב כ
 יארי וכלביא מן יקומנו מכרכיך כרוך וארריך ארוך ינוה ישרי בתקוה כאריא
 ליתא ולית דיקימניה כריכך יהון כריכין וליטך יהון ליטיין ואדיגתא ורכין
 כאסד או לבו מן דא יתירה מכארכך מבארכא ולאענך מלעונא ויחר
 את בלק אל בלעם ויספק את כפיו ויאמר בלק אל בלעם לקב איכי קראתיך
 נה ברכת כרך זה שלש פעמים ותקיה רגזא דבלק כבלעם ושאקפינון לידוהי
 אמר בלק לבלעם למלט סנאי קריתך והא ברבא מכריפת להון דנן תרלת
 זנין פאשתד גצב בלק עלי בלעם פספק כפיה חרדא וקא לה אנמא דעותך
 ונכב אעדאי פאדי כך תכארך פיהם הוה אמרה אלתאנה ועתה ברח לך אל
 קומך אמרתי ככד אכבודך והנה מנעך יהוה מכבודך וכען איזיל לך לאתריך
 ומרית יקרא איקריןך והא מנעך ינמן יקר ולאן פאנצרת אי מוצעך לקד עזמת
 אכדמך פמנעך אלה מן אנדאמה ויאמר בלעם אל בלק הלא גם אל מלאכך
 ור שלחת אלי דברתי לאמר ואמר בלעם לבלק הלא אף על אזבדך דשלחתו
 ואל מליית למימר קאל לה אם אקול לרסלך אי בעתת בהם אי אם יתן ליבאך
 לא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבד את פי יהוה לעשות טובה או רעה מלכי
 עד ידבר יהוה אתו אדבר אם יתין לי בלק מלי ביתיה כסף וזהב לית לי רשון
 מעבד על גזירת מימרא דיני למעבד טבתא או בשתא מרעותי דימליל יני
 יה אמליל לו אעטאני בלק מל ביתה פצה וזהב לס אסתטיע אן אתגאוז
 אלה פאעמל גדייה או רדייה מן ראי אנמא אי יקולה אלה אקולה פקט
 זה הנני הלך לעמי לכה איעצך אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים
 עקראנא אזיל לעמי איתא אמלכיןך מא דתעביד זאחוי לך מא דיעביד

עממין

בבדי וקם כלעם ואדלותב לאתריה נתת בלק אזל לאורחיה הם קאם כלעם פמצא
ע אי מוצעה וילק איצא מצא אי סבילה

עב ישראל בשעט ויחל העם לזנות אל בנות מואב ויתנב ישראל בשטין ושרי עמו
טעי בתר בנת מואב הם אקאם אים פי אשטין וכדא אקום אן יזאנו כנאת מואב
ודאן לעם לזנות אלהיהן ויאכל העם וישתחוו לאלהיהן וקראה לעמא לדבריו
ותהוון ואכל עם מואב לטעותהון פדעין אקום אי זכאיה מעבודאתהם פאכלו
הא וסגדו להא ויצמד ישראל לבעל פעור ויחר אף יהוה בישראל ואתהבר ישראל
בעל פעור ותקף רוגזא דיני בישראל פלאזם א אים פעור אצנם פאשתד גצב אלה
יהם ויאמר יהוה אל משה קח את כל ראשי העם ותקע אתם ליהוה נגד השמש
עב חרון את יהוה מוישראל ואמר ע למשה דבר ית כל רישי עמא אודון וקטול י
ייב קטול קינל קביל שמשא ויהוה תקות רגזא דיני מוישראל פקא אלה למוסי כד
יע ריסא אקום ואצלבהם ללה חדא אשמש וידגע שדה גצב אלה ען אים ויאמר
שה אל שפטי ישראל הרגו איש אנשיו הנצמדים לבעל פעור ואמר משה
גצב ישראל קטולו גבר גברוה דאתהכרו לבעל פעור קא מוסי להכאמהם יקח
אל רגל פי נאחיתה מן מלאזמי פעור אצנם והנה איש מלני ישראל בא ויקרב אל
יחיו את המדינית לעיני משה ולעיני כל עדת בני ישראל והמה בכים פתח אהל
מועד והאגברא מלני ישראל אתא וקריב לות אחוהי ית מדיניתא לעיני משה
ולעיני כל בנשתא דבני ישראל ואנון ככך כתרע משלן זמנא ואדוי ברגל מן בני אים
קד אקבל וקדם אי מא בינהם אמראה מדיאנייה בחצרה מוסי וגמאעתהם והם ינכו
ענד כאב לבא אמהצר וירא פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מתוך העדה
ויקח רמח בידו וחזא פינתסבר לעזה כד אהרן כהנא וקם מגו קהלא ונסיב רמחא
בידיה פלמי ראי פינחס אכן לעזר אכן הרון אאמאם קאם מן וסט אגמאעה ואכד
ימחא בידה ויבא אחר איש ישראל אל הקבה וידקר את שניהם את איש ישראל
את האשה אל קבתה ותעצר המגפה מעל בני ישראל ואבא בתר גברא בר ישראל
לקבתא וכזע ית תרויהוון ית גברא בר ישראל וית אתתא במעשהא ואתכלי מותנא
מעל בני ישראל ודכל וראה אי אקבה וטענהמא ארגל ושאמראה פיכטנהא ואנחנס
אבא ען בני אים ויהיו חמותים במגפה ארבעה ועשרים אלה והוודמיתו כמותנא
עפרין וארבעא אפיז פכאן ערד מן מאת פי אוכא ארבעה ועשרין אפא

וידבר יהוה אל משה לאמר פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל

עמא הדין לעמך בסוף יומיא ואלא האנא מנצחא ליקומי תעא חתי אערמך
יגע הולאי אקום בקומך פיאכר לאיאם וישא משלו ויאמר נאם בלעם ב
בעור ונאם הגבר שתם העין ונטל מתליה ואמר אימר בלעם כר בעור ואיני
גברא דשמיר חזי פערב מתלה וקא קל יא בלעם אכז בעור וקל יא תייה אה
חדיד אכצר נאם שמוע אמרי אל וידע מדעת עליון מחזה שדי יחזה נמל וגר
עינים אימר דשמע מימר מן קא וידע מדע מן קדם עלאה חזו מן קדם שד
חזי שכוב ומתגלי ליה וקל יא סאמע אקול אטאיק ועארה מערפה לעאי ונא
מנאצר אכאפי והו נאים והו מפתוח לעין אראנד ולא עתה אשורנו ולא קר
דלך בוכב מיעקב וקס שבט מישראל ומחץ פאתי מואב וקרקר כל בני שת
חזיתיה ולא לען סכיתיה ולא איתוהי קריב כד יקום מלכא מיעקב ויתרבא מש
מישראל ויקטול רכבי מואב וישלוט בכל בני אנשא אמר אראה וליס הו
ולמחה וליס הו קריב אן יטלע בוכב מן אלאם ויקום קציב מן איעקב פיוהן
גהאת מואב ויזלזל סאיר בני שת והיה אדום ירשה והיה ירשה שעיר איכי
וישראל עשה חיל ויהי אדום ירותא ויהי ירותא שעיר ובעלי דכבוהי וישר
יעלה בנכסין וסיכון אדום מנקר צא וכדאן סעיר וסאיר אעדאיה ואמר יתו
תאיידא וירד מיעקב והאכיד שריד מעיר וייהות חד מדבית יעקב ויזביד
משיזיב מקרית עממיא ואדי יסתולי מן איעקב יביד אשריד מן אקרא וירא
את עמלק וישא משלו ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אכדי ותזג
ית עמלקאה ונטל מתליה ואמר ריש קרביא בישראל הוה עמלק וסופיה לער
ייבד מראי עמלק תם צרב למתלה וקא אוול חרב אאמס עמלק ואכרתה
פנא וירא את הקניז וישא משלו ויאמר איתן מושבך ושים בסלע קנך
ית שלמאה ונטל מתליה ואמר תקיף בית מותבך ושוי בכרך תקיף מדווק
ראי אקנייז פערב מתלה וקא סיכון מגלסך עלבא ותצייר פיאצכר זכר כי א
לבער קין עד מה אשור תשבך ארי אם יהי לשיצאה שלמאה עד מא אהור
ישבינך ואדי יכון פי וקת נפי אקנייז פלם יסבי מנהם אמוצלייז וישא מש
ויאמר אוי מי יחיה משמו אל ונטל מתליה ואמר וי להיביא דיחון כד יעביד
ית איון תם צרב מתלה וקא אויל מן יהיא אר ציירה אטאיק וצים מיד פתים
אשור וענו עבר וגם הוא עדי אכדי וסיען יצטרחן מרומאי ויענון לאתור
לעיבר פרת ואה אינון לעלמא יבדון ושראמיין מן פרצה קברס לתעלב
ולעברייז והם איצא אי אבאדה ויקם בלעם וילך וישב למקמו וגם בלק ה

איתמר על פני אהרן אביהם ומית נדב ואביהוא לוי בקרוביהוון אישתא נכריתא קני
נמדברא דסיני וננין לא הוון להון ושמיש לעזר ואיתמר על אפי אהרן אבוהון ומאת
נדב ואביהוא בין ידי אלה כמא קרנא נארא גריבא בין ידי אלה פי ברייה סיני ולם יכון
להמא בנין ואם לעזר ואיתמר כהצרה הרון אביהמא

וידבר יהוה אל משה לאמר הקרב את מטה לוי והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושרתו אתו
קריב ית שבטא דלוי ותקים יתיה ק אהרן כהנא וישמשון יתיה קדם סבט לוי ואוקפהם
בין ידי הרון אממאם פכדמונה ושמרו את משמרתו ואת משמרת כל העדה לפני
אהל מועד לעבד את עבדת המשכן ויטוון ית מטרתיה זית מטרת כל כנשתא קדם
משכן זמנא למפלה ית פלהן משכנא ויהפצו מחפצה ומחפץ אגמאעה בין ידי כנא
אמחצו ויכדמו כדמה למסכן ושמרו את כל כלי אהל מועד ואת משמרת בני ישראל
לעבד את עבדת המשכן ויטוון ית כל בני משכן זמנא זית מטרת בני ישראל למפלה
ית מולחן משכנא ויהפצו גמיע אניה כנא אמחצו ומחפץ בני אם ליכדמו כדמה א
מסכן ונתתה את הלויים לאהרן ולבניו נתונים נתונים המה לו מאת בני ישראל ונתת
ית ליואי לאהרן ולבניהו מסירין דהיבין אינון ליה מן בני ישראל ואדפע אליואניין להרון
מעטיין מסלמין הם לה מן בני אם ואת אהרן ואת בניו תפקד ושמרו את כהנתם והזר
הקרב יומת זית אהרן וית כנזיה תמני ויטוון ית כהנתהון זחילוני דיקרב יתקטיל והרון
זכניה תווכל ויהפצו אממתהם ואי אגנבי תלדס אי דאך פליקתל

וידבר יהוה אל משה לאמר ואני הנה לקחתי את הלויים מתוך בני ישראל תחת כל בכור
פטור סר רחם מבני ישראל והיו לי הלויים ואנא הא קריבית ית ליואי מנו בני ישראל
חלה כל בזכרא פתח ולדא מבני ישראל ויהון משמשין קרבי ליואי פאני קד שרפת א
ליאניין מן בני אם בדל כל בכור אוול בטן מן בני אם פיעיר לי אליואניין כי לי כל בכור
ביום הנתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כל בכור בישראל מאדם עד בהמה לי
יהיו אני יהוה ארי דילי כל בכרא ביומא דקטלית כל בכרא בארעא דמצרים אקדישית
קדמי כל בכרא בישראל מאנשא עד בעירא דילי יהון אנא יני כמא כאן לי כל בכר פי
יום אהלכת כל בכר פי בלד מצר אקדסת לי כל בכר פימא בין בני אם מן אנמאן אי
בהימה כדאך יציר לי הולאי אנא אלה שרפתהם

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר זמליל ני עם משה במדברא דסיני למימר תם
כלם אלה מוסא פי ברייה סיני קאילא פקד את בני לוי לבית אבתם למשפחתם כל זכר
מבן חדש ומעלה תפקדם מני ית בני לוי לבית אבהתהון לקדעיתהון כל דכורא מבר
ירחא ולעילא תמנינון עד כמ לוי לביות אנאיהם לעשאירהם כל דכר מן אבן שהר
ועאעדא תעדהם ויפקד אתם משה על פי יהוה כאשר צוה זמני יתהון משה על מימרא
דני כמא דאתפקד פעדהם מוסיעלי קול אלה כמא אמר ויהיו אלה בני לוי בשמנתם
גרשון וקהת ומררי והון איין בני לוי בשמנתהון גרשון וקהת ומררי פהולאי כאנו בני

בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי פינן
 אע"כ בר אהרן כהנא אתיב ית חמתי מעל בני ישראל כדקע ית בניתי ביניהון
 שיציתי ית בני ישראל בקנאתי אן פנחס אכן לעזר אכן הרוזן טינים לד חמתי
 ען בני אם למא גאר לי פי מא בינהם חתי לא אפניהם בעקא מוזא אמר הנג
 לו את כריתי שלום בכין אימר האנא גזר ליה ית חמתי שלום ית קל לה הא
 מעטיה עהדי סלאמא והיתה לולד דרעו אחרין כרית כהנת טינים תחת אשר
 לאלהיו ויכפר על בני ישראל ותהי ליה ולבנהי כתרוביקים כהנת עלם חלה ד
 קדם אהיה זכפר על בני ישראל תכון לה ולנסלה בעדה עהד אמאמה אדהר בר
 מא גאר לדכה וכפר ען בני אם ושם איש ישראל המכה אשר הכה את המן
 זמרי בן סלוא נשיא בית אב לשמעוני ושום גברא בר ישראל קטיילא דאתקביע
 עם מדינתא זמרי בר סלוא בבית בא לבית שמעון וכאן אסס ארגל אסרד
 אמקתול אדי קתל מע אמדיאנייה זמרי אכן סלוא שריה בית אביה לשמעוני
 ושם האשה המכה המדינית כזבי בת צור ראש אמות בית אב במדין הוא ושם
 אתתא דאתקטילת מדיניתא כזבי בת צור ריש אומי בית אבא במדין הוא וזא
 אמר אה אמקתולה אמדיאנייה כזבי אבנה צור והו ריים אהל בית אמהה כמד

וידבר יהוה אל משה לאמר צרור את המדינים והכיתם אתם אע"כ למדינתא
 ותקטיל יתהון חאצר אמדיאניין חתי תקתלהם כי צרדים הם לכם כנכליהם אש
 נכלו לכם על דבר פעור ועל דבא כזבי בת נשיא מדין אחתם המכה פיוס המגפה עת
 דבר פעור ארי מעיקין אנון לכוז כנכליהון דנכילו לבון על פוסק פעור ועל עיסק
 כזבי בת רבא דמדין אחתהון דאתקטילת כיוצא דמותה על עיסק פעור לאנהב
 אעדה לכם באגתיהם אדי אנהאוכם בסכב פעור וכסכב כזבי אבנה שריה מדי
 אכנתהם אמקתולה פיוס אוכא כסכב פעור ויהי אחרי המגפה
 ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן לאמר והוה כתר טופנא ואמר ני
 למושה וללעזר בר אהרן כהנא למימר פלמא באן בעד אוכא קא אלה למוסי וללע
 אכן הרוזן אמוסאם קאילא שאו את ראשכל עדת בני ישראל מוכן עשרים שנה
 ומעלה לבית אבתם כל יצא אבא בישראל קבילו ית חושבן כל כנשתא זכנתא
 מכר עסדין שניין ולעילא לבית אבהתהון כל נפיק חילא בישראל ארפעו גמלה
 גמאעה בני אם מן אכן עשרין סנה פעאעדה לכיוד אבאיהם כל מן יכלג לאגיש

כדמתהי ונשיא נשיאי הלוי אל עזר בן אהרן הכהן פקדת שמרי משמרת הקדש
ואמרכלא דממנא על רכבי ליואי לעזר בר אהרן כהנא מתחות ידוהי ממנן נטר
משרתא דקדשא ושריף אשראף אליואניין לעזר אבן הרוז לאמאם מווכל בהאנפי
מחפץ אקדם למרלי משפחת המחלי ומשפחת המושי אלה הם משפחת מררי למר
זרעית מחלי וזרעית מושי אין אינון זרעית מררי ולמררי עשירה מחלי ועשירה
מושי הולאי עשאירהם ופקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה ששת אלפים
ומאתים ומניניהון במנין כל דכורא מכר ירחא ולעילא שתא לפין ומאתין ועודדהם
באחצא כל זכר מן אבן שהר פצאעדא סתה אאף ומאיתין ונשיא בית אב למשפחת
מררי צוריאל בן אביחיל על ירך המשכן יחנו צפנה ורכ בית כא לזרעית מררי צוריא
בר אביחיל על שדא דמשכנא ישרון צפונא ושריפהם צוריא אבן אביחיל וינזלו אי
גאנב אמסכן פי אשמא ופקדת משמרת בני מררי קרשי המשכן ובריחיו ועמדיו
ואדניו וכל כליו וכל עבדתו ודמסיר למטה בני מררי דפי משכנא ועברוהי ועמודוהי
וסמכוהי וכל מנוהי וכל פלחניה וזכאת חפץ בני מררי תכאתג אמסכן ואמהאגה ועמודה
וקואעדא וכל אניתה וכדמתהי ועמודי החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם ועמודי
דרתא סח סח וסמכיהון וסכיהון ואטוניהון ועמוד אצראדק מסתדירא וקואעדא
ואמתאדהא פצאבאברה והחנים לפני המשכן קדמה לפני אהל מועד מזרחה משה
ואהרן ובניו שמועס משמרת המקדש למשמרת בני ישראל והזר הקרב ימת ודשון
למשכנא קדומואם משכן זמנא מדנהא משה ואהרן ובנוהי נטרין משרתא דקדשא
למשרת בני ישראל והילוני דיהרפ תקטיל זאנאזלין בין ידי אמסכן בין ידי כבא
אמחצר פי אמשרתמוסי והרון ובניה האפצי מחפץ אקדם ומחפץ בני אם ואי אנכי
תקדם דאך פלאיקתלי כל פקודי הלויים אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה למשפחתם
כל זכר מבן חדש ומעלה שנים ועשרים אלה כל מניני ליואי דמנא משה ואהרן על
מימלא דיני לזרעיתיהון כל דכורא מכר ירחא ולעילא עסרין ותריין לפין פדאך גמיע
עוד אליואניין אדי עדהם מוסגוהרון עלי קול אלה לעשאירהם כל זכר מן אבן שהר
פצאעדא בועשרין אפא
ויאמר יהוה אל משה פקד כל
בכר זכר לבני ישראל מבן חדש ומעלה ושא את מספר שמותם ואמר יי למשה מני
כל בכוריא דכוריא לבני ישראל מכר ירחא ולעילא וקביל ית השבן שמהתהון תם קא
אלה למוסי עוד כל בכר זכר לבני אם מן אבן שהר פצאעדא וארפע אחצא אסמאיהם
לקחת את הלויים לי אני יהוה תחת כל בכר בני ישראל ואת בהמת הלויים תחת כל
זכר בהמת בני ישראל ותקריב ית ליואי קדמי אנא יי חלק כל בכורא בני ישראל
ית בעירא דליואי חלק כל בכורא בבעירא דבני ישראל וכד יי אליואניין אנא אלה
דרפתהם בדל כל בכר בכני אם ובהאים אליואניין בדל כל בכר מן בהאים בני אם

לוי באממאיהם גרשון וקהת ומררי ואלה שמות בני גרשון למשפחתם לבני ושמעי
זאין שמהת בני גרשון לזרעיתיהון לבני ושמעי והולאי אממא בני גרשון לעשאירהם
לבני ושמעי וזבני קהת למשפחתם עמרם ויצהר חכרון ועזיאל וזבני קהת לזרעיתיהון
עמרם ויצהר חכרון ועזיאל וזבני קהת לעשאירהם עמרם ויצהר חכרון ועזיאל וזבני
מררי למשפחתם מחלי ומושי אלה הם משפחת הלוי לבית אבתם וזבני מררי לזרעיתיהון
מחלי ומושי זאין אנון זרעית לוי לבית אבהתיהון וזבני מררי לעשאירהם מחלי ומושי
הזה עשאייר אליואניין לביות אבאיהם לגרשון משפחת הלבי ומשפחת השמע
אלה הם משפחת הגרשני לגרשון זרעית לבני וזרעית שמעי זאין אנון זרעית גרשון
לגרשון עשירה לבני ועשירה שמעי הדה עשאירה פקדיהם במספר כל זכר מבן
חדש ומעלה פקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות מניניהון במנין כל דכורא מזכר ירחא
ולעילא מניניהון שבעה לפין וחמש מאה עדדהם באחצא כל זכר מן אנן שהר
פצאעדא ז אאף זה מאיה משפחת הגרשני אחרי המשכן יחננו ימה זרעית גרשון א
אחורי משכנא ישרון מערבא ועשאירהם ינזלו ורא א מסכן פי אמגרב ונשיא בית
אב לגרשני אליסף בן לאל זרב בית בא לבית גרשון אליסף בר לא ושריפהם איסף ז
לא ומשמרת בני גרשון באהל מועד המשכן והאהל מכסהו ומסך פתח אהל מועד
ומטרת בני גרשון במשכן זמנא משכנא ופרסא חופאיה ופרסא דתרע משכן זמנא
וחפציהם מן כבא אמחצר אמסכן ולאכבא וגשאה וסתר באב כבא אמחצר וקלעי החצר
ואת מסך פתח החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריו לכל עבדתי
וסרדי דרתא וית פרסא דתרע דרתא דעל משכנא ועל מדבחה סח סח וית אטונותי
לכל פלחניה וקלוע אצראדק וסתר באכה אזי על אמסכן וא מדבחה מסתדירא זאטנא
בהא וסאייר כדמתהא ולקהת משפחת העמרמי ומשפחת
היצהרי ומשפחת החכרני ומשפחת העזיאלו אלה הם משפחת הקהתי ולקהת זרעית
עמרם וזרעית יצהר וזרעית חכרון וזרעית עוזיאל זאין אנון זרעית קהת ולקהת עשירה
עמרם ועשירה יצהר ועשירה חכרון ועשירה עוזיאל הדה עשאירה במספר כל זכר מן
חדש ומעלה שמנת אלפים ושיש מאות שמרי משמרת הקדש במנין כל דכורא מזכר
ירחא ולעילא תמניא לפין ושית מאה נטרי מטרתא דקודשא באחצא כל זכר מן אנן
שהר פצאעדא ז אאף וסת מאיה חאפצי מחפץ אקדם משפחת בני קהת יחננו על ירך
המשכן תימנה זרעית בני קהת ישרון על שרא דמשכנא דרומא ועשאירהם ינזלו
אי גאנב אמסכן פי אגנב ונשיא בית אב למשפחת הקהתי אליצפן בן עזיאל זרב בית
בא לזרעית קהת איצפן בר עוזיאל ושריפהם איצפן אנן עוזיאל ומשמרתם הארון והשלחן
והמנרה והמזבחת וכלי הקדש אשר ישרתו בהם והמסך וכל עבדתי ומטרתיהון ארונא
ופתורא ומנרתא ומדבחה ומני קדשא דישמשון בהון ופרסא וכל פלחניה וחפציהם א
צנדוק ואמאידה ואמנארה ואמראבה ואניה אקדם אזי יכדמוז בהא ואסתר וסאייר

פלחן בני קהת במשכן זמנא קדש קדשיא היו וכדמה בני קהת פי כבא אמהר כואץ
 לאקדאם ונא אהרן ובניו בנסע המחנה והורידו את פרכת המסך ולסו בה את ארון
 העדת ויעול אהרן ובנוהי במטל משריתא ויפקון ית פרכתא דפלטא ויכסון בה ית
 ארונא דסהדותא וירכל הרוז ובניה ענד רחל אעסכר ויהיו אסגף אמסתור ויגטו בה
 צנדוק אשהאדה ונתנו עליו כסוי עור תחש ופרשו בגד כליל תכלת מלמעלה ושכנו
 בדיו ויתנו עלוהי חופאה דמשך ססגונא דיפרסון לבוש גמיל תכלא מלעילא וישון
 אריחוי ויגעלו עליה גטא גלוד דארש ויכסטו תובא גמלתה מן אסמאנגון פוקר
 ויצלחו אקואבה ועלי שלחן הפנים יפרשו בגד תכלת ונתנו עליו את הקערת ואת הפפת
 ואת המנקיות ואת קישות הנסך ולחם התמיד עליו יהיה ועל פתורא דלהים אפייה
 יפרשו לבוש תכלא ויתנו עלוהי ית מגסיא וית בזביא וית מכילתא וית קסות נסוכא
 ולהמא תדילא עלוהי יהי ויאמאדה אמוגה יכסטו עליהא טוב אסמאנגון ויגעלו עליה
 אקצאע וארוג ואמלאעקו ומדאהן אמזאג ואכבז אדאים יכון עליה ופרשו עליהם
 בגד תולעת שני וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו ויפרסון עליהון לבוש צנע
 זהורי ויכסון יתיה בחופאה דמשך ססגונא וישון ית אריחוי ויכסטו עליהא טוב צנע
 קרמז ויגשוהא בגשא גלוד דארש ויצלחו אקואבה ולקחו בגד תכלת וכסו את מנרת
 המאור ואת נלתיה ואת מלקחיה ואת מחתתיה ואת כל כלי שמנה אשר ישרתו לה בהם
 ויכסון לבוש תכלא ויכסון ית מנרתא דאנהורי וית בוצינהא וית ציבתהא וית מחתיתיה
 וית כל כלי שמושה די שמשון לה בהון ויאכלו טוב אסמאנגון ויגטי בה א מנארה
 לאאצאה וסדגהא וכלבאתהא ומגאמרהא וגמיע אניה דהנהא אדי יכדמונהא כהא
 ונתנו אתה ואת כל פליה אל מכסה עור תחש ונתנו על המוט ויתנו יתה וית כל מנרה
 חופאה דמשך ססגונא ויתנו על אריחא ויגעלוהא וגמיע אניתהא פי גשא גלוד
 ארש ויצעו ואך עלי אדהק ועל מזבח הזהב יפרשו בגד תכלת וכסו אתו במכסה עור
 וש ושמו את בדיו ועל מדבחה דדהבא יפרסון לבוש תכלא ויכסון יתיה בחופאה
 דמשך ססגונא וישון ית אריחוי ועלי מדבחה אדהב יכסטו טוב אסמאנגון ויגטוה
 בגשא גלוד דארש ויצלחו אקואבה ולקחו את כל כלי השרת אשר ישרתו כס בקדש
 ונתנו אל בגד תכלת וכסו אותם במכסה עור תחש ונתנו על המוט ויכסון ית כל כלי
 שמושה די שמשון בהון בקדש ויתנו לבוש תכלא ויכסון יתהון בחופאה דמשך
 ססגונא ויתנו על אריחא ויאכלון גמיע אניה לכדמה אדי יכדמון בהאפי א קדם
 פיגעלונהא פי טוב אסמאנגון ויגטוהא בגטא גלוד דארש ויצעו עלי אדהק וישנו
 את המזבח ופרשו עליו בגד ארגמן ויכפון ית קטמא דמדבחה ויפרסון עלוהי לבוש
 ארגמן וירמזו אמדבחה ויגעלו עליה טוב ארגמן ונתנו עליו את כל כלי אשר ישרתו
 עליו בהם את המחלת את המזלגות ואת היעים ואת המזרקת כל כלי המזבח ופרשו
 עליו כסוי עור תחש ושמו בדיו ויתנו עלוהי ית כל מנחה די שמשון עלוהי בהון

ויפקד משה כאשר צוה יהוה אתו את כל בכור בני ישראל ומנא משה כמא דפקיד בני
יתהיית כל בכורא בני ישראל פעד מוסי כמא אמרה אלה כל בכר בני אם יהי כל
בכור זכר במספר שמת מבן חדש ומעלה לפקדיהם שנים ועשרים אלה שלשה ושבעים
ומאתים והזו כל בכוריא דכר יאבמנין שמהן מבר ירחא ולעילא למניניהון עסרין ו
ותריין אפיין במאתן ושבעין ותלתא פכאן כל בכר זכר באחצא אסמא גמלתהם כדאך
אתנין ועשרין אף ומאתין וג וע

וידבר יהוה אל משה
לאמר יקה את הלויים תחת כל בכור בני ישראל ואת בהמת הלויים תחת בהמתם
והיו לי הלויים אני יהוה קריב ית ליואי הלה כל בכורא בני ישראל וית בעירא דליואי
הלה בעירא הון ויהון משמשין קדמי ליואי אנא נני כד אליואניין בדל כל בכר בני אם
ובהאים אליואניין בדל בהאימהם פיצירו לי אנא אלה שרפתהם ואת פדוייה שלשה
והשבעים והמאתים העדפים על הלויים מבכר בני ישראל וית פרקן מאתן ושבעין
ותלתא דיתירין על ליואי מבכוריא ובני ישראל ואמא פדא אמאתין ואתלאה ואל
סבעין אזאידין עלי אליואניין מן בכור בני אם ולקחת חמשת חמשת שקלים כ
לגבלת בשקל הקדש תקח עשרים גרה השקל ותסב חמיש חמיש סלעין לגלגלתא
בסלעי קדשא תסב עסרין מעין סלעא וכדה מתאקיל לכל גמגמה פצה כמתקא אקדס
כל מתקא עשרין דאנק ונתתה הכסף לאהרן ולבניו פדויי העדפים בדם ותתין כספא
לאהרן ולבנוהי פרקן דיתירין כהון ואדפע אפצה להרון וכניה פדא אמאלין עליהם
ויקה משה את כסף הפדיון מאת העדפים על פדויי הלויים ונסב משה ית כסף פרקנהון
מן דיתירין על פריקי ליואי פאכר מוסי פצה אפדא מן אזאידין עלי פדא אליואניין
מאת בכור בני ישראל לקח את הכסף חמשה ושישים ושלש מאות ואלף בשקל
הקדש מן בכוריא ובני ישראל נסב ית כספא אף ותלת מאה ושתין וחמיש סלעין
בסלעי קדשא מן בכור בני אם כד תלך אפצה אף וג מאיה וה וסתין מתקא כמתקא
אקדס ויתן משה את כסף הפדיון לאהרן ולבניו על פי יהוה כאשר צוה יהוה את
משה ויהב משה ית כסף פריקיא לאהרן ולבנוהי על מימרא דיני כמא דפקיד בני ית
משה ודפעהא אי הרון וכניה עלי קול אלה כמא אמרה

וידבר
יהוה אל משה ואל אהרן לאמר נשא את ראש בני קהת מתוך בני לוי למישפחתם
לכית אבתם כבילו ית חושבן בני קהת מנו בני לוי לזרעיתיהון לכית אבהתהון
ארפעא גמלה בני קהת מן בני לוי לעשאיריהם וכיות אבאיהם מלן שלשים שנה
ומעלה ועד בן חמשים שנה כל בא לצבא לעשות מלאכה באהל מועד מבר
תלתין שנין ולעילא ועד בר חמשים שנין כל דאתי להילא למעבד עבדתא כ
במשכן זמנא מן אבן ל סנה פצאעדא אי אבן נ סנה כל מן ידכל לאגיש ליעמל
צנאעה פי כבא אמחצר זאת עבדת בני קהת באהל מועד קדש הקדשים די

ויאמר מואב אל זקני מדין עזו ילחכו הקהל את כל סביבתינו כלחך השור את ירק השדר
 ובלק בן צפור מלך מואב בעת ההוא ואמר מואב לסבי מדין כען ישיצון קהלא יתכל
 מהרנשא כמא דמלחוי תורא ית ירוקא דחקלא ובלק בר צפור בלכא למואב בעדנא הוא
 פקא לשיוך מדין אאן סילחם הוי אגוק כל נאם חואינא כמא ילחם אתור כצר אצחורא ו
 וכאן בלק אבן צפור מלכהם פי דאך אוקת וישלח מלאכום אל בלעם בן בעור פתורה אשר
 על הנהר ארץ בני עמון לקרא לו לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה כסה את עין הארץ ו
 והוא ישב ממלי ושלח אנגדין לות בלעם בר בעור לפתור ארם דעל פרת ארע בני עמיה
 למקרי ליה למימר הא עמא נפק ממצרים הא חפא ית עין ישמשא דארעא והוא שרי
 מלקבלי פבעת ברסל אי בלעם אבן בעור פאתורא אפי עלי אפראת בלד קומה לידעונה
 וקא לה הווא קום כרב מן מצר קד גטא צאהר אארץ והו גאם מקאבלי ועתה לכה נא
 ארה לי את העם הזה פי עצום הוא ממני אולי אוכל לכה בו ואגרשנו מן הארץ כי ידעת
 את אשר תכרך מכרך ואשר תאר יואר וכען איהא כען לוט לי ית עמא הדין ארי תקיה
 הוא מני מאם איכול לאגחא ביה קרב ואתר כיניה מן ארעא ארי ידענא ית דתכרך מכרך
 ודתלוט ליט ושאן פתעא לענה לי אף הו אעצם מני פלעלי אסתטיע אן אחארבה
 ואטרדה מן אכלד לאני אעלם אן מן תכארבה מכארך ומן תלענה ילען וילכו זקני
 מואב וזקני מדין וקסמים בידם ויבאו אל בלעם וידברו אליו דברי בלק ואזלו סבי
 וזאב וסבי מדין וקסמא כידיהון ואתו לות בלעם ומלילו עמיה פתגמי בלק פמצו
 שיוך מואב ושיוך מדין בפאת מעהם חתי ואפו בלעם פאכברוה בכלאם בלק ויאמר
 להם לינו פה הלילה והישבתי אתכם דבר פאשר ידבר יהוה אלי וישבו שרי מואב עם
 עם ואמרו להון ביתו הכא כליליא ואתיב יתכון פתגמא כמא דימליל ינ עמי ואוריכו
 כרבי מואב עם בלעם קא להם ביתו ההנא אלילה ארד עליכם גואבא כמא יהול אלה
 לי פאקא מו ליסא מואב ענד בלעם ויבא אלהים אל בלעם ויאמר מי האנשים האלה
 עמך ואתא מימר מן קינ לות בלעם ואמר מן גבריא האין דעמך פואפא אמר אלה
 בלעם פקא מפתתורא מן חולאי אקום ארין ענדך ויאמר בלעם אל האלהים בלק בן צפור
 מלך מואב שלח אלי ואמר בלעם קינ בלק בר צפור מלכא דמואב שלח לותי קא אן בלק
 אבן צפור מלך מואב בעת בהם אייא הנה העם היצא ממצרים ויכס את עין הארץ
 עתה לכה לכה לי אתו אולי אוכל להלחם בו וגרשתיני הא עמא דנפק ממצרים וחפא
 ית עין שמשא דארעא כען איהא לוט לי יתיה מאם איכול לאגחא ביה קרב ואתר כניה
 וקול אן אקום אפי כרב מן מצר קד גטא צאהר אארץ ושאן פתעא סבה לי לעלי אסתטיע
 אן אחארבה ואטרדה ויאמר אלהים אל בלעם לא תלך עמהם לא תאר את העם כי
 כרוך הוא ואמר יל בלעם לא תיזיל עמהון לא תלוט ית עמא ארי כרוך הוא קא לה

ית מחתלתא ית צמריהא וית מגרופיתא וית מזרקיא כל מני מדבחה די פרסון עלורדי
 חופאה דמשך ספגונא וישון אריחוחי ויגעלו עליה גמיע אניה אדי יכדמון כהא
 עליה אמגאמר ואמנאשל ואמגארף ואכראנב וסאיר אניה אמדבה ויכסטון עליה ג
 גטא גלוד דארש ויצלחו דהוקה וכלה אהרן וכוני לכפת את הקדש ואת כל כלי הקדש
 כנסע המחנה ואחרי כן יבאו בני קהת לשאת ולא יגעו אל הקדש ומתו אלה משנה
 בני קהת באהל מועד וישיצו אהרן וכנוהי לכבאה ית קדשא וית כל מני קדשא כמיטל
 מישריהא וכתר כין יגעלון בני קהת למיטל ולא יקרכון לקדשא ולא ימותון אין מטול
 בני קהת במשכן זמנא פארזי פרג הרון וכנה מן תגטייה אקדם וגמיע אניה ענד
 רחול אעסכר פבעד דאך ידכל בני קהת פיהמלהא ולא ידנו בשי מן אקדם פיהלכון
 הדה צפה חמל בני קהת לכבא אמחצרי ופקדת אל עזריבן אהרן הפהן שמן המאור
 וקטרת הסמים ומנחת התמיד ושמן המשחה פקדת כל המשכן וכל אשר בו בקדש
 ובכליו ודמסיר לשעזר בר אהרן כהנא משחא דאנהינתא וקטרות כסמיהא ומנחתא
 תדילא ומשחא דרבותא מסרת כל משכנא וכל דביה בקדשא ובמנוהי זוכאה לעזר
 אבן הרון אמאם עלי דהן אאצאה וכבור אצמוג ואבר אדאים ודהן אמסוחייה פראן
 וכאה אמסכן וגמיע מא פיה מן קדם ואניהה

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אל תבליתו את שבט משפחת בקהתי מדבר
 קדשים לא תשיצון ית שיבט זרעית קהת מכו לינא ולא תקטעו עשאי סבט קהת
 מן בני ישראל וזאת עשו להם וחיו ולא ימתו בגשתם את קדש הקדשים אהרן
 וישמו אתם איש איש על עבדתו ואל משאו ודא עבדו להון ויחיו ולא
 במקרבהון לקדש קדשא אהרן וכנוהי יגעלון וימנון יתהון גבר גבר על פלחנה

ועל מטוליה כל אצנעו להם כלה חתי חיון ולא יהלכון בדנוהם אי כואץ אאקדאם
 ידבל הרון ובניה ויזלונם כל פריק עלי כדמתה והמלה ולא יבאו לראות כבלע את
 הקדש ומתו ולא יעלון למחזו כד כפסן ית מני קדשא ולא ימותון ולא ידללון פינצו
 סנד תגטייה אקדם ולא יהלכון

קנט כמקום ס' חלקיה דעה

וידבר יהוה אל משה לאמר נשא את ראש בני גרשון גם הם לבית אבתם למשפחתם
 קבילית השכן בני גרשון אף אינון לבית אבהתהון לזרעיתהון ארפע גמלה בני גרש
 הם איצא לביות אנאיהם לעשאיריהם מבן שלשים שנה ומעלה עד בן חמשים
 שנה תפקד אתם כל הבא לצבא לעבד עבדה באהל מועד מבר תלתין שנין ולעיל
 עד בר חמשים שנין תמני יתהון כל דאת להילא למפלה פלחנא במשכן זמנא
 אבן תלאתין סנה פצאעדא אי אבן כמסין סנה תעדהם כל מן ידכל ללגיש לכדמו
 כבא אמחצרי זאת עבדת משפחת הגרשני לעבד ולמשא דין פלחן זרעית גרשון
 למפלה ולמטל והדה כהמתהם עמלא וחמלא וישאו את יריעת המשכן ואת אה
 מועד מכסהו ומכסה התחש אשר עליו מלמעלה ואת מסך פתח אהל מועד ויטל

ואתה את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלומה בידו ותט האתח ^מ
 ויהי בשרה ויך בלעם את האתון להטתה הדרך וזהו אתנא ית מלאכה
 מעתה באורחא וחרביה שליפה בידיה וסבת אתנא מן אורחא ואזלת באתון
 בלעם ית אתנא לאסטייתה לאורחא פלמי ראת לאתאן מלך שלה קאנימ
 טריק וסיפה מצלת פי ידה מאת עין אטריק וסארה פי אציאש פצורה בלעם
 ירהא אי אטריק ויעמד מלאך יהוה כמשעול הכרמים גרבמה וגדר מזרה
 מלאכה דיני בשביל כרמיא אתרא וגדירא מכא וגדירא מכא תס וקה מ
 שלה פי זקאק לכרם והנאך גדר ימנה ויסרה ותרא האתון את מלאך יהוה
 לחץ אל הקיר ותלחץ את רגל בלעם אל הקיר ויסף להכתה וזהו אתנא ית
 לאכא דיני ואידיהיקת לכתלא ודחיקת ית רגלא דבלעם לכתלא ואוסיה למחנה
 מי ראתה אזדחמת מע אהאיט פצגטת רגל בלעם אי אהאיט פזאד פי
 בדה ויוסף מלאך יהוה עבר ויעמד במקום צר אשר אין דרך לנטות ימין ו
 סאל ואוסיה מלאכה דיני עבר וקס באתר עקדלית אורה למסטי לימינא
 אלא תס עמוד מלך שלה פנאז וקה פי מוצע צאיך מא לים טריק אן יטול
 ימנה ויסרה ותרא האתון את מלאך יהוה ותרכץ תחת בלעם ויחר אה בלעם
 ואת האתון במקל וזהו אתנא ית מלאכה דיני זרבעת תחות בלעם ותקית ל
 דבלעם ומחא ית אתנא בחוטרא פלמא ראתה רבצת תחת בלעם פאשור
 פצורה באעצא ויפתח יהוה את פי האתון ותאמר לבלעם מה עשיתי
 ביתי זה שלש רגלים ופתח לי ית פומא דאתנא ואמרת לבלעם מא עבדי
 וזהו תט דפן תלת זמנין פפתח שלה פארה פקאת לבלעם מא דא צנעתם
 רבותי הוה אמרה אלתה ויאמר בלעם לאתון פי התעללת בי לויש הרב
 פי עתה דרנתך ואמר בלעם לאתנא ארי הייכת בשא פון אית חרבא ביד י
 כען קטלתך קא לאגך תמרדת בי ולואן פי ידי סיק לקתלתך ותאמר האתון
 בלעם תלא אנכי אתנך אשר רכבת עלי מעודך עד היס הזה ההסכן הסכנת
 ות לך כה ויאמר לא ואמרת אתנא לבלעם הלא אנא אתנך דרכיבת עלי
 דך עד ימא הדין המילה אוליפנא למעבד לך כדין ואמר לא קלא אנא
 ארי רכבת עלי מנך כנת אי הוי איוס הל עוודתך אן אצנע בך בדה קל
 יהוה אצני בלעם וירא את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלומה בידו

לא תמין מעדם לא תלעז אקום לאנה מבארך ויסקם בלעם בכקר ויאמר אל שר בן
לכו אל ארצכם כי מאן יהוה לפני להלך עמכם וקם בלעם בעפרא ויאמר לרברבי בן
איזילו לארעכוני אהי רעוא קני דלא למשבקי למיזל עמכוני פקאם באגדאה פקא לר
בלק אמוצו אי בלדכם לאן אלה נהאני אן אמוצו מעבם ויקמו שרי מוטב ויבאו אל בן
ויאמרו מאן בלעם הלך עמנו וקמו רברבי מוטב ואתו לות בלק ויאמרו סריב בלעם לנ
עמנא פקאם רוסא מוטב וגאו אי בלק וקאו קד אבא בלעם אן יגי מענא ויסת עוד
בלק שלח שרים רוסם ונבכרים מאלה ואוסיה עוד בלק שלח רברביני סני איזו
מאיז פיעאוד בלק איצא בעת רוסא אעצם ואגל מן אולאיך ויבאו אל בלעם ויאמר
לו כה אמר בלק בן צפור אלצא תמנע מהלך אלי ואתו לות בלעם ויאמרו ליה כדנ
אמר בלק בר צפור לא כען תתמנע מלמיתו לותי פגאו אי בלעם וקאו כדא קא בלק
צפור לא תמתנע מן אמוצו אי כי כבד אכבדך מאו וכל אשר תאמר אלי אעשה ולב
נא קבה לוי את העם הזה ארי וקלא איהר ינך להטא וכל דתימר לי אעביד ואיתא כ
לוט לויית עמא הדין פאני סאכרמך גדא וכל מא תקול לוי אענעה ותעש אען לי הו
אקום ויעז בלעם ויאמר אל עבדי בלק אם יתן לי בלק מלא ביתו כסת וזהב לא אוכל
לעבל את פלי יהוה אלהי לעשות קטנה או גדולה ואתיב בלעם ויאמר לעבדי בלק אם
לי בלק מלי בותיה כסת וזהב לית לי רשו למעבר על גזירת מימרא וגי אהי למעבר
זערתא או רכתא פאגאב בלעם קואוד בלק וקא להם לו אעטאני בלק מל בוקה
ודהב לא אסתטיע אן אתגאוז אמר אלה רבי לאעמל סגירה או פבירה ועתה י

נא בזה גם אתם הלילה ואדעה מה יסת יהוה דבר עמוי וכען אזויכו כען הללא אן
בלילה ואדע מא יוסית לי למללא עמוי ושאן אקימו איצא אנתם ההנא אלילה
אנציר מא יעאוד אלה אן יכאטבני כה ויבא אלהים אל בלעם לילה ויאמר לו אם לך
לך באו האנשים קום לך אתם ואך את הדבר אשר אדבר אליך אתו תעשה ואתאמו
מן קני לות בלעם כליליא ויאמר ליה אם למקרי לך אתו גברי יא קום איזיל עמהון וכר
ית פתגמא דאמליל עמך יתיה תעביד פואפא אמר אלה בלעם לילא וקא אן כאן ה
אקום גאו לודיעוך פקם אמוץ מעהם לכו לאמר אי אקולה לב לך אענעה פקט ויקב
בלעם בכקר ויחכש את אתנו וילך עם שרי בס מוטב וקם בלעם בעפרא איזריז ית אתנ
ואזל עם רברבי מוטב פקאם באגדאה ואסרג אתאנה ומיצא מע רוסא מוטב ויחר
אף אלהים כי הולך הוא ויתיצב מלאך יהוה בדרך לשטן לו והוא רכב על אתנו וי
נערו עמו ותקוף רבזא דיני ארי איזיל הוא אתעתד מלאכא דיני באורחא לשטן לי
זהו רכב על אתניה ותלין עולימוהי עמיה תם אשתוד גיצב אלה למצייה טאמי
פוקת מלך אלה פי אטריק ליחידם ען דאך והו ראכב עלי אתאנה ומעה גלאמיר

לויית
מאיז
לויית
מאיז

בלק

וישווי יעבדמי יהיה אמר ליל קא ואאן קד צרת איך תראני אסתטיע אן איהו
 לא מא ילקננה אלה פקט וילך בלעם עם בלק ויבאו קרית חוצות ואזל בלעם
 יק ואעליה לקרית מהוזהו ומציא גביעא אי אן גאו אי קרית חוצות ויזבח
 בקר וצאן וישלה לבלעם ולשרים אשר אתו ונכס בלק תורין ועקן ושלח לבלעם
 כדפצא דעמיה וזבח בלק בקרא וגנמא וכעה כדאך אי בלעם ואי אריסא אי
 עה ויהי בכקר ויקח בלק את בלעם ויעלהו כמות בעל וירא משם קצה העם והוא
 בפראודבר בלק ית בלעם ואסקיה לדמת דחלתיה וחזא מתמן קצת מן עמא
 למי כאן באגדאה אכז בלק בלעם ואצעדה אי בעץ מעבודה פנצר מן תם
 יץ אקום ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבע
 יום ושבעה אלים ואמר בלעם לבלק בני לי הכא שבעה מדבחיין ואתקין לי
 כח שבעה תורין ושבעה דכרין קא לה אכז לי ההנא סבעה מדאבה ואעוד לי
 הנא סבעה רהותיה כבאש ויעש בלק כאשר דבר בלעם ויעל בלק ובלעם פר
 איל במזבחי ועבד בלק כמא דמליל בלעם ואסיק בלק ובלעם תור ודכר על
 ל מדבה פצנע דאך וקרנא תורא וכבשא עלי כל מדבה ויאמר בלעם לבלק
 תעצב על עלתיך ואלכה אולי יקרה יהוה לקראתי ודבר מה יראני והגדת לי
 ילך שפי ואמר בלעם לבלק אתעתד על עלתיך מאם יערע מימר מן קני לקדמות
 ותגמא דיחזיני ואהוי לך ואזל יהידי תם קא לה קה ההנא ענד קרא בינך ואמני
 אנא לעל אן יואפיני אמר אלה ואי קול לקננה בכברתך בה ומצא פי הדו ויקר
 אלהים אל בלעם ויאמר אליו את שבעת המזבחת ערכתי ואעל פר ואיל כמזבח
 ערע מימר מן קני לבלעם ואמר קדמוהי ית שבעה מדבחיין סדרית ואסיקות ית
 תוד ודכר על כל מדבה פלמא ואפא אמר אלה בלעם קא יא ויאני קד נצדת י
 מדאבה וקרבת תורא וכבשא עלי כל מדבה וישם יהוה דבר בפי בלעם ויאמר
 שוב אל בלק וכה תדבר וישווי יעבדמי בלעם ויאמר תוב לות בלק וכדין
 תמליל פלקנה אלה כלאמא וקא ארגע אי בלק וקל כדאך וישב אליו והנה נעב
 על עלתו הוא וכל שרי מואב חתב לו תיה ורא מעתד על עלתיה הוא וכל רברבי
 מואב פרגע איה פאוי בה ואקה ענד קרבאנה וריסא מואב מעה וישא משלו
 ויאמר מן ארם ינחני בלק מלך מואב מהררי קדם לכה ארה לי יעקב ולכה זעמו
 ישראל ונטל מתליה ואמר מן ארם דברני בלק מלכא דמואב מטורי מדנחא אתו

ויבדלו שתי חו לא עניו זגלא נייה עיני בלעם ויהי איה מלאכא דיני מעמד באורה
 וחרביה שליפא כודיה זכרע וסגיד לאפודי תם כשף אלה בער בלעם וראי מי
 ואקפא פי אטריק וסיפה מצלת פי ידה פכר בין ידיה סאגדא ויאמר אלוימי
 יהיה על סד הכית את אתנך זה שלש רגלים הנה אנכי יצאתי לשטן כי ירפ
 הדרך לנגדי ואמר ליה מלאכא דיני על מא מהיתא ית אתנך דנן תלת זמנין
 אנא נפקית לשטן ארי גלי קדמי דאת רעי למיזל באורחא לקבלי קאלה מ
 אלה לם צרבת אתאנך הוה אמרה אלתה זאנא כרגת אן אחידך אד תודט
 אטריק חדאי ותראני האתון ותט לפני זה שלש רגלים אולי נטתה מפני פי
 גם אתכר הרגתי ואתה החייתי וחזתני אתנא וסטת מן קדמי דנן תלת זמנין
 פון לא סטת מן קדמי ארי כעק אתה יתך קטלית זיתה קיימית חתי ראתני מא
 הוה אמרה אלתה ולולם מאת עני לקתלתך אמן ובקיתתה ויאמר בלעם אלה
 יהוה חטאתי כי לא ידעתי כי אתה נצב לקראתי בדרך ועתה אם רע בעיניך
 אשובה ואמר בלעם למלאכא דיני חבית ארי לא ידעית אתי אתמעתוד לה
 תי באורחא וכען אם בישבעינך אהוב לי קאלה קד אכטית ולם אעלם אמר
 תלקאי פי אטריק ואמן פאן סאך מציי רבעת ויאמר מלאך יהוה אל בלעם לך
 האנשים ואפס את הדבר אשר אדבר אליך אתו תדבר וילך בלעם עם שרי בלו
 רת האמר מלאכא דיני לבלעם איזיל עם גוברי אוברם ית פתגמא דאמליל עמך
 תמליל ואזל בלעם עם וברכי בלק קאלה אמץ מע ארנא ואקול ארי אקולה ל
 פקט פמצא מערם וישמע בלק כי בא בלעם ויצא לקראתו אל עיר מוא
 על גבול ארנון אשר בקצה הגבול וישמע בלק ארי אתא פק ותפק לקו
 לקדתיא דמואב דעל תחום ארנון דכסטר תחומא פלמי סמע פלק במגי בלעם
 תלקאה אי קרית מואב עלי תכס ארנון אתי פי טרפה ויאמר בלק אל בלעם
 שלח שלחתי אליך לקרא לך למה לא הלכת אלי האמנם לא אוכל כפרך ו
 בלק לבלעם הלא משלח שליח לוחך למקדי לך למא לא אהיתא לוחי הב
 הוינא אמר לית אנא יכיל ליקרוהך קא בלק לבלעם איס ארסלת איך מר
 וזה אדעוך לם לם תצל איי אתרא לים אקדר אן אמרמך ויאמר בלעם כי
 הנה באתי אליך עתה היכל אוכל דבר מאומה הדבר אשר ישמע עליהם לך
 אדבר ואמר בלעם לבלק דא אתית לוחך בעץ המיכל כי לנא אהילא מדי

וידבר משה ואלעזר הכהן אתם בעדבות מואב על ירדן רחו לאמר ומליל משה ואלעזר כהנא
אמרו לחכמי יתרון במישריא דמואב על ירדנא דירחו למימר פאמר מוסי ואלעזר לאמאם
בחצאהם פי בודאת מואב על ארץ ירוחא קאילא מובן עשרים שנה ומעלה כאשר צוה
יהוה את משה ובני ישראל היצאים מארץ מצרים מפר עשרין שנין ולעילא כמה דפקד יי
ית משה ובני ישראל דנפקו מארעא דמצרים מן אבן כ קנה פצאערא כמה אמר ללה מוסי
ובני אסר לכארבין מן בלד כוצר ראובן בכור ישראל בני ראובן חנוך משפחת החנכי לפלא
משפחת הפלאי ראובן בכור ישראל בני ראובן חנוך זרעית חנוך לפלא זרעית פלא פכאן פכר
אסר ראובן עשירה' לחנוכיין ועשירה' לפלאיין לחצרן משפחת החצרני לכרמי משפחת הכרמי
לחצרן זר חצרן לכרמי זרעית כרמי ועשירה' לחצרניין ועשירה' לכרמיין אלה משפחת הראובני
ויהיו פקדיהם שלשה זארבעים אלה ושיבע מאות ושלשים אין זרעית ראובן והוון מנינהון
ארבעין ותלתא לפני ושיבע מאה ותלתן פכאן עדר עשאר ראובן הדה ג וארבעין אפא וז מאה
ול ובני פלא אליאכ ובני אליאכ נמואל ודתן ואכירס הוא דתן ואכירס קריא הערה אשר
הצו על משה ועל אהרן בעדת קרח בהצתם על יהוה ובני איאכ נמואל ודתן ואכירס הוא דתן
ואכירס כוערעי כנשתא דאתכנשו על משה ועל אהרן בכנשתא דקרח באתבנושיהון על יי
ובני אי נמו ודתן ואכירס הו דתן ואכירס דעאת אנמאעה ארי תלפפו עלי מוסי והרון פי גמאעה
קרח וכאן דאך בין ידי אלה ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת קרח כמות הער
באכל האש את החמשים ומאתים איש ויהיו לנס ופתחת ארעא ית פומה ובלעת יתהון ית
קרח כמותא דכנשתא כד אכלת אישתאית מאתן וחמשיין גוברא והוון לאת פפתחת
לארץ פאהא פאבתלעתהם מע קרח פי מות אנמאעה ואכל אנאר למאיתין ולאכמוסן אהל

פצארו עלמא ובני קרח לא מתו ובני קרח לא מיתו ובני קרח כסף בהם ולם ימותו

בני שמעון למשפחתם לנמואל משפחת הנמואלי לימין משפחת דהי בני
ליבין משפחת היכני בני שמעון לזרעיתיהון לנמואל זר נמואל לימין זר ימין ליבין זר ובני
שמעון לעשאיהם עשירה' לנמואליין ועשירה' לימניין ועשירה' ליכניין לזרעיתיהון
לשאוול משפחת השאוולי לזרח זר לשאוול זר שאול ועשירה' לזרחיין ועשירה' לשאווליין
אלה משפחת השמעני שנים ועשרים אלה ובמותם אין זרעית שמעון עסרין ותרין לפני ובמותן
פכאן עדר עשאר שמעון הדה ב ועשרין אפא ומאיתין

בני גד למשפחתם לצפון משפחת הצפוני לחג משפחת החגי לשוני משפחת השוני בני
גד לזרעיתיהון לצפון זר צפון לחג זר חגי לשוני זר שוני בני סעד לעשאיהם עשירה' לצפון
ועשירה' לחגיין ועשירה' לשוניין לאהני משפחת האהני לעלי משפחת העלי לאהני זר אהני
לערי זרעי ערי ועשירה' לאהניין ועשירה' לעריין לארוד משפחת הארודי לאראלי משפחת הארודי
לארוד זר ארוד לאראלי זר אראלי ועשירה' לארודיין ועשירה' לאראליין אלה משפחת

ויש לי יעקב ואיתא תריך לי ישעיהו קצרב מולה וקא מן ארם סידרני בלב
 מואב מן גבל אמשרק קאילא תעל אעין לי א יעקוב ודס לי א אס מה אקב
 אל ומה אזעס לא זעס יהוה מא אוטיה דלא לטיה אומא אתרכיה דלא תו
 מא אסב מן לס יסבה אטאיק ומא אדס מן לס ידמה אלה כי מראש צורים
 ומנבעת אשורנו הזעס לבדד ישפן ובגוים לא יתחשב ארי מריש טוריא חזי
 זמר מתא ספיתיה הא עמא בלחוד יהון עתידין דיהסנון עלמא ובעממיה
 יתדנון גמירא ואנא אראה מן רוס אגבל זאמחה מן איפאע אנה שעב סיסכין
 ולא יחסב מע סאיר אאמס מי מנה עמר יעקב ומספר את רבע ישראל תמות
 מות ישראל ותהי אחריתי כמהו מן יכול לממני דעד קיא דבית יעקב דאמיר
 עליהון יסגון בעפרא דארעא או חדא מארכע משר יתא די שרש תמות נמש
 מותא דקשיטוהי ויהי סופי כותהון יא מן יעד נסל יעקוב ויחצי דרייה א אסו
 אסאך אן אמות מות אמסתקימין ותכוז אכרתי מתלהס ויאמר בלק אל בלי
 מה עשית לי לקב איבי לקחתך והנה ברכת כרך ואמר בלק לכלעס מא עכד
 לי למלט סנאי דברתך זהא ברנא מברכת להון פקא לה בלק מאדא צנעת ב
 דעותך לתסב אעדאי פאדי בך תבארך פיהם ויעז ויאמר הלא את אשר ישינ
 יהוה בפני אתו אשמך לדבר ואתיב ואמר הלא ית די שוי ינ כפומי יתיה אטר לחז
 פאגאכה וקא לא אנמא ילקנניה אלה אחפצה ואקולה ויאמר אליו בלק לכה נ
 אתי אל מקום אחד אשר תראנו משם אפס קצהו תראה וכלו לא תראה וקבנו ק
 משם ואמר ליה בלק איתא כען עמי לאתר אחרן דתחזיניה מתמן לחוד קצת ידי
 תחזי וכוליה לא תחזי ותלוטיה לי מתמן קא תעל מעי אי מוצע אכר תנצרה מנה
 לכרך תנצר בעצה ולא כלה פתסכה לי מקתם ויקחהו שדה צפים אל ראש הפסגה
 ויבן שבעה מזבחת ויעל פק ואיל במזבחה ודכריה להקל סכותא לריש רמתא ובנא
 שבעה מדבחין ואסיק תור ודכר על כל מדבח פאכודה אי א ציעה אמשרפה ערלי
 דאס אקלעה פבנא הנאך סבעה מדאכח וקרב תורא וכבשא עלי כל מדבח ויאמו
 אל בלק התיצב פה על עלתך ואנכי אקרה כה ואמר לבלק אתעתד הכא על עלתך
 ואנא אתמטי עד כא קא לה קת ההנא ענד קראכינך ואנא אתלקא אי ההנא ויקר
 יהוה אל בלעס וישם דבר בפיו ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר וערע מימר מן קני
 בבליעס ושוי פתגמא בפומיה ואמר תוב לות בלק וכדין תמליל פואפא אמר אלה

גלעד איעד משפחת האי עזרי לחלק משפחת החלקי אין בני גלעד איעד זרעית
 איעד לחלק זרעית חלק ובני גלעד עשירה לאיעד יזוע שירה או ליקיין ואשריאל
 משפחת האשריאל ושכס משפחת השכמי וזעיר זרעית אשר לשכס זרעית שכס
 ועשירה אשריאלין ועשירה לשכמיין ושמידע משפחת השמידע והפר משפחת החפר
 ושמידע זרעית שמידע והפר זרעית הפר ועשירה לשמידעין ועשירה לשפרייין וצלפח
 בן חמר לאהיו לו בנים כי אם פנות ושפנות צלפח בן חמר ונעה הגלה מלכה ותרצה
 וצלפח בן חמר לא היו ליה בנין אהין בנין שום בנת צלפח מהלה ונעה הגלה מלכה
 ותרצה וצלפח אבן חמר למ יטול לה בנין לא בנאת ואסמאתן מח ונחבמות אלה
 משפחת מנשה ופקדיהם שנים וחמשים אלה ושבע מאות אין זרעית מנשה ומנייהון
 חמשיין ותריין לפני ושבע מאה פכאן ערד עשיר מנשה הדה אתניזונ לפת וז מאיה
 אלה בני אפרים למשפחתם לשותלה משפחת השותלה
 לכפר משפחת הבכרי לתחן משפחת התחני אין בני אפרים לזרעית תחן לשותלה זרעית
 שותלה לבכר זרעית בכר לתחן זרעית תחן הולא בני אפרים לעשאיריהם עשירה או
 זרעית ועשירה לבכריין ועשירה לתחניין ואלה בני שותלה לערן משפחת הערני
 זל בני שותלה לערן זרעית ערן ועשירה לערניין מן משותלה אלה משפחת בני
 אפרים לפקדיהם שנים ושלשים אלה וחמש מאות אלה בני זוסף למשפחתם אין זרעית
 בני אפרים למניקהו תחניין ותריין לפני וחמשים מאה אין בני זוסף לזרעית תחן פכאן ערד
 עשיר בני אפרים הדה ב ול לפת וז מאיה הולא בני זוסף לעשאיריהם
 בני בנימן למשפחתם לבלע משפחת הבלעי לאשכל משפחת
 האשכלי לאחירם משפחת האחירמי בני בנימן לזרעית תחן לבלע זרעית בלע לאשכל
 זרעית אשכל לאחירם זרעית אחירם ובני בנימן לעשאיריהם עשירה לבכריין ועשירה
 לאשכליין ועשי אהירמיין לשפופם משפחת השופמי לחופם משפחת החופמי
 לשפופם זרעית שפופם לחופם זרעית חופם ועשירה לשופמיין ועשירה לחופמיין
 ויהיו בני בלע ארד ונעמן משפחת הארדי לנעמן משפחת הנעמי והיו בני בלע ארד
 ונעמן זרעית ארד לנעמן זרעית נעמן ועשירה לארדיין ועשירה לנעמיין מן בלע
 אלה בני בנימן למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלה ושש מאות אין בני בנימן
 לזרעית תחן ומנייהון ארבעין וחמשה עשר מאה פכאן ערד עשיר בנימן הדה
 ה ומ אסמאת מאה אלה בני דן למשפחתם לשוחם
 משפחת השוחמי אלה משפחת דן למשפחתם אין בני דן לזרעית תחן לשוחם זרעית שוחם
 אין זרעית דן לזרעית תחן ובני דן לעשאיריהם עשירה לשוחמיין ומא תעשו מנהם כל
 משפחת השוחמי לפקדיהם ארבעה ושלשים אלה וארבע מאות כל זרעית שוחם למנייהון

שמעון

בני גד לפקדיהם חמשים אלף וחמשים מאות ואין זרעיה בני גד למניניהן ארבעין אלף וחמשים
מאה וכאן ערד עשאר בני גד הדה כו אפא וכמס מאיה

בני יהודה עד ואונן וימות עד ואונן בארץ כנען בני יהודה עד ואונן וימות עד ואונן בארע
דכנען בני יהודה עד ואונן פמאת עד ואונן פי בלד כנעאן ויהי בני יהודה למשפחותם

לשלה משפחת השלני לפרץ משפחת הפרצי לזרח משפחת הזרחי וזהו בני יהודה לזרעיהם
לשלה זר שלה לפרץ זרעית פרץ לזרח זר זרח וכאן בני יהודה לעשאיהם עשירה לשלני

ועשירה לפרציין ועשירה לזרחיין ויהי בני פרץ לחצרן כושפחת החצרני לחמול כושפחת
החמולי וזהו בני פרץ לחצרן זר חצרן לחמול זר חמול ובני פרץ עשירה לחצרניין ועשירה

לחמוליין אלה משפחת יהודה לפקדיהם ששה ושבעים אלף וחמשים מאות ואין זרעית יהודה
למניניהן שבעין ושתה אלף וחמשים מאה פכאן ערד עשאר יהודה הדה ו וע אפא וז מאיה

בני ששכר למשפחתם תולע משפחת התולעי לפנה משפחת הפוני
בני יששכר לזרעיהן תולע זר תולע לפנה זר פנה בני יששכר לעשאיהם תולע זר תולע לפנה

זרעית פנה בני יששכר לעשאיהם עשירה לחמוליין ועשירה לפוניין לישוב משפחת הישובי
לשמון משפחת השמורני לישוב זרעית ישוב לשמורן זרעית שמורן ועשירה לישוביין ועשירה

לשמורניין אלה משפחת יששכר לפקדיהם ארבעה וששים אלף ושלש מאות ואין זרעית
יששכר למניניהן שתין וארבעה אלף ותלת מאה פכאנת ערד עשאר יששכר הדה

ארבעה וסתין אפא ותלאת מאיה
בני זבולן למשפחתם לסרד משפחת הסרדי לאלון משפחת האלוני ליהלאל משפחת

היהלאלי בני זבולן לזרעיהן לסרד זר סרד לאלון זרעית אלון ליהלאל זרעית יהלאל
ובני זבולן לעשאיהם עשירה לסרדיין ועשירה לאלוניין ועשירה ליהלאליין אלה

משפחת הזבולני לפקדיהם ששים אלף וחמשים מאות ואין זרעית זבולן למניניהן שרתין
אלפין וחמשים מאה פכאן ערד עשאר זבולן הדה סתין אפא וכמס מאיה

בני יוסף למשפחתם מנשה ואפרים בני יוסף לזרעיהן
מנשה ואפרים בני יוסף לעשאיהם מנשה ואפרים בני מנשה למכיר משפחת

המכירי ומכיר הזליד את גלעד לגלעד משפחת הגלעדי בני מנשה למכירי סכיר
ומכיר אוליד ית גלעד לגלעד זרעית גלעד בני מנשה עשירה למכיריין ועשירה

לגלעדיין מן גלעד אבן מכיר אלה בני גלעד איעזר משפחת
האיעזרי

משי זת הקרחי וקהת הוליד את עמרם איך זרעית לוי זרעית לבני דרעיו הכרוז זרעית
 מחור זרעית מושי זרעית קרח וקהת אוליד ית עמרם ופאר עש אירום עשי אלכנין
 ונכזי אחרוניק ועשי א מחליין ועשנת אמושיין ועשנת אקרחיין ואולד קהת עמרם
 יצמ אשת עמרם יוכר בת לוי אשר ילדה אתה ללוי עמרם ויהלד לעמרם את אהרן
 וימן משה ואת מרים אחתם ושום אחת עמרם יוכר בת לוי לוידת יתה ללוי כמערים
 וילדת לעמרם ית אהרן וית משה וית מרים אהתהון זכאן אסם זוגה עמרם מכרמר
 אכת לוי לוי ולדת ללוי כמאר פולדת לעמרם הרון ומוסי ומרים אכתהם וילד לאהרן
 את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר ואת לוי ליהודית נדב וית אביהוא ית
 אלעזר וית איתמר וילד להרון נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר וימת נדב ואביהוא איתמר
 אש זרה לפני יהוה ומית נדב ואביהוא בקרוביהון אשתא נכריתא קני ומאת נדב ואביהון
 חין קרבא נארא גריכא בין ידי אלה ויהיו פקדיהם שלשה ועשרים אלת כל זכר מבין
 חדש ומעלה כי לא התפקדו בתוך בני ישראל כי לא נתן להם נחלה בתוך בני ישראל
 והיו מניניהון עשרין ותלתא אפיין כל דכורא מכר ירחא ולעיל אירי לא אהמניאו כגו
 בני ישראל לא אתיהיבת להון אהסנא כגו בני ישראל כאן ערדהם תלאתה וכ אפא
 כל דכר מן אבן שהר פצא עדא אף לא יעדו פי מא בין כנעאם אף לם יעטו נחלה פי
 וסטתם אלה פקודי משה ואלעזר הכהן אשר פקדו את בני ישראל בערבת מואב
 על ירדן ירחו איך מניני משה אלעזר כהנא דמנויית בני ישראל כמישריא דמואב על
 ירדנא דיריחו הולאי מעדודי מוסי ואלעזר א אמאם אף יעדא בני אס פי בידאת מואב
 על ארדן יריחא וכאלה לא היה איש מפקודי משה ואהרן הכהן אשר פקדו את בני
 ישראל כמדבר סיני וכליין לא היה גבר ממוני משה ואהרן כהנא דמנויית בני ישראל
 כמדברא דסיני ופיהם לם יבון רגל מן מעדודי מוסי והיון א אמאם אף יעדא בני אס
 פי ברייה סיני כי אמר יהוה להם מות ימתו כמדבר ולא נותר מהם איש כי אס כלב
 בן יפנה ויהושע בן נון ארי אמר י להון ממת ימותון כמדברא ולא אשתאר מנהון
 אנש אהין כלב בר יפנה ויהושע בן נון לאן אלה חכם עליהם אן יתמאותו פי אברייה
 ולם יבק מנהם רגל אף כלב אבן יפנה ויהושע אבן נון

ותקלבנה בנות צלפחד בן חמר בן גלעד בן מכיר בן מנשה למשפחת
 מנשה בן יוסף ואלה שמות בנותיו מחלה נעה וחגלה ובולכה ותרצה וקריתא בנות
 צלפחד בר חמר בר גלעד בר מכיר בר מנשה לזרעית מנשה בר יוסף ואלין שמות
 בנותיה מחלה נעה וחגלה ומלכה ותרצה פתקדטאן כנאת צלפחד אבן חמר אבן גלע
 אבן מכיר אבן מנשה מן עש איר מנשה אבן יוסף אתי אסמאתהן מן וח וכו ותרצה
 ותעמדנה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשיאם וכל העדה פתח אהל מועד

כאמר

שתין וארכעא לפי וארבע מאה פכאן עדרהם דום לפא וד מאיר
 אשר למשפחתם לימנה משפחת הימנה לישוי משפחת הישוי לבריעה משפחת הבריע
 בני אשר לזרעיהו לזרעיהו לזרעיהו לזרעיהו לזרעיהו לזרעיהו לזרעיהו לזרעיהו לזרעיהו
 בני אשר לעשירהם עשירה אימנין ועשירה אימנין ועשירה אימנין ועשירה אימנין ועשירה
 פריעה להבר משפחת החברי לזרעיהו אל משפחת המלכיאלי לבני בריעה להבר
 זרעיהו לזרעיהו לזרעיהו לזרעיהו לזרעיהו לזרעיהו לזרעיהו לזרעיהו לזרעיהו
 ושם בת אשר קרה ושום בת אשר קרה וכאן אסס אננה אשר סבולה אלה משפחת
 בני אשר לפקדיהם שלשה וחמשים אלה וארבע מאות איך זרעיהו בני אשר למניניהו
 חמשין ותלתא לפי וארבע מאה פכאן עדר עשיר אשר הדה ג' ונ לפא וארבע מאה

בני נפתלי למשפחתם ליחצאל משפחת היחצאל לגוני משפחת
 הגוני בני נפתלי לזרעיהו לזרעיהו לזרעיהו לזרעיהו לזרעיהו לזרעיהו לזרעיהו לזרעיהו
 עשי איחצאל ועשי אגונין ליער משפחת היצרי לשלם משפחת השלמי ליער
 זרעיהו יצרי לשלם זרעיהו שלם ועשי איצריין ועשי אשלמיין אלה משפחת נפתלי
 למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלה וארבע מאות איך זרעיהו נפתלי לזרעיהו
 ומניניהו ארבעין וחמשה לפי וארבע מאה פכאן עדר עשיר נפתלי הדה ה' ונ לפא
 וד מאיה אלה פקודי בני ישראל שש מאות אלה וארבע מאות ושלושים איך בני
 בני ישראל שש מאות אחד לפי שבע מאה ותלתין פכאן עדר בני אם סת מאיה אה ואל
 ואחדא וז מאיה וז

וידבר יהוה אל משה לאמר לאלה החלק הארץ בנחלה במספר שמות לסיך תתפלג
 ארעא באחסנת במנין שמהן להולאי יגב אן יקסם אכלד נחלה בארעא אסמאיהם
 לרב תרבה נחלתו ולמעט המעיט נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו לסגיא תסגו
 אחסנתהו וזעירי תזערון אחסנתהו אגבר לפום מנינהו יתנהיב אחסנתיה לאנתר
 תלתר נחלתה ולאקליל תקללהא כל סנט עלי עדרה יעטא נחלתה אה במסל יחלק
 את הארץ לשמות מטות אבתם ינחלו כרם בעדבא תתפליג ארעא לשמהת שבטי
 אבהתהו יחסנון לכן באסמם יקסם אכלד באסמא אסמאיהם עלפלי הגורל
 תחלק נחלתו בין רב למעט על מימה עדבא תתפליג ארעא בין סגיא לזעירי ועלי
 קדר אסמם הקסם נחלתהם בין כתיב וקליל

למשפחתם לגרשון משפחת הגרשני לקהת משפחת הקהתי למרדי משפחת המרדי
 ואיך מניני לזרעיהו לגרשון זרעיהו גרשון לקהת זרעיהו קהת למרדי זרעיהו
 מרדי והולאי עדר לוי לעשירהם עשי אגרשונין וע אקהתיין ועש אמרדיין אלה
 משפחת לוי משפחת הלכני משפחת החכני משפחת המחלי משפחת המושי מ

משפחת

לוי אנא מעטיה לבני אס' וראיתה אתה ונאספת אל עמוך גם אתה כאשר נאספת
 אהרן אחיך וחתני יהוה ונתת פניו לעמך אתה כמא דאת פניו אהרן אחיך פאלי
 אבצרת אתה אנצם אי קומך את איצא כמא אנצם הרון אכיר כאשר מריתם פי
 במדבר צין במריבת העדה להקדישני כמים לעיניהם הם מי מריבת קדש מדבר
 צין כמא דסרוכותן על מימרי כמדברא דצין במצות כנשתתא לקדשותי כמא לעיני
 אינון מי מצות הקם מדברא דצין כמא כלפתמא אמרי פי כרייה צין ענד כצומה
 אגמאעה ולם תקדסאני בדאן אמא כהצרתהם ולדאן סמי מא כצומת רקים פי
 בדריה צין וידבר משה אל יהוה לאמרה ומליל משה קני
 לכימרי פקאמוסי בין ידי אלה קאילא יפקד יהוה אלהי הרוחת לכל בשר איש על
 העדה ימני ע' אלה וזהא לכל כסראגברא על כנשתתא אן שית ארז יא אלה ארואח
 כל בשרי פאסתכלה רגלא עלי אגמאעה אשל יצא לפניהם ואשר יבא לפניהם ואשר
 יציאם ואשר יביאם ולא תהיה עזרת יהוה כצאתן אשר אין להם רעה דיפוק קדמיהון
 ודייעול קדמיהון ודייקנון ודייעילנון ולא תהי כנשתתא דעי כענא דלית להון רעי
 יכרג בין ידיהם וידכלל בין ידיהם ויכרגהם וידכללהם ולא יבקו גמאעה אלה כנגם לים
 להארעו ויאמר יהוה אל משה קח לך את יהושע בן נון איש אשר רוח כווסמכת
 את ידך עליו ואמר יע למשה סכ לך ית יהושע בר נון גבר דרוח נבואה ביה ויתעמוך
 ית ידך עלוהי פקא אלה למוסי כו יהושע אבן נון לאנה רגל פיה פצל ואסנד ידך ע
 עליה והעמידת אתו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה וצויתת אתו לעיניהם ותקים
 יתיה קדם לעזר כהנא וקדם כל כנשתתא ותפקיד יתיה לעיניהון ואוקפה בין ידי לעזר
 אגמאם וסאיר אגמאעה ואמרה כהצרתהם ונתת מהודך עליו למען ישמעו כל
 עדת בני ישראל ותתיך מזיזך עלוהי כדיל דיקבלון מניה כל כנשתתא ובני ישראל
 ואגעל עליך מן בהאיך לכו תקבל מנה גמאעה בני אסר' ולפני אלעזר הכהן יעמד
 ושאל לו כמשפט האורים לפני יהוה על פיו יצא ועל פיו יבאו הוא וכל בני ישראל א
 אתו וכל העדה וקדם לעזר כהנא יקום וישא ליה כדין אורי' קני על מימריה יהון נפקין
 ועל מימריה יהון עליה הוא וכל בני ישראל עמיה וכל כנשתתא וליכון וקופה בין ידי לעזר
 אגמאם חתי יסאפי חואיגה בהיאת א אגמאם ואצחא יח בין ידי אלה ועלי אמרה יכרגו
 וידכלו הו ובני אס' מעה וסאיר אגמאעה ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ויקח את
 יהושע ויעמדו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה ועבד משה כמא דפקיד יתיה
 ודבר ית יהושע ואקימיה ק לעזר כהנא וק כל כנשתתא מצנע כזסי כמא אמרה אלה
 אכל יהושע ואוקפה בין ידי לעזר אגמאם וסאיר אגמאעה ויסמך את ידיו עליו
 ויצוהו כאשר דבר יהוה ביד משה וסמך ית ידוהי עלוהי ופקדוהי כמא דמליל יתיה

דנשה

לאמר וקמא ק משה וקדם לעזר כהנא וקדם לכהנא וכל כנשתא בתרע משה זמן
 למימר פקאמן בין ידי מוסי ואלעזר לאמאם ואלא שדא תוסאיר אגמאעה על אב
 כנא אמהצר קאילא אחינאמת פמדבראם לאהיה בתוך העדה הנועדים
 יהיה בעדת קרה כי בחטאוי מת זכנים לא דידלו אכונא מית כמדברא ויהו עליה
 הוה בגו כנשתא דאזר מנר על ינ כנשתא דקה ארי בחוביה מית זכנין לאהיה
 אז אכונא מאת פי אבריה והו לס יכון פי גמלה אגמאעה אדי תגמלו עפולה
 סיה לאנה מאת בכטייתה ולם כללה בנין למה יצרע שם אכינו מתוך משפחתו כי
 אין לו בן תנה לנו אחזה בתוך אחי אכינו למא יתמנע שמוא דאכונא מגו זרעיתיה
 אחילית ליה ברה הכ לנא אחסנא בגו אחי אכונא פלא ינקץ אסם אכנא מן בין ע
 עשיריה אד לים לה אכנ כל אעטנא נחלה פי מא בין אעמאמנא ויקרב משה את
 משפטן לפני יהוה וקריב משה ית דיעהון לקני פרפע מוסי חכמהן אי אלה
 ויאמר יהוה אל משה לאמר ויאמר ינ למשה למימר תם קא אלה למוסי קאילא
 כן כנות צלפחד דברת נתן נתן להם אחזת נחלה בתוך אחי אכיהן והעברת את
 נחלת אכיהן להן יאות כנת צלפחד ממלך מיתן תתין להון אחודת אחסנא בגו
 אחי אכיהן והעברית אחסנת אכיהן להון יעמא קאין פנאת צלפחד אעטיהון
 נחלה פי מא בין אעמאמאן ואנקל נחלה אכיהן להן ואל בני ישראל תדבר לאמר
 אש כי ימות וכל אן לו ובעברתם את נחלתו לכתו יועם בני ישראל תמליל למימר
 גבא אחי ימות זכר לית ליה ותעברון ית אחסנתיה לכרתיה ומר בני אס וקל להם
 או תל מאת זלום לה אכנ פאנקלו נחלתה לאכנתה ואם אין לו בת ונתתם את
 נחלתו לאחיו ואם לית ליה ברית איתתנון ית אחסנתיה לאחיה ואן לס תכון לה
 אכנה פאעטו נחלתה לאכנתה ואם אין לו אחים נתתם את נחלתו לאחיו אכיו
 ואם לית ליה אחין ותתנון ית אחסנתיה לאחיו אכיהן ואן לס יכון לה אכנה פאעטו
 לאעמאמה ואם אין אחים לאכיו ונתתם את נחלתו לשארן הקרב אליו ממשפחתו
 וירש אתה והיתה לבני ישראל לחקת משפט כאשר צוה יהוה את משה ואם לית
 אחין לאכיהן ותתנון ית אחסנתיה לקריביה דקריב ליה מזרעיתיה ויירת יתהויה
 לבני ישראל לגזירת דין כמא דפקיד ית משה ואן לס יכון לה אעמאם פאעטו
 לנסיבה אקרב איה מן עשיריה יהוזהא ויכון דאך לבני אס רסם אהכס כמא
 אמר אלה מוסא

ויאמר יהוה אל משה עלה אל הר העברים הזה וראה את הארץ אשר נתתי
 לבני ישראל ואמר לי למשה סק לפנא דעברא דין וחיזי ית ארעא דיהכות
 לבני ישראל ולמא קא אלה למוסא אצעד איגבב לעבר יין הווא ואנצר אכלה

א-י-י
 מ-י

בשש וז המלאך בני סנה צמחה ושלשה עשרנים סלת מנחה כלולה בשמן לפר
 נהר ושני עשרנים סלת מנחה כלולה בשמן לאיל האחד ותלתא עסרונין סלתא
 נהתא דפילא במשה לתורא חד ותריין עסרונין סלתא מנחה דפילא במשה לדברא
 ותלתא עשור מן בר סמוך מלתות בדהן לכל רת ועשרין לאכבש ועשרין עשרין
 לת מנחה כלולה בשמן לכבש האחד עלה ריהניחה אשה ליהוה ועסרונא עסרונ
 לתא מנחה דפילא במשה לתורא חד עלתא לתא קבלא בר עזא קחכנא ב יני
 שר לכל המל כדאך אצעידיה אמר צייה ללה ונסכיהם חצי ההין יהוה
 ושלשת ההין לאיל ורביעת ההין לכבש יין זאת עלת חדש כחדשו לחדשי
 אנה ונסכיהון פלגות הינא יהי לתורא ותלתות הינא לדכרא מרבעות הינא לתורא
 ותלתא עלת ריש ירהא כאתחדותיה כין לכל דישי ירהי שתא ומזאגהם נצת
 שלכל תור ותלת קסט לאכבש ורבע קסט לאחמל מן אשרא ב הדי קרבאן שהו
 יחד לשהור אפנה ושעיר עזים אחד לחטאת ליהוה על עלת התמיד יעשה ונסכו
 יר בר עזין חזלה טתא קניעל עלת תדירא יתעביד ונסכיה ועתוד מן אמאעז
 ה ללה ומע קרבאן אדאם דאך ומזאגה וכחדש הראשון בארבעה עשר יום
 שפסח ליהוה וכירחא קרבאן בארבעת עשרא ומא לירחא פסחא קיני ופי אשר
 יל פי איום ארבע עשר מנה פסחא ללה ובחמשה עשר יום לחדש הזה תב
 עת ימים מצות יאכל ובחמישת עשרא ומא לירחא הדין הגא שבטא ומין פסחא
 שפסח ופי איום אכאמוס עשר מנה הגסכעה אים ווכל פטירה ביום הראשון
 דש כל מלאכת עבודה לא תעשו ביום קרבאן מנחה מערע קדיש כל עבודה מלחן
 ין ופי איום אנוול מנחה אסס מקדם כל צנאעה מכסב לא תצנעו והקרבן
 יה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים כב שנה תסומם יהו
 קרבון קרבנא עלתא קיני תורי בני תורי תריין ודכר חד ושבעא אימריין בני שנת
 לכוז וקרבון קרבנא צעידא ללה לתון ען אכקר וכבשא וז המלאך בני
 צמחה ומנחתם סלת כלולה בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל
 ומנחתהו סלתא דפילא במשה לתורא עסרונין לתורא ותריין עסרונין לדכרא
 ויזמעהם מן אמר סמוך מלתות בדהן תלתא עשור לכל רת ועשרין לאכבש
 עשרין תעשו לכבש האחד לשבעת הכבשים עסרונא עסרונא תעביד לתורא
 לשבעא אמריין ועשר לכל המל מן אכבעה ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם
 ותא חד לכפרא עליכון ועתוד לאכבוה לוסתגפר ענכם מלבד עלת הבקר
 התמיד תעשו את אלה בר מעלת צמחה דהיא עלת תדירא תעבדון ית

לפי

דמשה ואסנוד ידה עליה ואמרה כמא קא אלה
 (נאמס) וידבר יהוה אל משה לאמר צו את בני ישראל ואמרת אלהם אלהם
 להלוי לאשי ריח ניחח השמרו להקריב לו במקדשו פקוד ית בני ישראל ותימר להוין
 ית קרבני לחים סדור לקרבני לאתקבלא בר עזא תטרוין לקרבא קדמי בזמניה מר
 בני אם וקל להם קראביני דאימי מרצי מקבולי אחפצוה אן תקרבוה לוי פיזקתה
 ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמימם שנים לזס עולה
 תמיד ותימר להוין קרבנא דתקרבון קני אמרין בני שנא שלמיין תרין ליוזמא עלתא
 תדירא וכיין להם אן אמרצי אדי תקרבוה ללה חמלין אבני סנה צהאחא פי כליום
 דאימא את הכבש אחד תעשה בכקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים
 ית אימרא חד תעביד בצפרא וית אמרא תנינא תעביד בין שמישא אהדהמא בא
 גזאה ושאכר בין אגרוכין ועשירת האיפה סלת למנהה כלולה בשמן כתית רביעת
 הדין וחד מן עסרא כתלת סאין סלתא למנהתא דפילא במשה כתישא רבעורת
 הינא ועשר ויבה סמד מן אבר מלתות ברבע קסט מזדהן מטחון עלת תמיד העשנה
 פהר סיני לריה ניתח אשה ליהוה עלת תדירא דאתעבידת כסודא ד סיני לאתקבלא
 בר עזא קרבנא קני צעודה דאימא כמא צנעת פי ברייה סיני מקבולה מרצייה ללה
 ונספו רביעת ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך שכר ליתוה ונסכיה רבעות היתא
 לאימרא חד בקדשא התנסך נסוך דחמר עתיק קני ומעה מן אמזאג רבע קסט לכל
 חמל ירש פיאקדס רשא עתיקה ללה ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנות
 הפקר וכנסכו תעשה אשה ריח ניחח ליהוה וית אימרא תנינא תעביד בין שמישא
 כמנות צפרא וכנסכיה תעביד קרבן דמתקבל בר עזא קני ואדי צנעת אחמל אהאני
 בין אגרוכין פכודייה אגזאה ומזאגא איצא אצנעה קרבנא מקבולא מרצייה
 ללה

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימם ושני עשונים סלת מנהה כלולה בשמן
 ונספו וכיומא דשבתא תרין אמרין בני שנא שלמיין ותרין עסרונן סלתא מנחתא ד
 דפילא במשה ונסכיה ופי יום אסכת חמלין אבני סנה צהאחאן ומעהמא עשרין מן
 אבר סמד מלתות בדהן ומזאגהמא עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכיה עלת
 שנא תתעביד בשנא על עלת תדירא ונסכיה דאך קרבאן סנת כסכת מעקרבאן א
 דאים ומזאגה

וכראש חודשיכם תקריבו עולה ליהוה פרים בני בקר שנים זאיל אחד כבשים בני שנה
 שבעה תמימם וכרייה ירהיכוך תקרבון עלתא קני תודי בני תודי תרין ודבר חד אמרין
 בני שנא שבעת שלמיין ופירוס שהורכם תקרבון קרבאן צעודה ללה רתיין מן אבקר
 וכנסכו

סנה צהאחא וזמנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל ומנחתה
סלת הפילא במשה תלתה עסרונין לתורא תרין עסרונין לרסרא וזמנחתם מע אבר סנה
מלתות בדיק תלתה עשור לארת ועשרין לאכבש ועשרין אחד לכבש האחד לשבעת הכבשים
ועסרונא חד לאמרא חד כין לשבעה אסרין ועשר לכל חמל מן אסבעה ושעור עדים
אחד הטאת לכפר עליכם וצפיר בר עדין חד הטאת לכפרא עליכון ועתוד מן אמאעז
לארכזה לוסתנפר ענכם מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם
כמשפטם לריח ניהח אשה ליהוה בד מעלת ירחא ומנחתה ועלת תירידא ומנחתה ונסכיהון
בדחדי להון לאתקבלא בדעוא קרבנא קייא מא כלא קרבאן אשהר זבדה וקרבאן אדאים
זבדה ומזאגהם כלסכיל מקבול מרעי קרבאן ללה
ובעשור לחדש השביעי
הזה כקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם כל מלאכה לא תעשו ובעסרא לירחא
שביעאה הדין מערט קדיש יהי לכון ותענון עת נפשתיכון כל עבדא לא תעבדון זפי אעאשר
כנה אסם מקדס יכון לכם ואניעו אנפסכם וכל עמל לא תעמלו והקרבתם עלה ליהוה
ריח ניהח פרבן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים יהיו לכם ותקרבון
עלתא קייא לאתקבלא בדעוא הוה בד תורי חד דכד חד אמרין בני שנה שבעה שר לכון
יהון לכון וקרבו צעידה ללה מקבול מרעי רתא ואחדא וכבשא וסבעה חמלאן בני שנה
צהאחא וזמנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל האחד
ומנחתה הון סלת הפילא במשה תלתה עסרונין לתורא תרין עסרונין לרסרא וזמנחתם
מן אבר סנה מלתות בדיק תלתה עשור לאכבש ועשרין אחד לכבש האחד לשבעת הכבשים
האחד לשבעת הכבשים עסרונא לאמרא חד כין לשבעה אמרין ועשר לכל חמל
מן אסבעה ושעור עדים אחד הטאת כולבד הטאת הכפורים ועלת התמיד ומנחתה
ונסכיהם צפיר בר עדין חד הטאת בר חטאת כפוריא ועלת תירידא ומנחתה ונסכיהון
ועתוד מן אמאעז לארכזה מא כלא רבאן אגפראן וקרבאן אדאים זבדה ומזאגהם
ובהמושה עשר יום לחדש השביעי כקרא קדש
יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו והזתם הג ליהוה שבעת ימים וז
ובהמושה עסרא עמא לירחא שביעאה מערט קדיש יהי לכון כל עבדת פלות לא
תעבדון וזמנחתם הגנא קייא שבעה וזמין זפי איום לכאמוס עשר כונה אסם מקדס יכון לכם
כל צנאעה מכסב לא תעמלו והגו הג ללה ז איום והקרבתם עלה אשה ריח ניהח
ליהוה פרים בני בקר שלשה עשר אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים

אין מאכל קרבן אגדה וקרבן אדמים אתאני תקרבון הוה באלה מעשו ליה
שבעת ימים לחם אשה רחבחה ליהוה על עלת התמיד יעשה לכם כפי שיתעבד
ליומא שכעא יומין לחים קרבן דמתקבל ברעוא קני על עלת תדירא יתעבד ונסכין
ומתלה קרבן מ כל יום מן אסכעה איתאם קרבאן מקבול מרצי ללה מע אקרבא
אדמים יקרב דאך ומזאגה וכיסה שביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה עבד
לא תעשו וכיומא שביעה מערע קדיש יהי לכון כל עבדות פלחן לא תעבדון
ופי איום אסאכע אסם מקדם יבון לכם כל צנאעה מכסב לא תעמלו

וביום הפכודים כהקריבכם מנחה חדשה ליהוה בשבעת יבון
מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו וכיומא דכסריא בקרובים
מנחתא חדתא קני בעצרתכון מערע קדיש יהי לכון כל עבדות פלחן לא תעב
ופי יום אבכור פי תקריבכם ברא גידא ללה בעד אסאכיעכם אסם מקדם יבון
לכם כל צנאעה מכסב לא תעמלו והקרבתם עלה לריח ניהח ליהוה פרים בעי
בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני שנה ותקרבון עלתא לאתקבלא ברעוא
קני תוריבב תורי תריין דכר הוה שבעת אמריין בני שנה וקרבון צעידה מקבוליה
מרצייה ללה רתיין מן אבקר וכבשא וסכעה חמלאן בני סנה ומנחתם סלת כלולה
כשמן שלשה עשרנים למר האחד שני עשרנים לאיל האחד ומנחתהוין סלתא דמיל
במשחיתלתא עסרונין לתולתא הוה תריין עסרונין לדכרא חד ומערהם מן אכר סמך
מלתום כדהן תלאה עשור לכל ראם ועשרין לאכבש עשרון עשרון לכנס דאחד
לשבעת הכבשים עסרונא עסרונא לאימרא הוה כין לשבעת אמריין ועשור
חמל מן אץ שעיר עזים אחד לכפר עליכם צפיר בר עזין חד לכפרא עליכו ופי
מן אגאעז לאזכרה ליסתגפר ענכם מלכד מנחת התמיד ומנחתו העשו תמיד

לכם ונסכיהם בר מעלת תדירא ומנחתיה תעבדון שלמין יהוה לכון ונסכיהם
כלא קרבאן אדמים וברה תקרבון דאך וצחאחא תכון לכם ומזאגה

ובחויש השביעי באחד לחויש מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעש
יום הרועה יהיה לכם ובירחא שביעה כהן דירחא מערע קדיש יהי לכון כל עבדות
פלחן לא תעבדון יום יבכא יהי לכון ופי איום אאול מן אשרר אף אסם מקדם יבון
לכם כל צנעה מכסב לא תעמלו יום גלבה יבון לכם ועשיתם עלה לריח ניהח
ליהוה פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בעי שנה שבעה תמימם ותעבדון עלתא
לאתקבלא ברעוא קני תור בר תורי הוה דכר הוה אמריין בני שנה שבעת יבון
וקרבון צעידה מקבולה מרצייה ללה רתא מן אבקר ואחדא וכבשא ופי

וזכור אתה וזכור את המושא תורי תשעה דברין תריין אמרין בני שנה ארבעת עשר ופי ליום אל
כאמס תסעה וכו' וזכור אתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם במשפט ושעיר חטאת
אחד מלבד עלת התמיד וזכור אתה ונסכה וזכור הששי פרים שמנה
אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים וזכור את שתיתא תורי תמימי דברין
תריין אמרין בני שנה ארבעת עשר שלמין ופי ליום אסארוס וכו' וזכור אתם ונסכיהם לפרים
לאילים ולכבשים במספרם במשפט ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה
וזכור השביעי פרים שבעה אילים שנים כבשים בני שנה ארבע
עשר תמימים וזכור את שביעיה ופי ליום אד דתות וזכור אתם ונסכיהם לפרים לאילים
ולכבשים במספרם במשפט וזכור אתה ונסכיהן וכו' בדחזי להון עלי סבילה ושעיר
חטאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה וזכור השמיני
עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו בזמנא תמימא כנישין תהון לבון כל
עבדות פלון לא תעבדון ופי ליום אתאמן מכת פי אקדם יכון לכם כל צנעת מכסב לא תעמלו
והקרבנות עלה אשה ריח ניחח ליהוה פר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים
ותקרבון עלת אקרבן דמתקבל בדעו קיי תור חד דכר חד אמרין בני שנה שבע
שלמין וקרבן קרבנא מקבולא מדצויה ללה רתא ואחדא וכבשא וז המלאן בני סנה
צחאחא מנחתם ונסכיהם לפר לאיל ולכבשים במספרם במשפט מנחתם ונסכיהם לחטאת
לדכר ול אמרין במניניהון בדחזי וזרהא וזאנהא לשרת ולכבש ולחמל באחצאית
עלי אסביל ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד וזכור אתה ונסכה וצפידא דחטאת חד כד
כעלת תדירא וזכור אתה ונסכה וזענוד לשדכיה סוי קרבאן אראים וזרה וזאנה אלה תעמלו
לדכר ונסכיהם לבד מנדריכם ונדבתיכם לעלתיכם ולמנחתיכם ולנסכיהם ולשלוחיכם אלין
תעמלו בנסכיהם לבד מנדריכם ונדבתיכם לעלותיכם ולמנחותיכם ולנסכיהם ולשלוחיכם
הדה מוא תקדוה ללה פי אעיארכם מא בלא נדורכם ותכרעכם מן צואעד וזאניא וזאנה
ודבח סל אמה ויאמור משה אל בני ישראל בכל אשר צוה יהוה את משה ויאמר משה לבני
ישראל ככל דפקיד ית משה יתם קל מוסי לבני אס גמיע מא אמדה ללה בה פ פ
פ וצפד משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה
ואל יחזק עס רישו שבטא לבני ישראל לכיזמה רין מתגמא דפקיד ית תם כלם מוסי ריסא
לאסבאט לבני אסר אילא הדי לאמר לו אמר ללה בה איש כי יזדר נדר ליהוה או השבע
שבועה לאסר אסר על נפשו לא יחל דברו ככל היצא מפי יעשה ונדר ארי וזר נדר קיי און ימים

יהיו ונתקדשין עלתה קרבן דמתקבל ברעוא קיי אתורי בני תור יתלת עשר דכרין תרי אמרין
 בני שנה ארבעת עשר שלמין יהון זקרבן צעודה קרבאן מקבול מרצי ללה תלאתה
 רת מן אבקר וכבשיין וארבעה עשר חמל בני סנה צחאחא וזנחתם סלת בלולה בשמן
 שלשה עשרנים לפר האחד לשלשה עשר פרים עשרנים לאיל האחד לשני
 האילים ומנחתהון סלתא הפילא במשה תלתה עסרונין לתורא חד לתלת עסר תורין
 תרין עסרונין לדכרא חד לתרין דברין וזמטהם מן אבד סמר מלתות בדין תלתה עשור
 לכלית מן אלתאתה עשור ועשרין לכל כבש מן אכבשיין ועשרין עשרין לכבש האחד
 לארבעה עשר כבשים ועסרונא עסרונא לאבדא חד לארבעת עסר אמרין ועשור
 לכל חמל מן ארבעה עשר ושעיר עזים אחד חטאת מלכד עלת התמיד מנחתה ונספה
 וצפיר בר עזין חד חטאת בר מעלת תירא מנחתה ונספה ועתוד מן אמצע לאזכרה

סני קרבאן אבאים וברה ומזאנה וביום השני פרים בני בקר שנים
 עשר אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים וביזמא תנעא תורי בני
 תורי תרי עסר דכרין תרין אמרין בני שנה ארבעת עסר שלמין ופי איום לב אתנ
 עטר רת מן אבקר וכבשיין ויד חמל בני סנה צחאחא ומנחתם ונספיהם לפרים
 לאילום ולכבשים במספרם כדשפט ומנחתהון ונספיהון לתורי לדכרי ולאמורי
 כמנניהון כדחזי ובלהם ומזאנהם לארתות ולאכבשיין שאחמלאן באהציהם עלי אסני
 וצפיר עזים אחת חטאת מלכד עלת התמיד ומנחתה ונספיהם וצפיר בר עזין חד
 חטאת בר מעלת תירא ומנחתה ונספיהון ועתוד מן אמצע לאזכרה מא קרבאן א
 דאים וברה ומזאנה וביום השלישי פרים עשור עשר אילים

שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים וביזמא תליתאה תורי חד עסר דכרין
 ופי איום אלת אחדי עטר רת ומנחתם ונספיהם לפרים לאילים ולכבשים כדשפט
 כדשפט ומנחתהון ונספיהון לתורי לדכרי ולאמורי כמנניהון כדחזי ובלהם
 חטאת אחד מלכד עלת התמיד ומנחתה ונספיהם וצפיר בר עזין חד
 וביום הרביעי פרים עשרה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים וביזמא
 רביעאה תורי עסר דכרין תרין אמרין בני שנה ארבעת עשר שלמין ופי איום ארבע
 מנחתם ונספיהם לפרים לאילים ולכבשים כדשפט ומנחתהון ונספיהון לתורי
 לתורי לדכרי ולאמורי כמנניהון כדחזי ושעיר עזים אחד חטאת מלכד עלת התמיד
 מנחתה ונספיהם וצפיר בר עזין חד חטאת בר מעלת תירא מנחתה ונספה ועתוד מן אמצע

למי שכב דמורא קטלו ושאן אקתלו כל דכר מן אטפא וכל אבדא קד ערפת מצאנעה א
 רגל שאקתלורא וכל הפת כנשים אשר לא ידעו משכב זכר החיו לכם וכל טפלא בנשיא
 יצא ידעו משכב זכר אטפא קינא לזון ופאיר אטפא אנסא אפי לם יערפו מצאנעה ארגאר
 א חבקהן לם אפס חני מחוץ למחנה שבעת ימים כל רוג נפש וכל נגע בחלל התחטא
 ו אהשלישי וכיום השביעי אתם ושביכם ואחוז שרו מברא למשריתא שביעא יומין
 וכל דיקטול נפש אכל דיקרב בקטילא תדון עלוהו כיומא תליתאה וכיומא שביעאה אחוז
 ושביעון ואנתם כאגלו כארגא עסכו ז איהם כל מן קתל נפסא וכל מן דנא בקתילתתלנו
 פי איום אגופי איום אז אנתם וסביכם וכל כנר וכל כלי עור וכל מעשה עדים וכל כלי עץ
 תתחטאו וכל לבוש וכל מן דמשך וכל עובר דמעזי וכל מן דאע תדון עלוהי וכל תוב
 ואניה מן גלוד ומעמול מן מר עזא ואניה כשב תדכיה

יאמר

אלעזר הכהן אל אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת חקת התורה אשר צוה יהוה את
 משה ואמר לעזר כהנא לגברי הילא דאתו לקבצא דא בזירת אוריתא דפקיד ינית משה
 תם קא לעזר אאמאם לארגא אגזאה אנאין מן אחרכהדה דסם אשר יעה אתי אמר אלה
 כהא מוסי אה את הזהב ואת הכסף את הנחשת את הברזל את הכדיל ואת העפרת ברם
 ית דהבא וית כסףא ית נחשת ית ברזלא ית עבצא וית אברא אמא אדהב ואפצה ואנחאק
 ואחרוד ואקלעי ואסרכ כל דכל אשר יבא באש תעבירו באש וטרה אה במי נדה יתחטא
 וכל אשר לא יבא באש תעבירו במים כל מדעם דמתעל כנורא תעברניה כנורא וידכיכוס
 במי אדיותא ית דיכל דלא מתעל כנורא תעברניה במי פכל שי ימכן אן ידכל אנאר א
 אמרה באנאר ויטהר ואיצא ידכא במא אנצח וכל מאלא ידכל אנאר אמרוה באמא
 יסתם בדיכס כיום השביעי וטהרתם ואחר תכאו אל המחנה ותחזורון לבושכם כיומא
 שביעאה ותדכון וכתר כין תיעלון למשריתא ואגסלו תיאככם פי איום אז ותטהרו ובעד
 תדכלו אי אעסכו

יאמר יהוה אל משה לאמר ואלמנה יני למשה למימרה פקא אלה למוסי קאילא שא את ראש
 מלקוח השבוי באדם וכבהמה אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות העדה קבילית השבן חבנות
 גיאת אנשא ובעיילא את ולעזר כהנא דרישי אבהת כנשתא ארפע גמלה מאפי אפי
 מן אסם ואלהאים אנת ולעזר אאמאם וריסא אבא אגמאעה וחצית את המלקוח בין
 תפשי המלחמה היצאים לצבא ובין כל העדה ותפליג ית דברתא כין גברי מביהו קרבת
 דנפקו לחילא ובין כל כנשתא ואקסם ואך בין אהל אחרב לכארגין לאגזו ובין סאיר גמיע
 אגמאעה וחרמת מכם ליהוה מאת אנשי המלחמה היצאים לצבא אחד נפש מחמש ה
 המאת מן האדם ומן הבקר ומן החמרים ומן הצאן ותפרייש נסיכא קיני מן גברי מנידוי
 קרבת דנפקו לחילא תדא נפשי מחמויש כמאה מן אנשא ומן תור ומן המל ומן ענא
 וארפע מכסא ללה מן אהל אחרב לכארגין לאגזו ראסא ואחדא מן כל המאיה מן אסם
 ואבקר ואחמיר ואגנס כמחציתם תקחו ונתתה לאלעזר הכהן חרומת יהוה מפלגותהון תפמן

ותהפץ

קום לחסור אפס על נפשך ככל דיפוק משמיה עבד אי רגל נדר אלל
 או חלף ובינו ליעקר עקר חסור כל קולה פכל מא כנה מן פאה יעמול ואשה פיתור
 נדר ליהוה ואתה ארז תדר נדר כיי ותיסר איסר בבית
 ושמע אביה את נדרה ואסרה אשר אסרה על נפשה והחריש לה אביה וקמו כל נדריה וכל
 אסר אשר אסרה על נפשה יקום וישמע אביה את נדרה ואסרה ואסרת על נפשה
 וישתוק לה אביה ויקומו כל נדרה וכל אסרי אסרת על נפשה יקומו וישמע אביה
 נדרה ועקרה אלזי עקרה עלי נפשה ואמוסר ענהא פקד תבת נזורה וכל עקר עקרה
 עלי נפשה ואם היא אביה אתה ביום שמועו כל נדריה ואסרה אשר אסרה על נפשה
 לא יקום ויהוה יסלח לה ויהיה אביה אתה ואם אערי אביה יתהון ביום שמועו כל
 נדרה ואסרה ואסרת על נפשה לא יקומו וכן כיי ישתביק לה ארי אערי אביה
 יתהון וזמן אנהרה אביהא פי יום סמע בדאך פכל נזורה ועקרה אלזי עקרה
 עלי נפשה גיר תאבת ואלה יגפר לה אד אנהרה אביהא ואם היו תהיה לאיש
 ונדריה עליה או כבשה שפתיה אשר אסרה על נפשה ואם כהוה תהיו לגבר ונדרה
 עליה או פירוש סמותהא ואסרת על נפשה וזמן צארת להגל ונזורה עליה או לפץ
 שפתיה אלזי עקרה עלי נפשה ושמע אישה ביום שמועו והחריש לה וקמו נדריה
 ואסרה אשר אסרה על נפשה יקום וישמע בעלה ביום שמועו וישתוק לה ויקומו
 נדרה ואסרת על נפשה יקומו וישמע בעלה ביום שמועו וישתוק לה ויקומו
 פקד תבת נזורה ועקרה אלזי עקרה עלי נפשה ואם ביום שמועו אישה יגפר
 וזמן את נדרה אשר עליה ואת כבשה שפתיה אשר אסרה על נפשה ויהוה
 יסלח לה ואם ביום שמועו בעלה אערי יתהון ונדרה ועקרה אלזי עקרה
 סמותהא ואסרת על נפשה וכן כיי ישתביק לה זמן אנהרה בעלה פי יום סמע בדאך
 ופסך נדרה אלזי עליה ולפץ שפתיה אלזי עליה נפשה ואלה יגפר לה ונדר אלמנה
 ונדרה כל אשר אסרה על נפשה יקום עליה ונדר אר בלא ומתכונ כל נדרה ואסרת על נפשה
 יקום עליה ונדר לארמלה ולמטלקה פגיע מא עקרה עלי נפשה פת תבת עליה ואם בית
 אישה נדרה או אסרה אסר על נפשה בשבועה ואם בית בעלה נדרה או אסרת איסר על נפשה
 בקום וישמע אשה וחריש לה לא היא אתה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה
 יקום וישמע בעלה וישתוק לה לא אערי ויתהון ויקומו כל נדרה וכל אסר ואסרת על נפשה
 יקומו וישמע כל מוצא שפתיה לנדריה ולאסר נפשה לא יקום
 אישה ואם יסלח לה ואם כטלא יכטיל ויתהון בעלה ביום שמועו כל נדרה וכל אסרת

וחבורים שלשים אלף וחמש מאות וחמשים תלתין אלפין וחמשים מאה וכן אמר תלאתין אלף זה מאה ונפש אדם שמו
 עשר אלף ונפשו דאנשא שתת עפר לפני זמן אנהס יו אפא ויולח משה מוכותי מערשדאל את הנהלך וכן
 בן החמשים מן האדם זמן הדימה ויתן אתם ללוים שמרי משבחת משבן יהיה כאשר צוה יהוה את משה
 ונסים כושה מפרגות בני ישראלית דאיתחד סד מן חמשין מן אנשא וכן בערדא ויבב יתרון ללוואי נטרי פלגת
 משכנא די כחא דפקוד ית כושה פאכד מופי מן דאך ואחדא מן כל כמסין מן אנשא נאכהאים ורש
 לו ללוואיני האפצי מחפץ מסכן אלה כחא אמר אלה מופי ויקדבו אל כושה הפקדים אשר לאפי הנהלך
 שרי האלמים ושרי המאות וקדכו לות כושה דמוכט על לפי חילא דכני האפצי ודכני מאותה ותם תקדם אי
 מופי למחכלין באוף אנשי דייסא אלוף וריסא אמרין ויאמרו אל כושה עבדיך נשאו אתדאש אנשי
 המלחמה אשר בידנו ולא נפקד בזכנו איש ואמרו לכושה עבדך קבילויית השבן גוברי מנחי קדכא
 דעכמא ולא שבא מננא אנשי פקאו לחוסי אן עבירך דפעו גמולה אהל לחרב אדי מענא ולם יפתקד
 מנא דגל ונקדכ את קדכין יהוה איש אשר בוצא כלי זהב אצערד וצמוד טבעת עגיל וכומז לכפר
 על נפשתינו לפני יהוה וקריבנא ית קדכנא די אצבר דאשפח מן דרהב שירין ושבין עזקן קדשיין
 ומהוך לכפרדא על נפשתינו קיי וקד קדכנא בין ידי אלה קדכנא אי דגל מנא אנה דהב מן דמלג
 וסואר וחלקה ותרכי והקאב לנסתגפר ען אנפסנא בין ידי אלה ויולח משה ואלעזר הכהן את
 הזהב מאתם כל כלי מעשה ונסים כושה ואלעזר כהנא ית דהבא מנהוין כל מן דענדא פקדין
 מופי ואלעזר לאמאם אלה מנהם כל אנה כצונה יידי פל זהב התרומה אשר הלימו ליהוה
 ששה עשר אלף שבע מאות וחמשים שקל מאת שרי האלמים ומאת שרי המאות וזהב כל זהב
 אפרשותה דאפרשו קיי שיות עסר שבע מאה וחמשין סלפין מן דכני אפי ומן דכני מאורתי
 וכאן כל זהב ארפיעה אדי רפעו ללה סתה עשר אפא זה מאיה זן מתקא מן ריסא אלוף וכני ריסא
 אדיוני אנשי הצבא בזזו איש לו גוברין החילא בזו גבר לנפשיה אמא סאיר אהל אנזו פמח
 גמולה כל ואחד לה ויולח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאת שרי האלמים והמאות ויביאו
 אתו אל אהל מועד זמרו דכני ישראל לפני יהוה ונסים כושה ואלעזר כהנא ית דהבא מן דכני
 לפי ומאותה ואיתאנו יתיה למשבן זמנא דכרנא לכני ישראל קיי פלמא אכד מופי ואלעזר
 אפוחם אלה מן ריסא אלוף וסויין אתו בה לי כבא למחצר דכנא לכני אפר בין ידי אלה
 וכקנה רב הנה לכני ראוכל לכני גד עצום מאד ויראו את ארץ יעזר ואת
 ארץ גלעד והנה המקום מקום דקנה וכעיה סב חוה לכני ראוכל לכני גד תקיפ לחדא והזוית ארע
 יעזר וית ארע גלעד והוא איתא אתר כשר לבית בעיר ומאשיה כתידה כאנה לכני גד ולכני ראוכל
 עשימה גדא פראו בלד יעזר ופלד גלעד פארא בה מואשי ונבאו בני גד וכני ראוכל ויאמרו אל
 משה ואל אלעזר השני ואל בני גד ואל בני ראוכל ויאמרו לכושה ואלעזר

L

ותתן לשעזר כהנא אפר שוחה קני. כדו דאך מן קסמהם וארפעו דאך שי לעזר אכמהם
 וממחצית בני ישראל תקח אחד אחוז מן החמישים מן האדם מן הכקר מן החמרים וקנה
 מכל הכהמה ונתתה אתם ללוים שמורי משמרת משכן יהוה ומפלגותא דבני ישראל אסרי
 דאיתחד מן חמישי מן אנשא מן תורי מן חמרי ומן ענא מכל בעי דאיתחייז יהוה ללו
 זטרי מטרת משכנא דני זכר מן קסם כהנאם ואחדא מן מן אנאם ואלהים בקר ואחמ
 ואגנס ומאיר אבהאים ואדפע דאך שי אליאניז האפצי מחפץ מסכן שלה ריע שמשח ועזר
 הכהן פאשר צוה יהוה את משה ועכר משה לעזר כהנא כמא דפקיד ית משה פצנע מ
 מוסי ואעזר אמאם כמא אמר שלה מוסי ויהי המלקוח יתר הבז אשר בזזו עם הצבא צאן
 שש מאות אלה ושבעים אלת וחמשת אלפים זהות דברתא שאר בזא דכזו עמא דנפקו
 להילא ענא שית מאה ושבעין וחמשה אלפיין פכאן אפי מן אנאם גמלה אגנימה אדי גמלה
 אקום סת מאיה אה וכמסה וע אפא וכקר שנים ושבעים אלה ותורי שבעין ותריין אלפיין
 ועוד אבקר אתנז וע אפא ותמרים אחד וששים אלה ותמרי שתיין אחד אלפיין ועוד אחמיר
 ואחר וס אפא ונפש אדם מן הנשים אשר לא ידעו משכב זכר כל נפש שנים ושלשים אה
 ונפשא דאנשא מן נשי אדלא ידעא משכבי דכורא כל נפש שת אלתין ותריין אלפיין ומן אנא
 מן אנאם אדי לם יערפן מצאנעה ארגא אתנז ותלאתין אפא ותהי המחצה חלק היצאים
 בצבא מספר הצאן שלש מאות אלה ושלשים אלה ושבעת אלפים וחמש מאות זהות
 פלגותא חולק גברי אדנפקו להילא מנין ענא תלת מאה ותלתיין ושבעה אלפיין וחמיש מאה
 פכאן גצמ דאך והגניב אדי כרגו לאזו עוד אגנס תלאת מאיה אה וזול אפא זה מאיר
 ויהי המכס ליהוה מן הצאן שש מאות חמש ושבעים והנה נס יכא קני מן ענא שית מאה
 חמשה ונפשי פכאן עוד אמכס ללה מן אגנס סת מאיה אה זה וע והבקר ששה ושלשים
 אלה ומכסם ליהוה שנים ושבעים ותורי תלתין וששה אלפיין ונסי כהון קני שבעין ותריין ואל
 בקר זול אפא ומכסהם ללה אתנז וע ותמרים שלשים אלה וחמש מאות ומכסם ליהוה
 אחד וששים ותמרי תלתיין אלפיין וחמיש מאה ונסי כהון קני שתיין אחד ואחמיר ל אפא וכמא
 מאיה ומכסהם ללה ואחד וס ונפש אדם ששה עשר אלה ומכסם ליהוה שנים ושלשים
 נפש ותפשא דאנשא שיתת עסר אלפיין ונסי כהון קני תלתין ותרתין נפשי ונפוס אנאם
 אפא ומכסהם ללה זול ראסא ויתן משה את מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן פאשר
 צוה יהוה את משה והב משה יהיב אפר שוחה קדם ניל לעזר כהנא כמא דפקיד ית
 משה פדפע מוסי אמכס פמרמע ללה שי לעזר אמאם כמא אמרה אלה וממחצית בני
 ישראל אשר חצה משה מן האנשים הצבאים ומפלגותא דבני ישראל פלג משה מן גברי
 דנפקו להילא ועוד קסם בני אס אדי קסם מוסי מן אקום אגמיה ותהי מחצת העדה מן הצאן
 שלש מאות אלה ושלשים אלה שבעת אלפים וחמש מאות זהות פלגות כנשתא מן ענא
 תלת מאה ותלתיין ושבעה אלפיין וחמיש מאה פכאן דאך מן אגנס תלאת מאיה אה זול אפא
 ומכס מאיה וכקר ששה ושלשים אלה ותורי תלתין וששה אלפיין ומן אבקר סתה זול אפא

וחמרי

ואת שם נאת שבמה יקרא בשמות את שמות העדים אשר בניו ית נבואה בעל
 שמה ודאך אנהם סמו לקרא אי בניו ונכו ובעל מעוז מנקול
 לדה וירש את האמרי אשר בה ואזלו בני מכיר בר מנשה לגלעד וכשורה
 אמורה דבה הם מצו אי בני מכיר אבן מנשה איגרש פפתהוהא וקדצו אמור
 ויהתן משה את הגלעד למכיר בן מנשה וישב בה והב משה יתגלעד למכיר
 דויתב בה פרפע מוסיגרש למכיר אבן מנשה ואקאמו בהא ויאיר בן מנשה
 בד את חותיהם ויקרא אתהן חות יאיר ויאיר בר מנשה אזלוכבש יתלפרניהון
 והון כפרני יאיר ומצא יאיר אבן מנשה פפתה סואדהן וסמאהן סואד יאיר
 ויילכו את קנת ואת כנתיה ויקרא לה נבכ בשמו ונבכ אזלוכבש ית קנת
 והאזיקרא לה נבכ בשמיה ומצא נבכ פפתה קנת ורסאתיקרא וסמאהא נבכ

קב פמל קי בק

עי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם ביד משה ואהרן איך
 בני ישראל דנפקו מארץ מצרים להליהון בידא דמשה ואהרן והדה מראחל
 דלבו מן בלד מצר עליו וישיהם ביד מוסי והרון ויסתב משה את מוצאיהם
 על פי יהוה ואלו מסעיהם למוצאיהם וכתב משה ית מפקניהון למטלניהון ער
 ויניסין מסלניהון למפקניהון פפתב מוסי כדוגהם עלי מראחלהם עליו קול אלה
 ראחלהם לברוגהם ויסעו מרעמסס כחד ש הראשון בחמישה עשר יום לחדש
 ומחרת הנסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים ונטלו מרעמסס בידה
 וזמישת עסלאיומא לידהא קדמאה ונכתר פסחא נפקו בני ישראל בריש גלי לעיני
 ורחלו מן עין שמס פי אשרה אאוול פי איום לכאמס עשר מנה ודאך מן גד אפס
 כס ביד רפיעה בחצרה אמצריין ומצרים מקבדים את אשר הכה יהוה בהם
 אלהיהם עשה יהוה שפטים ומצדאי מקבדין ית דקטיל ניניהון כל בכרא
 עכד ינינין והם ידפנון אדי קתל אלה פיהם כל בכר וצנע אחכאמ צמענוואתוים
 ישראל מדעמסס ויחנו בסכות ונטלו בני ישראל מרעמסס דשרו בסכות ורחלו בני
 שמס ונטלו פי סכות ויסעו מסכות ויחנו באיתס אשר בקצה המדבר ונטלו מסכות
 כס דכסטר מדברא ורחלו מן תם ונדלו פי איתס פיטרות אבריה ויסעו מאתם
 החידת אשר על פני בעל צפון ויחנו לפני מגדל ונטלו מאיתס ותב על פוס
 כס בעיל צפון ושרו קדם מגדול ורחלו מנהא ורגעו אי פואת אחרות אדי בחצרה
 נדלו בני ויסעו ויחנו לפני החירות ויעברו בתוך הם המדבנה וילכו דרך
 ים כמדבר איתס ויחנו במרה ונטלו מן קדם חירות ועברו בנו ימא במדבר איתס
 ויחנו במדבר איתס ושרו במרה ורחלו מנהא ועברו פי וסט אבחר פי אבריה

כהנא יל רבדבי כגשתא למימר פגאו בני גד ובני ראובן וקאו למוסי ולעזר לאמאם ואשראם לעזר
 הארץ עטרות ודיבן ויעזר ונמרה ופשוון ואלעלה ושכם ונבו ובען עטרות יאן עטרות ודיבן הארץ אשר
 הקדהוה לפני עדת ישראל ארץ מקנה היא ולעבדיה מקנה ארעה דמחה יא ית יתבהא קדם כגשתא
 דישרא ארע כשרא לבית בעיר הוא לעבדך אית בעור אבלד לדי פתחה ללה בין ידי בני אסר הן בלד יצלה
 לאמאשיה ולעבדך מואשי
 ויאמרו אם מצאנו חן בעיניך יתן את הארץ הזאת
 לעבדיה לאחזה אל תעבדנו את הירדן ויאמרו אם אשכחנא רחמין בעינך תתירוב ארעה הדא לעבדך
 לאחסנא לא תעברנא ית ירנא פקאו אן וגרנא הצאה ענרך ירפע לינא הדי אבלד נהלה ולא תגזנא
 לארדן ויאמר משה לבני גד ולבני ראובן האחיכם וכו' למלחמה ואתם תשבו פה ואמר משה לבני
 גד ולבני ראובן האחיכם ויתון לאנחא קדמא ואתן תתבן הכא קא להם מוסי הל אכותכם ימצון
 לאחרבאנתם תבלסו ההנא ולמה תניאון את לב בני ישראל מעבד אל הארץ אשר נתן להם יהוה
 ולכח תונן ית ליכא דבני ישראל מלמעבד לארעה דיהב להון יא ולם תגבנן קלוב בני אסר מן למסיר
 לי אבלד לדי אעטאהם אלה פה עשו אכתיכם בשלחי אתם מוקדש ברנע לדאות את הארץ כדון
 עבדו אכתיכון כד שלחית יתהון מרקס גיאה למחדי ית ארעה כדא צנעו אכתיכם חין בעתיד
 בהם מן הקים ברנע לירמוז אבלד ויעלו עד נחל אשכל וראו את הארץ ויניאו את לב בני ישראל
 לבלתי בא אל הארץ אשר נתן להם יהוה ויסליקו עד נחלא דאתכלא וחסו ית ארעה ויאניאו ית
 ליכא דבני ישראל כדיל הלא למיעל לארעה דיהב להון יא וכלגו לי זאד לענקוד וראו אבלד
 נכנו קלוב בני אסר מן אן ידכלו אבלד לדי אעטאהם אלה ויחר אף יהוה ביום ההוא וישבע
 לאמר ותקוף רגזא דיי ביומא ההוא וקיים למימר ואשתד גצב אלה פי דאך ליום ואקסס קאילא
 אסיראו האנשים הגלים ממצרים כונן עשרים שנה וכעלה את הארצה אשר נשבעתי
 לאברהם ליצחק וליעקב כי לא מלאו אחרי אם יחזון גובהא דסליקו ממצרים מבר עטרין
 שנין ולעילא ית ארעה דקיימית לאברהם ליצחק וליעקב ארי לא אשלימו בתר דרא דתי
 אן ראו ארעא לדי צעדו מן מצר מן אכן כ סנה פצאערא אבלד לדי אקסמת לאברהם
 ליצ ויע אד לס אתבעו טאעתי בלתי מלב בן יפנה הקנזי ויהושע בן נון כי מלאו אחרי
 יהוה לאהין כלב בר יפנה קנצאה ויהושע בר בן ארי אשלימו בתר דחלתא דיי לא כלב
 אכן יפונה לקנזי ויהושע אכן נון פאנהם אתבעו בעד טאעתי אלה ויחר אף יהוה כישרא
 ויניעם במדבר ארבעים שנה עד תם פל הדור העשה הרע בעיני יהוה ותקיפ רגזא
 דיי בישרא ואחרנון במדברא ארבעין שנין עד וספ פל דרא דעבד דביש קיי פלוא
 אשתד גצב אלה עליהם תוהם פי אבר ארבעין סנה לי אן פני גמיע לגיל לדי פעל
 אשר בין ידיה ודנה קמתם תחת אכתיכם תרבות אנשים הטאים לספרת

ויאמרו אם מצאנו חן בעיניך יתן את הארץ הזאת לעבדיה לאחזה אל תעבדנו את הירדן ויאמרו אם אשכחנא רחמין בעינך תתירוב ארעה הדא לעבדך לאחסנא לא תעברנא ית ירנא פקאו אן וגרנא הצאה ענרך ירפע לינא הדי אבלד נהלה ולא תגזנא לארדן ויאמר משה לבני גד ולבני ראובן האחיכם וכו' למלחמה ואתם תשבו פה ואמר משה לבני גד ולבני ראובן האחיכם ויתון לאנחא קדמא ואתן תתבן הכא קא להם מוסי הל אכותכם ימצון לאחרבאנתם תבלסו ההנא ולמה תניאון את לב בני ישראל מעבד אל הארץ אשר נתן להם יהוה ולכח תונן ית ליכא דבני ישראל מלמעבד לארעה דיהב להון יא ולם תגבנן קלוב בני אסר מן למסיר לי אבלד לדי אעטאהם אלה פה עשו אכתיכם בשלחי אתם מוקדש ברנע לדאות את הארץ כדון עבדו אכתיכון כד שלחית יתהון מרקס גיאה למחדי ית ארעה כדא צנעו אכתיכם חין בעתיד בהם מן הקים ברנע לירמוז אבלד ויעלו עד נחל אשכל וראו את הארץ ויניאו את לב בני ישראל לבלתי בא אל הארץ אשר נתן להם יהוה ויסליקו עד נחלא דאתכלא וחסו ית ארעה ויאניאו ית ליכא דבני ישראל כדיל הלא למיעל לארעה דיהב להון יא וכלגו לי זאד לענקוד וראו אבלד נכנו קלוב בני אסר מן אן ידכלו אבלד לדי אעטאהם אלה ויחר אף יהוה ביום ההוא וישבע לאמר ותקוף רגזא דיי ביומא ההוא וקיים למימר ואשתד גצב אלה פי דאך ליום ואקסס קאילא אסיראו האנשים הגלים ממצרים כונן עשרים שנה וכעלה את הארצה אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב כי לא מלאו אחרי אם יחזון גובהא דסליקו ממצרים מבר עטרין שנין ולעילא ית ארעה דקיימית לאברהם ליצחק וליעקב ארי לא אשלימו בתר דרא דתי אן ראו ארעא לדי צעדו מן מצר מן אכן כ סנה פצאערא אבלד לדי אקסמת לאברהם ליצ ויע אד לס אתבעו טאעתי בלתי מלב בן יפנה הקנזי ויהושע בן נון כי מלאו אחרי יהוה לאהין כלב בר יפנה קנצאה ויהושע בר בן ארי אשלימו בתר דחלתא דיי לא כלב אכן יפונה לקנזי ויהושע אכן נון פאנהם אתבעו בעד טאעתי אלה ויחר אף יהוה כישרא ויניעם במדבר ארבעים שנה עד תם פל הדור העשה הרע בעיני יהוה ותקיפ רגזא דיי בישרא ואחרנון במדברא ארבעין שנין עד וספ פל דרא דעבד דביש קיי פלוא אשתד גצב אלה עליהם תוהם פי אבר ארבעין סנה לי אן פני גמיע לגיל לדי פעל אשר בין ידיה ודנה קמתם תחת אכתיכם תרבות אנשים הטאים לספרת

11

לתימה ויסעו מעל מן דבלימה ויחנו בהרי העברים לפני בני ישראל ויהיו יריחו וירחלו מנהא ונזלו פי גבל לעברת בין ידי נבו ויסעו מהרי העברים
הגבועות מואב על ירדן ירחו ונטלו מטורי דעברת וישו כמישריא דמואב על ירדן
ירחו וירחלו מנהא ונזלו פי בידאת מואב עלי ארדן וירחא ויחנו על הירדן מכית הישימות
עד אבל השטים בערבת מואב ושרו על ירדן מכית ישימות עד מישר שטיז כמישריא
מואב ונזלו עלי ארדן מן בית ישימות אי מת שטיז ודאך פי בידאת מואב

וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר ומליל יגיע
אשה כמישריא דמואב על ירדן דירחו למימר תם כלם אלה מוסי פי בידאת מואב על
ארדן וירחא קאילא דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כנאתם עברים את הירדן אל ארץ
זען מליל עם בני ישראל ותימר להוץ ארץ אתון עברין ית ירדן לארעא דכנען מר בני אסוקל
הם אנתם גאזין ארדן אי בלד כנעאן והורשתם את כל ישראלי הארץ מפניכם ואבדתם את
למשכיתם ואת כל צלמי מסכתם תאבדו ואת כל כמתם תשמידו ותתרכוז ית כלי תבי ארעא
ד קדמיון ותכדון ית כל בית סגתהוון דית כל צלמי טעותהוון תאבדון וית כל כמתהוון תשיצון
ודי קרצתם גמיע אהל אכלד מן כק ידיכם פאבדו גמיע מזרפת אתהם ואצנתם מסבוכאתהם
יעהם תנפדון והורשתם את הארץ וישבתם בה כילכם נתתי את הארץ לרשת אתה ותתרכוז
ת יתבי ארעא ותתכון בה ארץ לכוז יהכית ית ארעא למידת יתה פאדי קרצת מוהם אסכנו א
כנעא תהם איאה והתנחלתם את הארץ כגורל למשפחתים לרב תרכו את נחלה
מעט פמיע את נחלתו אל אשר יצא לו שמה הגורל לו יהיה למטות אבותיכם תתנחלו

ויחזק את ית ארעא בערבת לזעיתכו ולסגיאיתסגון ית אהסנתהוון ולזעיריתזערוון ית
לית תמן עדכא דיליה יהי לשנטי אבהתכו תחסנון ותוזעה באסהם לעישא
כדו נחלתה ולאקליל קללוהא ומן כרג לה אסהם פי כל מוצע כאן לה ועלי א
תוזעונה ואם לא תורישו את ישראלי הארץ מפניכם והיה אשר תותירו מהם לש
ולצנינים בצדיכם וצגו אתכם על הארץ אשר אתם ישבים בה ואם לא תתרכוז
ת ית מן קדמיון ויהי דתשארו מנהוון לסיען נטלן זין לקבליכו ולמשדון
וייעיקון לכוז על ארעא דאתון יתכין בה ואן לס תקרצו אהל אכלד מן בני ידוכם פ
את תקוונה מנהם כאבר פי עיונכם וכמסא פי גנוככם פיצאיקונכם פי אכלד אדי אנתם
פיה והיה פאשר דמיתי לעשות לכם אעשה לכם ויהי כמא דהשיכות למענד לגן
לכוז פאכוז כמא קצרת אן אצנע בהם אצנע ככם

זה אל משה לאמר צו את בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם באים אל הארץ כ
ת הארץ אשר תפל לכם כחלה ארץ כנען לגבולהיה פקוד ית בני ישראל ותימר
י אתון עליון לארעא דכנען דא ארעא דתפלוג לכוז באחסנא ארעא דכנען פ
אתמר בני אם וקל להם אנתם דאכלין אי בלד כנעאן מהוה הדוד אכלד אדי יחצו

שתיים עשרה עינות מים ושבעים תמרים ויחננו שם ונבאל מלך הארץ לא יסוב
 מבוטח ומיין ושבעין דקלין ושרו תמן ורחלו מנהא ונא יי סובתן ביה גבעי
 נלה פנולו הנאר ויסעו מאליס ויחננו עליס סוף ונאלו מלכודתו של ימא חסוף
 ונאלו עלי בחר לקלזם ויסעו מים סוף ויחננו במדבר סין ויסעו ממדבר סין ויחננו
 ויסעו מדפקה ויחננו באלוש ויסעו מאלוש ויחננו ברפידים ולא היה שם מים לעם
 ונטלו מאלוש שזטרו ברפידים ולא היה תמן מיל לעמא למשתני ורחלו מנהא ונ
 ולס יכונ תם מאת לאקום ישדבונה ויסעו מרפידים ויחננו במדבר סיני ונטלו מו
 ושרו במדברא דסיני ורחלו מנהא ונאלו פי ברייה סיני ויסעו ממדבר סיני ויחננו
 התאנה ונטלו ממדברא דסיני ושרו בקברי דמשאלו ורחלו מנהא ונאלו פיקבור למ
 ויסעו מקברות התאנה ויחננו בחצרות ונטלו מקבר דמשאלו שרו בחצרות ורחלו
 ונאלו פי חצרות ויסעו מחצרות ויחננו ברתמה ונטלו מחצרות ושרו ברתמה ויסעו
 ויחננו ברמון פרץ ויסעו מרמון פרץ ויחננו בלבנה ויסעו מלבנה ויחננו ברסה ויסעו
 ויחננו בקהלתה ויסעו מקהלתה ויחננו בחר שפר ויסעו מחר שפר ויחננו בחרדה ויסעו
 ויחננו במקהלות ויסעו ממקהלות ויחננו בתחת ויסעו מתחת ויחננו בתרה ויסעו בתרה
 במתקה ויסעו ממתקה ויחננו בחשמנה ויסעו מחשמנה ויחננו בממרת ויסעו ממ
 ויחננו בכני יעקן ויסעו מכני יעקן ויחננו בחד הגדד ויסעו מחד הגדד ויחננו ביטבה
 מיטבה ויחננו בעברנה ויסעו מעברנה ויחננו בעציון גבר ויסעו מעציון גבר ויחננו
 צין היא קדש ונטלו מעציון גבר ושרו במדברא דצין היא רקס ורחלו מנהא ונאלו
 צין הירקים ויסעו מקדש ויחננו בהר ההר בקצה ארץ אדום ונטלו מרקסו שחב
 בספי ארעא דאדום ורחלו מנהא ונאלו פי גבל הור פי טרת בלד אדום ויעל אהלן
 הר ההר על פי יהוה וימת שם בשנת הארבעים לצאת בני ישראל מארץ מצרים ב
 החמישי באחד לחדש וסליק אהלן להנאלהור טורא וימרא דיני ומית תמונ
 למיפק בני ישראל מארעא דמצרים בירחא חמישא כחד לירחא פצעד הרון
 גבל הור ומאת תם עלי קול שלה פי סנה למ לכווג בני אס פי בלד מצר פי איום גלע
 שהר לכאמס ואהלן בן שלש ושרים ומאת שנה במתו בהר ההר ואהלן בר מאהלן
 שני כד מית בהור טורא וכאן הרון אגן מאיה וללאתה וכ סנה למא מאת הנאר
 וישמע הנעני מלך ערד והוא ישב בנגב בארץ כנען בבא בני
 וישמע כנענאה מלכא דערד והוא יתיב בדרומא בארעא דכנען במית בני ישראל ת
 כנעני מלך ערד והו סאכז פי אד ארום פי בלד כנעאן כמני בני אס ויסעו מחר ההר וי
 בצלמנה ונטלו מהור טורא ושרו בצלמונה תם רחלו מנהא ונאלו מי צלמון ויסעו כנע
 ויחננו בפונן ויסעו מפונן ויחננו באבת ויסעו מאבת ויחננו בעי העברים בגבול מואב ו
 מאבות ושרו במגזת עכראי בתחום מואב ורה מנהא ונאלו פי עי למגזת פיתלס טורא

ויסעו

ויהי כי יקראו עליה כטיילת ומן קני ישתכח לה זמן פסח דאך בעלה
כל מה ברג מן שפתיה מן נדוד העקוד על פסהא עד תאבת למע
כעלה ואלה גפר להא כל נדר וכל שכעת אסר לענות נפש אישה יקומו
יה יפדנו כל נדר וכל קיומת אסר לסגפא מפשי בעלה יקיימו ובעלה יכסיל
דאך כל נדר וכל ימין בעקוד לעזאב אנפס בעלה יתכת דאך ובעלה יכסלה
אם החדש יחליש לה אישה מיום אל יום והקים את כל נדריה או את כל אסריה
גשד עליה הקים אתם כי החדש לה בחפשמעו ואם משתק ישתוק לה בעלו
יום ליום ויקיים את כל נדרהא או ית אסרהא ועלמשים יתהון ארי שתוק לה ביומא
גשמעו זאן אמסך ענהא מן יום אל יום פקד תכת גמיע נלורהא ועקודהא אזי עליהא
תכתהם למא אמסך ענהא פיוס סמע בלאך ואם הפר יפר אתם אחרי שמעו ונשא
את עונה ואם כסלה יכסיליה תהון בתר דשמעו קביל ית חובה זאן פסך דאך בעד
אם סמע כה פקד חמל וזרהא אלה החקים אשר צוה יהוה את משה בין איש
אשהו בין אב לבת ובעריה בית אכיה אין העמיא דפקוד יני ית משה בין גזכרא
ינתתיה בין אבא לברתיה כרבותיה בית אכיהא הדה ארסום אזי אמר ללה מוסא
מא בין אבגל וזוגתה דאימא ופימא בין לאב ואבנתה פיהן צבאיהא והי פימנולה
וידבר יהוה אל משה לאמר יצבבם נקם נקמת

אז יצבב את המדינים אחר תאסר אל עמיה את פר עיר ענות בני ישראל מדינת
אז תכניש לעמך אנתקם נקמה בני אם מן אמדיאנין ובעד דאך תכנס
שדבר משה אל העם לאמר החלצו מאתכם אנשים לצבא יהוה ויהיו
קדוה במדין ומליל משה עם עמא למימר אזדדון מנפיק עמך להחיות
מדין למיתן פר ענות דין עמיה דני במדין פקל מוסא לקומת דמנכס דגא
מדין יבן אמדין ליחל נקמה ללה בהם אלה למטה אלה למטה לכל משנת
למשנת אפא לשבטא אפא לשבטא לכל שבטא דישראל תשלחון לה
למשנת אפא אסבאט בני אם תבעתו בהם לשגזו וימסרו מאלפי ישראל את
נים אשר אלה חלוצי צבא ואת בחרו משפיה דישראל אפא לשבטא תרי
מזר דהילא פאנמאז מן אנה בני אם אף מן כל סכט פצארו יב אפא
לשגזו וישלח אתם משה אלה למטה לצבא אתם ואת פינחס בן אלעזר
לצבא וכלי הקדש וחצצות התרועה בידו ושלח יתהון משה אפא לשבטא
יתהון וית פינחס בר אלעזר כהנא להילא ומני קדשא וחצוצרת יצבתא כ
פבעת ברם מוסא ובפצחם אכן לעזר אאמאם לשגזו ואניה אקדם ואבואן
אמני

ג נגב מקצה ים המלח קדמה ויהי לכונן רוח דרומא ממדברא דצין על תחומי א
ויהי לכונן תחום דרומא מפיפי ימא דמלחא קדומא פכתדי לכס אהד אננוכי מן בר
צין אי גאנב אדום פכונן מן טרה אכחידה אמיייתה שרקא ונסכ לכס הגבול מנגבל
עקרבים ועבר צנה והיה תוצאתיו מנגב לקדש ברנע ויצא חצר אדר ועבר עצמנה
ויסחר לכונן תחומא מדרומא למסקנא דעקרבין ויעבר לציין ויהוון מפקנוה ימא דרומא לו
גיא ויפוק לחצר אדר ויעבר לעצמון תם יסתדיד לכס מן אננוכ אי עקבה עקרבין ויע
אי צין ויכונן כרנה אי גאנב רקים ברנע ויכרג אי רפה ויעבר אי מנאזל ונסכ הגבול מעצמ
נהל מצדדים והיו תוצאתיו הימה ויסחר תחומא מעצמון לנהלא דמצדדים ויהוון מפקנו
לימא ויסתדיד מן מנאזל אי ואל ערש ויכונן כרנה אי אכחר ויכונן לכס היס הגד
ונגבל זה יהיה לכס גבול ים ותחום מערבא ויהי לכונן ימא רבא ותחומי דיין יהי לכונן תחוב
מערבא ואהד אננוכי יכונן לכס אכחר אכביר ותכמה וזה יהיה לכס גבול צפון מן היס הגד
התאו לכס הר הר ודין יהי לכונן תחום צפונא מן ימא רבא תכונן לכונן להור טורא והיה
לכס אהד אשמאי מן אכחר אכביר תהו לכס אי גבל הור מהר ההר תתאו לכס חמת
תוצאות הגבול צדדה מהור טורא תכונן למטי חמת מבסן ויהוון מפקנוה דתחומא
ומנה אי חמאה ויכונן כרנה אי צדד ויצא הגבול זפרנה והיו תוצאתיו חצר עינן זה יהיה
גבול צפון ויפוק תחומא לזפרון ויהוון מפקנוה לחצר עינן דיין יהי לכונן תחום צפונא
אי זפרון ונתהי אי חצר עינן הדי יכונן לכס אהד אשמאי והתאו ינס לכס לגבול קדמ ור
עינן ימא ותכונן לכונן לתחום קדומא מחצר עינן לשפס וחלו לכס אהד אשרקי
עינן ימא וירד הגבול משפס הרבלה מקדם לעין וירד הגבול ומחה על בתה ים
קדמ וייחות תחומא משפס לרבלה ממדנה לעין וייחות תחומא ימטי על כיה ויה
קדומא וינחדר מן פאמיה אי דפנא מן שרקי לעין וינחדר פיצרב אי גאנב בהר לכס
שרקייא וירד הגבול הידנה והיו תוצאתיו ים המלח זאת תהיה לכס הארץ לכס
וייחות תחומא לירדנא ויהוון מפקנוה ימא דמלחא דאתהי לכונן ארעא לתחובי
וינזל ארדן ויכונן כרנה אכחידה אמיייתה הדי תכונן לכס חדוד אכלד מסתד לכונ
את בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר תתנחלו אתה בגורל אשר צוה יהוה מ
המטות וחצי המטה ופקיד משה ית בני ישראל למימר דא ארעא דתחסנון יתמין
בפקיד ית למיתן לתשעת שבטין ופלגות שבטא פאמור מוסי בני אס עין קול יד
אכלד אמהוד תוזעוה באסהם כנא אמר אלה אן יעטא לתסעה אמכאט חר זה
מטה בני ראובני לבית אנתם ומטה בני הגר לבית אנתם וחצי מטה מנשה צו
ארץ גבולו שבטא דכני ראובן לבית אבהתוין שבטא דכני אר לבית אבהתוין
שבטא דמנשה קבילו אחסנתהוון אן קד אכלד שבטא דאוכן ושבטא דונצף יהוון
נחלתהם לביות אבאיהם שני המטות וחצי המטה לקחונחלתם מעבר ל

ות עוד על חוקי יהוה אל ישראל זהו כמתוך חלה אבהת כוז הלמדוי גכדיא חלמ
שלא עוד על סמך רגזא דיני על ישראל והוא אתכם כד קמתם פימכאן אנאיכם על יתעלים
אלא טיין לתודו פישרה גצב אלה עלי אלקי כיתשוכן מאחריו ויסק עוד להניחו
כד ושחמסל כל העם הזה יארי תתוכן מכתד פלחניה ויוסיף לאוחרותהו כמדברת
לון לכל עמא דיין אנדגעתם ען טאעתה זאד פי תרכבם פישאכרייה פתהלכו הולאי
זאדי אמסכו ענכם

ויצשו אליו ויאמרו ונדרת צאן נבנר
ננו פה ועדים לטפט זקד כולותיה ואמרו חטריין דעין נבני לבעידנא הכא זקרוין ל
לנא פתקדמו איה וקאו אנא נבני הצאירא למוא שינא ההנא וקרא לאטפאנא
ויחלק השים לפני בני ישראל עד אשר אם הביאנום אל מקומם וישב טפנו בער
צד מפני ישיבי הארץ ואנחנו נזדריז מפעין ק בני ישראל עד דנעילנו לאתרהו
טפלנא בקרוין כדויכמן ק יתבי ארעא ונחן נתגוד מסרעין בין ידי בני אם אי אנ
הם אי מכאנאם פיקים אטפאנא פי קרא חציה מן קבל אהל אבלד לא נשוב אר
ועד התנהל בני ישראל איש נחלתה לא נתוב לפתנא עד דיהסנון בני ישראל גבר
יתה לא נרגס אי ביותנא איאן יחוז בני אם כל סכט נחלתה פילא נחל אתם מעבר
והלאה כי באתה נחלתנו אלנו מעבר הירדן מזרחה ארי לא נחסיין עמהו מעברת
אולהלאה ארי קבילנא אחסנתנא לנא מעברת דירדנא מודנהא לאנא לא נחוז ט
מן עבר ארדן אי הנאך או קבצנא נחלתנא מן עבר ארדן שרקייה

ויאמר אלהים בשה אם תעשו את הדבר הזה אם תחלצו לפני יהוה
זה ואמר להוץ משה אם תעבדו יתפתגמא הדין אם תחזרו לן עמיה דיני לקרבא
מוסיאן צנעתם הדי שאמר ותגדלתם בין ידי אלה לאגיש ועבר לכם כל חלוץ את
פני יהוה עז הורישו את איביו מפניו ויעבר לכו כל דמלדי ית ירדנא קעמא דיני
ירייה בעלי דעבדי מן קד מודה ויעבר כל מגרד מנכס ארדן בין ידיה איאן
איה מן בין ידיה ונכבשה הארץ לפני יהוה ואחר תשבו והייתם נקים מיהוה
זה יתה הארץ הזאת לכם לאחזה לפני יהוה ותתכביש ארעא קעמיה דינובחר
זכרון ותהוץ זכאין קיני ומישל וותה ארעא הדיא לפון לאנחסנא קני וארי פתח אבלד
אזבעו דאן תרגעו ותכונו אכריא ענד א וענד אאם ויכוז הדי אבלד לכם חוזא
יה ואם לא תעשו כן הנה חטאתם ליהוה ודעו חטאתכם אשר תמצא אתכם ואם
צבדון כין הא חנתון קיני ודעו חזכתכון דתשכח יתכון ואן לס תצנעו כדאך פקד
תם ללה ואעתרפו בכטי יתכם אדי באתכם עקובתה בנו לכם עריס לטפכס גדת
כס ודי צא מפיכם תעשו בנו לכוז קרוץ לטפלכוז וקטריין לענכוז ודיפוק מפומכו
ון אעו לכם קרא לאטפאכם והצאירא לגנמכם ומא כרג מן פאכס תצנעו ויאמר
ובני אוכן אל משה לאמר עבדיך יעשו כאשר אדני מצוה ואמר בני גד ובני ראובן

למטה

אב מי ידה ויצא ממל מדין כאשר צוה יהוה את משה ויהרדב
מדין כמא דמקד ית משה וקטלו כל דכורא פגזו אמדין כמא אמר שלה מוס
כל דבר ואת מלכי מדין הרגו על חלליהם את אוי ואת לקס ואת צור ואת חור ו
חבשת מלכי מדין ואת כלעם בן פעור הרגו וסבחרב וית מלכי מדין קטלו על ק
ית אוי וית לקס וית צור וית חור וית דבע חמשא בולכי מדין וית כלעם בר בעורה
לפתגם צחרבא פקתלו כמסה מלוח מדין מע בתאהם אוי ורקס וצור וחור ודבע ו
כלעם אבן בעור קתלוה בהד אסית וישבו בני ישראל את נשי מדין ואת טפס וא
פדמחם ואת כל מקניהם ואת כל חילם כזוזו וישבו בני ישראל את נשי מדין וית טמלהון
כל בעירהון וית כל גיתיהון וית כל חיליהון כזוזו וסכא בני אס נסא מדין ואטפאהם וגי
בהאימהם ומואשיהם ואת אתהם גנמו ואת כל עריהם כמו שכתם ואת כל טירתם
כאש וית כל קרויהון כמות כניהון וית כל בית סגדהון אוקידו כנורא וגמיע קראת
פי מסאכנהם וקצורהם אחרקורה כלנאר ויקחו את כל השלל ואת כל המלקוח
וככהמה וישבו ית כל עדאה וית כל דבר תא כנשוא וכבעירא ואכדו גמיע א
ואפ מן אנאם ואכהאים ויבאו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל עדת בני ישראל
את השבוי ואת המלקוח ואת השלל אל המחנה אל ערכת מואב אשר על ירד
ירחו ואתיאו לוח משה ולוח אלעזר כהנא ולוח כנשתא דבני ישראל וית שביא
דברה וית עדאה למשריתא למישריא דמואב דעל ירדנא דיריחו מגא
ואעזר אמאם וגמאעה בני אס כלסכי ואפי ואגרב אי לעסכר אי כידאת מואב
עלי ארדן ויריחו וייצאו משה ואלעזר הכהן ויגלו
העדה לקראתם אל מחוץ למחנה ונפקו משה ואלעזר כהנא וכל רבבי כנשתא
ההון למזבא למשריתא פכרגו מוסי ואעזר אמאם וסאיר אשראת אגמאעה
אי מואב לעסכר ויקצף משה על פקודי ההילשרי האלמים ושוי המאות רב
מאבא המלחמה ורגז משה על דממתן על חילא רבני לפי זלכני מאותה
קרבא פסכט מוסי עלי אמוזכלין כאגיש ריסא אלות וריסא אמייז אגא
ויאמר אלהם משה החייתם כל נקבה ואמר להון משה הקיימתון כל נקבה
מוסי הל אסתבקיתן כל אנתא הן הנה היו לבני ישראל בדבר כלעם למס
על דבר פעור ותרי המגפה בעדת יהוה הא אינין הזאה לבני ישראל בעיצת כלעם
שקר קיני על עיסק פעור וזהות מחתא כנשתא דיני לים הן כאן לבני אס כחול
אוקען נכותא כאלה בסכב פעור פחל אובא כגמאעה אלה ועתה רדנו כל זכו כפ
אשה ידעת איש למשכב זכר הרגו וקטלו כל דכורא כטפלא וכל אתתא די

מזרחה יתרון שבטין ופלות שבטא קבילו אחסנתהו בעבר אלהיהם דירוח קדומא מרנחא ויהאן אסבטין ואנכא
אכרו נחלתהם מן עבר לארדן וירוח אשרקין
אשר ינהלו לכם את הארץ אל עזר הכהן והושע בן נון ואין שמוה גובריא ד'חסנן לכן ית ארעא לעזר כנניה
ויבושע בר נון יהיה אסמא ארגא אדי יקסמו לכם אבולר לעזר אסמאם והושע אכן נון ונשיא אתר
נשיא אתר ממטה הקהן לנהל את הארץ ורבה חר רבא חד כושבטא תדברון לאחסנא ית ארעא
ושריה ואחר מן כל סבט כוזה לקסם אבולר ואלה שמות האנשים למטה יהודה כלב בן יפנה ושלן שרהת
גובריא לשבטא דיהודה כלב בר יפנה והולאי אסמא ארגא מן סבט יהודה כלב בן יפנה וילמטה בני שמעון
שמואל בן עמיהוד וילשבטא דבני שמעון שמואל בר עמיהוד ומן סבט שמואל עמי למוטה בנימין
אליד בן כסלן לשבטא דבנימין אליד בר כסלן ומן סבט בני און כסלן וילמטה בני דן נשיא בקי בן
גלי וילשבטא דבני דן רבא בקי בר גלי ומן סבט דן שריה בקי בן יגלי לבני יוסף למטה בני מנשה
נשיא חמאל בן אמוד לבני יוסף לשבטא דבני מנשה לבני חמאל בר אמוד ומן סבט יוסף פמן סבט
כנשה שריה חנן אמוד וילמטה בני אפרים נשיא קמואל בן שפטן וילשבטא דבני אפרים רבא
קמואל בר שפטן ומן סבט אפרים קמואל בן שפטן וילמטה בני זבולון נשיא אליצפן בן פרנך וילשבטא דבני
זבולון רבא אליצפן בר פרנך ומן סבט זבולון שריה איצן פרנך וילמטה בני יששכר נשיא פלטיאל בן
עקי וילשבטא דבני יששכר רבא פלטיאל בר עקי ומן סבט יששכר שריה פלטיאל עקי וילמטה בני אשר
נשיא אחיהוד בן שלמיו וילשבטא דבני אשר רבא אחיהוד בר שלמיו ומן סבט אשר שריה
אחיהוד עלי וילמטה בני נפתלי נשיא פדה אל בן עמיהוד וילשבטא דבני נפתלי רבא פדהאל
בר עמיהוד ומן סבט נפתלי פדן עסוי אלה אשר איה יהיה לנהל את בני ישראל בארץ כנען ארץ
דפקיד ית לאחסנא ית בני ישראל בארעא דכנען והולאי אתי אמר אלה אן יקסמו לבני אס בלד כנענא
וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר וזולל יעס משה
כמישרא דמואב על ירדנא דירוחו למימר תס כלם אלה מוסי פי ביראת מואב עלי ארדן וירוחא
תכלימא יצאת בני ישראל ונתנו ללויים מנחלת אחזתם ערים לשבת ומוגדש לערים סביבתיהם
תתנו ללויים פקד ית בני ישראל ויתנו ללויאיי מואחסנת אחזתהון קרוין למתב ורוח לקרוטא סחרתמין
תתנו ללויאיי מוד בני אס מאנעטין אלמאנין מן נחלה חזתהם קרא יפכנוהא ואפנייה להא חואימא
ודיו בערים להם לשבת ומנחלתהם למימר ולרבושם ולכל חותם ויהוין קרויא להון למתב
ודוחיהון יהוין לבשרהון ולקמיהון כל החיות והחיה והאדם סבט להם ואפנתהם לכהאימדהם
וסרתהם וסאיר חיותהם וסאיר חיותהם וסאיר חיותהם וסאיר חיותהם וסאיר חיותהם
ורחי קרויא דתתנו ללויאיי מואב קדמא ולברא אפ ארדן סח סח ואפני אקרא אדי תענומא כל
לאילאנין מן כנען וסאיר חיותהם וסאיר חיותהם וסאיר חיותהם וסאיר חיותהם וסאיר חיותהם
ואת פאת נבב ארעא ואת פאת ים ארעא ואת פאת ארעא ואת פאת ארעא ואת פאת ארעא

למשה למימד עבדך יעבדוך כמא דרכוני מפקיד קא לא עבדך יעבדוך כמא אמר
סיידנא טפינו נשינו מקנינו וכל בהמתינו יהיו שם סגרי הגלעד טפלנא נשנא גיהנמא
וכל בעירנא יהו תמן בקרוי גלעד אטפאנא ונסאנא ומוא שינא וסאד בהאינא יקום
מי בלד גרש ועבדך יעבדך כל חלוץ צבא לפני יהוה למלחמה כאשר אדני דבר ועבדך
יעבדך כל מזרז חילאק עמא דני לקרבא כמא דרכוני ממליל ועבדך יעבדך מנהב
כל מגרד לאגיש בין ידי אלה לאהרב כמא קא סיידנא ויאן להם משה את אלעזר הבן
ואת יהושע בננון ואת ראשי אבות המטות לבני ישראל פאמר להם מוסי אעור
בהנא ויהו יהושע בננון ויהו ראשי אבות שבטיא לבני ישראל פאמר להם אם יעבדו בני
אמאם ויהושע אבן ננון וריסא אסכאט בני אמא ויאמר משה אלהם אם יעבדו בני
גד ובני ראובן אתכם את הירדן כל חלוץ למלחמה לפני יהוה ונכבשה הארץ ופניכם
ונתתם להם את ארץ הגלעד לאחזה ואמר משה להוץ אם יעבדו בני גד ובני ראובן
עמכון ית ירדנא כל דמזרז לקרבא קדם עמא דני ותתכביש ארעא דמכיוון יהוה
להוץ ית ארע גלעד לאחסנא וקא אן יעבדו בני גד ובני ראובן מעכס ארדן כל מ
לאהרב חתי יפתח אבדו בין דיכס פאעטוהם גמיע גרש חוזא ואם לא יעבדו חלו
אתכם ונאחזו בתוככם בארץ כנען ואם לא יעבדו מזרזין עמכון ית חסנון ביני
בארעא דכנען ואן לס יעבדו מגרדין מעכס מלחוזו פי מא מוכס מי בלד כנע
ויענו בני גד ובני ראובן לאמר את אשר דבר יהוה אל עבדך כן נעשה ואתיכו
ובני ראובן למימה ית דמליל ית עבדך כין נעבדך פאג אבוה בני גד ובני ראובן
גמיע מא אמר אלה בה עבדך נצנעה נחנו נעבד חלוצים לפני יהוה ארץ כנע
אחזת נחלתנו מעבד ליהוץ נחנא נעבד מגרדין בין ידי אלה אן בלד בנעאן חתי ית
אחסנא מעבדא ליהוץ נחנא נעבד מגרדין בין ידי אלה אן בלד בנעאן חתי ית
חוז נחלתנא מן עבד ארדן יתן להם משה לבני גד ולבני ראובן ולחצי שבטי
בן יוסף את ממלכת סיחן מלך האמרי ואת ממלכת עוג מלך הבשן הארץ
בנבולת עדי הארץ סביב ויהב להוץ משה לבני גד ולבני ראובן ולפלגות שבטי
בד יוסתית מלכות סיחון מלכא אמוראחזית מלכות אדעוג מלכא דמתנק אר
לקרוא בתחומין קרוי ארעא סח סח פאעטא מוסי בני גד ובני ראובן ונצח
מנשה אבן יוסף בלד ממלכה סיחון מלך אמוראחז ויבנו בני גד את דיבונא את עטרת
פל ארץ מעבדא אתי עלי חכמהא מסחירא ויבנו בני גד ויבנו ועטרות דעיר
עיר עיר ובנו בני גיית דיבון וית עטרות וית עטרות שאפי ות ואת בית נמרה ואת
ואת עטרות שושנא את יעזר ועבדה וית עטרות שאפי ות ואת בית נמרה ואת
עירי מבצד וגדרת צאן וית בית נמל וית בית הרץ קרוין ברין והטריין דעין וית
ובית הרץ קרא חציה ותצאיר גנס ובני ראובן בנ את העבדן ואת אלעלה ויבנו

אשר ימות בו הטה וימת רוצח הוא מות יומת הרוצח או כבודו דאע"ל כחמסוב ביד דהיא
 כמסת דימות בה פה וקטליה קטולא הוא אתקטלא ותקטיל קטולא או צרבה כאנא בשב
 מקבוץ מקדאר מאימות בה פקתלה פרו קאתל יסתהק לקתל גאל הדם בוא ימית את הרצח
 סבעו בו הוא ימיתו גאל דמא הוא קטול ית קטולא כד אתהייב ליה מן דינא הוא יקטלינה
 ואלום הו יקתלה אדי פאגאה כחק ואם בשנאה יהדפנו או השליך עליו כצדיה וימת ואם
 כעצמו דהיה או רמא עלוהי בכמנא וקטליה ואן דפעה בשנאה או טרה עליה שינא בתעמוד
 פקתלה או באיבה הכהו בידו וימת מות יומת המכה רוצח הוא גאל הדם ימית את הרוצח כפגעו
 בו או בדבכו מהו בידה וקטליה אתקטלא ותקטיל מהו קטולא הוא פה דמא יקטול
 ית קטולא כד אתהייב ליה או צרבה בידה בעדאווה פקתלה פליקתל לצארב קתלא לאנה
 קאתל ואלום הו יקתלה אדי פאגאה כחק ואם בפתע בלא איבה הדפו או השליך עליו כל
 כלי פה וואם בתכיה בלא דבכו דהיה אורמא עלוהי כל מן בלא כמז ליה ואן דפעה
 בנה בלא בצרבה או טרה עליה אייה אנה בלא תעמוד או ככל אכן אשר ימות בה בלא
 כאתו ויפל עליו וימת והוא לא אויב לו ולא מכשיר עתו או ככל אנא דהיא כמסת דימות
 בה בלא חזי ורמא עליה ופדית הוא לא סני ליה ופדית חכע כשתיה או אוקטע עליה אי חגר כאן
 בלא תעמוד כמאת והו פי דאך ליס בעדו לה ושא טאכ שרה ושפטו העדה בין המכה ובין
 גאל הדם על השפטים האלה וידיעון כנשתא בין מח או בין גאל דמא על דינא הלין פל
 תחכם אגמאנה בין לקאתל ובין אולי עלי הדה אהכאם והצילו העדה את הרוצח מיד גאל
 הדם והשיבו אתו העדה אל עיר מקלטו אשר נס שמה וישב בעיר מות הפדן הגדול אשר
 משה אתו בשבון הקדש וישזבון כנשתא ית קטולא מיד שמה דמא דיתבון יתיה כנשתא
 לתות שיזבותים דערק לתמין יתב כה עדי דימות כהנא דכא דרבי יתיה כמשה קדשא

3182

וקטליה

ובל עורה וקאתל מן יד אולי ותלדה ליה קריה חמאה אדי הרב איהא ויקים כהא ליי מות
 יאמאם אנביה לוי מסח בהקן אקדם ואם יצא יצא הרצח את גבול עיר מקלטו אשר ינוס
 שמה ואם ספק יפוק קטולא ית החוס קרית שיזכותיה די ערונק לתמן פאן הו כג מן חד קריה
 חמאה אדי הרב ליהא ומצא אתו גאל הדם מחוץ לגבול עיר מקלטו ורצח גאל הדם את הרצח
 אין לו דם וישכה יתיה גאל דמא מברא לתחום קרית שיזכותיה ויקטול גאל דמא ית
 קטולא לית ליה דם פוגדה אולי כארג עק חד קריה חמאה פקתלה פלא תיאר לה כי בעיר מ
 מקלטו ישב עד מות הפדן הגדול ואחרי מות הפדן הגדול ישוב הרצח אל ארץ אחותו אדי
 בקרית שיזכותיה יתכעוד דימות כהנא דכא ופתר דימות כהנא רבא יתוב קטולא לארע א
 אחסנתה כל גלבס פי קריה חמאה אגמאם אבביר ובעוד מותה ירגע איבל חזרה
 והוא אלה לכם לתמן משפט פה כחכם ויהון איין לכון לגזירת דין לדר יכון
 ככל מעבדינו פהטן הדר לכם רמם חכם עלי נר אבי אבס פי גמאע מסאכנכם כל מפר גמט
 לפי ער ירצה את הרצח ויעד לא יענה כנפש לבנות כל דיקטול נמשא על פוס סהדין
 יקטול ית קטולא ופדית סני לא סהדי באנש למקטל כלמן קתל נפסא עמרא פכקו

אחריה

בתוך זה יהיה לכם מגרשי הערים ותמשחו מברא לקדמות רוח קדומת תיך לפני אמונות רוח דרומא תרין
 לפני אמונות רוח מברא תרין לפני אמונות רוח צפונא תרין לפני אמונות וקדמת במצויס דיין יהי לכוון כרחי
 קדומא ותם אמסחו מן בארז לקריה לי גהת למשך קאפי דראע וזאי גהת לגנוב לפי דראע וזאי גהת לגנוב
 לפי דראע וזאי גהת לשמאל לפי דראע ולקריה פי וסטהא פלאך יבון לכם אפנה' לקרא וזאת הערים אשר
 תתנו ללויים את שש ערי המקלט אשר תתנו לנש שמה הרצח ועליהם תתנו ארבעים ושנים עיר
 וית קדומא דתתנו ללויא ית שית קדוי שיזבותא דתתנו למערק לתמן קטולא ועליון תתנו
 ארבעין ותרתין קרוץ ואלקרא גלי תעטוהא לאליואנין מנהא סת קרא למחא גלי תעזלוהא ליהרב
 איהא אקאתל וזאי פו איהא כזב קריה וכל הערים אשר תתנו ללויים ארבעים ושמה עיר אתהן
 ואת כזב שיהן כל קדומא דתתנו ללויא ארבעין ותמוני קדוץ יתהון וית רוחיהון פי ציר גמיע
 לקרא גלי תעטוהם ח וכו קריה ואפנתהא והערים אשר תתנו כואחתבני ישראל וזאת
 תרבו וזאת המועט תמעישו איש כפי בחלתו אשר יחלו יתן מעדיו ללויים וקטולא תתנו
 מאחדת בני ישראל מן פהאי תסגון וכו זעירי תתנו גברי כפום אחסנתיה די חסנא תתנו מקדו
 ללויא ואלקרא גלי אעטיתם מן חוז בני אסר פמן אכד כתיבא כתיב וממן אכד קלילא קלל
 וליעט כל שפט עלי קדר בחלתה
 ישראל ואמרת אלהם כי אתם עבדים אתהירדן ארצה פנען מליל עס בני ישראל ידמר להן
 ארי אתו עבדין ית ירדנא לארעא דכנען ומר בני אסר וקל להם אדי אנתם גזתם לארדן לי בל
 כנעאן וזהקדיתם לכם ערים ערי מקלט תהיינה לכם ונש שמה רצח מכה נפש בשגגה וזתזמון
 לכוון קדוי שיזבותא יחויין לכוון ויערוק לתמן קטולא די קטול נפשא בשלג פאסמו לכם קרא
 חמא יהרב איהא כל קאתל נפסא כסווא ויהיו לכם הערים למקלט כזואל ולא ימות הרצח עד
 עמדו לפני העדה למשפט וזהון לכוון קדומא לשיזבא מנאיל ולא ימות קטולא עד דיקוס קדם פנשותא
 לדינא פתכו תלך לקרא תחמיה מן גולי ולא יקתל חתי יקפ בין ידו לגמאעה פרחמון עליה בלאך
 והערים אשר תתנו שש ערי מקלט תהיינה לכם וקדומא דתתנו שית קדוי שיזבותא יהוין לכוון
 ואלקרא גלי תעזלוהא סת קרא חמא תכוון לכם את שלש העלים תתנו מעבר ליהרן ואת שלש
 הערים תתנו בארץ פנען ערי מקלט תהיינה ית תלת קדומא תתנו מעברא לירדנא וזת
 תלת קדומא תתנו בארעא דכנען קדוי שיזבותא יהוין ג מנהא פי עבר לארדן זה מנהא פי
 בלד כנעאן תכוון קרא חמא לבני ישראל ולגד ולמשב בתופס תהיינה שש הערים חאלה למקלט
 לנש שמה כל מכה נפש בשגגה לבני ישראל ולגד ולמשב בתופס יהוין שית קדומא גלי
 לשיזבא למערק לתמן כל די קטול נפשא בשלג פאסמו לכם הערים למקלט כזואל ולא ימות הרצח עד
 קאתל נפסא כסווא ויאם כסל ברזל וזת חמא דתתנו כזואל חמא דתתנו כזואל חמא דתתנו
 וקטליה קטולא הוא אתקטלא יתקטל קטולא חמא דתתנו חמא דתתנו חמא דתתנו חמא דתתנו
 זאם באבן ית אשר ימות בה הפה וימות ראם הוא מות וזת הרצח חמא דתתנו חמא דתתנו חמא דתתנו
 דהיא כמסת דימות בה מחה וקטול קטולא הוא אתקטלא יתקטל קטולא חמא דתתנו חמא דתתנו
 כוקבוץ כוקדאר חמא ימות בה פקתלה פה קאתל יסתחק לקתל יתן בכלי עץ ית אשר

בע אם ען קול אלה לא נעמא קל סכט ולי יוסת...
 צלפחד לאמר לטוב בעיניהם תהינה לנשים אך לצדקות מטה אביהם תהינה לנשים
 דין בתנא דפקיד זילבנת צלפחד למימה לדתקין סביניהון יהויקל וכלם לזרעיהון
 שבטא דאבהתהון יהויקל לנשין דהיין אמה אביהם אלה פי הנסבנות צלפחד אן
 אהזוק במא חסן ענדון לכך יכונן בן עשירה סבבניהון ולא תסב נחלה לבני ישראל
 ממטה אל מטה כי איש בנחלת מטה אביו דבין מסות בני ישראל ולא תסחר י
 אהסנת לבני ישראל משבטא לישבטא ארי גבר באהסנת שבטא דאבהתהון יודכקונן
 בני ישראל חת לא תדור נחלה לבני אס מן סכט אי סכט חתי ילזם כל סכט מן בני אס
 נחלה אביהם וכל בנת ישראל נחלה ממטות בני ישראל לאחד ממשפחת מטה אביה
 תהיה לאשה למען ירשו בני ישראל איש נחלת אבותיו וכל ברתא ירתת אהסנת מ
 משבטא ארי בני ישראל לחם מזרעיהון שבטא דאבהתהון לא יהו כדילדי דיהוון בני ישראל
 אהסנת אבהתהון וכדא כל חכם בנת תרת נחלה מן בעין אסכאט בני אס פלואחד
 מן עשירה סכט אביהא תכונן זונה לבי ירת כל סכט מנהם נחלה אביהם ולא תסב
 נחלה ממטה למטה אחר כי איש בנחלת דבין מסות בני ישראל ולא תסחר אהסנת
 משבטא לישבטא אחרת ארי גבר באהסנתהו דבין סכטא דבני ישראל ולא תדור
 איהא נחלה כאנה מן סכט אי סכט אכד כל ילזם כל סכט מן בני אס נחלתה כאשר
 יהו יהו את משה בן עשו בנות צלפחד כמא דפקיד יי יתמשה בין עכדו בנת צלפחד
 כענטן בנת צלפחד כמא אמר אלה מוסי ותהינה מחלה תרצה נחלה ומלכה ונעה
 בנת צלפחד לבני דדיהן לנשים והואה מחלה תרצה נחלה ומלכה ונעה בנת צלפחד
 לבני אהי אבהון לנשין כצארה מחלה תרצה נחלה ומלכה ונעה בנת צלפחד
 א לבני אעמאמהן ממשפחת בני מנשה בן יוסף היו לנשים ותהינה נחלתן עלמטו
 כחת אביהן מזרעית בני מנשה בר יוסף הואה לנשין והות אהסנתהון על שיע
 זרעית אבהון מן עשירה סכט מנשה אכן יוסף צארן נסאא פכאנת נחלתהון ל
 סכט אביהן אלה הנזכרות והנשפטים אשר צוה יהוה ביד משה אל בני ישראל
 בערכת מואב על ידן ירחו אין פקודיא וליניא דפקיד ייכידא דמשה לזת בני ישראל
 בני ישראל דמואב ירצא דיריחו דא אוצאיה ואלא חכאם אתי אמר אלה כנוסי
 אי בני אס פי בידאת מואב
 עלי ארדן ירחא
 דב בני מואב

חסלת ספר כמסכתא דרבי שמעון בן יוחנן דרבי חייא בר אבא דרבי יוחנן ברי רבי זכאי

אמר

ישארו דין אקתללה ואמא שאהד ואחד פלא ושהד עליה ויקתל ולא תקחו כפר לגפש רצח
 אשר הואר שע למות כמות יומת ולא תקבלו כמון על אנש קטול. והוא חייב למות אר
 אתקטל יתקטיל ולא תאכדו דיה ען נפס קאתל יגב עליה אקתל לא יקתל קתלא ולא
 תקחו כפר לגוס אל עיר מקלטו לשוב לשבת בארץ עד מות הכהן ולא תסכו כמון
 למערה לקרית שיזכותיה למתב למיתב בארעא עד דימות כהנא ולא תאכדו מנהיג
 פתרובה איבעץ קרא חמאה ליעוד ליסכן אבלד בעד מות אמאם ולא תחנפו את ה
 הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא יחנף את הארץ ולא רץ לא יכפר לדם אשר שפך בה
 כי אם בדם שפכו ולא תחיינו ית ארעא דאתון בה ארי דמא הוא מחייב ית ארעא ולא רע
 לא מתכפר על דם זכי דאתאשד בה להין בדם אשריה ולא תדנסו אבלד ארעא פיה
 לאן אדם ידנסה ולא יגפר לכס ען אדם ארי ספך פיה לא בדם סאפכה ולא פתח את
 הארץ אשר אתם ישבים בה אשר אני שכן בתובה כי אני יהוה שכן בתוך בני ישראל
 ולא תסאיב ית ארעא דאתון יתכין בה דשכיתו שריא בגוה ארי אנא עי סאפכה פיה
 ולא תנגסו אבלד ארי אתם מקימין פיה פאני שלה מרי סאכן פי מא בין בני אדם
 ויקדבו ראשי האבות למשפחת בני גלעד פן מכר בן מנשה ממשפחת בני יוסף וידברו
 לפני משה ולפני הנשיאים ראשי אבות לבני ישראל וקריבו רישי אבהתא מות פיה בני
 גלעד בר מכיר בר מנשה מזרעית בני יוסף ומליליו ק משה וק רברכי ארישי אבהתא לבני
 ישראל תם תקדם ריסא אבא לעשירה בני גלעד אכן מכיר אכן מנשה מן עשאר בני
 יוסף פקאו בין ידי מוסי ואלאשראף ריסא אבא בני אס ויאמרו את אדני צוה ילוה לתת
 את הארץ בנחלה בגור לבני ישראל ואנע צוה ביהוה לתת את נחלה צלפחד אחינו
 לבנתיו ואמרו ית רבנו פקיד לגמיתן ית ארעא באחסנא בעדנא לבני ישראל ודמוכי
 אתפקד כמימרא דיני למיתן ית אחסנת צלפחד אחונא לבנתיה קאו אנן שלה אמר סידנא
 באן יעטא אבלד נחלה באסהם לבני אס ואמדה איצא כאן ידפע נחלה צלפחד אכינו
 שי בנאיה ותינו לאחד מבי שבטי בני ישראל לנשים ונגרעה נחלתן מנחלת אבותינו
 ונוסף על נחלת המטה אשר תהיינה להם ומגרל נחלתינו יגרע ויהוין להם מבי שבטי
 בני ישראל לנשיץ ונתמנע אחסנתהגן מאחסנת אבהתנא ונתוסף על אחסנת שבטא
 דיהוין לתון ומנעם אחסנתנא יתמנע מנכאף אנן יציראן נסאא לואחד מן אפכאט בני אס
 פתנקץ חצתהן פן נחלה אבא ינא ותזאד עלי חצה אסכט ארי יתזווגן מנה ויכוז סהם נחלתנא
 מנכאצא ואם יהיה היכל לבני ישראל ונוסף נחלתן על נחלת המטה אשר תהיינה להם
 ומנחלת מטה אבותינו יגרע נחלתן ואם יהי יוכלא לבני ישראל יתוסף אחסנתהוין על
 אחסנת שבטא דיהוין להוין ומאחסנת שבטא דארישי יתמנע אחסנתהוין ולו חתי ינא
 סנה אטלאק לבני אס לבקת חצתהן מזאדה עלי חצה אסכט ארי יתזווגן מנה ונכאצא
 מן חצתנא ויצו משה את בני ישראל על פי יהוה לאמר בן מטה בני יוסף דברים ופקיד
 באית משה ית בני ישראל על מימרא דיני למימרא בין שבטא ובני יוסף ממלך פאמר מוסי

עכונתה
 בגו

כדרך לתווכר אתכם באשר דבר לכם עשה זאת ואתם תשיחו עליהם כחכם וזכר
דמדתם כחכם מלל לזון ואשר אלה לאו אבאים אף ידד עליכם מתלכם אף מה
בלי לא לצמא ועדכם איכה אשה לכדי טרפכם ומשאתם ורובכם איכדין אסור בלח
מכם סוף יכין ודינכון ביה אחתמל וחד תקלכם וקצצכם וקצצתם לכם אנשים
ובאגמבנים וידעים לשבטיכם ואלהם ברשיכם הכו למי גוברין חכימין וסכלתני אמרתי
כל סוף יכין רישין עליכון איתו כדגל חכמה פהמא מערופין לאסכאטכם אציירהם
איש יכם ותעמ אתי ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות ואת כהון יתוואמרתון תקין
אם יד מלי הוא לטוב פאגבתמוני וקלתם מאמצלת אן עמל הדי לאמר אדיקלתאת
אקדא וראשו שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתן אתם ראשים עליכם שדי אלפים ושרי
קולו וזמשיטו שרי עשרת ושטרלים לשבטיכם ודברית ית רישי שבטי כהן גברין ח
קנין ומד עקובנית יתהון רישין עליכון רבני לפי ולבני מאותה הדבני המשיין ולבני עסור
יתאוסהכין לשבטיכון פאכלתמן אסכאטכם דגל חכמה מערופין ובעלתהם ריסא עליכם
ריסא את צמאין ופמסין ועשאת את וערפא לאסכאטכם ואצוה את שבטיכם בעת ההיא
לאמר שפס בין אחיכם ושבטתם צדק בין איש ובין אחיו ובין גרו ופקידית ית דינכון בעידנא
ההוא למימת שמשו בין אחיכון ותדינון קשטאכין גבא ובין אחוה ובין גמוריה ואמרת הכאמני
פי דאך אוקולת להם אסמעו פי מא בין אמותכם ואחכמו כלעדל פי מא בין אגל ואת
וציפה לא תכירו פנים במושפט כדמן כדל תשמעון לא תגורו מפני איש פיה מושפט לשהם
הוא ודבר אשר יקשה מכם תקריכון אלי ושמעתיו לא תשתמודעון אפי בדינא מלי דעירא
כל דא שמעון דאמרתון מן קדם גבא ארי דינא דלי הוא תגמא דידעו מנכון תקרבו
לותי וזא שמעניה לא תתכתו אונה פי אהפס ואסמעו מן אצירה כלכביר ולא תהרו צמא
לאן אהכס ללה ותי אמר צעב ענכס ארפעוה ליי חתי אנצר פיה ואתוה אתכם בעת ההיא
את כל הדברים אשר תעשו ופקידית יתכון בעידנא ההוא ית כל שתגמא דהעבדון
ואוציפתם פידאך אונקת כגמיע לאמור אלי תצנעוהא ונסע מחרב ונלך את כל המדבר
החול והגולה הוא אשר ראיתם דרך הר האמרי כאשר צוה יהוה אלחננו אתנו ונכח עד
קדיש ברנע ונטלנא מחורת והלכנא ית כל מדבנא רבא ודחילא הוא דחזיתון אורדח
טוראד אמור אהכמא דפקידית ליהנא יתנא ואתינא עד קס גיאת תסרחלנא מן חריב
וסכנא גמיע תלך אכרעה לעצמה אפכיפה אלי ראיתמוה עלי פלד גבל אאמורדיין כמא
אמרנא אלה דכנא מת צנא אורקיס גיאה ואמר אליכם פאתם עד יד ואתמרי אשר
יהוה אלהינו נתן לנו ואפכית לכו ואתתן עד טורא דאמור אורדח ליהנא יהיב למא וקולת
לכם כד גיתס איגבל אאמור אלי אלה דכנא פמסיה לנא לאה נתן יהוה אלהי לפכך
את הארץ עליה רש פאשר דכר יהוה אלה אכמד לך אל תירא ואל תחת חזייהב יאך
קדמן יתאפכית אהסן בפת דמלי ליהנא ואתתך לך לא תדחל ולא תתכר אנא
קד בעל אלהיך אכל צין וקד אצעוד יהוה כמא ועודך אלה אבאך קבלך לנ

ואת ידו

ב

99

ויהי הוֹדוֹת אֱלֹהִים אֲשֶׁר דָּבַר מֹשֶׁה אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן כְּמוֹדוֹ כֵּן שֶׁלֹּא מִלֵּךְ מִלְּפָנֶיךָ
פָּאָרָן וְכִיזָן תִּפְלֵן וְלִבְנֵן וְחֻצְרֵת וְדִיּוֹת וְכִיזָן מִלֵּיל מִשֶׁה עִם כָּל יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ
אוֹכַח יִתְרוֹן עַל דָּבָר שֶׁמִּזְכָּר אֶת יִשְׂרָאֵל כִּי שָׂא לִקְבִיל יָם סוּף בְּפָרֶךְ אֲתַפְלוּ עַל מִן
וּבְחֻצְרוֹת אֲרֻזוּ עַל כְּסֵא אֲרֻזוּ וְעַמָּא עֲבָדֵךְ וְדָבָר הַזֶּה אֲכַלְמַת אֱלֹהִים כִּי בָרָא מוֹסֵי
כִּיבָא אֶסְפִּי עֵבֶר אֲרֻזוֹן מִי כְרִי'ה אֲבִירָא עֲבָדֵךְ לִקְבִיל יָם סוּף בְּפָרֶךְ אֲתַפְלוּ עַל מִן
וְדָבָר אֲרֻזוֹן אֲחֵד עֵשֶׂר יוֹם מִחֵב דְּרֵךְ הַר שֶׁעַר עַד קִישׁ בְּרֻנְעֵי מִהַלֵּךְ חַד עַמָּא יִכְרֹךְ מִ
מִחֻדְכָא אֲוֹרַח טוֹרָא דְסָעִיחָעַד דְקָם גִּי'תָהּ עַלִי מִסָּאֵר אֲחֵדִי עֵשֶׂר יוֹמָא מִן חֻרִיב עַלִי
טְרִיק גַּבְלֵי סַעִיר אִי דְקָם כְּדֻנְעֵי וְיִהִי בְּאַרְבַּעִים שָׁנָה בְּעֵשֶׂר עֵשֶׂר חֹדֶשׁ אֲחֵד לְחֻדְשֵׁי
דְבַר מֹשֶׁה אֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכָל אֲשֶׁר עָוָה יְהוָה אֲתוֹן אֱלֹהִים וְהוּא בְּאַרְבַּעִים שָׁנָה יִכְרֹךְ עַמָּא
יִרְהוּן כְּחַד לִירְחָא מִלֵּיל מִשֶׁה עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּדִלְדִּפְקִיד לִי יִתֵּיהּ לִוְתָרוֹן מִלְּמָא כִּי אֵין
סָנָה שֶׁמֶּ מִי אֲוֹרַח מִן אֲשֶׁר אֲחֵדִי עֵשֶׂר כָּלֵם גִּי'וֹסִי כִיבָא אֶסְפִּי עַל מִן אֲמַרְהָ אֲלֵהּ

אִיהִם אַחֲרֵי הַכְּתוּבָה אֲתַסִּיחֻן מֶלֶךְ הָאֵמֶר אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֻשְׁבָּן וְאֵת עוֹג מֶלֶךְ הַכּוּשִׁי וְאֵת
יוֹשֵׁב בְּעִשְׁתְּרוֹת בְּאֲרָרְעִי בְּתַר דְּמִתְרַחֵת סִיחֻן מֶלֶכָא אֲמִוֹרָא הַדִּי תִיב כְּחֻשְׁבָּן וְיִתְנַעֵן
מֶלֶכָא דְּמִתְנַקֵּד יִתֵּיב בְּעִשְׁתְּרוֹת בְּאֲרָרְעִי כֵּן פִּתְחָה בְּלֹד סִיחֻן מֶלֶךְ אֲמִוִי'י'ן אֲמָרִים
מִי חֻשְׁבָּן וְעוֹג מֶלֶךְ אֲבִתְנִי'ה אֲמָרִים מִי עִשְׁתְּרוֹת מִי אֲרָרְעִיתָ בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בְּאֲרָרְעִי מוֹאֵב
הוֹאֵל מֹשֶׁה בְּאֵר אֵת הַתּוֹרָה הַזֹּאת לְאָמֶר בְּעֵבֶר דִּירְדְנָא בְּאֲרָרְעִי דְּמוֹאֲכִי שְׂרִי מִשֶׁה
מִי יִשְׂרָאֵל אֲפִן אֲוִרִיתָא הִיא לְמִי מִרְיָא מִי עֵבֶר אֲרֻזוֹן מִי כָּלֵם מוֹסֵי בְּכִי אֲתַחֲבֵי
אֲשֶׁר יִעָה קִאִילָא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ דְּבַר אֱלִי נִיבְחָרְבֵךְ לְאָמֶר וְכִי שָׁכַח בְּהַר חֻזֵק עֲלֵתְנָא
מִלֵּיל עַמָּא בְּחֻרְבֵךְ לְמִי מִהֶסֶר לְבָנוֹן דִּיתִיבְתוּן בְּטוֹרָא הַדִּי'ן אֲלֵה רִבְנָא קָא לְנֶשׁ מִי חֻרִיב
חֶסְבְּכֵם אֲמָקָא מִי הָדִי אֲגַבְלֵי עֲנִיזְסֵנוּ לְכֵם וְכִי אֲהִי חָאֲמִרִי וְאֵל כָּל שְׂכֵנוֹ בְּעֵבֶר אֲבִירֵי

וּבְשַׁפְלָה וּבְנָגַב וּבְחֻזֵק הַיָּם אֲרָרְעִי הַכְּנַעֲנִי וְהַלְבִּנוֹן עַד הַנְּהַר הַגְּדוֹל נְהַר פְּרָתִי אֲתַפְנוּ וּבְצִוֵּי חֵיבָן
כְּעוֹלוֹ לְטוֹרָא דְּאֲמִוֹרָא וְלָכֵל מְגִיחוֹהֵם בְּמִי שְׂרָא בְּטוֹרָא וּבְשַׁפְלָתָא וּבְדִרְוּמָא וּבְכַסְפֵי לִינְיָ
אִי עַבְדֵּנוּ וְלִבְנֵי עַד נְהַר אֲרָרְעִי נְהַר אֲרָרְעִי פִּלְוֵי וְאֲרָרְעִי פִּלְוֵי וְאֲרָרְעִי אִי גַבְלֵי אֲנַחְדִי עַבְדֵּי
וְנִי'ס אֲנָהּ מִי אֲגִזוֹר וְאֲגַבְלֵי וְאֲסַהֲל וְאֲרָרְעִי וְסַאחֵל אֲבַחֲרֵי בְלֹד אֲבַחֲרֵי עֲנִיזְסֵנוּ אִי אֲנַחְדִי אֲבַחֲרֵי
כִּי אֲפִרְאֵת רֵאָה נְתַמִּי לְפָנֵיכֶם אֵת אֲרָרְעִי כִּי אֲנִי שוֹאֵת אֵת אֲרָרְעִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם
לְאַבְרָהָם לִיצְחָק וְלִיעֲקֹב לְתַת לְהֵם וְלִצְרָעִים אַחֲרֵיהֶם חֻזֵי דִי הַכִּיתִי קִדְמִיכֹן יִתְרֵעֵנָה עוֹרֵךְ
וְאֲחִיסֵנוּ יִתְרֵעֵנָה אֲרָרְעִי יִתְרֵעֵנָה לְאַבְרָהָם לִיצְחָק וְלִיעֲקֹב לְמִיתָן לְהוֹן וְלִבְנֵיהוֹן בְּחֻרֵי חֻזֵן
אֲנַחְדִי קִדְבַעֲלֵת אֲבַחֲרֵי בִין יוֹיִכֶם אֲצַעְדוּ וְחֻזֵזוּ כְּמָא קָסֵם אֲלֵה לְאַבְרָהָם לְעֵד יִצְחָק
יַעֲטִירֵם וְיִנְמְלוֹם מִן כְּעַדְכֶם וְאֲמַר אֲלֵכֶם בְּעַתְהָא לְאָמֶר לֹא אוֹכַל לְבַדִּי שְׂאֵת אֲתַכֶּם
וְאֲבִירֵי לְכֹוֹדְגִידְנָא הַהוּא לְמִי כָּרִית אֲנִי יְכִיל בְּלַחְדִי לְסוֹבְרָא וְתִכּוֹן מְקִלֵת לְכֵם מִי
אֲקִיתָ קִאִילָא דִּי'ס אֲסַתְטִיעַ וְתִבִּי אֲתַתְּמִלְכֵם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הִסִּיד אֲתַכֶּם וְהִנְכַסְתֶּם
כְּכַבְּיֵי הַשְּׁמַיִם לְרַבִּי יִצְחָק אֲסִי יִתְכּוֹזְהָ אֲתִישֹׁן יִמָּא דִּי אֲכַכּוֹכְכִי שְׂמִי' אֲלֵמִי אֲלֵ
רַבְכֶם כְּתִלְכֶם וְהוֹדְאֵכֶם אִי'ס כְּוֹאֲכַב אֲסַתְטִיעַ וְתִבִּי יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבִתְכֶם יִקַּח עֲלֵיכֶם כְּכֹוֹ
אֲלֵמִי

כדרך לתור לכם מקום לחנותכם באשליה לראתכם בדרך אשר תלכו בה ובענין יומם
דמדבר בקדמית כמורה לא תקנה לכוף אתר בית משרי לא שריתכו בנמחה דאשת
כלי לא לאחיותכו באורח ותלכו בה ובעמדה דעננה כיממה אפאיר נודה אמה
מכם פי' שריק ליצלה לכם מכאנה לנחלם בלשאר לילא ליוריקם שריק לי' תכלתו
ובלגמאם נהארא וישמע יהוה את קול דמריכם ויקצת וישבע לאמר ושמיע קני' ית
כל פתגמיכו ורגיז וקני' למימרי' וסמע שלה כל אמכם וסכט ואקסם קאילא אם ידא
איש באנשים האלה הדור הרע הזה את הארץ הטבה אשר נשבעתי לתת לאבותיכם
אם יחיו גבר כגבר יצ האין דלא כישא הדין ית אלעא טבתא דקיימית למיתן לאבותיכו
אקרא רגל סן הולא אנאסדדי אביל ארדי אכלד אגייז שרי קסטת באעטאיה לאכתינס
זולת כלב בן יפנה הוא יראה ולו אתן את הארץ אשר דרך בה ולכניו יען אשר מלא
אחדי יהוה אהין כלב בר יפנה הוא יחזינה דליה אתיז ית ארעא דדרך בה ולבטה יחלף
דאשלים כתר דהלתא דיני סוא כלב אבן יפנה פאנה ירא אכלד ולה אעטיהא אלדי
סלכה ולכניה למא אתבע טאעה שלה גס כיהתאנה יהוה בגללכם לאמר גם אתה לא
תבא שם את עלי הוה רגז מן קני' כדי לכוז למימרי את לא תיעול לתמן ועלוי איצא
וגד שלה בסכב מא הדת אל האכרתם וקא אנת איצא לא תדכלהא דהושע בן נון העמו
לפניך הוא יבא שבה אתו חזק כי הוא ינחילנה את ישראל יהושע בר נון דקאים קדמך
הוא ייעל לתמן ויהי תקיף אתי הוא יחסינה לישרעל בליהושע אבן נון שקאים בין
ידיך הוידכלדא פאשדדי פאנה יודתהא לבני אם וטפכם אשר אמרתם לבן יהוה
וכפס אשד ויהוה טוב ורעממה יבאו שמה ולהם אתננה והם יירשוה וטפלכו
דאמר ויהוה יתעל ויהוה יתעל ויהוה יתעל ויהוה יתעל ויהוה יתעל ויהוה יתעל
אתננה ואני יתעל ואתננה ואתננה ואתננה ואתננה ואתננה ואתננה ואתננה
לם יערפו כיר ושרי לאחרכ הם ידכלוהא ולהם אעטיהא פיהוזונהא ואתם פנו לכם וסעו
המדבר דרך ים סוף ואתון אתפנו לכוזא טולו למדברא אורה ימא דסוף ואמי אתם
מלו וארחלו אשבר טריק כהא שקלום ותענו ותאמרו אלי חטאנו ליהוה אנחנו נעלו
ונלחמנו ככל אשר צונו יהוה אלהינו ותחגורו איש את כלי מלחמתו ותהינו לעלת ההרו
ואתיבתו ואתרתו ליחבנא קני' אנחנא נסק ונגיה קרב ככל דפקדנא לי' אהנא וזרייתו
גבר ית מני קרביה ושריתו למיסק לטורא פאגבתם וקלתם ליקד אכטינא ללה רבנא
נחן נבעו ונחאחב אלהא כמא אמרנא שלה רבנא פתקלד כל רגל מנכם שה חרכו
ובאדותם לתצעו אגבל ויאמר יהוה אלי אמר להם לא תעלו ולא תלחמו כי אענ בקרבכם
ולאתננפ לפני איביכם ואמר לי' אימך להון לא תסבון ולא תניחו קסבא לי' לית
שכיתי בשכח ולא תתכונן בעל רבבוני פקא שלה לי' קל להם לא תצעדו ולא
תחארכוהם פאע לים מעבם ולא תצעדו מובין ירי אע איכס ואדכר אליכם ולא שמעתם
ותמדו את פי יהוה ותזדו ותעלו הרה ומלילית עמכו ולא קבילתו וסריבתו על מימלא

תל ער ותקרבון אלי כלכם ותאמרו ונשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו את העמק ססוף
 דבר את הדרך אשר נעלה בה ואת הערים אשר נבא אליהן וקריבתו יתנו לאישינו
 נשלח גברים קדמונינו ללון לנאית ארעא דתיכון תנא מתגמאית איביר נעסו על מנא
 קרני ארני עול ליק פתקדם אי כור מנכם ומלתם נבעת פרגא בין אידינא יקב מוסא
 בלד וירדון עלינא גואכא ען אטריק אי נצעד פיה וסקרא אד ינדכל איהא ויס וצערות
 הדבר ואקח מכס שנים עשר אנשים איש אחד לשכט ושפר בעיני מתגמא טימק מ
 תרי עפר גבריין גברא אחד לשכטא פחסן דאך ענדי ואכדת מנכם יכרל ואר עלי
 מבטי ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד נחל אשכל וידגלו אתה ואתפניא וסל ויש
 עד נחלא דאתבלא ואלו יתה פולו וצעדו אי אגבל וגאו אי ואד לענקודי אקעסר
 בידם מפרי הארץ ויורדו אלנו וישיבו אתנו דבר ויאמרו טובה הארץ אשר יהיה פי
 נתן לנו ונסיבו בידהון מאיבא דארעא ואתהו לנא ואתיכון תנא מתגמא ואמרו סכא
 אדעאדיני אהנא יהיב לנא ואכדו מעהם מן תמרה ואחדרוה אינא וירדו עלינא גואכא
 וקאו אנן אבלד אי אליה רכנא מעטינא לגייד ולא אכיתם לעלה ותמרו אתפי יהוה
 אלהיכם ולא אכיתון למיסק וסריבתון על מימרא דיני אלהכון ולם תשו אצעוד איה בל
 פאפתם אמר אלה רככם ותרגנו באהליכם ותאמרו כשנאת יהוה אתנו הוציאנו מארץ
 מצרים לתת אתנו ביד האמרי להשמידנו ואתרעמותון במשכניכון ואמרתון כדסניני
 יתנא אפקנא מארעא דמצרים למיתן יתנא כידא דאמוראה לשיציותנא ותברסתם פי
 אכביתכם וקלתם מן שנאה אלה לנא אכרגנא מן בלד מצר ליסלמנא פייד אמורי
 לינפדנא אנה אנחנו עליס אחינו המסו את לבבינו לאמר עם גדול ורם ממנו עדים נבלת
 ובצרת בשמים וגם בני ענקים ראינו שם לאן אנהנא סלקין אהנא תכרו יתלכנא למימד
 עם רב ותקית מונא קרוין רכרנן וכריכין עז צית שמיא יאה בני גיכרא חזינא תמן אי אין
 נתן צאעדין ואכותנא קד אמאסו קלונכא קאילין אנן לקום אכתו ואעצם פנא ואנן קראהפ
 כבאר הצינה תדאני אסמא חתי בני אגבא כדה ראינא הסתם ואמר אלכם לאתערצון
 ולא תיראון מהם ואמרית לכון לא תתכרון ולא תדהלון מנהון פקלת לכם לא תרהלוס
 ולא תכאפוהם יהוה אלהיכם ההלך לפניכם הוא ילחם לכם לכל אשר עשה אתכם
 במצרים לעיניכם יי אלהכון דמדבר קדמיכון מימריה יביח לכון ככלד עכד עמכון כמצרס
 לעיניכון אלה רככם אסאיר נורה בין אידיכם הויחארב ענכס כגמיע מא צנע לכס כמצר
 בחצותכם וכמדבר אשר ראית אשר נשאך יהוה אלהיך כאשר ישא איש את בנו בכל
 הדרך אשר הלכתם עד כאתם אל המקום הזה וכמדברא דהזיתא דסוכרך יי אהך כמא
 גברא דמסוכר ית בריה בכל אורחא דהליכתון עד מיתיכון עד אתרא דדין וכמא ראית
 פי אבה אי ללה רבך המלך כמא יחמל אמר ולדה אשפאקא פי כל טריק סרהם אי אין גיזס
 אי ודי אמוצע וכדבר הזה אינכם מאמינים ביהוה אלהיכם וכפתגמא דהזיתא ליתיכון מ
 דהימנין במימרא דיני אלהכון ופי הדי אומר פלא תופעון באלה רככם התיך לפניכם

ס

לתמר

ג

רככם כה

נדרך

ונלינסארהלנא טריק ברליה מואב ויאמר יהוה אלי אל תעז את מואב ואל תתגר בם
 מלחמה כילא אתן לך מארצו ירשה כי לבני לוס נתתי את ער ירשה ואמר לי לילא תמו
 ית מואבא יולא תתגרי למעבד עמהון קרב ארי לילא אתין לך מארעיה ירותא ארי לבני לוס
 ידבת ית לה ירותא פקא אלה לילא תחאער אמואביין וילא תתחלש בהם פאני לא א
 אעטיכם מן כלהם חוזא אר לבני לוס קר בעלת ער וראתה האמים לפנים ישבו בה עם
 גדול ורב זרם כענקים איתתני מלקדמין יתיכו בה עם רב וסגיתתקיה כגיבריא וכאן אהווי
 אקאמו כהא קבלהם קום כביר כתיר ורפיע כאגבאריין רפאים וחשבו אתה הם כענקים
 והמואבים יקראו להם אמים גיבריא מתחשביין אה אעון כגיבריא זמואבאי קרן לריון
 איתתני והם יחסכו שבעא כאגבאריין ואמואביין יסמונהם אה יוכיין וכשעיר ישבוהרים
 לפנים וכני עשו יירשום וישמידום מפניהם וישבו תחתם כאשר עשה ישראל לארץ יהו
 אשר נתן להם יהוה וכסעיר יתנו חוראי מלקדמין וכני עשו תריכונון ושיצו אונון מן
 כדמיהוין ויתינו כאתרהו זכמא דעבד ישראל לארע ירותתיה דיהב להוין וואמא פי סעיר
 פאקאם אחוריין קבל בני עשו חתי אתו פקד צוהם ואנפדוהם מן כין ידיהם ואקאמו מכאנהם
 כמא צנע אאם במרת חוזה ארי אעטאהם אלה עתה קמו ועמדו לכם את נחל זרד ונעכר את
 נחל זרד כעק קומו ועיברו לכון ית נחלא דזרד ועברנא יתגהלא דזרד אאן קומו ואעברו ואר
 זרד פעברנא והימים אשר הלכנו מקדש ברנע עד אשר עברנו את נחל זרד שלשים ושמונה
 שנה עד תם כל הדור אנשי המלחמה מקרב המחנה כאשר נשבע יהוה להם ויומיא דהליכנ
 מן קבא גיאה עד דעברנא ית נחלא דזרד תלתין ותמני שנין עד דסת כל דא גוברי מביחי קרבא
 מגו משיר יתא כמא דקיים לי להוין זכאנה במלה אאמאס מנד סלנא מן רקים ברנע אי אן עברנא
 ואר זרד הויל סנה אי אן פני גמיע אקום אמעסכר כמא קסם אלה עליהם וגם יד יתה היתה
 בם להמם מקרב המחנה עד תמם ואת כהא מן קני הות בהוין לשיצו ותהוין מגו משריתא עד
 דשלימו ואפה מן ענד אלה חלת בהם לאה אמהם מן כני אמה אי אן פניו ויהי כאשר תמו כל
 אנשי המלחמה למות מקרב העם והוה כד שלימו כל גויי מביחי קרבא לממת מגו עמא
 פלמא פניו גמיעהם מן כין אמה וידבר יהוה אלי לאמר ומליל לי
 לילמימר פקא אלה לי קאילא אתה עבר היום את גבול מואב את ער את עבר יומא דין ית
 תחום מואב ית להיות אנת גאיז ליום תכם מואב אלה ער ומקבת מול בני עמון אל תצרים
 ואל תתגר בם כילא אתן מארץ בני עמון לך ירשה כי לבני לוס נתתיה ירשה ותתקרב לקביל
 בני עמון לא תצרי עליהון ולא תתגרי למעבד עמהון קרב ארי לא אתין מארע בני עמון לך
 יתא ארי לבני לוס יבנתה ירותא פתקרב מן בני עמון לא תחארכהם וילא תתחלש בהם פאני
 לא אעטיך מן כלהם חוזא אר בעלתהא לבני לוס חוזא ארץ רפאים תחשכא אתה הוא רפאים
 ישבו בה לפנים והעמנים יראו להם זמזמים ארע גיבריא מתחשכא אתה היא גיבריא יתיבו
 בה מלקדמין עכא יתן ליתן חשכני והי תחסב איצא מקבלד אגבאריין לאן אגבארה אקאמו
 כהא קבלהם ואעמוניין יסמונהם דוי אהמם עם גדול וזכורם כענקים וישמידם יהוה מפניהם
 ויירשם וישבו תחתם עם רב וסגיתתקיה כגיבריא ושיצו ינון י מן קדמיהוין יתריכונון ויתנו באתרהוין

דיש אדש עתון וסליקותון לטורא מקלת לבם דאך ולם תקבלו כל באנתם אמר שלה
 ותוקחתם עלי צעוד אגבל ויצא האמרי הישב בהר הווא ליקחתכם וירדנו אתכם כאשר
 תעשינה הדברים ויכתו אתכם בשעיר עד הרמה ונסה אמורא דיתב בטורא הווא לקד נאותון
 וירדנו יתכון כמה דנתון ובריתא וטרדו יתכון בשעיר עד הרמה פכרג לאמוריין אמקומן
 פיתלך לקבל תלקאכם פכלבוכם כמה ילפע אנחל וחטמוכם מן שעיר אי חרמה ותשבו
 ותכפו לפני יהוה ולא שמע יהוה בקלכם ולא האזין אליכם ותכתון ובכיתון קני ולא קבל
 יצלותכו ולא אצית למליכוך פרגעתם באכיון בין ידי שלה ולם יסמע צותכם ולא
 אגאבכם ותשבו כמדש ימים רבים כימים אשר ישבתם ויתכתון ברקם וימין פגיאין
 כיומא דיתכתון ואקמתם פירקיס מדה טוילה שביה כסאד מא אקמתם ונפן ונסע
 המדברה דרך ים סוף כאשר דבר יהוה אלי ונסב אתהר שעיר ימים רבים ואתפנינא
 ונטלנא למדברא אורה ימא דסותבמא דמליל יעמטאקיפנא ית טורא דסעיר וימין
 פגיאין תם ולינא ורחלנא פיאבד טרוק בחר לקלום כמה אמרני שלה ואסתדרנא גבל
 סעיר מדה טוילה ויאמר יהוה אלי לאמר ויאמר לי

למימר פקא שלה לי קאילא רב לכם סבאת ההר הזה פנו לכם צפנה סגי לכון דאקיפתון
 ית טורא הדין אתקנו לכון לצפונא הסכסם מן אמחאטה בהדי אגבל ולו ענה שמשא
 ואת העס צו לאמר אתם עבדים בגבול אחיכם בני עשו הישבים בשעיר ויראו מכם ונשמרתם
 מאד דית עמא פקיה למימה אתון עבדין בתחום אחיכו בני עשו דיתו כסערידי חלון מ
 מנכוזותסתמרון לחרא ומר קומך וקל להם אנתם גאידין מיתפם אפיותכם בני עשו אמקומן
 בסעיר זסיבאפוכם ואחרוגדא אל תתגרו בם כי לא אתן לכם מארצם עד מדרך עף הגל כי
 ירושה לעשו נתתי את הר שעיר לא תתגרו בהון ארילא אתין לכון מארעהון עד
 מדרך פרסת הגל ארירוחתא לעשו יהבית ית טורא דסעיר לא תתחרשו בהם לאני לים
 אעטיכם מן בלדהם ולא וטיקדם לאן גבל סעיר קד אעטיתה לעשו וראתה אכל תשבו
 מאתם בכסף ואכלתם וגם מים יברו מאתם בכסף ושתיתם עכורא תזכנון מנהון בכסף
 ותכלוין ואף מיאתזכנון מנהון בכסף ותשתון כל אשתרו מנהם טעאמא בתון תליא
 ומאמא פאשרבוה כליהזה אלהיך ברבך בכל מעשה ידיך ידע לכתף את המדבר הגדל
 הזה זה ארבעים שנה יהוה אלהיך עמך לא חסרת דבר ארילא וישאך ברכך בכל עונדך
 ידך סופיק לך צרכך כמהכך ית מדברא דבא הדין דנן ארבעין שנין מימרא דיני ארוך
 בסעודך לא חסרתא מדעם ואחסן איך ענד לאן אלה רבך קד בייך לך פגמיעאעמאן
 ואחסן איך ענד מסורך פי הדי אבד לעצים הוה אוכעין סנה אלה לך מסך לא ענדך
 שייא ונענד מאת אחינו בני עשו הישבים בשעיר מדרך הערבה מאילת זמיעין צמר
 ונפן ונענד דרך מדבר מואב ועל מלות אחרת בני עשו
 דיתכין בסעיה מאורח מישרא משאלת ומעציון גבה ואתפנינא ועברנא אורה מדברא
 דמואב פגזנא מן אכותנא בני עשו אמקומן בסעיר מן פתיק אכידא ואילת ועצין גבול

לכך מזהנת הוא זכר עמיה לאגוז קרנא ליהיך פכדג סיהון תלקאגא הו וגמיע קומה לשחרב
לייהיך ויתנהו יהוה אלהינו לפענו ונכ אתו ואת בניו ואת כל עמו ומסריה ליהנה קרמנה ומחלי
יתיה וית כנוה וית כל עמיה פאסלמה אלה רבנא פי ידנא פקתלנאה וכניה וסאיר קומה ונלכד
את כל ערוכפת הוא ונחרס את כל עיר סגס והנשים והטף לא השארנו שרדי וגמורנא
ית כל קרוה בעידנא ההוא וגמורנא ית כל בקרוי אגבריא ונשיא וטפלא לא השארנא משייב
ופתחנא גמיע קראה פי דאך אוקת ואתלפנא מן כל קריה ארהט ואנסא ואטנפא לס נכקי טריא
רק הכהמה בדמילנו ושלל הערים אשר לכרנו לחוד בעידא בזנא לנא ועדי קרויא דכבשנא
וגמנא כל בהימה ופתח לקרא לוי פתחנאה מערער אשל על שפת נחל ארנן והעיר אטר
בנחל ועד הגלעד לא היתה קריה אשר שגבר ממנו את הכל נתן יהוה אלהינו לפענו מערוער
דעל כיה נחלא דארנו וקרתא דבנחלא ועד גלעד לא הות קרתא דתקיפת מננא ית כולא
מסרינא להנא קרמנא מן ערער לוי עלי שאטי ואד ארנון וקרוה לוי פי אואד וטי גרש
לס תכק קריה קד מנעת מנא כל לכל אסלמה אלה רבנא פי אודינא רק אל ארץ בני עמון
לא קרבת כל יד נחל יבק וערי ההר וכל אשר צוה יהוה אלהינו לחוד לארע בני עמון לא
קדיבתא כל כיה נחל יבקא וקרוי טורא וכל דפקיד ליהנה עדה אי כלד בני עמון פאנך לס
תקדבה פגמיע שאטי ואד יבק וקרא אגבל וגמיע מא נהאנא ענה אלה רבנא ונפן ונעל
דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתינו הוא וכל עמו למלחמה אדרעי ואתפנינא
וסליקנא לאודה מתנן ונפק עוג מלכא דמתנן לקדמותנא הוא וכל עמיה לאגחא קרנא
לאדדעי הם ולינא וצעדנא טריק אכתנייה פכדג עוג מלך אכתנייה תלקאנא הו וגמיע ק
קומה לאחרב פי אודעאתי ויאמר יהוה אלי אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו
ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון ואמר לי
לא תדחל מניה אריב בידך מסרית יתיהיית כל עמיה וית ארעיה ותעביד ליה כמאד עבדתא
לסיחון מלכא אמודאה דיתב בחשבון פקא אלה לי לא פכאפה פאנך קד אסלמה פי ידך
וגמיע קומה וכלדה פאצנע כה כמא צנעת בסיוחן מלך אאמורייין אמקיס פי חשבון ויתן
יהוה אלהינו בידינו גם את עוג מלך הבשן ואת כל עמו ונכחו עד בלתיה שאיר לו שרדי ומסו
לשנא בידנא אף ית עוג מלכא דמתנן וית כל עמיה וזמניה עד דלא אשתאר ליה משייב
פאסלם אלה רבנא פי ידנא איצא עוג מלך אכתנייה וקומה פקתלנאהם חתי לס נכקי להם
שרידא ונלכד את כל ערוכפת הוא לא היתה קריה אשר לא לקחו מאתם ששים עיר כל
חבל ארצב ממלכת עוג בבשן וגמורנא ית כל קרוה בעידנא ההוא לא הות קרתא דלא
וס בנא מנהון שתי בקרוין כל בית מלך טר כותא מלכותיה דעוג במתנן ופתחנא גמיע קרא
פי דאך אוקת לס תכון קריה לס נאכדהא מננא מן דאך ס קריה כל כט אמנב ממלכה עוג
פי אכתנייה כל אלה ערים בשעת הגדה גכהה דלתים זכריה לכד מערי הפרזי הדבה מאד
כל איז קרוין כריבן מקפן שור רם דילהון דשין ועברין פתמקרוי פצחיא דסגנא לחוא כל
היה קרא חציה מחדקה בסוד שאבן ומצא ארע ונגור סוא קרא אארבאן פאנהא כתירה
גראנא

קום כביר רפיע כל גבתי ונפלהם אלה מן בני ידיהם וקרצוהם וגלסנו מכאנהם כאשר עשה
 לבני עשו הישבים בשעיר אשר השמיד את החרו מפניהם וירשם וישבו תחתם עד היום החרו
 כמה דעבד לבני עשו דיתבין כפעיר השיחולא מן קרמיהון ויתריו כוננו ויתבו באחריון עד
 יומא הדין כמה צנע לבני עשו למקימין במשך אר אנפף לחורין מן בני ידיהם פקרו צוהם
 ואקאמו מכאנהם אי יומא הדין והעוים הישבים בהצרים עד עזה כפתרים וצאים מפתר
 השמידם וישבו תחתם ועואי דיתבין ברפיה עד עזה קמטקאי דנפקו מקפטקאי שישי אונן
 ויתבו באחריון ואעוין למקימין כמפה אי עזה לדמיאטיין אי כרגו מן דמיאטקרו צוהם
 ואקאמו מכאנהם קומו סעו ועפול את נמל ארנון ראה נתתי בידך את סיהון מלך השבון
 האמרי ואת ארצו החל רש והתגר בו מלחמה קומו טולו ושלכו ית נחלא דארנון חזו דמסרתי
 בידך ית סיהון מלכא דהשבון אמורה דית ארעיה שרי לתרכותיה ונתגרי למעבד עמהון ק
 קרב מקומו ואר חלו ואעבדו ואר ארנון אנצר קד אסלמת פיידך סיהון מלך השבון אמורי
 ובלדה פאבד בה ותתחלש במחארכתה היום הזה אהלתת פחדך ויראתך על פני העמים תחת
 כל השמים אשר ישמעון שמעך ורגזו ודלו מפניך יומא הדין אשרי למיתן דיעתך ודחלתך על
 אפי עממיא דתחות כל שמיא די שמעון שמעך ודעו דיתברון מן קדמך ומן הדי איום אבתרי
 באיקאע פזער וכופך פי קלוב לאמם אי תחתגמיע אסמא פאדי הם סמעו כבדך רגזו וארתעו
 מן בני ידך ואשלחמלאכים סמדבר קדמות אל סיהון מלך השבון דברי שלום לאמר ושלחית
 אנגרין סמדבר קדמות לות סיהון מלכא דהשבון פתגמי שלם למימר מצעתת כרסל ארוך ית
 קדמות אי סיהון מלך השבון בסלאם וכלאם קאו לה אעבדה בארצך בדרך ארך מאתמ
 ימין ושמאל אעבד בארעך באורחא באורחא אעבד לא אסטי לי מענא ולסמלא ארד אנא
 אגז פי בלדך פי אטריקאגארה נסיר לא אמיל ימנה ולא יסרה אבל כנסת תשבירני ואבלתי
 ומים בכסותתן ליו שתיתי ונ"ק רק אעבדה כרגלי עבדא ככספת תזכין לי ואיכולוסיא בכספת
 תתין לי ואשתילחוד אעבד ברגלי בעמאא במון תמירני ואכלה ומאא תביעני בתמן ואשרנה
 ואעבד בדגלי פקט כאשר עשו לבני עשו הישבים בשעיר והמואבים הישבים בער עד אשר
 אעבד את הירדן אלה ארץ אשר יהנה אלהינו נתן לנו כמה דעבדולי כמעשודיתבין כפעיר
 ומואבתי דיתבין בלהית ער דאעבד ית ידנא לארעא די אהנא יהיב לנא כמה צנע לי בני
 עשו למקימין כפעיר ואמואביין למקימין ער אי אן אעבד אארדן אי אכלד אי אלה רכנא
 מעטינא ואלא אבה סיהון מלך השבון תתנו לנו כי הקשה יהוה אליך את רוחו ואמץ ארץ
 לבנו למען תתן בידך פיוס הזה ואלא אבא סיהון מלכא דהשבון למשנקנא למעבד בתחומיה
 אר אקשי ני אהך ית רוחיה ונתקת ית לביה כדיל לממסריה בידך כיומא הדין ולא ושא סיהון
 מלך השבון אנאזתנא פי בלדה לאן אלה רבן צעב רוחה ושוד קלבה לכי וסלמה פי ידך כמה
 הדי איום ואמר יהוה אלי ראה חחלתיתת לפניה את סיהון ואר
 ארצו חחלש לרשת את ארצו ואמר לי ליהודי שריתי לממסר קדמך ית סיהון דית ארעו
 שרי לתרכותיה למירת ית ארעיה פקא אלה לי אנצר קד בדת אסלם פי ידך סיהון ובלדה
 פאבד בקרצה וחז בלדה ויצא סיהון לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה יהצו ונפק סיהון

לקדמונתה

תחת משפך מרמסו מדסווא ואלגור ואלארדן והרדן מן גנוסר לאבוהר אגור ואבחוהה למייתה ת
 תחת מצב שקלעה שרקייה ואצו אתכם בעת ההוא לאמר יהוה אלהיכם נתן לכם את הארץ
 והארץ לדשתה חלוצים תעבדו לפני אחיכם בני ישראל כל בני חיל ופקודית יתכונן בעידנא ההוא
 לוי מרזי אלהיכם לכוזית ארעא הדא למי רתה מזרזין תעבדו קדם אחוכון בני ישראל כל
 מזרזי חילא פאמרת הולאי פי דאך אוקת קאילא אד אלה רבכם קד אעטאכם הדי אבלד פהזתמו
 תאעבדו מזרזין בין ידי אכותכם בני אס כל דוי חיל דק נשיכם וטפכם ומקנכם ידעתי כי מקו
 נכ לכם ישבו בעריכם אשר נתתי לכם לחוד נשיכון וטפלכון ובעירכון ידענא ארי בעיר סגי
 לכון יתכון בקר ויכוז דיהבית לכוז עדא נסאכם ואטפלטם ומואשיכם פאני אעלם אן לכם
 אאשה כחשה פליקומו פי קראכם אתי אעטיתכם על אשר יניה יהוה לאחיכם כבם וירשו
 גם הם את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם בעבר הירדן ושבתם איש לירשתו אשר
 נתתי לכם עד דיניה על לאשה לאחיכון כותכון וירתון את אנוזית ארעא דוי אלהיכם יהיב
 להן בעברא דירדנא ותתוכון גבר לירוחתיה דיהבית לכם אי אן יקדר אלה אכותכם מתלכם
 תחזון הם איצא אבלד לוי אלה רבכם מעסיהם פי דאך גאנב שארדן פתרגעון כל אמר לוי
 חוזה לוי אעטיתכם ואת יהושע צויתי בעת ההוא לאמר עינך הראת את כל אשר עשה
 יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה בן יעשה יהוה לכל הממלכות אשר אתה עבד שמה זית
 יהושע פקודית בעידנא ההוא למיכד עינך הזאת כל דעבד יז אלהכון לתרין מלכיא האלן בין
 יעביד ללכל מלכותא דאת עבד לתמן ואמרת יהושע פי דאך אוקת קאילא עיפאך קד דאר
 גמיע מא צנע אלה בהואן אמלכאן כדא יצנע אלה בגמיע אממאן לוי אנת גאויז איהא לא
 תיראם כי יהוה אלהיכם הוא הגלם לכם לא תחלוך מנהון ארי לוי אלהיכם מימריה כגיחלכון

לא תכאפוהם אן אלה רבכם מחארב ענכם קה פי סי מלכיה

ותחונן אל יהוה בעת ההוא לאמר יצליתי קלי בעידנא ההוא למומריהם תחוננת בין ידי אלה
 פי דאך אוקת קאילא אדני יהוה אתה החלית להראות את עבדך את גדלך ואת ידך החזקה א
 אשר בני אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשהך וכגבורתיך ליהוה את שריתא לאחזאר
 ית עבדך ית כותך וית ידך תקיפתא דאת הוא אלה די שכנתך בשמיא מלע לא ושלטיט בארע
 לית דיעביד כעובדך ובגבורתך אלהם יארב אנת אכתדית אן תורי עבדך עצמתך וקדרתך
 אשר ידה לא אלה פי אסמא ולא פי אריץ יצנע כצנא עך וכגבורתך אעבדה נא ואראה את
 הארץ הסובה אשר בעבר הירדן החר הטוב הזה והלכנון אעבר כעך ואחזי ית ארעא טבתה
 דבשרא דירדנא טורא שבת הדין וכי מקדשא אסאך אן אגוז ואנצר לוי אבלד לוי מן
 אדך גאנב שארדן ודאך אגב אגייז ואלכנאן ויתעבר יהוה בילמענכם ולא שמע אלי ויאמר
 יהוה אלי רבך אלהי עמך ובר אלי עור כדבר הזה וזה רגז מן קלי עלי כדילכוני ולא קביל מע
 נאמר לוי ספילך לא תוסיק למללא תכמי עוד בפמבטא הדין פונד אלה עליי בסבכם ולם
 שמע לי כל קאלי חסכך לא תויד פי מסאת פי הדי אבאב עלי ראש הפסגה ושאת עינך ימה
 צענה ותימנה ומזחה וראה בעינך כי לא תעבר את הירדן הזה סק לריש דמתא וזקנה עינך

למעשה

ונחמם אתם כאשר עשינו לסיוח מלך השמים החדם כל עיר מתם הנשום והטף וגמולת
 יהודיכם דעבדנא לסיוח מלכא דהשבוך גמרנא כל קרויא גבריא ונשיא ושפלא וכמו
 צנענא כסיוח מלך השבוך כדאר אתלפנא מן כל קריה ארהט ואנסא ואטפא וכל הפהמה
 ושלל הערים בזונו לנו וכל פני הארץ קרויא קנא לנו וכל ברימה וסלב אקרא גמנארהא
 ונקח בעת ההיא את הארץ מיד שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מנחל ארנן עד היר חרמון
 ונסיבנא בעי דונא מהוא ית ארעא מיד תרין מלכי אמוראה דבעברא דירדנא מנהלא דאתון
 עד טורא דחרמון פחצל לנא פי דאך אוקת בלד מלכי אמוריין אדי פי הדי גאנב לארדן מן
 ואד ארנן איגבל חרמון צידנים יקראו לחרמון שריין והאמרי יקראו לשני צידונאי קרן
 לחרמון שריון ונמוא אית קרן ליה טור תלגא אדי יסמונה אצידונין סריון ואמורדין סניו כל
 ערי המישור וכל הגלעד וכל הבשן עד סלכה ואדרש ערי ממלכת עוג בבשן כל קדו מישור
 וכל גלעד וכל מתנן עד סלכה ואדרש קדו מלכותיה דעוג במתנן וגמיע קרא אסהל וגדש אי
 אבתנייה אי סלכה ואדרעאת הי אצא מן קרא ממלכה עוג פי אפנייה כירק עוג מלך הבשן
 ושאר מיתר הרפאים הנה ערשוריש מדל הלא הוא ברבת בני עמון תשע אמות ארבה
 וארבע אמות רחבה באמת איש ארי לחוד עוג מלכא דמתנן אשתאר משאר שיבתא הא
 גבירא ערסיה ערסא דמדל הלא היא ברבת בני עמון תשע אמן ארבה וארבע אמן פתיה באמת
 מלך לאנה בקימן בקייה אגבאברה הודא לה סריר מן חדיד פי אראבייה אדי לבני עמון כולה
 חסעה ארע וערצה ארבעה אדרע כוראע אמלך ואת הארץ הזאת ירשנו בעת ההוא מערע
 אשר על נחל ארנן וחצי הר הגלש ועריו נתתי לראובני ולבני דיה ארעא הודא יריתנא בעידנא
 ההוא מערועה דעל כית נחלא דארנן ופלגות טורא הגלעד וקרואי יהכית לשיבט ראובן
 ולשיבט גד והדי אכלד אדי חצאה פי דאך אוקת פמן ערער אדי עלי ואד ארנן ונצח גבלגרט
 בקרא דפעת איה אי אראובניין ואבדיין ויתר הגלעד וכל הבשן ממלכת עוג נתתי לחצי שבט
 המנשה כל חבל הארצב לכל הבשן ההוא יקרא ארץ רפאים ושאר גלעד וכל מתנן מלכותיה
 דעוג יהכית לפלגות שבטא דמונפסה כל בית פלד טרכונא לכל מתנן ההוא מתקני ארע
 גיבריא ובאקי גרשוגמיע אבתנייה ממלכה עוג דפעתה אינצח סבט אמנשיין וכל כט אמוגב
 ואבתנייה דאך יסמונא בלד אשבעא יאיר מן מנשה לקח את כל חבל ארצב עד גבול הבשור
 והמעכות ויקרא אתם על שמן את הבשן חות יאיר עד היום הזה יאור בר מנשה תסיב ית כית
 פלד טרכונא עד תחום גשוראה דאפיקורוסו קרא יתהון על שמיה ית מתנן כפרני יאיר ועד
 יומא הדין יאיר אבן מנשה אכלד גמיע כט אמוגב אי חד אגשורדין ולמעכותין וסמארהא
 באסמה סואד יאיר אי יומנא הדי אשכיר נתתי את הגלעד ולמכיה יהכית ית גלעד דפעת
 אי מכיר גרש ורדאובני ולבני נתתי מן הגלש ושר נחל ארנן תוך הנחל וכל מעד יתן תחדי
 גבול בני עמון ולשיבט ראובן ולשיבט גד יהכית מן גלעד ועד נחלא דארמון נחלא ותחומון
 יתן יתקא דנחלא תחומא דבני עמון יוד מעתה אראובניין ואבדיין מן גרשור ואד ארנן ונחום
 אואד וחדה אי ואד יבק תלס בני עמון והערבה והירדן וגבל מכנת ועד ים הערבה ים המלח
 תחת אשדת הפסגה מזרחה ומישורא וירדנא ותחומיה מנג סריון ית דמי שרא יתא דמלכא

ואמוראי

גבירא

מחזור

קימין ודינין קשיטין כל אריותא הדיא דא... יהב קדמבון עמא דין ותייה אמה להא רסס
 ואחכאם עאדלה כגמיע הורה לתורייה לדי אנא תליהא עליכם אום דק השמר לב ושמר
 נפשך מאד פן תשפח את הדגרים אשר ראו עיניך ופני סור מלכך כל מי חייך והודעת
 לבנך ולבני בניך לחוד אסתמר לך וטר נפשך לחדא דלמא תתנשי יתפתגמא דחזאה עינך
 ודלמא יערוך מלכך כל יומי חייך ותהוד עינוך לבנך ולבני בניך ולאצה אחרד ואחפך נפסך גווא
 בלא תנסא אכלאם לדי ראתה עינאך ולא יזול מן קלכך טול אים האתך כל ערפה לאבנך
 ואבן אבך הם אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב באמר יהוה אלהי הקהל לילאת העם ו
 ואשמיעם את דברי אשר ילמדון לראת את כל הימים אשר שהם חיים על האדמה ואת
 בניהם ילמדון וימאד קמתא קילאהך בחורב כד אמר עלי כנוש קדמי יתעמא ואשמיענוך
 יתפתגמי דיילפון למדחל קדמי כל יומיא דאבון קיימין על ארעא ויתבמהון ילפון פי
 יום וקפת בין ידי אלה נכך פי חריב חין קל אלה לי אגמע לי הולא אקום חתי אסמערס
 בלאמו לדי יתעלמון אן כאפוע טול אלאם לדי הם מקימין עלי ארץ ויעלמון בניהם
 ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בער באש עד לב השמים חשך ענן וערפל וקרבתון ו
 וקמתון כשפולי טורא וטורא בעור באישתא עד צית שמא השוכא עננא ואמיטת
 ותקדמתון ווקפתם אספל אגבל ואגבל משתעל כאנאר יחיט כה סואד אגים ואלבאב
 וידבר יהוה אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעו ותמונה אינכם ראים זולתי קול
 זמליל יעמכון מנו אישתא קל פתגמין אתון שמעו וודמו ליתכון חזק לאהין קלא פכלמכם
 אלה מן לדי אנאר סבתם מאמעין אכלאם ושבהא לס תרון סוא אצות פקט ויער לפס את
 בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם על שני לחות אבנים וחו לישן
 ית קימיה דפקיד יתכון למעבד עסרא פתגמין וכתבינוך על תרין לוחי אבניא ואכברכם
 בעהדה לדי אמרכם אן תעמלו כה והי לעשר אכלמאת וכתבהא עלי לוחי אהגארה ואתי
 צוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם הקים ומשפטים לעשותם אתם בארץ אשר אתם עבדים
 שמה לרשתה ויתפקוד י בעידנא ההוא לאפא יתכון קימין ודינין למעבד כון יתהון בארעא
 דאתון עבדין לתמן למידתה ואמרני פי דאך אוקת באן אעלמכם רסומא ואחכאמא תעמלו
 כהא פי אכלי לדי אנתם צאדין ליה לחחוזדה ונשמרתם מאד לנפשותיכם בלא ראיחספל
 תמונה כיום דבר יהוה אליכם כחורב מתוך האש ותסתמרון לחד אלנפשיתכון ארי לאחזיתון
 כל דמו ביומא דמליל יעמכון בחורב מנו אישתא פאחרו גרא עלי נפוסכם פאגכם לא
 תדו שפוח פיום כאטככם אלה פי חריב מן וסט אטאר פן תשחתון ועשיתם לכם פסל תוונג
 כל סמול תכנס זכר או שוכה דלמא סחבלון ותעבדון לבון צלם דמות כל צוה דמות דכר
 או נקבת כלל תהלכוהא פתעמנו לכם פסלא עלי שכל כל שפן מן דכר או אנתו תבנית ל
 כל כהמה אשר פאד תבנית מליצמר פתאשר תעקב עמדים דמות כל בעירא דכארעא
 ולמות כל ציפר גוואר פרו כתיב דקי עשמיא או שכל מן סהאים אארץ או שכל מן טאר

למען מאת עשית ולדונתא ולמדנתא והי בעינך ארי לא תעברתי ואתה עבדך לכן אצטר
אי לקלעה וארפע עיבאך אי אגרב ואשמא ואגנוב ואשרק ואנערהא בעינך פאנך לא תחזהו
לארדן וצו את יהושע וחזקה ואמצהו כי הוא יעבר לפני השם הזה והוא יחיל אותם את הארץ
אשר תראה ופקיד ית יהושע ותקיפה נא מה ארי הוא יעבר קדם עמא הדין והוא יחסי ויתון
ית ארעא דתחזי ופוד יהושע ושדדה ואיידה פאנה יעבר בין הזלתי אקום והו ינחלהם לכל
אזי תראה ונשב בביא מול בית פעור ויזכנת בחילתא לקביל בית פעור תם גלסנא פי אבר
ממא ילי בית פעור

ועתה ישראל שמע אל החקים ואלה המעשים
אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו וכתבתם וירשתם את הארץ אשר יהיה ארץ הו
אבותיכם נתן לכם ובעני ישראל שמע לקיומא ולדינא דאנא מליה יתכון למעבד כדיל דתת
והיעלון ותירתון ית ארעא דינא דאנא דאבהתכון יהי לכון וסאן יא אם אסמפ ארסום וסא
אחכאם אזי אנא מעלמכס איום לתעמלו בהא לכי תחיון ותדכלו ותחוזו אבלד אזי אלה
אתא אכאויכס מעטיכס לא תספו על הויבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו
לשמר את מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם לא תספון על פתגמא דאנא מפקי
יתכון ולא תמנעון מניה למיטר ית פקודיא דינא דאנא מפקי יתכון לא תזידו שיהא
עלי מא אמרכס בה ולא תנקצו מנה בל אחפצו וצא אלה רבכס אזי אנא אמרכס איום
עיניכס הדאת את אשר עשה יהוה בכעל פעור כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור
השמידו יהוה אלהיך מקרבך עיניכון הזאה ית דעבד ית כפלאי בעלא פעור ארי מל גביא
דהליך כתר בעלא פעור שיעיה וסאך מבינך ועיונכס דאת גמיע מא צנע אלה כבעור
צנפ אן כל רגל אתבעה אנפלה אלה רבך מן בינכס ואתם דובקיס ביהוה אלהיכס תזיס
כלכס היום ואתון דאידיב יקתון כחמלא דינא דאנא מפקי כלכון קימין כלכון יומא דיין ואתם אלא חמין
טאעה אלה רבכס אחיא כלכס איום דאה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צונו יהוה
אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה חזו וסיפית יתכון קימין ודינא
כמא דפקודי עיני לזעבד כין בגו ארעא דאתון עלין להמין לסיחיה אנצרו בקד עלמותם
דסומא ואתה מאכמא אמרני אלה רכי לתצנעוהא פי אבלד אזי אתם צאדיין איר
לתחוזוה ושמרתם ועשיתם כי הוא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את
כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה ותטרון ותעבדן ארי הא
חכמתכון וסכלתנותכון לעיני עממיא די שמעון ית כל קימין הלין וימלון לחוד עם חפים
וסכלתן עמא רבא הדין פאחפצוהא ואעמלו בהא פאנהא חכמתם ופהמכס כחצרה א
אמס אד הם סמעו הדה ארסום יקולן איקנא אן הדין לקביל שיעבד חכים פהים כי מיצו נדע
אשר לוא אלהים קרבים אליו ביהוה אלהינו בכל קראינו אליו ארי מן עם לב דליו אלה קרוב
ליה לקבל צלותיה בעידן עקתיה כלי אהא ככל עדין דאנהא מצלין קדמוהי לאן איהו
אמה כבודו להא אלה קריב מנהא כאלה רבנא מתת מא די עינאיה ומי גוי צדול אשר
חקים ומשפטים צדיקם ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום וזמן עם לב דליו

קיי

כד אשהות עליכם ליום אשמות וארץ אנפס סבדוק קריעה עין אבד לא א
 אתם עתה ארץ ארדן איה לתחווה ולא תטול מהתלם מים כל אנפאזא תנפודן והגין
 יהיה אתכם בעמים ונשאתם מפי מספר בני אשור ונתג יהוד אתם שמה ויבדל י
 תמוז בין עממי אהתשת ארונם דמוני עממי ארדן כי יתמוז לתמוז ויבדלם ללה
 מימא בין אאמס ותכנו ההס דו אחצא פימא בין אאמס אדי יסוקם ללה איהם ועכדתם
 שם אלהים מעשה ידי אדם עין ואכז אשר לא יתמוז ולא שמעון ולא יבדלן ולא ידיון
 ותפלהו תמוז לעממי אפלהי טעותא עובר ידי אנשא אעמא זאכנא דלה חזק ולא שמעון
 ולא אפלין ולא מרוחין ותכדמוז תם מעבודאת מן צנעה ידי אאמס מן כשב וחגארה מאת
 לס תבצר ולא תסמע ולא תאכל ולא תשם וכך שתם משם את יהוד אלהי תמוז
 תדר שנוככל לבכך ובכל נפשך ותתבעון מתמוז לעממי אפלהי יתדהלת ארדן ללה
 ארדן תבעי מן קדמוהי בכל לעך ובכל נפשך ותטלבו מן הם ללה רבך תגזרה ארדן תרתמסה
 מכל צא כפל קלכך ונפסק בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד
 יהוד אלהיך ושמעת בקלו כי ייעוק לך וישכחונך כל פתגמיא הלין כסות יומא ותתוב
 לדחלת ארדן לך ותקביל למי מריה וארדן צאק כך ונאך גמיע הדה לאמור פפי אבר תלך
 לאיאסתב ללה רבך ותקבל אמרה כי אלהיך יהוד אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא
 ישבח את ברית אבתך אשר נשבע להם ארדן להמנא לך לא ישבקך ולא
 ירחיקך ולא יתנשי יתקומא דאכהתך דקיים להוץ לאן ללה רבך טאיק לחוס ללה רבך יתבליך
 ולא יתרכך ולא ינסא עוד אבאך אדי קסם בה להם כי שאל נא לימים ראשני אשר
 היו לפניך למן היום אשר ברא אלהי אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים
 הגיה בדבר הגדול הזה או הנשמע כמה ארדן שאל בעני ליומא קדמא דהו קדמך למן
 יומא דברא לך אדם על ארעא ולמס יפי שמיא ועד סיפי שמיא ההוה כפתגמא רבא הדין
 או האשתמע דכותיה ולאן פאסל ען לאיאם אואיל אדי סלפת מן קבלך מן יום כלק
 ללה אדם עלי ארץ ומן טרף אסמא ל טרפה הל כאן קט מתל הדי אאמר לעצים או
 סמע מתלה השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה ויהי השמע
 ענין קל מימרא דני ממליל מגו אישתא כמה דשכזעה את ואתקיים זהל סמעות
 ללה מכלמה מן דאכל אבאך כמה סמעות אנת פסאשת אודהנסה אלהים לבא
 לך לובי מקרב גוי כמסת באתה וכמופתים ובמלקמה וכיד חזקה ובדדוע נטויה ונאראים
 בלויס ככל אשר עשה לכם יהוד אלהים במצרים לעיניך אונסין עבד ללה תגלאה למפין
 ליה עם מנו עם בנסין באתין וכמופתין ובקרבא וכידא תקיפתא ובדדוע אמדממא ובחזונן
 רבדין ככל דעבד לכונן ללה כמזרים לעיניכה אס רפע ללה עלמא באן צהר סבדלך
 ללה אמה מן בין אכרי באעלאס ואיאת ובדא הין זמלחמה ויד שרידה ויראע מבוטח ומכאון
 כבירה כמה צנע לכם ללה רבם במצר בהצרתכם אתה הדיאת לדעת כי יהוד הוא האלהים
 אין עוד מלבדו את אתחזיהא למידע ארדן אנהו אלהים לית עוד בר מניה פאנת יגב ע

כתב

דני גנאח אדניי כיר פי אסמא תבנת כל רמש סלד מה תבנית כל דנה אשר במים מתחת לארץ
 דמות כל חשא דבארעא דמות כל עני דבמא מלרע לארעא או שכל מבט ידב עריל ארץ
 או שכל מן אסמך אדניי פי אמת תחת לארץ ופך תשא עינך השמימה וראית את השמש ואת
 הירח ואת הקוכבים כל צבא השמים ונדהת והשתחווית להם ועבדתם אשר חלק יהוה אלהיך
 אתם לכל העמים תחת כל השמים ודלמא תזקוף עינך לשמיא ותחדיית שמישא ויהת
 סיהרא וית כוכביא כל חילי שמיא ותטעי ותסגוד להון ותפלהען דזמין ינאהך יתהון לכל
 עממיא דתחות כל שמיא וכל אתרפע עינאך אי אסמא פתניצר לשמש ואקמד וטכואב
 וגמיענגוס אסמא פתזול ותסגוד להא ותעבדהא אדני צות מרהא אלה רבך לגמיע אשעוב
 אדני תחת אסמא ואתכם לקח יהוה ויוצא אתכם מכור הכרזל ממצרים להיות לו לעבד
 נחלה פיוס הזה ויתכון קריב ינלדחלתיה ואפיק יתכון סכורא דברזלא ממצרים למהו ליה
 לעם אחסנא כיומא הדין ואנתם אצטפאכם אלה ואכתכם מן שביה בכור אחד יד מן מנז
 לתכונן לה שעבא צפוד כהדי איוס ויהוה התאנה בי על דבריכם וישבע לבלתי עברי את
 הירדן ובלתי בא אל הארץ הטובה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה ומן קני הזה רבנו עלי
 על פתגמיכו וקייסבידיל דלא למעברי ית ירדנא ונדיל דלא למיעל לארעא טבתא דיני
 אהך יהיב לך אחסנא ואד קד וגד אלה בפנבכם וקסם ללא אעבר ארדן וללא אדכל אבלי
 אגייד אדני אלה רבך מעטיך נחלה בי אנכי מת בארץ הקאת אינני עבד את הירדן ואתם עכרים
 וירשתם את הארץ הטובה הזאת אדני אנת מאית בארעא הדא לית אנת עבד ית ירדנא
 ואתון עברי ויתירתון ית ארעא טבתא הדא ואנת מאית פי הדי אבלי לא אעבר ארדן
 ואנתם עאכרוה אחרזוה ואך אבלי אגיידי השמרו לכם פן תשכחו את ברית יהוה אלהיכם
 אשר ברית עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוך יהוה אלהיך אסתכורו לכבוד למא
 תתנשוון ית קימייא דיני אהבו דגזר עמכו ונתעבדון לכון צילם דמות כולא דפקוד ינאהך
 אחרזו אן תנסו עהד אלה רבכם אדני עהדה מעכס פתצנעו לכם פסלא שבה כל מאנהאך
 אלה רבך כי יהוה אלהיך אש אמלה הוא אלקנא אדני ינאהך מימרדיה אישא אכלא הואא
 קנא לאן עקאב אלה רבך נאר אכלא הו אטאיק אמעאקב

פי תוליד בניס ובני בניס ונשנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם תרע
 בעיני יהוה אלהיך להכעיסו אדני תילדון בניס ובני בניס ונתעבדון סאר עאיתחבלו את עבדון
 צילם דמות כולא ותעבדון דביש קני אהך לארעא קדמוהי ואדני אולדתם בניס ובני בניס
 ועמקתם פי אבלי ואפסדתם באן עמולתם פסלא מן כל שם ועמלתם אשר בניס אלה
 רבכם ואסכטתממה העלתי בכם היום אתה שמים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהל מעל
 הארץ אשר אתם עבדים את הירדן שמה לרשתה לא תאריכון ימים עליה כי השמר ת
 תשמדון אסהידיית בכון זמא דין ית שמא ונת ארעא אדני מיבד תיבדון כפרי עמיל אלשא
 דאתון עברי ית ירדנא לתמן למהתה לא תרשם ומין עליה אדני אשת יצאה תשתי צון

לארדן פלאו אדמא איל בית מעור פכיל סיהוק מלך לאמוניך למקים פיה שבין לוי קחלה
 מוסי ופני אם פכרונם מנוצרי זיג שו את ארצו ואת ארץ ישראל מלך הבשן שני מלכו ה
 האמור אשר בעבד הירדן מזרח שמש ויריהו ואת עיהדות ארע עוג מלכא דמתנן תרין
 מלכי אמור אה דבעבדא דירדנא מרנח שמשא מחואר מלכה וכלד עוג מלך לפתציה והמא
 מלכי אמורי לוי פי עבר לארדן אשר קיי מעצמו אשר על שפת נחל ארמועד הר שטח
 הוא חרמון מפרוער דעל בית נחל דארנון ועד טורא דסיאון הוא חרמון מן עדער לוי עלי
 שאט ואד ארנון ואלגבל סמאן הו חרמון וכל הערכה עבר הירדן מזרח דעס סהרדנה תחת
 אשדת הפסגה וכל מי שפא עבדא דירדנא מרנחא ועד ימא דמישרא תחות משפך מו
 למתא וצמיע לגרב גאנב לארדן אשר קיי לוי בחידה טכריה תחת מצב אקלעה
 ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם שמע ישראל את החקיסות המשפטא אשר
 אנכי דבר באזנכם היום ולמדתם אתם ושמרתם לעשתם וקרא משה אל ישראל ויאמר להו
 שמע ישראל תם דעא מוסי בגמיע אפם וקאל להם אפמעו ארסום ושאחכאם לוי אנא מכלסום
 למועברתון תם דעא מוסי בגמיע אפם וקאל להם אפמעו ארסום ושאחכאם לוי אנא מכלסום
 איום פעלמורא ואחפצוהא ואעמולן בהא יהוה אלהינו כרת עמנו ברית בחרב ע אלת אנד
 עמנא קים כחרב אנן אלה רבנא עבד מענא עהא פיה חרב לא את אכתינו כרת יהוה את
 הכרית הזאת בי אתנו אנחנו אלה פה ריום כלנו חיים לא עם ג בהתנא גזר נית קימא חרין
 אלהין עמנא אנחנא אש כא ונמא דין כלנא קימין וליס כמע א אינא פקט עהד אלה דאך א
 עהד אפמענא איצא נחדהנא איום כלנא אחיא פנים בפנים י יהוה עמכם בנהר מרנח
 האש ממלל עס ממלל פלול יע עמכון בטורא מן אישתא וישך אנן שפארהא כלמכם אלה
 פיאגבל מן וסט אדא אפמי עמד בין יהוה וכיענכם בעת ההוא להביד לכפאת דבר יהוה כי
 יראתם מפניו ויראתם בדר לאמור אנא מיהתי קאים כין מימרא דע וכיענכון ב
 בעידנא ההוא פיאגבל מן וסט אדא אפמי עמד בין יהוה וכיענכם בעת ההוא להביד לכפאת דבר יהוה כי
 למימר הודי אנא קאים בין נור אלה וכיענכם פידאך אוקת אלכרכם בכלאמה לאנכם לפתם
 אנני ולא תצעדו אגבל פקא לכם

אנכי יהוה אלהיך אשר
 הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים אנא יי אלה דאפיקתך מארעא דמצרים מבית
 עבדותא אנא אלה רבך לוי אכרנחך מנבלד מוצר מן בית לעבודייה לא יהיה לך אלהים
 אחרים על פני לא תעשה לך ססל כל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארע מתחת ו
 ואשר במים מתחת לארע לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא
 פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל דבעים לשנא ועשה חסד לאלפים לארבו ולטמוי
 מצותי לא יהי לך אלה אחרון בר מני לא תעבד לך צילם כל דמו דבשמיא מלעילית ו
 ודבארעא מלרע ורבמיא מלרע לארעא לא תסגוד לתון אלת תפלחנין ארי אנא יי אלה
 אקנא מסערה חוכי אבהו על כעון מדוק על דר תלית ועל דר רביעי לסנאי כד משל מון
 בנא למחטי כתר אבהתהון ועבד טיכו לשפי דרין לרחמי ולנטרי פקווי לא יכון לדמעו
 אבד מן דוני לא תצנע לך פסלא ולא שכדא מנא פו אסמא מן לעלו וממא פו ארץ פי

עליך און תעלה און אלה הו' אלל אעב לאנניה ולא סואה מן השמים השמיים את קולו ליסוד
 ועל הארץ הראה את אשר הו' עשה ושמעת מתוך האש מן שמיים אשמעך ית קול מנבואה
 לילמותך ועל ארץ ארץ וית אשתיה רבתי ופתגמוהי שמעת אמונו אישתי מן אסמא אסמא
 צוהה ליוצרך ועל ארץ ארץ נארה לעצמה ובלאמה שמעת מן דאכלהו ופתת בי אהב
 את אבנך ויבחר בזרעו אחיו ויצאך כעני כסחו הגדל ממצרים והלה ארץ לחיים ית אהבתך
 ואתרעי כבניהו כתריון ואפקך במישור כחיליה לבא ממצרים ודלך כנל מאהב אהבך
 ואתאר נסלהם מן בעדהם ואכרנך ברצאה כקוזה לעצמה מן מצר להו' יש גו' לים
 ועצמים ממך מפניך להביאך לתת לך את ארצם נחלה ביום הזה לתרבה עמך ויבכין ותקין
 מינך מן קרבך לא עלותך למיתן לך ית ארעהו אהסנא כיומא הדין ליקרץ אממא אהבך
 ואעצם מן מן בן ידך וידכלך יעטיך כלדהם נחלה כמא תיא איום וידעת היום והשנת א
 לבכך ביהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד ותידע יומא ויתתב
 לליבך ארץ הו' הוא אלהים דשכינתיה בשמיים מלעיל לאו שליט על ארץ מלרע לית עוד
 פצעלם דלך וארדה סינפך און אלה הו' אלה פי אסמא ואת לעליא ואלא ארץ אסמא לא
 סואה ושמרת את הקיוואת מצותיו אשר אנכי מצוה היום אשר ייטב לך ולבנך אחריו ו
 ולמען תאריך ימים על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך כל הימים ותיטר ית קימוהו וית
 פקודוהו דאנא מפקיד לך יומא הדין יטב לך ולבנך בתוך ובדיל דתוריק יומין על ארץ ארץ
 אהך יהי לך כל יומיא ואהפק רמובה ווצאיה ארץ אמרך כהא איום לבי יכא לך ולבנך
 מן כעוד ולכי תטול מדתך פי אכלה ארץ מעטך טול אומאן

אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש בכין אפרו ש משה תלת קרוין בעבר
 דיבנה מדנה שמש אהינו אפרז מוסית תלת קרא פי עבר ארדן אשר קי לנו שמה רצה
 אשר ירצה את רעהו ובלוי דעת והוא לא שנה לו מתמל של שם ונס אל אהת מן הערים דאל וחי
 למען לתמן קטולא דקטול ית חבדיה בלא מדעיה דהוא לא סני ליה מאתמלי ומר קמוהי
 ויערוק להדא מן קרויא השין ויתקיים ליה רב אהתל יקתל צאהבה כגיר קציד והו
 גיר שאני לה מן אמוס ומא קבלה פיהרב אי ואחדה מנהא פיהא את בצר במדבר בארץ
 המישור לראובני את ראמות בגלעד לגדי ואת גולן בבשן למנשי ית בצר במדברא בארע
 מישורא לשעבט ראובני וית ראמות בגלעד לשבטא דגדי וית גולן במתנן לשבטא דמנשה פבב
 פי בלד אסהל פי אבריה מן כלד ראובני ורמות פי גרש פי בלד גר וגולן פי אבריה מן כלד
 מנשה וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל וזאת אוריתא דסדר משה קבני ישראל
 וזה אשר יעשה ארץ תל אהא מוסי עלי בני ארץ העדות והחקים והמשפטים אשר דבר
 משה אל בני ישראל כצאתם ממצרים איך סהדותא וקמיא ודיעא דמלך משה עם בני ישראל
 במפסדת ממצרים הדה אשואהד וטרמוס ואלא חכאם אי אמר בהא מוסי בני ארץ ארדן מן
 מצר וצד הירדן בני ישראל בית פעור בארץ סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון אשר
 הבה משה ובני ישראל כצאתם ממצרים בעבר ארדן וידעא נחלה לקביל בית פעור בארץ
 סיחון מלכא אמור אה דיתב בחשבון דמוח משה ובני ישראל במפקהו ממצרים פי עבר

וזקניכם וזהו כמשמעו יתקלה חן שזכא וטורא בעד באי שתא וקל פתח לותי כל רישי שבטינו
 ופנינו : מכמה סמכות צנות מן שאר ונגל משועל תקדם לך ריפת וקבאטכם ומשאככם
 ותאמרו הלאנו יהוה אלהינו את כבוד ואת גדלו ואת קלו שמענו מתוך האש הזם הזה ראינו כי
 יברא אלהים את האדם ואמרתו הא אלהינו יצאנו יתקלה ויתרבותיה דיתקל מימדיה שמענו
 מגו אישתא יומא דין הזעא ארו ממלך זיעם אנשא ומתקיים פקלתם הודא קד אראנא אלה דכנא
 ברמה ועצמתה וסמענא צותה מן דאלא אנת ועלמנא לים אנה יגוז אן יכלם אלה אנסאנא צו
 ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הזעא דזאת אסי ספיס אנהנו לישמע את קול יהוה אלהינו עוד
 נמותנו ובען למא נמות ארי תכלנא אישתא רבתא דזאת אס מוספיז אנהנא למשמע יתקל מימדי
 לך אנהנו עוד מיתן אנה ושאן פלא נמות אן תאכלנא הדה אנאך לעצמה פאנא אן עאדנא אסתאע
 בלאם אלה רבנא איצא מתנא מן מי כל בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדבר מהוה אנהנו צו
 ארי מן כל בסרא דשמע קל מומרא דניקמא ממליל מגו אישתא כותנא ונתקיים עלים איסא סמע
 עת אלה אהי מבאטבה מן לרן אנאך מתלנא פעאש קרב אתה וישמע את כל אשר יאמר אלהינו
 דאתה בר אל ינראת כל אשר דבר יהוה אלהינו אליך ושמענו ועשינו קרב אתה ושמע יתכל דימר יצאנו
 ואת תמליל עמנא יתכל דימליל יצאנו עמך ונקביל תעביד תקדם אנת ואסמע גמיע מא יקולה אלה
 רבנא ואנת תודי אינא גמיע מא יכלמך בה אלה רבנא פנסמעה ונעמל בה וישמע יהוה את קול דבריכם
 בדבריכם אלי ויאמר יהוה אלי שמועתי את קול דברי העסה הזה אשר דברו אליך היטיבו כל אשר יאמר
 ושמיע קל ית קל פתגמינו במלכותה עמי וזאמר עלי שמיע קדמי ית קל פתגמי עמא הדין דמליל
 עמך אתקנו כל דמלילי פסמע אלה כל אמכם אן כל מתוב פקא לי קד סמעת כל אס הולמי לקוס אן
 כל מוד וקד אהנו פיגמיע מא קאן מיתן והיה לבכם זה להם לראת אתי ולשמד את כל מצותי כל הימים
 למען ייבן להם ולבניהם לעולם לוי דיהי לבא אדין להון למרחל קדמי ולמיטר יתכל פקודי כל יומיא
 בדיל דיין כל להון ולבניהם לעולם פליתמנו לית אן ובקא להם א קרב ליכאפוני ויחפצו וצאיאי טול
 אצמאן לויכאן לבס ולבניהם אן אדהר לך אמר להם שבנו לבס לאהליכם איזיל אימר להון תובו לבנו
 למשפנינו אמר קל להם ארגעו אי אכניתכם ואהר פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל המצוה
 והחקים אשר שמעו אשך תלמודו עשו בארץ אשר אנכי נתן להם לרשתה ואת הכא קום קדמי ואחליל
 עמך יתכל תפקידתא וקימא ודינא דתלי פנמי ויעבדון באר עאד אנה יתב להון למידתה ואנת פקס
 הנהנא בדייא חתי אכלמך בגמיע או צאיא וואחכאם ווארסוס יתעלמיהם יצנעוהא פי אכלד אדי
 אסא מעט יום יהוה ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם אתכם לא תסדו ימין ושמאל ויתעלו
 למעבד במא דפבדי ואלהון תכון לא תסטנו מינא ולסמלא פאחפצו ואעמלו כמא אמרתם ארבעם
 לא תולו במהולא בכה בכל הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען תחיו וטוב לכם והארבעם
 ימים פאחפצו אשך חד שון בכל ארדא דפבדי ואלהון תכון תהכון בדיל דתי חון וייטב לבון ותיפכון
 וימין באר עא דתרתון כל פיגמיע אטר קאן אמרתם אלהיכם תסירו לכי תחיו ויכאן לבס ותטול
 מידתכם פי אכלד אדי תחוזנה וזאת המצוה החקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהיכם ללמוד אתם
 למשנות בארץ אשר אתם עבדים שמה לישפד ודא תפקידתא קימא ודינא דפבדי יצאנו ללפני
 יתכון למעבד באר עא דאחון עמדין לתמן למידתה והיה אצאיא וואחכאם אדי אמרני אלה
 רבכם אן אעלמכם לתעמדהא פי אכלד אדי אנתם צארתן ליה לתחודה למען תירא את יהוה אלהיך
 לישפד אידכל חתי ומצותיו אשר אנכי מצוך אתה ובנך ובנך בנך כל ימיה ושמען יאריכון ימך

אספל זממא פו אמא תחת ארץ לא תסגור להא ולא תעברהא לאני אלה רבך אטאיק אמעוין
אטלאב בדנוב לאבא מע אטמך אטא וטא וטאכע לשאני דצאנע אאחסאן לא לטות מן מחב
והאפע ווצאני
אתנשא את שם יהוד אלהיך לשוא כילא נקד
יהודה את אשר ישא את שמו לשוא לא תניי פשמא דני אהך למגנא ארי לא יזכי ע ית
דיימי בשמיה לשקרא לא תחלה כאסם אלה רבך זורא לאן אלה לא יכרי מן יחלה כאסמו
זורא שמור את יום השבת לקדשו כאשר צוך יהוה אלהיך ששן

ימים תעמל ועשית כל מלאכתך ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה
אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושרך וחמורך וכל בהמתך וגרן אשר בשעריך למען ינוח
עבדך ואמתך כמוך וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם כיד חזקה
וכבדך עשויה על פני צוך יהוה אלהיך לעשות את יום השבת טד יתומא ר שבתא לקד שות
כמא דפקדן יצאהך שיתא יומין תפלה וזעביד כל עבידתך דיומא שביעאה שבתא ק יצ א
אך לא תעביד כל עבידא אה זכרך זכרתך ועבדך ואמתך ותורך והמך וכל בעירך וגיווןך
דבקרוך בדיל דינזה עבדך ואמתך כותך ותדכר ארי עבדא הויתא בארעא דמצרים ואפקו
יצאהך מתמן ביד תקיפא וכד דע מרמס על כין פקדן יצאהך למעכד ית יומא דשבתא א

אחפץ יום אסבת וקדסה כמה אמרך אלה רבך סתה איאם תעמל ותצנע גמיע צנאיע ופי
הצנע שייא מן אצנאיע אנת ואכנך ואכנתך ועבדך ואמתך
וציפק אף פימחאך לכי יסתריח עבדך ואמתך מתוך ואוכר
ומגך אלה רבך מנתם כיד שדידה ודדאע ממדודה ולדאך א

אמרך באנתקיס ביום אס
צוך יהוה אלהיך למען יאריכו ימייך ולמען יטב לך על האדמה אשר יתנוב אלהיך נתן לך
יך ית אכנך ויתאמן כמא דפקדן יצאהך בדיל דיכרון יומך ודיל דיטב לך אעל ארעא דני
אהך יהיב לך אכרס אכר ואמן כמא אמרך אלה רבך לכי תטול מדתך דיכאר לך פי אכלו
אף אלה רבך מעטיך לא תרצה לא תקטול נפש לא תקהל אנפס ולא תנאף

ולא תגזף ולא תזן ולא תגנב ולא תגנוב ולא תסרוך ולא תענה ברעך עד שיא
ולא תסהיד בהבך סהדותא דשקרא ולא תשהד עלי צאחכך שהאדה זור ולא תחמד
אשת רעך ולא תדאזה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך ולא תחמי
איתת חכך ולא תרוג בית הבוך חקליה ועבדיה ואמתיה תורי יהוה חמיה וכל דלהבך ולא

תתבון זוגה צאחכך ולא תתשה מנזלה וציעתה תעבדה ונאמדה תורה וחמארה וגמיעמא
את הדברים האלה בכל יהוה אל כל קהלכם ביום מתוך האש ה
רענן והערפל קול גדול ולא יסת ויכתבם על שני לוחות אבנים ויתנם אלי ית פתח אהל
מליל יצעם כל קהלכון בטורא מן אישתא ענטא אמטתא קל לכולא פסיק וכתבינון על
תרין לוחי אבניא ודהביתן לי יהוה אכלמא את איהי אלה בהא גמיע גוקם פי אגבר
מן לדן אנאר ואגמאם ואצכא צות עינים גיר מעתא וכתבהא עלי לוחי אגוה ורפעומו
איי זיה בשמעכם אתהקול מותך החסן וזהו בער באש ותקרבו אל כל ראשי פומיכם

הענן והערפל קול גדול ולא יסת ויכתבם על שני לוחות אבנים ויתנם אלי ית פתח אהל
מליל יצעם כל קהלכון בטורא מן אישתא ענטא אמטתא קל לכולא פסיק וכתבינון על
תרין לוחי אבניא ודהביתן לי יהוה אכלמא את איהי אלה בהא גמיע גוקם פי אגבר
מן לדן אנאר ואגמאם ואצכא צות עינים גיר מעתא וכתבהא עלי לוחי אגוה ורפעומו
איי זיה בשמעכם אתהקול מותך החסן וזהו בער באש ותקרבו אל כל ראשי פומיכם

דקניכס

ועשית הישר והטוב בעיני יהוה למען ייטב לך ויבא וירשת את הארץ הטובה אשר נשבע
יהוה לאבותיך ותעבדו דכשר ודחל קני כדיל דייבג לך ותיעול ותודת ית ארעא טבתא דקיים
ינ לאבהתך ואצנע למסתקים ויאמר בין ידיה לך פתדכל ותחוז לכלד לגיד לוי
קסס עליה לאבתיך להדף את כל ידך מפנך כמסד דכד יהוה למתבר ית כלל בעל דצנן
מן קדמך כמא דמליל ע' וידפעלתי וזיע אעדתיך מזבין ידך כמא ועודך

כי ישאלך בנך ביום מחר מה העדת והחקים והמשפטים אשר צוה
יהוה אלהי עי אתכם ארי ישליך בך מחר למומר מא פהדותא וקימית ודינא דפקד ע
לגנא ירכוני ואוי סאך אנך גרא קאילא מא סכב אשואהד וריסום ושאחכאם ארי אמרס
אלה רבנא כהא ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוציאנו יהוה מצרים מבית
עבדים ואתימר לבנך עבדין הוינא לפרעה במצרים ואפקנא ית ממצדים סכית עבדין
פקל לה אנא פנא עבד לפל במצר פאכרגנא אלה מנהא כיד שדידה ויתן יהוה אתה ומופתים
גדלים ודעים במצרים לפרעה ובכל ביתו לעינינו ויהב ית אתיך ומופתין רבתיך בישין למצרים
בפרעה ובכל אנשי ביתה לעינא ואחל איאת ובראהין עצימה צארה בצבד סור וגמיר מאה
במצרתנא ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו
ויתנא אפיק מתמן כדיל לאעלא יתנא למיתן לנו ית ארעא דקיים לאבהתנא ואכרגנא
מזתס לכו ידכלנא ויעטינא אכלד לוי קסס עליה לאבתינא ויצינו יהוה לעשות איתך
החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיותנו כהיום הזה ופקדנא ית
למעבד ית כל קיימא דהין למודחל קני אהנא דייטב לנו כל ונמא לקיימא דהנא כהנא דהין
פאמרתנא כאן נצנע הדה ארסום ונכאף אלה רבנא לכו יכאר לנו טול אצמאן ונחיא כיומנא
הדא וצדקה תהיה לנו כינשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו
וזכותא תהי לנו ארי ניטר למעבד ית כל הפקידתא הדא ק' ויאהנא כמא דפקדנא וחסנא

תכונא לנו אדא חפצנא ועמלנא גמיע הדה אשריעה בין ידי אלה רבנא כמא אמרתנא
כי יבאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה
ונשל גוים רבים מפנך החת והגרנשי והאמרי והכנעני והפריזי והחוי והיכסי שבעה גוים
רבים ועצומים כסוף ארי יעילך ית אהך לארעא דאת עלול לתמן למיודתה ויתריך עממין
אנאן בך קדמך ויתא ורגבי שאי האמורא וכנענא ופריזאי וחיזאי ויכוסאי שבטא עממין
רבוכין ותקין סיק ואפי אכלך אלה רבך אכלד ארי אנת דאכל איה לתחוז פיסחטרו
אכמא כתיבא בן ידיה אהוסי דארגשיין ושאמוריין ושאנעניין ושאפריזיין ושאחויין ושא
יכסיין שבטא אמורא ואינצסט ויחם יהוה אלהיך לפנך והכיתם החרם תחרים אתם
לאיבודת אלה בריות ולא תחנם ויכסי ינוי לך קדמך ותמחינון גמלא תגמר יתרון לאתנו
להוציאם ולא תרחים עליהן פיסלמאם אלה רבך פי ידך פאבתלהם ואתלפהם ולא תעוד
משהם עבדא ולא תרוק עליהם ולא תתחנן כס סור לאתנו לבנו ובהו לא תקה לבנך
ולא תתחנן בהון ברית לאתנו לכריה וכריתיה לא תסב לברך ולא תצאהרהם פתעטי

תכנתל

בדיל דתדחל קינאך לניסר ית כל קינודי ופקודו דאנא מסודך אתוכך נכר בך כל ימי חייך ומי
דירכון ומך לכי תצא לך ותהפך נמי עד סומה ווצאיה את אמרך בהא את ואבך ואבן אבך
טול אים היאך ולכי תטול מלתך ושמעת ישראל ושמעת לעשות אשר יטב לך ואשר תרבה
מאד באשר ובר יהוה אלהי אבותיך לך ארץ זבת חלב ודבש ותקביל ישראל ונתת למענך דיטב לך
ודתסנון לחדא כמא דמלילי נלאה דאבהתך לך אלע עבדא חלב ודבש פאסמע דאך יא אס ואחפצה
ואעמל בה לכי ינאר לך ולכי תבחר גלא כמא ועודך אלה אתה אבאך מי בלד יפיץ לבנא ועסלמ

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד שמע ישראל יי אהנא ייחד אעלם יא אס אן אלה רבנא לא אוד
ואהנת אגרום אלוך ככל לכבך וככל נמשך ובכל מארך ותחוס ית יי אהך בכל ליכך וככל נמשך וכמ
נכפך ונכבך וכל ככל קלכך ונפסך ווגדך והי דודכר יס האלה אשר אנכי מצונך דיום על לבכך ויה
מתגמל אלוך אנה מפניך לך ומאדן על ליכך ולתבון דהוה לכלמאת אןי אנה אמרך בהא דיום פי
קלכך ושמעת לבניך ודברת פס בשכתך בביתך ובלכתך בדרך וכשכבך ובקומך ותתניטן לכבך ותמליל
בהן כמתכך בביתך ובמהכך באורחא וכמשככך וכמקימך ואחכרא לכבך ותדרסהא פיהא גלונך פי
מנזלך ומסודך פי טריקך וענך ניאמר וקיאמר וקשרתם לאת על ירך והי לטטפת בין עינך ועק שרונך
לאת על ירך ויהוה לתפלין בין עינך ואעקודהא על אמה עלי ירך ותכונן מנשורא בין עינך וכתבתם על
פסזות ביתך וכשעדיך ותבתונך על מזוזין ותק בעינך כסי פי ביתך ובתרעך ואכתבהא על ברוך
פתח מנאזלך ואבואכך והי פי בואך יהוה אלהיך אלהאך אמר

ושבע לאבתך לאכרהם לי צחק ולתקב לתת לך עדים גדולת וטבת אשר לא כעת ויהי יעולך
ינאך לארעא דקיים לאכרהך לאכרהם לי צחק ולתקב למיתן לך רונך וברכך ופכך דלא כנתת
ואדי ארכלך אלה רכך אי שכלך אדיקם לאבאך לאב לי צויע אןי עטיכא תלך אק קינא עינך
גיאד לא תבנהא ונתים מלאים כל פס אשה מלאה וברת הצובים אשר לא הצבת מיסן זיתם
אשר לא נטעת ואכלת ושבעת וכתן מלך כלבס דלא מליתא ובוסין פס לך דלא פסלת אברמין ותתן
דלא נעבתת ותיכול ותסכע וביות ממלויה כל כור לא תמלוא וצוהא ריג מנקודה לס תנקד וא זכרום
וזאתן לא תגרסהא פאכלת ושבעת השמר לך פן תשכח את יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים
מבית עבדים אסתמר לך דלמאתנשי ית דהלתא דינא דאפקך מארעא דמצרים מבית עבד ויהי
פאחור אן תנסא אלה אן יאכורג מן בלד מצר מן בית לעבודייה את יהוה אלהיך תירא ואנו תעבד
ובשמו תשבע ית יי אהך תדחל וקדמוהי תפלה ובשמי תקיים כלבם אלה רבנא ונכבך ואחלה כמ
בלא לא תלכון אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סבעתים לא תהוה ובעת שעת עמית
מטעות עממיא דבסחניכוך ולא תתבע מעבודה את אחרים מעבודת אלים אןי חאיבם מי אלו
קנא יהוה אלהיך בקרבך פן יחרה את יהוה אלהיך ויהי שמך מכל פס הארץ אלו שכלך יי אהך
שכינדיה בינך דלמא יתקף רעזא דאיהך בך וישעית מעל אןי ארעא לא אלה בך סאתך
מעאקב פי מא כינבם ללא שפחה צבה עליך מינפוך עקודא אבאך

לא תנסו את יהוה אלהיכם באשר נסיתם כמסה לא תנסון קינא אהבון
כמא דנסיתון בנסיתא לא תגבון אלהיכם כמא גרביתמוה פי דאת אפחה שמך תשמרון
את מצות יהוה אלהיכם ועד תיוחקע אשר צוך מיטר תסלון ית פאך יא דינא אהבון סהודותיה
וקימוהי דפקדך כל אהפצו הפצא וצאא אלה רבכם שואהרה ורסומה אןי אמרך בהא

ועשית

כל אורה אדל בדך לך אהך ונך ארבעין שנים במדבר לא בדיל לעצמך לנטיחתך למידע יום
 דבלכך הטיט פקודוהי אם לא ואלכו גמיע אטרוק ארסיס ירך אלה רבך הרה ארבעין סנה
 ליתעבך ומתחנך ויצהר לאנאס מא פי קלנך אתחפץ דצאנא אס לא ויענך וידעבך
 ונאכלך את רמז אשר לא ידעת ולא ידעון אנתך למען הודיעה כי לא על הלחם לבדן
 יהיה חידם כי על כל מוצא פי יהיה חידם ונענך ונאכפך יאכלך ית מנא דלא
 דצאנא לא ידעו אנתך בדיל להודיעהך אלא על לחמא בלחודוהי מתקיים
 אנשא ארעי על כל אפקות מימר מן קינ חי אנשא ואתעבך ונאכפך ונאטעמך אבן
 ארז לם תשרפה ולם יערפה אנאיך ללי יעדפך אנה לים עלי לנכזוהיה יהיא אנשא
 בלעלי גמיע מאת אברהם קול אלה יעיש שמתחך לא בלתה מעליך ובגלגלית
 זה ארבעים שנה כסותך לא בליאת מנך ובבלך לא יהיפהו דנן ארבעים שנה
 לא תכל ורבך לא תהק פי הלא ארבעין אסנה וידעת עם לבבך כי לא תהיה אהך
 את בני יהוה אלהיך מיסרך ותודע עם ליכך ארזי כלם דכליה גזברא קמיהיך אהך
 מליה לך ונאעלם פי נפסך אנה כמא יודב אמר ולדה אלה רבך מוודבך ונאכפך את
 מצות יהוה אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו ותיטר ית פקודיא דלי אהך למחך באוהו
 דתקנן קדמותו למדרא יהיה ואחפץ וצאינא וסר פי טרקה וכפה פי יהוה אלהיך מביאר
 אל ארץ טובה ארץ נהלי מים עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר ארזי לך אהך מעיל
 לארע טבתא ארע נגדא נהלין דמייץ מכוועי עינון ותדומין עפקין בבקעין ובטוריין ונא
 אלה רבך מדכלך אי בלד גיזי בלד אודיית מא ועיון וגמר תפנר פי בקאעה ובכלא ארץ
 חטה וישערה וגפן ותאנה ורמזין ארץ זית שמן ודבש ארע חטין וסערין וגופנן ותנינן
 דמזיין ארעא דזיתא עבדין משחא זביא עבדא דבש ארץ חטה וישעיר וגפן ותין
 וזמאן בלד זיתין זית ועסל ארץ אשר לא במסכנות תאכל בה לחם לא תחסר כל בה
 ארע אשר אכניה ברזל ומחרר יה תחצב נחשת ארעא דלא במסכנות תיכול בה לחמא
 ונאכפך כלם ארעא דאכנהא ברזלא ומטורהא תפסול נחשא בלד לא תאכל
 פת וישעיר ונאכפך ונאכפך פיה שילא בלד מן חבארתה אהדיד ומזגבאל אנחאס
 ונאכפך על הארץ הטבה אשר נתן לך ותיכול ותסבע
 ונאכפך פלא אכלת וישבעת פכארך אלה רבך
 ונאכפך את אלהיך את יהוה אלהיך לבלי שמו
 משחית חקתו ומשפטיו אשר נתן ליום אסתמר לך וילא תתנשי ית דחלתא
 ונאכפך פקודוהי דאנא מספיד לך ונמא דיין פארוך אן
 תנסא אלה רבך פלא תחפץ ונאכפך אתי אמורך בהא איום

מקנה

פי

אבנתך לאכזר להם או תאכזר אבנתה לאבנך כי יסיה את כבוד מאחרי ועבדו אלוים אחו
 וחרה אף יהיה פסם והשמידך כחר ארוי יטעין תברך מכתר פלהנו ופלחון לטעות עמם
 ויתקת לבזא דיע בכון וישיציק בפריע פאלהם יזילון אבך מן עבאדתי פיעבדוק לאת
 פישלד גצב אלה עליך פיעפור סריעא כי אם פה תעשו להם מזבח תיהם תהצו ומצבתם
 תשברו ואשיריהם תגדעון ופסי להם תשרפון באש ארי אם כדין תעבדון להון אבנודי
 חת שון ומחון תתכדון ואשיריהון תקצצון וצלמיכון תיקדון כנורא כל כדי פאענעו לה
 מדאסיהם פאנקצו ודכאכהם פכסרו וסואריהם תגדעו ופסולהם אחר קווא כאנאר פיע
 קדוש איה ליהוה אלהיך בך כחרי יהוה אלהיך להיות לולעם סגלה מפל העמים אשר עו
 פני הארץ ארעם קדיש את קינ אלהך בך אתר עי עאלך למחוי ליה לעם חביב מכל עממי
 דיע לאת עי עאלך ישעב מקדס ללה רכך וכך אכתאר אן תכונ לה אמה לאצה מן גמ
 לאמם ארעל ויה ארעל לא מרכלם מפל העמים חשק יהוה בכס ויכחך בכס כי אתם חת
 מכל העמים לאת סגיאין אתון מכל עממיא צבי יע בכון ואתר עי בכון ארי אתון זעירי
 מכל עממיא ארעל חסון כתרס מן גמיע לאמם אצטפאכם אלה ואתאר כס כל אנה
 אקל מנהם מגמועין כי מארכת יהוה אתכם ומשמרו את השבעה אשר נשבע לאבותי
 הוציא יהוה אתכם ביד חזקה ויפרך סבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים ארי מדרהים
 יע יתכן ומדנטר ית קיטא דקיים לאכהתכונ אפיק יע יתכונ כיד תמיפתא זפרךך מבית עכו
 מידא דפרעה מלכת דמצרים לכך מן מחכה אלה לכס ומן חפצה אימין אלי קסם ברא
 לאבתיכם אכתבם אלה ביד שרידה ופדאך מן בית לעבודייה מיד פרעון מלך מצרי
 וידעת כי יהוה אלהיך הוא האלהים האלהנאמן שמר הכרית והחמד לארבו ולשכר
 מצותו לאלת דור ותידע ארי יע אלה הוא אלהים אלה מהימנא נטר קימאזה סדא לרחמו
 ולנטר פקודוהי לאת דרין פאעלם אן אלה רכך הו א אה אטאיק לאמין חאפן אעהר
 ואלאחסאן למחביה וחאפצי וצאיה לאת גיל ומשלם לשנאיו אל פניו להאכיון לא
 יאחר לשנאן אל פנו ישלם לו ומישלם לסנאוהי טכון דאינון עבדין קדמוהי כחייהון
 לאבנודייהון לא מאחר עובד טכ לסנאוהי טכון דאנון עבדין קדמוהי כחייהון מישלם
 להון ומכאפי שאנייה בחצרתהם לאנפאדהם ולא יזכר לה שיוא כל בחצרתה כאפיה
 ושמרת את המצוה ואת החקים ואת המשפטים אשר אנטי טעון הוט לעשותם
 ותיטר ית תפקי דהאויית קימאויית דיניא דאנטא סמך לן יבוא דין למענהו ואתם
 אוצא אוארסוס ולאחכאם את אמרך ברא אצטפאכם אלה

מא
 7
 1

עם גדול וגם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק עם רב
 וזקנים בני גיבורים ואת שמעת אימתי כול למקם קדם כל גיבור קום כביר רמיע
 בני אנפניה כמה עלמות וסמעת מן דא יקום בין ידי אנפניה וידעת היום כל יהוד
 אלהיך הוא העבד לפנך איש אכלה הוא ישמידם והוא ינשם לפנך והורשתם והאבותם
 מהל פאמר דבר יהוה לך ותירע ימא דייך אלו עי אהך הוא עבר קדמך מימריה איש
 אכלה ושיי צניף הוא יתברנון מן קדמך ותתל כנון ותוכידנון כפר יעכמא דמלילי
 דך שאלם מן איום אן אלה רבך נוזה נאין בין ידיך כנאר אכלה הו ינפדהם ויעלם מן
 בין ידיך פתק צהם ותקדע ותכידהם סריעא כמא ועדך אלה אל האמר כל
 יגוה אלהיך אתם מלפניך לאמר בצדקתי הביאתי יהוה לרשת את הארץ והיא תהיה
 הגם האלה יהוה מורישם מפנה לא תימר בליכרבו יתבר יי אהך יתהוין מן קדמך
 בזכות אצלני וצל מירת ית ארעא הדא ובחובי עממיוא האיך יתחריך לתוך מדין
 ולא תקול פי נפסך אלא דמעהם אלה רבך בין ידיך אנה בעלאהו אדכלני אלה אהוהו
 אכלך ובצלם אולאין אאמם אלה קאר צהם מן בין ידיך לא בצדקתך וכישרתך אתה
 בא לרשת את ארעם כי ברשעתיהגוים האלה יהוה אלהיך מורישם מפנה ולמסך תקום
 את הדבר אשר נשבע יהוה לאבתך לאברהם ליצחק וליעקב לא בזכותך ובקשיטות רבך
 את עליל למידת ית ארעא דארעא ובחובי עממיוא האיך יתחריך להוין מן קדמך וכדיל
 להימא ית מתמא דקיים ית אברהם לאברהם ליצחק וליעקב כל לים בעלאהך וצחת קלכך
 פקט אנת צאיר לתוין בלדהם לכנמע צלם אולאין אאמם אלה רבך קאר צהם מן בין ידיך
 ילכי יפי באקול אדי קאה לאבאין לאברהם יצחק ויעקב וידעת כי לא בצדקתך יהוה אהך
 נתן לך את הארץ הזאת הטובה לרשתה כי עם קשה ערה אתה ותירע ארעא לא בזכותך ית
 אהך יהיב לך ית ארעא טבתה דארעא למידתה ארעא עם קשי קהל את פתיקן אנה לים בעלאהך
 אלה רבך מעטין בגי אכלך אגיון לתחוזה אד אנת שעב צעאב ארקאב זכר אל תשכח
 את צעאב בני ישראל בלתי אבין במדבר למן היום אשר יצאת מארץ מצרים עד כאנם
 עד המקום אשר יצאתם עם יהוה הוי רביר לא תתנשי ית דארעא דא קני אהך במדבר
 אמן ינכר ונכחתי את מצרים עד מיתכמן עד אתרא דדין ממסר בין הויתון קלי
 אדכר זילא תנסא כמא אסכטת אלה רבך פי אבר ודלך מן יום כרגת מן מצר וילי אן גיתם לא
 ודי אמוצת לם תזל כלאמין ללה ובחרב הקצפתם את יהוה ויתאנף יהוה בכם להשמיד אתכם
 ובחורב ארעא דא קני ונקיה רונזא דיל בכון לשי צעאב יתכון ופי רליב אסכטתם אלה פגעב
 אלה עליכם וכאר אן ינפדכם בעלות ההרה לקחת לוחת האבנים לוחת הכתוב אשר כרת
 יהוה עמכם ואשב בהר ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי
 במדבר ואתרא למיטב לוח אבנא לוח קימא דגזר ית עמכו ויתכית כנורא ארבעין ימי

ימותיך

מן תאכל ושבעת וכתם טבם תבנה וישבת דלמא תיכול ותסבע וכתין שמדין תבני ותניב
 כלא תאכל ותשבע ותבני ביוחא תסאנא פתסנחא ובקרך ושאנך ירבוין וכסה וזהב
 ירבה לך וכל אשר לך ירבה ותורך וענך יסגון וכספא וזהבא יסגי לך וכל חלק יסבי
 ובקרך וגנמך יכתר ופצה וזהב יכתר לך וגמיע מאך יכתר ורם לבבך ושכמת את יהוה
 אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים ויירם לבך ותתנשי ותדלחא דיין וזה
 דאפקך מארעא דמצרים מבית עבדותא כיתתפע קלבך ותנסא אלה רם לא יצבידך
 מן בלד מצר מן בית לעבודייה המול לילך במדבר הגדול והמדא נחשי שרה ועקרב
 וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים מצור התלמיש דרביך במדברא ובא וזהבא
 אתך דהיוון קלן ועקרבין ובית צהונא אתך דלית מיא דאפיק לך מלא מטענא תקיפא
 אמסלך פילבך אכביר אמונת חיה אחיאת אמחרקה ואעקארב ועטש חיה לוסמא א
 מוכר לך אלא מן אצואן אצלט המאכלך מן במדבר אשר לא ידעין אכתוך למען ע
 עתך תלמען נחשי להוטבך באחיתך דאוכלך מנא במדברא דלא ידעו אכהתך בדיל
 לעבודך ובדין לנסיותך לאוטבא לך בסופך אמטעמך אמן פי אבר מלא יערפה אנאך
 ליעובך ותחתך ויעוצך כירא פי אכרתך ואמרת בלבבך כחיועצם ירי עשה לי את החיל
 הזה ותבד בלבך חילי ותקוף ידי קנא לי ית נכסיא השין פלא תקול פי נפסך אן קוותי ועצם
 קדרתי אכתסבת לי הלא איסאר וזכרת את יהוה אלהיך כיהוה הנתן לך נח לעשות חיל
 למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבתך כיום הזה ותדכר ית לי אהך ארי הוא יחיב
 לך עיצא למקני נכסין בדיל לקימא ית קימיה דקיים לאכהתך כיומא הדין כל ארבע א
 רבך אנה אמעטיך קוזה תכתב בהא איסאר לכי יפי בעהדה אזי קסם בה לאכאך כיומא
 הלא

והיה אם שכח תשכח את יהוה אלהיך ותלכת ית
 אחרי אלהים אחרים ועבדתם זה שתחונת להם העידתי בכס היום כי אבד תאבדון ויהי
 אם אתנשאה התנשיות דחלתא ריני אהך ותהך בתר טעות עממא ותפלחנין ותסגוד להון
 אפהידית כבון יומא דיין ארי מובד תיבדון ואן נסית אלה רבך ומצית נבדות מעבדותא
 אלו וסגדת להא פקד ערפתכם מן איום אנכם סתבדון פגוים אשר יהוה מאבד נשמתם
 כן תאבדון עקב לא תשמעוין בקול יהוה אלהיכם כעממא דיל מובד סתבדון כיון
 תבדון חלה דלא קבילתון למימרא דיני אהכון כלאמם אזי אלהיך ידהם מן סתבדון כיון
 תבדון אזי לם תקבלו אמר אלה רבכם

שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבא לדשחן עבדלים ועצמים מסך עתים
 גדלת ובצרת בשמים שמע ישראל את עבר יומא דיין ית ירדנא למיעל למורת עממא
 רברבין ותקופין מנך קרויין דברבן וכחופן עז צות שמיא אעלם יא אם אנך גאיז ציהוה
 אמרה אארדן לתדכל ותחו אממא אכתר ואעצם מנך פי קרא כבירה תצנה תדאנא אמא

עמ

דביש קני לארצות קדמוהי ושפעת בין ידי אלה כאלה אאלה ארבעין יום וארבעין לילה
לם אכל טעמא ולם אשרב מאת כסבב כטייתכם אלי אכטיתם וצנעתם אשר בין ידי אלה
ואסכטתמוה כי גרתי מפני האף והחמה אשר קצף יהוה עליכם להשמיר אתכם וישמע
יהוה אלי גם בפעם ההוא ארי דחילית מן קדם דבזאת חטאתי רבתי לך עליוכין לשיצאה
יתכוון קביל לך עלותי אף בזמנא ההוא לאני חדרת אגבב ואחמייה אלי סכט אלה עליכם
לחמכם פסמע אלה לי פי דאך אוקת ובא הרן התאנה יהוה מאד להשמיר אתכם ואחמייה גם
בעד אהרן בעת ההוא דעל אהרן הוה דגז מן קני לחדא לשי ציותיה וצליית את אהרן
בעידנא ההוא ועלי הרוץ וגד אלה גלא וכאד אן עפדה מאסתגפרת לה צדיק אן
וקת ואת חטאתכם אשר עשיתם את העגל לקחתי ואשרת אתכם אש ואת סמון
היטב עד אשר דק לעפר ואשולך את עפרו אל החל הירד מן החר וית חבתכון דעבד
תון ית עגל אנטיבית ואוקידית יתיה כנולא ושפית יתיה בשופינא יאות סת דקין
לעפר אורמית ית עפריה למהלא דנהית מן טורא והו כטייתכם והו אעגל אל יאחבד
תמוה פאני אכדתה אחרקתה כלאר וכרדתה באמכרד נעמא חתי דק כלאראב ושמחת
תראבה פי ואד אמא אמנחדר מן אגבל ובתבערה ובמסה ובקברת התאוה מקצפים היסם
את יהוה וכד ליקתא וכנטייתא ובקברי דמשאד מרגזין הויתון קינ ופי דאת אשתעל ו
ודאת אמחנה ובכור אמשתהיין לם תזאו מסכטין ללה ובשלה יהוה אתכם מן קדש
ברנע לאמר עליו וישו את הארץ אשר נתתי לכם ותמרו את פי יהוה אלהיכם ולא
האמנתם לו ולא שמעתם בקלו וכד שלח לך יתכוון מרקם ביאה למימר סקו ואחסינו ית
אדעא דיהבית לכון וסריבתון על מימרא דלינא הכון ולא הימנתון ליה ולא קבילתון ל
למימריה וזמא בעת בעצכם מן רקים ברנע קאילא אצעדו וחוזו אכלד אלי אעטיוכם
פכאפתמוה ולם תומנו בה ולם תקבלו אמרה ממרים הייתם עם יהוה מיום דעתי אתכם
מסרבין הויתון קני מיומא דיר עית יתכוון ובאגמלה לם תזאו מכלפיין ללה מן יום ערפ
תכם ואתנאל לפני יהוה את ארבעים היסם ואת ארבעים הלילה אשר התנפלתו כי
אמר יהוה להשמיר אתכם ואשתטחית קני ית ארבעין יממיין וית ארבעין לילות
לאשהטחית ארי אמר לך לשיצאה יתכוון ושפעת ענדה תלך לארבעין יומא
וארבעין לילה אן אדאר אלה אן ימרכם ואתמלל אל יהוה סאמר אדני יהוה אל
תשחת עמך ונחלתך אשר פדית בגדלך אשר מוצאת ממצרים ביד חזקה וצליית
קינ ואמרית לנארים לאתחביל עמך ואחסינתך דפרקתא בתוקפך דאפיקתא ממצרים
ביד תקיפא צליית בין ידיה וקלת אלהם יארב לא חמד קומך וצפנתך אדין פככתהם
בשבתך ואכרבתהם מן מצר ביד שדודה זכו לעבדך לאברהם ליצחק וליעקב

יממין וארבעין לילוח לחמא לא אכליתומא לא שתיתו תין צעדת אגבל לאכז לוחי אגור
 לוחי אשה אדה אף עהודא אלה מענם פאקמת פיה ארבעין יומא וארבעין לילא לא אכל
 טעאמא ולם אשרב מאא ויתן יהוה אלי את שני לוחת האבנים כתבים באצבע אלהים
 ועליהם ככל הדברים אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש ביום הקהל ויהי לי לידת תהיון
 לוחי אבנא כתובין באצבעא די ימיעליהון ככל פתגמא דמליל לי עמכון כטוראמנו אשת
 כיומא דקהלא אן דפע אלה אי לוחי אגורר אמנתובין בקדרת אלה ועליהמא מתאגשע
 אכלמאא אף כלמכם אלה בהא פי אגבל מן וסט אנאר פיוס אבון ויהי מקץ ארבעים יום
 וארבעים לילה נתן יהוה אלי את שני לוחת האבנים לוחת הברית וזהו מסוף ארבעין יממין
 וארבעין לילה ויהי לי לידת תריין לוחי אבנא לוחי קימא וכאן דאך בער ארבעין יומא
 וארבעין לילה דמע אלה אי לוחי אגורר לוחי אשה אדה ויאמר יהוה אלי קום דן מהר
 מזה כי שחת עמך אשר הוצאת ממצרים סרימהר מן הדרך אשר צויתים עשו להם מחנה
 ואמר לי ליקום חות בפריע מלא ארי תביל עמך דאפיקתא ממצרים סטו בפריעמן אודה
 דפיקתנון עבדו להון מתכא וקא אלה לי קם אנחדר סריעא מן ההנא לאן קומך קד
 אפסדו אף אנרגתהם מן מצר זאו סריעא ען אטריק אף אמרתהם צנעו להם מסכוכא
 ויאמר יהוה אלי לאמר ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערה הוא ואמר לי לי למומר גרי
 קדמי עמא הדין והוא עם קשי קדל הוא תם קא אלה לי עלמת אן הולא אקום צעאכ אקאנ
 הרה ממני ואישמידם ואמחה את שמם מתחת השמים ואעשה אתך לגוי עצום ורב ממני
 אנה בעותך מן קדמי ואשי צינון ואמחית שומהוץ מתחות שמיא ואעבוד יתד לעם תהיה
 זכרי מנהון פאן כפאת ען אתשפע פיהם אנפדתהם ומחית אסמאיהם מן תחת אסמא
 ובעלת מנך אמה אכתר ואעצם מנהם ואמן וארד מן ההר וההר בער באש ושני לוחת
 הברית על שתי ידי ואתפנית ונחתית מן טוראטורא בער באש שתא ותרין לוחי קימא
 על תרתין ידי פולית ונזלת מן אגבל והו משתעל באנאר ולוחי אשה אדה על ידי
 וארא והנה חטאתם ליהוה אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה ברזל מן הדרך אשר
 צוה יהוה אתכם והזית והא חבתון קלי אהכוד עבד תון לכון עגל מתכא סמיתון כפריע
 מן אנדה דפקוד יתיכון פנצרת ואדי בבם קד אנטיחם לילה רבכם ואתפדתם לכם עגלי
 מסכוכא וזלתם סריעא ען אטריק אף אמרכם אלה תבכם ואתפשכשע הלחות ואשליכם
 מעל שתי ידי ואשברם לעינכם ואהדית כתרין לוחי אוד מתנון מעל תרתין ידי ותבריתון
 לעיניכון פצנטת לוחין וטרחתהמא ען ידי ונסרתהמא בה צרתכם ואתנפל לפני יהוה
 בראשנה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי על כל חטאתכם
 אשר חטאתם לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו ואשתחית קלי כד בקדמיתא ארבע
 יממין וארבעין לילוח לחמא לא אכלית נמיא לא שתיתו על חובתנון וחבתון למעמך

ד

דביא

יטבתה ארץ נחלי מים מתמזגו לנגדו ומזגו לנגדו ואתה נחלתה נחלתך
 ורחלו מנהא לי בגוד ומזגו לנגדו לי יטבת ארץ ואתה נחלתה נחלתך יהוה
 את שכט הלוי לשאת את ארון ברית יהוה לעמו לפי יהוה לשרתו ולבכר בשמו עד
 היום הזה בעידנא הוא אפריש ני ית שכטא דלוי למיטל ית ארון קומא דני למקם
 לני לשמשותיה ולבכר בשמיה עד יומא הדין פי דאך אוקת אפרז אלה סכט לוי
 ליחמלו ענדוק עהדה ויקימו ביני ידיה פידמוה ויבארכו באסמה לי יומנא הדא
 ויני על כן לא היה ללוי חלק ונחלה עם אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר יהוה
 אלהיך לוי על כן לא היה ללוי חלק וארסנא עם אחוהי מתנן דיהב ליה עמיה
 סנמיה כמא דמליליני אהך ליה ולדאך לם יכונן ללוי קסם ונחלה מע אבותיהם כל
 הבאת אלה הונעבהם כמא אמר בהא אלה רבך להם ואנכי עמדתי בהר פיכס
 הד אשנים ארבעים יום וארבעים לילה וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא לא אבד
 יהוה השחיתך ואנא הויתי קאים כטודא כיומא קרמא ארבעין יממיך וכל בעין ללוי
 זכביל יני עלותי את בזמנא ההיא לא אבא יני להביותך ואנא אקמת פי אגביל אכבעין
 יום וארבעין לילה פסמע אלה פי דאך אוקת ולם ישא את יהלכך ויאמר יהוה אלי קום
 לך למסע לפני העם ויבאו וירשו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם לתת להם ואמר
 יני ליקום איזיל למטול קסטא דלוי ערלון וירתון ית אדעא דקיימיה לאברהם הוון למתן
 להוון פקא אלה לי קם פאמין ביני ידי אקום ורחלהם התי ימצוץ פירתון אכלד אורי
 קסמת לאבאיהם אן אעטיהם

ועתה ישראל מה יהוה אליך שאל מעמך כי אם ליראה את יהוה אלהיך ללכת בכל
 דרכיו ולא הבה אתו ולעבד את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובעין ישראל
 יני אהך תבע מינך אהיך למד הלכי אהך למהך בכל אורחן דתקנן קד מוהי ולמרתם יתיה
 ולמפליה קני אהך בכל ליבך ובכל נפשך ושאן יא אם מא אזי יטלבה מנך אלה רבך לא
 אן תנאפה ותמיר פי טרקה ותחכבה ותעבדה מכל צא בכל קלכך ונפסך לשמך
 את מצות יהוה ואת חקתיו אשר אנכי מצוץ היום לטוב לך למיטריה פקודיא דני
 ית קימוריא אנא מפקיד לך יומא דייך לך ותחפץ וצאיאה ורסומה אתי ית
 אמר בהא איום לי שאר לך הן ליהוה אלהיך השמים ושמי השמים הארץ זכר
 אשר בה הארץ אהך שמיא ושמי שמיא ארעא וכל דבה הווא ללה רבך אטמא
 ואת כל הארץ ארץ ונמיע מא פיהא רב באבתך חשק יהוה לאדבה אתם ויבחר
 בזרעם אחריהם ככם מכל העמים כיום הזה לחוד באבתך צבי יני למרחם יתוון
 וארעי בכניהון בתר הוון כסין מכל עממיה כיומא הדין לכה אצטפא אכאיך
 ויחסיא

אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו איזכר לעבדך לאברהם ליעקב וליעקב
 לא תתפני לרשיות עמו הדין לחוביהו ורחמי יהוה אל זכר אולאך אברהם ויעקב
 ויעקב לא תנער אי צעונבת הדין ליעקב וטלאתה וכטליתיה פן יאמרו הארץ אשר הוצאתנו
 משם **בברית** ילת יהוה להבטיח אל הארץ אשר דבר להם ומשנאתו אתם הוציאם
 להמתם במדבר כדלית יכלא לני לא עלותהוין לארעא דמליל להוין ומדסני יהוין אפוקנו
 ויעקב הוין במדברא כילא יקול אהל אלוד אי אנרגתנא מנה למא לם יטיק רבם את
 ידכלהם אלוד אי ועדהם בה ומן שנאתה להם אנרגהם ליקתלהם פי אבר והם עמך ומלת
 אשר הוצאת בכתף הגדול וכזרעך הנטויה ואינון עמך ואחסנתך דאפיקתא בחילך רבא
 וברעך מלמט זהם קומך וצפותך אי אנרגתהם בקוחך לעצימה ודראעך לממודרה

מלת
 רבמא יימרו
 וזרי ארעא
 דאפיקתא
 מתלמי

ה

בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל לך שני לוחת אבנים כראשנים ועלה אלי הרבה ועשית לך
 ארון עץ בעידנא ההוא אמר לי ליפסול לך תריין לוחי אבניא כקדמא יזסק לקדמו לטורא
 ותעבד לך ארונא דאעא פי דאך אוקת קא אלה לי אנחת לוחי גוהר כלאוולין ואצעד אי
 אי אגבל זקד צנעת צנדוקא מן כשב ואכתב על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת
 הראשנים אשר שברת ושמתם בארון ואכתוב על לוחיא יתפתגמין דהווי על לוחיא קדמא
 דתברתא ית שוינון בארונא התי אכתב עליהמא אכלמאת אתי כאנת עלי אלוהין לאוולין
 אי כסרתהמא וצירהמא פי אצנדוק ואעש ארון עצי שטיים ואפסל שני לחת אבנים כ
 כראשנים ואעל הרה ושני הלחת בידי ועבדית ארונא דאעא שטיין נפסלית דליון לורוי
 אבניא כקדמא יזסק לטורא ותריין לוחיא בידי פצנעת צנדוקא מן כשב א סנט ונחת
 לוחי גוהר כלאוולין וצעדת אגבל והמא פי ידי וכתב על הלחת כמכתב הראשון את עשרת
 הדברים אשר דבר יהוה אליכם ברו מתוך האש ביום הקהל ויתנם יהוה אלי וכתב
 על לוחיא ככתבא קדמא הית עסלא פתגמין דמליל לי עמכון בטורא ימנו אשהא ביומא
 דקהלא ויהבנון לי פכתב עליהמא כלאכתאב לאווליהו לעש אכלמאת אתי מלמט
 אלה בהא פי אגבל מן וסט אנאר פי יום אבוק ודפעהמא לי נאמן וארד מן אהל ואשם
 את הלחת בארון אשר עשיתי ויהיו שם כאש צויה יהוה ואתפניתי ונחת מן טורא
 ושויתי ית לוחיא בארונא דעבדית והווי תמין כלמא דפקדני לי ויהו ונולת מן אגבל
 וצירית אלוהין פי אצנדוק אי צנעת פכסא הנאר כמא אמר לי וזכני ישראל מעו
 מבארות בני יעקן מוסרה שם מת ארון ויקבר שם ויכתב אלוהין חתיו וזכני ישראל
 נטלו מבארות בני יעקן למוסרה תמן בית אהרן ואתקברו שם מיש אעזר משה
 תחותיהו ולמא ספעני פיהוין אקתם אי אן רחלו בני ישראל ויהו וזכני ישראל
 תם מאת הארון ודפן תם ואם אעדהמא מלאנה אלוהין וזכני ישראל

יעקב

דכבו אשר העיף את מי ים סוף על פניהם כרוביכם ויאפרם יחה עד היום
 ודעבד למשרית מצרתי לסוסותיו ולרתב פיהו דכמד פרוז פתריכוז ואכידתו ינע יומא הדין זמא צנע כגנר מצר וכילר
 ומראכבד אזי אטאה מא כחר אקלזם עלי וגוההם למא כלכוכם פאהלכהם אלה אי
 יומא זמא ואשר עשה לכם כמדבר עד באכם עד הסקום הזה ודעבד לכונן במדבר
 עד מיתכוז עד אתרא הדין זמא צנע לכם פי אבר אי אן גתם אי הדי אמוצע
 עשה לודק ולא כולם בני אלי אבם לאוכן אשר פצתה הארץ את פיה ותסמא
 בניהם ואת אהליהם ואת כל הקום אשר פוגליהם בקרב כל ישראל ואת
 ולאכידם בני איאב בר לאוכן דפתחת ארעא ית פומה וכל עתנו וית אנוש כחננו
 וית משכניהו וית כל יקומא דעמהו כגו כל ישראל וזמא צנע בדתן ואכיד
 איאב אבן לאוכן אזי פתחת ארץ פאהא פאבת לעתהם וכיותהם זמא צנע
 אגתם אזי פי מאבין אאם פי עיניכם הראת את כל מעשה יהוה הנודת אשר עשה
 ארי עיניכוז הזאה יתכל עובדא דיני רבא דעבד כל עיונכם אזי ראת גמוע צנע
 אלה אעצים אצנעה ושמרתם את כל המצוה אשר אנכי מצוך היום למען תחזקו
 ובאתם וירשתם את הארץ אשר אתם עבדים שמה לרשתה ותיטרון ית כל תפקי
 תפקידתא דאנא מפקיד לך יומא דין כדיל דתיתקפון ותיעלון ותירתון ית ארעא
 דאחון עברין לתמן למירתה פאחפצו גמיע או עמיא אתי אמרכם כהא איום לכי
 תישדו ותדכלו ותחוזו אבלד אזי אתם צאירין איה לתחוזוה ולמען תאריכו ימים
 על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם ולזרעם ארץ זבת חלב ודבש
 וכדיל דתירכוז יומין על ארעא דקיים י לאפהתכוז למתן להון ולבניהון ארעא
 עבדא חלב ודבש ולכי תטול מדתכם פיה כמא קסם לאנאיכם אן יעטיהם זמלהם
 והובלד יפי לבנא זעמלא
 לרשתה לא כארץ מצרים הוא אשר יצאתם משם אשר תזרע את זרעך והשקית
 בדגלך כגן חירק ארי ארעא זאת עליל לתמן למירתה לא כארעא דמצרים היא
 וצמחית מתמן דתזרעית זרעך ומשקית ליה בדגלך כגינת ירקא ואעלם אן ארץ
 אזי אנת צאיר איה לתחוזוה לים הו ככלד מצר אזי כרגת מנה אזי כנת תזרע זרעך
 ותסקיה כרגלך כגנאן אכקול והארץ אשר אתם עבדים שמה לרשתה ארץ הרים
 וכמעט למטר השמים תשתה מים וארעא דאחון עברין לתמן למירתה ארעא טורין
 ומקען למטר שמיא שתוא מים לכין ארץ אזי אנתם צמחית לתחוזוה ארץ
 גבא ובקאע מן מטר אסמא תשרב מאא ארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה תמיד

ואתכם אשר נמלטם מן יד מצרים ואתם חסדו של אלהים אשר עשה עמכם
את ערלת לבבכם וערפכם לומר ונתעונו ית טפשות לבבנו ונתדלנו לא תקשון
עוד פאזילו גיש קלובכם ורק לא תצעכוהא אבדא כי יהוה אלהיכם הוא אלהי
האלהים ואדני האדנים האל הנולד הנבול והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקה שחד
ארי יני אלהיכם הוא אלהי יימן ומרי מלכין אלה רבא גיבא ודהילא דלית קדמוהי מסב
אפין ואת לא לקבלא שוחרא לאן אלה רבכם הו רב ארכאב וסייד אסאדה אטאיק
אכיר אגבאר אמליף אזי לא יתאבי אגוה ולא יאכל ארשא עשה משפט יתום
ואלמנה אהב בר לתת לו לחם ושמלה עביה דייחם וארמלא ודהים גיורא למיתן
ליה מזון וכלו צאנע חכם איתים וארמלה ומרב אגריב ירזקה טעאמא וכסוה
את הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים ותרמוזן ית גיורא ארי דיי ריז הניחון
בארשא דמצרים ואחכבו אגריב פטאמא כנתם גרבא פי בלד מצר את יהוה אלהיך
תרא אעבד וכו תדבק וכשמו תשבוע ית יני אהך תדהל קדמוהי תפלה ולדהלתיה
התקבוצ שמה תקיים וכף אלה רבך ואעבדה ואלזם טאעתה ואחלה באסמה בארא
דעשהלתך והוא אלהיך אשר עשה אתך את הגדלת ואת הנוראות האלה אשר ראו
עיניך הוא תשבחתך והוא אהך דעבד עמך ית רבבתא וית חסנתא האיק דהזארה
עיניך הו מרחתך והו אהך כמא צנע מעך תלך אכבאיה ואלמהאיב אתי ראתהא ע
עיניך בשבעים נפש ירדו אכתיק מצרימה ועתה שמך יהוה אלהיך ככוכבי השמים
לרב בישבעין נפשו נהתו אבהתך למצרים וכען שויך יני אהך ככוכבי שמיא לסגי
פמנרא אז אכאיק נזלו מצרא בע נפסא ואלאן פקד ציירך אלה רבך ככוכב אסמא
כתרה ואתבת את יהוה אלהיך ושמרת משמרתו וחקתיו ומשפטיו ומצותיו כל
דימים ותרחס ית יני אהך ותיטר מטרת מימריה ומקמוהי ודינוהי ופקודוהי כל יומיא
פאחכב אלה רבך ואחפץ מא אסתחפצתך בה ורסומה ווצאיהא ואחכאמה שול א
זמאן וידעתם היום כי לא את בניכם אשר לא ידעו ואשר לא ראו את מוסר יהוה
אלהיכם את גדלו את ידו החזקה וזרעו הנטויה ותדעון ונמא דין ארי לא ית בניכון
דלא ידעו ודלא חזו ית אפנא דני אלהיכם ית רבותיה ית ידיה תקיפתיה ודלעיה מרממא
ואעלם מן איום אז לים אעמלעלי בניכם אזי לם יעלמו ולא ראו אדאב אלה רבכם
ועצמתה וידה אשדירה וראעה אממדודה ואת אחתיו ואת מעשיו אשר עשה
בתוך מצרים לפהעה סלך מצרים ולכל ארצו וית אתותיה וית עבדוהי דעבד בגו
מצרים לפרעה מלכא דמצרים ולכל ארעיה ואיתה ואעמלא את ענעדהא פי
מצר בפרעון מלך מצר וכסאיר אהל בלדה ואשר עשה לחיל מצרים לסופין ו
וללכבו

חטול אימאמכם ואימאם בניכם עלו ארץ ארץ קסם אלה לאבאיכם אן יעטיבם כאימאם
 אסמא עלי אבני
 כי אם שמר השמרון את כל המצוה הזאת
 אשר אמר מצוה אתכם לעשותה לאהבה את יהוה אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה
 בו ארץ אם מיטר תישלח ית כל תפקידהא היא דאנא מפקיד יתכון למעבדה למרחם
 יתני ארבעת למהך בכל אורחך דתקני קדמוהי ולא תקרבה לדחלתיה פאנכם אן הפצ
 תם גמיע הרה אן צאיא אתי אמרכם ועמלתם כהא אן תחבו אלה רבכם ותסירו פו
 גמיע טרקה ותלמוד והוריש יתוה את כל הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים
 גדלים ועצמים מכם ויתרד ית כל עממיא השין מן קדמיכון ותירחון עממיא
 ותקיפין מנכון קרץ אלה גמיע הולאי אמם מן בין ידיכם פורתתם אמם
 ואעצם מנכם כל המקום אשר תדרך כה רגלכם בו לכם יהיה מן המותר ותירחון
 הנחר נחר פרת ועד הים האחרון יהיה גבלכם כל אתרא דתדרוך פרסת תירחון
 דילפון יהי מן מדברא ולכון מן נהרא נהרא פרת ועד ימא מערבא יהי תירחון
 כל עממיא יטא קדמכם יכון לכם מן אבר ואלכנאן ונהר אפראת ואלכר אכביל יכון
 תכמכם לא יתישב איש בפניכם פחדכם ומוראכם יתן יהוה אלהיכם על פני כל הארץ
 אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם לא יתעתד אנש קדמיכון דחלתכון ואימתכון יתין
 ינאחמן על אפי כל ארעא דתדרכון כה כמא דמליל לכון לא יקת אנסאן בין ידיכם
 כל פזעכם ונופנם ילקיה אלה רבכם עלי גמיע אבליד אן תסלכונה כמא ועדכם

קיא פיס מ דעווא

גהד

ראה אנכנתון לפניכם היום ברבה וקללה

הזו דאנא יהיב קדמיכון יומא דין ברפן ולוטין אנצרו האנא תאי עליכם איום ברבאת
 ולענאת את הכרבה אשר תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם
 היום ית ברפן אם תקבלון לפקודי ית אהבון דאנא מפקיד יתכון יומא דין פאמא א
 כרבאת אן קבלתם וצאיא אלה רבכם אן אנא אמרכם כה איום ונהקללה אם לא תשמעו
 אל מצות יהוה אלהיכם וסדחתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים
 אחרים אשר לא ידעתם ולוטין אם לא תקבלון לפקודי ית אהבון דתסטון מן אורחא
 דאנא מפקיד יתכון יומא דין למחר כמא טעות עממיא דלא ידעתון ואמי אלענאת
 פאלם תקבלו וצאיא אלה רבכם וזלחטגן אטרוק אן אנא אמרכם כהא איום ואתבעתם
 מעבודאת אכל מאלם תער פורת
 אן הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונתתה את ברכיך על הר גרזים ואת הקללה
 על הר עיבלי ויהי ארועלינך עשור לארעא דאת אן סומן למירתה ותתין ית
 מברכיא על פזרא דגרזים ויא מלטטיא על טורא דעיבלי פאדי אדכלך אלה לכר אן
 אבליד אן את צאיר איה לתחוזה פאתל אבר פאת עלי גבל גרזים ואלענאת עלי גבל
 עיבלי

עיני יתה אלהיך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה ארבע עשר תבצע יתה תולדותיה
 עיני יתה בה מראשית השנה ועד סופה דשתא ארבע עשר תבצע יתה תולדותיה
 ודאימא ענאיתיה בהא מן אוול אסנה יתה אכרהא
 תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את דוהו אלהיכם לעבדו
 ככל לבבכם וככל נפשכם ויהי אם קבלה תקבלו לפקודי דאנא מפקודי יתכם ימא
 דין למרחם יתה עיני אלהיך ולמפלה קדמוהי ככל לבבון וככל נפשכון פאן קמועתו
 סמאעא לויצא יתה אלהיך אמר לכם בהא איום לתחבא ליה רבכם ותעבדוהו מכל עין ככל
 קלובכם ונפושכם ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה וכלהו ונאספת דגבך ונתתי שך
 ויצהרך ואתיק מטר ארעכון בעידניה ככיר ולקיש ותכנוש עכוור ותמרך ומשחך
 נדחית מטר ארעכם פי וקתה וסמי ולקיש פתגמע ברך ויעצירך ודחך ונתתי עשב
 בשדך לבעדך ואכלת ושבעת ואתיק עסכא בחקך לבעדך ותכול ותסבע
 אנבת עינא פי צהראך לבהאימך פתאכל ותשבע השמרו לכם מן יפתה לבבכם
 וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחוויתם להם אסתמרו לכוז דלמא יפתה לבבון
 ותסבון ותפלהון תמז לטעות עממיא ותסבון להון ואחורו אן ינכדע קלובכם
 ותעבדו מעבודאת אכר ותסבון להא וחלה אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא
 יהיה מטר והאדמה לא תתן את יכולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יתן
 נתן לכם ויתקת רובא דין פלון ויתקת דין שמיא ולא יהי מטר וארעא לא תתן ית
 פללה ותיבדון בפריע מעל ארעא טבתא דין יהיב לכוז פישתו געב אלה עליכם
 ויהכם אמטר מן אסמא ואלא יתן לא תנבת אדא פתכידון סריעא ען אכלך אבידך
 אדי אלה מעטיכם ושמחתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם
 לאות על ידכם והיו לטפת בין עיניכם ותשוון ית פתגמי און על לבבון ועל נפשכון
 ותקטרוון יתהון לאת על יתבון ויהון לתפליז בין עיניכם ויעירו כל אמו הדי פי
 קלובכם ופי נפושכם ואעקדוהא עלאמה עלי אידיכם ותמז מנשודא בין עיניכם
 ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכנתך ובתעור
 יתהון ית בניכון למלא בהון כמיתך בביתך ובמהכך באורחא ובמשכך ובמקוםך ועל
 הא בניכם ותדרסוהא פי השגלוסך פי מנדך ומסירך פי אטריק וענד נאמך וקיאמך
 וכתבתם על מזוזות ביתך ופשעריך ותכתוביכון על מזוזון ותקבעיכון כספי ביתך
 ובתעך ואכתבהא עלי כדוד פתוח מנאזלך ואבואכך למען ירבו ימיכם וימי בניכם על
 הארמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם מימי השמים על הארץ כדיל דיסבון חמיכון
 ויזמי בניכון על ארעא דקייס ית לאכתכון למיתן להון כזמי שמיא על ארעא לכוז

תמול

זכורי תוריתון אגבון פתחמלו ליה צואעדכם וזכאיחכם ועשורכם ומנאיכם ונדורכם
ועברתם זכור בקרכם וזנככם ואבלתם שם לפני יהוה אלהיכם ושכחתם בכל משלה
דכם אתם ובתיכם אשר בדכך יהוה אלהיך ותיכלון תפן קיי אלהכון ותחדון בכל
אשטות ידכון אתון ואנש בתיכון דברכך יא אלהך פתאכלוהא תם בין ידי אלה דבכם
פתרחו בגמיע מא אנכסטת בה איריכם אנתם ואכס כזא דזקך אלה דכך ללא תעשו
בכל אשר אנחנו עשים פה יאיש כל הישר בשוני לא תעברון בכל דאנחנא עברון
בא יזמא דין גבר כל דכשר בעינוהי לא תצנעו מן הלה לאמוד כמה נחן צאנעין איום כל
אנסתן כזא חסן ענדה כי לא באתם עד עתה אל הזנוחה ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך
נתן לך יארי לא אתיתון עד כען לבית נחא ולאחסנתא דיא אלה יהי לך פאנכס לא תגרו
לאן אי אכוסתקר ואנחלה לוי אלה דכך מעטיך ועברתם את הירדן ושבתם בארץ ארץ
יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והניה לכם מכל איביכם משכיב וישבתם בטח ותעשינה
ידנא ותתכון באדעא דיא אלהכון מחסין יתכון ויניח לכון מכל בעלי דבכיכון כזשחור מחור
ותתכון לרחצין וארא עברתם לארון ונלפתם פי אלך לוי אלה דבכם מנחלכם ואראתכם
מן גמיע אעדאיכם למחיטין בכם ונלפתם ואתקין ויהיה המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם לשכן
שמורשם שמה תבית את כל אשר אנכי מצוה אתכם עלתיכם וזכחיכם מעשרתיכם ותרומת
דכם וכל מוכר נדריכם אשר תדרו ליהוה ויהי אתרא דיתדעי יא אלהכון כה לאשר אר
שכינתיה תמן לתמן תיתון ית כל דאנא מפקיד יתכון עלותכון ונכסת קר שיכון מעסריכון
ואפר שדת ירכון וכל שפר נדריכון דתדרון קיי פא מוצע יכתאדה אלה דבכם ליחל נורה
פיה ליה תאתו בגמיע מא אמרבם בה מן צואעדכם וזכאיחכם ועשורכם ורפאיכם ו

וכיאר נדורכם לוי תנדרוהו אלה ושכחתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנותיכם
ועברתם ואמהתכם וחלוי אשר בשעריכם פדאין לו חלק ונחלה אתכם ותחדון קיי אלהכון
אתון ובניכון ובנותכון ועבריכון ואמהתכון ולינאה דבקריוכון ארי לית ליה חלק ואחסנא
עמכון ואפרחדכון ירי אלה דבכם בשם תבכסם ובנאתכם ועבדיכם ואמאכסם ואלו לוי פי
מהלכם לוי לים לה נציב ונחלה מעכס השומר לה פתעלה עלתיך בכל מקום אשר תדארי
אסתמו לך דלמא תפיק עלותך בכל אתרא דתחזי ואחד אן תקרב קראבינך פי אי מוצע
דאיתאה כי אסבמוקום אשר יבחר יהוה באחד שבטיך שם תעלה עלתיך ושם תעשה כל
אשר אנכי מצוה ליהון באתרא דיתדעי יא כחדא מן שבטך תמן תפיק עלותך ותמן תעבד

לוי תנדרוהו אלה ושכחתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנותיכם ועברתם ואמהתכם וחלוי אשר בשעריכם פדאין לו חלק ונחלה אתכם ותחדון קיי אלהכון אתון ובניכון ובנותכון ועבריכון ואמהתכון ולינאה דבקריוכון ארי לית ליה חלק ואחסנא עמכון ואפרחדכון ירי אלה דבכם בשם תבכסם ובנאתכם ועבדיכם ואמאכסם ואלו לוי פי מהלכם לוי לים לה נציב ונחלה מעכס השומר לה פתעלה עלתיך בכל מקום אשר תדארי אסתמו לך דלמא תפיק עלותך בכל אתרא דתחזי ואחד אן תקרב קראבינך פי אי מוצע דאיתאה כי אסבמוקום אשר יבחר יהוה באחד שבטיך שם תעלה עלתיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוה ליהון באתרא דיתדעי יא כחדא מן שבטך תמן תפיק עלותך ותמן תעבד

עיבול הלא אמה בעבר הירדן אחר דרך מכות השמש בארץ מבני ישראל הישם בעל כרחי
 הגלגל אצל אלובי מורה הלא אינן בעבר דידנא אחר אורח מעלני שמשא
 בארע כנענא דיהיב במישור לקביל בגלגל כסטר מישורי מורה אי אטמא פי ענ
 אארדן דרא טריק מניב אשמוס עיבול שכנאעני אפיקים פי אגרי ענ מדג מורה פי
 עבדים את הירדן לבא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם ויהי שבתם
 וישבתם בה ארץ אתון עבדין ית ירדנא למיעל למירת ית ארעא דעל שהבין יהיב לו
 ותירתון יתה ותתכון בה לאנכם גאיזין אארדן לתדכלו ותחווו אבליד ארץ ארץ רבכ
 מעטיכם פאר חזמורה וגלסתם פיה ושמרתם לעשות את כל החקים ואת המשפט
 אשר אסף נתן לפניכם היום ותשמרו למעבד ית כל קימיא וית דינא דאנא יהיב
 קים ודינא דין פאחפצו ואעמלו בגמיע ארסום ולאחכאם ארץ אנא אמרנסו
 ארסום ודינא דין ודינא דין אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן חזמורה אלו
 אמרין ארץ ארץ כל הימים אשר אתם חיים על הארץ ארץ קימיא ודינא דאנא
 למעבד בארעא דיהיב ית אהא דאבהתך לך למירתה כל יומיא דאתון קימין על
 חזמא ארסום ולאחכאם ארץ תחפצוהא ותעמלו בהא פי אבליד ארץ אעטאך אלה
 אבאך אן תחזיק טול ארמאן ארץ אתם אחיא עלי ארץ אבד תאבדון את כל הב
 אשר עבדו שם הגוים אשר אתם ירשים אתם את אלהיכם על ההרים הרמים ועל
 הגבעות ותחת כל עץ רענן אבדא תאבדון ית כל אלהי ארץ דפלחו תמן עבמא דאח
 ירתין יתהון ית טעותהון עבד ארץ ארץ ועל דמתא ותחת כל ארץ עכוה אן תב
 גמיע אמואצע ארץ עבד תם אאמם ארץ אתם קאר צוהם מעבד אתהם עלי אבא
 רפאעו עלי ארץ ארץ ותחת כל שגרי ריאן ונתעתם את מזבחתם ושבתם ארץ ארץ
 ואשבתם תשרפון באש ופסילי אלהיכם תגדעון ואבדתם את שמם מן המקום הר
 ותחרעון ית אגורי יהון ותתכדון ית קמתהון ואשירי יהון ארץ ארץ ארץ ארץ
 תקצצון ותיכדון ית שונתהון מן אתרא ההוא ואנקצו מן ארץ ארץ ארץ ארץ
 וסואריהם אחיקוהא באגאר ופסול מעבד ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
 אמוצע לא תעשון מן ליהוה אלהיכם לא תעשון מן ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
 אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל שבטים לשם את שמותם לשם ארץ ארץ ארץ ארץ
 שמה ארץ לא תרא דית עי ית ארץ מכל שבטים לאשר את שכינתיה חזמון
 שכינתיה תתבעון ותיתן חזמון כל ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
 טכס ליהל נורה פיה אתמסו מסכנה חרף תצוהו איה ובהאתם שמה עליהם וזכר
 ואת מעשרתיכם ואת תרומת ידכם ונדריכם ונדבותיכם וכלת פקודיכם ונדבותיכם
 לתמן עלותכון ונכסת קד שיכון וית מעשריכון וית אפר שותיכון ונדריכון ונדבותיכם

זכור

מן בקוד וגנבך לדי רזקך אלה כמות אמותך וכלה פי מחאת עמי כמא אשתותה ספק יקח
 כאשר יאכל את העבי ואת האיל בין תאכלנו דפסמא וזכור יחדו יאכלנו ברם יסמא
 דמות אכיל בסר טבוא ואילא בין תיכלניה כפסמא זכור פחדא ייכלניה לכן כמא
 יוכל אצבי ואיל כדאך תאכלוה אן יגוז לאנגס זאטאהר אן יאכלאן מנה רבן חזק לבלתי
 אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עפשהשך לחוד תקף בריל ולא למיכל
 דמא ארי דמא הוא נפשא ולא תיכול נפשא עם בסרא לכן תשתד פדאן לא תאכל אדם
 פאנה מסכן אנפס ולא תאכל אנפס כמע אלהם לא תאכלנו על הארץ תשנכנו פמים לא
 תיכלניה על ארעא תישדניה כמין אר לא תאכלה פצבה עלי ארץ כאלמא קרית
 תאכלנו למען ייטב לך ולבנה אחריך כידעשה הישר בעיני יהוה לא תיכלניה פדיל
 דייטב לך ולבנך בתוך ארץ תעביד כשך כן לא תאכלה לכי יכאר לך ולבנך
 בעדיך אר תצנע אמסתקים ענד אלהיך קד שייך אשר יהיו לך ונרדיק תשא ופאת
 המקום אשר יבחר יהוה לחוד כמעסר קדשך דיהון לך ונדרך תטול ותיתי לא תבא
 דותרעי וק' עזא אקדאך מא כאן לך מנהא ונדורך פאחמלהא זאת בהא אי למחצע אר
 וכתאר הלאה ועשית עלהיך הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם זבחך ישפך על
 מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל ותעביד עלותך בסרא דמא על מדבחה דיי אלהך
 ודם נפסת קדשך ישתפך על מדבחה דיי אלהך ובסרא תיכול פאצנע צואעדך לחומא
 ודמאיהא מלא עלי מדבח אלה רבך ופן דם דבא יחך יצב עלא מדבחה וכל לחומא ישמר
 ושמוע את כל הדברים האלה אשר אנכי כוצוק למען ייטב לך ולבנה אחריך עד עולם
 כידעשה הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך פד ותקביל ית כל פתגמיה האין דאנא ספקיך
 לך בריל דייטב לך ולבנך בתוך עד עלמא אר תעביד דתקין ודכשך כן אלהך ו
 אחפן ואקבל גכזיעה דהא אמור אתי אמוד בהא לכי יכאר לך ולבנך מן בעדיך לא
 אבהר אר פצנע אביד אמסתקים ענד אלה רבך כידכרית יהוה
 אלהיך את המלש אשר אלה בא שבוה לדשת אתם כופנה וירשת אתם וישפת בארנס
 ארי ישיעי יא אלהיך דתעממיה דצת עליל לתמן למירת יתהון מן קרמך ותיות תהון ותניב
 כאדעיק ואתי פשע אלת רבך אצמוס אר אמת דאכל אי תס לתקיעהס מן בין ידיך פאדא
 קד פתח וסכנכיס אכטו סכור לך פתקל אחר אחר השמדם מופנה ופן תולש
 לארעם למוד ולחיעבד הגם האלה את אלהים ואת שיה ברם אבי אסתמר
 לך דלמא ותקול בתר יהון בתר דישתצון מן קרמך ודלמא תתבעל טעותהון למיכור

כִּי בָּאֵנָה מִפְּקֻדֵי לֵאמֹר אֵלֶּי אֲמַרְתָּה אֵלֶּי בְּאֵיזֶה אֶסְמְךָ תִּסְתַּקְּבֶנּוּ קְרֹאֲבִינֶךָ
וְהִצַּנְעוּ נְמוּעַ מִמֶּנּוּ אֲמַרְךָ כִּי לֹא אֶתְּנֶנְךָ בְּכָל אֶתְנֶנְךָ בְּשֵׁר בְּכַרְפֵּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר
נָתַן לְךָ בְּכָל שְׁעָרֶיךָ וְהִצַּנְעוּ וְהִשְׁחִיחַ אֶת כָּל בְּצִבְיָ וְכִאֲלֵּי לְהוֹד בְּכָל רְעוּת נִפְשָׁךָ וְהִיכּוֹס
וְהִיכּוֹל כִּסְרָא כְּכַרְפֵּת הַיָּם אֵת דִּי תִּבְלַךְ בְּכָל קִרְוֹךְ מִסְּמִכְתָּא וְדִּכְוִא יִכְלֹנִיָּה כִּפְסָר טַבִּיָּא
וְאֵילֵא לְכֹן מִמָּה אֲשֶׁתִּהֵת נִפְסָךְ אֲלֵחִם פְּאֻדְכָּה וְכָל כְּדֻזְקָא לָלֵה דְכָךְ אֲדִי אֶעֱטֹאךָ פִּי סְאִיר
בְּרֵאשִׁי וְנֵאִיר אֲנִי יִאֲכַל מִנֵּה אֲנִי וְשִׁטְמֵךְ כִּמְאֵי יִאֲכַלְנָךְ לְחֵטְאֵי וְאֵילֵא לְךָ הָדֵם לֵאמֹר
תֹּאכְלוּ עַל הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ כְּמִים לְהוֹד דִּכְוִא לֵא תִּכְלֹךְ עַל אֶרֶץ תִּשְׁרֹנֵיהּ כְּמִיָּא כְּלֵא
אֲדֵם לֹא תֹאכְלוּ לְכֹן צַנְהָ עַל אֶרֶץ כְּאֵמֹר לֵא תֹכַל לֵאכְל בְּשְׁעָרֶיךָ מִעֵשְׂרֵי הַנֶּזֶק וְתִירֶשְׁךָ
וְתִירֶשְׁךָ וְכִכְרֵת בְּקֶרֶךָ וְצִנְיָךָ וְכָל נִרְחֵךְ אֲשֶׁר תִּירֶשׁ וְנִדְבָחֶיךָ וְתִרְוּמֹת יָדֶיךָ לִית לְךָ רִשׁוֹ
לְחֵטְאֵי בְּקֶרֶךָ מִעֵסָר עֲבוּרָךְ וְהַמְרָךְ וְכֹשֶׁךְ וְכִכּוּרֵי תוֹרְךָ וְעַנְךָ וְכָל נִרְרָךְ הַתִּיר וְנִדְבָחֶיךָ
וְאֵילֵא לְךָ וְלֵא יִמֹז אֵן תֹּאכְלֵךְ מִחֵטְאֵי עֲשׂוּרָךְ וְעִצְרָךְ וְדִהֲנָךְ וְכִכּוּרָךְ וְכִקְדָךְ וְגִנְמֵךְ
וְהִירְרָךְ אֲדִי תִגְדְּרֵהָ וְתִכְרַעְךָ וְרַפְּאֵיֶךָ וְיִפְּאֵלְכָא לְפָנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹּאכְלֶנּוּ בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר
יִבְרַח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּיָדֶיךָ וְכִתְּבָךְ וְאֲכֹתְךָ וְהִלְוֵי אֲשֶׁר בְּשְׁעָרֶיךָ וְשִׁמְחֵהֶיךָ
לְפָנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מִשְׁלַח יָדֶיךָ אֵלֶיךָ קִיָּא תִיכְלֹנֵיהּ בְּאֲתֵרָא דִּיתְרֵי יָא אֵתְּ בִּיה אֵת וְכִרְךָ
וְכִרְתֵךְ וְעִבְדֵךְ וְאֲכֹתֵךְ וְלִיּוֹאֵה דְבִקְרִיךָ וְתַחֲרֵי קִיָּא אֵתְּ כְּכָל אֲשִׁטּוֹת יָדֶיךָ אֵי בֵין יְדֵי אֵלֵהּ
דְּכָךְ תֹּאכְלֵהּ פִּי אֲמוּצַע אֲדִי יִכְתַּאֲרֵהָ אֵלֵהּ דְּכָךְ אַנְתָּ וְאַנְכָךְ וְאַכְנַתְךָ וְעִבְדֵךְ וְאֲכֹתֵךְ וְשִׁלְוֵי
אֲדִי פִי מִחֵטְאֵי תִפְרָח בֵּין יְדֵי אֵלֵהּ רִכְךָ כִּמְאֵי אֲכַפְסַטְתָּ בְּהַ יְדֵיךָ הַשְׁמֹר לְךָ מִן תַּעֲזֹב אֵת דִּהֲלֹוֹ
כָּל יוֹמֵךָ עַל אֲדֹמְתֵךְ אֲסַתְמֹר לְךָ דְלִכְוִא תִרְחִיק יָת לִיּוֹאֵה כָּל יוֹמֵךְ עַל אֲדַעְךָ וְאַחֲרֵךְ אֵן תִּנְפּוּ
אֲלֹוֹי טַוֵּל כּוֹקְאֵמָךְ פִּי בְּלִדְךָ
כִּי רָחַב בְּיָהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵת הַכְּלֵךְ בְּאֲשֶׁר

אֵתְּ

דְּבִרְךָ וְאַמְרֵת אֲכַלֵּהּ בְּשֵׁר כִּי תִאֲוֶה נִפְשָׁךָ לֵאכְל בְּשֵׁר בְּכָל אֹת נִפְשָׁךְ תֹּאכְל בְּשֵׁר אֲדִי
עַתִּי יָא אֵתְּ יָת תְּחֻמְךָ כִּמְאֵי דְכֹלִיל לְךָ וְתִימֹר אֵיכּוֹל כִּסְרָא אֲדִי תִתְרַעֵי נִפְשָׁךְ לְכִיכְרָ
כִּסְרָא בְּכָל רְעוּת נִפְשָׁךְ תִּיכּוֹל כִּסְרָא וְאֵדֵא אֲוִסַע אֵלֵהּ דְכָךְ תִּכְכַךְ כִּמְאֵי אֲשֶׁר פְּקֻדַת אֲבֵל
לְחֵמָא טַוֵּ שְׁהוּהֵי בִין נִפְסָךְ לֵה פְכֵלָה כּוֹתָא מִמָּה אֲשֶׁתִּירֵם וְכִי יִרְחֹק מִמָּה תִּתְרַעֵי אֲשֶׁר
יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשֵׁם שִׁבּוּי שֵׁם וְשֵׁם אֲשֶׁר יִבְחַרְךָ וְיִמְצָאֵךְ אֲשֶׁר נִתְּנָה לְךָ כִּמְאֵי
צִוִּיתֵךְ וְאֲכַלְתָּ בְּשְׁעָרֶיךָ בְּכָל אֹת נִפְשָׁיךָ אֲדִי וְתִתְּנֵךְ מִבֵּין אֲתֵרָא יִתְרֵי יָא אֵתְּ
לְאֲשֶׁר אֵהּ שְׂכִינְתֵיהּ תִּמְן וְתִפְסֹם מִחֻמְרָךְ וְכֹסֶם דִּיתְּבֵי יָא לְךָ כִּמְאֵי דְפְקִיִּם וְיִכְבְּרֵךְ
בְּקֶרֶךָ בְּכָל רְעוּת נִפְשָׁךְ אֵן בְּעַד כְּעַד אֲמוּצַע אֲדִי וְסַתְרֵיהּ אֵלֵהּ לְחַל נִרְחֵיָהּ פְּאֻדְכָּה

ארי מלול סטיא על יי אלהכון דאפיק יתכון מאדעא דמצרים מבית עבד ותנא
לאטעיותך מן אורחא דפקדן יי אלהך למהך בה ותפלי עבד דביש מבינך וולך אל
מדעי אנבוזה או אהאס אהלם יקתל למא תקוול גמחא עלי גלה רבכס למכרהסמן סל
מצד וטפאדיכס מן בית לעבודייה לידחו בד ען אטריק גלי אמרך גלה רבך אן תסיר פיה
ואנף אהל אשר מן בלדך
כיוסיתך אחיה בך אמך או בנך
או בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר גלכה ונעבדה אל הים
אחרים אשר לא יעת אתה ואבתך ארי ימלכינד אחך בר אמך או בלדך או בדתך או
או אתת קוסך או חכך דכנפשך בסתר לא למימר נהך ונפלה לטעות עכמוא דלא ידעו
את ואבהתך ואדא אגואך מכיך אכז אמך או אבנד או אבנתך או אמר אתך גלי הי
דכמתך או צדיקך גלי הו כנפסך פי אסתר קאילא תעא נעבד מעבודאת אבהתך
תערפהא אנת ואבתיך מאלהי העמים אשר סביבתיכס הקרבים אליך או הדחקים סביב
מקצה הארץ ועד קצה הארץ מטעות עכמוא דכסהרניכון דקריבין לך או דרחוקין
מנד כוספי ארעא ועד סיפי ארעא מן מעבודאת אהמס גלין חואיכס גאקרבין אבדך
או גאבעדין מנד מן טרף לארץ גלי טרפהא לא גאבהלו ולא תשמע אליו ולא תחוס
עינד עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו לא תיבי ליה ולא תקביל מניה ולא תחוס עינד
עלוהו ולא תרחים ולא תכפי עלוהו פלא תשא רגך ולא תקבל מנה ולא תשפק
עלוהו ולא תרת לה ולא תסתר עליה כי הרג תהרגנו ידך תהיהבו בר אשונה להמיתו
יד כל העם באחרנה ארי מקטל תקטלוניה ידך תהי ביה בקר מיתא למקטליה וידך
דכל עמא בבתריותא כל אקבלה קתלא וידך אולא תבטש בה ותקתלה ויד סאור
לאמה אכרא וסקולתו באבנים ומת כי כקש להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך
מארץ מצרים מבית עבדים ותגמניה באבניא וימות ארי בעא לאטעיותך מדהלוא
דיא גלך דאפקך מארעא דמצרים מבית עבדותא וארגמה בלגמארה חתי ימות למא
קנד אדחאך מן גלה רבך למכרהה מן בלד מצד מן בית לעבודייה וכל ישראל ישמעו ויראן
ולא יסעון לשנות בדבר הרע הזה בקרבך וכל ישראל ישמעון וירחלון ולא יספון למענד
בפתגמא בישא הרין בינד זסאור לאמר וסמעו ויכאפון ולא יעאורו אן יצנעו מותר
הי לאמר ארדי פיוסטר
כי תשמע באחת עריד אשר יהוה
אלהיך נתן לה לשבת שם לאמר ארי תשמע כמדא מן קרוך דיא גלך יהיכלך למתב
תמן למימר וארי סמעת פי בעץ קראך גלי גלה רבך מעטיר אן תסכן פיה קור

אִכְרִיז עִמָּכֶם הַטֵּן עֲבֹדָתְכֶם וְהַעֲבִיד בֵּין אֵף אֲנִי אֶחָד אֵן תּוֹחַק תִּבְשֵׁר־ם
כִּשְׁרֵי אֲנִי אֶתְּכֶם בֵּין יָדֶיךָ וְכִלְיָ תִלְתַּכּוּם מִן מַעֲבֹדֹתֵיכֶם קִאִילָה כִּיף כִּאֵן יַעֲבֹדֶהָ
הוֹלֵאִי לְאֲכֹס פִּתְיָהּ אִי צִא כְּדָאךְ לֹא תַעֲשֶׂה כֵן לִיהוָה אֱלֹהֵיךָ כִּי כָל תּוֹעֵבֹת
יְהוָה אֲשֶׁר שָׂנֵא עָשׂוּ לֹא תַעֲשׂוּ כִּי תִם אֶת בְּנֵיהֶם וְאֶת בְּנֹתֵיהֶם יִשְׂרְפוּ בְּאֵשׁ לֹא אֱלֹהִים
לְעַתְמֵכֶם כִּי כִי אֱלֹהֵי אֲרִיזִי כִּי חֶקֶק־קִי דִּסְנֵי עֲבָדִין לְטַעֲוֹתֵהוֹן אֲרִי אֵף יֵת בְּנֵיהוֹן
וְיֵת בְּנֹתֵהוֹן מִזְקָרֵךְ בְּנוֹרָה לְטַעֲוֹתֵהוֹן לֹא תִצַּנַּע כְּדָאךְ לֵלֵה רִכְךָ פִּתְיָה כְּתִירָה כִּמְוָה
יִכְרֹהֵה לֵלֵה וְיִשְׂנֵאָה צִנְעוּהָ לְמַעֲבֹדֹתֵיכֶם הַטֵּן בְּנֵיהֶם וּבְנֹתֵיהֶם קִד יִחַר קֹוָהָ בְּאֵן
לִחִם אֶת כָּל הַדְּבָר אֲשֶׁר אֲנִי מְצֹוֶה אֲתֶכֶם תִּשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת לֹא תִסָּפֶה עֲלֵיכֶם לֹא
תִגְרַע מִכֹּזְבֵיכֶם יֵת כָּל פְּתֻמָּה דִּאֲנִי מִפְּקִיד יִתְּנֵה לְכִי תִפְרֹדֵן לְמַעֲבָד לֹא תִסָּפֶן עֲלוּהוֹן
וְלֹא תִסָּפֶן מִנִּי פִגְמוֹעַ מֵאֵמֶרְכֶם כִּי אֲחַפְּצֶה לְעַמְּכֶם לֹא תִזְדָּרֵן עֲלֵיהֶם וְלֹא תִנְקֶן
כִּי יִקָּוּ בְּקִרְבְּךָ נְבִיא אֵן חֵלֶם חֵלֶם וְנָתַן אֱלֹהֵי אֹת אֵן מִזְכֵּר
אֲרִי יִקָּוּ בִּינְךָ נְבִיא אֵן חֵלֶם חֵלֶם וְיִתֵּן לְךָ אֵת אֵן מִזְכֵּר וְאֲרִי אֲקַאֵם פִּי מֵאֵ בִּינְכֶם
כִּי עֵי נְבוּוֹה אֵן חֵלֶם חֵלֶם פִּתְיָה אֵייה אֵן בְּרֵה אֲנִי זִכָּרְתִּי אֵת מִזְכֵּר אֲשֶׁר
דִּבַּר אֱלֹהֵיךָ לְאֲמֹר נִלְכָה אֲחֵרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתֶּם וְנַעֲבַדְם יִזְכֵּר אֲרִי
וּבִזְמַנְתִּי דְּכִלְיָ עֲבָדֵי לְמִימֶר נִחַךְ בְּתַר טַעֲוֹת עֲבָדֵיךָ דִּלֹא יִדְעֵתֵנּוּ וְנִפְלַחֲנֵן עֲלוֹ אֵת
לֵאמֹר אֵן אֲכַדְהָן מִמֶּן קִאֵ לְךָ תַעֲלָ בְנֵא אֵי מַעֲבֹדֹת אֵת אֲכַדְהָ לֹא תִעֲרַפְהָ וְנַעֲבַדְהָ לֹא
תִשְׁמַע אֱלֹהֵיךָ הַנְּבִיא הַהוּא אֵן חֵלֶם חֵלֶם הַהוּא פִּי מִנְפֵה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲתֶכֶם לְדַעַת
הַיִּשְׁכֵּם אֲהַבִּים אֲתֵי הַהוּא אֱלֹהֵיכֶם בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם לֹא תִקְבִּיל לְפִתְגָמֵי נְבִיא
הַהוּא אֵן מִן חֵלֶם חֵלֶם הַהוּא אֲרִי מִנְפֵי יִי אֱלֹהֵיכֶם יִתְכֹּן לְמַדַּע הַאֵי תִיכֹן רַחֲמֵי יֵת
יִי אֱלֹהֵיכֶם בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם פִּלֵּא תִקְבִּלוּ מִן דָּאךְ אֲמַדְעֵי אֲנִי הַהוּא אֵן חֵלֶם
פִּתְיָה רַבְכֶם מִזְכֵּרְכֶם לִי צִהַר הֵל אֲנִתֶם מִחֲבוּוֹה מְכַלְצֵן בְּכָל קְלוֹבְכֶם וּנְפֹסְכֶם
אֲחֵרֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם תִּלְכוּ וְאֵתֵי תִירְאוּ וְאֵת מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וּבְקִלֹו תִשְׁמַעוּ וְאֲרִי
תַעֲבָדוּ וְכוּ תִדְבַקוּ בְּתַר פִּתְיָה דִּי אֱלֹהֵיכֶם תִּהְיוּ תִדְבַקוּ וְיֵת פְּקֹוֹדֵי תִשְׁרֹן
וְלְמִימֵרֵי תִקְבִּלוּ וְקִדְמוּהֵי תִפְלַחוּ וְלִרְחִלְתֵיהֶם תִּתְקַרְבוּ כֵל תִּנְעֵ אֵלֵה רַבְכֶם תִּסְדֹו
וְאֵייה אֲרִיבוּ וְיִצְאֵי אֵה אֲחַפְּצֹו וְאֲמַרָה תִקְבִּלוּ וְאֵייה פִתְיָה וְטַעֲוֹתֵה כִּאֲמֹתֵה
וְהַנְּבִיא הַהוּא אֵן חֵלֶם חֵלֶם הַהוּא יִזְכֵּר כִּי דְבַר סְרָה עֲלֵי הַהוּא אֱלֹהֵיכֶם הַמִּזְכֵּר
אֲתֶכֶם מִמֶּרְךָ מִצְדִּים וְהַפְּדֵה מִבֵּית עֲבָדִים לְהַדְּיָה מִן הַדְּרָךְ אֲשֶׁר צִוֶּה יִרְאוּ
אֱלֹהֵיךָ לְלַכְתָּ בָהּ וּבְעֵרַת הַדָּע מִקְדָּבֵיךָ וְנְבִיא הַהוּא אֵן חֵלֶם חֵלֶם הַהוּא וְתִקְטִיל

לא תאכל כל תועבה לא תיכול כל דמרחק לא תאכל כל מזכרה זאת הגדמה אשר
תאכלו שור שה כשבאים ושה עזים הא בעירא דתיכלון תרין אמר דידהלין ודין דעדין
בבוא תאכלה מן אבהאים אבקך ואצאן ואכשעה ואל וצבי וזחמור ואקן ודי יטון
ותא דחמור אילא וטכיא וזחמורא ויעלא וזכמא ותויפלא ודי צא איל וטצבי וזחמור
ואועל ואחל ואתיל וזחמורא וזכר דחמור מפרסת פרסה ושפעת שפע שתי פרסת מועלת גרה
בבהמה אתה תאכלו וכל בעירא דסריקא פרסתה וכוטלון טלפין תדין פרסתה כוסקא פטא
בבעירא יתה תיכלון וכל בהימה מצלפה מצלף ומפרקה אצל אפה תפריקא ומצעד
אגתראר מן אבהאים פכלוהא אך את זה לא תאכלו ממועלי הגרה וממפריסי הפרסה
השפועה את הגמול ואת הארנבת ואת השפן כי מעלה גרה חמה ופרסה לא תאכלו
טמאים הם לכם ברם ית דין לא תיכלון כוסקי פשרא ומסריקין פרסתא כוסקי
טלפיא ית גמלא וית ארנבא וית טכזא ארי כוסקי פשרא אנון ופרסתהוון וית
סריקא כוסאבין אנון לכון לכן הדה לאשכאץ פלא תאכלוהא מן אמצעדי אגתרו
ואמצלפין בצלף כופרקה אגמול וזאדנב וזכר פאנה מצעד גיר כוצלף בצלף והי מחרותה
עליכם ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ולא גרה טכמא הוא לכם כמשרם לא תאכלו
ובנבלתם לא תגעו וית הזירא ארי סדיק פרסתא הוא ולא פשר מסאב הוא לכון
כוספרהוון לא תיכלון ובנבילתהוון לא תקדבון ואכנזיר טאנה מצלף בצלף ולא גתר
פאנה כוחרם עליכם לא תאכלו מן להומהא ולא תדנו מן נבאילהא ללא תנגסכם
את זה תאכלו מכל אשר בכמים

כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו וית דין תיכלון מכל רבמוא כל דליר
ציצין וקלפין תיכלון והדהא כמא תאכלוה מן גכזיע מא פי אלא כל מא ל
אגנחה ופלום פכלוה וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא
הוא לכם וכל דלית ליה ציצין וקלפין לא תיכלון כוסאב הוא לכון וכל מא
לים לה אגנחה ופלום לא תאכלו לאנה נגם לכם

כל צפור טהרה תאכלו כל צפר דכי תיכלון וכל
טאור טאור פכלוה וזה אשר לא תאכלו כורם הנשר והפרס והעזניה ודין
לא תיכלון מנהוון נשרא ועד ועזיא והאדום מנה תאכלוה מנהא אגסר
ואטבאב וזענקה והדאה ואת האיה והדייה לבית עבת בנפא וטרפיתא ודנא

יצאו אנשים בני בלעל מקרבך ויריחו את שבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר
לא ידעתם נפקו גוברין בני רשעה מכינך ואטעמאו ית יתבי קרמחון למימר נהך ונפלה
לשונת עממיא הלא ידעתון אן קך כדגו קום כפאר מנהא פאעלו אהל קריתיהם קאילן
תעלו נעבר מעבודת את אכר מא לס תערפרא ידרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אשית
נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך ונתבע ותכדוק והא קשטא כיון שתגמא
אתעבידת תועיבתא הדיא כינך פלאתום דאך ואסתבדה ואסא ענה נעמא פאן כאן אל
אמר תאכתא וקך צנעה הדיא לכר יהה פי וססך יהכה תכה את יתבי העיר ההיא לפי
הרב החלם אותה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי הרב מוכתא תמחי ית יתבי קרתא
ההיא לפתגם דהרב גמר יתה וית כל דבה וית בעירה לפתגם דהרב פאקתל קתלא אהל
תלך לקדיה כחד לסיף ואתלפהא גמיע מא פיהא חתי כהאימהא כחד לסיף ואת כל
שללה תקבץ אל הודך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל ליהוה אלהיך והיתה
תל מולם לא תבנה שדיוות כל עראה תכנוש לגו פתאה ותוקיד בנורא ית קרתא וית כל עראה
גמיע קיי אהך ותהי תל חרוב לעולם לא תתבני עזרי וגמיע סלבהא אגמעה לא וסט רחנתיה
ואחדק באנאר תלך לקדיה וגמיע סלבהא ללה רבך גמולה תכון תלא אי אדהר לא תבנה
אכדא ולא ידבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב יהיה מחרון אפן ונתן לך רחמים ורחמך
והדבק כאשר נשבע לאבותי ולא ידבק בידך מדעם מן חרמא בקול היתוב יי מתקוף רגויה
ויתן לך רחמין וירחים עלך ויסניך כמה דקיים לאבסן ואלה ודק בידך שייח מן אמתלוף לכי
ירגע אלה מן שרה גצבה ויעטיך רחמה וירחמך וכתרך כמה קסם לאבאיך כי תשמע בקול
יהוה אלהיך לשמול את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך ארי
תקביל למימרא דיי אהך למטר ית כל מקודוהי דאנא מפקיד לך יומא דין למעבר דכשר קיי אהך
אד תקבל אמר אלה רבך ותעמול גמיע וצאיאה אתי אמרך בהא ליום אן תצנע למסתקים ענדה
בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם
למת בני אתון קיי אהבון לא תתחמוזן ולא תשוון מרט בין עיניכון על מית ואגרא אנתם אולא
אלה רבכם כאבנין פלא תזואגו ולא תגעלו נתפא בין עינתכם עלא אמואתכם כי עם קדוש
אתה ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה מכל העמים אשר על פני הארמה ארי עם קדיש את
קיי אלהך ובך אתרעו יי למהו ליה לעם חביב מכל עממיא דעל אפי אדעמא לאך שעב
מוקדם ללה רבך אכתארך אן תכון לה אמה כאצה מן גמיע לאמם אלי עלא וזה שאר י

ותשל יאות

איך בכל גיש דעות הנך וסס דעם

לא

יכתארה ללה רכך אן ינעל בורה פיה ויבארך לך סע דאך ונתת בכסף וצרת הכסף בידך
והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ותתין בכסף ותצור כסף בידך
ותהך לאתרא דיתרעי יי אלהך ביה פביעה בתמן וצרה וכרה בידך ואמץ בדי
אי למצע ארי יכתארה ללה רכך ונתת לסוף ככל אשר תאזה נפשך בנקר וכצאן
וביין ובשכר ובכל אשר תשאלה נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמוחת
אתה וביתך ותתין כסף ככל התרעי נפשך בתורי ובענא ובהכור הדת ועתיק
ובכל התשלינג נפשך ותיכול תמן כיי אלהך ותהדי את ואנש ביתך ואצרפה פי גושע
כוא השתהי נפסק מן בקר וגנם וכמר ונכיר וגמזיע מא תחבה נפסק וכלה הנאך בין
יריי ללה רכך ואפרח אנת וטך וזהלוי אשר בשעריך ליהוה כי אין לו חלק
ונחלה עמך וליואה דבקרונך לא תרחקנה ארי לית ליה חולק ואחסנא עמך ואלו לוי
פי כחאך פלא תמכה אד לים לה נציב או נחלה כועך

מקצה של שנים תוציא את כל מעשר תבואתך בשנה ההיא והנחת בשעריך ומס
תלת שבין תפיק ית כל כועסר על לתך בשתא ההיא ותצנע בקרון ופי כל תלאת שבין
תכרז גמזיע עשור גלתך פי תלך גסנה וצעה פי כחאך ובה הלוי כי אין לחלק ונחלת
עמך והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכך יהוה אלהיך
בכל מעשה ידך אשר תעשה וזויתו ליואה ארי לית ליה חולק ואחסנא עמך וצורא
ויתמו וארכולתא דבקרונך ויכלון ויסבעון בדיל דיברכנך יי אלהך בכל עובדי ירך
התעביר פיאתי אלו אד לים לה נציב ולא נחלה כועך ואלו לוי ואלו לוי
ארי פי כחאך פי אכלון ויסבעון לכו יבארך לך ללה רכך פי גמזיע כוא תצנע

מקץ שבע שנים תעשה שמטה ומסוף שבע שנים תעביר שמטה

ופי כל ד סנין אצנע תסייבא וזה דבר השמטה שמוט כל בעל כושה ירו אשר
ישא בר עהול אינש את ד עהו ואת אחיו כי יקרא שמטה ד יהוה ודין פתגם
שמוטת אישמוט כל גבר כורי רשו דירשו בחבריה לא יתבע מן חבריה ומן אחוי
ארי ק יי שמוטתא כיי והרי שרה ואתסייב אן יסויב כל דו נסייה ידה כוכב
נסי צאה גדולא אכיה אד קר כמותה תסייב ללה את הנכרי תגש ואשר יהיה
לך את אחיך תשמוט ידה מן בר עמוסין תתבע ויהי לך עם אחיך תשמוט ירך
אמא לגריב פגא יאן תקתצה ואמא כאן לך עלי אכיר פסייב ירך כועה אפס פי
לא יהיה בך אכין כי ברה יברכך יהוה פארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה

לזנה ונאמרה ואחרת ונאמרה באצנאפיה ואת כל ערב למינו וזית פלפול וזית
וזכרע אגראכוב באצנאפיה ואת פת הענה ואת התחכום ואת השחף ואת הנץ
למינהו וית בת נעמיתה וציצה וצפר שחפא ונצא לזנחוי ואל נעאכום ואלכום
ולסאף ואלכאז באצנאפיה ואת החכום ואת הנשוף והתנשכות וקדיא וקפוסא ובווא
ולכום ואלשאהק ואלשאהין ובהאת ואת הדחמה ואת השלך וקתא וירק וירק
ושלינונא ואלקוק ואלרכס ואלכוב והחסידה והאנפה למינה והדוכיפת והעטרה
וחריתא וזכוב לזנה ונצד טורא ועטלופא ואלצקר ואלבגגה באצנאפיה ואלההד
ואספאש וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו וכל החשא העופא מסאב
קתא לכם לא יתאכלו וזכובע רביב אטאיר ארי הוא מחרם עליוכם לא תאכרוה
עוף שחור ותאכלו כל עוף רכי תיכלו וכל הוא טאהר ככלוה לא תאכלו
כל לבלה לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מוכר לנכרי כי עם קדוש אתה
ליהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו לא תיכלו כל נבילא לתותב עדל הבזמן
תתענה ויכלינה או תזכנינה לבד עממין ארי עם קדוש את קיי אלהך לא תיכלו
בסד בחלב ולא תאכלו שייא מן אנבאיל כל אעשהא לאגדיב ארי פי מחאלך פ
פאכרה או תביעהא לאהנבי לאנד שעב כוקדס ללה רבך לא תטבך לחמא ב
בלט עשר תעשר
את כל תבואת זרעך היצא השדה שנה שנה עפרא תעפר ית כל עללת זרעך
דיעיק הקלא שנה שנה ועשר תעשירא גמוע גלה זרעך מא תנבתה אצחר
סנה ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר לשכן שמורשם מעשר דגנך
תירשך ויצהרך ובכרת בקרך וצאניך למען תלמד ליראה את יהוה אלהיך כל
הימים ותיכול קיא אהך באחרא דיתרעי לאשראה שכניתיה מעסה עבודך חמורך
ומשחק ובכורי תורך וענך בריל דתילה למרחל קיא אהך כל נמיא וכל בן ידי אלה נבך
פי למוצע ארי יכתארה ללה רבך לוסכן נודה פיה עשור בך ועצירך ודהנבאיל נבך
ובהך לכו התעלם כי תעבדה טול לוסאן ונבירפם מסב הדרך פי לא תעש שאתו פי
ידחק כומר המקום אשר יבחר יהוה אלהיך גמוע שמורשם כבך יהוה אלהיך ונא
יסגי מונך אורחא ארי לא תיכול למשלה ארי ומרחק מונך אתרא דיתרעי קיא אהך לא תעש
שכניתיה תמן ארי יבד כק קיא אהך וקיא אהך עלך אטווק ולא תטיב אקתחמלה ונעב ענן אענ

אוי יכתארי

וְנָמִיט מִזֶּה תִּסְדֵּר אֵלַי יָדְךָ כִּי לֹא יִחַדֵּל אֲנִי מִקִּרְבֵּי הָאָרֶץ עַל כֵּן אֲנִי מִצִּוְךָ לֵאמֹר
פֶּתַח תִּפְתַּח אֶת יָדְךָ לְאַחֶיךָ לְעֵנִיךָ וּלְאַבְיֹתְךָ בְּאֶרֶץ צִיּוֹן אֲדֹנָי לֹא יִפְסֹק מִסְכֵּנָה מִזֶּה
אֲדַע אֲעֹל כִּי אֲנִי מִפְקִיד לָךְ לְמִיכֹד מִפְתַּח תִּפְתַּח יָת יָדְךָ לְאַחֶיךָ לְעֵנִיךָ וּלְמִסְכֵּנְךָ
בְּאֶרֶץ פְּעֹלִי מִזֶּה קֵלֶת לֹא יֵעָדֵס פִּי שְׂבֹלֵד כּוֹסֵכִי וְדֹאֵךְ אֲנִי אֲמַרְךָ לְיוֹם כִּי תִפְתַּח
יָדְךָ לְאַחֶיךָ צְעִיפְךָ וְיִשְׁמַח בְּךָ פִּי שְׂבֹלֵד
הַעֲבֹדִי אִם הֵעֲבֹדְךָ וְעֲבַדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבְשָׁנָה הַשְּׁבִיעִית תִּשְׁלַחְנִי חֲפָשִׁי מֵעִמְךָ אֲדֹנָי
יִדְבֹן לָךְ אֶחָיִךְ בֶּרֶךְ יִשְׂרָאֵל אִם בֵּת יִשְׂרָאֵל וְיִפְלַחֲךָ שִׁית שָׁנָן וּבִשְׁתָּה שְׁבִיעֵי הַשָּׁנָה
תִּפְטָרְנִי בֶרֶךְ הוֹדִין מֵעִמְךָ וְאִם אֲנִי אֲנִי לָךְ אֲכִיךָ אֲעֲבֹדְנִי אִם אֲכַתֵּךְ אֲעֲבֹדְנִי
פְּשִׁיכְךָ סֵת סִנִּין וְפִי אֲסִנָּה אֲסִמְכָה אֲטַלְקָה הֲרָא מִן עֲנֹדְךָ וְכִי תִשְׁלַחְנִי חֲפָשִׁי
מֵעִמְךָ לֹא תִשְׁלַחְנִי רִיקִי וְאֲדֹנָי תִּפְטָרְנִי בֶרֶךְ הוֹדִין מֵעִמְךָ לֹא תִפְטָרְנִי רִיקִי
וְאִם אֲטַלְקָתָה כֹּדֵאךְ פִּלֵּא תִטְלַקָה פִּאֲרָנָה הַעֲנֵק תַעֲנִיק לֹא מִצִּוְךָ וּמִדְּבָרְךָ
וּמִיִּקְבִיךָ אֲשֶׁר בִּדְבָרְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִתֵּן לִי אֲפֹרָשָׁא תִפְדֵּי לִי מֵעֲנֹךְ וּמִדְּבָרְךָ
וּמִמִּצְוֹתֶיךָ דְּבִרְכָךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ תִתֵּן לִי כֹל צְלוֹה בְּצִלוֹה מִן גִּנְמוֹךְ וּבִדְאֶרֶךְ גִּנְמוֹךְ
חֲסֹב מִזֶּה רִזְקָךְ אֱלֹהֵי דְבָרְךָ תַעֲשִׂיהּ וְזִכְרָתָהּ כִּי עֲבַד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְיִפְדֶּךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ עַל כֵּן אֲנִי מֵעַתָּה אֶתְהַדְּבֵר הַזֶּה הַיּוֹם וְתִדְבַר אֲדֹנָי עֲבָדָה הוֹיָתָה בְּאֶרֶץ
דְּמִצְרַיִם וְעַתָּה יְיָ אֱלֹהֶיךָ עַל מִן אֲנִי מִפְקִיד לָךְ יָת פִּתְגָמָה הַדִּין וְזִמְנָה הַדִּין וְאֲדֹנָי
אֲנִי כִנְתָה עֲבָדָה פִּי כֹלֵד מִצֵּר וְפִכְךָ אֱלֹהֵי דְבָרְךָ אֲנִי אֲמַרְךָ בְּהַדָּה אֲמַרְךָ
לְיוֹם וְהוּא כִי יִצְמַח אֱלֹהֶיךָ לֹא אֲצִיָּא מֵעִמְךָ כִּי אֲהַבְךָ וְאֶת בֵּיתְךָ כִּי טוֹב לֹא עִמְךָ
וְיִהְיֶה אֲדֹנָי יִימֹד לָךְ לֹא אֲפֹק מֵעִמְךָ אֲדֹנָי רִיחֲמוֹךְ וּלְאַנְשֵׁי בֵיתְךָ אֲדֹנָי טַב לִי עִמְךָ
פִּאֵן קָא לָךְ לֹא אֲכַרְגֵּךְ מִן עֲנֹדְךָ לְאַתָּה אֲחַבְךָ וְאַחֲבֵי מִנְזֹלְךָ אִם אֲצִלַּח לֵה אֲמַקְאִם מֵעַן
וְלִקְחַת אֶת דְּבָרֶיךָ צַע וְנִתְתָה בְּאֲדָנִי וְכִדְלֵת וְהָיָה לָךְ עֲבַד עוֹלָם וְאִם לֹא תַעֲשֶׂה פִּי
וְתִסַּב יָת כּוֹרֵצֶשָׁא וְתִתֵּן בְּאֶרֶץ נִיחֹבְדֶשָׁא וְיִהְיֶה לָךְ עֲבַד פִּלַּח לְעַלְמֵי וְאִם לֹא תִתֵּן תַעֲבִד
כִּי מִכֹּל אֲבוֹתָם וְצַעֲתֵי אֲדֹנָי עֲבַד בְּאֶרֶץ וּכְזֹן לָךְ עֲבָדָה לְאֶדְהֵר וְאַחֲתֵךְ אֲצִיָּא
עֲלִיָּה בְּדָאךְ לֹא יִקְשֶׁה בְּעֵינֶיךָ בְּשִׁלְחָךְ אֶתְחַפְּשִׁי מֵעִמְךָ כִּי מִשְׁנֵה שְׂבִיר שְׂבִיר
עֲבָדָה שֵׁשׁ שָׁנִים וּבִרְכָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל אֲשֶׁר תַעֲשֶׂה לֹא יִקְשֶׁה בְּעֵינֶיךָ בְּכּוֹפְטֵךְ
יִתִּי בֶרֶךְ הוֹדִין מֵעִמְךָ אֲדֹנָי עַל חֵד תְּרִין בְּאֶרֶץ פִּלַּח שִׁית שָׁנִין וּבִרְכָתְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ
בְּכָל הַתְּעִבִיךָ
כֹּל הַבְּכוֹר אֲשֶׁר יוֹלֵד בְּבִקְרָךְ וּבִצְאֹנְךָ הַזְכֹּר
תִּקְדֵּשׁ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲבֹד בְּבִכּוֹר שׁוֹרֶיךָ וְלֹא תִגַּד בְּבִכּוֹר צִמְיֶיךָ כֹּל בְּבִרְאֵי דִיתִיךָ
בְּתוֹרָךְ וּבְעֵבֶךְ דְּכִרְיִן תִּקְדֵּשׁ כִּי אֱלֹהֶיךָ לֹא תִפְלוּ בְּבִכּוֹרָה דְּתוֹרָךְ וְלֹא תִגַּד בְּבִרְאֵי

לחוד ארזי לא יהי בך מסכנתא ארי ברכא יברכך יי ארעא דיי אלהך יהיב לך אחסנא
למירתה ויקינא אנה לא יכון פיך מסכנתא מכוא יבארך אלהך פי אכלך ארי יעטיך
נחלה לתחוזה רק אס שמע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל המצוה
הזאת אשר אנכי מצוה היום לחוד אם קבלא תקביל למימרא דיי אלהך למטר
לכועבד ית כל תפקידתא דרא דאנא מפקיד לך יוכא דין מא דמת תסמוע ותקבל
אמר אלה רבך ותחפץ ותעמול גמיע הדיה אשריעה אתי אמרך בהא איום פי יהוה
אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעבטת גוים דמים ואתה לא תעבט וכי שולת בגוים
דמים ובה לא ימשלו ארי יי אלהך ברכך ככוא דכוליל לך ותוזיק בעממיין סביאין
ואת לא תזיק ותשלוט בעממיין סביאין וכך לא ישלטין וכמא אן אלה רבך בארין
כמא וערך פתעוין אכומא כתידין ואנת פלא תתעוין מנהם ותתסלט עלי כתי
מנהם ועליך לא תסלטין
פיהיה בך אביין כמאחד
אחור באחד שעליך בארעך אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תאמין את לבבך ולא
תקפץ את ירך מאחור האביין ארי יהי בך מסכנתא כחדא מאחד בחדא מקוד
בארעך דיי אלהך יהיב לך לא תתקיף ית ליבך ולא תקפוץ ית ירך מאחור מסכנתא
פאן באן פיך כוסכין בדנב או מחבך מן בעץ אפותך פי בעץ מושך פי בלדך ארי
אלה רבך מעסיך פלא תקוי קלבך ולא תקבץ ירך ענה כי פתח תפתח את ירך
לו ותעבט תעביטנו די מחסרו אשר יחסר לו ארי מפתח תפתח ית ירך ליה
ואחפא תוזפניה כמפתח חסרניה דחסיר ליה יכל אפתח לה פתחא עוניה תעוניה
כוקדאר כוא יעוזה השמר לך פיהיה דבר עם לבבך בליעל לאמר בקרבה שפ
השבע שנת השכמטה ורעה עינך באחור האביין ולא תתן לו וקרא עליך אלהוה
יהיה בך חטא אסתמור לך דלכוא יהי פתגם עם ליבך ברשע למזכור קריבתשתא
דשביעיתא שתא דשמטתא ותבאש עינך באחור מסכנתא ולא תתן ליה ויקר
עלך קייא ויהי בך חובא ואחדר אן יכון פי קלבך קול גאהל פתקל בק קרבת אסנה
אסאבעה סנת אתמיב פתשה עלי אכך אפסכין ולא תעטיה שויה פוד פל עלך
אי אלה פתחל בך עקובה נתן תתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה
יברכך יהוה אלהיך בכל מעשיך ובכל משלה יריך מיתן תתן ליה ולא יבאש ליבך
במותנך ליה ארי כדיל פתגמא דדין יופיבך יי אלהך בכל עובדך ובכל אושטות ירך
כל אעטה עטמא ולא תשח בה גמסך עליה פאן הוא לאמר יבארך לך אלה רבך פי אעמין

אשר הוא שכינתה תמן תיכוס ית פסחא ברמשא כמישל שמשא זמן מפקך ממא
 יום לא פי אמוצע אלו יכתארה אלה רבך ליהל נורה הנאך תלכה אפסה ענד
 אמא קבל מגיב אשמסודאך פי פצל כרוגך מן מצר ובשלת ואכלת במקום
 אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בכפר והלכת לאהליך ותבשיל ותיכול באהרא
 דיתרעי ינאלך ביה ותתפני בצפרא ותהך למשכנך ואנצגה וכלה פי דאך אמוצע
 אלו יכתארה אלה תם וצגרא ואמץ אי מנולך ששת ימים האכל מצת וכיום
 השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה שיהא יומין תיכול פטירה וכיום
 שביעגה פישקני אהך לא תעביד עבודה וכל בעדה פטירה סתה איאם וכי
 איום אסאבע מכתא פי קדם אלה רבך לא תצנע פיה צנאעה

שבעה שבעת תספר לך מהחל חרמש בקמה החל לספר שבעה
 שבעת שבעה שבעין תמני לך משיריות מגלא כחצד עומרא דארמותא תשיר
 למני שבעה שבעין ואחץ סבעה אסאביע מן וקת אבתרא וצע אמגל פי א
 מכל אבתדי כהא ועשית חג שבעת ליהוה אלהיך מסת נדבת ידך אשר תרתן
 מאשר יברכך יהוה אלהיך ותעביד חגא דשבעת קני אהך מסת נדבת ידך ותתון
 כמא דיברכך ינאלך ואצנע חג אסאביע ללה רבך עלי מקדאר מא תנל ידך
 ומא תתברע בה כמא רזקך אלה רבך ושמחת לפני יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך
 ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום
 אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם ותחדי קני אהך את ובך וברתך ועבדך
 ואמתך וליזאה דבקדוך וגיורא ויתמא וארמלתא דבינך באהרא דיתרעי ינאלך
 לאשראה שכינתיה תמן ואפרח בין ידי אלה רבך אנת ואכנך ואכנתך ועבדך
 ואמתך ואלוי אלו פי מחאך ואגריב ואיתים וסארמלה אלו פי מא בינכם פי אמוצע
 אלו יכתארה אלה רבך ליהל נורה פיה וזכרת פי עבד היית במצרים ושמרת
 ועשית את החקים האלה ותדבר ארי עבדא הויתא במצרים ותיטר ותעביד ית
 קמיא האין ואזכר אנך כנת עבדא כמצר ואחפץ הנה ארסום ואעמל בר

חג המכת תעשה לך שבעת ימים באספק מגרנך ומיקבך חגא דמטליא תעביד
 לך שבעה יומין במכנשך מאידרך וממעצרתך ואצנע חג אמצל סבעה איאם
 ענד גמעך גלתך מא בדארך ותגארך ושמחת בחגך אנה ובנך ובתך ועבדך
 ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך ותחדי בחגך את ובך וברתך
 ועבדך ואמתך וליזאה וגיורא ויתמא וארמלתא דבקדוך ואפרח פי חגך הלא
 אנת ואכנך ואכנתך ועבדך ואמתך ואלוי ואגריב ואיתים וסארמלה אלו פי מחאך
 שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה פי יברכך יהוה אלהיך
 ככל

דענך וכל בכר תלך פי בקרך וזנמך לדכור פלוגה לתקדים ללה רבך לא תפלה
באכר מן בקרך ולא תהו לבכר מן זנמך לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום
אשר יבחר יהוה צאתה וביחוד קנין אהך תיכלניה שנה בשנה באתרא דיתרעו יי את
ואנש ביתך כל כלה בין ידי אלה רבך סנה בסנה פי אמוצע אדי יכתארה אלה אנתי
נאך וכדי יהיה בו מום פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך וארו ידי
כיה מומא חזיר או פויר כל מום ביש לא תכסניה קנין אלהיך פאן כאן פיה עיב מן
אזמן או אעמוא וסאיד לעיוב אפאסרה פלא תרבה ללה רבך בשעריב תאכלנו
הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל בקרך תיכלניה מסאבא ודכיא כחדא כנמך
טביא ואילא ונאיז אן תאכלה כאן יאכלה איצא אטאהר ואנגם כמא יאכלון
לחם אצבי ואיל רק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים להוד ית דמיה
לא תיכול על ארעה תישדניה כמיה מא כלא דמה פלא תאכלה כל צנה עלי ארץ
כאמא
שמור את חדש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי בחדש
האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילה וטר ית ירחא דאביבא ותעביד פסחא קא
אהך ארו בירחא דאביבא אפקן יי אהך ממצרים ועבד לך נסין כליליא אחפן שהר
אפריז אן תצנע פיה פסחא ללה רבך כמא אטלקך פיה לאכרוג סן מוצר לילה
וזבחת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם ותכוס
פסחא קנין אהך מן בני ענא ונכסת קדשיא מן תורי באתרא דיתרעו יי לאשראה שכנתו
תמן וזאדבח אפסח ללה רבך מן זנגם ומעה מן אבקר פי אמוצע אדי יכתארה אלה
ליחל בורה פיה לאתאבל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני פי בחפזון
ייצאת מוארץ מצרים למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חיך לא תיכול
עלוהי חמוצ שבעה יומין תיכול עלוהי פטירה לחיס עניי ארו בבחילו נפקתא מאר
דמצרים כדיל דתדבר יתיום מפקך מארעה דמצרים כל יומי חיך ולא תאכל מעה
כמזירא כל סנעה איאם פטירה טעאם אצעיף לאנד כרגת סן מוצר בחפזון ואזכר
יום כרוגך מן מוצר טול זמאנד ולא זראה לך שאר בכל צבולך שבעת ימים ולא יחץ מן הבשר
אשר תזבח בערב ביום הראשון לבקר ולא יתחזי לך חמיר בכל תחומך שבעה יומין ולא יבדת
מן בסרא דתכוס דרמשא ביומא קדשה לצמרא ולא ירא לך כמיר פי גמוע תכחך שבעה ימים ויא
מן אלחם אדי תדבחה בלעשא לוי ביום ראשון לא תוכל לזבח את הפסח בארץ שעריב אשכנז
אלהיך נתן לך לית לך רשו למכס ית פסחא בחדא מן קרוך דייץ אהך יהיב לך ולא ינו אן תדבחה
פסח פי בעץ מחאך אדי אלה רבך מעטיך כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו
שם תזבח את הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך ממצרים אהן באתרא דיתרעו יי אהך

צדקתו אלו ושתכח בינו בחדא מן קרוך לני אהך יריב לרנבר או איתאדי עבוד ית
 דביש קני אהך למעבר על קמיה ואזוגר פי מא בעתפי בעץ קראך אדי אלה דנך
 מעמד רגל או אמראה צנע אשר בין ידיי אלה בך פתגאוז עהדה וילך ויעבר
 אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש או לידה או לכל צבא השמים אשר לא צויהו
 ואזל מלה למעות עממאזסגיד להוואל שמשא או לסיהרא או לכל הילי שמיא
 לא מקידית פמוצא ועבר מעבודאת אכר נסגד להא או לא שמס או לאקמר או
 לסאר נגוס אסמא מא לס אטלק לה דאך והגד לך ושמעת ודרשת היטב והנה
 אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל ויתחוצא לך ותשמע ותתכב
 יאהזהא קשטא כיון פתגמא אתעבידתו עיבתא הדא בישראל פאר אכברת
 בלאך אסתמעה ואתמסה גיידא פאר א כאן אמר חקא תאכתא קד צנעת הדא
 אכריהה פי מא בינכם והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר עשו
 את הדבר הרע הזה אל שעריך את האיש או את האשה וסקלתם באבנים ומתו
 ותמיקת גבלא הוא או ית אתתא ההיא דעכוית פתגמא הדין בישא לקרוך ית
 גברא או ית אתתא זתרגמנוז באבניא וימותון פאכרג דאך ארגל אותלך אמראה
 אדי צנע הדי אמר אדי פי מהאך אצגל וחדה או אמראה וחדהא כאן תרגמוהו
 בלאהגרה אי אן ימותא על פישנים עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומר
 על פי עד אחד על מימר תדין סהדין אמיתתא סהדין יתקטיל דחייב קטול לא יתקטיל
 על מימר סהדין חד עלי קול שמהדין או תלאה יקתל מן יקתל ולא יקתל בקול
 שאחד ואחד יד העדים תהיה בו בראשנה להמיתו ויד כל העם באחרונה ובערת
 הרע מקרבך ידא דסהדיא תהי ביה במקד מיתא למקטליה וידא דכל עמא בכתרי
 תאנתלי עכיב דביש מבינך ואידי אשרוז תכטש בה אוולא לתקתלה ואידי פ

סאיד אנאס אברא ואנפ אהל אשר מן בינך

פי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין וכין נגע לנגע דברי ריבך
 בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו אריותכסא מנך
 פתגמא לדינא בין דם לדם בין דין לדין וכין מכתש סגידו למכתש סגידו פתגמא
 מלוגת דינא בקרוך ותקום ותסקי לאתראדי תרעייני אהך ביה ואולא כפא ענך אמר
 מן אהכאס בין דם לדם וכין דין לדין ותכס בלא אי בלא ואמר כצומה פי מהאך
 פקס ואצעד אי אמוצע אדי ופתארה אלה דכך ובאת אל הכהנים הלויים ואל
 השפט אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגדן לך את דבר המשפט ותיתילור
 בהנא ליואיזלות דינא דיהי ביומיא ראנוז ותתכע ויהוון לך ית פתגמא דדינא
 זמר אי אאימה ואליואניין ולי אהאנס אדי ילי פי דאך אנואן פאהמס מנהם אמר
 דאך אהכס יפתונך בה במא עב ועשית על פי הדבר אשר יצונו לך מן המקום ההוא

ככל תבואתך וככל מעשה ידך והיית אך שמח שנעש יומין תיחוג קני אהך
 באתרא דיתרעי ינארי יברכנך ינ אהך בכל עללך ובכל עובדי ידך ותהי כדכ
 כל אהך תהג ללה רבך סבעה איאם פי אמוצע אדי יכתארה ליכארה לך פי גמיי
 גלתך וסאיר מאתמל ידך ותכוז פארהא מהצא שלש פעמים בשנה יראה כל
 זכורך לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בתג המצות ובחג השבעות ובר
 הסלת ולא יראה את פני יהוה ריקם תלת זמנין בשותא יתחזון כל דכורך קני אהך
 באתרא דיתרעי בהגא דפטיירא וכחגא דשבויעיא וכחגא דמטלא ולא יתחזון
 קני ריקנין תלאת מראר פי אסנה יחצר גמיע רבאך בין ידיו אלה רבך פי אמוצע
 אדי יכתארה פיחג אפטייר והג אסאביע והג אמצא ולא יחצרו בין ידיה פארהא
 איש כמתנת ידו ככרכת יהוה אלהיך אשר נתן לך גבר כמתנת ידיה ככרכתא דני
 אהך דיהב לך בל יאת כל רגל כמא תנא ידה כרזק אלה רבך אדי אעטאך

את

107 קפו ניסוקים סיגון נפליה סימן שפטים ושטרות תתן לך בכל שעריך אשר
 יהוה אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את העם משפט צדק דינין ופרענין תתן
 לך בכל קרוך דינ אהך יהיב לך לשבטיך וידינון ית עמא דיז דקשוט ואגעל לך
 חלאמא וערפא פי גמיע מהאך אדי יעטי אלה רבך אסכאטך יחכמו פי מא בין א
 נאם בחכם עזרל לא תטה משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד כי השחד יעור
 עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים לא תצלי דיין לא תשתמודע אפיזלא תקביל
 שחרא יארי שחרא מעור עיני חכימין זמלקיל פתגמין תריצין לא תמיל אחר
 ולא תחאבי אגזה ולא תאכז ארשא לאן ארשא יעמי עיון אעלמא עין אהך וידיך
 אהווא אעאדלה צדק צדק תרדה למען תחיה וירשת את הארץ אשר יהוה אלהיך
 נתן לך קשטא קשטא תרדות בדיל דתיהי ותירת ית ארעא דינ אהך יהיב לך
 ואכלב אהך אמחץ לצי תחיא ותחוז אכלב אדי אלה רבך מעטיך

לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר
 תעשה לך לא תצוב לך אשירת כל אילין כסטרי מדכה אהך דתעביה לך
 ולא תגרם לך סאריה מן אשגר אי גאנב מדכה אלה רבך אדי תצנעה ולא תקים
 לך מצבה אשר שגא יהוה אלהיך ולא תקים לך קמא דרהיק ינ אהך ולא תנצב
 לך דכה עלי מא ישנאה אלה רבך
 לא תזבח ליהוה אלהיך
 שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא לא תיבוס
 קני אהך תור ואימר דידי ביה מוזמאכל מרעם בישארי מרחק קני אהך הוא
 לא תזבח ללה רבך תורא גו שאה כמא פיה עיב מן אאמור אפאסדה מכוז
 יכירה אלה רבך
 כי ימצא בקרבך באחד שעריך אשר
 יהוה אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני יהוה אלהיך לעמו

בדימו

ויהי כמתכיה על כוסי מלכותיה וכתוב ליה ית פחשבן אוריתא הדא על סמרא
 מן קדם כהניא ליואי וכמא גלם עלי כרסי מלכה יסתכבב לה נסכה הדא אתחיה
 פי ספר מן חצרה לאימה אליואנין וחתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען
 ילכו ליראה את יהוה אלהיו לשמר את כל דברי המורה הזאת ואת התקנים
 האלה לעשתם ותהי עמיה ליהי קרי ביה כל יומי חייה כדיל דיילת למדחל
 קיי אהיה למיטר ית כל פתגמי אוריתא הדא ית קימא האין למעבדהון תכון
 מעה יקרא פדהא טול איאם היאתה לכי יתעלם אן יכאת אלה רכה ויחפץ גמיע
 כלאם הדא אתחיה וזהו ארסום ויעמל בהא לבלתי רום לבנו מאחיו ולבלתי
 סוד מן המצוה ימין ושמאל למען יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב
 ישראל כדיל דלא יירם לביה מאחיה וכדיל דלא יסטי מן תפקידתא לימינא
 ולשמאל כדיל דיוריך יומין על מלכותה שהוא ובניו בגו ישראל ללא ירחפע
 קלבה עלי אבותה וללא יזול מן אשריעה ימנה ולא יסרה לכי תטול איאמה על
 ממלכתה הנבנה פי מא בין בני אם

לכהניס הלום כל שבט לוי חלק ונחלה עם ישראל אשוי יהוה ונחלתו יאכלון
 לא יהי לכהניא ליואי כל שבטא דלודא חלק ואחסנא עם ישראל קרבניא דיני ואחסנ
 תיה ייכלון ולא יכון לאימה אליואנין ארי הם סבט לוי קסם ולא נחלה מע א
 עם פמן קראבין אלה ומנחלתה יאכלון ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו יהוה הוא
 יליתו כאשר דבר לו ואחסנא לא יהי ליה בגו אחויה מתנן דיהב ליה ין אננין
 אחסנתיה כמא דמליל ליה ונחלה לא תכון לה פי מא בין אבותה או פראין אלה
 ונחלה כמא אמר לה ברה

וזו יהיה משפט הכהנים
 ואת הקם מאת זבחי הזבח אם שור אם שה ונתן לכהן הזרוע והלחיים והקבה
 דיו דחזי לכהניא מן עמא מין כסי נכסתא אם תור אם אמרי יתיין לכהניא חרועת
 לועא וקובתא והדי יכון רסם לאימה עלי מן דאבחי אי זבח כאן מן אבקה וס
 נם אן יעטוהם ארעאע ולא לחיין ולאקבה ראשית דגנף תירשך ויצהרף וראשית
 וצאנף חתן לוי ליש עבודך המוך ומשהרזרי שגזת ענך תפריש ליה אויל
 וך ועצירך ודהנך ואויל גז גנמך תעטיה כי בו בחר יהוה אלהיך מכל שבטיך
 עמוד לשדת בשם יהוה הוא ובניו כל הימים ארי ביה אתרעי ין אהך מכל שבטך
 והם לשפוטא בשמא דניחוא ובניו כל יומיא לאן אלה רכך קד אכתארה מן
 וע אסכאטך ליקום ויכדם באסם אלה הו ובניה טול אדמאן

ע ל ש

וכי יבא הלוי מאחור שעריך מכל ישראל אשר הוא
 ונכל אות נפשו אל המקום אשר יבחר יהוה וארי יתי ליוארה מחדא מן
 וישל אדהוא דר תמדיית בכל רעות נפשיה לאתרא דיתרעי ני וארי תג א

אשר ובהר יהוה ושמרת לעשות ככל אשר ירוך ותעבדה על מימר פתגמא דיהוה
 להמן אתרא הוא דיתרעני ג' ותטר למעבדי ככל דילפונך פאעמל בחסב אגלא
 אזי יפתוך בה מן דאך אמוצע אזי יכתארה אלה ואחפץ לתעמל גמיעמא דאל
 על פי התורה אשר ירוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסוד מן הדבר
 אשר יבדו לך ימין ושמאל על מימר אוריתא דילפונך ועל דינא דיימדון דין
 תעבדי לא תסטינא פתגמא דיהוון לך לימינא ולשמאלא ובחסב אגלא אזי
 ידלונך ואחכס אזי יקולון לך תצנע לא תזול מן אומר אזי יפתוך בה ימנה או
 יסרה והאיש אשר יעשה בזדון לבלתי שמוע אל הכהן העמד לשרת שם את
 יהוה אלהיך או אל השפט ומת האיש הוא ובערת הרע מישראל ובגריא דיעבד
 ברשעי בדיל דלא לקבלא מן כהנא דקאסי לישמשא תמן קני לאה או מן דינא
 דיתקטיל גבירא הוא ותפלו עבדי דביש מישראל ואזי יגל יסתעמל אקה פלג
 יקבל מן אממאם אלקים הנאך ליכדס אלה רבך או מן האכס פאיקהל דאך אגל
 ואנת אהל אשר מן אאם וכל העם ישמעו ויראו ולא יזידון עוד וכל עמא ישמעו
 זיד חלוא ולא ידשעון עוד וסאיר אנאס יסמעון ויכאפון ולא יתקחון איצא

כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך וירשתה
 וישבת בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר סביבתי אזי תישול לארעא
 דינ אהך יהיב לך ותירחה ותתיב בה תימא אמני עליו פלכא ככל עממיא דבסחדני
 ואזי דכלת אי אבליך אזי אלה רבך מעטיך וחזתה ואקמת פיה וקלת אנצב ליי
 כסאיר אממס אזיין חנאי שום תשים עליך מלך אשר יבחר יהוה אלהיך בו מקרב
 אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא מנא
 תמני עלך מלכא דיתרעני לך אהך ביהמגו אחך תמני עלך מלכא לא לך רשע
 למנא עלך גבר נכרי דלא אחך הוא פיגוז אן תנצב לך מלכא מן יכתארה אלה
 רבך ואיכון אמלך אזי תנצבה מן בעין אכותך ולא יגוז לך אן תנצב עליך רבנא
 גריבא מן לים הו אליך רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען
 הרבות סוס ויהוה אמר לכם לא תספון לשוב בדרך הזה עוד לחוד לא ימני לך
 סוס ולא יתיב ית עמא למצריים בדיל לאסגאה סוסון ויני אמר לכו אל תיספון
 למתב באורחא דא עוד לכן לא יסתכתר מן אכיל ללא ירד אקוס אי מצר
 לאסתכתאר אכיל זאלה פקד קא לכס לא תעאודו ארגוע פי דאך אטריוק אבדא
 ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו מאד ולא יסגי לחנשין
 ולא יטעי לבו וחספא ודהבא לא יסגי ליה לחדא ולא יסתכתר לה מן אנס
 ללא יזול קלבה ומן אפניה וארבה לא יסתכתר לה גדא והיב כשבתו על כסא
 ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים הלויים וי

מקרב אחיהם כמור ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצוני נביא אקום
 ידברון להון כגו אחיהון כותך ואתיך פתגמי נבואתי בפומיה וימליל עמהון ית כל האפק
 מן תם ודניה ואי נבי אנצבה להם מן בעק אנותהם מתוך אנה כלאמי פינאסכה
 וטוב לבגמיע מא אמרה בה והיה האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר ודבר בשמי
 עליה כגמי אדרש מעמו ויהי גברא דלא יקביל לפתגמי דימליל בשמי מימרי יתבע
 גבול ריגנה ואי אנסאן לא יקבל כלאמי אדי יודיה עני פאנא אטאבה אך הנביא אשר
 לרשתו ליד דבר בשמי את אשר לא צויתו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים
 אהך יקמת הנביא ההוא ברם נביא די רשע למללא פתגמא בשמי ית דלא פקידתיה
 תנחלה מללא דימליל בשום טעות עממיא ויתקטיל נביא ההוא ואי מתנבי תוקר
 עד אהקוול קולא עני מא לם אמרה אז יקולה זמן יתנבא למעבודאת אכר פליקתל
 פישלשן אמתנבי וכי תאמר בלבכ איכה נדע את הדבר אשר לא דברו יהוה וארי
 דיחטימו בלבך איכדין נודע ית פתגמא דלא מלליה ית ואן קלת פי נפסך וכיף נעלם
 שאהקוול אדי לם יקולה אלה אשר ידבר הנביא בשם יהוה ולא יהיה הדבר ולא יבא
 קול שאהדבר אשר לא דברו יהוה בזון דברו הנביא לא תגור ממנו דימליל נביא
 סהיד וזמא דיני ולא יהי פתגמא ולא יתקיים הוא פתגמא דלא מלליה ית ברשע
 עליה ליה נביא לא תדחל מניה פאנה מא יקולה אמתנבי ען אלה ולא יגוז דאך א
 אשר ולא עב פרו אקול אדי לם יקולה אלה ואנמא קאה אמתנבי בקחה פלא תחודה
 די הון

ברית יהוה אלהיך את הגוים אשר יהוה אלהיך נתן לך את ארצם וירשתם
 וישבת בעריהם ובבתיהם ארי ושיצו יצאוך ית עממיא דיני אהך יהיב לך ירת
 ארצהון ותירתנזן ותתיב בקרויהון ובבתיהון ואדי קטע אלה רבך אמס אדין
 הו מעטיך בלדהם פורתתהם וסכנת פי קראהם ומנאזלהם שלש ערים תבדיר
 לך בתוך ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה תלת קרוין תפריש לך בגו
 ארצך דיני אהך יהיב לך למירהתה אפרז לך תלאת קרא פיוסט בלדך אדי אה
 רבך מעטיך לתחונה תכין לך הדרך ושלשת את גבול ארצך אשר ינחילך
 יהוה אלהיך והיה לנוס שמה כל רצח תתקין לך אורחא ותתלית ית תחום ארעך
 דיחסניך ית אהך ויהי למערכת לתמן כל קטול ואצלח טרקהא עלי תתלית תנס
 ארצך אדי ינחלך אלה רבך פתכון מעדה ליהרב איהא כל קאתל וזל דבר הרצח
 אשר ינוס שמה וחי אשר יפה את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לומתמוך
 שלשם ודין פתגם קטולא די ערוק לתמן ויתקיים דיקטול ית חבריה בלדי
 מדעיה והוא לא סני ליה מאתמלי ומדקמוהי והדי סכב אקאתל אדי יהרב
 איהא פיחיא מן יקתל צאחכה בלא מערפה והוגיר שאני לה מן אמס ומא

קבלה

לוי כן בעץ מהשן אתי לגמיע אדם אזי הו מקים בהא פלידכל אי וקת שא אי אמוצ
 אזי יכתארה אלה ושרת בשם יהוה אלהיו ככל אחיו הלויים העמדים שם לפני יהוה
 וישמיש בשמא דני אהיה ככל אחיה ליוני דלוימין תמן קני ייכס באסם אלה
 רבה כגמיע אכותה אליואניין אואקפין הם בין ידי אלה חלק כחלק יאכלו לכך
 ממכריו על האבות חולק כחולק יכלון בר ממטרותא דיתה שבתא בכין אתקינו
 אנהתא וליקתסמו אנצבה מתסאנייה מא כלא מא אתבתה לאבא מן א נאיב
 כי אתה בא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לך
 תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם אזי את עליל לארעא דני אהך יהיב לך לך
 תילת למעבד כתועבת עממיא האינן ואעלם אנך דאכל אי אבול אזי אלה רבך
 מעטיר פלא תגעלם אן תעמל כמכארה הולאי לאמס לא ימצא בך מעביר בנו
 ובתו באש קסם קסמים מענן ומנחש ומכישף לא ישתכח בך מעבד בריה זכרתיה
 בנורא קסים קסמין מענין ומנחיש וחלש ולא יוגד פנים מן ישעל אבנה אן
 אכנתה צאנאר וקאסם קאסומאת ומתפאול ומתטאיר וסאחר זחבר חכר ושאר
 אוב וידעני ודרש אל המתים ורטין רטין שאיל כבדין ובזכודותבע מן מיתא
 וראקי רקאא וסא משעוד או עראף ומלתמס מן אמותא כי תועבת יהוה כל עשו
 אלה ובגלל התועבת האלה יהוה אלהיך מוריש אתם מפניך אזי מרהק קני כל
 עבד איזכדיל תועבתא האינן אהך מתריך יהוון מן קדמך לאן אלה רבך ימרה
 כל מן יצנע הוה אצנאיע ובגרייתה הו קארציהם מן בין ידיך תמים תהיה עם
 יהוה אלהיך שלים תהי כדהלתא דני אהך בל כן סאדגא ללה רבך כי הגוים הא
 אשר אתה יורש אתם אל מעננם ואל קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך יהוה
 אלהיך אזי עממיא האינן דאת ירית יהוון מן מענניא ומן קסמיא שמעיין ואל
 לא כין יהיב לך ני אהך לאן הולאי אקום אזי אנת קארציהם מן אמתפאולין ואל
 קאסומין יסמעו ואנת פלם יטלק לך אלה רבך מתל ד אך נביא מקרבך מאחיק
 כמע יקים לך יהוה אלהיך אליו תשמעון נביא מבינך מאחך כותיקים לך
 ני אהך מניה תקבלון לכן אי נבי מנכס מן בעץ אכותך מחלי ינצבה לך אלה רבך
 מנה מאקבלו ככל אשר ישאלת מעם יהוה אלהיך בחורב ביום הקהל לאמר לך
 אסף לשמע את קול יהוה אלהי ואת האש הגדלה הזאת לא אראה עוד ואלא
 אמות ככל דשאילתא מן קני אהך בחורב בזמא דקהלא למימח לא אוסיה למשמ
 ית קל מימרא דני אהי וית אישתא רבתא הדיא לא אחזי עוד ואלא אמות כגמיע מ
 סאן אלה רבך פי גבל חריב פי יוס אגוק וקלת לא אעאוד אן אסמע צות אלה רבך
 ולא ארא הוה אנאר אעצימה ללא אמות ויאמר יהוה אלי הטיבו אשר זכרו
 ואמר ני ליי אתקינו דמלילון קא אלה לי קד חסנו פי מא קאו נביא אקים להכ

מקדב

דבריו יתה מתמזין ומסרון יתה ביד נאיל דמא זימות פאיבעת שיוך קריתת ויאכדורה
מן תם ויסלמוך אי ולי אדם התי יקתל לא תחוס עינך עליו ובערת דם הנקי מישראל
וטוב לך לא תחוס עינך עלוהי ותפלי אשרי דם זכמי ישראל ויטב לך ולא תשפך
עליו כל אנף קאתל אברי מז אדם ליצאר לך

גבול רעך אשר גבול ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
לרשתה לא תשנע תחומא דחברך דתחימו קדמאי באחסנתך דתחסין בארעא דינ
אך יהיב לך למירתה לא תזייג תלם צאחבר אוי תכמה אאוולין בנחלתך או
תחלרא פלאבלד אוי אלה רבך מעטיך לתחודה

לא יקום
עד ארז באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא על פיישני עדים או על
פישלשה עדים יקום דבר לא יקום סהיד חד בגבר לכל עוין ולכל חובין בכל חטא
דיחטא על מימר תרין סהדין או על מימר תלתא סהדין יתקיים מתגמא ולא יקום
שאהד ואחד עלי אנסאן פי שיי מז אדנוב ולאטאיא ולאגנאיאת אוי יגנדה כל עלי

קול שאהדין או ג תקום אמור כי יקום עד חמס באיש לענות בו סרה ארי יקום
סהיד שקר בגבר לאסדהא ביה סטיא ואן קאם שאהד עלם עלא אנסאן לישאד
עליה במחא ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני יהוה לפני הכהנים והשפטים

אשר יהיו בימים ההם ויקומון תרין גוברא דילהון דינא קני קדם כהנא ודיניא
דיהון ביומא האינון פליקת ארגלין אוי אחנומה להנא בין ידי אלה בין ידי א
אינא ולא חכאם אוי ילו פי דלא א זמאן ודרשו השפטים היטב והנה עד שקר
העד שקר ענה בארזיו זיתבעון דיניא יאות והא סהיד שקרא סהרא שקרא אסהיד

באחוריי פילתמסו דאך אהלסאם גיידא פאן כאן אשאהד שאהד זור וקד שהד נבאטל
עלי אכיה ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך ותעבדון
ליה כמא דחשיב למעבד לאחוריי ותפלי עביד דביש מבינך פאצנעו כה מתל מא

קד הם אן יצנע באכיה ואנף אהל אשר מז וסטך והנשארים ישמעו ויראו ולא
ינספו לעשות עוד כדבר הרע הזה בקרבך ודישתארון ישמעון וידחלוז ולא יספון
למעבד עוד כפתגמא בישא הדין כינך ולא באקיון יסמעון ויכאפון ולא יעאודו אן

יצנעו מתל הדי אמר ארדי פי מא בינכם ולא תחוס עינך נפש בנפש עין בעין
שן בשן יד ביד רגל ברגל ולא תחוס עינך נפש אהל נפשא עינא חלת עינא שנא
חלת שנא ידא חלת ידא רגלא חלת רגלא ולא תשפך בא קצאק נפס כנפס ודיה עין

בעין זסן בסן ויד ביד ורגל ברגל
כי תצא למלחמה
על איבך וראית סוס ולרכב עם רב ממך לא תירא מהם כי יהוה אלהיך עמך
המעלה מארץ מצרים ארי תפוק לאגהא קרנא על בעלי דבכך ותחזי סוסון ורתכין
עם סגי מנך לא תדחל מנהון ארי על אהך מימריה בסעודך דאסקך מארעא דמצרים

ותלי

קבלה ואשר יבא את רעהו ביער לחטב עצים ונדהה ידו בגרזן לכרת העץ ונשי
הגרזן מן העץ ומצא את רעהו ומה הוא ינוס אל אחת הערים האלה וחי ודייעור
עם חבריה בהרשא למקץ אע"י ותתמריג ידיה בגרזלא למקציה אע"י וישתליק
ברזלא מן אע"י וישכח ית חבריה וימות הוא יערוק לחדא מן קרוא האין ויתקיים
ודאך כמא ידכל מע צאחבה אי אשערא ליקטע חטבא פתמיל ידה באחדיו
ליקטע אעוד או ינסל אחדיד מן אעוד פיצב צאחבה וימותהו יהרב אי ואחרה מן
הדה אקרא פיהיא מן ירדה גאל הדם אחרי הרצח כי יחס לבכו והשיגו כי ירבה הדרך
והכהו נפש ולו אין משפט מות כי לא שנא הוא לו מתמול שלשום דלמא ירדה
גאיל דמא בתר קטולא ארי ייחס לביה וידבקנה ארי חסגי אורחא ויקטלינו
נפש וליה לית חובת דין דקטול ארי לא סני הוא ליה מאתמלי ומדקמוהו כלל
יכלב ולי אדם אקאתל ממא יחמא קלבה פי לחקה לכותרת אטריק פיקתלה וליס
עליה חכס קאתל אר לים הו שאני לה מן אמס ומא קבלה על כן אנכי מצוה
לאמר שלש ערים תכדיל לך על כין אנא מפקיד לך למימר תלת קרוין תפוש
לך ולדאך אנא אמרך איום באן תפרז לך ג קרא ואם ירחיב יהוה אלהיך את
גבלך כאשר נשבע לאבתך ונתן לך את כל הארץ אשר דבר לתת לאבתך
ואם יפתי יי אהך ית תחומך כמא דקיים לאבהתך ויתין לך ית כל ארעא דמליל למית
לאבהתך ואן אוסע אלה רבך תכמר כמא קסם לאבאך פאעטאך גמיע אבלאך
אדיקסם באן יעטיה לאבאך כי תשמך את כל המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי
מצוה היום לאהבה את יהוה אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים ויספת לך עוד שלש
ערים על השלש האלה ארי תיטר ית כל תפקידתא הדא למעבדה דאנא מתקיד
לך יומא דין למרחס ית עי אהך ולמהך באורחן דתקנן קדמוהי כל יומיא ותוסית
לך עוד תלת קרוין על תלת איין ודאך באן תחפץ גמיע הדה אשריעה ותעמר
בהא אדי אנא אמרך איום באן תחבב אלה רבך ותסיר פי טרקה טול אזמאן פוז
לך תלאת קרא אכר עלי הדה אתלאת ולא ישפך דם נקי בקרב ארעך אשר
יהוה אלהיך נתן לך נחלה והיה עליך דמים ולא ישתפך דם זכי בגו ארעך דיני
אהך יהיב לך אהסנא ויהי עלך חובת דין דקטול ולא יספך דם ברי פיבלדך אדי
אלה רבך מעטיך נחלה פיכזן עליך דמה

וכי יהיה איש שנא לרעהו וארב לו וקם עליו והכהו נפש ונמס אל אחת הערים
האל וידי גבר סני לחבריה ויכמוז ליה ויקום עלוהו ויקטלניה נפש וימות
ויערוק לחדא מן קרויא האין ואן כאן רגלא שאניא לצאחבה פכמן לה וקאם
עליה חתי צרבה מקתולא פמאת תס הרב אי ואחדה אי הדה אקרא וישלחו
זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גאל הדם ומה וישלחון סבי קרתיה

ויצרו

לשלום ארץ תקרב להרתא לאגחא קרבא עליה ותקרוז לה מלין דשלום ואדי תקדמת
 אי קרוי לתחאונהא פנאדהא אלא כסלאם זהיה אם שלום תענך ופתחה לך
 וזה כל העם הנמצא בה יהיו לך למס ועבדוך ויהי אם שלום תענך ותפתח לך
 ויהי כל עמא דישתכח בה יהוין לך למסקי מסין ויפלהיך מאן אנאבתך באסלאם
 ופתחת לך פגמיע אקום אמוגודין פיהא יכונז לך דמה ויכדמונך ואם לא תשלים
 עמך ועשתה עמך מלחמה וצרת עליה ואם לא תשלים עמך ותעביד עמך
 קרב ותצור עליה ואן לס תסאמך כל חארכתך פחאצרהא ונתנה יהוה אלהיך
 בידך והכית את כל זכורה לפי חרב וימסרינה יצ אהך קבאך ותמחי ית כל זכורה
 לסתגם דחרב פיסלמהא אלה רבך פי ירך פאקתל רגאהא בחך אסיף וק הנשים
 והסת והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל שללה תבז לך ואכלת את שלל איביך
 אשר נתן יהוה אלהיך לך לחוד נשיא וטפלא ובעירא וכל דיהי בקרתא כל עדאה
 תבז לך ותיכול ית עדי סנאך דיהב יצ אהך לך ואמא אנסא ואטפא וטבהאים
 וסאיר מא פי אקריה מן סלבהא פאגנמה לך וכל סלב אעדאך אי רזקך אלה
 רבך כן תעשה לכל הערים הרחוקת ממך מאד אשר לא מערי הגוים האלו
 רבה כין תעביד לכל קרויא דרחיקין מינך לחדא דלא מקרוי עממיה האינינון
 כוי אצנע באקרא אבעידה מנך ביידא אתי לים הי מן קרא הואלי אצנע רב
 מערי העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה כל נשמה לחוד מקרוי
 עממיה האיני דין אהך יהיב לך אחסנא לא תקיים כל נשמה ואמא מן קרא הואלי
 אצנע אי אלה רבך מעטיך נחלה פלא תבקי מנהם נשמה כי החרם תחרימם החת
 והאמרי הכנעני והפריזי החוי והיבוסים כאשר צוך יהוה אלהיך ארי נמלא תגמרונון
 חיתאי ואמוראי כנענאי ופריזאי חיואי ויבוסאי במא דפקדך יצ אהך כל אתלפהם
 תלמא אחתיין ואמוריין אבנאעניין ואפריזיין אחוייין ואיבוסין כמא אמרך אלה
 רבך למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם אשר עשו לאלהיהם
 וחסאתם ליהוה אלהיכם כדיל דלא ילפון יתכון למעבדי ככל תועבתהון דעבדין
 לטעותהון ותחובין קיני אהכון לכי לא יעלמוכם אן תצנעו כנמיע מכארהם אי
 צנעוהא למעבודאתהם ותכטון ללה רבכם
 עיה ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית את עצה לנדח עליו גרון כי
 ממנו תאכל ואתו לא תכרת כי האדם עץ השדה לבא מפניך במצור ארי תצור
 על קרתא ומיין סגיאיין לאגחא קרבא עליה למכבשה לא תחבול ית אילנה לארמ
 עלוה ברזלא ארי מינה תיכול ויתיה לא תקוץ ארי לא כאנשה אילן הקלא למיעל

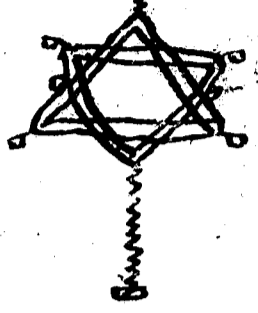
ואר' כרבת לאהוב עלי אעדאיך פראית כיולא ומראכבא קומא אכתה מנך פלש
 תכאפהם לאן אלה רכר מעך א מצעדך מן בלד מצר ויהי כקרבתם אל המלחמה
 ונגש הפהן ודבר אל העם ויהי כמקרבון לאנחא קרבת ויתקרב כהנא זימליל עם
 עמא וענר תקדמכם אי אחרב פליתקדם א אמאם ויכאטב אקום ואמר אלהם שמו
 ישראל אתם קרבים היום למלחמה על איביכם אל ירך לבבכם אל תיראו ואל
 תחפזו ואל תערצו מפניהם ויימר להון שמע ישראל אתון מתקרבין יומא דין לאנו
 קרבא על בעלי דבניכון לא יזוע לבכון לא תדחלוז ולא תתבעתון ולא תחברון מן
 קדמיהון ויקול להם אסמעו יא א אס אנחם איום מתקדמין לאחרב עלי אעדאיכם
 פלא תרק קלובכם לא תכאפו ולא תחפזו ולא תרהבו מנהם כי יהוה אלהיכם והלך
 עמכם להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם אר' יי אהכון מימריה מדבר
 קדמיכון לאגחא לכון קרב עם בעלי דבניכון למפדק יתכון לאן אלה רבכם אסאך
 נורה מעכם יחארב אלה אעדאיכם ויציתכם ודברו השטרים אל העם לאמר מי
 האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש
 אחר יחנכנו ומללון סרביא עם עמא למימר מן גברא דבנא ביתא חדתא ולא
 חנכיה יהך ויתוב לביתיה דלמא יתקטיל בקרבא וגבר אחרן יחנכיניה תם וכלם
 אערפא אקום קאילין אי רגל בנא ביתא גדידא ולא ידשנה פלימץ וירגע אי
 מנזלה כלא יקתל פי אחרב וידשנה רגל אכר ומי האיש אשר נטע כרם ולא
 חללו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחללנו ומן גברא דנעב
 כדמא ולא אהליה יהך ויתוב לביתיה דלמא יתקטיל בקרבא וגבר אחרן יחלליה
 ואי רגל גרם כרמא ולא יבולה פלימץ וירגע אי מנזלה כלא יקתל פי אחרב
 ויבולה רגל אכר ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו פן
 ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה ומן גברא דארס אתתא ולא נסבה יהך ויתוב
 לביתיה דלמא יתקטיל בקרבא וגבר אחרן יסבינה ואי רגל אמלך באמראה ורם
 יזפהא פלימץ וירגע אי מנזלה כלא יקתל פי אחרב ויזפהא רגל אכר ויספו
 השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא
 ימס את לבב אחיו כלבבו וייספון סרביא למללא עם עמא ויימרון מן גברא דדחול
 וחביר לבא יהך ויתוב לביתיה ולא יתבר ית לבא דאהוהי כלביה תם יזיר אערפא
 פי מכאטבת אקום ויקולו אי רגל כאת רקיק אקלב פלימץ וירגע אי מנזלה ולא
 יחל קלב אכותה כקלבה והיה ככלות השטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות
 בראש העם ויהי כד ישיצון סרביא למללא עם עמא ויימרון רבני חילא כריש
 עמא פענר פראגהם מן מכאטבת אקום יוכל בהם ריסא אגיוש
 כי תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת אליה

תצא

ישראל ויתכפר לחייו על דמאת תנוהם וקאו אלהם אנפר לקומך אאסל אדי פככתהם
ולא תדע עליהם עקובה תואני פי דם ברי פינפר להם מא תואנו פי דאך אדם ואתה
תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה הישר בעיני יהוה זאת תפלי אישדי דם זכי
מכינך ארי תעביד דכשר קיני ואנת פאנה קאתל אברי מן בינכם אד תצנע אמסתקים
ענד אלה

הגד

צ' ניסבוס מיין עבדיהו

כי תצא למלחמה על איביך ונתנו יהוה אלהיך בדרך ושבת שביו ארי תפוק לאנא
ברבא על בעלי דבכך דימסרנון ינ אהך בדרך ותשבי שביהון ואדי כרגת לאחרב עלי
אעדאיך פאסלמה אלה וכך פי ידך וסבית סביה וראית בשביה אישת יפת תאר
וחשקת בה ולמחת לך לאשה ותחזי בשביא אתתא שפירת ריו ותתדעי בה
ותסכה לך לאינתו וראית פי אסבי אמראה דוסנה אהליה פשעפת בהא ואתכלתהא
לך זוגה והבאתה אל תוך ביתך וגלחה את ראשה ועשתה את צפרניה ותעילנה
לגז ביתך ותגלח ית רישה ותלכי ית טופרהא באן תדלחה אי וסט מנזלך ותחלק
ראסהא ותלכי אצפארהא והסירה את שמלת שביה מעליה וישבה בכירתך
וכתה את אביה ואת אמר ירח ימים ואזר מן תבא אליה ובעלתה והיתה לך
לאשה ותעדי ית כלות שביה מינה ותתיב בביתך ותככי ית אבוהא וית אמר
ילח יומיך ובתך כיין תיעול לותה ותבעלינה ותהי לך לאתו ותנזע תיאב סבירה
ענהא ותקיס כדאך פי מנזלך ותככי עלי מדהב יהא ואמרה שהרא ובעד
דאך תדכל איהא פתבן בהא ותכונ לך זוגה והיה אם לא חמעת בה ושלחתה
לנפשה ומכר לא תמכרנה בכסף לא תתעמר בה תלית אשר עניתה ויהי אם
לא תתדעי בה ותפטרניה לנפשה וזכנא לא תזכננה בכסף לא תתגר בה חלקה
דעניתה ואן לם תרידהא בעד דאך פאטלקהא חרא לנפשהא וכיעא לא תביעוא

בתמן לא תסתדקנהא בעד מא אהיתהא
פיתהייך לאיש
שתי נשים האיות אהובה והאיות שנאה וילדו לו כנים האהובה והשנאה
והיה הבן הבכור לשנאה ארי יהיין לגבר תרתין נשיין חרא לחומתא וחדית
סנא אתא ילידן ליה בנין רחומתא וסנא אתא ילידה ברא כלרא לסנא אתא ואזא
פאנה זוגתין לרגל אחד המא מחבובה ולאכרא משנייה פולדא לה בנין וכאן
אאבן אבכר לא משנייה מנהמא והיה כיום הנזילן את בניו את אשר יהיה
לו לא יזבל לבכר את בן האהובה על פני בן השנאה הבכר ויהי כיומא דיה סיין
לכננה ית דיה ליה לית ליה רשו לכפרא ית בר רחומתא על אפי בר סנא אתא
כוכרא פפי יום ינחל בניה מא יכונ לה פלא ינוז לה אן יפצל אבן א מחבובה עלי

אבן

מן קדמך בצילא ואדי האצרת קריה איאמא כתיבה ללחא רבנא ופתחתהא מלך
 תפסד שגרהא באן תהרך עליה אחריו או מנהתאכל מלא תקטעה צנא מנך או שג
 אצחרא בלאנסאן אזי קד אכתפא מנך פי אחצאר רח עין אשר תדע כי לא עין מאן
 הוא אתו תשהו וכתובנית מצור על העיר אשר הוא עשה עמך מלחמה עד רדתה
 לחוד אילן דתידע ארי לא אילן דמיכל הוא יתיה תתביל ותקוץ ותבני כרמון עין
 קרתא דהיא עכרא עמך קרב עד דתכבשה לכן אי שגר עלמתאה אנה לים מטעם
 פאפסדה ואקטעה ואבן אלאת אחצאר עלי איה א קריה אזי תוארובך אי אן תהדוא

כי ימצא חלל באדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך
 לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הפהו ארי ישחכח קטילא בארעא דני ארן דהיב
 לך למירתה רמי בחקלא לא ידוע מן קטליה ואן וגד קתילא פי אבדו אזי אילן
 מעטין לתחוזה מטרוה פי אצחרא לם יערף מן קתלה ויצאו זקניך ושפטו ויודו
 אל הערים אשר סביבת החלל ויפקון סכך ודינך וימשהון לקרויא דכסחרגו
 קטילא פליכרב בעין שיוכך וחכאמר וימסחו אקרא אזי חושי אקתיל ויהי העיר
 הקרבה אל החלל ולקחו זקני העיר ההוא עגלת בקר אשר לא עבד בה אשר לא
 משכה בעל ויהי קרתא דקריבא לקטילא ויסבון סבי קרתא ההוא עגלת תורין דהא
 אתפלא בה דלא נגדת כנר פאיה קריה כאנה אקרב איה פליאכד אהלהא עגלא
 מן אבקר מא לם תפלא ולא תמד אנר והלדו זקני העיר ההוא את העגלה אל נחל איתון
 אשר לא יעבד בו ולא יזרע וערפו שם את העגלה בנחל ויחתון סבי קרתא ההוא
 ית עגלתא לנחל ביה דלא יתפלא ביה ולא יזרע ויקפון תמן ית עגלתא בנחלא
 ויחדרונהא אי ואד צעב מא לם יפלא ולא יזרע ויקפוא פיה ונגשו הפהנים בני
 לוי כי כם בוז יהוה אלהיך לשרתו ולכרך בשם יהוה ועל פיהם יהיה כל ריב וכל
 נבע ויתקרבון כהניא בני לוי ארי בהון אתרעי וני אהך לשמשותיה ולכרטי
 בשמא דני ועל מימרהון יהי כל דין וכל מכתש סגירי תם יתקדם בעין אאימה
 בני לוי לאן אלה רכך אכתארהם ליכדמוה ויכארפנו באסמה ועלי קולהם יפעל
 כל כצומה וכל בלא וכל זקני העיר ההוא הקרבים אל החלל ירחצו את ידיהם
 על העגלה הערופה בנחל וכל סבי קרתא ההוא דקריבין לקטילא יסחון ית ידיהון
 על עגלתא דנקיפא בנחלא פאזי גסל גמיע שיוך תלך אקריה אקריבה מן א
 קתיל אידיהם עלי אעגלה אמקפאה פי אואד וענו ואמרו ידינו לא שמכה את הדם
 הזה ועינינו לא ראו ויתיבון וימרוק ידנא לא אשדא ית דמא הדין ועינינא לא
 חזאה ויבתדו ויקולו אידינא לא תספך הדי אדם ועיוננא לם תרא דאך כפר
 לעמך ישראל אשר פדית יהוה ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם
 הדם כהניא ימרוק כפיר לעמך ישראל ויפלקתא ולא תתיך חובת דם זכי בנו עמך

ולא ידעת ליה ותכנשנה לגי ביתך ויהי עמך עד דיתבע אחור יתיה ותתיבניה ליה ואן
לם יבז אכרך קריבא איך ולם תערפה פיצם דאך אי מנזלך יבז ענדרך אי אן ילתמסו
אכרך פתודה עליה וכן תעשה לחמורו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל אבדת
אחור אשר תאבד ממנו ומוצאתה לא תוכל לתעלם וכן תעביד לחמוריה וכן
תעביד לפותיה וכן תעביד לכל אבדתה דאחור דתיבד מנה ותשכחנה לית לך
רשו לכפיותיה זכורא פאצנע כחמאיה ובתוכה ובסאיר צוט אכרך אדי תצע מנה
לא תראה את

פתגדהא לא יחל לך אן תתגאפל ענהא
דחמור אחור או שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם הקם תקים עמו לא תחזי ית
חמרא דאחור או מודיה רמן באורחא ותכבוש מנהוין אקמא תקים עמיה ולא תרא
חמרא אכרך או תודה ואקעין פי אטריק פתתגאפל ענהא כל אקמהמא מעה
לא יהיה כלל גבל על אשה ולא ילכיש
גבר שמלת אשה כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה לא יהי תקון זין דגבר
על איתא ולא יתקן גבר בתקוני איתא ארי מרחק קינ אחר כל עביד איך לא
תפוג אאת ארנא עלי אנסא ולא ילבס ארנא די אנסא לאן אלה רכך יכרה כל

מן יצנע דאך
כי יקרא קן אפוח לפניך בדרך בכל עין או על הארץ אפרוזים או בעים והאם
רבעת על האפרוזים או על הבעים לא תקוץ האם על הבנים ארי דערע קט
דאפוח קדמך באורחא בכל אילן או על ארעא אפרוזיין או ביעין ואמא רבעת
על אפרוזיין או על ביעין לא תסב אימא על בנא זאן ואמית וכרא מן אטאיר
קדאמך פי אטריק או פי שגרה או עלי ארץ פראכא או ביצא זאם ראכצה ע
עליהם פלא תאכז אאם מע אכניך שלח תשלח את האם ואת הבנים תקוץ לך
למען ייטב לך והארכת ימים שלחא תשלח ית אמא זית בנא תסב לך כדיל
דייטב לך ותגריך יומיך כל אטלק אאם אטלאקא וכד אכניך לנפסק לכי יכאר

לך ותטול אימאך
כי תבנה בית חדש ועשית
מעקה לגבך ולא תשים דמים בביתך כי יפל הנפל ממנו ארי תבנע ביתא חדתא
ותעביד תיקא לאגריך ולא תשוי חובת קטול בביתך ארי יפול דנפיל מנה וארי
בנית ביתא גרידא פאצנע דראכזין עלי סטחך ולא תגעל גדרא פי מנזלך יסקט
מנה מן יסקט לא תזרע כרמך כלאים מן תקדיש המלאה הזרע אשר תזרע
ותבואת הפרם לא תזרע כרמך עירובין דלמא תסתאב דמעט זרעא ותזרע
ועללת כרמא ולא תזרע כרמך מן נועין כלא תחרם עליך סלאפא אזרע ארדי
לא תזרע בשור ובחמר

אבן אמשנייה אבכר כואת הבכור בן השנואה יכיר לתת לו פני שנים בכל אשר
ימצא לו כי הוא ראשית אונו לו משפט הבכרה ארוי ית בכלא בר סנואתא זפריש
למיתק ליה תריז חולקין בכל דישתכח ליה ארוי הוא ריש תוקפיה ליה חזיא כ
בכירותא כל יגב עליה אן יעדף אנאם באבכר אבן אמשנייה ליעטא סהמין
מן גמיע מא יוגד לה אן הו אוול נילה לה חכס אבכוריה

כי יהיה לאיש בן סרר ומורה איננו שמע בקול אביו ובקל אמו ויסרו
אתו ולא ישמע אלם ארוי יהי לגבמכר סטי ומרוד ליתוהי מקביל למימר אבכור
ולמימר אמיה ומלפין יתיה ולא מקביל מנהון ואן כאן לרגל אבן זאיל מכאן לים
יקבל אמר אביה ואמה ויודבאנה ולם יקבל מנהמא ותפשו בו אביו ואמו והוציאו
אתו אל זקני עירו ואל ישער מהומיו ויחדון ביה אבוהי ואמיה ויפלקו יתיה לקדם
סבי קרתיה ולתרע בית דין אתריה פליקבץ עליה אביה ואמה ויכרזוה אי שיוך
קריתה וסי באב חאכס מוצעה ואמרו אל זקני עירו בננו זה סורר ומורה איננו
שמע בקלנו זלל וסוכא ויימרו לסבי קרתיה ברנא דין סטי ומרוד ליתוהי מקביל
למימרנא זליל כסר וסבי חמר פיקולא להם אכננא הדא זאיל מכאן ולים יקבל
אמרנא והו מסרה ומפרט פי אחראם ורגמהו כל אנשי עירו באבנים ומרה
ובעת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו ויראו וירגמוניה כל אנשי קרתיה באבני
וימות ותפלי עביד דביש סבינך וכל ישראל ישמעו וידחלוך וירגמוה גמיע ארו
קריתה באחגארה חתי ימות חגאנה ארו אשר מן בינכם וסאיר אסור יסמעון

ויכאמון וכי יהיה באיש חטא משפט מות והומת
ותלית אתו על עץ וארוי יהי בגבר חוכת דין דקטול ויתקטיל ויתעלוב יתיה על עלינא
וארוי וגבת עלי אנסאן כטייה חכמהא אקתל פקתל פאצלבה עלי כשבה לא תלין
נבלתו על העץ כי קבור תקבלנו ביום ההוא כי קללת אלהים תלוי ולא תטמא ארץ
אדמתך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לא תבית נבילתיה על עלינא ארוי מקמ
תכרניה כיומא ההוא ארוי על דחב קני אעטליב ולא תסאניב ית ארעך דינ לאך
יהיב לך אחסנא ולא תבית גתתה עליה פל אדפנה דפנא פי דאך איום אן צלב
למא אפתרא עלי אלה ולא תנגס בדאך בלדך ארוי אלה רבך מעטיך נחלה
לא תראה את שור אוזיק או את שיוגדחים והתעלמת
מהם השב תשיבם לאחיק לא תחזי ית תולא דאחור או ית אמליה דטעין ותכבוש
מנהון אתנא תתיבנון לאחור לא תרא תור אנכי או שאתה צאין פי אטריק פתת
גאפל ענהמא כל רדהמא איה רדא ואם לא קרוב אחיק אליך ולא ידעתו ואספתו
אל תוך ביתך והיה עמך עד דרש אחיק אתו והשבתו לך ואם לא קרוב אחור לותך

וכאן

והוציאו את הנער אל פתח בית אביו וסקליו אנשי עירה באבנים ומתה כי עשתה
גברל בן ישראל לזנות בית אביו ובערת הרע מקרבך ויפקוק ית עולמותא לתרע
בית אביו וירגמונה אנשי קרתה באבנים ותמות ארי עבדת קלנא בן ישראל
לזנאה בית אביו ותפלי עבד דביש מבינך פלתכג לי באב בית אביו
וירגמונה גמיע אהל קריתתא באהגארה לי אן תמות למא צנעת כסאסה פי
אם מפגרת מתצנה פי בית אביו ואנה אהל אשר מן בינכם

כי ימצא איש שכב עם אשה בעלת בעל ומתוכם שניהם
האיש השכב עם האשה והאשה ובערת הרע מישראל ארי ישתכח גבר שכיב
עם אתתא אתת גבר ויתקטלון את תרויהון גברא דשכיב עם אתתא ואתתא
ותפלי עבד דביש מישראל ואן וגד רגל מצאנעת אמראה דאת בעל פליקתלא
גמיעא ארגל אמצאנעהא והי ואנה אהל אשר מן אסל

כי יהיה נערה בתולה מארשה לאיש ומצאה איש
בעיר ושכב עמה ארי תהי עולמותא בתולה דמארסא לגבר וישכחינה גבר
בקריתא וישכוב עמה ואלי כאנה גארייה בכר ממלכה לרגל פוגדהא רגל אכר
פי אקריה וצאנעהא והוצאתם את שניהם אל שער העיר ההוא וסקלום אתם
באבנים ומתו את הנער על דבר אשר לא צעקה בעיר ואת האיש על דבר אשר
ענה את אשת רעהו ובערת הרע מקרבך ותפקוק ית תרויהון לתרע קרתא ההיא
וירגמונה יתרוז באבנים וימותו ית עולמותא על עיסק דלא צוהת בקרתא ויתגברא
על עיסק דעני ית איתת חכריה ותפלי עבד דביש מבינך פאכרנומהא גמיעא
לי באב תלך אקריה ותרגמונהא באהגארה לי אן ימותא אמא אגאריה פכסכב
מא לם תצרך והי פי אקריה ואמא ארגל כסכב מא אתא זוגה צאחבה ואנה אהל
אשר מן בינכם

ואם בשדה ימצא האיש
את הנער המארשה והחזיק בה האיש ושכב עמה ומת האיש אשר שכב עמה
לכדו ואם בחקלא ישכח גברא ית עולמותא דמארסא ויתקוה כה גברא
וישכוב עמה ויתקטיל גברא דשכיב עמה בלהודוהי ואן וגד ארגל אגאריה
א ממלכה פי אצחרא ואמסכהא וצאנעהא פליקתל דאך ארגל אמצאנעהא וחדה
ולנער לא תעשה דבר אין לנער חטא מות כלי כאשל יקום איש על רעהו ורצחו
נפש כן הדבר הזה ולעולמותא לא תעביד מדעסלית לעולמותא חובת דיין
דין אול ארי כמא דיקום גברא על חכריה ויקטלניה נפש כין פתגמא הדיין ולא
תצנע כרה שייא או לים להא כטייה חובב אקתל ואנמא מתל אמרהא הדיין

יחדיו לא תרדי בתורא וכחמרא כהרא לא תצמד לתור ואחמאר גמיעא
תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדיו לא תלבש שעטנזא עמו וכיתן מחובר כהרא
לא תלבס תובא מכתלמא מן צוף וכתאן גמיעא

תעשה לך על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה כרוספדין תעביד לך על ארבע
כנפי כסותך דתתכסי בה ואצנע לך גדאילא פי ארבע אטרותא אזאך שלי תתגטא
בהא

כי יקח איש אישה וכת אליה ושנאה ארי
יסב גבר אתתא וייעול לותה ויסנינה ואן תזווג רגל באמראה ודכל אירא תם
שנאהא ושם לה עלילת דברים והוציא עליה שם רע ואמר את האשה הזאת

לקחתי ואקרב אליה ולא מצאתי לה בתולים וישוי לה תסקופי מלין ויפיק סלה
שום ביש ויזמר ית אתתא הוה נסיבית זעלית לותה ולא אשכחית לה בתולין

פגעל להא עללא מן אכלאם ואכרג עליהא אסמא רדייא וקא אני תזווגת הוה
א אמראה פדנות מנהא ולם אנד להא בראה ולקחו אבי הנעל ואמה והוציא

את בתולי הנעל אל זקני העיר השערה ויסב אבוהא דעולימתא ואמה ויפקוין
ית בתולי עולימתא לקדם סבי קרתא ולתרע בית דין אתרא תם אנד אכירא

ואמרה אבראה פאכרגוהא אי שיוך אקריה ולי באב אחאכם ואמר אבי הנערה
אל הזקנים את בתי נתתי לאיש הזה לאשה וישנאה ויזמר אבוהא דעולימתא

לסביא ית ברתי יהבית לגוברא הדין לאיתו וסנה סקא אכירא לאשיוך אני פזווגת
אכנתי להרא ארגל פשנאהא ותנה הוא שם עלילת דברים לאמר לא מצאתי

לכתך בתולים ואלה בתולי בתי ופרשו השמלה לפני זקני העיר והא הוא שוי
תסקופי מלין למימר לא אשכחית לכתך בתולין ואין בתולי פדתי ויפרסון שושפא

קדם סבי קרתא והוהא הדין בעל להא עללא מן אכלאם וקא לם אנד להא בראה
והוה בראתהא וכסטו אמנדיל או מקאמה בין ידיהם ולקחו זקני העיר ההוה

את האיש ויסרו אתו וידברוק סבי קרתא ההיא ית גוברא וילקוין יתיה פליאנד
שיוך אקריה דאך ארגל וידבוה וענשו אתו מאה כסף ונתנו לאבי הנעל פיהוציא

שם דע על בתולת ישראל ולותהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו ויבנוז מניו
מאה סלעין דכסת ויתנוז לאבוהא דעולימתא אדי אפיק שום ביש על בתולתא

בת ישראל וליה תהי לאיתו לית ליה רשו למפטא כל יזמוהי ויגדמוה מאה דרוס
וידמעוה לאבו אנארייה למא אכרג אסמא רדייא עלי בכר מן אס ותבון לה

זוגה ולא יבז לה טלאקהא טול עמוה
ואם אמת

היה הדבר הזה לא נמצאו בתולים לנעל ואם קשטא הוה פתגמא הדין לא
אשתכחו בתולין לעולימתא ואן כאן אומר חקא ולם תוגד לאגארייה בראה

והוציא

תצא

לעולם לא תתבע שלמהון וטבתהון כל יומך לעולם ולא תלתמס סלאמתהם וכירום
טול זמאנך אבדא

הוא לא תתעב מצרי כי גר היית בארצו לא תרחיק אדומאה ארץ אחור הוא לא תרחיק
מצראה ארץ דייר היית בארעיה לא תכרה אדומי פאנה אכיר ולא תכרה
מצרי לאנך כנת גריבא פי בלדה בניס אשר יולדו להם דור שלישי יבא להם בקהל
יהוה בנין דיתילדון להון דרא תליתא דכי להון למיעל בקהל דני זאגיל אטארת
מן אבנין אדי יולדו להם ידכלון פי גוק אלה ^{משפחה}

על איביר ונשמרת מכל דבר רע ארץ תפוק **לאגמא קבא על בעלי דבכר ותסתמו**
מכל מדעם ביש ארץ כרגת מן מעסכר עלי אעד איך פאחתרס פצלא מן כל אמר
קביה כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה זיעא אל מזונן למחנה
לא יבא אל תוך המחנה ארץ יהו בך גבר דלא יהו דכי מקרי ליליא זיפוק למכרא
למשריתא לא ייעול לגו משריתא ואן כאן פיכס רבל גיר טאהר מן עארק אליל
פליכרג אי זארג אעסכר מן חית לא ידכל אי וסטה והיה לפנות ערב ירוחן במים
וכבא השמש יבא אל תוך המחנה ויהי למפני רמשה יסחי במיא וכמיעל שמש
ייעול לגו משריתא פאלא כאן ענד אתגאה אליל ירחק בלמא וענד מציב אשמו
ידכל איה ויד תהיה לך מזונן למחנה ויצאת שמה זונן ואתר מתוקן יהי לך
מכרא למשריתא ותפוק תמן לכרא וליכון לך מכאן זארג אעסכר תכרוז הנאך
זארגא מנה ויתר תהיה לך על אזנך והיה בשבתך זונן וחפרת בה ושבת וכסית
את צאתך וסכתא יהי לך על זינך והי כמתכך ככרא אתחפר בה ותתוב ותכסי
ית מפקתך וליכון לך ותד מע סלאחר פאלא תכרוזת זארגא מנה פאחפר בה
ועוד גט דאף ארציע כי יהוה אלהיך מתהלך בקרב מזונך להצילך ולתת איביר
לפניך והיה מזונך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושכ מאחריך ארץ ינ אלהך
שכינתיה מהלכא בגו משריתך לשיזכותך ולממסר סג קדמך ויהי משריתך
קדישא ולא יתחזי בך עבירת פתגם ויתוב מימריה מלאיטבא לך לאן אלד
דכך נורה סאך פי וסט עסכרך לוכלצך ויסלם אעד איך פי ידך ויכון עסכרך מ
מקדסא ולא ירא פיר אמורא קביחא פינצרת ענך

לא תסגיר עבד אל אדניו אשר ינצל אליך מעם אדניו לא
תמסר עבד עממין ליד רבוניה דישתיזב לותך מן קדם רבוניה ולא תסלם עבדא אי
מאלאה יתכלץ איך מן דינה כל תמנה עמך ישב בקרבך במקום אשר יבחר באחד
שעריך בטוב לו לא תוננו עמך יתיב בינך באתרא דיתרעני כחדא מקחוך בד ייטב
ליה לא תוניניה וליגלם מעך פי מא בינך פי אמוצע אדי יכתארה פי אחד מהאך
פי אצלה לה ולא תצטהדה

לא תא
א

כמו יקום עלי צאחכה ויקתלה ויפיתה נפסה כי בשדה מצאה צעקה הנער
המארשה ואין מושיע לה ארי בחקלא אשכחה צוחת עולימתא דמארסא זלית
דפריק לה אר וגדהא פי אצחרי פיימכא אן יכוז קד צרבת ולים יכוז להא מגית
כי ימצא איש נערה בתולה אשר לא ארשה ותפטר

ושכב עמה ונמצאו ארו ישלח גבר עולימתא בתולתא דלא מארסא ויחדנד
וישכוב עמה וישתכחון ואן וגד רגל בארייה בכר מא לם תמלך פיצבטהא וצא
וצאבעהא ווגדא ונתן האיש השכב עמה לאבי הנער חמשים כסף ולותהיה
לאשה תלית אשר ענה לא יוכל שלחה כל ימיו ויתין גוברא דשכיב עמה לאבוי
דעולימתא חמשיין סלעין דכסף וליה תהי לאיתו חלה דעניה לית ליה רשו למתטרי
כל יומיהו פליעט דאך ארגל לאביהא כמסין דרהם ותכוז לה זוגה בדל מא אתארא
לא יבז לה טלאקהא טול עמרה לא יקח איש את אשת

אביו ולא יגלה כנה אביו לא יסב גבר ית איתת אבוי ולא יגלי כנפא דאבוי לא
יתזוג רגל זוגה אביה כדאך ולא יכשת סוה אביה

יבא מציע דכא וכרות שפכה בקהל יהוה לא ידכי דפסיק ודמחבל למיעל בקהל
דיני ולא ידכל מפדוג אכצי ומקטוע א אחליל פי גוק אלה
יבא ממזר בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא לו בקהל יהוה לא ידכי ממזיר
למיעל בקהל דיני אף דרא עסיראה לא ידכי ליה למיעל בקהל דיני ולא ידכל
אזנים פי גוק אלה חתי אגיל אעאשר מנה לא ידכל פי גוק אלה

לא יבא עמוני ומואבי בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא להם
בקהל יהוה עד עולם לא ידכוז עמונאי ומואנאי למיעל בקהל דיני אף דרא
עסיראה לא ידכי להון למיעל בקהל דיני עד עלמא ולא ידכל עמוני ומואבי
פי גוק אלה חתי אגיל אעאשר מנהם לא ידכל פי גוק אלה אי אבד על דבא אשר

לא קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בעאתכם ממצרים ואשר שבר עליך את
בלעם בן בעור מפתור ארם נהרים לנללה על עיסק דלא ערעו יתכוז בלחמא
ובמיא באודחא כמפקכוז ממצרים ודאגר עלך ית בלעם בר בעור מפתור ארם
דעל פרת ללשטותך בסכב מא לם יתלקונכם באכבו ואלמא פי אטריק פי

כרוזנכם מן מצר ולמא אסתאגר עליך בלעם אבן בעור מן פאתור ארם נהרים
לילענד ולא אבה יהוה אלהיך לשמע אל בלעם ויהפך יהוה אלהיך לה את
הקללה לברכה כי אהבך יהוה אלהיך ולא אבא ינא אהך לקבלא מן בלעם והפך

ינא אהך לה ית לוטיין לכרבן ארו ריחמך ינא אהך זלם ישא אלה רבך אן יקבל מן
בלעם בל קלב לך אלענה ברכה למא אהבך לא תרש שלמם וטבתם כל ימך

ארי יסב גבר אתה ובעל יתהיה אם לא תשכח חמין בעיניך ארי אשכח כה עבירת פתגם
 יכתוב לה גט פטור ויתן בידה הפטור מבייתה וארי תזוג גדל אמראה ומלכה אתם ונתנו
 יסגוד הצאצא עטדה או ובר עליה אמורא קביחא פלי כתב להא כתאב קטעה וידפעה ליהא
 יטלקהא מנה ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר ותפיק מביתה ותהך ותהי לגבד אחר
 שגן כרגת מן מנדלה ומצתו צורה לדגל אכר ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר פריתת
 ונתן בידה ושלחה מביתו או כפי ימות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה די סנינה גובדא
 כתראה ויכתוב לה גט פטור ויתן בידה הפטור מבייתה או ארי ימות גבולא כתראה
 דנסכה ליה לאתו פשנאהא ארגל אכר וכתב להא כתאב קטעה וידפעה ליהא וטלקהא
 או מאת ארגל אכר ארי אתכדה האלה זוגה לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב
 לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה כיתועסה הוא לפני יהוה ולא תחטא את הארץ
 אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לאת ליה רשן לבעלה קדמאה דפטרה למתב למסכה למחוי
 ליה לאתו תפיק דאסתאכת ארי מוחקת היא קנינא ולא תחשב ית ארעא דיני אחר יהי כלך אחת
 פלא יחל לבעלה אהול ארי טלקבא ליעוד אן יזוג כהא בעד מא אתאהא בידה פאלהא
 כריה בין ידי אלה פלא תוקע כטא עלי בלוד ארי אלה רכך מעטיך נחלה
 כי יקח איש אשה חדשה לא יצא כצבא ולא יעבר עליו לכך דבר נקי יהיה
 לביתו שנה אחת ושמה את אשתו אשר לקח ארי יסב גבר אתה ובעל יתהיה אם לא תשכח חמין
 זלא יעבר עלוהי לכל פתגם פנייה לבייתה שתא חדא ויהדי ית אתתיה דנסכי וארי תזוג גדל
 אמראה גדידא פלא יכרג פי אגיש חלא ימד בה שי מן אמורה בלי כון פארגא לבייתה סנה ואחיה
 יפריח זוגתה ארי אתגדהא לא יחבל רחום ורכב כינפש הוא חבל לא יסב משכונא רחא ולכלי
 זיי בהון מתעביד מזון לכל נפש ולא יסתרהן ארחא אספלי ואלעליא פאלהא יסתרהן קות אנס
 כי ימצא איש גנב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר בו זמכרו וצות הונג
 ההוא ובעדת הרע מקרבך ארי ישתכח גבר גניב נפש מאחיו מבני ישראל ויתגד ביה ויצנניה
 ויתקטיל גנבא ההוא ותפלי עביד נפש מביניך ואן וגד אנסאן קד סדק נפסא מן אכותה מן בני
 אם פאסתרקאה וכתעהא פאקהל דאך אסתרק ואנת אהל אשר מן בינכם השמר
 בגבע הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר יצו אתכם הכהנים הלויים כאשר צויתים תשמרו
 לעשות אסתמר במכתש סגידן למיטר לחדא ולפענד בכל די לפון יתכון בהניצא ליואני במא
 דפקידתגן תטרון למענד ותחרון מן בלוא אכרין ואחפין רסומה גדא ואעמל פיה כמא יפתונס
 לאימה לליואניין כמא אמרתהם זכור את אשר עשה יהוה אלהיך למרים בדרך בצאתכם
 מצרים הוי דכיר ית דעבד ילאהך למרים כאתודהא כמפקכון ממצרים אוכר עלמא צנע
 אלה רכך במתלה במרים פי אטריק פי כרוגלס מן מצר
 משאת מאומה לא תבא אל ביתו לעבט עכטו ארי תרשי בחכך רשות מדעס לא תיעור
 לבייתה למסב משכונה וארי אנסת צאחכר נסייה פלא תדכל אי מנדלה פתאכר עוצהא
 בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נשה בו יצא אליך את העכוט החוצה כבדא תקום וגבולא
 דאתרשי ביה אפיק לך ית משכונא לבדא בלקת כארגא וארגל ארי אנסיהה יכרג לך אעוץ

כיתוב

47

לא תהיה קדשה מבנות ישראל ולא יהיה קדש מבני ישראל לא תהי אהתא מבנות
ישראל לגבר עבד ולא יסב גברא מבני ישראל אהתא אמה ולא תכונ מן בנאת אסרא
ממתעה ולא מן בני אס מממע לא תביא אהתא זונה ומלוזת כלב בית יהוה אלהיך
לכל נדר כי תועבת יהוה אלהיך גם שניהם לא תעיל אגר זנותא וחלפן כלב
לבית מקדישא דיי אהך לכל מדי ארי מרחק קינ אהך אף תרויהון ולא תדכל שיה
מן אגעא סוזאני ואהמאן אי כלאב אי בית אלה רבך מי שי מן אנרי לאן אלה
לא תשיך לאוזיך נשך

רבך יכרההמא גמיעא
כסף נשך אכל נשך כל דבר אשר ישך לא תרבי לאחור רבית כסף רבית עבד רבית
כל מדעם דמתרבי לא תעיין עיניה דראהם ולא טעאם ולא כל אמר יעיין
לנברי תשיך ולאוזיך לא תשיך למען עברכך יהוה אלהיך בכל משלח ידיך על
הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה לכו עממיז תרבי ולאחור לא תרבי כדיל
דיבכינך יי אהך בכל אושטות ידה על ארעא דאת עליל לתמן למידתה כל אגר
תשאין ואליך לא תעיין לכו יבארך לך אלה רבך פי גמיע ממוד ידר פי אכלו ארי אנת
כי תדר נדר ליהוה אלהיך לא תאחר
דאכל איה לתחזה

לשלמו פי דריש ידרשנו יהוה אלהיך מעמך והיה כך חטא ארי תדר נדר קינ אהך
לא תאחר לשלמותה ארי מתבע יתבעניה יי אהך מינך ויהי בך חובא ואן נדת נדר
ללה רבך לא תזכר אומא בה מאנה יטאבך מיה מטאבה פתחל בר עקובה וכי תהדר
לנדר לא יהיה כך חטא וארי תתמנע מלמידך לא יהי בך חובא מא לו אנתהית אולו
מנה לא תחל בר עקובה מוצא שפתיה תשמר ועשית כאשר נדת ליהוה אלהיך
נדבה אשר דברת בפיה אפקות ספותך תיטר ותעביד כמא דנדדתא קינ אהך נדבתא
דמלילתא בפומך כל מא כרג מן שפתיה אחפצה ואעמל בה כמא נדת ללה רבך

מתברעא מא קלתאה בפאך
פי תבא כרם רעך ואנו
ענבים כנמשך שבעך ואל כלוף לא תתן ארי תתגר בכרמא דהברך ותיכול ענבי
כנמשך סבעך ולמנך לא תתין ואדי אסתוגדת פי כרם צאחבך פכל מן לענב שהוון

שבעך ולא תצע מנה פי שי מן אניתך
פי תבא בקמך
רעך ומטפת מלילת בידך וזרמש לא תנת על קמת רעך ארי תתגר בקמתא דתגר
ותקטוף דמלין בידך ומגלא לא תריס על קמתא דהברך ואדי אסתוגדת פי סנבל
צאחבך פאקטף מא תפרכה בידך (לא תהרך עלי סנבל צאחבך פאקטף מא
תפרכה בידך ולא תהרך אמגל עלי סנבל צאחבך

פי יקח איש אישה ובעלה והיא אס לא תמצא
בעיניו כי מצא בה עדות דבר ולתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו א

במספר זיהו אם כד הייב לשקאה הייבא ידמיא...
ואן אמתחק אצטם צרכא מליבסטה אחאכס ויצתה...
ארבעים יכנו לא יסית פני סוף להכתי על אלה מכה רכה...
לא יוסיד למא יוסית לשקיותיה על איך מחא לבא זיויקל אחך...
לא יזיד עליה שייא מאן זאי עלי דאך צארת גלדה עצימה...
שור בדישו לא תיחוד פוס תורא כד ישיה ולא תכטס אתוד...
ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם וכן אין לו לא תהיה...
עליה ולקחה לן לאשה ויכמה ארי יתכון אחין כחדא...
איתת מיתא לבדא לגבר אהרן יכמה יועול עליה...
גמיעא תם מאת אחרה מא וליס לה ולד פלא תכון...
כל סלפהא ידכל איהא כאן יתכדהא לה זוגה ויכן...
אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל ויהי ככרא...
יתמחי שמה מישראל ואיכון אבכר איי תלד מנה...
אסמה מן אסן ואם לא יחפץ האיש לקחת את יכמתו...
ואמרה מאן יכמי להקים לאחיו שם כישראל לא...
ית יכמתיה ותמק יכמתיה לתדע בית דינא לך סביא...
בישראל לא אבא ליכמותי פאן לס ישא דאך ארגל...
זאי אשיוך ותקול קד אבא סלפי אן יקים לאכיה...
וקראו לו זקני עירו ודברו אליו ועמד ואמר לא...
עמל לון עמיהו יקום זיימחלא רעינא למסכה פידעו...
וקת עלי שקול וקטאני לא אריד אן אתחזג כהא...
עלו מעל רגליה רקב סבניו וענתה ואמרה ככה...
ותתקרב יכמתיה לותיה לך סביא ותשרי סיניה...
כדין יתעביד לגברא דלא יכני ית ביתא דאחוי...
ען רגליה ובצקת בחצרתה ואגאבא וקאט כד ייצע...
שמו בישראל בית חלוץ הנעל ויתקרי שמה בית...
בית אמכלוע אנעל כי יבצו אנשים יחדו איש ואחיו

וקרבה אשת האחד לה צילאת אישה מיד מכה ושלחה ידה...
ואחיה ותתקרב איתתה לשקבא ית בעלה פליד...
ואן תניצא רגלאן גמיעא אחרה מא צאחבה פתקדמת...
ואמסכתח'אה וקצתה את כפה לא תחוס עינך...
ידהא לתכלצה מנהא לא תשפק עליהא לא יהיה...
גדלה וקטנה לא יהי לך בכיסך מתקל ומתקרב...
וצגרא לא יהיה לך בביתך איפה ואיפה גדולה...
רבתא וזעידתא ולא יכון לך פי ביתך מכי איך...
כבד וצגיר אבן שלמה וצדק יהיה לך איפה

עלמא

אי ברא ואם איש עני הוא לא תשכב בענפו ואם גבר מסכין הוא לא תשכב כמשכונה ואם כח
רגלא צעיסא פלא תבית ועוצה ענדך השב תשיב לו את העמט כבא השמש ושכב בשלמיהו
וכרכך ולך תהיה צדקה לפני יהוה אלהיך אתבא תתיב ליה ית משכונא כמיעל שמשא וישכוב
בכמותיה ויברכנה ולך תהי זכוקה לך בל רדה איה רחא ענד מגיב אשמש אר ינאם פיה פידעו
לך ותכונ לך תסנה בין ידי אלה רבך
לא תעשק שכיר עני ואכיון מאחך או

מגדך אשר בארצך בשעריך לא תעשוק אגרא עניא ומסכין מאחך או מנוודך דבארעך ב
מקדוך לא תגשם אגרא וכאצה צעיק או מסכין מן אבותך או מן ציפק אר פי כלדך פי בחלון
בזמון תתן שכרו ולא תבא עליו השמש כי עני הוא אליו הוא נשא את נפשו ולא יקרא עליך א
יהוה והיה בך חטא ביומיה תתין אגריה ולא תיעול עלוהי שמשא אר עניא הוא אלה הוא מ
מסריתנפשיה ולא יקרי עלך קני ויהי כך חוכא בלאדפע איה אגרתה פי זמא מן קבל אותג
אשמש פאנה צעיק ועליה קד לאטר בנפסה ולא ידעו עליך אי אלה פתחלבך עקובה

לא יזכותו אבות על פנים וכנים לא יזמתו על אבות איש בחטאו יזמתו לא
ימותון אבהן על פוס בנין ובנין לא ימותון על פוס אבהן שמש בחוכיה ימותון ולא יקתל אב
ען אבנין ולא אבנין ען אבא כל יקתל כל אמר בכטייתה
לא תפס משפט

ב יתום ולא תחבל בגד אלמנה לא תצלי דין גיזר ייתסולא תסב משכונא כסות ארמלא ו
תמייל חכס גריב או יתים ולא תוכ ארמלה וזכרת כי עבד היית פמצרים זיפדך יהוה אלהיך
משם על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה ותדבר אר עבדא הויתא כמצר' סופר קפי
אהך מתמגעל בין אנא מפקיד לך למעבד יתפתגמא הדין ואזכר אבך כנת עבדא במצר
ופכך אלה רבך מן תם ולדאך אנא אמרך באן תצנע הדין אמר
כי תבצר

קצירך בשדך ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולא למטה יהיה למען יברכך
יהוה אלהיך בכל מעשה ידיך אר תחצוד ח צוד בחקך ותתנשי עמרא בחקך לא תתוב
למסכה לגיזרא ליתמא ולארמלתא היכדיל דיכרביך ישרה בכל עופדי דך ואר חצודת חצאך
פי ציעתך ונסית כפה פי אצהרי פלא תרגע ותאכדהא בל יכון לאגריב ואיתים ואלא רמלה לכי יבארך
לך אלה רבך פיגמיע עמל ידך
פי תחבט זיתך לא תפאר אחרך לגר ליתום ולא לאל

יהיה אר תחבוט זיתך לא תפלי בתוך לגיזרא ליתמא ולארמלתא יהי ואר כרסת זיתונך פלא
תסתקצה בעד דאך בל יכון לאגריב ואיתים ואלא רמלה כי תבצר כרמך לא תעלל אחרך לגר לית
ולאלמנה יהיה אר תבצור כרמך לא תעליל בתוך לגיזרא ליתמא ולארמלתא יהי ואר קטפת
כרמך פלא תמוש בה בעד דאך בל יכון לאגריב ואיתים ואלא רמלה וזכרת כי עבד היית בארץ מצר
על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה ותדבר אר עבדא הויתא בארעא דמצרים על כן
אנא מפקיד לך למעבד יתפתגמא הדין ואזכר אבך כנת עבדא במצר ופכך אלה מן תם ולדאך
אנא אמרך באן תצנע הדין אמר
כי יהיה ריבין אנשים ונגשן אל המשפט

ושפטו ויהי קו את הצדיק והרשע את הרשע אר יהי דין בין גבריטא ויקרבו לדינא וידינו
ויזכון ית זכארהי יכון יתהי כא ואר וקע כצומה פי אנאם פלי תקדמו אי די אהכס יחכמו
בינהם ויזכו אזכר צלמו לצלם והיה אם בן הפות הרשע והפילו השפט והפדו לפעו כדי רשעת
בנפלה

ועצתי וענייני ויהי עלינו מלחמת השמים ובהכנת ארצנו ובהכנת ארצנו ועד כונת ועלו
 עלינו כדמה צעבה ועצק אל יהוה אלהינו ויהי את כלנו ויהי את עניינו ואת
 עמלנו ואת לחצנו וצלת ארץ אלהינו וקבלנו על צדקתנו וגלי קדוהי עמלנו וליאתנו
 ורחקנו פער כנא אלה אבהא פסמע צותנו ונצר לצעפתנו ושקאנו וצגטנו ויצאנו
 יהוה ממצרים ביד חזקה וכזרע נטויה וכמרא גדל וכאתת וכמפתים ואפקנו ל מצרים ביד
 חזקה וכדורע מרמם וכחזונא וכאתת וכמפתים ואכרגנו אלה מן מצר ביד שדידה
 ודראע ממדודה ותכזית עצים ואיתת ובראהיך ויכאנו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ
 הזאת ארץ זבת חלב ודבש ואיתנו לאתרא הדין ויהי לנו ית ארעא הודא ארע עבדא חלב
 ודבש פאתאנו אלהי אמוצע ואעטאנו הדה אכלד בלד יפיץ אלכז וטעסל ועתה הנה
 ונאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתת לי יהוה והנחתו לפני יהוה אלהיך והשתחוית לפני
 יהוה אלהיך וזבען הא איתותי ית ריש אבא דארעא דיהבת ליני ותחתינה קני אלהך ותסגור קני
 אלהך ואלא הודי קד גית כאואיל תמד ארץ אלהי רזקמניהא יארב תס צעה ביני די קגס אלהיך
 ואסגד בין ידי אלהיך רבך זשמחת בכל הטוב אשר נתת לך יהוה אלהיך ולביתך אתה הלו והגר
 אשר בקרבך ותחדיו בכל טבתא דיהב לך ינ אלהך ולאנשי ביתך את דליואה וגיורא דבעך ואפרח
 בכל כיד רזקך אלה רבך אנת ואך ואלוי ואגריב אלהי פי מחאך

כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר ונתתה ללוי לגר ליתום
 ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו וארי תשיצו לעסרא ית כל מעסר על לתך בשתא תליתיתא
 שנת מעסרא ותתין ללויאה לגיורא ליתמא ולא רמלתא היכלון בקרוך ויסבעון ואדי פרגת מן
 יע עשור גלתך וזאך פי אסנה אלתה סנה כמא אעטר ודפעת דאך לאלוי ואגריב ואל
 מלה פאכלו מנה פי מחאך ושבעו ואמרדל לפני יהוה אלהיך בערתו הקדש מן הכפית
 וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך אשר צויתני לא עבדתי ממצותיך ולא שכחתי
 ואל קני אלהך פלית קדש מעסרא מן ביתא ואף יהבתיה ללויאה לגיורא ליתמא ולא רמלתא
 ולא תמקידותך דפקודתני לא עבדתי מפקודך ולא אתנשיתי פכל בין ידי אלהיך קד נפית אאך
 דאם מן ביתי וקד דפעתהא לאלוי ואגריב ואיתים וטארמלה כגמיע וצא אן אלהי אציתני לא
 אתגאז שייא מנהא ולא אנס דאך לא אכלתי כאני ממנו ולא בערתי ממנו כטמא ולא נתתי
 ממנו למת שמעתי בקול יהוה אלהי עשיתי ככל אשר צויתני לא אכלית באכלי מניה ולא חליפתי
 מניה כמסאב ולא יהבת מניה למית קבילית כמימרא דני אלהי עבדית ככל דפקודתני ואעשר
 אלהי לילס אכל מנה פי חזני ולא אצרת סנה אינגס ולא פי חואניג מייית כל קבלת אמר אלה רבי
 וצנעת גמיעמא אמרתני השקיפה ממעון קדש מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת
 האדמה אשר נתת לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש אסתכי ממדור קדש מן
 שמיא ותרין ית עמך ית ישראל וית ארעא דיהבת לנו במא דקיימתא לאברהמא ארע עבדא
 חלב ודבש פאטלע מן מוטן קדסך מן אסמא ובאך פי שעבך אאם ופי ארץ אלהי אעטיתנוא

כמא חכמת לאנאנוא אן תכו ארצא יפיץ לבנא ועסלא
 יהוה אלהיך מצורך לעשות את החקים האלה ואת המשפטים ושמרת ועשית אתם בכל לבבך
 ובכל נפשך וזמא הדין ינ אלהך כפקודך למעבד ית קיימא האין ית דיעא ותיטר ותעבד יתרון
 ככני

ג

שלמה וצדק יהיה לך למען יאריכו ימך על האדמה אשר יתן לך מתקלין דקשוט
שלמין יהוה לך מבילין שלמן דקשוט יהוה לך בדיל דיור כון וזמך על ארעא דנין אהך יהיב לך
בל צנגאת ואפיה עאלה יכונך ואכיל ואפיה עאלה תכונך לך לכי תכול מדתך פי אכלה
אזי אלה רבך מעטין כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלהיך כל עשה עול אזי מרחק קנין אהך
כל עבד אינבל עכיד שהך לאן אלה רבך יכרה כל מין עמל תא כל מין עמל כגש

זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים הוי דכיר יתד עבד לך עמלק
כאורחא כמפק כון ממצרים ואדכר מא צגע עמלק פי אטריק פי כרוגכס מן מצר אשר
קרך בדרך ויזנב בכל הנחשלים אחרי צאתה ענה ויגע ולא ירא אלהים דערעך כאורחא
וקטיל כך כל דהווי מתאחרין בתוך ואת משלהי ולא דחיל מן קני אנה ואסא פי אט
טריק וטרף מנך גמיע אמנוזחפין וראך ואת לגב ותעב ולסי יתך אלה והיה בהנח יהוה
אלהיך לך מכל איביך מפניב בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה חמנה את
זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח ויהי כד יניח ינאך לך מכל בעלי דבכך מסח סחור
בארעא דנין אהך יהיב לך אחסנא למירתה תמחי ית דכרניה דעמלק מתחת שמיא לא

קני טס פי על

נחלה לתחזזה פאמה דכר עמלק מן תחת אסמא לא תנס דאך קני טס פי על
והיה פיתכוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה ויהי ארץ תיעול
לארעא דנין אהך יהיב לך אחסנא ותירתה ותתיב בה ואזי דכלת אי אכלך אזי אלה רבך מעטין
נחלה וחזתה ואקמת פיה ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארעא אשר יהוה
אלהיך נתן לך ושמת בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לישכן שמו שם
ותסב מריש כל איבא דארעא דתעיל מארעך דנין אהך יהיב לך ותשוי בסלא ותהך לאתרא
דיתרעי ינאך לאשראה שכינתיה תמן פכו מן אואיל תמר ארץ אזי תדכלה מן דארעך
אזי אלה רבך מעטין וציידה פי בניגה ואמץ בה אי אמוצע אזי יכתארה אלה רבך לוחל נוח
פיה וכאת אל הכהן אשר יהיה כימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום ליהוה אלהיך כי באתי
אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבותינו לתת לנו ונתתי לוח כהנא דיהיביומיא האינן ותימר
ליה חיותי יומא דין קעלאך אזי עליה לארעא דקיים ינלאכה תנא למיתן לנא וצד בה אי א
אמאס אזי ילי פי דאך אצמאן וקללה קד שברת אלוס אלה רבך אזי דכלת אי אכלך אזי יקסס
בה לאכתינא אן יעטינאה ולקח הכהן הטנא מידך והניחו לפני מזבח יהוה אלהיך ותסב כ
כהנא סלא מן ידך ויתנינה קדם מדבחה דנין אהך ויאכד לאמאס תלך אבניגה מן ידך ויצערה
בין ידי מדבחה אלה רבך וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמא אבד אכי וירד מצר רבוא יגד
שם כמותי מעט היה שם לגוי גדול עצום ורב ותתיב ותימה קנין אהך לבן ארמא בעא לאתרא
ית אבא זנתת למוצרי סדר תמן שום דעיר והוה תמן לעם לב תקתוסגי תם אכתי וקל כון
ידי אלה רבך אן ארמני כאד אן עיד אבי פנול מצר ואוסכ תם כרהט קליל פצאר תם אמה
כבירה עצימה כתידה וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבודה קשה ואכתי שגלנא

משה וכהנים הלויים אל כל ישראל לאמר הסבתו שמע ישראל היום הזה נהיית לעם ליהוה אלהיך
 ומליל משה וכהנים ליהוה עם כל ישראל למימר אעיתו שמע ישראל וימא הדין הויהא לעם קיני
 אהר תם כלם מוסי ואיימה אליו ואניין אאם קאילין ארכן ואסמע יא אאם פאך זמך הדי קד
 צית שעבא ללה רבך ושמעית בקול יהוה אלהיך ועשית את מצותו ואת חקיו אשר אנכי מצוה
 היום ותקביל למימרא דיין אהר ותעביד ית פקודוהי וית קימוהי דאנא מפקוד לך יומא דיין ואקנל
 קולה ואעמל גמיע וצאיאה ורסומה אתי אמרך בהא איום ויצו משה את
 העם בניס ההוא לאמר ופקיד משה ית עמא בינמא ההוא למימר תם אמר מוסי אקום פיך לאך
 קאילא אלהי עמדו לכרך את העם על הר גריזים בעברכם את הירדן שמעון ולוי ויהודה
 ושכר ויוסף ובנימן איין יקומון לבדכא ית עמא על טורא דגריזים במעברכון ית ירדנא שמעון
 ולוי ויהודה ושכר ויוסף ובנימן הולאי יקומון ליכארכון אקום עלי גבל גריזים בעד עברכם
 אהר דין שמו ולי ויש ויו וב ואלה יעמדו על הקללה בחר עיבל ראובן גד ואשר וזבולן דין ונפתלי
 ואיין יקומון על לופיא בטורא דעיבל ראובן גד ואשר וזבולן דין ונפתלי והולאי יקומון עלי א
 לענאת פיגבל עיבל ראג ואז ד וז וענו הלויים ואמרו אל כל איש ישראל קול רם ויתבון ליהוה
 ויימלון לכל אנשי ישראל קול רם ויבתדו אליו ואניין ויקולון לגמיע אאם בצות עא
 אהר האיש אשר יעשה פסל ומפלה תועבת יהוה מעשה ידי חרשו ושם כפתי
 וענו כל העם ואמרו אמן ליט גברא דיעביד צילם ומתכא מרהק קיני עוכד ידי אומנא וישווי כ
 כסתרא ויתבון כל עמא ויימרון אמן מלעון רגלי צנעפסלא אומנא בוכא מא יכרהה אלה או
 יתבדיה מן צנעה צאנע וייצייירוה לה פיסתר ויגיבהם גמיע אקום ויקולון אמן
 אהר מקלה אביו ואמו ואמר כל העם אמן ליט דיקלי אבוהי ואמיה ויימר כל
 דמא אמן ומלעון מסתכה כאביה ואמה ויקול גמיע אקום אמן ארור מסוג צבא
 רעהו ואמר כל העם אמן ליט די שני תחומא דחבריה ויימר כל עמא אמן ומלעון מן ייזיג תלם
 צאחבה ויקול גמיע אקום אמן ארור משגה עור בדרך ואמר כל העם אמן ליט
 דיט עי עיזא באורחא ויימר כל עמא אמן ומלעון מצל גאהל פיטריק ויקול גמיע אקום אמן
 ארור מטה משפט גר יתום ואלמנה ואמר כל העם אמן ליט די צלי דין
 גיור יתם וארמלא ויימר כל עמא אמן ומלעון מן מייל חכס גריב או יתים או ארמלה ויקול
 גמיע אקום אמן ארור שכב עם אשת אביו פיגלה בנה אביו ואמר כל העם
 אמן ליט די שכוב עם איתת אבוהי ארי גלי כנפא דאבוהי ויימר כל עמא אמן ומלעון מן יצאגע
 זוגה אביה למא כשה בנה אביה ויקול גמיע אקום אמן ארור שכב עם כל כוונה
 ואמר כל העם אמן ליט די שכוב עם כל בעירא ויימר כל עמא אמן ומלעון מן יצאגע שייא מן
 אבה אים ויקול גמיע אקום אמן ארור שכב עם אחתו בנה אביו או בנה אמו ואמר כל
 העם אמן ליט די שכוב עם אחתיה בנה אביו או בת אמה ויימר כל עמא אמן ומלעון מן יצאגע
 אכחה אבנה אביה או אבנה אמה ויקול גמיע אמן ארור שכב עם חתנתו ו
 ואמר כל העם אמן ליט די שכוב עם חמתיה ויימר כל עמא אמן ומלעון מן יצאגע חמאתה
 ויקול גמיע אקום אמן ארור מכה רעהו כפתי ואמר כל העם אמן ליט דיט דימיה
 לחבריה כסתרא ויימר כל עמא אמן ומלעון מן יסע בצאחבה סרא ויקול גמיע אקום אמן
 ארור

כָּל לֵיבֹךְ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ וְאֶעֱלֶם בְּיָנֶיךָ אֵלֶיךָ כִּי יִבְרַךְ ה' אֱלֹהֶיךָ כִּי תִּשְׁמַע ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מִצְוֹתָיו וְלֹא תִּשְׁכַּח
 פֶּתַח פִּיהָ וְאֶעֱמַל בְּרַא כְּכֹל קְלֹנֶיךָ וּבְכָל עֲשָׂתֶיךָ הַיְהוּה אֲמַרְתָּ הַיּוֹם לֵהֵיוֹת לְךָ לְאֵלֶיךָ וְלֹא לְבֵית
 כְּדֵרֶכֶיךָ וְלֹשְׁמֹר חֲקִינוֹ וּמִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְלֹשְׁמֹעַ כְּדִלֹי יֵת עַתְּהָבָת יוֹמָא דִּין לְמַהוּ לְךָ לֹא
 וְלִמְהֵךְ בְּאִוְרָחֶךָ דְּתִקְנֵךְ קִדְמוֹתֵי וְלִמְטֵר קִימוֹרֵי וּפְקוּדוֹתֵי וְדִינֵי וְלִקְבֻלָּא בְּמִימְרֵי וְאַנְתָּ כִּי
 וּמֵרַת אִינוֹם אֵלֶיךָ רִבְךָ אֵיכּוֹן לְךָ אֵאֵהָא וְאַתְּ חֲסִיר פִּי טְרָקָה וְתַחֲפִץ רְסוּמָה וּוְצִיאָה וְאַתְּ חֲבֵאָה
 וְתִקְבֵּל אֲמַרְהֵי וַיְהוּה אֲמִירָךְ הַיּוֹם לֵהֵיוֹת לְעַם סְגִלָּה כְּאִשֶׁר דְּבַר לְךָ וְלֹשְׁמֹר כָּל מִצְוֹתָיו
 וְעַתְּהָבָת יוֹמָא דִּין לְמַהוּ לִי לֵהֵיוֹת לְעַם חֲבִיב כְּמָא דְּמִלִּיל לְךָ וְלִמְטֵר כָּל פְּקוּדוֹתֵי כְּכֹדָךְ וּמִרְךָ
 אֵלֶיךָ לְתַכּוֹן לֵה אֵמָה כְּאֵצְהָ כְּמָא וְעוּדָךְ וְתַחֲפִץ גְּמִיעַ וְצִיאָה וְלִתְתִּיךְ עַל יוֹן עַל כָּל הַיּוֹם אֲשֶׁר
 עֲשָׂה לְתַהֲלָה וְלִשְׁמַע וְלִתְפִּאֲרַת וְלִהִתְקַדֵּשׁ עִם קוֹדֶשׁ לִי הַיְהוּה אֱלֹהֶיךָ כְּאִשֶׁר דְּבַר וְלִמְהֵיךְ עַל יוֹן
 עַל כָּל עַמְמֵיךָ דְּעַבְדֵיךָ לְתַשְׁבְּחָהּ וְלִשְׁמוֹס וְלִרְבּוֹ וְלִמְהוּךְ עִם קוֹדֶשׁ קִימוֹרֵי אֵלֶיךָ כְּמָא דְּמִלִּיל וְעַתְּ
 יַעֲלִיךְ עַל יוֹן קִימוֹס אֵלֶיךָ כְּלִקְהָם מִדְּהָא וְאַסְמָא וּפְכֻרָא וְאַתְּ תַכּוֹן שְׁעֵב מִקְדָּם לֵה
 רִבְךָ כְּמָא וְעוּדָךְ

ד

וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וְזַקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶתְהַעֲסֵם לֵאמֹר שָׂמַד אֵת כָּל הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה אֲתֶכֶם הַיּוֹם
 וּפְקִיד מֹשֶׁה וְזַקְנֵי יִשְׂרָאֵל עָמְדִים לְמִימְרֵיךָ יֵת כָּל תְּפִקִידָתָא דְּאַנְתָּ מִפְּקִיד יִתְכּוֹן יוֹמָא דִּין
 תָּם אֲמַר מוֹסִי וְשִׁינֹךְ אֲמַר אֲקוּס קִימוֹס קִימוֹס קִימוֹס קִימוֹס קִימוֹס קִימוֹס קִימוֹס קִימוֹס קִימוֹס קִימוֹס קִימוֹס קִימוֹס
 אֲשֶׁר תַּעֲבֹדוּ אֶת הַיְהוּה אֱלֹהֵיךָ אֵל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוּה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ וְהִקְמַתָּ לְךָ אֲבָנִים גְּדִלוֹת וְשִׂדְתָּ
 אֲתֶם בְּשִׂיד וַיְהִי בְיוֹמָא דְּתַעֲבֹדוּ יֵת יִרְדְּנָא לְאַרְעָא דִּי אֵלֶיךָ יְהִיב לְךָ וְתִקִּים לְךָ אֲבָנִין רִבְרִבִּין
 וְתַסְדִּי יִתְהוּן בְּמִידָא פִּיכּוֹן פִּיכּוֹן תַּעֲבֹדוּ אֲרִדְן אֵי אֲבִלְדִי אֵלֶיךָ מִעֲטִיר אֲנִיבְךָ לְךָ חֲנִיאָה
 עַצְמָה וְכִי צִהָא כְּאִסְפִּידָא וְכַתְּבַת עֲלֵיהֶן אֵת כָּל דְּבֵרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת כְּעִבְרָךְ לְמַעַן אֲשֶׁר
 תִּבְרַח אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוּה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ אֶרֶץ זָבַת חֵלֶב וְדִבְשׁ כְּאִשֶׁר דְּבַר יְהוּה אֱלֹהֵיךָ
 לְךָ וְתִכְתּוֹב עֲלֵיהֶן יֵת כָּל פְּתַגְמֵי אֲוִרֵיתָא הַדָּא כְּמַעֲבֹרְךָ כִּדְלִיל דְּתִיעוּל לְאַרְעָא דִּי אֵלֶיךָ יְהִיב
 לְךָ אֲרִעַ עֲבֹדָא חֲלֵב וְדִבְשׁ כְּמָא דְּמִלִּיל יֵת אֵהָא דְּאַבְהָתְךָ לְךָ וְאַכְתֵּב עֲלֵיהֶן גְּמִיעַ עֵינֵיךָ הַיּוֹם
 הַזֶּה כְּעַד עַבְדֵיךָ לְכִי תִפְתַּח אֲבִלְדִי אֵלֶיךָ רִבְךָ מִעֲטִיר כְּלִד יִפִּיךָ לְבִנָּא וְעַסְלָא כְּמָא דְּמִלִּיל
 אֵלֶיךָ אֵהָא אֲבִיךָ וְהִיבָהּ כְּעִבְרָכֶם אֶת הַיְהוּה תִּקְיִמוּ אֶת הַאֲבָנִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה אֲתֶכֶם
 הַיּוֹם בְּהַר עֵיבֵל וְשִׂדְתָּ אֲתֶם בְּשִׂיד וַיְהִי כְּמַעֲבֹרְכֶם יֵת יִרְדְּנָא תִּקְיִמוּ יֵת אֲבָנֵיךָ הַיּוֹם דְּאַנְתָּ מִפְּקִיד
 יִתְכּוֹן יוֹמָא דִּין בְּטוֹרָא דְּעֵיבֵל וְתַסְוֹד יִתְהוּן בְּסִידָא פִּמִּן אֲוִל מָא תַעֲבֹדוּ אֲרִדְן תַּעֲבֹדוּ הַיּוֹם
 חֲנִיאָה אֵלֶיךָ אֲמַרְכֶם כְּהָא אִינוֹם פִּי גִבֵּל עֵיבֵל וּבִי צִהָא כְּאִסְפִּידָא וּכְנִית שֵׁם מִזְבַּח לִי הַיְהוּה אֱלֹהֶיךָ
 מִזְבַּח אֲבָנִים לֹא תִבְנֶה עֲלֵיהֶם בְּרִזְלֵי וְתִכְנֵי תִמִּן מִדְּבַחָא קִימוֹרֵי אֵלֶיךָ מִדְּבַח אֲבָנִין לֹא תִבְנֶה עֲלֵיהֶן
 בְּרִזְלָא וְאַכּוֹן תָּם מִדְּבַחָא לֵה רִבְךָ מִדְּבַחָא מִן חֲנִיאָה לֹא תִחַרְךָ עֲלֵיהֶן חֲדִידָא אֲבָנִים שְׁלֵמִים
 תִּבְנֶה אֵת מִזְבַּח יְהוּה אֱלֹהֶיךָ וְהַעֲלִיתָ עָלָיו עֹלוֹת לִי הַיְהוּה אֱלֹהֶיךָ אֲבָנִין שְׁלֵמִים תִּבְנֶה מִדְּבַחָא
 דִּי אֵלֶיךָ וְתִסִּיק עֲלוּהֵי עֲלִין קִימוֹרֵי אֵלֶיךָ וְלִתְכּוֹן מִעַד לְךָ הַגִּיאָה פְּחִיאָה וּקְרִב עֲלֵיהֶן יֵת אֲנִיבְךָ
 לֵה רִבְךָ וְזִכַּחַת שְׁלָמִים וְאֲכַלְתָּ שֶׁם וְשִׂמְחַת לִפְנֵי יְהוּה אֱלֹהֶיךָ וְתִמְסֹס נִכְסֵיךָ קוֹדֶשׁ וְתִיבֹל תִּמְסֹס
 וְתַחֲדִי קִימוֹרֵי אֵלֶיךָ וְאַדְבַּח דְּבִיאָה סְלֵאמָה וְכֹל הַאֲהִיאָר וְאַפְתָּח בֵּין יְדֵי אֵלֶיךָ וְכַתְּבַת עַל הָאֲבָנִים
 אֵת כָּל דְּבֵרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת בְּאֵר הַיּוֹם וְהִטְבַּח עַל אֲבָנֵי יֵת כָּל פְּתַגְמֵי אֲוִרֵיתָא הַדָּא פְּרִישׁ
 יֵת וְקִדְ כַתְּבַת עֲלֵי אֵהָא גְּמִיעַ עֵינֵיךָ הַיּוֹם אֶת הַיְהוּה שְׂרַחָא גִיאָה וְיִדְבַר

משה

אמר ארצך פוקתה ויבארך פיגמיע עמל ירך פתקין אממא כמרא ואנת פלא תקתין
 ונתנך יהוה לראש ולא לזנב והיתנך למעלה ולא תהיה למטה כי תשמע אל מצות יהוה
 אלהיך אשר אנכי מצוך היום לשמור ולעשות ויתנך לי תקות ולא חלש ותהי ברס לעולא
 ולא תהי לתחתא ארי תקביל לפקודי דיני אהך דאנא מפקיד לך יומא דיני למיטר ולמעבד
 ויבעלך אלה ראמא ולא דנבא ותכונ עלייא מהצא ולא תכונ ממתספלא אף תקבל וצאיא
 אלה רכך אתי אנא אמרך כהא איום לתחפצהא ותעמל כהא ולא תסור מכל הדברים אשר
 אנכי מצוה אתכם היום ימין ושמאל ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם ולא תסטון מכל
 מתנמיא דאנא מפקיד תכונ יומא דיני לימיעא ולסמלא למהך כתר טעות עממיא למפלחיון
 ולא תעל מוגמיע אהמור אתי אנא אמרך כהא איום ימנה זיסנה פתתכע מעבודאת אלה
 והיה אם לא תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר
 ותעבדהא
 לעשות את כל מצותיו וחקותיו אשר אנכי מצוך היום וכאן עליך כל הקלות האלה והשיגון
 ויהי אם לא תקביל למימרא דיני אהך למיטר למעבד יתכל פקודיה וקימוהו דאנא מפקיד
 לך יומא דיני וייתון עלך כל לוטיא האין וידבקונך ואן לס תקבל אמר אלה רכך לתחפין ותעמל
 גמיע וצאיא אתי אמרך כהא איום חלת כך גמיע הדה אלענאת ואדרכתך ארוך אתה בעיר
 וארוך אתה בשדה ליט את בקרתא וליט את כהקלא וכנת מלעונא פי אהצר ומלעונא פי
 אבר ארוך טנאך ומשאתך ליט פלך ואצותך ומלעונא מא פי כנאעך ומשאתך ארוך
 פרי בטן ופרי אדמתך שגר אלפוך ועשתרת צאנך ליט ולדא דמעך ואיבא דארעך כקרי
 תורך ועדרי ענך ומלעון תמר בטנך ותמר ארצך נתאב בקרך וגפראת גנמך ארוך אתה
 כצאנך וארוך אתה בצאתך ליט את כמיעלך וליט את כמפקך וכנת מלעונא פי דכולך
 ומלעונא פי כרוגך ישלח יהוה כף את המארה את המהומה ואת המגעת בכל משלה ירך
 אשר תעשה עד השמדך ועד אכרך מהר מפני רע מעלליך אשר עזבתני ישלח ירכך ית
 שגושיא וית מזופיתא בכל אושטות ירך דתעביר עד דתשיצי ועד דתיכוד בפריע מן קדם
 בישות עונך דשבקתא דחלתי ויבעת אלה פיך למחק וזהאמה ואזגרה פיגמיע ממד ירך
 אף תצנעת אי אנפאוך ואי אבאוך סריעא ויקול מן קבל רדאת שמאילך אף תרכתני ידבק
 יהוה בק את הדבר עד פלתו אתך מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה ידביק ירכך ית
 מותא עד דישיצי יתך מעל ארעא דאת עליל לתמן למירתה וילזמך אלה אובא אי אן יפמן
 מן ארץ אף אנת דאכל איה לתחוזה יכבה יהוה בשחפת ובקלחת ובדלקת ובחרחר ובחרב
 ובשדפון ובירקון ורדפונך עד אכרך ימהינך לי בשחפתא ובקדחתא ובדליקתא ובחרחרא
 ובחרבא ובשדפונא ובירקונא וירדפונך עד דתיכוד יצרכך אלה כחמא אסלושא ארה וארבע
 זאפא ואגפאף ואשוב ואירקאן ויכלבונך אי אבאדתך והיו שמיר אשר על ראשך נחשת
 והארץ אשר תחתיך ברזל ויהוה שמיא דעילוי רישך חסינך כנחשא מלאחתא מטרא
 וארעא דתחותר תקיפא כברזלא מלמעבד פירין ותכונ סמאוך אף פוק דאסך כאגחאם
 וארץ אף תחתך כלחדיד יתן יהוה את מטר ארצך אבק ועפר מן השמים ירד עליך עד
 השמדך יתן ית מטר ארעך אבקה ועפרא מן שמיא יחזות עלך עד דתשתיעי ויגער

מט' ו' ל' ת' ז'

79

ל' ז'

ארוד לקח שחר להכות נפש דם נקי ואמר בלהעם אמין לום דיקביל שחר
 למוקטל נפש דם זכי וימר כל עמא אמין ומלעון מן יאכר נשוה ליקתל נפסא זכיא ויקול גמיע עמ
 אמין ארוד אשר לא יקיס את דברי התורה הזאת לעשות אותם ואמר בלהעם אמין
 ליט דלא יקיים ית פתגמי אורייתא הלא למעבד יתהלימר כל עמא אמין ומלעון מן לם יתבת כל לא
 הדה אתוריה ליעמל כהא ויקול גמיע אקוס אמין והיה אם שמע תשמע
 בקול הזה אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום ונתתך יהוה אלהיך עליו
 על כל גווי הארץ ויהי אם קבלא תקביל למימרא דני אהך למטר למעבד יתפקודוהי ואני
 מפקיד לך יומא דין ויתניבך על אהך עלאי על כל עממי ארעא ואעלם אן סמעת ואטעת גמ
 אלה רבך לתחפץ ותעמול גמיע וצאיאה אתי אמרך כהא איוס געלך אלה רבך עאיא עלי
 אאמס ובאו עליך כל הברכות האלה והשונא כי תשמע בקול יהוה אלהיך ויתון עליך כל ברכותיו
 האין וידבקונך אהי תקביל למימרא דני אהך וחלת בכך גמיע הדה לברכא את ואדרכתך אן סמעת
 אמר אלה רבך כרוך אתה בעיד וברוך אתה בשדה בריך את בקרתא וברוך את כחלקא צות
 מבארבא פי אחר ומבארבא פי אכר ברוך פרי בטן ופרי אדמתך ופרי כהמתך שגר אלפך
 ועשתות צאנך בריך וולדא דמעך ואיבא דארעך וולדא דבעידך בקרי תורד ועורי ענך
 ומבארבא תמר גסמך ותמר ריאצך ותמר בהאימך נתאג בקרך וגפראת גנמך ברוך טנא
 ומשארתיך בריך סלך ואצותך ומבארבא מא פי בנאיבך ומשאורך ברוך אתה בכאך וברוך
 אתה בצאתך בריך את בני עילך וברוך את במפקך וצת מבארבא פי דכולך ומבארבא פי
 כרוגך יתן יהוה את איבך הקמים עליך נגפים לפניך כדרך אחד יצאו אליך ובשבעה דרכים
 ינוסו לפניך יתן לך בעלי דבכך דקימין עלך תכירין קדמך באורחא חדא יפקון לותך וכסבע
 אורחן יערקון מן קדמך ויגעל אלה אעדאך אמקאומין לך מצדומין בין ידיך פיכרגון לין
 טריק ואחרה ויהרבו מן בין ידיך פי סבע טרקי יצו יהוה אתך את הבדכה באסמך ובכל משלוח
 ידיך וברבך בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך יפקיד לך ית כרוב באוצרך וכל אושטות ידך
 ויכריבך בארעא דני אהך יהיב לך ויאמר אלה לך בברכתה פי אהראך ופי גמיע ממך ידך ויש
 לך פי אבולד אף אלה רבך מעטיך יקימך יהוה לך לעם קדוש כאשר נשבע לך כי תשמר את
 מצות יהוה אלהיך והלכת בדרכיו יקימך לך קדמוהי לעם קדוש כמא דקיים לך ארית טר
 יתפקודיך דני אהך ואתך באורחן דתקנן קדמוהי וינצבך אלה לה שעבא מקדסא כמא ועד
 אן תחפץ וצאיאה ותסיר פיטרה וראובל עמי הארץ כי שם יהוה נקרא עליך וירא ממך וי
 כל עממי ארעא ארי שמא דני אתקרי עלך וידחלון מינך פינצד גמיע אאמס אן אסס אלה לך
 סמי עליך פיכאפונך והותרך יהוה לטובה בפרי בטן ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך על הארץ
 אשר נשבע יהוה לאבתך לתת לך ויהוה רבך יתן לך דמא דמלך וכולדא דבעידך ובא
 דארעך על ארעא דקיים לך לאבתך למיתן לך ויהוה אלה כירא פיתמר גסמך ותמר ריאצ
 ותמר בהאימך פי אבולד אף קסס אלה לאבתך אן עטיך יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב
 את השמים לתת מטר ארצך ובעתו ולברך את כל מעשה ידך והלית גוים רבים ואתה ל
 תלוה יפתח לך ית אוצריה סבא ית שמיא למיתן מטר ארעך בעידנא ולברכא ית כר
 עובדי ידך ותודית לסממין סגאין ואת לא תזיה יפתח אלה לך כזאין כירה מן אסמא ל

מגלה

ואבנא ויגליך אלה ומלכך אדי תנצבה לך איקום לא תערבהם אנת ואבאיך פתכרם הנאך מ
מעבודת אכר מבשבו והגארה והיית לשמה למשל ולשננה בכל העמים אשר ינהגך י
שמה וזהו לצדו למתל ולשוני בכל עממיה ויהי לך פתציר וחשה ומתלה וחבניה
פי גמיע אמם אדי יסוקך אלה אי תם זרע רב תוציא השדה ומעט תאסף כי יחסלנו הארבה
בר זרע סגי תפיק הקלא ומעט תכנוש ארי יחסל ינה גזבא ואדי תכרג אי לאחרי בר לאכתיות
פקליל מא תגמע מנה בלי קצמה אגראו ברמים תטע ועבדת ויין לא תשתה ולא תאגר כי
תאכלנו התולעת כרמין תצוב ותפלה וחמרא לא תשתי ולא תכנוש ארי תיכלנה תולעתה
וארא תגכם כרמא ותפלהא פלא תשרב מנה שראבא ולא תועיה בל יאכלה אדוד זתים
יהיו לך בכל גבולך ושמך לא תסוך כיישל זיתך זיתן והון לך בכל תחומך ומשחא לא תשנה א
ארי יתך זיתך ואדי יכונלך זיתן פי גמיע תפמך פלא תדהן מנה בדהן כל תנתלה נתרא בניס
ובנות תוליד ולא יהיו לך כילכו בשכי בנין ובנין תליד ולא יהיו לך ארי יהכונ בשביא ואדי תל
בנין ובנות פלא יכונלך בלי גלון פי אסכי כל עצה ופרי אדמתך יירש העלציל כל אילנך ואנא
דארעך יחסנייה סקאה וגמיע שגרך ותמר ארצך יקרצה אפראש הגר אשר בקרבך יעלה
עליך מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה בנותב ערל דבינך יהי סליק עיל מנך לעיל לעיל לא
זאת תהי נהית לתהתא לתחתא אגריב אדי פי מא בניכם יתפע עליך עלווא כבירא ואנת
תנהט ספלא הויא הוא ילוך ואתה לא תלוננו הוא יהיה לראש ואתה תהיה לזנב הוא יזפנך
ואת לא תוזפניה הוא יהי תקת ואת תהי חלש חתי אנה יקרצך ואנת לא תקרצה הו יכונ
ראסא ואנת תכונ דנבא ובאו עליך כל הקללות האלה וידפוך וזה שיגוף עד השמך כי
לא שמעת בקול יהוה אלהיך וייתן עלך כל לוסיא האין וידפנך וידכניך עד דתשתיני
ארי לא קבילתא כמימדא פי אהך למיטר פקודוהי וקימוהי דפקדך ותחל בר גמיע הדה
אלענאת ותכלבך ותדרבך אי אנפאוך אד לס תקבל אמר אלה רבך פתקבל וצאיאה ודסווא
אדי אמרך בהא והינבך לאות ולמופת ובזרעך עד עולם ויהון בר לאת ולמופת ובבנך עד
עלמא ותציר פיך איה וברהאנא ופינסלך אי אדהי תחת אשר לא עבדת את יהוה אלהיך
בשמחה ובטוב לבב מרב כל חלם דלא פלחא קיני אהך בחדווא ובשפירות לבא מסג כולא
בדל מא לס תעבד אלה רבך בפדח וגודת קלב מן כרתה אשיא ועבדת אגם איביך אשר
ישלחני יהוה בך ברעב ובצמא ובעידם ובחסרי כל ונתן על ברזל על צוארך עד השמידו זיתך
ותפלה ית בעל דבכך דיגרינון צבך בכפנא ובצהותא ובערטי ליותא ובהסירות כולא זיתן
ניר דברזל על צורך עד דישיצי יתך פתכרם עדווך אדי יסלטה אלה עליך בגוע ועטשו עוי
ועוז מלטי ויצע אצרא מן חדיד עלי ענקך אי אגן ינפוך ישא יהוה עליך גוי מרחק מקצת
הארץ כאשר ידאה הנשר גוי אשר לא תשמע לשנוי ית יני עלך עם מרחיק מסיפי ארע כנול
דמשתי נשרא עמא דלא תשמע לישניה ויגזיק אלה קביל מן בעיד מן טרף ארעך כמא
יתחלק אנסי קביל לא תפהס לגתה בל עס פניס אשר לא ישא פניס לזקן ונער לא יחן
עם תקך אפיין דלא נסע אפיין למכא ועל יקא לא מרחים קביל וקה אגה מא לס יחאכי
וגה שייך ולא ירוח עלי צבי ואכל פרי בהמתך ופרי אדמתך עד השמך אשר לא ישא י
לך דגן תיחשו ויצהו שגר אל פיר ועשתרות צאנך עד דאשדו אתך ויכול ולדא די בעירך

די דרין

וזעיר

למאנור מצותיו
והקטין אשר
ענין

אלה גמיע מנת מטורק על ארצך גבארא ותראבא מן אסמא יריד עליך אי אנפאוך יתנך
 יהוה נגף לפני איבך בדרך אחד תצא אליו ובשבעה דרכים תנום לפניו והיית לזעוה לכל ממלכות
 הארץ יתננך כי תכיר קדם סנאך באורהא חדא תפוק לותיה ובשבע אורהא תערוק מן קדמיה
 ותהי לזיע לכל מלכות ארעא ויגעלך אלה מצדומא בין ידי אעדאך חתי תכרג איהם פי טרוק
 ואחדה ותהרב מן בין אידיהם פי סכע טרוק ותציר עברה לגמיע ממליך אארץ והיהה נבלתך
 למאכל לכל עוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד ותהי נכילתך משגרא למיכל לכל
 עופא דשמיא ולבעירא דארעא ולית דמניד פתציר גתך מאכלא לנאיר אסמא ולבהתים
 אארץ וליס מזעג להא יכבה יהוה בשחין מצרים ובעפלים וכגרים חרס אשר לא תוכל
 להרפא ימחינך כי בשחנא דמצרים ובטחורין וכגרכא וכחרס יביש לא תיכול לא תסאה
 יצרכך אלה מן קרח מצד ולבואסר ואגרב ואחכה מא לם תסתטיע מדאואתה יכבה יהוה
 בשגעון ובעורון ובתמהון לכבי ימחינך כי בטפשותא ובסמיותא ובשעממות לבא ויצרכך
 אלה באגנאן ולעמא ובהתת אקלב והיית ממשש בצהלים כאשר ימשש העור באפלה
 ולא תצליח את דרכך והיית אך עשוק וגזול כל הימים ואין מושיע ותהי ממשיש בטיהרא
 כמא דימשיש עוירא כקבלא ולא תצליח ית אורחך ותהי ברם עשיק ואמס כל ימיהא ולית
 דפריק חתי תכון כאמגס פי אצהירה כמא צמס אעמא וכאצה פי אפל ולא תנח טרוק
 ותציר מגשומא מגצובא טול זמאנך וליס לך מגית אשה תארס ואיש אחר ישגלנה בית
 חבנה ולא תשב בו ברם תטע ולא תחללנה אתתא תיהום וגבר אחרן ישכבנה כיתא תבני
 ולא תתיב ביה כרמא תצוב ולא תחלינה באן תתזווג אמראה פיא תיהא דגל אכר ותבני
 ביתא ולא תגלס פיה והגרם כרמא ולא תכדלה שורף טבוח לעיניך ולא תאכל ממנו
 חמרך גזול מלפניך ולא ישוב לך צאנך נתנות לאיביך ואין לך מושיע תורך יהי נביס לעינך
 ולא תיכול מגיה חמרך יהי אגיס מן קדמך ולא יתוב לך ענך מסיחן לבעלי דככך ולית לך
 פריק ויכון תורך מדבוח חדא עינאך ולא תאכל מנה וחמאך מגצוב מן בין ידיך ולא ירצע
 לך וגנמך מסלמה אי אעדאך וליס לך מגית כניך ובנתין נתנים לעס אחרז עיניך דאות ו
 זבלות אליהם כל היום ואין לאל ידיך בנך ובנתך מסיחן לעס אחרז עינך חזין ויסופנך בגללהן
 כל יומא ולית חילא בידך ובניך ובנאתך מדפועין לקום אכרין ועינך תראהם ושאכצה איהם
 טול אזמאן ולא טאקה פי ירך פרי אדמתך וכל גיעך יאכל עם אשר לא ידעת והיית רק עשוק
 ורצוף כל הימים אבא דארעך וכל ליאותך ייכול עם דלא ידעתא ותהי ברם עשיק ורעיע
 כל יומא ותמר ארעך וסאיר כסכך יאכלה קום לא תערפהם פתציר כדאך מגשומא מעסותא
 טול אזמאן והיית משגע ממראה עיניך אשר תראה ותהי משתטי מחיזו עינך דתהי חז
 ותציר מעתוהא מן נצר עינאך אי תרא יכבה יהוה בשחין יע על הברכיס ועל השקים אשר
 לא תוכל להרפא מבק רגלך ועד קדמך ימחינך כי בשחנא בישא על רכובין ועל שקי דלא
 תיכול לא תסאה מפרסת רגלך ועד מוחך ויצרכך אלה בקרח רדי עלי ארכבתין ואסאקין מא
 לם תסתטיע מדאואתה וכמא יולמך מן קדמך אי האמתך יולך יהוה אתך ואת מלכך אשר
 תקים עליך אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבתך ועבדת שם אלהים אחרים עץ ואבן גלוי יתך
 זית מלכך דתקים עליך לעס דלא ידעתא את ואכהתך ותפלה תמן לעממיא פלחיטעותא אעא

ובסחורים

ישכבנה

ילא כבילתא למימרא דינא הכון ותבקון רהט דו אחצא בעד מאכנתם ככונאכב אסמא ב
 גתרה אד לס תקבל אמר אלה רבך וזה כאשר שיש יהוה עליכם להיטיב אתכם ולהרבות אתכם
 וישיש יהוה עליכם להאכיד אתכם ולהשמיד אתכם ונסחתם מעל האדמה אשר אתה באש
 לרשתה וזה כמא דחדי יי עליכון לאיטבא לכון ולאסגאה יתכון כינ יהדי יי עליכון לאובדא
 יתכון ולשיצאה יתכון ותטלטלון מעל ארעא דאת עליל לתמן למירתה ויכון כמא קצד אלה
 בכס אן יחסן איכס ויכתרכס כדאך יקצד אלה עליכס אן יכידכס ואן ינפרכס פתנרסון ען א
 בלד אדי אנת ואכל איה לתחודה והפיצך יהוה בכל העמים מקעה הארץ ועוהאצה הארץ
 ועבדת שם אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואכתך עץ ואכך ויכדעך ע כל עממיה
 מספי ארעא ועד ספי ארעא ותפליח תמן לעממיה אפליח טעותא דלא ידעתא אתואנהתך
 יעא ואכנא ויכודך אלה פי מא בין גמיע אשעוב מן טרפה ארעא אי טרפה אונתכדס תס
 ועבוד אתאכר מא לס תערפהא אנת ואכאך מן כשב וחגארה וכגויס ההם לא תרגיע ולא
 יה כעוז לבק רגלך ונתן יהוה לך שם לב רגז וכליון עיניס ודאכון נפש ובעממיה האנון לא
 גוה ולא יהי מנח לפרסת רגלך ויתן יי לך תמן לב דחול וחשכות עינין ומפחן נפש ופי תלך אאמס
 לא תטמאן ולא תכון קרארא לקדמך בליגעל אלה לך תס קלבא רגזא ושלוץ אעינין ודכול א
 נפס ויהי חיך תלאים לך מנגד ופחדת לילה ויומס ולא תאמין בחיך ויהוה חיך תלן לך מקביל
 ותהי תוה בלילי אובימא ולא תהי ימין בחיך ותכון חיאתך מעלקה חואך חתי תפזע לילא
 ונהאדא ולא תצדק בחיותך בפקר תאמר מי יתן ערב ובערב תאמר מן יתן פקר מפחד לבכך א
 אשר תפחד וממראיה עיניך אשר תראה בצפרא תימר מן יתן רמשא וברמשא תימר מן יתן
 צפרא מתוהת לכך דתהי תוה ומחיזועיך דתהי חזי ותקול באגדאיהא ליתנא אמוסי ותקול ב
 באעשי יא ליתני אעבכח מן פזע קלכך אדי תפזע ומן נצר עינאך אדי תנצר והשיבך יהוה מצרים
 ויבית כדרך אשר אמרת לך לא תוסיף עוד לראתה והתמכר תס שם לאיכך לעבדים ולעמח
 ואן קוה ויתכנך יי למצרים כספינך באור האדאמלית לך לא תוסיף עוד למחזה ותזכרון ת
 תמן לבעלי דבכיון לעבדין ולאמהן ולית דקני וירדך אלה אי חא מצר פי ספן עלי אהא אדי
 קלת לך לא תעוד אן תראהא ותערצון הנאך לאביע לאעדאיכס עכידא ואמאא וליס משותרי
 אלה דברי הכרית אשר צוה יהוה את משה לכרת את
 בני ישראל בארץ מואב מלבד הכרית אשר כרת אתם בחרב אינ פתגמי קימא דפקוד יי יר
 משה למבדוד עם בני ישראל בארעא דמואב בר מקימא דגזר עמהון בחורב הדי פלאס אעהד
 אדי אמר אלה מוסי אן יעהדה מע כע אס פי בלד מואב סוא אעהד אדי עהדה מעהם פיגבל חריב
 ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אליהם אתם ראיתם
 אתכל אשר עשה יהוה לעיניכס בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדין ולכל ארצו וקרא משה
 לכל ישראל ואמר להון אהון חזיתון ית דעבד יי לעיניכון בארעא דמצרים לפרעה ולכל ע
 עבדוה ולכל ארעיה תס דעא מוסי כגמיע אאם וקא להם אנתם ראיתם גמיע מא צנע
 אלה כהצרתכס פי בלד מצר כפרצון וגמיע קואדה וכמאיר אהל בלדה

העמק

ואיכא דאיעך עד דתשתיצי דלא ישאר לך עבודה המוא ומשחא בקי תוך ועדדי ענך עד
דינכוד יתך פיאכל תמר כהאימך ותמר ארצך אי אנפאוך ולא נכקי לך כלא ולא עצירא ולא
עמא זלאתאג בקרך וגפדאת גנמך איאן עיךך והערך לך ככל שעריך עד לדת חמתך הגבהת
והבצרות אשר אתה בטח בהן ככל ארצך והערך לך ככל שעריך ככל ארצך אשר נתן יהוה אלהיך
לך ויעיק לך ככל קרוך עד דיכביש שורך רמית וכדילכא דאת רחיש לאשת זכא בהון ככל מעך
ויעיק לך ככל קרוך ככל ארעך דיהב לך ויהא ערך פיגמיע מהאך איאן יהי אסואךך א
שאמכה אחצנה אלי את ואתק כהא פיגמיע מהאך ויצאךך פיגמיע מהאך פיבלךך אלי
אעטאך אלה דכך ואכלת פדי בטעך כשך כנך ובנתך אשר נתן לך יהוה אלהיך כמצור וכמזון
אשר יציק לך אויבך ותיכול ולדא דמעך כסר בך ובנתך דיהב לך ויהא כנך ובעתה
דיעיק לך סנאך התי תאכל מזתמר כטנך לחם כנך ובנאתך אלי רזקך אלה לכך כחצאל ונין
ממא יהערך עדוור האיש הרך בך והענג מאד תלע עינו באהיו וכאשת חיקו וביתר בניו אשר
יותיר גבול דרכיך ודמפנק לחדא תבאש עיניה באהיה וכאתת קימיה ובשאר כנוהי דיטא
חתי אן ארגל ארביס מנכס גדא ואמדלל ישח עלי אכיה ועלי חרמתה ובאקי כניה אלי יבקי הם
מתת לאחד מהם מבשר בניו אשר יאכל מבלי השאיר לו כל כמצור וכמצוק אשר יציק לך
איבך ככל שעריך מלמיתן לחד מנהון מבסר כנוהי דייכול מדלא אשהתאר ליה כולא כצירא
ובעתה דיעיק לך סנאך ככל קרוך מן אן יעטי ואחד מנהם מן לחם כניה אלי יאכלה ממא
ליס יכוז לה שי כהצאר וציק ממא יציק עליך עדוור פיגמיע מהאך הרבה בך והענגה
אשר לאנסתה כף רגלה העג על הארץ מהתענג ומוך תרע עיניה באיש חיקה וכניה ובכניה
דרכיכא כך ודמפנקא דלא נסיאת פרסת רגלה לאתתא על ארעא ממפונקו ומרכיכו תבאש
עינה בגכר קימיה ובכרה ובכרתה התי אן אמרה אראבצה מנכס ואמדללה אתי לא תענה
קדמה אן תצעה עלי ארץ מן אדלא ולכצה תשח עלי זוגהא ואכנהא ואכנתהא ובשליח
היוצאת מבין רגליה ובכניה אשר תלך כיתאכלם כהסר כל כסתך כמצור וכמצוק אשר יציק
לך איבך בשעריך ככזעיר כנהא דיקון מנה ובכניה דתלך אלי תכלנון בחסידות כולא כסתך
כצירא ובעתה דיעיק לך סנאך בקרוך וכשימתהא אסאקטא מנהא ואגנתהא אלי תרמי כהם
פתנפרד כהם פתאכלהם מן עוז אכל פי סתך כהצאר וציק ממא יציק עליך עדוור פי מהאך אם
לא תשמך לעשות את כל דברי התורה הזה הכתובים בספר הזה לראא את השם הנכבד והנושא
הזה את יתה אלהיך אם לא תיטר למעכד ית כל פתגמי אוריתא דלא דכתבינן בספרא הדין למדות
ית שמא יקרא אודחילא הדין ית לך אן לם תחפץ ותעמל גמיע הדה אתורייה אמכתובה פיהרי
אספר ותכאת הדי אסס אכרים אמהיוב הו אלה רכך והפלא יהוה את מכתך ואת מכות זרעך מכות
גדלת ונאמנות וחליס רעים ונאמנים ויפריש לית מתך וית מלת כנך מהן רכרכן ומהימנן ומכנת שין
כישין ומהימנן פיבעל אלה צרבאתך וצרבאתנסלך אמדכוין צרבאת ככאר דלא ו אמראך דיהיה דלא
והשיב כן את כל מודו המצרים אשר עדת מפניהם חבקן כך ויתב כך יתכל מלתשי מצר דחילתא מן
קדמיהון וידבקן כך וירד עליך גמיע אדוא מצר ארדייה אלי חרחהא פתלזמר גם כל חליו וכל מצה אשר
לא כתוב בספר התורה הזאת יעלם יהוה עליך עד השמךך את כל מרע וכל מהא דלא כתיבין בספר
אוריתא הלא יתנוני עלך עד דתשתיצי ויאצא כל מרע וכל צרבה ממא לים הו מכתוב פי ספר הדה
אתורייה יסלטהא אלה עליך אי אנפאוך ונשארתם כמותי מעט תחת אשר הייתם ככבבי השמיים
לרב כילא שמעת בקול יהוה אלהיך ותשתאחזן בעס זעיר חלה דהויתן ככוכבי שמיא לכב

בִּינָהם וְאֵת שְׂקֵי צִיָּהֶם וְאֵת גְּלוּלֵיהֶם עֵץ וְאֶבֶן כֶּסֶף וְזָהָב אֲשֶׁר עִמָּהֶם וְחִזְיוֹן יַת שְׂקֵי צִיָּהֶם
וְיַת טַעוֹתֵיהֶם אֵעִן וְאֶבְנֵי כֶּסֶף וְזָהָב דְּעַמְהוֹן וְקֵד רֵאִיתֶם אֲנִי אֲנִי וְטוֹאֲבוֹתֵיכֶם כִּן
כִּשְׁב וְחִזְמַרְהוּ וּמִן פִּצָּה וְזָהָב לְדִי פִי כֹחַ בִּינָהם פְּדִישׁ צִבְסֵי אִישׁ אִו אִשָּׁה אִו מִשְׁפָּחָה אִו
שִׁבְט אִשׁ לְבָבוֹ פִּנָּה הַיּוֹם כִּי עָמַס יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְלַכֵּת לְעַבְדֵי אֱתֵי אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם הֵהֶם פְּדִישׁ
בְּכֶם שָׂרֵשׁ פְּרָה רֵאֵשׁ וְלַעֲנָה דְלִכּוֹא אִית בְּכֶם גְּבַר אִו אֲתָה אִו זְרַעִי אִו שְׁבִטָּה דְלִבִּי
פְּנִי יִכְמֹא דִין מִדְּהַלְתָּה דִּיִּי לְהֵנָּה לְמוֹחֵךְ לְמַפְלָה יַת טַעוֹת עַמְמֵיךָ הָאֲנֹן דְלִכּוֹא אִית
בְּכֹן גְּבַר מִדְּהַדִּיר חֲטָאִין אִו זְדוֹן כְּלָא יִגְדַר פִּיכֶם רַגְלֵי אִו אֲמִירָה אִו עֲשִׂירָה אִו סַכְסַכֵּי
מִן קַלְבָּה מִתּוּלֵי לְיוֹסֵן עֵן גְּלוּלָה דְבִנְנָה לְיוֹצֵי וְיַעֲבֹד מַעֲבֹדָתֵי אֲכַר כְּלָא יִכּוֹן פִּיכֶם אֲעִלֵּי
מִתְמֹר סַס אִו עֲלֵקֵס וְהִיָּה בְּשִׁמְעוֹ אֲתֵדְבַרֵי הָאֱלֹהִים הַזֹּאת וְהַתְּבַרֵךְ כְּלָבְבוֹ לְאֲמוּל שְׁלוֹם
יְהוָה לִי כִי בְּשִׁרְיֹדוֹת לְבִי אֲלֵךְ לְמַעַן סְפוֹת הַרְוָה אֲתֵה צְמִיחָה וְיִהְיֶי בְּמִשְׁמַעִיהָ יַת פִּתְגָמֵי
מִזְבוֹתָהּ הַדָּא וְיִחְשִׁיב בְּלִבִּי לְמִימַר שְׁלִמָּה יְהִי לִי אֲדִירֵי בְּהַרְהוּר לְבִי אֲנָה אֲזִיל בְּדִירֵי
לְאוֹסְפָא לִיָּה חֲטָאִי שְׁלוֹתָהּ עַל זִידְנוֹתָי וְאֲדִירֵי סַמְעֵי כְּלָאֵם הַדָּה לְאַחַר קִדְרֵי פִי נִפְסְרֵי
קִאִילָא לֹא יִכּוֹן לִי לֹא סְלָאֵם וְאֲנִימָא אֲסִיר פְּהוּ פִי הוּא נִפְסִי לְכִי אֲמִיר בְּאַרְוָא אֲעַטְשֵׁי
לֹא יִאֲבֵה יְהוָה סְלָח לִי כִי אֲזִי יַעֲשֵׂן אֲפִי יְהוָה וְקִנְיָתוֹ בְּאִישׁ הַהוּא וְרַבְצָה בּוֹ כָּל הָאֱלֹהִים
הַבְּתוּבָה בְּסִפְרֵי הַזֶּה וְכִיחָה יְהוָה אֲתֵשְׁמֹן מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא יִבְנוּ יִיִּי לְמִשְׁבַּק לִיָּה
אֲדִירֵי בְּכִין יִתְקַף רַבְצָא דִּיִּי וְחִמְתִּיהָ בְּגִבְרָא הַהוּא וְיִרְבְּקוֹן בִּיהַּ כָּל לְוִטִיָּה דְכַרְתִּיבִין
בְּסִפְרָא הַדִּין וְיִכְמֹחֵי יִיִּי יַת שְׁמִיָּה מִתַּחַת שְׁמִיָּה פְּלֵא יִשָּׂא אֱלֹהִים אֵן יִצְפַּח לֵה דְלֵךְ
כָּל חִינְדֵי יִשְׁתַּד גְּצִב גְּלוּלָה וְחִמְיִיתָה עֲלֵיהָ פִילְזֵק בְּהַּ גְּמִיעַ אַחַרְגֵּי אֲמִכְתוּב פִי הַדִּי לְאַסְרֵי
חֲתִי יִכְמֹחֵי אֱלֹהִים אֲסַמְחָה מִן תַּחַת אֲסַמְחָה וְהַבְּדִילוּ יְהוָה לְדַעְנָה מִכָּל שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל
כְּכָל אֱלֹהִים הַבְּדִיָּת הַבְּתוּבָה בְּסִפְרֵי הַתּוֹרָה הַזֶּה וְיִפְרֹשְׁנִיהָ יִיִּי לְבִישָׂא מִכָּל שְׁבִטֵי
דְיִשְׂרָאֵל כְּכָל לְוִטֵי קִימָא דְכַתִּיבִין בְּסִפְרֵי אֲוִחִיתָא הַדִּין וְיִפְרֹדָה אֱלֹהִים עֲלֵי שָׂר מִן גְּמִיעַ
אֲסַבְחָט בְּנֵי אִם כְּגִמְוִיעַ חֲדָה אֲעִיד לְאֲמִכְתוּב פִי הַדָּה אֲסַפֵּר לְתוֹרֵיָהּ וְאֲמִיר הַדִּין
הָאֲחִלִּין בְּנִיכֶם אֲשֶׁר יִקְוֹנוּ מִדְּאַחֲרִיסֵם וְהַנְּכַרֵי אֲשֶׁר יִבְנֵי מֵאַרְצֵי רַחֲקָה וְרָאוּ אֲתֵי מִכּוֹת
הָאֲרִץ הַהִיא וְאֵת תַּחֲלָאִיָּה אֲשֶׁר חֲלָהּ יְהוָה בְּהַּ וְיִיכַד דְרָא בְּתַרְגָּמָה בְּנִיכֹן דִּיקוּמוֹן
מִבְּתַרִּיכֹן וְכִר עַמְמֵיךָ דִּי יִתִּי מֵאַרְעֵי רַחֲקָה וְיִחְזֹן יַת מִחְתָּה דְאַרְעָא הַהִיא וְיִרְבֵּי
מִרְשָׂא דְאַמְרֵי יִיִּי בְּהַּ פִּיקוּל לְגִיל לְאַכַר בְּנֵי פִיכֶם לִי יִקְוִיָּן מִן כְּעַדְכֶם וְלִגְבֵרֵי
אֲדִירֵי יַתִּי מִן כָּלֵךְ כְּעִיד פִּינְצִהִין צְרִבְתֵי תַלְמִיּוֹתֵי וְיִחְזֹן יַתִּי אֲמִיר צְרִיבְתֵי
אֱלֹהִים בְּתַרִּיָּת וְכֹלָה שְׂרַפְתָּה כָּל אֲרִצָּה לְאִתְרֵיךָ וְלֹא יַעֲלֶה בְּהַּ כָּל עֲשֵׂב

המשה גדול אשר ראו עיניך האתת והמפתים הגדלים ההם נסין רבין דהואה עיניך אלה
 ומפלא רב רבית האינון לא עלאם אעצמה אתי ראתה עינך ותלך לא אתו לכה אה
 לכבארי ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עדהיום הזה ולא יתן
 לבן לבא לדמייע ויעינין למהוי ואזנין ללשמע עדי יומא הדין ולם ירזקם אלה קלב להערה
 ולא תנצית בניונכם ולם תסמעון באד אנכם אי יומא הדין יאולך אתכם ארבעים שנה ביה
 לא בלו שלפתיכם מעליכם ונעלה לא בלתה מעל רגליך דכריתית יתכון ארבעין שנין דהיה
 לא בלי את כלל מכוון מכוון ומסנך לא ערו מעל רגליך וסיירתכם ארבעין שנה פישכר לסתב
 תיאבכם ענכם ונעלבם עלי ארגלכם לחם לא אכלתם וייושכר לא שתיתם למען תו עוני
 אני יהוה אלהיכם להנא לא אכלתון וחמר חלית ועתיק לא שתיתון כדי להדעון אה
 עשהכין וטעאמכם אדי אעתמדתוה לס תאכלוה וכמד ומסכר לסת שרבו ליה יתעו פו אע
 רבכם ותכאו אל המקום הזה ויצא סיון מלך השבון ועוג מלך הכשן לקראתינו למלך
 ונכם ואתיתון לאתרא הדין ותפק סיון מלכא דהשבון ועוג מלכא דמתן לקדמותנא דהיה
 קדבא ומהיננון חתי ואפיאם הדין אמוצע פכרג סיון מלך השבון ועוג מלך אבותיה
 לאהת פקתלנא הומא ונקח את ארעם ונתנה לנהלה לראוכבי ולגדי ולהצי שבט הכנע
 ונסינא ית אהי ערוז ויהבנה לאחסנא לשיכט דאוכין ולשיכט גד ולפלגות שבטא דמו
 ואכדנא בלא איהמא ודפעניא דהנהלה אלא אוכין ונצף סכט מגשה וסמרתם אה
 הכרית הזאת ועשיתם אתם למען תשכילו ~~אשר תעשו~~ ותטרון ית פתגמו קיבו
 ותעבדון יתהון כהיל דתצלחון יתכל דתע ~~פחפצו~~ כלאס הדין אעוד ואעמלו בה
 תגחון פיגמיע מאת צנעו

קמו בישא נכנדי

איתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם דאשיכס שבטיכם זקניכם ושטריתם כל איש
 אונן קימת יומא דין כלכון קני אהכון לישכין שבטיכון סביכון וסרכיכון כל אונן
 ונקות איום כלכם בין ידי אלה רבכם ראסכם ואסכאטכם ואשיאכלכס דעינאכם וסארי
 טפכם נשיכס ונדרך אשם בקרב מחניך מחטב עציך עד שאב מימך טפלכון נשיכון ונ
 משדיתך מולקיט אערי עוי מלי מיך ואטפאכס ונסאכס ונאגריב אדי פיוסט עסכרך מי מ
 הטבר אי מטתקי מאך לעברך בכרית יהוה אלהיך ובאלהו אשר יהוה אלהיך כרת עני
 לא עליותך בקימת דעי אהך וכמומתיה דעי אהך גדר עמד יומא דין לאדכלך פי ערוך אלה רב
 אדי יעודה מערי איום למען הקים אתך היום לעלעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר
 נשבע לאבותיך לאברהם ליעקב וליצחק וליעקב בדיל יתקמא יתך קדמוהי לעם והוא יהיה לך
 דמליל לך ונמא דקיים לצפתך לאברהם ליעקב וליעקב לפי אהבתך איום לה אמה והי
 אהא כמא ועוד וכמא קסם לאבתיך לאב וייצ ויע ולא אתכם לכדנא אנכי ערת את
 הזאת ואת האלה הזאת ולא עמכון בלחודיכון אנטגור ית קימא הדין ית בוקמתא הדין ית
 וחרכס אונא עאהר הדין אערו ויהי אהרג פיא את אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני יהוה
 ואת אשר איננו פה עמנו היום ארי ית מן דאיתוהי הכא עמנא קא יס עומא דין קני אהבת
 הכא עמנא יומא דין אמן הומוגור מענא האצר איוס בין ידי אלה רבנא ומעמין הומוגור
 מינא איום ארי נקל איה כי אתם ידעתם את אשר ישכנו בארץ מצרים ואת אשר עבדו במצ
 רים אשר עבדתם ארי אתה ידעתוהי דיתכנא בארעא דמצרים וית דעבדנא הדין עמנו
 דיעבדוהון נאנתם תעלמון מאת אקמנא פיבילי מצר וומא סרנא פימא בין אמת אדי יתח
 כניסע

עַד יִשָּׂא אֱלֹהֶיךָ וּשְׁמַעַת בְּקוֹלוֹ כְּכֹל אֲשֶׁר אֲנֹכִי מֵצִוְךָ הַיּוֹמָה וּבְנִיךָ כְּכֹל לִבְכָךָ וּבְכָל נַפְשִׁיךָ
 וְתָתוּב לְרַחֲמֵיךָ דִּי אֱלֹהֶיךָ וְתִקְבִּיל לְמִימְרֵיהֶם כְּכֹל וְאֲנִי מִפְקִיד לְךָ יוֹמָא דִּין אֶת וּבְנִיךָ
 כְּכֹל לִיבְךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ וְתוֹב לִי אֵלֶּה רֶכֶךְ וְאֶקְבֵּל אִמְרֵיהֶם מִתַּל מֵא אֲמַרְךָ כִּי לִיּוֹם אֲנִי וּבְנִיךָ
 כְּכֹל קִלְבְּךָ וְנַפְשֶׁךָ וְיָשׁוּב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתֶךָ וְדִיחֲמִיךָ וְשָׁב וְקִבַּצְךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר
 הִפְצִיךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שְׂמֵחַ וְיִתִּיב יי אֱלֹהֶיךָ יִתְּשֵׁב גְלוּתְךָ וִירְחִים עֲלֶיךָ וְיִתְּוֹב וְיִכְנַשְׁנֶךָ מִכָּל
 עַמּוּמֵי הַבְּרִיךְ יי אֱלֹהֶיךָ לְתַמְּךָ אֵן אֵלֶּה רֶכֶךְ יִתְּוֹב עֲלֶיךָ וִירְחִמְךָ פִּי עוֹד וְיִגְמַעְךָ מִן בֵּין אֲלֻחִים
 אֲדִי בְרִיךְ הַנָּאךְ אִם יִהְיֶה נִדְחָךְ בְּקִצֵּה הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם וְקִבַּצְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְחִיךָ
 אִם יִהְיוּ מְלוֹתְךָ כְּסִיפֵי שָׁמַיָא מִתַּמְּךָ יִכְנַשְׁנֶךָ יי אֱלֹהֶיךָ וּמִתַּמְּךָ יִקְרִיבֶךָ חֲתִי אֵן לְמַנְדְּחֵי מִנְךָ
 לוֹ כִּי אֵן פִּי אֶקְצֵא לְסַמָּא לְגַמְעָה שְׁמֹלְךָ אֵלֶּה רֶכֶךְ מִן תַּם וְלִקְרִיבֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 אֵל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִרְשׁוּ אֲבֹתֶיךָ וִירְשֶׁתָּהּ וְהִי טִיבָה וְהַרְבֵּךְ מֵאֲבֹתֶיךָ וְיַעֲלֶיךָ יי אֱלֹהֶיךָ
 לְאַרְעָא דִּירִיתֵי אֲבֹתֶךָ וְתִירְתָהּ וְיִוְטִיב לְךָ וְיִסְבִּיבְךָ מֵאֲבֹתֶךָ וְיִדְרֹךְ לְךָ אֵלֶּה רֶכֶךְ לִי
 אֲבֹלְךָ אֲדִי חֲאֵהָ אֲבֵיךָ לְתַחֲזָהּ פִּיחֶסֶן אֲדִי וְיִכְתֹּר מִן אֲבֵיךָ וְיִחַל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 אֶת לִבְךָ אֶת לִבְךָ לְבַבְךָ לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כְּכֹל לִבְכָךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ לְמַעַן חִיֶּיךָ
 וְיַעֲדִי יי אֱלֹהֶיךָ יִתְּשֵׁב וְיִתְּשֵׁב לִיבְךָ וְיִתְּשֵׁב לִיבָא רֶכֶךְ לְמַרְחָם וְיִתְּשֵׁב יי אֱלֹהֶיךָ כְּכֹל לִיבְךָ
 וּבְכָל נַפְשֶׁךָ בְּדִיל חִיֶּיךָ וְיִשְׁרַח אֵלֶּה רֶכֶךְ צִדִּיק וְצִדִּיק נְסֹלֵךְ לְתַחַב אֵלֶּה רֶכֶךְ כְּכֹל קִלְבְּךָ
 וְנַפְשֶׁךָ לְכִי תַחֲיֵי וְיִנְתְּן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת כָּל הָאֱלֹת הָאֵלֶּה עַל אֵיבֶיךָ וְעַל שְׂנֵאֵיךָ אֲשֶׁר דְרַמְּךָ
 וְיִתֵּן יי אֱלֹהֶיךָ יִתְּשֵׁב לְכָל לְוִטִיָּא הַלֵּין עַל בְּעַלֵּי רֶכֶךְ וְעַל סַנְאֵךָ דְרַמְּךָ וְיִחַל לְךָ רֶכֶךְ הַדְּרָה
 אַחֲרַי כְּאֶעֱדֵיךָ וְשִׂמְךָ אֲדִי כְּלֹכֹךָ וְאֶתָּה תִּשְׁוֹב וּשְׁמַעַת בְּקוֹל יְהוָה וְעֲשִׂיתָ אֶת כָּל
 מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מֵצִוְךָ הַיּוֹם וְאֶת תְּתוּב וְתִקְבִּיל לְמִימְרֵיהֶם דִּי וְתַעֲבִיד יִתְּשֵׁב כָּל פִּקּוּדֵיהֶם
 דְּאֲנִי מִפְקִיד לְךָ תְּמָא דִּין וְאֶת תְּתוּב וְתִקְבִּיל אִמְרֵי אֵלֶּה רֶכֶךְ וְתִגְנַע גְּמִיעַ וְצִיָּא אֶתִּי
 אֲמַרְךָ כִּי לִיּוֹם יְהוָה וְהוֹדִיךָ יְהוָה וְאֲשֶׁר עָשִׂיתָ בְּפִלִי בְּטַנְךָ וּבְפִרִי בְּהַמְתֶּךָ וּבְפִרִי
 אֲדִי מִתֶּךָ לְטוֹבָה כִּי יִשְׁתַּבְּחֶיךָ לְשֵׁשׁ עֲלֶיךָ לְטוֹב כְּאֲשֶׁר שָׁשׂ עַל אֲבֹתֶיךָ וְיִתְרַנֶּךָ יי אֱלֹהֶיךָ
 כְּכֹל עֲבָדֵי יִדְךָ בְּיִלְדָא דְּמַעַךְ וּבְיִלְדָא דְּבַעֲיָךָ וּבְיִלְדָא דְּאֶרְעָךָ לְטַבָּא אֲדִי יִתְּוֹב יי לְמַחְדֵי
 עֲלֶיךָ לְטַבָּא דְּחַדֵּי עַל אֲבֹתֶךָ וְיִדְרֹךְ אֵלֶּה רֶכֶךְ פִּי גְּמִיעַ עֲנַעְהָ יִדְךָ מִן תְּמֹר בְּטַנְךָ
 וְתִמְרֵי בְּהַיְמֶךָ וְתִמְרֵי אֲבֵיךָ כִּי דָא אֵן יִרְגַע אֵן יִקְצֵד בְּךָ כִּי דָא כְּמָא קִצֵּד בְּאֲבֵיךָ
 כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹר מִצְוֹתַי וְרַקְתִּי הַכְּתוּבָה סִסְפֵּר הַתּוֹרָה הַזֹּאת כִּי תִשְׁוֹב
 אֵל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כְּכֹל לִפְנֵיךָ וּבְכָל מִשְׁחָךְ אֲדִי תִקְבִּיל לְמִימְרֵיהֶם דִּי אֱלֹהֶיךָ לְמִטְרַי פִּקּוּדֵיהֶם
 וּבְיִמְרֵיהֶם דְּבִתְיָבִין כְּסִפֵּר אֲדִי תִתְּוֹב לְרַחֲמֵיךָ יי אֱלֹהֶיךָ כְּכֹל לִיבְךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ

כְּמִתְּכֹלֵת מִדָּוִד וְעִמּוּדָה אֲדָמָה וְצִבּוּיִם אֲשֶׁר הִפְךָ יְהוָה בְּאִפּוֹ וּבְחַמְתּוֹ וּבְפָרִיָתָא וּבְלִחָתָא תְּהִי
יָקִיָּא כֹּל אֲרֻעָה לֹא תִזְרַע וְלֹא תִצְחָח וְלֹא יִסָּק בָּהּ כֹּל עֵשֶׂב כִּהְיֵיתָ כֶּתֶא וּמְדוּם וְעִמּוּדָה
אֲדָמָה וְצִבּוּיִם דְּהֶסֶךְ יִסָּ בְּרִנּוּיָהּ וּבְחַמְתָּהּ וְחֵתִי כִּי אֲנִי גְמוּעַ אֲרֻעָה כּוֹהֲרָקָה בְּנֶאֱרַךְ וּבְנִרְיָה
פְּהִי לֹא תִזְרַע וְלֹא תִנְבֵּת וְלֹא יִשְׁלַע פִּיהָ שְׂוִיתָ כִּי אֲנִי עֵשֶׂב כְּמִקְלָב מְדוּם וְעִמּוּדָה אֲדָמָה
וְצִבּוּיִם קִלְבָּהּ אֵלֶּה בְּנִצְבָה וְחַמְיִיתָהּ וְאֲמַרְוּ כֹּל הַנְּזוּיִם עַל מַה עֵשָׂה יְהוָה כִּפְסָה לְאֲרֻעַ
הַזֹּאת כֹּה חֲרִי הָאֵף הַגָּדוֹל הַזֶּה וְיִימָרוּן פֶּלַע עִמּוּדָה עַל מַה עֵשָׂה יְהוָה כִּדְרִין לְאֲרֻעָה הַזֹּאת
מַה תִּקּוֹף רִנּוּיָהּ דְּרִין פִּיקוֹל גְּמוּעַ אֲקוּם עָלֵי מַה דְּאֲצַנַע אֵלֶּה כִּי בְהִי אֲרֻעַ וּמַה
סָבַב שְׂדֵה אֲצַנַע אֲעִצִים וְאֲמַרְוּ עַל אֲשֶׁר עֲזָבוּ אֶת בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם אֲשֶׁל בְּרִית
עִמָּם בְּהוֹצִיאֲוֹ אֶתְכֶם מִן אֲרֻעַ מִצְרַיִם וְיִימָרוּן עַל דְּשִׁבְקוּ יִתְקִימָא דִּיכֹּה אֱלֹהֵי דְאַבְהֵתֵינוּן
דְּנִזְרַע עִמּוּדָה בְּאֲפִקוּתָהּ יִתְהוּן מִאֲרֻעָה דְּמִצְרַיִם פִּינִיכּוּן בְּאֵן דְּאֵךְ עֵלָּא מַה תִּדְבּוּ עִמָּד
אֵלֶּה אֲנִי אֲבֹתֵיכֶם אֲדָמָה אֲדָמָה אֲדָמָה כֹּהֲרָקָה לֵהֶם כִּי בְלִד מִצְרַיִם וְיִלְכוּ וְיַעֲבֹדוּ אֱלֹהִים
אֲחֵרִים וְיִשְׁתַּחֲוּ לֵהֶם אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּם וְלֹא חִלְקָם לֵהֶם וְאֲדָלּוּ וּפְלַחוּ לְשִׁעוֹת עִמּוּדָה
וּמְדוּם לְהוּן דְּחֵלְקָן דְּלֹא יִדְעוּן וְלֹא אִיטְוִבָּא לְהוּן פִּמְצוּ וְעִבְדוּ מִעֲבֹדָתָא אֲכֹרָה
וּסְגִדוּ לֵהֶם מִעֲבֹדָתָא מַה לֵּם יַעֲרֹפוּהָ וְלֵם תִּנְצַב לֵהֶם נְצִיבָא וְיִחַד אֶתְהוּ בְּאֲרֻעַ
הַזֹּאת לְהִבִּיא עֲלֵיהֶם אֶת כָּל הַקְּלָלָה הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַזֶּה וְתִקּוֹף רִנּוּיָהּ דִּיכֹּה בְּאֲרֻעָה הַזֹּאת
לְאִיתָהּ עֵלָּה יִתְכַל לִוְטִיָּא דְּכִתְיִבִין בְּסֵפֶר־הַדִּין פִּאֲשֵׁתֵד גִּצְבָה אֵלֶּה עֲלֵי תֵלֵךְ אֲרֻעַ
פִּאֲחַל בְּהֵא גְמוּעַ אֲלַעֲנָתָא לְמִכְתוּבָה פִּי הַזֶּה אֲסֵפֶר וְיִתְשֵׁם יְהוָה מְעַל אֲדָמָתָם בְּאֲרֻעָה
וּבְחַמְתָּהּ וּבְקֻצֵף גְּדוֹל וְיִשְׁלִיכֶם אֶל אֲרֻעַ אַחַת כְּיוֹם הַזֶּה וְיִטְלִטְלִנּוּן יִסָּ מְעַל אֲרֻעָה
בְּרִנּוּיָהּ וּבְחַמְתָּהּ וּבְתִקּוֹף רֵב וְאֲגִלִּינּוּן לְאֲרֻעַ אַחֲרֵי כִּימָא דְּרִין פִּשׁוּבָה אֵלֶּה אֲמַלְהֵא מִן
בְּלָדָם בְּנִצְבָה וְחַמְיִיתָהּ וּסְכֵטָ עִצִים וּמְדוּם אֵי בְלִד אֲמַרְוּ כִּימָא תְּרִנּוּהֶם לְיוֹם הַנְּסִתָּהּ לִיְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְהַנְּגִלָת לָנוּ וְלְכַנְיָנוּ עַד עוֹלָם לְעֵשׂוֹת אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת דְּמִיטְמֹרְךָ כִּי
אֲהַנָּא וְדְגִלִין לָנָא וְלִבְנָנָא עַד עֲלִמָּא לְמַעַבְדָּתָא כָּל פְּתַנְמִי אֲוִרִיתָא הַדָּא פִּיעֲתַנּוּן וְיִקְלוּן
כִּדְאֵךְ לְמִסְתוֹרָתָא לֵלֵה רִבְנָא וְלִמְכַשְׁתוֹפָתָא לָנָא וְלִכְנִינָא אֵי אֲדָחַד בְּאֵן נַעֲמַל גְּמוּעַ אֲתוֹרִיָּה
וְהִיָּה כִּיבְנָא עֲלֵיךָ כֹּל הַדְּבָרִים הַאֲלֵה הַכְּתוּבָה וְהַקְּלָלָה אֲשֶׁר
נִתְּנִי לְפָנֶיךָ וְהַשְׁבוֹתָ אֶל לִבְךָ כֹּל הַנְּזוּיִם אֲשֶׁר הִיָּסֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ שְׂכִימָה וְהִיָּה אֲדָמָה וְיִדְרִין
עֲלֵיךָ כֹּל פְּתַנְמִיָּה הַלָּן בְּרִכְּתָא וְשִׁין דִּי הַלֵּית קִדְמָךְ וְהַלֵּית לְלִיבְךָ כֹּל עִמּוּדָה וּבְרִדְךָ יִסָּ
אֲהַךְ לְתַמְּן וְאֵי הַלֵּית כִּי גְמוּעַ הִיא אֲמַרְוּ מִן אֲמַרְוֹת וְאֲלַעֲנָתָא אֲדָמָה תִּלִּיתָהּ עַל יָדְךָ
וְאֲרֻעַ אֵי נִפְסַךְ אֲנִי אֲנִי אֲנִי כִּי גְמוּעַ אֲמַרְוּ אֲמַרְוּ אֲדָמָה אֲדָמָה אֲדָמָה לָנָא רִבְךָ הַנָּאךְ וְשִׁבְלָתָ

באני קר גשלת בין ידיכם לחיה ולמות ולברכאת ולענאת ואלענאת חסדך און תכתאר אדואה לבי
 תחיה אנת ונסלך לאהבה אד יהיה אלהיך לשמע בקלו ולדבקה בו כי הוא חייוך וארך ימיוך
 לשבת על הארצה אשר נשבע יהוה לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם למרחם ית יי
 אלהך לקבלא לבימריה ולא תקיבא לדחלתיה ארי הוא חייוך ואורכות יומך למיתב על ארעא ג
 דקיים יי לאבהתך לאברהם ליצחק וליעקב למיתן להון און תחבב אלה רבך ומקבל אמרה ותלום
 טאענה אד הי חיותך וטול מרחק און תקים פי אלול אד קסם לאכתיאך לאב ליצ ויע און יעטירהם
 פ פ פ וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל ויאמר
 משה ומליל ית פתגמיה האין עם כל ישראל פמצא מוסי וכלם בני אסר בגמיע הדא לכלאם
 ויאמר אלהם בן מאה ועשרים שנה אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבא ויהוה אמר אלי
 לא תעבר את הירדן הזה ואמר להון בר מאה ועשרין שינן אגא יומא דין לית אנא יכול עור
 לכיפק ולמיעל ויי אמר לי לא תעבר ית ירדנא הדין וקא להם אנא שיום אבן מאה ופ פנה
 לא אטיק דיאדה עלי שכרוג ואלכול אלה פקד קא לי לא תעבר הדין לארדן יהוה אלהיך הוא
 עבר לפניך הוא ישמיד את הגוים האלה כולפניך וירשתם יהושע הוא עבר לפניך באשר
 דבר יהוה יי אהך הוא עבר קדמך הוא שיצי ית עממיה האין מן קדמך והידתבון יהושע
 הוא עבר קדמך כמא דמליל יי אלה רבך נודה סאכנ בין ידיך הו ינפד הולאי אאכום
 מן בין ידיך פתרתהם יהושע הו יעבר בין ידיך כמא קא אלה ועשה יהוה להם כאשר עשה
 לסיחון ולעוג מלכי האמרי ולא צם אטור השמיד אתם ויעביד יי להון כמא דיעבר
 לסיחון ולעוג מלכי אמוראה ולא רעהון השיצי יתהון פיצנע אלה בהם כמא צנע בסירחון
 ועוג מלכי אמוריין וכמהל בלדהם אד אפדהם ונתנם יהוה לפניכם ועשיתם להם ככר
 המצוה אשר צויתי אמתם וימסרנן יי קדמוכון ותעברון להון ככל תפקירתא דפקידית
 יתכון פיסלמחם אלה בין ידיכם ותצנעון בהם כגמיע אוצייה אד אוציתכם חזקו ואמצו אל
 תיראו ואל תערצו כופניהם כי יהוה אלהיך הוא חילך עמך לא ידפך ולא יעזבך תקפו ועירבו
 לא תרחלו ואל תתברון מן קדמיהון איוי אלהך מיכודיה מרבד ברמון לא ישבקינך ולא
 ירחקנך תשתדו ותאייזו לא תכאפוהם ולא תרהבוהם לאן אלה רבך נודה אסאד כועך
 לא ידעך ולא יתרכך ויקלאת משה ליהושע ויאמר אליו לעיני
 כל ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם לתת
 להם ואתה תנהיגה אתם ואתה תעשה להושע ואמר ליה לעיני כל ישראל תקף ועילם
 אד את תיעול ית עמא דדין לארעא דקיים יי לאבהתהון למתן להון נאת תחסניה להון

אד תקבל לאמר אלה רבך פתח פתח ומי יצא יאה ודמוכה אכבדוה פי ספר הזה שתורה
 אד תתוב אי אלה רבך בכל קלכך וכל נפסך
 אנכי מצוך היום לא נעלות היא כומר ולא דהקה היא ארי תפקידתה היא דאנא מפקד
 לך יומא דין ולא דחיקא היא וואעלם אן האדה אוצייה אתי אמרך בהא איום לא כפיד
 ענך ולא בעידה לא בשמים היא לאמר בזיעלה לנו השכימה ויקחה לנו וישמענו אתה
 ונעשנה לא בשמיה היא למימר מן יסק לנא לשמיה ויסבה לנא וישמענא יתה ונעבדנה
 לוסהא פי אסמא פיקול קאיל מן דא יצעד לנא אי אסמא וינזהא לנא ויסמענא ונעמלה
 ולא בעבד לים היא לאמר כודעבד לנו אלעבד הים ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה ולא מעבד
 לימא היא למימר מן יעבד לנא לעיבד ימא ויסבה לנא וישמענא יתה ונעבדנה וליסהא מן דאך
 גאנב אבחד פיקול קאיל מן דא יעבד לנא אי דאך גאנב אבחד ויאכדהא לנא ויסמענא ונעמלה
 בהא פי קרוב אליך הדבר מאד נפיק ובלבבך לעשתו ארי קריב לך פתגמא לחדא בפופוך
 וכלכך למעבדיה בל לאמר קריב לך גרא כפאך וכלכך אן תעמל בה
 דאה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע חזי דיהבית קדמך
 יומא דין ית חיי וית טבתא וית מותא וית בשתא אנצד אן קד געלת איום לחייה ולביר
 ולמות ואשר אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך ללכת בדרכיו ולשמר מצותיו
 וחקותיו ומשפטי וחיית ורכית וברכך יהוה אלהיך בארץ אשר אתה בא שמה לרשתה
 דאנא מפקיד לך יומא דין למרחם ית יי אהך למהך באורחן דתקנן קדמוהי ולמיטר
 פקודוהי וקיומוהי ודינוהי ותיחי ותסבי ויברכך יי אהך בארעא דאת עליל לתמן למידתה
 עלי מוא אמרך בה איום אן תחבב אלה רבך פי אבדל אדי אנת צאיר איה לחחזיה ואסיפנה
 לבבך ולא תשמע ונדרחת והשתחוית לאלהים אחרים ועבדתם ואם יתפני ליבך ולא תקבל
 ותטעי ותסגוד לטעות עממיה ותפלין ואן תולא קלכך ולס תסמוע וסגדת למעבד ארת
 אכר ועבדתהא הגדתי לכם היום כי אבד תאבדון לא תאריכו ימים על הארצה אשר
 אתה עבד אתה הירדן לבא שמה לרשתה חזית לכן יומא דין ארי מיבד תיבדון לא תירכון
 יומין על ארעא דאת עבד יתירדנא למיעל לתמן למידתה פקד אכבדתכם איום אנכס
 סתבידון ולא תטול מדתכם פי אבדל אדי אנת עאבד אארדן לתציר איה לתחזיה העירתי
 בכס היום את השמים ואת הארץ חיים ולמות נתתי לפניך תבדכה והקללה ובהרת בריים
 למען תחזה אתה וזרעך אסורית בבין יומא דין ית שמיה וית ארעא חיי ומותא יהבית
 קדמך ברכו ולוטין ותלעי בחיי בליל דתיח את לבך וקד אשהרת עליכם אסמא וארץ

לפי הפקדה היא חזק

כבא למחצר וירא יהוה באהל בעמוד ענן ויעמוד עמוד הענן ~~באהל~~ ואתגלי ~~במשכנא~~
בעמודא דעננא וקאים עמודא דעננא על הדע משכנא פתגלא אלה בעמוד מן גמאם
ענר באבדו ויאמר יהוה אל חשה הנך שכב עם אבהיך וקם העם הזה וזנה אחרי אלהי
נכר הארץ אשר הוא באשמה בקרבן ועזבני והפך את בריתי אשר כרתתי אתו ויאמר
י' לחשה הא את שכב עם אבהתך ויקום עמא הדין ויטעי בתר טעות עממי ארעה דהא
עליל לתמן ביניהון וישבקון דחלתי וישנן ית קימי הגזרית עמהון פקא ללה לחוסי אוולא אנך
מנצנע מע אבאיאך ויקום הדי אטעב ויטגי פי תכע מעבודת אהל אבלד אזי הו צאיר
אי תם פי מא בינהם ויתרבני ויפסק עהדי אזי עהרתה מעהם וחרה אפי בו ביום ה' וי' וי'
ועזבתים והסתרתני פני מהם והיה לאכל ומצאהו רעות רבות וצרות ואמר ביום ההוא
הלא על כי אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה ויתקף רגזי בהון בעדנא דהדוא
ואשבקינן ואסלוק שכינתי מנהון ויהון למבז ויערען יתהון בישן סגיאן ועקן ויזכר
בעדנא ההוא הלא מדלית שכינת אלהי פני עדעני בישתא האן וישתד גצכי עליהם
פי דאך אזמאן ואתרבהם ואהגב רחמתי עליהם פיצרון מאבלא פיציר בלאיאושהאי
ויקולון פי דאך אזמאן אן לים כמא ענאית רבי מעי אצאבתני הוה אבליה ונאנכי
הסתד אסתיר פני ביום ההוא על כל הדעה אשר עשה כי פנה אל אלהים אחרים ונאנא סלקא
אסלוק שכינתי בעדנא ההוא על כל בשתא דעבדו ארי אתפניאו בתר טעות עממיאו ומע
דאך אנא כוקים עלי הגב רחמתי ענהם פי דאך אזמאן בסבב אשר אזי צנעוה ארי עבדו אי
מעבודת את אכר ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדוה את בני ישראל למען תהיה
לי השירה הזאת לעד בבני ישראל וכען כתובו לכון ית תשבחתא דרא ואלפה לבני ישראל שויה
בפומהון כדיל דתהי קדמי תשבחתא דרא למחור בצני עשדא וזאן פאכתבו לכם הוה אתסכחה
ולקנהא בני אסחתי תסתמלהא פי אפואהם לכי תכין לי שהאדה עליהם כי אביאנו
אל הארמה אשר נשבעתי לאבותי זבת חלב ודבש ואכל ושבע ודשן ופנה אל אלהים אחרים
ועבדום ונאצוני והפך את בריתי ארי אעילבון לארעא דקיימות לאבלותוהי עבדא דחלב
ודבש ויכלון ויסבעון ויתפנקון ויתפמן בתר טעות עממיאו ויעלהון בהון וירגזון קדמי וישנן ית
קימי ארי אדבלתהם לי אבלד אזי אקסמת לאבאיהם זהו יפין לבנא ועסלא פיאבל קומהם
ישבע ודסס תם פיסר בום הפסך עהדי ויהי כי תמצאן אתו רעות רבות וצרות ופסטה השירה
הזאת לפני לעד כדי לא תשכח מפני דעני כי ידעת את יצוי אשר הוא עשה היום בטורם
אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי יהי ארי יעדען יתהון בישן סגיאן ועקן ותתיב תשבחתא

תם דעא מוסא ביהושע וקא ביהצרה' בזויע לאם אשתר ותאייד מע הולאי אקום לוי א
 בלד לוי קסם אלה לאכא'אכס אן יעטיהם ואנת תנחלה להם ויהוה הוא ההלך לפניך הוא יהוה
 עמך לא ירפק ולא יעזבך לא תירא ולא תחת ווי' הוא מדבר קדמך מימריה יהי בסעודך לא
 ישבקינך ולא ירחקנך לא תרחל ולא תתכר ואלה לוי מדה סאיר בין ידיך לא ירעך ולא
 יתרכך לא תכאף ולא תדער ויכתב בושה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי
 הנשאים את ארון ברית יהוה ואל כל זקני ישראל וכתב משה ית אוריתא הדא ויהבר
 לכהניא בני לוי דנטלין ית ארון קימא דיי' ולכל סבי ישראל וכתב מוסי הדה אתורייה לאימא
 בני לוי אהמלין צנדוק עהר אלה וסאיר שיוך לאם ויצו משה אתם לאבד מוקץ שבע שנים
 במועד שנת השמיטה בהג הסכות ופקיד משה יתהון למימד מסוף שבע שנין בזמן שרתא
 רשמטתא בחבא דמטליא וואמרהם וקא להם פי כל מדה ז' סנין פי עיד סנת אתסייב בהג
 אמצא בבוא בל ישראל לראוט אתפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את התורה
 הזאת נבר כל ישראל באזניהם בכמיתו כל ישראל לאתחזאה קיי' אלהך באתרא דיתרעי
 תקרי ית אוריתא הדא קדם כל ישראל ותשמעיונן פי מוני בזויע לאם לאחצור בין ידי אלה
 רבכם פי אמוצע לוי יכתארה תקרא עליהם הדה אתורייה חדאכס חית יסמעוניהם הקהל את
 העם האנשים והנשים והטף ונגד אשר בשערך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את יהוה
 אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת כנוש ית עמא גובריא ונשיא וטפלא
 וגיורך דבקררך בדיל דישמעון ובדיל דיילפון ויבחרון קטא אלהבון ויטרון למעבד ית כל פתגמי
 אוריתא הדא גווק אקום ארנא ואנסא ואאטפא ואגריב לוי פי מתאך לבי יסמעון ויתעלמון
 ויכאפון אלה רבכם ויעמלו בגמיע כלאם הדה אתורייה ובניהם אשר לא ידעו ישמעו ולמדו
 ליראה את יהוה אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים על הארמה אשר אתם עבדים את
 הירדן שמה לרשתה ובניהון דלא ידעו ישמעון ויילפון למרחל קיי' אלהבון כל ימיה
 דאתון קיימין על ארעא דאתון עבדין ית ירנא לתמן למידתה חתי כניהם לוי לם יברגו
 יסמעו ויתעלמו ליכאפון אלה רבכם ואנתם אחיא עלי אארץ לוי אנתם גאיזין לארדן
 לתדכלו איה לתחזה ויאמר יהוה אל משה הן קר רבו
 ימיה למות קרא את יהושע והתיצבו באהל מועד ואצונו וילך משה ויהושע וידיצבו
 באהל מועד ואמר יי' למשה הא קריבו ימך לסמת קרי ית יהושע ואתעמדו במקשבן
 זמנא ואפקדיה ואהל משה ויהושע ואתעמדו במקשבן זמנא תם קא אלה למוסי קר
 קרבת ביהושע וקפא פי כבא אמתר חתי אמתרפה ומצא מוסי ויהושע פוקפא כאב

אמלם בעד כותי אנכס סתפסדון ותזולון בון אטריק לדי אמחא...
היה לאימס אזי תצנעון אשר בין ידי אלה לתניצוה בעמל יריכס וידבר כושה באזני כל
קהל ישראל אתדברי השורה הזאת עד תמוס ומליל כושה קרם כל קהל ישראל ית פתגמו
תשבתה הדא עד דשליכו וכלכוהם מוסי בגמיע כלמס הדי אתסכהה לוי אן כמות

ט פקוקים אדניה סימך

האזינו השמים ואדמה

יערף כבוטר לקחי
פושערים עלודטא
כישם יהוה הקדא
הצוד תמוס פעלו
אל אמורה ואין עול
שחת לו לא בניו מוכוס
הללוה תגמולו זאת
הלא הוא אבין קניך
זכור גמות עולם בינו
שאל אבין ויהדך
בהנהל עליון גוים
יצב גמולות עמוס
כי חלק ויה עמו
ימצאו בארץ כדור
יסובנהו ובונהו
כנשר ישר קבו

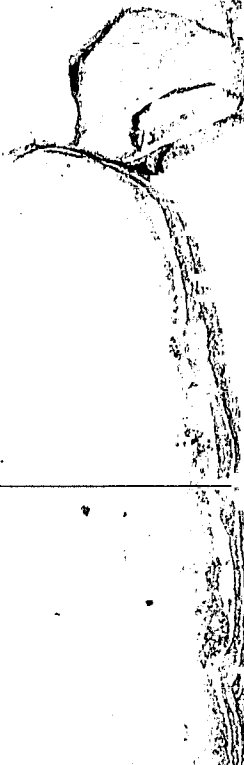
ותשכוע הארץ אמרו

תזל כסל אמרתי
וכדביבים עלי עשבו
הבו גדל לאר הינו
כובל רביו משפט
צדיק וישר יהוה
הוד עקש ופתלתל
עם נבל ולא חכם
הוא עשך ויכוננך
שנות הור ודור
זקניך ויאמרו לך
בהפרידו בני אדם
למספר בני ישראל
יעקב חבל נחלתו
ובתה ולל שובון
יערנהו כמשון עינו
על גזלי יד רחך

אעיתו שמיא ואמלל ותשוע
ארבא שימרי פומי צרד
אהל אסמאזאת חתי אתכלס
ויסמע אהל ארץ אקואל
יבסס כמוטרא לפני יתקבל
כמלא מימרי ברוחי מטרוא
הנשכע על דתאה וברסיסו
מלקושה רעל עסכא וידר
כאמטר בתי ויתהטל בלטל
מקלתי כלטש גני לאכלס
וכלדואר עלי לעשב ארי
בשמות די אקא מעלי יהבו
רבותא קרס להנא לאע
ארעוכס באסס אלה כאעטו
לכבריא לרבכא תקיפא
גשלמין עוברוהי ארו כל
אורחיה רנא אלהא מויתנא
רמי קרמיה עולא לא נפיק
מן קרס רפי וקשיט הוא אל
כאן אעחח כעלה ארי כל קרה
בלחכס אטאין דו לאמאגד
לאהור עבדה הו לערל אל
מספקים חבילו להון לא ליה
בניא רפלחו לטעותא ורדא
ראשנאו עוברוהי ואשתפו
אכסר אמאמה לא באולאה

לכן אמעבין אביל אעקר אמנתר...
הוא עבדך ואהקנך...
אדבר ומן דמן עממא...
הי וקא אבין אבין...
למנו בני ישראל...
עמו ישראל...
על גזלי יד רחך

הָרָא קְדָמוּהִי לְפָנֵי אֲדֹנָי לֹא תִשָּׂא מוֹטוֹ בְּנוֹהֵן אֲדֹנָי גַּלִּי קְדָמוּ יִצְרָחֵן דְּאֲנִי עֲבָדֶיךָ יוֹמָא דִּין עֵד לֹא
אֶעֱלֹמֵן לְאַרְעָא דְקִיּוּמִית פְּאֲדִי אֲצִאכְתָּהּם אֲבִלְאִיָּא אֲכַתִּירָה וְאֲשֵׁרֵאִיד אֲכַתִּירָה חֲצִדָּת הִדָּה אֵל
תַּסְבַּחָה שְׂאֵהֲדָה עֲלִיָּהָ לֹא תִנְסָא מִן אֲפֹאֵהָ בְּסֵלָה לֹאנִי עֲלָם בְּכֹאטְרָה מִן אִיּוֹם מִן קִבְלָאן
אֲדַכְלָה אֲדִי אֲקִסְמֹת לֵהּ וְיִכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּיוֹם הַהוּא וְיִלְמְדָהּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִתְּבַב
מֹשֶׁה יֵת אֲוִרִיתָא הָרָא בְּיוֹמָא הַהוּא וְאָפֵה לְבִנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִצְוּ אֶת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון וְיֹאמֶר חֲזֵק וְיֹאמֶר
כִּי אֲתָה תִבְיָא אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לָהֶם וְאָנֹכִי אֲהִי עִמָּךְ וּפְקִיד
יֵת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון וְיֹאמֶר תִּקֵּף וְעִלֵּם אֲדֹנָי אֶת תְּעִיל יֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאַרְעָא דְקִיּוּמִית לְהֹן וּמִיִּמְרוּ
יְהִי בְּסַעֲדָךְ וּפִאֲסַתְכֵלְךָ יְהוֹשֻׁעַ אֲבָן נֹון וְתֹאמִיר לְאֲנָךְ תִּרְכַּל בְּנֵי אִסְרָאֵל אֲבִלְדִי
אֲקִסְמֹת לָהֶם וְאֲנָא אֲכֹון מִוַּעַךְ וְיִהְיֶה כִכְלַת מֹשֶׁה לְכַתֵּב אֶת דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת עַל
סֵפֶר עֵד תְּכֹום וְהוּזָה כֹּד שִׁיִּצִי מֹשֶׁה לְמַכְתָּבֵי יֵת פִּתְגָמֵי אֲוִרִיתָא הָרָא עַל סֵפֶרָא עַד
דְּשִׁלְיָמוֹ פִּלְמוֹא פִּרְגִּי מִוֹסִי מִן כְּתָאב הָרָה אֲתוּזִיָּה פִי סֵפֶר אֵי אֵן כְּמֹלֵת וְיִצְוּ מֹשֶׁה אֶת
הַלְוִיִּם נְשֵׁאֵי אֲרֹן בְּרִית יְהוָה לֵאמֹר וּפְקִיד מֹשֶׁה יֵת לְיוֹאֵי נְטִלֵי אֲרֹן קִיּוּמָא דִּיִּי לְכוּמְרֵי
פְּאֲמֹד מִוֹסִי אֲלֵיִּאֲנִיִּן הָאֲמֹלִי צְנֻדֹק אֶעְהָד וְקָא לָהֶם לְקַח אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה וְשִׁמַּתֶּם
אֹתוֹ מִצַּד אֲרֹן בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְהָיָה שֵׁם בְּךָ לְעֵד וְסָבוּ יֵת סֵפֶרָא דְאֲוִרִיתָא הָרָא
וְתִשׁוּן יֵתִיָּה מִסֵּטֶר אֲרֹן קִיּוּמָא דִּיִּי אֱלֹהֵכֹון וְיִהִי תִמְן בְּךָ לְסִהָד וְכִדּוּ הָרָה סֵפֶר אֲתוּזִיָּה
אֵי גֵאֲנָב צְנֻדֹק עֵהָד אֵלֵה רַבְכֶם יִכֹּון עֲלֵיךְ תִּם שְׂאֵהֲרָא כִי אֲנִכִּיִּיִּי אֶת מִרְיָךְ וְאֶת
עַרְפָּךְ הַקִּשָּׁה הֵן בְּעוֹדֵךְ חִי עִמָּכֶם הַיּוֹם מִכּוֹרִים הַיּוֹם עִם יְהוָה וְאֵף כִּי אֲחֵלִי מוֹתִי אֲדִי
אֲנָא יֵרְעָנָא יֵת סֵרְבִנְוֹתֵךְ וְיֵת קְדֻלָּךְ קִשְׁיָא הָא עַד דְּאֲנָא קִיִּים עִמָּכֹון יוֹמָא דִּין מִסְרִבִּין
הַנִּיִּתֹון קִיָּי וְאֵף בְּתַר דְאֲמוֹתִי לֹאנִי אֶעֱלָם בְּכֹלֵאֲפֵךְ וְצַעֲוֹבַת דְקִבְחֵךְ הוֹדִי וְאֲנָא פִי
אֲחִיָּאָה אִיּוֹם לֹם תִּזְאוּ מִכְּאֲפֵן הוֹדִי וְאֲנָא פִי אֲחִיָּה מִעֲכֶם לֹם תִּזְאוּ מִכְּאֲפֵן לֵלֵה פִכִּיִּי אֵיִּיִּי
מֹוֹתִי הִקְהִילוּ אֵלֵי אֶת כָּל זְקֵנֵי שְׂכֵטִיכֶם וְשִׁטְרֵיכֶם וְאֲדַבְרָח בְּאָזְנֵיהֶם אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֵּה
וְאֶעֱיִדָה בָּם אֶת הַשְּׂבוּיִם וְאֶת הָאָרֶץ כִּמְשֹׁ לֹוֹתִי יֵת כָּל סִבֵּי שְׂכֵטִיכֹון וְסִדְכִיכֹון וְאֲבִלְיָל
קְדָמוּהוֹן יֵת פִּתְגָמֵיָּהָ הַשֵּׁן מִסְרִיד כְּהֹון יֵת שְׂמִיָּה וְיֵת אֲרֵעָא הוֹקֹו אֵיִּי גְבוּיעַ שִׁיךְ אֲצִב
אֲטַכֶּם וְעַדפִּאֲכֶם הַתּוֹ אֲכַלְכֹּם כְּדִי אֲבִלְאִם וְאֲשֵׁרֵךְ עֲלֵיהֶם אֲסַמְאֹאֵת וְאֲרֵץ כִּי יֵרְעִי
אֲחֵרֵי מֹוֹתִי כִי הַשְׁחָה תִשְׁחִיתֹון וּפִדְתֶּם מִן הָרֶדֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֲתֶכֶם וְקִלְאֵת אֲתֶכֶם
הָרֵעָה בְּאֲחֵרֵי הַיָּמִים מִי תַעֲשׂוּ אֵם הָרֵעַ מִעַל גִּוְיָה לְחַבְעִיסֹו בְּמוֹעֶשֶׂה יִדְיָכֶם אֲדֹנָי
יֵרְעָנָא בְּתַר דְאֲמוֹתֵי אֲדֹנָי הַמִּלָּה תִחְבֹּלֵךְ וְתִסְתַּבֵּן מִן אֲדֹנָי וּפְקִידֵיִי תִכֹּון הַתְּעוּעַ וְתִסְתַּבֵּן
בְּשִׁתָּא בְּסוּף יוֹמָא אֲדֹנָי תַעֲבֹדֹון יֵת דְבִישׁ קִיָּי לְאַרְבֵּעָא קְדָמוּהִי בְּעוֹבְדֵי דִיכֹון פִּתְגָמֵי

אעלם

לאו עתה כד תהי
 אנר אמוית אמת
 נאין בירי בוצו
 ונאמרתי חי אנכי לעולם
 ותאחז במוטפת ידו
 ולמשנאי אשר לים
 וחרבי תאכל פשר
 כדאש פרעות אוב
 כידם עבדיו וקלם
 וכפר אדמתו עכו

יהו שנים סתרה
 ואין אלוים עמדו
 כחוצתי ואני אדפא
 כי אשאל שמוים ירי
 אעשנותי בדרק חרבי
 ושיב נקם לצדי
 השכיר חצי כורם
 כורם חלל ושביה
 חרבינו ביום עכו
 ונקם ישוע לצדיו

כהן ולי לאתקאס ואלויה
 כי דקת תול אקראמה ס
 משא אקרב יום תנקהם ואקרט
 לתערהה תנקהם ארי ידע
 דינא דעמיה וסור עכוית
 עבדוהי צדיקת ותפדע ארי
 בלי צדמיה ובעדן דההקרה
 עליהן תחת סנאה יהו ת
 תמלכתי גשפיקין אדי חכס
 אלה לקותה ועי עבאדה
 יכח אדיהא אן למקדרה
 קר דהבת תפסה וכלא אל
 תעדיק תעדיק מן צכמהם
 וייתר אן ויתר אן תדיקת
 דהו דחיצו ביה ביקולן אדי

אלאההם למשנהתור אדי אסככו איה דתרב נכסיהו הו אכלין שת חתר נכסיהו קומתו
 ויסעדוכי יהו עליכון לתובין אדי כהנו אכלין שתו דבחההם ושרבון כתר תואהים קומתו
 ויטאנוכס ויכונו עליכס הנה חזו בטי ארי אגא אגא הוא ולית אה בר חמי אגא נמנית ומיה מוהינא
 ותר תטינא ולית טי די תשיב אגא אגא חזי אה חמי אגא אגא בטה פלא מא אזהנית
 וכלא אול אשפי וליס טי די תכלין ארי אמתת בשתיא בית שכינתו יאמרית קיים אגא לעלמין ואגא
 אקסס באטמא ואריל ובקא אדאס אס חר על תרין בחיו ברקא מוסוף שתיא ועד סוף שתיא תהגל חרבי
 ותהקף בדינא די אהיב פורענותא לתמי ולבעל דכבי אשלים לאסט בריק סיפי ותמסך אכס ירי
 ואדר לאתקאס עלי אעראו ואתקאס על שאר ארוי גרי טדמא וחרבי תנפיל בעממא מרס
 קיפילי גבן לאעראה בתרין מרש סתת ובטיל דבבא פאע אסכר סהגמי טן דעאהם וסיפי נאכל לחומים
 כידוא טק דס אצריע וסבי טן רוק כראענה לאטרא שבהו עממיה עמיה ארי פורענות עבדוהי צדיקת
 יתפרע וסר ענותא יהיב לסנאוהי ויכפר על ארשיה ועל עמיה אמרהו יא איה לאמנס שעבי כהנה
 יתקס דמא עבדה וירד לאתקאס עלי אעראה ויגבר ככלאדה ועבאדה

ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באזני העם הוא והושע בן נון ונאמר
 משה ומליל ית כל פתגמי תשבחתא דדא קדם עכמא היא נאשע בך בןן תס גא מוסי
 וכלמהם בגמיע הדה לתסכהה הוא והושע אבן נון ויכל משה לדבר את כל הדברים
 האלה אל כל ישראל ושיעני משה למללא ית כל פתגמיה האין עם כל ישראל
 ולמא בדימוסי מן מבאטבתהם כהדא אכלאס ויאמר אלהם שימו לבנכם לכר
 הדברים אשר אנכי מועיד בכם היום אשר תצוים את בעיכם לשמר לעשות את כל דברי
 התורה הזאת ואמר להן שון לכבון לכל פתגמי אדאנה מסהי בכון יוכח דין דת
 ית בניבן למטר למעבד ית כל פתגמי אוהיתא דרא וקא להם דרו באכס לזכר
 אכלאס אדי אנה משהדכס בה ליום לתאמרו בניכס ותתפצו ותעמלו בגמיע כהנה

0 3250

05